ஸ்ரீ 1960

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமன் மஹிசூர ஸம்ஸ்தாநாதீப

ஸ்ரீமத்ராஜாதிராஜ ஸ்ரீசிக்கதேவராஜா

அவர்களாலியற்றப்பெற்ற

சிக்கதேவராஜ விண்ணப்பம்

(தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு——குறிப்புக்களுடன்)

1941

PRINTED AT THE

GOPAL PHOTO-ZINCO AND POWER PRINTING WORKS,

BUS STATION, FORT, BANGALORE CITY.

விண்ணப்பம்.

உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகராயும், வட, தென், கன்னட மொழிகளில் அறிஞராயு மெழுந்தருளியிருக்கும் நிவ்ருத்த இஞ்ஜினீர் ஸ்ரீமதித்யாதி மண்டயம் ஐயராம ஸம்பத்குமாராசார்ய ஸ்வாமிகள் அடியேனுக்கு இவ்விண்ணப்பங்களைக் காலக்ஷேபமாயருளிச் செய்தார். அவரனுக்கிரஹித்ததை எனக்கெட்டின தமிழிலெழுதினேன். பெங்களூர் கோட்டை ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீமதித்யாதி புலியூர் கோ. ஸ்ரீநிவாசன் ஸ்வாமியவர்கள் க்ருபைபண்ணிப் பரிசோதித்தார். இப்பெரியோர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிழைதிருத்தங்களதிக மிருப்பதொரு குறைவு. இந்நூல் இரண்டாம் பதிப்பையடையுமாயின் இக்குறையை யதில் நீக்கலாம்.

குறிப்புரைகளனைத்தும் பூர்வாசார்யர்களுடையவும் பெரியோர்களுடையவும் அருளிச்செயல்களிலிருந்தெடுக்கப் பெற்றவை. இராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான தத்வங்களை மாணவர்களுக்கு மூலத்திலிருந்தே ஊட்டுவது அத்யாவச்யம். தற்காலத்தில் பெரும்பாலாரிவற்றை யறியார். ஆகையால்தான் பூர்வாசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களைப் பார்ப்பதில்லை. உபயவேதாந்தப் பரிக்ஷையின்பொருட்டு ஏற்பட்டிருக்கும் ஸம்ஸ்தைகளிலெல்லாம் இந்த க்ரந்தத்தை ஒரு முக்யமான பாடபுஸ்தகமாக வைத்து, இதை வித்யாசாலைகளில் பாடபுஸ்தகத்தைப் படிப்பிப்பதைப்போல் போதித்தால் பலனதிகமாகும்.

வருடந்தோறும் திருநாராயணன் ஸந்நிதியில் ஒரு ஸப்தாஹமேற்படுத்தி இவ்விண்ணப்பங்களை ஜ்ஞாதாக்கள் காலக்ஷேபமாயருளிச்செய்தால் ஸித்தாந்தப்ரசாரமாகும், பக்தாத்மவர்க்கத்துக்கும் பரகதிஸாதனமாயிருக்கும். இதற்கு ஒரு நியாஸம் வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய க்ருபையால் சேரவேண்டும். அச்சுக்கூலி கழிந்து மிகுந்த வருமானத்தையெல்லாம் இதற்கே விநியோகிக்கப்படும்.

வாணிவிலாஸபுரம், | இராமானுஜபுரம் அநந்தான்பிள்ளை
மைசூர். | திருநாராயண அய்யங்கார்,
நிவ்ருத்த அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	15	மயா	வ்யயா.
	15	ஏபிஸ்து :	ஏடபிஸ்யு :
	17	வைச்யத்ததா	வைஸ்யாஸ்ததா
8	2	சாமார்	சாமர்
10	5	கார்யமான	கால்யமான
	13	தலைக்காட்ட	தலைக்கட்ட
	22	நின்றே	நிற்கிற
11	6	த்யேஞைகை	த்யேயஞைகை
	15	சேதநர்க்கபிதாமன	சேதநர்க்கபிமதமான
	16	தேசாகாலாதிகாரி	தேசகாலாதிகாரி
12	5	தத்பலாவ்ய	தத்பலாவ்யபி
13	9	ஸம்ஸாரமற்ற	ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்ற
	16	பக்தசேதனர்	பத்தசேதனருடைய
	18	பரிகார	பரிகர
16	12	சைதன்ய ஆதாரமான	சைதன்யாதாரமான
17	1	சிலகாலம் பிரம	சிலகாலம் ஸத்ய லோகத்தில் பிரம
	25	நாராயணவதாரம்	நரநாராயணவதாரம்
18	25	சிலவற்றை	சிலரை
19	25	வீரவாணன்	வீறுவாணன்
22	25	ப்ரத்யனீகத்ய	ப்ரத்யனீகத்வ
	26	வஸ்விதுலக்ஷ	வஸ்துவிலக்ஷ
23	4	ஜ்ஞா	ஜ்ஞாந

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
24	2	அதனர்தத்மனுதி	அதனர்க்தமறுதி
28	3	ஏன்று	என்று
29	11	வேதசைச்	வேஜைதஸ்ச
30	17	பிறக்	பிறந்
32	14	உறுதிப்பட்டது	உறுதிப்பட்டது. பிறப்பில்லாதவனென்றில் கர்மாதீனமான பிறப் பில்லையென்றும்
35	10	ஸர்வஸ்து	ஸர்வவஸ்து
37	2	பராபிபவஹ	பராபிபவந
	23	தன்போருக	தன்பேருக
38	10	உறுப்பாயிருக்க	உறுப்பாயிருக்கு
	14	சம்ஸ்வேக்ஷத்தில்	சம்ஸ்லேஷத்தில்
43	3	காரணவாராய்	காணவாராய்
	7	ஹேதுவான	ஹேதுவான ஸங்கல்பம் அப்ரதிஹதமென்கைக் காக — அகடிதங்களையும் ஸங்கல்ப.
	20	ஆச்ரிதமுடைய	ஆஸ்ரிதருடைய
46	9	நிக்ரை	நிக்ரையில்
	20	அகடிதகபு	அகடிதகட
47	10	அக்ருச்ய	அநித்ய
48	11	உள்ளவினென்று	உன்னவிலைன்று
50	3	சூட்சி	ஆட்சி
52	10	காரணம்;	காரணம்; இந்த உபாதான காரணத்திலிருந்து காரியத்தையுண்டு பண்ணும் வகையையறிந்து உண்டு பண்ணுகிற கர்த்ரு நிமித்தகாரணம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
53	2	காரணம் ;	காரணம் ; பொன்வினைஞன் நிமித்த காரணம்.
3	2	அடைகல்	அடிகல்
60	20	ராணம்	க்ராணம்
61	3	கந்தங்மாத்ரம்	கந்ததங்மாத்ரம்
	8	களும்,	களும் பிறப்பதற்கும் ஸஹாயமாயிருக்கும். இப்படி ப்ரக்ருதி, மஹத், அகங்காரங்களும், ஏகாதசேந்த்ரியங்களும், பஞ்சதந்மாத்ரங்களும், பஞ்சபூதங்களும்.
62	23	கூடி	கூடி தேஜஸ்ஸென்னப்படும். பின்னும் ஜலாம்சம் பாதியும் மற்றநான்கு பூதங்களிலெட்டிலொரு பங்கும்கூடி.
64	12	அங்கு	அதற்குமேல் வயலான இடம் இருபத்துநாலு லக்ஷத்துநாற்பத்தெண்ணாயிரம் யோஜனமாயிருக்கும், அங்கு.
65	1	நாகங்களும்	நரகங்களாயிருக்கும்.
	11	மிருக்கும்,	மிருக்கும், அதற்குமேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையில் புஜனும்.

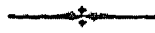
பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௪ ~~23~~	12	சுக்ரனும்	சுக்ரனும், அதற்குமேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையில் மங்களனும்
66	12	லோகமேன	லோகமென.
69	6	யோஜனமும்	யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ஷீர சமுத்திரம் முப்பத்திரண்டு யோஜனமும்
74	16	உதயகுபி	உதயகிரி.
76	6	ஆறாய்	ஆறாய் மேருவைச்சுற்றி
77	13	ஸிதாம்த	ஸிதாம்ப
78	22	ஷித்தர்	ஸித்தர்
80	11	நிஷ்பங்கதீர்த்த	நிஷ்பங்கதீர்க்கிக
80	21	களிங்க	கபிங்க
81	2	பட்டணமிருக்	பட்டணங்களிருக்
82	10	ஸ—கரம்	ஸூகரம்
85	9	காய்ச்கின	காய்ச்சின
90	5	ஆண்டவன்தான்	ஆளுமவனும் தான் ஆளும்
	9	பெரிதென்றால்	பெரிதென்னுமல்
93	12	வேதாந்தங்கவிருந்து	வேதாந்தங்களிலிருந்து
97	16	யிருக்கிறது	யிருக்கிறது, ஸ்ரீபகவத்கீதையில் நீயும் சொன்னாய்
	24	லோக	லோகா
	24	அந்த	அர்த்த
103	19	விஷ	விஸ்
107	2	ஆரத்	ஆதரத்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
108	3	ப்ருவ்ருத்தி	ப்ரவ்ருத்தி
	19	ஸம்ஸாரத்தாலே	ஸம்ஸர்க்கத்தாலே
	20	ஸ்வதப்ஜ்ஞ	ஸ்வதப்ரஜ்ஞ
109	9	ன்பது	ன்பது, இப்படியிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளில் சிலருக்கு வைராக்யமும் பிறந்து முமுக்ஷுக்கள் எனப்பட்டு அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை ஸித்தப்படுத்திக் கொடுப்பது நீயாதலால் நீ முமுக்ஷுக்களில் தயையுள்ளவனென்பது.
110	5	லட்ச	ரக்ஷ
111	10	மாகிலும்	மாகில்
112	13	ல்	மல்
116	6	வ்ருகாஸூரஸ்	வ்ருகாஸூரன்
119	11	ஸன்னிதி	உன்னுடைய ஸன்னிதி.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமன் மஹீசூர ஸமஸ்தானதீச ஸ்ரீமத் ராஜாதிராஜ
ஸ்ரீ சிக்கதேவ மகாராஜாவினலியற்றப்பெற்ற
திவ்யப்ரபந்தங்களுள்

சிக்கதேவராஜ விண்ணப்பம்.

முன்னுரை.

இந்த கிரந்தம் கன்னட பாஷையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பேரறிவாளரான, எஸ். ஜி. நரஸிம்மாச்சாரியரும், ம. ஆ. இராமானுஜ அய்யங்காரும் இதை சோதித்து அச்சிட்டார்கள். உபோத்காதத்தில் இவ்வறிஞர்கள் இவ்வண்ணம் எழுதுகிறார்கள்.

"இந்நூல் கர்நாடக நாட்டு அரசனான சிக்கதேவ மகாராஜனால் இயற்றப்பட்ட திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஒன்று. இந்தக்கிரந்த விஷயமாக நூலாசிரியர் தாமே பீடிகையில் இவ்விதம் சொல்லிக்கொள்கிறார் :—

"மாம்ஹி பார்த்த வ்யபாச்ரித்திய, ஏபிஸ்யு: பாப
யோன யஹ:
ஸ்த்ரியோ வைச்யாஸ்ததா சூத்ரா ஸ்தேபி யாந்தி
பராம் கதிம்."

என்று கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தானே உறுதிப்படுத்தினமுறையில், பின் எவ்வளவு பாபிகளாயிருந்தாலும், எந்த சாதியில் பிறந்திருந்தாலும், எப்பொழுதும் தத்வஜ்ஞானத்துடன் அவனில் பக்திசெய்து நம்பினவர்க்கு மோட்சம் தப்பமாட்டாதென்று அறிந்து, அக்ஷரமறியாத சூத்திரர்கட்கும், பெண்களுக்கும், வடமொழியில் தத்வஜ்ஞானமேற்படுவது அருமை என்று, எல்லோரும் அறியும்படி கன்னட வார்த்தைகளில் எளிய நடையிலேயே எல்லா தத்வார்த்தங்களையும் திரட்டித்தான் தன் குலதேவதையான யாதவகிரி நாராயணனுடைய திருவடித்தாமரைகளில் விண்ணப்பம் செய்யும் வியாஜத்தைக்கொண்டு முப்பது விஷயங்களைக்கோத்துக்கட்டினன். என்று."

இந்த விண்ணப்பங்களின் சாராம்சம் பீடிகையிலேயே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிக்கதேவமகாராஜன் ஆட்சி கி. பி. 1677லிருந்து 1704 வரையில். இந்தக்காலத்தில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

விசிஷ்டாத்வைதமத தத்வத்தையறிய இந்த கிரந்தத்தைப்போல எல்லா விஷயங்களையும் சங்கிரகிதுத்திரட்டின நூல் வேறு பாஷைகளில் அகப்படுவதில்லை.

ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் அவதரித்த நாட்டிலும் இந்நூலின் சுவைபரவவேணுமென்னும் ஆவலால் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறது. நூலாசிரியர் ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்தின் முதலிலும் அதன் சாராம்சத்தை

ஒரு செய்யுளினால் விளக்குகிறார். இவைகளின் அர்த்தத்தை உரைநடையில் பெயர்த்திருக்கிறது.

ஸநாதன தர்மாபிமானிகளனைவரும், அதிலும் ராமானுஜ தர்சனத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் விசேஷமாய் இந்நூலை ஆதரிப்பார்களென நம்பப்படுகிறது.

ஸ்ரீமதே நாராயணாயநம:

ஸ்ரீரஸ்து.

சிக்கதேவராஜ விண்ணப்பம்.

பீடிகை.

நூலாசிரியர் யாதவகிரி நாராயணனையும், தன்னுடைய தலைநகரான ஸ்ரீரங்கபட்டணத்தெம்பெருமான் ரங்கநாதனையும், துதிபாடியபின் தன் திக்குவிஜயத்தையும், விருதுகளையும், பாடியும் வர்ணித்தும், எண் திசைகளிலிருக்கும் பகைவர்கள் அடங்கினதால் இராஜ, கலகபயமில்லாமலும், தேவதாநுக்ரகத்தால் நீர்வளம், நிலவளம் நிறைந்ததால் தைவிக பயமில்லாமலும், பிரஜைகளனைவரும் இம்மையில் சுக வாழ்க்கை முறையிலிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குப்பரகதியையும் சம்பாதித்துக்கொடுக்க வேணுமாயிருக்கிறதென்று விசாரம்செய்து முன்னுரையில் எடுத்துச்சொல்லியவண்ணம் விண்ணப்பங்களைத்தொகுத்தார். அவைகளில் :—

முதலாம் விண்ணப்பத்தில் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான ஸ்ரீமந் நாராயணன், பர, வ்யூஹ, விபவ, அர்ச்சாவதாரங்களை அங்கீகரித்தது பக்தாநுக்ரகார்த்தமென்று அவனுடைய தயாதிசயத்தை வெளியிட்டான்.

இரண்டாம் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமன் நாராயணனே ஜகத் காரணனென்று நிச்சயித்தான்.

மூன்றாம் விண்ணப்பத்தில் அந்த ஜகத் காரண வஸ்துவை அறிய முடியாதென்ற ஆட்சேபத்தை நிவர்த்தி செய்தான்.

நான்காம் விண்ணப்பத்தில் அந்த ஜகத் காரணவஸ்துவை அறிவது வேத சாஸ்திரங்களிலிருந்தே என்று வர்ணித்தான்.

ஐந்தாம் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேதசாஸ்திரங்களனைத்தும் ஸ்ரீமன் நாராயணனையே குறிப்பிட்டுக்காண்பிக்கு முறையை அறிவித்தான்.

ஆறும் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேத சாஸ்திரங்களில் தோன்றும் விரோதங்களை விலக்கினுன்

ஏழாம் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேத சாஸ்திர ஸித்தமாய் நாராயணனுக்கு சரீரமான ஜகத்து மித்யை அல்ல, ஸத்யமாயிருக்கிறது என்பதைத்தாபித்தான்.

எட்டாம் விண்ணப்பத்தில் கனவின் அத்தாட்சியிலிருந்து உலகம் பொய் என்று மயங்காமல் இருக்கும் பொருட்டு கனவில் காணும் வஸ்துக்களை அந்தக்காலத்தில் ஜகதீச்வரன் உண்டுபண்ணுவதால் சத்யம் என்று நிச்சயித்துச் சொன்னுன்.

ஒன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் ஜகத்தை விஷமமாய் சிருஷ்டிக்கிறதனுல் ஜகதீச்வரன் விஷமனும், நிர்தயனுமாவான் என்னும் ஆட்சேபத்தைத்தீர்த்தான்.

பத்தாம் விண்ணப்பத்தில் கடபடாதி திருஷ்டாந்தத்திலிருந்து ஜகத்திற்கு மூன்றுவகை காரணங்கள் வேருய் இருக்கின்றன வென்னும் ஆட்சேபத்துக்கு வஸ்துசரீரகனுன ஈச்வரனே மூன்றுவகை காரணங்களுமாய் இருப்பன் என்று ஒப்பத்தக்க உத்தரம்கொடுத்தான்

இப்படி பத்து விண்ணப்பங்களில், ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரமதயாளுவும், ஜகத்காரணனும் அபரிச்சேத்ய மகிமனும், சகல வேத வேத்யனும், ஆச்சர்ய சரிதனும், சேதன சேதன சரீரகனும், அகடிதார்த்தகடகனும் ஸர்வஸமனும் மூன்றுவகைக் காரணனும் என அறிவித்ததனால் ஈச்வரதத்வ நிரூபணம் பண்ணினான்.

பதினோராம் விண்ணப்பத்தில் ஜீவதத்வஸ்வரூபத்தை விவரித்தான்.

பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பத்தில் தத்வசிருஷ்டி கிரமத்தைக்காட்டினான்.

பதின்மூன்றாம் விண்ணப்பத்தில் பிரும்மாண்ட சிருஷ்டிமுறையை வகுத்துக்காட்டினான்.

பதினான்காம் விண்ணப்பத்தில் அந்தபிரும்மாண்டத்திலிருக்கும் பதினான்கு லோகங்களுடைய நிலைமையை நிர்ணயித்தான்.

பதினைந்தாம் விண்ணப்பத்தில் பூமண்டலத்தின் பரிமாணத்தைகணித்தான்.

பதினாறாம் விண்ணப்பத்தில் சுகத்தை அனுபவிக்கும் ஸ்தானமான ஸ்வர்க்கங்களுடைய நிலைமையைத்தெரியவைத்தான்.

பதினேழாம் விண்ணப்பத்தில் துக்கத்தை அனுபவிக்கும் இடங்களான நரகங்களுடைய ஸ்திதியை விரித்துரைத்தான்,

பதினெட்டாம் விண்ணப்பத்தில் பாபபலங்கள் குரூரமாயிருக்குமென்று காட்டி அந்த பாபங்களனைத்தும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய சரணாரவிந்தத்தில் பக்தியினாலேயே பரிகாரமாகும் என்பதை மனதில் நாட்டும் படியாகச் சொன்னான்.

இப்படிப்பரத்வஸ்வரூபமென்பது முதலாக இதுவரையில் ஏழுவிண்ணப்பங்களில், ஸ்ருஷ்டிக்ரமமும் அந்த தத்வங்களிலிருந்து பிறந்த ப்ரும்மாண்டத்தினுடைய விஸ்தாரமும் அந்த ப்ரும்மாண்டத்திலிருக்கும் பதினாலுலோகங்களுடைய நிலைமையையும் அவைகளில் பூமண்டலத்தின் பரிமாணமும், பூசுவர்கங்களும், நரகயாதனைகளும் அந்த யாதனா பரிகாரோபாயமும் சொன்னதால் அசித்தத்வநிரூபணம் செய்தான்.

இப்படி பதினெட்டு விண்ணப்பங்களால் ஈச்வரன், சேதனம், அசேதனமென்னும் தத்வத்ரயத்தையும் நிரூபித்தான் இந்த மூன்றுதத்வங்களின் நிலைமையை ஆராய்ந்தால் சிதசித்தத்வங்களிரண்டும் அல்பசுகங்களும் அநித்யமுமென்று அவைகளில், வைராக்யமும் ஈச்வரதத்வமொன்றேநிரவதிகாநந்தமென்று அதில் அநுரக்தியும் பிறக்கும்.

இப்படி விஷயவிரக்தியும் பரமாத்மபக்தியும் பிறந்தவர்கட்கு மோக்ஷம் அபேக்ஷிதமென்று முன்பன்னிரெண்டு விண்ணப்பங்களினால் விவரித்தான், அஃதெங்ஙனேயெனில்:—

பத்தொன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் நாலு புருஷார்த்தங்களில் மோக்ஷமே பெரிதென்று படிகட்டினான்.

இருபதாம் விண்ணப்பத்தில் ஸாத்விகசாஸ்திரங்களி லிருந்தே மோட்சோபாயத்தை அறியவேணுமென்று சொன்னான்.

இருபத்தோன்றும் விண்ணப்பத்தில் எல்லாதந்திரங்க ளிலும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரமே, பிரபலப்ரமாணமென்பதைக் சோத்துக்காட்டினான்.

இருபத்திரண்டாம் விண்ணப்பத்தில்மோட்சத்திற்கு உபயோகமான விஷயவைராக்கியம் துர்க்கட மென்னும் ஆட்சேபத்தைப்போக்கினான்.

இருபத்திமூன்றும் விண்ணப்பத்தில் கேவலம் கர்மத் திலிருந்தே மூக்தியில்லை என்பதை உறுதிப் படுத்தினான்.

இருபத்துநான்காம் விண்ணப்பத்தில் காலகர்ம ஸ்வபா வமுதலாய வற்றினின்றே அபேட்சிதபலம் கிடைக்கு மென்னும் மயக்கத்தைத்தொலைத்தான்.

இருபத்தைந்தாம் விண்ணப்பத்தில் ஆசைப்பட்ட தெல்லாவற்றையும் அளிக்கும் ஸர்வேச்வரன் வேறு புரு ஷார்த்தங்களை அபேட்சித்தவர்கட்கு அவர்கள் அபேட் சிக்கும் பலவந்தத்தினால் அந்தந்தப்புருஷார்த்தங்களை ஈவன்; மோட்சத்தை ஆசைப்படுபவர்கட்கு மோட்சத் தையே மனமுவந்து அருளுவான் என்பதைக்காட்டினான்.

இருபத்தாறும் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தவிர வேறொருவருக்கும் இரட்சண சாமர்த்தியம் இல்லை என்பதைத்தெரிவித்தான்.

இருபத்தேழாம் விண்ணப்பத்தில் மோட்சத்தை அபேட்சிக்கிறவன் தன்னுடைய தோஷங்களை எண்ணி பயப்படவேண்டாம். பகவத் குணங்களையேயெண்ணி தைர்யமாயிருக்கவேணுமென்று ஏற்படுத்தினான்.

இருபத்தெட்டாம் விண்ணப்பத்தில், ஸம்ஸாரத்தின் மூலமெனப்படும், அவித்யா, கர்ம, வாஸனை, ருசி, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களை ஜகதீச்வரன் தானே விடுவிப்பன் என்கிறதைப்பிரகாசப்படுத்தினான்.

இருபத்தொன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திவ்ய ரூபம் முக்த போக்யமாயிருக்குமென்பதை அநுவதித்தான்.

முப்பதாம் விண்ணப்பத்தில் பரவாசுதேவனுடைய கைங்கர்யம் முக்தர்க்கு போக்யமாயிருக்குமென்பதைச் சொல்லிப்பாடலைத் தலைக்கட்டினான்.

முதல் விண்ணப்பம்.

பா.— பரவாசுதேவ! அடியாரைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு, வ்யூஹாதி[1] பாவமும் ஏற்றுக்கொண்டாய்—

1. ஈஸ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம் அந்தர்யாமித்வம் அர்ச்சாவதாரம் என்று அஞ்சு பிரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும். அதில் பரத்வமாவது—அகால கார்ய்யமான நலமந்தமில்லாததோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்களுக்குப் போக்யனாய்க் கொண்டெழுந் தருளியிருக்குமிருப்பு.

வ்யூஹமாவது— ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரார்த்தமாகவும் ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும் உபாஸகானுக்ரஹார்த்தமாகவும் ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்த ரூபேணநிற்கும் நிலை.

விபவம்—அநந்தமாய் கௌணமுக்ய பேதத்தாலே பேதித்திருக்கும். பரிகணித்துத் தலைக்கட்டப்போகாதபடி அநந்தமாயிருக்கும். இதரஸஜாதீயமாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பவிக்கை. இதில் கௌணமென்பது—அவரமென்றபடி. முக்யமென்பது ஸ்ரேஷ்டமென்றபடி. கௌணமாவது ஆவேசாவதாரம்; முக்யமாவது ஸாக்ஷாதவதாரம். ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யானம்.

அந்தர்யாமித்வமாவது—அந்த: ப்ரவிச்ய நியந்தாவாயிருக்கை.

ஸ்வர்க்கநரகப்ரவேசாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸகல சேதநர்களுக்கும் துணையாய் அவர்களை விடாதே

என்று யதுசைலநாதனின்[2] திருவடித்தாமரைகளில் நிகரில்லாதவனென்னும் விருதுள்ளவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸ்ரீமந் நாராயணா![3] நீ ஸ்ரீய: பதியாயும்,[4] அகில

நிலைக்குமேலே பராஸ்ரயமான திருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்குத்யேயனைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும்; பந்துபூதனுமாய்க் கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

அர்ச்சாவதாரமாவது—தமருகந்த தெவ்வுருவம் என்றபடியே சேதநர்க்கபிமதமான த்ரவ்யத்திலே விபவவிசேஷங்கள்போலன்றிக்கே தேசகாலாதிகாரி நியமமில்லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி அபராதங்களைக் காணக்கண்ணிட்டு அர்ச்சகபாராதந்த்ரமான ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களையுமுடையவனாய்க்கொண்டு கோயில்களிலும் க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்குநிலை.

2. திருநாராயணபுரம்—மேல்கோட்டை.

3. ஸ்ரீமானான நாராயணன்—நாராயண சப்தார்த்தம் முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான மிக்காரை உடையனல்லன் பூமியிலும் ஊர்த்வலோகத்திலுமுண்டான ரூபவத்தானவஸ்துக்களையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன். அதீதமாயும், ஆகாமியாயும் உள்ள வஸ்துக்கள் தாமேயாய் நின்றவன். தர்மங்களோடு, தர்மிகளோடு வாசியற்ற தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸ்மாத்பரன்.

4. ஸ்ரீய: பதியாய்—பிராட்டி. ஈஸ்வரனுக்குப்ரதாநி

கருட விஷ்வக்ஸேனாதி நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும்[9] உன்னுடைய ஸேவாஸாம்ராஜ்யத்தில், முடிவில்லாததோரானந்தத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க, உன்னுடைய திருவுள்ளத்திற் பிறந்த ஆகஸ்மிகதயையினால்,[10] ப்ரளய காலத்தில் அவ்யக்தஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியில்[11] அடங்கி,

---

9. நித்யர்க்கும், முக்தர்க்கும்—ஆத்மஸ்வரூபந்தான் பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்.

பத்தரென்பது—ஸம்ஸாரிகளே.

முக்தரென்பது ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களே.

நித்யரென்கிறது ஒருநாளும் ஸம்ஸாரியாகாத, சேஷ, சேஷாசனாதிகளே: திருவநந்தாழ்வான், ஸேனாமுதலியார். வைநதேயப்ரமுகர்கள்.

10. ஆகஸ்மிகதயை—நிர்ஹேதுகக்ருபை. (காரணமன்றி உண்டான அன்பு.)

11. ப்ரக்ருதி—மிச்ரஸத்வமாவது—ஸத்வரஜஸ் தமஸ் ஸுகங்கள் மூன்றோடுங்கூடி, பத்தசேதனருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமாய் விபரீதஜ்ஞானஜனகமாய், நித்யமாய், ஈஸ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ப்ரதேசபேதத்தாலும், காலபேதத்தாலும், ஸத்ருசமாயும், விஸத்ருசமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய், ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயை என்கிற பெயர்களையுடைத்தாயிருக்கும் அசித்விசேஷம்.

மெழுகில் அழுந்தியிருக்கும் தங்க உரைப்பொடி (தூகள்) போல் ரூபத்தை, அழிந்திருக்கிற பத்தாத்மவர்க்கத்தை நித்யமுக்தரைப்போல் மோக்ஷானந்தத்தில் ஈடுபடுத்த வேணுமென்ற உன் ஸத்ய ஸங்கல்பத்தால், ப்ரக்ருதியுள் புகுந்து, மஹதஹங்காரங்களையும்[12] பஞ்சதந்மாத்ரங்களையும்[13] பஞ்சமஹாபூதங்களையும்[14] உண்டுபண்ணி இவைகளினின்றும் ப்ரும்மாண்டத்தைச்ருஷ்டித்து[15] அது தன்னில் பிரும்மாதி, சுர நர, திர்யகஸ்தாவரங்க

ப்ரக்ருதியென்பது—விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே; அவித்தையென்கிறது. ஜ்ஞான விரோதியாகையாலே. மாயையென்பது விசித்ரச்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே.

12. மஹதஹங்காரங்கள்—வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதி.

13. பஞ்சதந்மாதரங்கள்—சப்த தந்மாத்ரை, ஸ்பர்சதந்மாத்ரை, ரூபதந்மாத்ரை, ரஸதந்மாத்ரை, கந்ததந்மாத்ரை.

14. பஞ்சமஹாபூதங்கள்—ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ் ஜலம், ப்ருதிவீ. (தத்வத்ரயம் அசித்ப்ரகரணம் 1-3ல் இவைகளையும் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யானத்தையும் நன்றாய் ஆராய்ந்தால் மேற்சொன்ன விஷயங்களை ஸ்பஷ்டமாயறியலாம்.)

15. ஸ்ருஷ்டி—இரண்டாம் விண்ணப்பத்தின் குறிப்பில் பார்க்கவும்

ளென்னும் நான்குவகையில் அவரவர் பூர்வகர்மாநுகுண தேகங்களையும், அந்தந்த தேகோசிதமான ஜ்ஞான சக்த்யாதிகளையும் ஈந்து, நீப்ரதானம் பண்ணின கரணகளேபராதிகளிலிருந்தே அவர்கள் ஏதேனும் பொல்லாங்கைப் பொருள் அறியாமல் செய்து அழிந்துபடாமல் தக்கவையிவை, தகாதவையிவையென்னும் அறிவைக்கொடுக்கும் வேத சாஸ்திரங்களைக்காருண்யத்தால் அளித்தாய்.

இவ்வளவிலும் உடையவன் கட்டளையைப்பிடித்து நடக்கமாட்டாத ஜடர்களின்[16] இடர்களை[17] போக்கிக்காப்பாற்றும் பொருட்டு அவர்களுடன் இருப்பேனென்று மும்மூர்த்திகளின் நடுவிலும், க்ஷீராப்தியிலும், இமையோர் வாஸஸ்தலமான சுவர்க்கம் முதலான இடங்களிலும் நின்றாய். அப்படியானாலும் தேவர், முனிவர், யோகிகள் இவர்களன்றிக்கே மற்றைய மனிதர்க்கு உடனாய் மன்னிவாழ ஆகாமையால், மனிதர்களில் ஆபால கோபாலர்களுள்ளும், கன்று, மாடு, கரடி, அணில், மந்தி முதலான திர்யக் ஜாதிகளுக்கும் ஒரு நீராகக்கலந்து பரிமாறலாம்படிவாழ ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைக் க்ருபையால் செய்தருளினாய். ஆகிலும் அந்தந்த தேசங்களிலும் அந்தந்தக்காலத்திலும் இருந்தவர்களுக்கு அன்றிக்கே, மற்றையோர்கட்கு உபகாரமாகாததினால், ஸர்வதேச, ஸர்வகால, ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நிற்கிற ஸர்வசேதனா சேதனவர்க்கங்களிலும்[18]

---

16. ஜடர்—மூடர், அறிவீனர்.

17. இடர்—துன்பம், வருத்தம்.

18. சேதனாசேதனங்கள் ——தத்வத்ரயமாவது—சித்தும், அசித்தும் ஈச்வரனும்.

வியாபித்திருந்து மனமொழிமெய்கள் மூன்றிலும் ப்ரவே ரித்துக்கொண்டு அந்தர்யாமியெனப்பட்டாய். இப்படி யானாலும் எங்காகிலும் ஒருவனுக்குமாத்திரம் அநேக ஜன் மங்களால் ஸாத்யமான யோகத்யான விஷயம் என்பதன்றி யெல்லாருக்கும் கூடவிருந்தும் இல்லாதவன்போல் ஆன படியால் எல்லா ஜனங்களும், சர்மசக்ஷுஸ்ஸினாலேயே ஸாக்ஷாத்கரித்து[19] அவரவர்கள் மனமிசைந்த கைங்கர்யங் களை நிறைவேற்றி க்ருதார்த்தராகும்படி[20] ஸர்வ சுலப

சித்தென்கிறது—ஆத்மாவை, சைதன்யாதாரமான வஸ்து.

அசித்து—ஜ்ஞானசூன்யமாய், விகாராஸ்பதமா யிருக் கும் சைதன்ய ஆதாரமான வஸ்து.

ஈச்வரன் அகிலஹேயப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞானசக்த்யாதி கல்யாணகுண பூஷிதனாய் ஸகல ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய் "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீஜ்ஞாநீ" என்ற சதுர்வித புருஷர் களுக்கு மாச்ரயணீயனாய், தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய, சதுர்வித பலப்ரதனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய் லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும் "ஒரு புருஷவிசேஷமன்றிக்கே சிதசிந்நியந்தா" சகல சேதநாசேதன விலக்ஷணமாக வும் இவற்றுக்குக் காரணமாகவும், வியாபகமாகவும், தாரக மாகவும், நியாமகமாகவும், சேஷியாகவுமறியவேண்டும்.

19. சாக்ஷாத்காரம்—நேரிலுணர்கை, கருவிகரணாதிக ளுக்கெல்லாம் சாட்சியாயிருப்பது.

20. க்ருதார்த்தர்—கருமமுடித்தோர்.

மென்னும் அர்ச்சாவதாரத்தைக்கொண்டு, ஸௌலப்யம் பிரம னின்றும் ஆராதனத்தை அங்கீகரித்து பின்பு சநத் குமார ருக்கு வச்யப்பட்டு அவருடன் உத்தரபதரிகாச்ரமத்திற்கு எழுந்தருளி; அவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத் அஷ்டாக்ஷர உப தேச தேசிகனென்று[21] கொண்டாடப்பட்டு உன் ரூபா ந்தரமான "நர" முனியினால் அர்ச்சனையை (ஆராதனையை) ப்பெற்று, மேலும் இந்த கர்னாடக மண்டலத்திற்கு மண்ட னமெனப்படும் (சிரோபூஷணம்) யதுகிரி சிகரத்தை இரு ப்பிடமாக உகந்து கோயில்கொண்டு, ஸகல ஜனங்களையும் ரக்ஷிப்பதில் தீக்ஷிதனென்று புகழப்பட்டாய். அன்றியும் ஸர்வஜன ஸாதாரணனன்றிக்கே, இந்த யதுவம்சத்தில் பிற ந்தவர்களுக்குக்குலதெய்வமாய் தயா விசேஷத்தினால் காப் பாற்றுகிறவனென்றபடியால், என்னில் அகாரணமான கருணைக்கடல் பரம்பரையாய்ப்பொழிந்து க்ஷமிக்கவும் க்ஷமி க்கவும். அநந்யஜனசுலப![22] ஸ்ரீயது சைலவல்லபா![23]

---

21. தேசிகன்—குரு.

22. அநந்யஜனஸுலபா—அநந்யப்ரயோஜனனாய்த் தன் னையே ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு எளியனானவன்.

23. ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!—யதுபர்வதமென்னும் திருநாராயண புரத்தில் ப்ரியமுள்ளவனே, மற்றும் நாய கனே.

உத்தரபதரிகாச்ரமம்—வடநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்றான பதரிகாச்ரமம். இந்த திவ்யதேசத்தில் ஸர்வே ச்வரன் தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய்க்கொண்டு, நாராயணாவதாரம் செய்தருளி, அதில் நாராயணனாக இல ந்தை மரத்தின்கீழே தபோநிஷ்டராய் ஜ்ஞானமுத்ரை யோடு வீற்றிருந்து ஸர்வாம்சபூதனாய் சிஷ்யனான நரனு க்குத் திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்து தத்வ்யாஜேன லோ கத்தை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளினான்.

இரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— திருமாலே! நீயே ஜகத்தை ஒரு முறையில் படைத்துக்காப்பாற்றி வயிற்றில் சேர்த்துக்கொள்கிருய். ஆகையால் நீ, பரப்ரம்ஹம் என்று இந்த நரபதி, யதுகோத்ரபதிக்கு[1] விண்ணப்பம்செய்தான்.

பரப்ரம்ஹ[2] ஸ்வரூபா! இந்த உலகம் எந்த வஸ்துவிலிருந்து பிறக்கிறதோ யாதொன்றுல் ஜீவிக்கின்றதோ யாதொன்றில்லயிக்கிறதோ அந்தவஸ்துவேபரப்ரம்ஹம்என்று குறிப்பிட்டு இப்பேர்ப்பட்ட ஜகத்காரணவஸ்துவும் நீயே என்று வேதாந்தங்கள் பலபல வகையில் ஸாமான்ய, விசேஷசப்தங்களால் உன்னையே புகழ்ந்தன. இப்படியிருக்கும் நீ! மஹதாதி தத்வக்ரமத்தில் பஞ்சமஹா பூதங்களை உண்டு பண்ணி, அவைகளிலிருந்து பிரும்மாண்டத்தைப்பண்ணி, அதனுள் பிரும்மாதி தேவதைகளை சிருஷ்டித்து அவரவர்கட்கு ஒரோர் அதிகாரத்தை எல்லேப்படுத்திச் சிலவற்றை

---

1. யதுகோத்ரபதி—திருநாராயணபுரத்திரு நாரணன், யதுகிரிநாதன்.

2. பரப்ரஹ்மம், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ரமம், ஜகத்காரணன், ஜகாதாதிகாரணன்.—ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரரத்னம்—ச்லோகங்கள் 11, 12, 13, 14-லிலும், ஸ்ரீமான் அண்ணங்கராச்சார் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த "ரத்னப்ரபா" என்னும் வ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

"எல்லா பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆதாரமாகவும், நியாமக

ஆக்குவது நோக்குவது அழிப்பது என்னப்பட்ட உன் கைங்கர்யத்தில் நியமித்தாய். அவர்களும் ஜகத்தில் ஏக தேசத்தில் உன்னுடைய ஆஜ்ஞானுஸாரம் படைப்பதும் காப்பதும் அழிப்பதுமாக இருக்கிறதனுல், அவர்களைக் கொண்டாடுமிடையில் நான்முகனே ஜகத்காரணனென்றும் ருத்ரனே ஜகத் காரணனென்றும், கொண்டாடுவார்கள். இந்த நிலைமையை அறியாதவர் மயங்குவர். ஒருவனை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் ப்ரஸ்தாபமே யின்றிமல் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் சொல்லுமிடத்தில் விசாரம்செய்ததில், ஆதியில் நாராயணனே யிருந்தானென்றும், அவன் உந்தித்தாமரையில் பிரமன் வெளிப்பட்டானென்றும், அவனுடைய நெற்றி வேர்வையிலிருந்து ருத்ரன் பிறந்தானென்றும் சொல்லுதலால் நீயே ஜகதாதிகாரணனுன பரப்ரம்ஹம் என்கிறதை ஸாத்விகரறிவித்தறிந்த என் மூவகைத்துன் பங்களையும் போக்கடிக்க வேணுமென்று உன்னடி நிழல் புகுந்தேன். அநந்யஜனசுலப! ஸ்ரீயதுசைலவல்லப! என்னை ஆற்று! என்னை ஆற்று!

னுகவும் சேஷியாகவும், ஸ்ரீமன் நாராயணனேயாவான். சிவனும் பிரமனும் பரதத்வமாயிருக்கக்கூடாதவர்கள்.

பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பாடல்—மங்கை பாகன் சடையில் வைத்த கங்கையார்பதத்து நீர்? வசனமேவுமுனிவனுக்கு மைந்தனுனதில்லையோ? செங்கையாலிரந்தவன் கபாலமாரகற்றினுர்? செய்யதாளின் மலரான் சிரத்திலானதில்லையோ? வெங்கண் வேழமூலமென்ன வந்ததுங் கள்தேவனே? விஷ்வாணனமரிலன்று விறலழிந்ததில்

லையோ ? அங்கண் ஞாலமுண்டபோது வெள்ளிவெற்பகன்றதோ ? ஆதலாலரங்கனன்றி வேறு தெய்வமில்லையே.''

"உய்யஉலகுபடைக்கவேண்டி உந்தியில் தோற்றினாய் நான்முகனை'' திருநாபிக்கமலத்தில் நாராயணன் நான்முகனைப்படைக்க நான்முகனும் சங்கரனைப்படைக்க இப்படியே மென்மேலும் லோகஸ்ருஷ்டி நிகழ்ந்தது.

ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம்—ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது—அசித்தைப்பரிணமிப்பிக்கையும், சேதனர்க்கு சரீரேந்திரியங்களைக்கொடுத்து, ஜ்ஞானவிகாஸத்தைப்பண்ணிவைக்கையும்.

ஸ்திதிப்பிக்கையாவது—ஸ்ருஷ்டமானவஸ்துக்களிலே பயிருக்குநீர்நிலைபோலே அனுகூலமாகப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

ஸம்ஹரிக்கையாவது—அவிநீதனான புத்ரனை பிதா விலங்கிலிட்டுவைக்குமாப்போலே, விஷயாந்தரங்களிலே கைவளருகிற கரணங்களைக்குலைத்திட்டுவைக்கை.

மூன்றும் விண்ணப்பம்.

பா— நின் கணக்கில்லாத கல்யாண குணங்களை இவ்வளவென்று கணக்கிட அரிதாகிலென்ன? நீ என்ஹ்ருதயத்தில் புகுவாய் என்று அந்த ஜகதீச்வரனுக்குப்ரீதியுடன் ஆட்சி செய்யுமவன் அன்புடன் உரைத்தான்.

அப்ரமேய! ஜகத்தில் ப்ரமேயமென்றால் அறியத்தகுந்த வஸ்து. அந்த வஸ்துவையறியப்ரமாணங்கள் ப்ரத்யக்ஷமென்றும், அனுமானமென்றும், சப்தமென்றும் மூன்று வகைப்படும். அவைகளில் ப்ரத்யக்ஷமென்பது இந்திரியங்களுக்கும் பொருள்களுக்கும் கிட்டின ஸம்பந்தத்தினால் பிறக்குமறிவு; இது ஆறு வகைப்படும். அதெப்படியெனில், கண் திறந்து ஒரு வஸ்துவைப்பார்த்தால் இது கருப்பு, இது வெண்மை என்பதே முதலாக பிறக்குமறிவு, சாக்ஷுஷப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; செவிசாத்துகையில் (கேட்கையில்) இஃதிந்தமாதிரியான ஓசை, இது இவ்வகையான வார்த்தை, இது இந்த அக்ஷரம், இவைமுதலாகப் பிறக்குமறிவு—ச்ராவண ப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; நாவினால் நவிற்று இது புளிப்பு, இது இனிப்பு, இது உப்பு இவை முதலாகப்பிறக்குமறிவு ஜிஹ்வாப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; நாசியால் ஒன்றை மணத்தால் இது ஸுவாஸனை, இது துர்க்கந்தம் இவை முதலாக பிறக்குமறிவு, க்ராணப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; சரீரசர்ம ஸ்பர்சமாகில் இது வெப்பம், இது குளிர் இவைமுதலாக பிறக்குமறிவு ஸ்பார்சனப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; மனதில் எண்ணுகையில் தனக்கு இப்பொழுது இன்பமாயிருக்கும், இப்பொழுது துன்பமாயிருக்கும்

இவைமுதலாக பிறக்கும் அறிவு மானஸப்ரத்யக்ஷமெனப் படும், இப்படிப்ரத்யக்ஷம் ஆறுவகையாயிருக்கும். அனுமானமென்பது—வேறொன்றை விட்டுத்தான் ஒரு இடத்திலும் இராத வஸ்துவைப்பார்த்து அந்த இடத்தில் வேறொன்றை அறிவது. அஃதெங்ஙனேயெனில்—நெருப்பை விட்டு புகையிராதென்ற நியமத்தைப்பாகசாலையில் நிச்சயித்து மலைமுதலான இடங்களில் வேறொன்று புகையைக்கண்டு அவ்விடம் நெருப்பு உண்டென்று அறிதல் அனுமானப்ரமாணமெனப்படும். சப்தப்ரமாணமாவது இருக்கிறதை இருக்கிறபடி அறிவிக்கும் வசனம். அதுவும் லௌகிகமென்றும் வைதிகமென்றும் இருவகைப்படும், லௌகிகமென்பது லோகத்தில் ஆப்தர் (நண்பர்) சொல்லும் வசனம். வைதிகமென்பது வேதம் முதலான பதினான்கு[1] வித்யைகள். இந்த ப்ரத்யக்ஷானுமான சப்தங்களென்றும் மூன்றுப்ரமாணங்களிலிருந்தும் உன்னுடைய ஸ்வரூப, ரூப, குண[2] விபவாதிகளில் கொஞ்சம், கொஞ்சம் அறியப்படுமன்றிக்கே இப்படியென்று பரிச்சேதித்தில்[3] (தெரிந்துரைத்தல்) அரிதானமையின் நீ அப்ரமேயனெனப்படுகிறாய். ஆகிலும் உன்னுடைய பக்த ஸுலபதையைப்பிரகாசிப்பித்து என்னுடைய ஹ்ருதயாந்தராளத்தில் கோயில் கொள்ளவேணும் கோயில் கொள்ளவேணும் அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

1. பதினான்கு வித்யைகள்—நான்காம் விண்ணப்பத்தைப்பார்க்கவும்.

2. ஸ்வரூபம்—அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தாலும், கல்யாணைகதாநத்வத்தாலும். ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷ

ணமாய், விபுத்வாத்தேசத: பரிச்சேதராஹிதமாய், நித்யத்வாத்காலத: பரிச்சேதராஹிதமாய், ஸர்வமும், தனக்குப்பிரகாரமாகித்தான் பிரகாரியாய், தனக்கொருப்ரகார்யாந்தரமில்லாமையாலே வஸ்து பரிச்சேதராஹிதமுமாய், ஜ்ஞானந்தமயமாய், ஜ்ஞான, பலைச்வர்யாத்யநந்தகல்யாண குணகணமஹோததியாய், ஸ்ரீய: பதியாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும் வ்யாபிக்குமிடத்தில் அப்ராக்ருதமாய், சுத்தசத்வமயமாய், ஸ்வாஸாதாரணமாய், புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமாய், புண்யகந்தவாஸிதாநந்ததிகந்தராளமாய், ஸர்வாபாச்ரயமாயுமிருந்துள்ள திவ்யவிக்ரஹம்போலே, வியாபித்து, தரித்து, நியமித்து, இப்படி ஸமஸ்தப்ரகாரத்தாலும், ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு சேஷியாயிருக்கும்.

ரூபம்—அப்ராக்ருதமான சோதிவடிவு.

குணம்—அளவிட அரிதானவை, ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம், ஆச்ரயகார்யாபாதக குணங்கள்—வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ, ஸௌசீல்ய, ஸௌலப்ய, ஜ்ஞான, சக்தி, பூர்த்திப்ராப்தி.

3. நிஷ்கர்ஷித்தல்—பரிச்சேதித்தல்—அளவுக்குட்படுத்துகை.

நான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— வேதம், அதனர்த்தம் ஊர்ஜிதியிடுகிற புராணங்களிலே நீ, தெளிவாய்க்காண்பாய் என்று அன்புடன் நற்குணன், யாதவகிரிநாதன் திருவடியில் விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல வித்யாப்ரவர்த்தகா! வித்யைகள்—வேதங்கள் நான்கும், அங்கங்கள் ஆறும், தர்க்கமும், மீமாம்ஸையும், புராணமும், தர்மசாஸ்திரமும், ஆயுர்வேதமும், தனுர்வேதமும், காந்தர்வமும், அர்த்தசாஸ்திரமும் என்று பதினெட்டு வகையாயிருக்கும். அவைகளில், ருக், யஜுஸ், ஸாம, அதர்வமென்கிற நாலுவேதங்களும் பூர்வபாகத்தில் (முதற் பகுதியில்) தர்மம், அர்த்தம் காமம்[1] என்னும் மூன்றுவர்க்

வேதாந்தத்தின் உண்மையை யறியவேண்டுமானால் ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ, புராணங்களை சாதனமாகக்கொள்ளாவிடில் உண்மை தெரியாது (கொண்டேயறியவேண்டும்).

1. தர்மம், அர்த்தம், காமம் மோட்சம்—புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிற்றே இருப்பது. தர்மமாவது—இஷ்டாபூர்த்தங்கள். இஷ்டமாவது யாகாதிகள், பூர்தமாவது; கர்தாதி; ஸாதனதயா புருஷார்தமாயிருக்கும்.

காமமாவது; ஐஹிக, பாரலௌகிக போக்யபதார்த்தானுபவசுகம்.

மோட்சமாவது—ஆத்மானுபவ பகவதனுபவங்கள். இவற்றில் காமமோக்ஷங்களிரண்டும் ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும்.

கத்திற்கும் ஸாதனமான[2] கர்மத்தைச்சொல்லும், உத்தர பாகத்தில் (பிற்பகுதியில்) உன் ஸ்வரூப, ரூப, குணவிபவாதிகளைச்சொல்லி மோக்ஷோபாயத்தைக்காட்டும். அங்கங்களில்—சிக்ஷையென்கிறது—ஸ்வர, வர்ண, மாத்ராதிகளை நிச்சயிக்கிறது. வ்யாகரணமென்பது—ப்ரக்ருதி[a] ப்ரத்யயாதி[b] களிலிருந்து அர்த்தத்தைச்சொல்லும் பதங்களை ஏற்படுத்துகிறது. சந்தஸ்ஸென்பது[c] காயத்ரீ, த்ரிஷ்டுப், அனுஷ்டுப், முதலான சந்தோலக்ஷணங்களை நிச்சயிக்கிறது. கல்ப ஸூத்திரமென்பது—வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மத்தை உபயோகிக்கையை நிதானிக்கிறது. ஜ்யோதிஷமென்பது கர்மத்தை, ஆசரிக்கும் காலத்தை ஏற்படுத்துகிறது. வேதபுருஷனுக்கு—சந்தஸ்ஸு பாதங்களும், கல்பஸூத்ரம் கைகளும், வியாகரணம் முகமும், சிக்ஷை க்ராணமும் (மூக்கும்) ஜ்யோதிஷம் கண்களும், நிருக்தம் செவிகளாயுமிருப்பதினால் இவை யாவும் வேதாங்கங்களெனப்படும்.

தர்க்கமென்பது வேதார்த்தங்களை யுக்திகளால் ஸ்திரப்படுத்துகிறது. மீமாம்ஸையென்பது வேதார்த்தங்களை பூர்வபக்ஷ[3] ஸித்தாந்த ரூபமாய் ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கும்.

---

2. ஸாதனம் :—ஸாத்யப்பொருளையுறுதிப்படுத்துமத்தாட்சி ; சித்தியாதல்.

a. ப்ரக்ருதி—பகுதி.
b. ப்ரத்யய—விகுதி.
c. சந்தஸ்—யாப்பியல்.

3. பூர்வபக்ஷம்—பிரதிவாதம் ; பிரதிகக்ஷியாய் மாறுபடக்கூறுகை.

புராணங்களென்பவை ஜகத் ஸ்ருஷ்டியும், ஸம்ஹாரமும், மந்வந்தரங்களும் வம்சமும் வம்சங்களில் பிறந்தவர்கள் சரித்திரமும் சொல்லுகின்றன. அவை பிராம்ஹம், பாத்மம் முதலான பதினெட்டு வகையாயிருக்கும்.

தர்மசாஸ்திரமென்பது—ஆசார[4] வ்யவஹாரப்ராயச்சித்தங்களைச்சொல்லும். மனு, யாஞ்யவல்க்யம் முதலாய் பதினெட்டு வகையாயிருக்கும்.

ஆயுர்வேதமென்பது—நோய்களின் ஆதிகாரணம், பரிஹாரம் முதலியவைகளை நிரூபிக்கும்.

தனுர்வேதமென்பது—அஸ்த்ர[5] சஸ்த்ர[6] உபயோகம், பின்வாங்குகை முதலியவற்றை நிரூபிக்கும்.

காந்தர்வமென்பது—நடனம், கானம், வாத்தியம் முதலியவற்றை நிரூபிக்கும்.

அர்த்த சாஸ்திரமென்பது—பிரஜாபரிபாலனாதி ராஜநீதிகளை நிரூபிக்கும். இந்தப்பதினெட்டு வித்யைகளையும் நீயே லோக நன்மைக்காக பிரஸித்தி செய்ததனால் நீயே

---

4. ஆசாரம்—சௌச, ஸ்னானாதி.
வ்யவஹாரம்—தாயபாகாதி விவாத நிர்ணயம்.
ப்ராயச்சித்தம்—பாபசோதக சாந்த்ராயணாதிகள்.

5. அஸ்த்ரம்—ஆயுதம், கைவிடுமாயுதப்பொது.

6. சஸ்த்ரம்—பாணம், கைவிடாப்படை.

ஸகல வித்யாப்ரவர்த்தகனென்னப்படுவாய். இந்த எல்லா வித்யைகளிலும் ப்ரதானமான வேதாந்தத்தில்[7] ப்ரகாசமான உன் ஸ்வரூபத்தை அறிவித்து என் மனதின் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி, உன் அடிகளில் ஜ்ஞானபக்தியை முற்ற வைக்கவும் முற்றவைக்கவும். அரங்கஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

---

7. ப்ரதானமான வேதாந்தம்—முக்யமான வேதத்தினுத்தரபாகமான உபநிஷத்துகள்.

ஐந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஸகலாத்மக! ஸகல ஜகத்வ்யாபாரமும் உன்னுடையதே என்று ஸகல வேதமும் முறையிடுவதும் ~~அல்லது~~ (சாற்றுவதும்) உன்னையே என்று அந்த ஸுகலன் (ச்ரேஷ்டமான கலைவல்லோன்) யதுசைலபதிக்கு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல வேதவேத்யா! வேதங்கள்—பூர்வபாகத்தில் யக்ஞாதிஸத்கர்மங்களை முழுதும் வழிப்படும் ஒழுங்கையும் அவைகளினால் வரும் பலத்தையும் சொல்லும். உத்தர பாகத்தில் ஸம்ஸாரத்தை இகழ்ந்து ஜீவஸ்வரூபத்தையும்[1] பரப்ரம்மஸ்வரூபத்தையும் நிரூபித்து, மோட்சோபாய த்தையும் விதித்து மோட்சானந்தத்தையும் மேல்வாக புகழ்கின்றன. இப்படி அநேக விதமாயிருக்கும் வேதம் உன்னையே புகழ் கிறதென்று பெரியோர் சொல்லுவர். அந்த நிலைமையை பாவிக்கையில் லோகத்தில் அரசனைப்புகழும்போது (அறை கூவுவோர் அல்லது கட்டியக்காரர்) அரசனாணையைக்கடை பிடித்து நடக்கும் வகையையும், அதற்கு மனமுவந்து அரசன் அவர்கட்குத்தகுந்ததைக்கொடுக்கும் வகையை யும், பிரஜைகள் நிலைமையையும், அரசன் நிலைமையையும் அரசன் சன்னிதானத்தை அடையும் வழியும், சன்னிதியி லிருப்போர் சுகத்தையும், வருணித்ததில் அரசனையே புகழுவரென்பர். இப்படி வர்ணாச்ரமத்தோரென்கிற, உன்

---

1. ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே தேஹேந்த்ரியமன: ப்ராணபுத்திவிலக்ஷண மாய், அஜடமாய், ஆனந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய்,

னுடைய கட்டியக்காரர் பண்ணத்தகுந்தான யக்ஞாதி கர்மங்களென்கிற, உன் ஆணத்தி (ஆக்ஞா) கைங்கர்யமும், அதற்கு வச்யப்பட்டு நீ கொடுக்கும் இந்த லோகத்திலுண்டான சுகதுக்காதிபோகங்கள், பார லௌகிக பலமென்கிற பிழைப்பையும், ஜீவாத்மரென்னும் உன் கைங்கர்ய பரர்கள் நிலைமையும், பரப்ரம்ஹமெனப்படும் உன் நிலைமையையும் மோட்சோபாயமென்னும் உன் சன்னிதியை அடையத்தக்க நடத்தையையும் மோட்சானந்தமெனப் படும் உன் ஸன்னிதியிலிருப்பவர் சுகத்தையும் நிரூபணம் செய்வதினால் உன்னையே புகழுகின்றனரென்பது திண்ணம் இந்த அர்த்தத்தைச்சித்தத்தில் வைத்தே :—

"வேதணைச் ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" என்று கீதையில் சொன்னது.

இப்படி வேத வேத்யனெனப்படும் உன் அதிசயத்தையே ஸகல ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாகமங்களும் வருணிக்கின்றன. வருணிக்கும் முடிவைக்காணவில்லையென்றால், அநேக மனுஷ்யர்கள் தங்கள் முயற்சியினால் உன் நிலைமையை அறிந்து துதித்துப்பாடிக்கடைக்காண்பரென்பது (ஈடேறுவரென்பது) இச்சை மாத்ரமே. ஆகையால் நீயே தயைசெய்து உன் ஸ்வரூபத்தை அறிவித்து என்னை உன் கைங்கர்யபரனென்று இடு இடு. அநந்யஜனவத்ஸலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞானாஸ்ரயமாய், ஈஸ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், தார்யமாய் சேஷமாயிருக்கும்.

ஆரும் விண்ணப்பம்.

பா— பலவிதமாய் (பரஸ்பரவிரோதமாய்) தோற்றும் வேத வசனங்கள், உபதேசத்தினால் பரஸ்பர விரோதமில்லாமலாகும், என்று கமலநாபனுக்கு திருவடியில் வணங்கி அரசர் தலைவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

அற்புத சரிதா![1] வேதங்கள், உன் ஸ்வரூப ரூப குண விபவங்களைப்பலவிடங்களில் பலபல வகையாய்ச்சொல்லி அறிவிக்கும். ஆசார்யன் மூலமாய்க்கேள்விபடுகிறவர்கட்கு இந்த அர்த்தம் சுவ்யக்தமாய் (தெளிவாய்) தெரியும். தங்கள் புத்தி பலத்தினால் ஊகிக்குமவர்கட்கு பரஸ்பர விரோதமாய் (ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாய்) த்தோன்றும், அதெப்படியெனில் :—

உன்னை சகுணனென்றும், நிர்குணனென்றும், பெரிதுக்கும் பெரியவனென்றும், சிறியதின் சிறியவனென்றும், உருவுடையவனென்றும், உருவு இல்லானெனவும், அவாங்மனஸகோசரனென்றும், வேதவேத்யனென்றும், பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவனென்றும், மத்ஸ்யாதி ரூபங்களில் பிறந்தவனென்றும் சொல்லி மந்தமதிகட்கு விரோதம் காண்கையால் நிச்சயம் பிறக்காது. பெரியார் உபதேசத்தினிருந்து அறிகிறவர்கட்கு இந்த விரோதம் எப்போழுதும் தோன்றுது.

---

1. அற்புதசரிதா—ஆச்சரியமான ஒழுக்கமுடையவனே, சரித்ரமுடையவனே.

ஸகுணனெனில் வாத்ஸல்யாதி குணங்க[2]ளுள்ளவனென்றும்,[3] நிர்குணனென்றால் ராஜஸதாமஸாதிகளில்லாதவனென்றும் தெரியவருவதால், ஸத்குணங்களெல்லாம் இருக்கின்றன, துர்குணங்களொன்றுமில்லையெனத்தெரியவரும்.

பெரிதுக்கும் பெரியவனெனில்—பதினான்கு லோகங்களையும் தன்வயிற்றினுட்கொண்டவனென்றும்; சிறியதுக்கும் சிறியவனெனில் சிறியதான ஜீவாத்மாவுக்குள் அந்தர்யாமியாயிருக்கு[4]மென்றும் தெரியவருவதால் ஸகலபதார்த்தங்களின் உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்திருப்பனென்ற நிச்சயம் உண்டாகும்.

---

2. வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள்—அன்றீன்ற கன்றினுடம்பின்வழுவை யாதரித்து புஜிக்கும் தேனுவைப்போலே ஆச்ரிதர்களுடையதோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்வதொரு குணம்.

3. ராஜஸதாமஸாதி குணங்களாகின்றன—ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுகள்.

ஸத்வம்—ஜ்ஞானஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும பிறப்பிக்கும்.

ரஜஸ்ஸு—ராகத்ருஷ்ணு ஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

தமஸ்ஸு—விபரீதக்ஞானத்தையும், அநவதானத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

4. ஜீவாத்மனுள் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்—சேதநருடையவுள்ளே பிரவேசித்து ஸகலப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை.

ஸாகாரனெனில் அப்ராக்ருத சரீரமுள்ளவ[5]னென்றும் நிராகாரனெனில் ஸகலஹேயாஸ்[6]பதமானப்ராக்ருதசரீரமில்லாதவனென்றும் தெரியவருவதால் தன் ஸ்வரூபத்திற்கு அனுகுணமாய் தனக்கிச்சானு குணமாயிருக்கிற திவ்ய மங்கள விக்ரகங்கள் உள்ளவனென்றும் வ்யக்தமாகும்.

அவாங்மனஸகோசரனெனில்—ஸ்வரூபமும், விக்ரஹமும், குணங்களும், ஐச்வர்யமும் இவ்வளவு என்று அளவிட்டுச்சொல்லவும் அறியவும் ஆகாதவனென்கிறது.

வேதவேத்யனெனில்—ஸ்ரிய: பதியும், அகிலஹேயப்ரத்யனீகனும், ஜகத்காரணனும், ஸர்வாந்தர்யாமியும்[7] மோக்ஷப்ரதனும், என்கிற இவைமுதலான மகிமைகளும் வேதத்தில் தெரியவருமென்று காணுதலால், தானறியவேண்டுவதெல்லாமறிந்து மற்றும் மஹிமைகள் உண்டென்று இருக்கவேண்டுமென்பதாக உறுதிப்பட்டது. - கர்மாதீனமானதே

மத்ஸ்யாதிரூபத்தில் பிறந்தானெனில்—துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன தர்மஸ்தாபனார்த்தமாய்[8] தனதிச்சை

5. அப்ராக்ருத சரீரம்—மாயையென்கிற மூலப்ரக்ருதியின் பரிணாமமானப்ருதிவ்யாதி பஞ்ச பூதங்களினால் உண்டாகாத சரீரம்.

6. ஹேயம்—தோஷம்.

7. ஸர்வாந்தர்யாமி—ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய் தனக்குப்ரகாரியந்தரமில்லாதபடியிருக்கை.

8. துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன, தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தம்—தன்னுடைய வனுபவமொழியக்ஷண காலமும்

யால் மனுஷ்யர் முதலான ஆகாரத்தில் தோற்றுவனென்றும் தெரியவருவதால் கர்மத்திற்கு அதீனமில்லாமல் லோகானுக்ரகார்த்தமென்று[9] விளக்கமாயிற்று.

இப்படி விரோதமில்லாமல் ஸகல வேதார்த்தங்களையும் ஒன்றுபடுத்தி அறிந்தவர் உன்னை ஸர்வாச்சர்யமயனென்பர். உன்னுடைய நிரூபணம் செய்ய நான் எவ்வளவு? என்னை உன் நிர்வ்யாஜமான தயாமிர்தக்கடல் பரம்பரைகளில் மிதப்பித்து லாலிக்கவும், லாலிக்கவும், அநந்ய ஜநசுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

செல்லாதே தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கும் ஸாதுஜனங்களை தன்னுடைய ரூபசேஷ்டிதாவலோகநாராபநதான்முகேந ரக்ஷிக்கையும், தத்வவிரோதிகளான துஷ்க்ருதுக்களை நசிப்பிக்கையும், தன்னுடைய ஆராதனரூபமாய் க்ஷீணமாய் கிடக்கிற வைதிக தர்மத்தை ஆவித்யஞன தன் ஸ்வரூபத்தை தர்சிப்பித்து ஸ்தாபிக்கையுமாகிற இம்மூன்றுமே பலமென்கை.

9. லோகானுக்ரஹார்த்தம்—அநுக்ரஹமாவது—பிறருடைய துக்கத்தைப்போக்கி இஷ்டத்தை அளிக்கும்பொருட்டு பெரியோன் சிறியோன் இடத்தில் செய்கிற இச்சை (க்ருபை).

ஏழாம் விண்ணப்பம்.

பா.— கேளாய்! உன்னுடலாயிருக்கு மென்பத ஞல் பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்மையானது என்று யதுசைல பாலகனுக்கு சத்தியப்பிரியன் வச்யப்பட்டு பக்தியுடன் விண்ணப்பம் ஸமர்ப்பித்தான்.

ஸமஸ்த சிதசித்வஸ்து சரீரகா! பிரபஞ்சமெல்லாம் உனக்கு உடலாயும், நீ இந்த ஜகத்திற்கு பரமாத்மனுயும் (உலகம் அவனை உள்ளுயிராய்க்கொண்டது) இருப்பதனுல் பிரபஞ்சமெல்லாம் நீயேயோர்வனல்லாமல் வேறில்லையென்று வேதசாஸ்திரங்கள் சொல்லும். அதன் உண்மையை அறி யாமல் சிலர் மயங்கி ஜகத்திற்கும் உனக்கும் ஸ்வரூபபேத மில்லை என்று சொல்லுவர். அவர்கள் சொல்லும் வசனங்க ளெல்லாம் யுக்திக்கு விரோதமாய் இருக்குமவை. அதெங் ஙனேயென்னில் :—லோகத்தில் வஸ்துரூபமிரண்டா யிரு ந்து இரண்டின் ஆகாரகுணங்கள் ஒன்ருய் இருந்தால், அந்த ஒரே வஸ்துவைக்கொண்டு இதற்கும் இதற்கும் பேதமில்லையென்று புத்திமான்கள் சொல்லுவர்.

ப்ரம்ஹத்திற்கும் ப்ரபஞ்சத்திற்கும் பேதமில்லையென் பவன் இந்த ப்ரபஞ்சமே ப்ரஹ்ம் என்ருல் வேறு ப்ரபஞ்ச மில்லை என்ற சூன்யவாதியாவன்; ப்ரம்ஹமே ப்ரபஞ்சம் என்று சொன்ஞல் ப்ரம்ஹம் ஒன்றன்றி வேருென்றுமில்லை என்று சொல்லும் தானும், தன்வசனமும், தனக்குபதே சித்த குருவும், அந்த குரு அத்யயனம்செய்த வேதாந்த மும் இல்லையென்பதால் நாஸ்திகவாதியாவான்.

இப்படிக்கு சுத்தாத்வைதம் சாஸ்திரவிருத்தமாயிருந்தாலும் உன் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரமாகாத மனுஷ்யர் இந்த பக்ஷத்தை அங்கிகரித்து உன்னுடையஜ்ஞான,[1] பல,[2] ஐச்வர்ய,[3] வீர்ய,[4] சக்தி,[5] தேஜஸ்,[6] ஸௌசீல்ய,[7] வாத்ஸல்ய,[8] மார்தவ,[9] ஆர்ஜவ,[10] ஸௌஹார்த,[11] ஸாம்ய[12] காருண்ய,[13] மாதுர்ய,[14] காம்பீர்ய,[15] ஔதார்ய,[16] சாதுர்ய,[17] ஸ்தைர்ய,[18] தைர்ய,[19] சௌர்ய,[20] பராக்ரம,[21] ஸத்யகாம,[22] ஸத்யஸங்கல்ப,[23] க்ருதித்வ,[24] க்ருதஜ்ஞதா,[25]

---

1. ஜ்ஞாநமாவது—ஈச்வரஜ்ஞானமாகிறது, ஸர்வகாலமும் ஸர்வவஸ்துக்களையும் யுகபதேவஸாக்ஷாத்கரிக்கும் சாமர்த்யம்; அதாவது, விஷமஸ்ருஷ்டியிலே கர்மீபவித்திருந்துள்ள அஸங்க்யாதமான ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூப பேதத்தையும் நாமபேதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் சக்தி.

நிரதிசயக்ஞாநம்—அடிமைக்குறுப்பான அஸங்குசித க்ஞானம்.

என்றுமொக்க ஸர்வவிஷய ப்ரகாசகமுமாய். ஸர்வ ப்ரகாசமுமான குணவிசேஷம், சேதனருடைய ஹிதாऽஹித நிரூபணத்துக்கு உறுப்பானகுணம் தந்தாமுடைய ஹிதாऽஹித நிரூபணத்தில் அறிவில்லாதவர்களுக்காகையாலே, ஜ்ஞாநம், அஜ்ஞர்க்காயிருக்கும்.

2. பலமாவது—ஸ்ருஷ்டமான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்வஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்தாலே தரிக்கும் தாரண சாமர்த்யம் ஜகத்காரண ப்ரயுக்தமான ச்ரமமின்றி

யிலே யொழிகையாதல், உபயவிபூதியையும் அக்லேசேன ஸஹிக்கவல்லமிடுக்கு.

3. ஐஶ்வர்யமாவது—த்ருதரான ஸர்வாத்மாக்களையும் கர்மானுகூலமாக நியமிக்கும் நியமன சாமர்த்யம், தரித்த ஜகத்தை தன் தொடைக்கீழே அமுக்கி யாளவல்லனான நியந்த்ருத்வம், அர்த்திகள் அர்த்தித்தவையெல்லாம் கொடுக்கும்படியான அடியுடைமை, கர்த்ருத்வ லக்ஷணமான ஸ்வாதந்தர்யமாதல்.

4. வீர்யமாவது—ஜகத்தாரண நியமனங்களாலே சரீர மான ஸமான ஸர்வ க்லேசங்களுமின்றியிலே யிருக்கை. ஸர்வத்தையும் தரித்து நியமித்துப் போராநின்றால் புருவம் வேராத அநாயாஸம். எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கா நின்றால் தான் அவிக்ருதனயிருக்கமவிகாரதை யென்னவுமாம் ஜகதுபாதாநமாக நிற்கச்செய்தேயும் ஸ்வரூப விகாகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை.

5. சக்தியாவது—ஏறிட்டுக்கொண்டதொரு கார்யம் தகைவுபடாதபடிசெய்து தலைக்கட்டவற்றன சாமர்த்யம். ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் ப்ரவர்த்யுன்முகரான சேதனருக்கு சக்தியைக்கொடுத்து ப்ரவர்திப்பிக்கும் ப்ரவர்தகத்வ சாமர்த்யம், ஜகதுபாதான சக்தியென்னவுமாம்.

ஜகத் ப்ரக்ருதி பாவமாதல், அகடிதகடநா ஸாமர்த்யமாதல், ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களில் அஶக்தராயிருக்குமவர்களுடைய கார்யஸித்திக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை, ஶக்தி அஶக்தர்க்காயிருக்கும்.

6. தேஜஸ்ஸாவது—ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவந சாமர்த்யமாதல்.

வ்யாபாராந்தர நிரபேக்ஷமாக அவன் பேர் சொன்ன போதே எதிரிகள் குலையும்படியான மதிப்பு. இத்தால் பஹுயத்ந ஸாத்யமானதை அல்பயத்நத்தாலே தலைக்கட்ட வல்லவனென்றபடி. அன்றியிலே, வீர்யசக்தியாதிகளால் பிறக்கும் புகழ்களாகவுமாம்.

ஜ்ஞாநாதிகளாறும் ஸர்வவிஷயங்கள். இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டனானவனுக்கு இனி பன்னிரண்டுகுணம் ஆஸ்ரித விஷயம்.

7. ஸௌசீல்யமாவது—உயர்ந்ததான் தாழ்ந்தவர்களோடு வந்து கலவாநின்றால் "இவன் நம்முடையான்" என்று புரையறக்கலக்கலாம்படி யிருக்கை.

பெரியன் தாழ்ந்தவர்களோடு புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவம் தங்களுடைய தண்மையை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாய் இருக்கும்.

தண்மைபாராதே புரையறக்கலக்க வேண்டுவது—தாழ்ந்தவர் விஷயத்திலே யாகையாலே, சீலம்—மந்தர்க்கா யிருக்கும்.

குஹப்பெருமாள், சபரிமுதலானாரிடங்களில் இக்குணம் மிகவிளங்கிற்று.

8. வாத்ஸல்யமாவது—ஆஸ்ரிதகதமான தோஷமும் குணமாய் தோற்றும் ப்ரேமம். அதாவது—ஆஸ்ரிதருடைய தோஷத்தைத் தன்பேறாகப் போக்கி ஸ்வகுணங்களாலே தரிப்பிக்கை. அதாவது.

அன்றீன்ற கன்றினுடம்பின் வழுவை யாதரித்து புஜி க்கும் தேநுவைப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களைப் போக்கியமாகக் கொள்ளுவதொருகுணம். அவித்யாகர் மாதிதோஷஸஹிதராகத்தங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு உறுப் பாயிருக்குமென்கை. தோஷத்தை போக்கியமாகக் கொள்ளவேண்டுவது—தோஷவான்களுக்காகையாலே, வாத்ஸல் யம் ஸதோஷர்க்காயிருக்கும்.

9. மார்தவமாவது—ஆஶ்ரித விரஹம் பொறுக்கமாட் டாத மேன்மையாகையாலே, தன்னுடைய விஶ்லேஷத் தில் பயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்று விர ஹம்பொறுத மேன்மைவேண்டுவது—விரஹத்துக்கு அஞ்சுவார் திறத்திலாகையாலே, மார்தவம்—விஶ்லேஷ பீருக்களுக்காயிருக்கை,

10. ஆர்ஜமாவது—ஆஸ்ரித சம்ஶ்லேஷத்தில் தம்மு டைய மனோவாக்காயங்கள் ஏகரூபமாயிருக்கை. அதாவது அவர்களுக்குத் தன்னை நியமித்துக்கொடுக்கை. கரண த்ர யத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கை யாகையாலே, தங்களு டைய கரணத்ரய கௌடில்யத்தை நினைத்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை, கரணத்ரயத்தாலும் செவ்விய னாய்க்கொண்டு தன்னையமைத்துப் பரிமாரவேண்டுவது— செவ்வைக்கேடாம் விஷயத்திலாகையாலே, ஆர்ஜவம்— குடிலவர்க்காயிருக்கும்.

11. ஸௌஹார்த்தமாவது—ஆஶ்ரிதருடைய ஸந்நிதி யோடு அஸந்நிதியோடு வாசியற அவர்களுடைய ஸர்வமங் களத்தையும் அன்வேஷியாநிற்கை எப்போதும் நன்மை

யைச் சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, ஸர்வகாலமும் தீமையையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்ட ஹ்ருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்கும் அதாவது—தானெப்போதும் நன்மை சிந்திக்கவேண்டுவது தந்தாமுக்குத்தீமைகளைச் சிந்திக்கும் நீமனத்தர் விஷயத்திலாகையாலே, ஸௌஹார்தம்—துஷ்ட ஹ்ருதயர்க்காயிருக்கும்.

12. ஸாம்யமாவது—ஜாதிகுண வ்ருத்தாதிகளாலுண்டான தாழ்வேற்றங்களைப் பாராதே ஆபிமுக்யமே ஹேதுவாக ஆச்ரயணீயத்வே ஸமனாயிருக்கை.

"ஜாதியாலும் குணத்தாலும் நடவடிக்கையாலும் வெவ்வேறுபட்டவர்களிடத்திலும் ரக்ஷணத்தில் வாசியின்றி ஸமமாக பொருந்துமவன்."

13. காருண்யமாவது—ஸ்வார்த்த நிரபேக்ஷமாகப் பரது:கஅஸஹிஷ்ணுத்வம்.

க்ருபையாவது—பரது: காஸஹிஷ்ணுத்வ மாகையாலே, 'ஆவாரார்த்துணை யென்றலை நீர்க்கடலுளழுந்தும் நாவாய்போல்' பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குமுதலான துக்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பா யிருக்குமென்கை ஐயோவென்று இரங்கவேண்டியது—நோவுபட்டவர்க்காகையாலே, க்ருபை—துக்கிகளுக்காயிருக்கும்.

14. மாதுர்யமாவது—ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளாலே ஸர்வதோமுகமான ஸாரஸ்யம்.

அறுகிகாலமோ பிடித்துக்கொளுத்திக் கிடக்கிற ப்ராக்ருத விஷயங்களை விஸ்மரிக்கும்படி ஸர்வாவஸ்தையிலும் இனியனாகிறது.

"மதுரமான பேச்சுகளைப்பேசி அடியவர்களை இனிமைப்படுத்துமவன் என்றும்; ஆச்ரிதர்கட்குப் பரமபோக்கியமான திருமேனியை யுடையவன். ஒவ்வொருவருடைய ருசி ஒவ்வொருவகையாக இருந்தாலும் அவரவர்கள் நின்ற நின்ற நிலைகளிலே எல்லார்க்கும் இனியனாயிருப்பவனென்க."

15. காம்பீர்யமாவது—ஆச்ரிதர்க்குச் செய்ய நினைத்திருக்குமவை ஒருவரால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதிருக்கை. அதாகிறது—தன்னுடைய கொடையின் சீர்மையையும் கொள்ளுகிறவன் சிறுமையையும் பாராதே யிருக்கையும், எல்லாம் செய்தாலும் ஒன்றும் செய்யாதானாயிருக்கை.

16. ஔதார்யமாவது—ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைத்தானிருந்து கொடுக்கை.

தங்களுடைமையை தாங்கள் விநியோகங்கொள்ளுமா போலே விநியோகங்கொள்ளலாம்படி, ஆத்ம ஆத்மீயங்களை ஆச்ரிதர்க்குக் கொடுக்கிறது. கொடுத்தோமென்னுமபிமானம் தன்னெஞ்சிலில்லாதபடியாகவும், கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறல்பட வேண்டாதபடியாகவும் கொடுக்கும் பரமோதாரனாகையாலேயிறே.

17. சாதுர்யமாவது—ஆச்ரிதருடைய தோஷங்களை புருஷகாரபூதையான பிராட்டி யறியாதபடி மறைக்கை.

ஆச்ரிதர் தன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே அதிசங்கைபண்ணி னால் அவ்வதிசங்கையைப்போக்கி ரக்ஷிக்கையென்னவுமாம்.

ஆச்ரிதர்செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச்செய்தே யும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது. ஆச்ரித தோ ஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனுகையாலே யிறே.

18. ஸ்தைர்யமாவது—ப்ரத்யூஹ சதங்களுண்டானு லும் ஆச்ரித ரக்ஷண ப்ரதிஜ்ஞையில் குறையாதொழிகை. பெரியபிராட்டியார் குற்றங்களைக் காட்டினாலும் மறுதலி த்து நிஸ்சலனாய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது ஸ்த்திர ஸ்வாபாவ னுகையாலேயிறே. ஆச்ரிதர் விஷயத்திலே பிடித்தபிடி விடாதவன். ஆச்ரிதர்களுடைய அபராதங்களைக்கண்டும் திருவுள்ளம் சீறிக் கைவிடாதவன்.

அனந்தரம் மூன்று குணம் ஆச்ரிதப்ராதிபக்ஷ விஷயம்.

19. தைர்யமாவது—எதிரியை மதியாதொழிகை. லங் கையிலே ராவணனும் பலமுமெல்லாம் குறியழியாதிருக்கச் செய்தே அவன் தம்பியைக் கடற்கரையிலே லங்கா ராஜ்யத் துக்கு ராஜாவாக அபிஷேகத்தைப் பண்ணுவிக்கை மூல பலம் ஸங்கிஹதமானவன்று பெருமாளுடைய திருவுள்ளம் பூர்வக்ஷணத்திற் காட்டில் ஒரு விக்ருதியன்றியிலே யிருந்த படியைச்சொல்லிற்றுகவுமாம்.

20. சௌர்யமாவது—பரபலத்திலே சென்று புகும் போது ஸ்வபலம்போலே சென்று புகுகையும் ப்ரஹர்தா வாகையும்.

21. பராக்ரமமாவது—சாரிகை வரும்போது கையும் வில்லுமாய் ஸஞ்சரிக்கும் ஸஞ்சாரத்திலே எதிரிகள் துவக்குண்டு சத்ருவென்றறிய மாட்டாதபடி ஸஞ்சரிக்கை.

ஆஶ்ரிதவிஷயமாயும் உபேய விஷயமாயும் உபாய விஷயமாயுமிருக்கும் நாலு குணங்களும் சொல்லுகிறது.

22. ஸத்யகாமமாவது—நித்யமான காம்யங்களையுடையவனென்றபடி. அதாவது—ஆஶ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான குணங்களையும் விபூதியையும் சொல்லுகிறது. ஆச்ரித ரக்ஷணவிஷயமான மநோரதம் காமமென்கிறது. அது—அப்ரதிஹதமாயிருக்கை யென்றுமாம்.

ஆச்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான வழியிலே தனக்கும் இனிதானகுண விபூதியைச்சொல்லிற்று. லீலார்த்தமாக ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்களை ஸ்பரஹாவிஷயமாகவுடையவனென்கைக்காக—ஆச்ரயிக்குமிடத்தில் இவனிட்டது கொண்டு வயிறுநிறைய வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்த காமதயா வந்த பூர்த்தியுடையனென்கைக்காக—இத்தால் அகிஞ்சனனனென் கார்யம் பூர்ணனனவனுக்கு பரமன்றே என்கிறார்.

ஸத்யகாம—நித்யமான காமங்களை யுடையவனானவனே! இத்தால் ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கைக்கடியான அவாப்த ஸமஸ்த காமத்வம் சொல்லுகிறது.

ஸத்யகாமனனகையாவது—ஸாந்தீபினி புத்திரனைக் கொண்டுவந்தாப்போலே ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் முடிக்க வல்லவனனகை.

23. ஸத்யஸங்கல்பமாவது—அபூர்வமான போக்யங்களை ஸங்கல்பித்து அநுபவிக்குமிடத்தில் அமோகமாயிருக்கை "காருணவாராய்" என்றிருக்குமவர்களுக்குக் கண்ணாலே கண்டனுபவிப்பிக்கைக்கு தேவமனுஷ்யாத்யவதார ஸங்கல்பம் அப்ரதிஹதமா யிருக்குமென்றுமாம்.

அபூர்வமான போக்யங்களை அமோகமாக ஸ்ருஷ்டிக்க க்ஷமனென்கை—லீலைக்கு ஹேதுவான ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே கர்த்தும் க்ஷமனென்கைக்காக, இத்தால் நித்யஸம்ஸாரியான என்னையும் நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோர்வையாக்க நினைத்தால் செய்துமுடிக்க வல்லனல்லையோ நீ யென்கிறார்.

ஸத்யஸங்கல்ப—அமோகஸங்கல்ப. அபூர்வங்களை ஸங்கல்பித்துக்கொடுக்குமிடத்தில் அவை தப்பாதிருக்கை.

ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது—த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்கவல்லவனாகை.

24. க்ருதித்வமாவது——ஆச்ரிதர்கார்யம் தலைகட்டினால், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே தான் க்ருதக்ருத்யனாகிறது—ஆச்ரித ரக்ஷணம்பெற்றால் பேறுதன்னதாயிருக்கும். ஸ்வபாவத்தாலேயிறே.—க்ருதியாவது ஆஸ்ரிதருடைய வபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால். தான் க்ருதக்ருத்யனாகை. ஆச்ரிதாபேக்ஷிதம் பெற்றால் லாபம் தன்னதாயிருக்கை. இவர்களுடைய கர்தவ்யங்களைத்தானேறிட்டுக்கொண்டு செய்கையென்னவுமாம்.

முதலான எண்ணரிய கல்யாணகுணங்களும் திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும், திவ்யபூஷணம் திவ்யாயுதங்களும், திவ்யமஹிஷிவர்கமும், நித்ய முக்தரும், ஸ்ரீவைகுண்டமும், இவைகளொன்றுமில்லையென்றும், மற்றும் உன்லீலோபகரணமான பிரும்மாண்டமும், மற்றும் அதனுள்ளிருக்கும் பதினான்கு லோகங்களும்,[a] பிரமன் ருத்ரன் முதலான தேவர்களும், ஸப்தத்வீபங்களும்,[b] ஸப்தஸாகரங்களும்,[c] பர்வதங்களும்,

---

25. க்ருதஜ்ஞத்வமாவது— க்ருதஜ்ஞதையாவது— ஆச்ரிதருடைய ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையும் நினைத்து, தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதே யிருக்கை.

ஒருகால் சரணமென்னு முக்தி மாத்ரத்தாலே பின்பு செய்யும் குற்றங்கள் பாராதே அத்தையே நினைத்திருக்கை. ஆச்ரிதர்க்கு எல்லாம் செய்தாலும் அத்தை மறந்து அவர்கள் செய்த ஸுக்ருத லவத்தையே நினைத்திருக்கையென்னவுமாம்—ஆச்ரித விஷயத்தில் தான் செய்த வுபகாரத்தையே நினைத்திருக்கை யென்னவுமாம்.

(a) பதினான்குலோகங்கள்—அதல, விதல, ஸுதல, ரஸாதல, தலாதல, மஹாதல, பாதாளங்களொன்றும், பூ, புவ, ஸுவ, மஹர், ஜந, தப, ஸத்யமென்றும்.

(b) ஸப்தத்வீபங்கள்—ஜம்பூ, ப்லக்ஷ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாக, சால்மலி, புஷ்கர.

(c) ஸப்த ஸமுத்ரங்கள்—லவண, இக்ஷு, ஸுரா, ஸர்பி, ததி, க்ஷீர, சுத்த ஜலம்.

நதிகளும், தேசங்களும், கிராமங்களும், தன்னை ஈன்ற தாய், தந்தையரும், தானுமில்லையென்றும், இல்லாத வேதாந்தத்திலிருந்தே இவை யெல்லாவற்றையு மறிந்தோமென்றும் இம்முறையில் உன்னுடைய நித்ய விபூதியையும் (ஸ்ரீவைகுண்டம்) லீலாவிபூதியையும் (பிரம்மாண்டம்) இல்லையென்று அபலாபனம் செய்வர்.

இவற்றுள் நீ நிலைத்திருப்பது எப்படியோ! அது அவ்வாறிருக்கட்டும். உன்னையே உயிர்நிலையாய் நம்பி உன்னுடைய கடாக்ஷத்தைப்பெற்ற உத்தமர் (மஹாத்மர்) ஸகல வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் ஏற்றதாயும் யுக்தியுக்தமாயும் உள்ள விசிஷ்டாத்வைத சாஸ்திரத்தை அங்கிகரித்திருப்பர். அதெங்ஙனேயென்னில்:—ஒருவன் உடலில் பிருத்விமுதலான தத்வங்கள்,[d] இருபத்துநான்கும், ஜீவாத்மனும், அந்தர்யாமியான நீயும் சேர்ந்து இருபத்தாறுதத்வங்களிருந்தாலும் மனுஷ்யன் ஒருவன் இருக்கும்படி, இந்த சேதனு சேதனங்களனைத்தும், வேறாயிருந்தாலும் உன்னுடைய சரீரமாகிறதினால் நீயோர்வனே யென்பது யுக்தம். இந்த தத்வஞானம் என் மனதில் நிலைபெறும்படி நீ க்ருபைசெய்தருளவேணும், அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயதா சைலவல்லபா!

(d) தத்வங்கள்—ப்ருக்ருதி, மஹான், அஹங்காரம், சப்ததந்மாத்ரம், ஸ்பர்சதந்மாத்ரம், ரூபதந்மாத்ரம், ரஸதந்மாத்ரம், கந்ததந்மாத்ரம், ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ்ஸு, ஜலம், பூமி, மனஸ்ஸு, ச்ரோத்ர, த்வக், சக்ஷுர்ஜிஹ்வா, க்ராணம், வாக்பாணி, பாதபாயூபஸ்தம்—என்கிற இருபத்துநான்கு தத்வங்கள்.

எட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— கனவில் பார்க்கும் வஸ்துக்களெல்லாம் நீ ஸ்ருஷ்டித்ததனாலேயே, நிச்சயம் என்று ஒப்புரவாக்கி மலையகர் வெற்றியாளன் அஸுராரி திருவடியில் விண்ணப்பம்செய்தான்.

அகடித கடனாஸமர்த்தா[1]! மானிடர்க்கு ஜாகர ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தியென்று மூன்று அவஸ்தையுண்டு. அவைகளில் ஸுஷுப்தியென்கிறது நித்ரை, ஸ்வப்பனமென்கிறது கனா, ஜாகரமென்பது விழிப்பு. நித்ரையில் ஜீவாத்மன் பரமாத்மாவானஉன்னுள் அழுங்கி ஜ்ஞாநேந்திரிய[2] வ்யாபாரம் அழிந்திருப்பதால் புறம்பும் உள்ளும் தன்னறிவில்லாமலிருக்கும். விழிப்பிலும்கனாவிலும் தன்னறிவு உண்டாயிருக்கும். ஜாகரத்தில் காண்கிறவஸ்துக்களை நீ ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தில் உண்டு பண்ணுவதால் இந்தவஸ்து இதிலிருந்து பிறக்கும் இதற்கு இந்த பெயர், இந்த ஆகாரம், இந்தகுணம் இதனாலாகும் கார்யமிது இந்தவஸ்து இவ்வளவுகாலம் இருக்குமென்று அளவுபட்டிருக்கும். இருக்கும் காலத்தில் எல்லாருக்கும் தெரியவரும். கனவில் காணும் வஸ்துக்களை நீ அந்தந்த காலத்தில் ஸங்கல்பமாத்ரத்திலிருந்தே உண்டுபண்ணுவ

---

1. அகடிதகடனாஸாமர்த்யம் — சேராதவஸ்த்துக்களைச் சேர்ப்பிக்கத்தகுந்தவல்லமை.

2. ஜ்ஞாநேந்திரியங்கள்—ச்ரோத்ரம், த்வக், சக்ஷுர், ஜிஹ்வாக்ராணம்,

தால் இந்தவஸ்து இதிலிருந்து பிறக்குமென்றும், இதற்கு இதுவே ஆகாரம் இதுவே குணம் இதுவேகார்யம் என்றிவை முதலான பரிமாணமொன்றுமில்லாமல் விசித்ரமாய் உன்னுடைய ஸங்கல்பமிருந்தபடி யிருக்கும். அந்தக்காலத்தில் கனவைக்காணுமோர்வனுக்குக் காணுமன்றி மீதி ஒருவருக்கும் காணமாட்டாது. இப்படி விழிப்பில் (ஜாகரத்தில்) காணப்படும் வஸ்து எல்லோருக்கும் காணப்பட்டும் ஸ்திரமாயும் இருக்கும், கனவில் காணும் வஸ்து ஒருவனுக்கு கண்டுக் கொண்டு விழித்தவுடனே போவதனுல் அநித்யமா யிருக்கும் உலகநடை யிப்படி இருந்தாலும் நீ ஒருவரில் தயைசெய்து வரையறுத்துக்காண்பிப்பாய் அதெப்படியெனில் முன்பு கோகுலத்தில் பலபத்ரன்கோள் வார்த்தையைக்கேட்டு மண்ணைச் சாப்பிடாதிரு என்று பயப்படுத்தும் யசோதைக்கு உன்சிறிய செவ்வாய்திறந்து பதினுலகங்களையும் யாருக்கும் தெரியாதபடி காண்பித்தாய். அப்படியே இரண்டு சைன்யத்துக்கும் நடுவில் அர்ஜுனனுக்கு யாருமறியாதபடி விஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தாய். பின்னையும், ஸைந்தவனைக்கொல்வித்து அர்ஜுனனை ரட்சிக்கவேணுமென்ற எண்ணத்துடன் குருக்ஷேத்ரத்தில் பகலில் இருட்டையுண்டுபண்ணினுய். மேலும் கங்கையில் முழுகின ஸுசரிதன்[3] னென்ற பார்ப்பானைகல்யாணி தீர்த்தத்தின்நடுவே எழுப்பினுய். இப்படிபரோட்சமல்லாமல் ஸாட்சாத்காரமாய் எனக்குக்கனவில் நீ க்ருபைசெய்த நந்தமென்றும் பெயர் பெற்ற உத்தமமான ஒரு கத்தியைக்

---

3. ஸுசரிதன்—இவன் வரலாற்றை யாதவகிரிமாஹாத்ம்யத்தில் காணலாம்.

கனவு பார்த்ததைப்போல அந்தக்காலத்தில் மாத்திரம் அநுபவிக்கத்தக்கதல்லாமல் நித்யமெனப்பட்டு விழிப்புடனிருக்கையில் எல்லோருக்கும் கண்டுகொண்டு, நீ ஈந்த மஹிமையினால் ஒரே அடியில் விழுந்து முற்றுகைபோட்ட நாலுதிசைப்பகைவர் மொத்தத்தையும் கத்தரித்து, வெற்றியைக்கொண்ட என்னை உன்னுடைய கைங்கர்யத்தில் அர்ஹனாம்படி ஆட்கொண்டாய். உன்னுடையதிவ்யாத்புதகுணாஸாகரத்தில் வேதங்களும், பிரமன்முதலானவர்களும் ஒருதுளிக்கும் ஸமமாகமாட்டார் நானெவ்வளவு; உன் மகிமைக் கடலைவர்ணிப்பதென்று பிரயத்னம் செய்த என்ஸாஹஸத்தைப்பொறுத்து உன்னவனென்று ஆநந்தப்படுத்துவது ஆநந்தப்படுத்துவது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

ஒன்பதாம் விண்ணப்பம்

பா— நியமித்த கர்மகதியை அனுசரித்தே ஸ்ருஷ்டிசெய்யும் நீ, ஸர்வஸமனென்பது திண்ணம். என்று ஸ்ரீஹரியிடம் லோகைகவீரன் விண்ணப்பத்தை மிகுதியாகச் சொன்னான்.

ஸகலலோக நியாமகா[1]! நீ இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஒரோர்வனுக்குப் பட்டாபிஷேகாதி சுகத்தையும், ஒரோர்வனுக்கு சிரச்சேதனாதி துக்கத்தையும், உண்டுபண்ணுவதினால் விஷமனென்றும்,[2] கர்மானுகுணமான பலத்தைக் கொடுப்பதனால் கர்மத்திற்கு பரதந்த்ரனென்றும்[3], பாபி

---

1. ஸகலலோக நியாமகன்—"அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை, ஈச்வரனுக்கு ஸர்காதீநமாகையாலே, சரீரத்தினுடைய சகல ப்ரவ்ருத்திகளும் சரீரியினுடைய புத்யதீநமாக உண்டாமாப்போலே, சரீர பூதமான ஸகல லோகங்களுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களும் சரீரியான பரமாத்மாவினுடைய புத்யதீநமாகவேயுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி."

2. விஷமஸ்ருஷ்டி-"தேவதிர்யக்காதிரூபேண, சிலஸுகோத்தரமாகவும், சில து:கோத்தரமாகவும், சிலஸுகது:க மிச்ரமாகவும், ஸ்ருஷ்டிக்கை. ஜீவபேதமும் கர்மதாரதம்யமுமிறே விஷமஸ்ருஷ்டிக்குஹேது"

3. கர்மபாரதந்த்ரன்—"அஸங்குசித ஜ்ஞானசக்திகளைக்கொண்டு தான் நினைத்தபடி யொன்றும் செய்யக்ஷமனல்லாதபடி கர்மாதீநனுமாய், ஆநந்தியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத்திலே மூளுகைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கை."

கள் படும் துக்கத்தைப் பார்க்காமல் பார்த்துக்கொண் டிருப்பதால் நிர்த்தயனென்றும், சிற்றறிவுள்ளவர்களுக்குத் தோன்றும். இதின் நிலைமையை விசாரஞ்செய்ய, நீ ஸ்ருஷ்டி செய்யுமவனாதலால் உன் ப்ரஜைகளெனப்படும் ஜீவன்களெல்லாரிலும், ஸமபுத்தியுடன், எல்லாரும் உன்னுடையமனம் வந்தபடி கைங்கர்யத்தைச் செய்து வாழவேணுமென்றெண்ணி, இப்படி யிப்படி நடப்பவர்களுக்கு மோக்ஷமென்றும், இப்பிப்படி நடப்பவர்களுக்கு இஹபரஸௌக்யமென்றும்[8], எல்லையிட்டு, அந்த எல்லையில் யார் யார் எந்த வகையில் நடப்பரோ அவர்கட்கு அந்த எல்லையிட்ட பலத்தைத் தப்பாமல் கொடுக்கிறதினால் நீ ஸர்வஸமன்[5]. உனக்கு ஒருவரிலும் வைஷம்யமில்லை[6]. இப்படி அவரவர் கர்மானுகுணமாய் பலன்களைக்கொடுக்கும் நீ ஸ்வதந்த்ரனென்று[4] பாதந்த்ர

---

4. ஸ்வதந்த்ரன் — "அசித்யாதி தோஷ ப்ரதிபடனாய், தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கே யிருப்பானொருவனாகையாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லையென்றபடி."

5 ஸர்வஸமன் — "த்ரிவித சேதநாசேதநங்களிடத்தில் வ்யாபகத்வ, தாரகத்வ, ஆச்ரயணீயத்வ, ரக்ஷகத்வ, மோக்ஷகத்வங்களில் ஸாம்யத்தைச்சொல்லுகிற தித்தனையல்லது ஸர்வவிநியோக ஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று."

[பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்—p. p.-16-20-பார்க்கவும்]

" அவரவர்களுடைய கருமங்களுக்குத் தக்கபடி விஷமஸ்ருஷ்டிகள் விளைகின்றபடியால் எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸமத்திற்குக் குறையொன்றுமில்லை."

6 வைஷம்யம் — சமமின்மை.

7. நிக்ரஹா நுக்ரஹம் — தண்டனை-க்ருபை (பெருமானைப்) (அரசன்பரமான அருத்தம்.)

௮. இஹபர ஸௌக்யம் — இம்மை மறுமை ஸௌக்கியம்.

னன்று. பாபிகளுக்குப் பாபாநுகுணமான பலத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டும், அஜாமிளன் முதலான ஓரோர்வரில் அளவுகடந்த தயையைக் காட்டினதால் பரமதயாளுவென்னப்படுவாய். அது எப்படியென்றால்—உலகத்தில் தார்மிகனாயிருக்கும் அரசனொருவன் தன் நாட்டில் இப்படி நடப்பவரை மன்னிப்பேன், இப்படி நடப்பவர்களைத் தண்டிப்பேன் என்று முன்னமே எல்லைப்படுத்தி அந்தக்கட்டுப்பாட்டின்படி இவரிவரென்றுமல் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களை[7] நடத்தினால் பக்ஷபாதமின்றி ஸர்வஸமனென்பர். தான் எல்லையிட்டு எல்லையை விடாமல் நடப்பிக்கிறதினால் அவன் ஸ்வதந்த்ரனென்பர். தவறியவர்களைத் தண்டனைசெய்யுமிடையில் எங்காவதோரோர்வனில் தப்பிருந்தும் மன்னித்தால் தயாளுவென்பர். ஆக நீ உன் ஆக்ஞாரூபமான கர்மத்திற்கு அநுகுணமாய்ப் பலத்தைக்கொடுப்பதினால் ஸர்வஸமனும் அந்த எல்லையைத் தப்பாமல் நடத்துவதினால் ஸ்வதந்த்ரனும், ஓரோர்வன் தப்பை மன்னிப்பதினால் தயாளுவென்றும் பெரியோர்களால் கேட்டு உன்னை உயிர்நிலையாகக்கொண்டேன். என்னுடைய தப்பைச்சரிப்படுத்தி கருணிப்பதா, கருணிப்பது அநல்ப ஜனவாத்ஸல்ய! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா !

பத்தாம் விண்ணப்பம்.

பா——நானாவிதமான ஜகத்திற்கு நீயே மூன்று வகைக்காரணங்களும், என்று முரவைரியின் திருவடியில் விருதாளிகளின் தலைவன் பரமானந்தத்தோடு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகலஜகஹேதுகாரணா[1]! கார்யத்தை உண்டுபண்ணும் வஸ்து காரணமெனப்படும். அது உபாதான காரணமென்றும் நிமித்தகாரணமென்றும், ஸஹகாரிகாரண மென்றும், மூவகைப்படும். புதியதொரு காரணத்தைப்பெற்றுத்தானே கார்யமெனப்படும் வஸ்து உபாதானகாரணம்; இந்த கர்த்ரு[2] கார்யத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள்[3] ஸஹகாரிகாரணம், இவை யெவையென்னில் ஈஸ்வர

---

1. ஸகலஜகஹேதுகாரணா—"ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன். ஸமஷ்டி, வ்யஷ்டி ரூபஸமஸ்தகார்யங்களுக்கும் காரணபூதன். பரமாணுவாவது, ப்ரதாநமாவது, சேதனனாவது, காரணமாகமாட்டா.

ஸங்கல்பவிஶிஷ்டனைக்கொண்டு நிமித்தகாரணனாயும், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற ஸூக்ஷ்ம சிதசித்விசிஷ்டனைக்கொண்டு உபாதாந காரணமாயும், ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி விசிஷ்டனைக்கொண்டு ஸஹகாரி காரணமாயிருக்கும். ஜகத்ரூபகார்யோத்பத்தியில் ஈச்வரனே த்ரிவிதகாரணனாயிருக்கும்."

2. கர்த்ரு—செய்வோன்.

3. உபகரணங்கள்—சாமக்கிரிகள்.

ணமயமானகடகுடாதி[4] கார்யத்திற்கு ஸ்வரூபாதான காரணம். சக்தி, அணிகல், இடுக்கி, நீர், நெருப்பு, முதலியவை ஸஹகாரிகாரணம் அன்றியும் மண்மயமான சட்டி ஆதி முதலியவற்றிற்கு மண்பிண்டம் உபாதான காரணம். குலாலன் (குயவன்) நிமித்தகாரணம். சக்ரம்முதலியவை ஸஹகாரி காரணம். இப்படி உலகத்தில் பிறக்கும் கார்யமெல்லாவற்றிற்கும் மூவகைப்பட்ட காரணங்களும் வெவ்வேறாயிருக்கும். இந்த லோக மர்யாதையை மீறி ஜகத்தென்ற கார்யத்திற்கு நீ யோர்வனே மூவகைக் காரணமாயிருப்பாய். அதெங்ஙனேயென்னில் :—மஹாப்ரளயத்தில் பஞ்சமஹாபூதங்களும், பஞ்சதந்மாத்ரைகளும், ஏகாதசேந்திரியங்களும்[5], அஹங்காரதத்வமும், மஹத்தத்வமும், சேர்ந்து இருபத்து மூன்று தத்வங்களும் ப்ரக்ருதியுள் அடங்கி மற்றும் ப்ரக்ருதியும் ஜீவனென்னும் இரண்டு தத்வங்களும், பெயரும், ஆகாரமும் வேறென்னப்பட்டுத் தெரியாதபடி உன்னுள் அழுங்கி உன் உடலாயிருப்பதினால் நீயோர்வனே மிச்சமாயிருப்பாய். அந்த வேளையில் நீயே மூவகைக்காரணமாய் ஜகத்தை யுண்டுபண்ணுவதால் ஜகதேககாரணனென்பது திண்ணம். இப்படி ஸூக்ஷ்ம ப்ரக்ருதி ஜீவசரீரகனான நீ உபாதானகாரணமானாலும் புதியதொரு ஆகாரத்

---

4. கடகுடாதி—கைவளை, குடம் முதலியவைகள்.

5. ஏகாதசேந்திரியங்கள்—ஐந்து ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்த்ரியங்கள் மற்றும் மனஸ்ஸூ ஆகப்பதினொன்று.

தையுடையுமெனினும் பரிணாமதோஷம்[6] ப்ரக்ருதி மாத்திரத்திற்கன்றி உன் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்கு அன்றென்று ஸகலவேதாந்தங்களும் உன்னுடைய மகிமையைப் புகழ்ந்து ஆச்சர்யப்படுகின்றன. இந்த ஜகதுத்பத்தி ஸ்திதி[7]களென்னும் உன் திவ்யாத்புத லீலைகளை வர்ணிக்கநானெவ்வளவு? உன்னவரெனப்படும் பெரியோர் பலதடவை உபதேசிக்க ஓரோர் வார்த்தையைக் கற்றுச்சொல்லும் கிளிக்குஞ்சு போன்ற என் சொல்லுக்கு சித்தத்தில் ஸந்தோஷப்படவும், அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

6. பரிணாமதோஷம்—வேறுபாடு அடைவதால் உண்டாகும் தோஷம்.

7. ஜகதுத்பத்திஸ்திதி—உலகைப்படைப்பது, காப்பது.

பதினொன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— உகந்தால் ஜீவன் புத்தி சரீரம் இவைகளி லிருந்து விலக்ஷணனென்னும் இந்த நிலைமை உண்மை என்று பௌளிக்கு பேரார்வீரனென்னும் விருதுள்ளவன்தான் ப்ரீதித்து விண்ணப்பம்செய்தான்.

பரமாத்மா[1]! நீ ஸகல ஜீவாத்ம வர்க்கத்திற்கும் பெரியவனாதலால் உன்னை பரமாத்மனென்பது. ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை விசாரம் செய்யுமளவில் சரீரமே ஜீவாத்ம னென்றும் ஸகலசரீரத்திலுமிருக்கும் ஜீவாத்மனொருவனே யென்றும் ஸ்வதந்த்ரனென்றும் சொல்லுவர்; இந்த பக்ஷங்க ளெல்லாம் யுக்திவிருத்தமாயும், சாஸ்த்ரவிருத்தமாயுமிரு க்குமவை. அதெங்ஙனேயென்னில்:—சரீரமே ஜீவாத்மா வாகில் ம்ருதசரீரம்[2] அச்சு அழியாமலிருந்தும் ஜீவன் போச்சுதென்னும் உலக வார்த்தைகூடாது. சக்ஷுராதி

---

1. பரமாத்மா!—ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன். ஸ்தோத்ரரத்னம் ஸ்லோகங்கள் 10—18.
(யத்னப்ரீமா வ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

ஆத்மாவினுடைய தேஹாதி விலக்ஷணத்வ—"ஆத்மா தேஹாதிகளிவற்றில் வேறுபட்டு ஞானமயனாகியவன்"

(தத்வத்ரயம் சித்ப்ரகரணம்—?—? —ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் வ்யாக்யானம் பார்க்கவும்.)

2. ம்ருத சரீரம்—பிணம்.

தையடையுமெனினும் பரிணாமதோஷம்[6] ப்ரக்ருதி மாத்திரத்திற்கன்றி உன் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்கு அன்றென்று ஸகலவேதாந்தங்களும் உனனுடைய மகிமையைப் புகழ்ந்து ஆச்சர்யப்படுகின்றன. இந்த ஜகதுத்பத்தி ஸ்திதி[7]களென்னும் உன் திவ்யாத்புத லீலைகளை வர்ணிக்கநானெவ்வளவு? உன்னவரெனப்படும் பெரியோர் பலதடவை உபதேசிக்க ஓரோர் வார்த்தையைக் கற்றுச்சொல்லும் கிளிக்குஞ்சுபோன்ற என் சொல்லுக்கு சித்தத்தில் ஸந்தோஷப்படவும், ஸந்தோஷப்படவும், அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

6. பரிணாமதோஷம்—வேறுபாடு அடைவதால் உண்டாகும் தோஷம்.

7. ஜகதுத்பத்திஸ்திதி—உலகைப்படைப்பது, காப்பது.

பதினொன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஊகித்தால் ஜீவன் புத்தி சரீரம் இவைகளி லிருந்து விலக்ஷணனென்னும் இந்த நிலைமை உண்மை என்று பௌரிக்கு போர்வீரனென்னும் விருதுள்ளவன்தான் ப்ரீதித்து விண்ணப்பம்செய்தான்.

பரமாத்மா[1]! நீ ஸகல ஜீவாத்ம வர்க்கத்திற்கும் பெரியவனாதலால் உன்னை பரமாத்மனென்பது. ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை விசாரம் செய்யுமளவில் சரீரமே ஜீவாத்ம னென்றும் ஸகலசரீரத்திலுமிருக்கும் ஜீவாத்மனொருவனே யென்றும் ஸ்வதந்த்ரனென்றும் சொல்லுவர்; இந்த பக்ஷங்க ளெல்லாம் யுக்திவிருத்தமாயும், சாஸ்த்ரவிருத்தமாயுமிரு க்குமவை. அதெங்ஙனேயென்னில்:—சரீரமே ஜீவாத்மா வாகில் ம்ருதசரீரம்[2] அச்சு அழியாமலிருந்தும் ஜீவன் போச்சுதென்னும் உலக வார்த்தைகூடாது. சக்ஷுராதி

---

1. பரமாத்மா!—ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன். ஸ்தோத்ரரத்னம் ஸ்லோகங்கள் 10—18. (ரத்னப்ரபா வ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

ஆத்மாவினுடைய தேஹாதி விலக்ஷணத்வ—"ஆத்மா தேஹாதிகளிவற்றில் வேறுபட்டிருப்பதொருவன்"

(தத்வத்ரயம் சித்பிரகரணம்—3—4—ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் வ்யாக்யானம் பார்க்கவும்.)

2. ம்ருத சரீரம்—பிணம்.

இந்திரியங்களே ஜீவாத்மாவாகில், அந்த[a]பதிராதிகளில் ஜீவாத்மனில்லையென்று சொல்லவேணுமாகும். மனஸ்ஸும் ப்ராணவாயுவும் ஜடமாதலால்[b] ஜீவாத்மனல்ல. ஜ்ஞானமே ஜீவாத்மனாகில் தான் ஜ்ஞானமுள்ளவனெனக்கூடாது மற்றும் தான் ஜ்ஞானமென்று சொல்லவேண்டும் ஆகையால் ஜீவாத்மா சரீரபாஹ்யேந்திரியங்களிலிருந்தும்[3] மனஸ்ஸுப்ராணன் ஜ்ஞானமிவைகளிலிருந்தும் வேறாய் ஸ்வப்ரகாசமாயிருக்கும்.[4] ஸகலசரீரங்களிலும்ஜீவாத்மனொருவனேயாகில் ஒருவன்ச்ரேயஸ்ஸுக்கு மற்றொருவன்பொறாமைப்படுவதும் ஒருவனுக்கு இன்னொருவன் பகையாவதும், ஒருவனை மற்றொருவன் கொல்லுவதும்கூடாது. எல்லாரந்தரங்கத்தையும், எல்லோரும் அறியவேணுமாகும், மேலும் ஒருவனுக்கு வேதாந்த ஜ்ஞானம் பிறந்தமாத்திரத்தில் எல்லோருக்கும் முக்தியுண்டாவதால் பலரும் வேதாந்தச்ர

---

a. அந்தபதிராதிகளில்—“ அந்தன், குருடன், ரூபத்தை ஸ்பரியாதொழியவேணும்; பதிரன்-செவிடன், சப்தத்தை ஸ்மரியாதொழியவேணும்.

b. ஜடம்—ஜடமாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமன்றிக்கேயிருக்கை

3. பாஹ்யேந்திரியங்கள்—ஜ்ஞாந கர்ம ஸாதகங்களான பத்து இந்திரியங்கள்.

4. ஸ்வப்ரகாசம்.—“ தீபம் தீபாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகிற வோபாதி, ப்ரகாசாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை.

வணம் செய்வது வ்யர்த்தமாகும். ஜீவாத்மன் ஸ்வதந்த்ரனுகில் துக்கமயமான ஸம்ஸாரத்தை அங்கீகரிக்கமாட்டான். இந்த யுக்திகளுடன் கூடின சாஸ்திர வசனங்களிலிருந்து ஜீவாத்மர் பலராய் உன் அடிமைகளாயிருப்பர். நீ, இந்த ஜீவாத்மரனைவருக்கும் தலைவனுய் பரமாத்மனெனப்படுவாய். இப்படி நீ உடையவனும் நாங்கள் உடைமையுமென்னும் ஸ்வஸ்வாமி பாவஸம்பந்தத்தை இதுவரையுமறியாமல் ஸத்தொழிந்த எனக்கு நிர்வ்யாஜ தயைபுரிந்து இப்பொழுது அறிவித்து ஸ்வரூபத்தை உண்டுபண்ணின பிறகு இன்னும் ச்ரேயஸ்பரம்பரைகளை வளர்ப்பது, அநன்ய ஜனஸுலபா ! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா !

பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— உன் இச்சைமாத்திரத்தினாலேயே ஏற்பட்டது தத்வஸ்ருஷ்டியென்று யதுசைலபாலனநிதியினுடைய திருவடித்தாமரை ஸன்னிதியில் துஷ்டநிக்ரஹம் செய்யுமவன் சொன்னான்.

பரதத்வ ஸ்வரூபா! உன்னதீனமாய் உன் சரீரமென்றிருக்கும் தத்வங்கள் ஜீவனென்றும், ப்ருக்ருதியென்றும் இரண்டாயிருக்கும். அவைகளில் ஜீவதத்வம் உன் உடைமையாய் ஜ்ஞானாநந்தஸ்வரூபமாய்[1] நித்யமாய் இருக்கும்[2]. ப்ருக்ருதி யென்கிறது தானென்றும் தன்னிலிருந்து பிறந்த தத்வங்கள் இருபத்து மூன்றும் சேர்ந்து, இருபத்துநாலு தத்வமாயிருக்கும் அதெங்ஙனேயென்னில்:— மஹாப்ரளயத்தில் ப்ருக்ருதி உன்னுள் அடங்கியிருக்கும். அதனுள் ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸென்னும் மூன்று குணங்களும்

---

1. ஜ்ஞானாநந்தஸ்வரூபமாய்—“ஜ்ஞானத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை ஜ்ஞாநமாவது—ஸ்வஸத்தாமாத்ரத்தாலே ஸ்வாச்ரயத்தைப்பற்றி ஸ்வபரவ்யவஹாரத்துக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஆத்மதர்மம். இதுக்கு ஆத்மா ஆச்ரயம்— “ஆநந்த ரூபத்வமாவது ஏவேஷ்டத்வம். அதாவது—ஸ்வபாவமே அநுகூலமாயிருக்கை.

2. நித்யமாயிருக்கும்—நித்யமாவது ஸர்வகாலவர்த்தித்வம், ஆத்மாவுக்குச் சொல்லுகிற ஜந்மமாவது தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது, தேஹவியோகமென்கை.

அதிகமில்லாமலிருக்கும். இந்த ப்ருக்ருதிக்கு மாயை[3] என்றும், அவித்யையென்றும் ப்ரதானமென்றும் பெயராயிருக்கும். இந்த ப்ருக்ருதி கீழ்புறத்திலும், எண்திசையிலும் வரம்பில்லாமல் வ்யாபித்து மேலுக்கு வைகுண்ட லோகம்வரையிலிருக்கும் இப்படி பூர்ணமாயிருக்கும் ப்ருக்ருதியினுடைய சிலவிடங்களில் ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்கள் ஏற்றமடைந்து மஹத்தத்வம் பிறக்கும். இப்படி ஓரே ஏற்றமாய் அதிகத்தையடைந்த மூன்றுகுணமுள்ள மஹத்தத்வத்தின் ஓரோர் இடத்தில் ஓரோர்குணங்கள்மிக்கு மற்ற இரண்டு குணங்களையும், மிதித்து மிக அதிகத்தை யடையும்; அவ்விடத்தில் ஸத்வம் அதிகமானால் ஸாத்விகமென்றும், ரஜஸ்ஸு அதிகமானால் ராஜஸமென்றும், தமஸ்ஸு அதிகமானவிடத்தில் தாமஸமென்றும், மூன்றுவகை அஹங்காரதத்வம்பிறக்கும். இதில் ஸாத்விகாஹங்காரத்தில் நின்றும் சப்தத்தை அறியும் ச்ரோத்ரமும்[4], ஸ்பர்சத்தை[5] அறியும் த்வக்கும்[6] ரூபத்தை யறியும் சக்ஷுஸ்ஸும்[7], ரஸத்தையறியும்ரஸனையும்[8], கந்தத்

---

3. மாயை :—"மாயையென்பது விசித்ரஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே, அதாவது ஒன்றுபோலன்றிக்கே விஸ்மயநீயங்களான ஆச்சர்யங்களான கார்யங்களை ஜநிப்பிக்கை.

அவித்யை —"அவித்யையென்கிறது ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே."

4. ஶ்ரோத்ரம்—காது.

5. ஸ்பர்ஸம்—பரிசம், தொடல், தொடுகை.

6. த்வக்—தொக், உடல்.

7. சக்ஷுஸ்—கண்

8. ரஸனை—நாக்கு.

தையறியும் க்ராணேந்திரியமென்னும்[9] ஜ்ஞானேந்திரியங்களைந்தும், மற்றும் பேசும்வாயும் குடிக்கும் கையும் நடக்கும் காலும் சரீரதர்மத்தை நடத்தும் பாயு[10]குஹ்யேந்திரியங்களென்னும்[11], கர்மேந்திரியங்களைந்தும்மற்றும் ஜ்ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியயிரண்டிற்கும் ஸஹாயமான மனஸ்ஸு என்னும் அந்தரிந்திரியமும் கூடி பதினென்றாய்ப்பிறக்கும்.

தாமஸாஹங்காரத்தினின்றும் அவ்யக்தமான சப்த குணமுள்ள சப்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த சப்ததந்மாத்ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான சப்தகுணமுள்ள ஆகாசம் பிறக்கும். இந்த ஆகாசத்துடன் கூடின சப்ததந்மாத்ரத்தினின்று அவ்யக்தமான[12] ஸ்பர்சகுணமுள்ள ஸ்பர்ச தந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ச தர்மாத்ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான ஸ்பர்சகுணமுள்ள வாயு பிறக்கும். இந்த வாயுவுடன் கூடின ஸ்பர்சதர்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்தமான ரூபகுணமுள்ள ரூபதந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ரூபதந்மாத்ரத்திலிருந்தே அவ்யக்தமான ரூபகுணமுள்ள தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த தேஜஸ்ஸுடன் கூடின ரூப தந்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்தமான ரஸகுணமுள்ள ரஸ தந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ரஸதந்மாத்ரத்தில் நின்றே

9. க்ராணம்—மூக்கு.

10. பாயு—குதம்.

11. குஹ்யேந்திரியங்கள்—உபஸ்தங்கள்.

12. அவ்யக்தமான — காணப்படாத.

அவ்யக்தமான ரஸகுணமுள்ள ஜலம் பிறக்கும். இந்த ஜலத்துடன் கூடின ரஸதந்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்தமான கந்தகுணமுள்ள கந்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்தகந்ததந்மாத்ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான கந்தகுணமுள்ள ப்ருதிவி பிறக்கும். ராஜஸாஹங்காரமென்பது ஸாத்விகாஹங்காரத்திலிருந்து ஏகாதசேந்திரியங்கள் பிறப்பதற்கும், தாமஸாஹங்காரத்திலிருந்து பஞ்சதந்மாத்ரங்களும் பஞ்சபூதங்களும், என்று இருபத்துநாலு வகையான அசேதநப்ருக்ருதி தத்வத்திற்கும், சேதனமான ஜீவதத்வத்திற்கும் பெரியவனாகையால் நீயே பரதத்வமென்று பெரியோரால் கேட்டு உன்னையே அதிசயமாக நம்பின என்னை தயை என்னும் அம்ருதத்தில் நனைத்து உன் குளிர்ந்த கடைக்கண் ஒளியை என்னுள் பொழிந்து என்னுடைய ரஜஸ்தமோ குணமென்னும் அழுக்கைப் பிடுங்கி ஸத்வகுணத்தை அதிகப்படுத்துவது, அதிகப்படுத்துவது (வளர்ப்பது) அநந்ய ஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

பிறப்பதற்கு ஸஹாயமாயிருக்கும். இப்படி ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரங்களும், ஏகாதசேந்திரியங்களும், பஞ்சதந்மாத்ரங்களும்,

பதின்மூன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— பலப்ரும்ஹாண்டங்களை நீ நீர்க்குமிழிபோல் யெழுப்பிப்பாய்—என்று பத்மநாபனின் ஸுகுமாரமான திருவடியில் போர்வீரன் ப்ரீதிவிசேஷத்துடன் நல்லவிண்ணப்பம் உரைத்தான்.

அநேககோடி ப்ரும்மாண்டநாயகா! நீ ஜீவன்களில் தயைகொண்டு அவர்களுக்குக் கரணகளேபராதிகளைக்கொடுக்கவெண்ணி அந்த சரீரத்திலிருந்து அவர்கள் கர்மங்களைச் செய்யவும், அந்தகர்மபலங்களை அநுபவிக்கவும் இடமான ப்ரம்மாண்டத்தை ஸ்ருஷ்டித்தாய். அதெங்ஙனே யென்னில் முன் நீ ஸ்ருஷ்டித்த பஞ்சமஹாபூதங்களும் ஒன்றினொன்று கலக்காமல் வெவ்வேறா யிருப்பதால் ஒருகார்யத்திற்கும் ஒவ்வாததைக்கண்டு அவையெல்லாவற்றையும் பஞ்சீகரணவகையில் ஒன்றாய்ச்சேர்த்தாய். பஞ்சீகரணமெனில் பஞ்சமஹாபூதங்களில் ஒரு மஹாபூதத்தம்சத்தில் பாதியும் மிச்சநாலு பூதங்களின் நாலம்சங்களும் பாதியாகக் கூட்டில் ஒருவஸ்துவெனப்படும், அதனில் ஆகாசம் பாதியும் வாயு, தேஜஸ்ஸு ஜலம், இவைகளின் எட்டில் ஒருபங்கு பாகியாய் இந்த இரண்டு பாதிகளையும் ஒன்றாகக்கூட்டில் இதுபஞ்சீக்ருத ஆகாசமெனப்படும். மேலும் வாயுவம்சத்தில் பாதியும் மற்றநாலு பூதங்களின் எட்டிலொருபங்குகள் நாலும்கூடி பஞ்சீக்ருத வாயுவெனப்படும். மற்றும் தேஜோம்சம் பாதியும் மற்ற நாலுபூதங்களின் எட்டிலொரு பங்குகள் நாலும் கூடி ப்ரத்வியென்னப்படும் இப்படி பஞ்சீக்ருத மஹாபூதங்கள் ஒன்றில் மற்ற நாலு பூதங்கள் கலப்பிருக்கும் ஒருபூதத்

தேஜஸ்ஸென்னப்படும். பின்னையும் ஜலாம்சம் பாதியும் மற்ற நாலு பூதங்களின் எட்டிலொருபங்குகள் நாலும் கூடி

தினச்சத்தில் பாதியும் மற்ற எட்டிலொரு பங்குமாகி ஏற்றிழிவாகி இந்து ராசிகள் இருப்பதால் எந்த ராசியில் எந்த பூதாம்சம் அதிகமாயிருக்குமோ அந்த ராசிக்கு அந்தப் பெயராகும். இப்படியிருக்கும் பஞ்சமஹாபூதங்களும் மஹதஹங்கார தத்வங்களும் ஒன்றுகூடி பூவஸ்துக்களிலிருந்து ப்ரும்ஹாண்டமுண்டுபண்ணுமளவில் சட்டியைப்பண்ணும் குலாலாதிகள்[1] போல் சிரமாயாஸமின்றி நீரில் குமிழியெழுப்பும்படி உன் இச்சாமாத்ரத்தில் உண்டுபண்ணினாய். அதன்பிறகு ப்ரம்மாண்டத்தில் பிறப்பிக்கும் தேவமனுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவரஸ்ருஷ்டிகளை ஆள்வைத்து செய்விப்பேனென்று நான்முகனைப் படைத்தாய். இப்படி நீயே செய்யும் தத்வஸ்ருஷ்டியும், அண்டஸ்ருஷ்டியும் ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியும் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியெனப்படும். பின்பு சதுர்முகனின்றும் செய்விக்கப்படும் தேவாதிஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியெனப்படும். இப்பொழுது சொல்லும் ப்ரம்ஹாண்டங்களுபோலவும் ப்ரம்ஹாண்டங்களை நீயோர்வனே ஸ்ருஷ்டித்து ஆள்வைத்து கார்யம் நடத்துவதினால் அநேககோடிப்ரம்மாண்ட நாயகனெனப்படுவாய். இந்த ஜகத்வ்யாபாரவ்யாஸங்கத்தில் என்னைமறவாமல் உன் தயார்த்ரசித்தத்தில் நினைப்பது, நினைப்பது. அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலநாயகா!

---

1. குலாலாதிகள்—குயவன் முதலானோர்.

பதினான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— எல்லா கர்மபலங்களையும் அனுபவிக்கும் ஸ்தானமான உலகங்களை நீ படைத்தாய் என்று வீரரில் வீரனானவன் அன்புபுரிந்து அஸுராரிக்கு[1]ச்சொன்னான்.

சகல புவனாதாரா[2]! உலகங்கள் பதினான்கு. அவை யெல்லாம் பிரும்மாண்டத்திலிருக்கும். அதெப்படியென்னில் பிரும்மாண்டமென்பது பரணியைப்போல்[3] உருண்டைவடிவாயிருக்கும். அதனுள் அவகாசம்[4] எந்த திசையிலும் ஐம்பது கோடி யோஜனையளவாயிருக்கும். அதனுள் கீழிருந்து அண்டகபாலத்துக்கு மேல் கர்போதகம் இருக்கும் ஸ்தானம் எண்பத்துமூன்று லட்சத்தைம்பதினாயிரம் யோஜனையாயிருக்கும். [அங்குதென்பாகத்தில் ரௌரவாதி

1. அசுராரி—அசுரர் பகைவன்—அசுரர்—கச்யபமுனிவருக்கு திதியிடத்தில் பிறந்தவர். தேவதைகளுக்கு இவர்கள் ஸஹஜசத்ருக்கள். இவருடைய உத்பத்திபுராணங்களில் பிரமனுடைய தபோமயமான சரீரத்தில் ஜகனப்ரதேசத்தில் நின்றும் உண்டானார்களென்று சொல்லப்பட்டது இவர்கள், தைத்யர், (திதிபுத்ரர்) தானவர், (தனுபுத்ரர்) என்று இருவகைப்பட்டிருப்பர், இவர்களுடைய குரு சுக்ராச்சாரியர்.

2. ஸகலபுவனாதாரா—எல்லா (பதினான்கு) உலகங்களுக்கு மஸ்திவாரமானவனே.

3. பரணி—ஒரு பாத்திரம் (சிமிழ்)

4. அவகாசம்—இடம்.

நரகங்களும், அதற்குமேல் சேஷலோகமென்பது முப்பத்திரண்டாயிரம் யோஜனையாயிருக்கும். அதற்குமேல் பூமி எழுபதினாயிரம் யோஜனத்திற்குள், ஒவ்வொன்று பத்தாயிரம் யோஜனங்களாகி மாடமாளிகை மரியாதையில் பாதாலம்முதலாய் ஸப்தலோகங்களாயிருக்கும்[5]. பூமிக்குமேல் ஸூர்யமண்டலம்வரையில் ஒருலட்சம் யோஜனையாயிருக்கும் ஆக கீழண்டபித்தியிலிருந்து[6] சூர்யமண்டலம் வரையில் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனையாயிருக்கும். அதற்குமேல் சந்திரமண்டலம் ஒரு லட்சம் யோஜனத்திலும் அதற்குமேல் நக்ஷத்திரமண்டலம் ஒரு லட்சம் யோஜனத்திலுமிருக்கும், அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனையில். சுக்ரனும், அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனையில் ப்ருஹஸ்பதியும், அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனத்தில்

5. ஸப்தலோகம்—ஏழுவித உலகங்கள் அவைபூலோகம் புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம், மஹர்லோகம், ஜனோலோகம், தபோலோகம், ஸத்யலோகமென்பன. இவ்வேழும் மேலுலகங்கள். அதல, விதல, சுதல, தராதல, ரஸாதல, மஹாதல, பாதாளமென்னும் ஏழும் கீழுலகங்களாம்.

6. அண்டபித்தி—பிரம்மாண்டச்சுவர் இது பாதாளாதி ஸத்யலோகாந்தமான பதினாலு லோகங்களையும் சுற்றிக்கொண்டு வெளியிலுள்ள மஹாஜலம் உள்ளே ப்ரவேசியாமைக்குக் கரையாயிருக்கும்.

ஸப்தருஷிமண்டலமும்[7], அதற்குமேல் ஒருலட்சம் யோஜனத்தில் ஜ்யோதிஸ்சக்ரகூடஸ்தனான துருவனுமிருப்பன். ஆக சூர்யமண்டலத்திலிருந்து த்ருவமண்டலம் வரையில் பதினைந்துலட்சம் யோஜனையும்; ஸுவர்லோகமெனப்பட்டு இந்த்ராதி தேவதைகள் ஸ்தானமாயிருக்கும், அதற்குமேல் ஒருகோடி யோஜனையும் மஹர்லோகமெனப்பட்டு முதல் இந்த்ராதி பதவிகளிலிருந்து நிவ்ருத்தாதிகாரரான தேவதைகள் ஸ்தானமாயிருக்கும். அதற்குமேல் இரண்டுகோடியோஜனமும், ஜனோலோகமெனப்பட்டு பிரம்ஹபுத்ரர்களான ஸனகாதிமுனிவர்களின் ஸ்தானமாயிருக்கும்.[8] அதற்குமேல் எட்டுகோடி யோஜனமும் தபோலோகமெனப்பட்டு ஓங்காராதி பரமரிஷிகளின் ஸ்தானமாயிருக்கும். அதற்குமேல் ஒருகோடியே எண்பத்தாறுலட்சமும் வெட்டவெளியாயிருக்கும். ஆகசூர்யமண்டலத்திலிருந்து மேலண்டப்பித்தி வரையில் இருபத்தைந்துகோடியும், கிழண்டப்பித்திவரையில் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனங்களுமாய் ப்ரம்ஹாண்டம் ஐம்பதுகோடி யோஜனை நீளமாயிருக்கும். இதில் ஸ்திரமான[9] மாடிவீடுபோல் பதினை

---

7. ஸப்தருஷிகள்—முனிஸ்ரேஷ்டர்கள் எழுவர். அவர் மரீசி, அங்கிரஸன், புலகன், வஸிஷ்டன், அத்திரி, புலஸ்த்யர், கிருது என்போர் ஒருசாரார். கச்யபன், அத்ரி பரத்வாஜன், விஸ்வாமித்ரன், கௌதமன், ஜமதக்னி, வஸிஷ்டன், என்போரையும் ஸப்தருஷிகளென்பர், இங்குமுதலேழைக் குறிக்கிறது.

8. ஸ்தானம்—இடம், நிலை.

9. ஸ்திரம்—திடம்—மாறுமை.

அதற்குமேல் பன்னிரண்டுகோடி யோஜனையும் ஸத்யலோகமெனப்பட்டு சதுர்முக ப்ரம்ஹ ஸ்தானமாயிருக்கும்.

ன்கு உலகங்களிலிருக்கும் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஸ்வரூப[10]ஸ்திதி[11] ப்ரவ்ருத்தி[12]களுக்கு நீயேகாரணமாயிருப்பதால்ஸகல புவனுதாரன்.என்னப்பட்டாய் ஆகையால் என்னுடைய ஸ்வரூப ரூபஸ்திதிகள் உன்னுடைய அதினமாயிருக்குமென்று பெரியோர்களால் கேட்டு என்னுடையஹிதாஹிதங்களை விட்டு இருக்கிறேன். என்னைரட்சிக்கும்வகை உன்னது, உன்னது. அநந்யஜனவாத்லபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

10. ஸ்வரூபம்—சொரூபம், இயற்கைத்தன்மை.

11. ஸ்திதி—நிலைமை.

12. ப்ருவ்ருத்தி—முயற்சி.

பரம—ஸ்ரேஷ்டமான.

பதினைந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஸமுத்திரங்களென்ன, மலைகளென்ன, நதிகளென்ன இவற்றை உட்கொண்ட தராவலயம் அவ்வளவையும் நீ ஸ்ருஷ்டித்தாயென்பது விண்ணப்பம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்று கர்னாடக சக்ரவர்த்தி சௌரிக்கு[1] விண்ணப்பம் செய்தான்.

அகண்ட பூமண்டலாதீச்வரா! பூமியைச்சுற்றி அண்டபித்தி உருண்டையாயிருப்பதால் எந்தப்பக்கத்திலும் ஐம்பது கோடி யோஜனையாயிருக்கும்: அதெங்ஙனேயென்னில்—பூமத்யத்தில் ஜம்பூத்வீபம் உருண்டையாய் எந்தப்பக்கத்திலும் லட்சயோஜனையாயிருக்கும். இந்த ஜம்பூத்வீபமத்யத்தில் மஹாமேரு சுவர்ணமயமாய் பதினாறாயிரம் யோஜனை அகலமும் மஸ்தகத்தின்[2]மேல் முப்பத்திரண்டாயிரம் யோஜனை அகலமுமாய் சதுரமாய் வெல்லத்தைத்தலைகீழாக வைத்தாற்போலிருக்கும்[3]. இந்த ஜம்பூத்வீபத்தை சுற்றின லவணஸமுத்திரமொன்று லக்ஷயோஜனை அகலமும் இதைச்சுற்றின ப்லக்ஷத்வீபம் இரண்டு லக்ஷ யோஜனையகலமும் இதைச்சுற்றின இக்ஷுஸமுத்திரம் இரண்டு லட்சம் யோஜனமும்

---

1. சௌரி—ஸூரசேன வம்சத்தில் பிறந்தவன்.

2. மஸ்தகத்தின்மேல்—தலைமேல், மேற்பக்கம்.

3. வெல்லத்தைத்தலைகீழாய் வைத்தபடி—மைஸூர் தேசத்தில் "பெல்லத்தச்சு" யென்பார்கள். இது "ப" எழுத்துப்போல் அச்சடிக்கப்படும், சதுரமாயிருக்கும்.

இதைச்சுற்றின சால்மத்வீபம் நாலு லட்சம் யோஜனமும் இதைச்சுற்றின ஸுராசமுத்திரம் நாலு லட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின குசத்வீபம் எட்டுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ருதஸமுத்திரம் எட்டுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ரௌஞ்சத்வீபம் பதினாறுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ஷீரஸமுத்ரம் பதினாறு லட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின ஸாகத்வீபம், முப்பத்திரண்டு லட்சயோஜனமும், இதைச்சுற்றின ததிஸமுத்ரம் முப்பத்திரண்டு லட்சயோஜனமும், இதைச்சுற்றின புஷ்கரத்வீபம் அறுபத்துநாலாயிரம் லட்சயோஜனமும், இதைச்சுற்றின ஸ்வாதூதக ஸமுத்ரம் அறுபத்து நாலாயிரம் யோஜனமுமாயிருக்கும், இந்தபர்யந்தம் (இதுவரை) மனுஷ்யாதி பிராணிகள் ஸஞ்சாரத்திற்கு யோக்யமாயிருக்கும். அதின் புறவலயம் பிராணிகள் ஸஞ்சாரத்திற்கு யோக்யமில்லாமல் பளிங்குபோல் நிர்மலமாய் ஸ்வர்ணமயமாயிருக்கும் பூமி பத்துகோடியே, பதினான்குலக்ஷ யோஜனையகலமாயிருக்கும். இதைச்சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் பத்தாயிரம் யோஜனையுயரமாயும் பத்தாயிரம்யோஜனமகலமுமாயிருக்கும். இதைச்சுற்றின அந்தகாரபூமி அண்டகடாஹ பர்யந்தத்திற்கு பன்னிரண்டுகோடியே, முப்பத்திரண்டு லட்சத்து நாற்பதினாயிரம் யோஜனையகலமாயிருக்கும். இப்படி பூமத்யத்திலிருந்து ஒருதிசை அண்டபித்தி பர்யந்தம் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனை விஸ்தாரமாயிருக்கும். அதெங்ஙனேயென்னில்:—ஜம்பூத்வீபமத்யத்திலிருந்து லவணஸமுத்ரம் வரையில் ஐம்பதினாயிரம் யோஜனமும், மற்ற ஆறுத்வீபங்களும் ஏழுஸமுத்ரங்களும் சேர்ந்து இரண்டுகோடியே, ஐம்பத்துமூன்று லட்சயோஜனமும் ஸுவர்ணபூமி பத்துகோடியே பதினான்குலட்ச யோஜனமும், லோகாலோக பர்வதம் பத்தாயிரம் யோ

ஜனமும், அந்தகாரபூமி பன்னிரண்டு கோடியே, முப்பத்தி ரண்டு லட்சத்து நாற்பதினாயிரம் யோஜனமும் சேர்ந்து இருபத்தைந்துகோடி யோஜனமாயிருக்கும். இப்படி மேருமத்யத்திலிருந்து ஒருபக்கம் இருபத்தைந்துகோடி விஸ்தாரமாயிருப்பதால் பூமண்டலம் ஒருபக்கத்திய அண்டபித்தியிலிருந்து மற்றொருபக்கத்து அண்டபித்திவரையில் ஐம்பதுகோடி யோஜனை விஸ்தாரமாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட பூமண்டலம் ப்ரளயஸமுத்ரத்தில் முழுகினவன்று நீ சுமந்துகாப்பாற்றினதால் அகண்டபூமண்டலாதிச்வரனெனப் படுவாய். உன் ஐச்வர்யத்தின்[4] எல்லைகாணப்பிரமன் முதலிய வர்களுக்கு அரிதாகிலும், பிரீதியுடன் நான் என்னறிவிக்கு எட்டினவரையில் விண்ணப்பம் செய்தேன் இத்தை க்ஷமிக்கவும், க்ஷமிக்கவும். அநந்யஜன சுலபா! ஸ்ரீயதுசைல வல்லபா!

---

4. ஐஶ்வர்யம்—ஐஶ்வர்யமாவது ஸகலபதார்த்தங்களையும் தத்தத் கர்மானுகுணமாக நியமிக்கும், நியமன ஸாமர்த்யம்.

ஸப்தஸமுத்ரம்—ஏழுவகைச் சமுத்திரங்கள், அவை உவர்நீர்ச்சமுத்திரம், நன்னீர்ச்சமுத்திரம், பாற்சமுத்திரம், தயிர்சமுத்திரம், நெய்சமுத்திரம், கருப்பஞ்சாற்றுச்சமுத்திரம், தேன்சமுத்திரமென்பனவாம்.

சப்தத்வீபங்கள்—ஏழுவிதத்தீவுகள்—அவை, ஜம்பு, ப்லக்ஷ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாக, சான்மல, புஷ்கரமென்பன.

பதினொன்றும் விண்ணப்பம்.

பா— உலகத்தில் பிரகாசிக்கும் சுவர்க்கங்களின் பேதங்களை நீ உண்டுபண்ணினையென்று யாதவகிரிநாதனடிக்கு சிறைப்பட்டவரில் தயையுள்ள தலைவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

நிகிலபோகப்ரதா[1]! போகமென்பது சுகம், துக்கம் இவற்றினனுபவம். துக்கத்தை அநுபவிக்கும் தேசம் நரகமெனப்படும். சுகத்தை அநுபவிக்கும் தேசம் சுவர்க்கம் எனப்படும். இந்த சுகானுபவமான சுவர்க்கங்கள் பதினொன்று லோகங்களிலுமுள. அவைகளில் பூமியிலிருக்கும் சுவர்க்கங்கள் பூசுவர்க்கங்களெனப்படும். அவையெவை யென்னில் :—ஜம்பூத்வீபத்தின்[2] நவவருடங்களில்[3] பாரதவரு

---

1. நிகிலபோகப்ரதா !—ஸமஸ்தபாக்கியங்களையும், கொடுப்பவனே ! (கிருபைசெய்பவனே.)

2. ஜம்பூத்வீபம்:—இந்த பூமியானது ஜம்பூத்வீபமுள்பட ஏழுத்வீபங்களாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை முறையே ஸப்தஸமுத்ரங்களால் த்வீபங்களாகச் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்குள்ளே ஜம்பூத்வீபமென்பது எல்லாவற்றிற்கும் நடுவிலிருக்கின்றது.

மேருவின் தெற்கிலிருக்கும், கந்தமாதன மலையில் ப்ரகாசிக்கும் நாவல்மரத்தைப்பற்றித்தான் இந்த பூமிக்கு ஜம்புத்வீபமென்று பெயர் உண்டாயிற்று. அந்த மரத்தின் பழங்கள் மஹாகஜ ப்ரமாணமுள்ளவைகளாய் மலையின்மேல்

விழுந்து சிதைய அவைகளின் ரஸத்தினாலே ஜம்பூநதியெ ன்று ப்ரஸித்தமான ஒரு நதி ஓடுகின்றது. (மகாகஜமெ ன்பது—ஐந்து முழ உயரமும், ஏழு முழ நீளமும் எட்டு முழப்பருமனு முடையது.)

அவ்வாற்றங்கரையின் மண்ணானது அந்த ரஸத்தினால் நனைந்து காற்றினாலுலர ஜாம்பூநதமென்று பேர் கொண்டு சித்தர்கள் தரிக்கும்படியான ஸ்வர்ணமாகிறது.

3. நவவருஷங்கள் :—இந்த ஜம்பூத்வீபத்தில் முதல் பாரதவர்ஷமும், பின்பு கிம்புருஷ வருஷமும், அப்புறம் ஹரிவர்ஷமும், இம்மூன்றும் மேருவின் தெற்கே யுள்ளவை. ரம்யகவருஷம், ஹிரண்ய வருஷம், குருவருஷம். ஆகிய மூன்றும் மேருவின் வடக்கேயுள்ளவை. பாரதவருஷம் எப்படி தெற்கின் கடைசியோ அப்படியே "குரு" வருஷம் வடக்கின் கடைசியாய் இருக்கிறது. மேருவைச்சுற்றிலும் இராநின்றது இளாவ்ருத வருஷமெனப்படும். மேருபர்வதத்திற்குக் கிழக்கே பத்ராச்வ வருஷமும், மேற்கே கேதுமால வருஷமும் இருக்கின்றன. இவ்வருஷங்களில் ஒவ்வொன்றும், ஒன்பதினாயிரம் யோஜனை விஸ்தீர்ணம் உள்ளவை.

அந்த இளாவ்ருத வர்ஷத்தில் நான்கு பர்வதங்கள் மேருவுக்குத்தாங்கிகளா யிருக்கும்படி யுண்டாக்கப்பட் டிருக்கின்றன. அவற்றுள் கிழக்கில் மந்தரமும், தெற்கில் கந்தமாதனமும், வடக்கில் சுபார்ச்வமும், மேற்கில் விபுலமும் இருக்கின்றன. அந்த மலையில் முறையே கடம்பு, நாவல் அத்தி, ஆல், என்ற மரங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. நான்கு திசைகளிலும் முறையே சைத்ரரதம், கந்தமாதனம். வைப்

ராசம், நந்தனம், என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு உத்யான வனங்களுண்டு. அவைகளில் அருணோதம், மஹாபத்ரம், ஸிதோதம், மானஸ என்கிற நான்கு மடுக்கள் தேவதா யோக்யங்களாயிருக்கின்றன.

பிலக்ஷத்வீபம் :—ஏழு வருஷங்கள்—1 சாங்ஹயம், 2 சிகரம். 3 சுகதம், 4 ஆநந்தம், 5 சிவம், 6 க்ஷேமகம், 7 துருவம்.

சால்மத்வீபம் :—ஏழு வருஷங்கள்—சுவேதன், அரிதன், ஜீமூதன், ரோஹிதன், வைத்துதன், மானஸன், சுப்பிரபன்.

வருஷபர்வதங்கள் :—குமுதம். உன்னதம், பலாஹகம், துரோணம், சங்கம், மகிஷம், கருத்மான்.

குசத்வீபம், வருஷங்கள்—மலைகள் :—உத்பிதன், வேணுமான், சுவைரதன், லம்பன், திருதி, பிரபாகரன், கபிலன்.—வித்ரமம், ஹேமசைலம், த்யுதுதிமான், புஷ்பவான், குசேசயம், ஹரி, மந்தரம்.

க்ரௌஞ்சதுவீபம், வருஷங்கள் :—குசலன், மனுகன், உஷ்ணன், சிவரன், அந்தகாரகன், முனி, துந்துபி

வருஷபர்வதங்கள் :—க்ரௌஞ்சம், வாமனம், அர்த்தகாரகம், ரத்னசைலம், திவாவிருது, புண்டரீகவான், துந்துபி.

சாகத்வீபம், வருஷங்கள் :—ஜலதம், குமாரம், சுகுமாரம், மரீசகம், குசுமோதம், சுமோதம், மகாத்ருமம்.

டமொன்றன்றி மற்றைய எட்டு வருடங்களும்,[4] வர்ஷபர்வதங்களும் மஹாமேருவும்[5]; ப்லக்ஷ, சால்மலி, குச, க்ரௌஞ்ச, சாகங்களென்னுமைந்து த்வீபங்களிலிருக்கும் முப்பத்தைந்துவருடங்களும், எல்லாவருஷ பர்வதங்களும், புஷ்கரத்வீபத்திலிருக்கும் இரண்டு வருடங்களும், வர்ஷபர்வதமொன்றும் இவைகளெல்லாம் பூசுவர்க்கங்களெனப்படும். இவைகளில் ஜம்பூத்வீபத்திலிருக்கும் எட்டு வருடங்களிலும், புஷ்கரத்வீபத்திலிருக்கும் இரண்டு வருடங்களிலும் மானிடரெல்லோருக்கும் பத்தாயிரம் வருஷமாயிஸ்ஸுண்டாயிருக்கும்; பிணியும், பொறாமை, பிறர் குணதூஷணம் இவைகளொன்றுமில்லாமலிருக்கும்; அனைவரும் உத்தமசாதியாயிருப்பதால், சாதியில் உயர்வு தாழ்வு இல்லாமலிருக்கும்; சாதிவித்யாச மில்லாமையாலேயே ஆசாரபேதமில்லாமலிருக்கும். இங்கு இருக்கும் மனிதரெல்லாம் எப்பொழுதும் பசியும் தாகமுமில்லாமல் பரமஸந்துஷ்டராய், தேவ

வருஷபர்வதங்கள் :—உதயகிரி, ஜலதாரம், ரைவதகம், ச்யாமம், அம்போகிரி, அம்பிகேயம், கேஸரி.

புஷ்கரத்வீபம் :—வருஷங்கள், :—மகாபிதம், தாதகி

வருஷபர்வதம் :—மானசரோத்தரம்.

4. வருடங்கள் :—கண்டங்கள்.

5. மஹாமேருபர்வதம் :—ஜம்பூத்வீபத்திற்கு நடுவில் இந்த சுவர்ணபர்வதமானது பூமியென்னுந் தாமரை மலருக்குக் கர்ணிகையைப்போல விளங்குகின்றது.

தைகளும் தாமும், ஸமானவேஷத்துடனும், ஸமானசக்தியும், ஸமானபுத்தியாயு மிருப்பர். ப்லக்ஷ, சால்மலீ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாகத்வீபங்களிலிருக்கும் முப்பத்தைந்து வருடங்களிலும் வர்ஷபர்வதங்களிலும் காலமெப்பொழுதும் த்ரேதாயுக சமமாயிருக்கும். இவ்விடத்திய மனிதர்களும் தேவகந்தர்வர்களும் கூடியாடிக்கொண்டு ஐந்தாயிரம் வருஷம் ஆயுஸ்ஸுண்டாகி ஆதி, வ்யாதி[6] யொன்றுமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பர். ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ரரென்னும் சுத்தசாதியராய் ஸதாசாரஸம்பன்னராயுமிருப்பரல்லாமலொருவரும் கலப்பு ஜாதியரில்லாமலிருப்பர். இவைகளில் இளாவ்ருதவர்ஷத்தில் பல பல போகங்களுக்கு ஆஸ்பதமாய் அழகான ஸ்தானங்களிருக்கின்றன. அவையெவையென்னில் :—மஹா மேரு, அசையாமலிருக்கும் பொருட்டோ வென்னுமாப்போலே பலமான கீல்கள்போல் நான்குதிசையிலும் நான்கு பர்வதங்களிருக்கும். அவைகளில் கிழக்கு திசையில் மந்தரபர்வதமிருக்கும், அதின் மேல் ஆயிரம் யோஜநமுயரமான கடபமரமிருக்கும்[7]. அந்த மரத்திற்கு ஆயிரம் பெரிய கிளைகளும், பதினாயிரம் சிறிய கிளைகளுமாகி யெல்லாக்காலத்திலும் மலர்களும் பழங்களுமுண்டாய்ச்சுற்றி ஆயிரம் யோஜனை திவ்யபரிமளமாயிருக்கும். இந்த பர்வதத்தினருகில் கிழக்கே சைத்ரரத மென்னும் ஶ்ருங்காரத்தோட்டமும், அருணோதமென்னும் ஸரஸ்

---

6. ஆதி, வ்யாதி :—தேஹவ்யாதிகளும், மனோவ்யாதிகளும்.

7. கடபமரம் :—கடம்பமரம்.

ஸஸமிருக்கும். மேருவுக்குத்தெற்கில் கந்தமாதனமென்னும் பர்வத மிருக்கும். அதின்மேல் ஆயிரத்து ஒரு நூறு யோஜன முயரமான நாவல்மரமிருக்கும். இதின் கிளைகளிலிருந்து ருசியாயும் மெதுவாயும், ஸுகந்தமாயும், மாஹகஜ அளவாயுமிருக்கும், பழங்கள் சுற்றெல்லையில் விழுந்து கரைந்து ஜம்பூநதியென்னும் ஆறுப்புனல் பெருகிக்கொண்டிருக்கும். அதன் கரைமண்கள் அந்தரஸனத்தினால் நனைவதால் ஜாம்பூநதஸ்வர்ணமயமாய் தேவர்களின் அலங்காரத்திற்கு யோக்யமாயிருக்கும். அதன் தென்னண்டையில் கந்தமாதனமென்னும் ஸ்ருங்காரத்தோட்டமும், மானஸமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும், மேருவின் மேற்கே விபுலமென்னும் பர்வதமிருக்கும். அதின்மேல் ஆயிரத்து ஒருநூறு யோஜன முயரமான அரசமிருக்கும். அதின் பழங்கள் எப்பொழுதும் மகாகும்ப அளவாய் பரிமள யுக்தமாயிருக்கும், அதற்குமேற்கால் வைப்ராஜமென்னும் ஸ்ருங்காரத்தோட்டமும், ஸிதோதமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும். மேருவின் வடக்கே சுபார்ச்வமென்னும் பர்வதமிருக்கும். அதற்கு மேல் ஆயிரத்து ஒருநூறு யோஜனமுயரமுள்ள ஆலமரமிருக்கும். அதின் பழங்கள் எப்பொழுதும் மஹாகும்ப அளவாய் பரிமளயுக்தமாயிருக்கும். அதனருகில் நந்தனமென்னும் ஸ்ருங்காரத் தோட்டமும் ஸிதோதமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும். இந்த நாலு பர்வதங்களின் புறவலயத்தில் பல பருவதங்களிருக்கும். இவை தாமரைக் கேஸரங்களின்மயமாயிருப்பதால் கேஸரபர்வதங்களெனப்படும். அவை யெவையென்னில்:—மேருவிற்கு கிழக்காய் ஸிதாம்ப, உதகுஞ்ஜ, மார்ஷ, வ்ருங்க, மணிச்ருங்க, ஸபிந்து, மந்தர, வேணு, மந்த, ஸமேக, நிஷத, தேவபர்வதங்கள்; மேருவிற்

என்னும்இந்த பர்வதங்களிருக்கும்

குத் தெற்கே க்ருசிர, க்ருச்ருங்க, கபிங்க, பதங்க, குசக்ர, தாம்ராப, விசால, ஶ்வேதத, ஸமூல, வஸுதார, ரத்னுகர, ஏகச்ருங்க, மஹாமூல, கஜசைல, பிசாசக, பஞ்சசைல, கைலாஸ, ஹிமவந்தமென்னும் இந்த பர்வதங்களிருக்கும்; மேருவிற்கு மேற்கே கபில, பிஞ்ஜக, பத்ர சுரஸ, மஹாபல, குமத, மதுமந்த, அஞ்சந, மகுட, க்ருஷ்ண, பாண்டர, சஹஸ்ரசிகா, பாரியாத்ர, த்ருஸ்ருங்கமென்னும் இந்த பர்வதங்களிருக்கும்; மேருவின்வடக்கே சங்ககூட, நிஷத, ஹம்ச, நாக, கபிங்க, இந்த்ரசைல, நீல, கனகச்ருங்க, சதச்ருங்க, புஷ்கர, மேகசைல, விரஜ, ஜாருதி, த்ருச்ருங்கமென்னும் இந்த பர்வதங்களிருக்கும். இந்த கேஸரபர்வதங்களின் தடவரைகள் ரமணீயமாய், தேவதைகளுக்கு க்ரீடா ஸ்தானங்களாயிருக்கும். அவையெவையென்னில்—மேருவிற்கு கிழக்காய், ஸிதாம்ப குமுதபர்வதங்களின் நடுவே முன்னூறு யோஜந நீளமும், நூறுயோஜந மகலமுமாய் ருசியாய் நிர்மலமாய் இருக்கும் ஜலத்தினல் பூர்ணமான ஸ்ரீஸரஸ்ஸென்னும் குளமிருக்கும். அதனுள் மரக்காலளவான தாமரைகளிருக்கும். அவைகளில் கோடிதளங்களுடைய ஸ்வர்ணமயமான ஒரு தாமரையில் ஸாக்ஷாத் மஹாலக்ஷ்மி உறைவள். இந்த குளத்தினோரத்தில் நூறுயோஜனை யகலமும், இருநூறு யோஜனை நீளமுமான வில்வமரவனமிருக்கும். அதனுள் மரங்கள் எப்பொழுதும் பலபுஷ்பயுக்தமாய் "அரைகூவு வழி[8]" (கூப்

8. "அரைகூவு வழி":—கன்னட நாட்டு கிராமங்களில் "ஒந்துகூகுதாரி" என்று சொல்லுவார்கள். இது வழியின் தூரத்தைச் சொல்லும். ஒரு மனிதன் கூப்பிட்டால் எவ்வளவு தூரம் கேழ்க்குமோ அவ்வளவு தூரமென்று அர்த்தம். இந்த அளவில் பாதி.

பிடி தூரம்) உயரமாயிருக்கும். அங்கேயும், மஹாலக்ஷ்மி ஸித்தஸங்கநிஷேவிதையா[9]யிருப்பதால் அந்த வனத்திற்கு ஸ்ரீவனமென்று பெயராயிருக்கும். மேலும் வைகங்க மணி சைலமென்னும் இந்த பர்வதங்களின் நடுவே இருநூறு காத நீளமும் நூறுகாத மகலமுமான ஒரு தேனானிறைந்த சுனையிருக்கும். அதனடியில் 'அரைகூவு வழி' உயரமான பலமரங்களினால் பிரகாசிக்குமொரு மஹாவனமிருக்கும். அதன் நடுவில் காச்யபமுனிக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். மற்றும் மஹாநீலகுண்டமலைகளின் நடுவே தாமரைக் கூட்டத்தினால் அழகான பிரகாசமுடைய ஸுகநதியென்னும் ஒரு குளமிருக்கும். அதனண்டையில் ஐம்பது யோஜன நீளமும் முப்பது கோடி யோஜன மகலமுமான பனைமரவனமிருக்கும். அந்த மரங்கள் 'அரைகூவு' வழி உயரமாயிருக்கும். தேவசைலமென்னும் மலையின் தாழ்வரையில் செடிமரங்களொன்று மில்லாமல் ஆயிரம் காத நீளமும் நூறு காதம் அகலமும் ஸமதளமாய் ஒரு கல்பாறையாய் அதன்மேல் முழங்கால் உயரம் நீருண்டாய் ஐராவதத்திற்கு[a] க்ரீடாஸ்தானமா யிருக்கும். இவையெல்லாம் மேருவுக்கு கிழக்கே இருக்கும் ஸ்தானங்கள் மேருவின் தெற்கே த்ருசிர, பதங்கமலைகளின் நடுவில் தித்திப்பாய் தெளிநீருடைத்தான பஹூதகமென்னும் நதி பெருகிக்கொண்டிருக்கும். அதன் கரையில் நூறுகாத

---

9. ஸித்தஸங்க நிஷேவிதையாய் :—ஸித்தர் ஸமூஹத்தால் ஆராதிக்கப்பட்டவளாய்,

a. ஐராவதம் :—தேவேந்த்ர வாஹனமான நான்குதந்தங்களையுடைய வெள்ளையானை, திக்கஜனங்களிலொன்று.

நீளமும் முப்பது காதமகலமுமான அத்திக்காடு இருக்கும். மரங்கள் ஒரு அம்பு எய்யும் உயரமாய் பவளவர்ணமான மண்குடப் பெருமனை பழங்களுடன் கூடி அது கர்தம ப்ரஜாபதிக்கு ஆச்ரமமாயிருக்கும். தாம்ரப பதங்க கிரிகளின் நடுவே நூறு காதம் நீளமும், நூறு காதம் அகலமுமான ஸரஸ்ஸிருக்கும். அதனுள் செந்தாமரைகள் பாலசூர்யனைப்போல் ப்ரகாசமாயிருக்கும். அந்தஸரஸ்ஸின் மத்தியிலிருக்கும் ஒரு மலைமேல் கோட்டை கொத்தளங்களால் விளங்கும் ஒரு வித்யாதரபுரமிருக்கும். விசால ச்வேத பர்வதங்களின் நடுவே முப்பது காதம் அகலமும் ஐம்பது காதம் நீளமாயிருக்குமொரு குளமிருக்கும். அதின் கரையில் ஒரு பெரிதான மாமரமிருக்கும். அதனில் மாம்பழங்கள் ஸ்வர்ணஸங்காசமாய் அத்தியந்தம்[10] பரிமளயுக்தமாய் மண்குடப்பருமனாயிருக்கும். ஸுமதாரா, ரத்னதாரா, பர்வதங்களின் நடுவே முப்பது காதம் நீளமும், நூறுகாதம் அகலமுமானவொரு பலாசவனமிருக்கும் அதின் பூக்கள் எப்பொழுதும் நூறுகாத பர்யந்தம் பரிமளித்திருக்கும்; அதனில் சூர்யனுக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். மேருவின் மேற்கே ஸுபார்ச்வ சிகி பர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் அகலமும் நூறுகாதம் நீளமும் நெருப்பால் சுடப்பட்ட சூடான நிலமாயிருக்கும். அதின்நடுவே இருபது காதநிலம் வன்ஹி (நெருப்பு) மண்டலமா யிருக்கும், அதினுள் எப்பொழுதும் ப்ரளயகாலாக்னி[11] விறகில்லாமல் எரிந்துகொ

10. அத்தியந்தம் :—மட்டற்றது, மிகுதி.

11. ப்ரளயகாலாக்கினி :—நான்முகனின் ஒருபகல் முடிவில் ஒருநைமித்திக ப்ரளயம் உண்டாகும், இந்தத்தின ப்ரளயத்தில், பூலோக, புவர்லோக, சுவர்லோகங்கள் தகிக்கப்பட்டு நாசமாகும். இதுவே பிரளயாக்னி.

ண்டிருக்கும். குமுத, அஞ்சனபர்வதங்களின் நடுவே புண்யஹ்ரதமென்னும் குளமிருக்கும். அதின் தீரத்தில் பத்து காதம் அகலமும், பத்துகாதம் நீளமுமான மாதுளை வனமிருக்கும். அதனுள் எப்பொழுதும் மஞ்சள் வர்ணமாய் பெரிய பழங்களிருக்கும். அதனுள் ப்ரஹஸ்பதிக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். பிஞ்ஜர, ஸௌரஸ பர்வதங்களின் நடுவே அநேக யோஜன நீளமும், அநேக யோஜன மகலமுமான மஹாத்ரோணியென்னும் குளமிருக்கும். அதனுள் விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தானமிருக்கும். க்ருஷ்ண பாண்டர பர்வதங்களின் நடுவே முப்பது காதமகலமாயும், தொண்ணூறுகாதம் நீளமாயும் மரம் செடிகளில்லாமல் நிஷ்பங்கதீர்த்த மென்னும் குள மிருக்கும். அதனுள் ஐந்துகாத விஸ்தாரமான ஆலமரமிருக்கும். அந்தமரத்தில் சந்திரவர்ணனாய் நீல உடை அணிந்தவனாய் ஸஹஸ்ரவதனனென்னும் ஸ்வாமி யக்ஷாதிகளா லெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவான். ஸஹஸ்ரசிகர குமுத பர்வதங்களின் நடுவே ஐம்பதுகாதம் அகலமான பலதித்திப்புப் பழங்களை உடைத்தான வனமிருக்கும். அதனுள் சந்திரனுக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். மேருவின் வடக்கே சங்க கூடநிஷத பர்வதங்களின் நடுவே அநேக யோஜனமகலமான புருஷஸ்தலமென்னும் ஸ்தானமிருக்கும். அதனுள் மரங்கள் அநேக யோஜனமுயரமாயிருக்கும். கபிங்கநாகபர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் அகலமும் இருநூறுகாதம் நீளமுமாய் த்ராக்ஷாகர்ஜூர வனமிருக்கும். அதனுள் பழங்கள் எப்பொழுதும் மதுரமாயிருக்கும். புஷ்கர மேக பர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் நீளமும் அறுபது காதம் அகலமுமான கல்தரை யிருக்கும் அதனுள் நான்கு திசையிலும் அநேக யோஜனை யகலநீளமுள்ள நான்கு குளங்க

ளும் நான்கு வனங்களு மிருக்கும். கேஸர, மர்யாதா பர்வதங்களின்மேல் எண்வகைத் தேவதைகளின் பட்டணங்களிருக்கும்[12]. இவையெல்லாம் போகபூமியென்னப்படும். இவைகளில் அனுபவிக்கும் போகம் அநித்யமானதால் யான் இவைகளை ஆசைப்பட்டவனல்ல. நித்யபோகமென்னும் உன் கைங்கர்யத்தையே ஆசைப்பட்டேன். நித்ய போக ப்ரதனென்னும் நீ எனக்கு இதை நிலைநிறுத்துவது, இதை நிலைநிறுத்துவது. அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

திரியக்குகள் :—சதுர்முகனுடைய பாரிச பாகங்களிலிருந்து மிருகங்கள் முதலான திர்யக்ஜாதிகள் பிறந்தன. அவைபக்கங்களிலிருந்து குறுக்காய் பிறந்தனவாகையாலே திர்யக்குகள் என்று சொல்லப்படும்.

12. தேவதைகள் பட்டணங்கள் :—கேஸரபர்வதங்களிலே, ஹேமசித்ரம், பூதவனம், பிரமபாரிசம், சுநாபகம், என்னும் புரங்களுமிருக்கின்றன.

வருஷபர்வதங்கள் :—வருஷ எல்லைமலைகள் இவையெல்லாம் விஷ்ணுபுராணத்தில் காண்க.]

பதினேழாம் விண்ணப்பம்

பா— நரகத்தில் இருத்தப்படுமவர் மூன் ஒருதடவையும் உன் திருவடித் தாமரைகளைப் பற்றிலர், என்று பகை அரசர் ஸ்திரீகளுக்கு விடனுனவன் மகா பராக்ரம சாலியின் திருவடித்தாமரையில் அமர்ந்து சொன்னுன்.

நரகாந்தகா! நரகம் என்பது துக்கத்தை அநுபவிக்கும் ஸ்தானம். இந்த நரகங்கள் ஏழு பாதாளலோகங்களின் கீழ் இருக்கும் இருட்பள்ளத் தண்ணீருக்குங் கீழாயும் பிரும்மாண்டச் சுவரைப்பற்றின கர்போதகத்திற்கு மேலாயுமிருக்கும் வயலில் தென்திசையிலிருக்கும் ரௌரவம், ஸூகரம், ரோதம் என்னும் இவைமுதலாய் அநேகவிதமாயிருக்கும். ரௌரவமென்னும் நரகத்தில் இருக்குமவனை யமபடர் மானை வேடர்கள் துளைப்பதுபோல், தயையின்றி எப்பொழுதும் பாணத்திற்கு இரையாக்கிக்கொண்டிருப்பர். தான் சாட்சியாயிருந்தும் கண்டபடி சொல்லாதவனும், காணுததைச் சொல்கிறவனும், தர்மாதிகாரத்தில் நின்று பக்ஷபாதம் செய்யுமவனும், பொய்சொல்லுமவனும் இந்த நரகத்தில் விழுவர். வேட்டையில் சிக்கிக்கொண்ட பன்றியை வருத்தும்படி எப்பொழுதும் வருத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த நரகம் சூகரமெனப்படும். கர்ப்பத்தைக் கரைத்தவனும், மூக்கு வாயை மூடிக்கொல்லுகிறவனும், கோக்களைக் கொல்லுகிறவனும் இதில் விழுவர்.

நில மாளிகை செய்து பள்ளத்தில் புதைக்கப்படுமவர் நரகம் “ரோத” மெனப்படும்; ப்ரம்ஹத்தி, மத்யபானம், பொன்திருடல், குருவின் படுக்கைக்கு போகுதல், அந்தஸம்

யோகம் என்னப்படும் பஞ்சமஹா பாதகங்களைச் செய்யு மவர் இதில் விழுவர்.

உயரமான பனைமரத்திலிருந்து நிலத்திற்குத் தள்ளப் படும் நரகம் தாளமெனப்படும்; ராஜாவைக்கொல்கின்றவ னும், வைச்யனைக்கொல்கின்றவனும் இதில் விழுவர்.

காய்ச்சின எண்ணைப் பாண்டத்தில் கொதிப்பிக்கும் நரகம் சப்தகும்பமெனப்படும். பதிவ்ருதையை விற்கின்ற வனும், குதிரையைக்கொன்று விற்கின்றவனும், நம்பினவர் களைக் கைவிடுமவனும், உடன்பிறந்தாளைச் சேருகின்றவ னும், ராஜாவின் வேலைக்காரனைக் கொல்லுமவனும் இதில் விழுவர்.

நெருப்பில் பொரித்து உவர்ப்பான உப்பில் புரளுவிக்கும் நரகம் லவண மெனப்படும்; தாய் தந்தை முத லான பெரியோர்களை தூஷிப்பவனும், வேத தூஷணை செய்பனும், வேதவிக்ரஞ்செய்பவனும், மாமன் பத்நிமுத லானோரோடு புணர்கின்றவனும் இதில் விழுவர்.

இருட்டு மூடிக்கொண்டவிடத்தில், காட்டு ஈ, அட் டைமுதலிய குரூர ஜந்துக்கள் இடைவிடாமல் கடிக்கும் நர கம் க்ருமிபக்ஷமெனப்படும்; தேவத்வேஷம், ப்ராஹ்மணத் வேஷம் செய்பவனும், ஸதாசாரத்தை விடுகின்றவனும் இதில் விழுவர்.

பிறர் உமிழ்ந்த நீரைக்குடிக்கும் நரகம் லாலாபக்ஷமெ னப்படும்; தேவபூஜை, பித்ருகர்மம் ஒன்றுமில்லாமல் தனக் கென்று சமைத்துச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் இதில் விழுவர்.

கத்தி, சூரி, முதலிய அலகுகள் நட்டிருக்கும் கிணற்றில் நாக்கும் நரகம் விசஸனமெனப்படும்; ஆயுதம் செய்து பிழைப்பவரும், 'வேகுங்கை' முதலிய கபடாயுதங்களைத் தரித்தவரும் இதில் விழுவர்.

காய்ச்சின கால்விலங்கை காலுக்குத் தொடுத்து நெருப்பு ஜ்வாலை ஒன்றின்மேலொன்று நீட்டும் கிணற்றில் தலைகீழ்செய்து தூக்கும் நரகம் அதோமுகமெனப்படும்; சாஸ்திர நிஷித்தமான வஸ்துக்களை பரிக்ரஹிக்குமவர் இதில் விழுவர்.

அதிக துர்க்கந்தமான சீயுடைய சிற்றூற்றின் நரகம் பூயவஹம் எனப்படும்; சாஹஸஞ்செய்பவனும், பிறருக்குக் கொடாமல் தானொருவனே நல்ல வஸ்துவை பக்ஷிப்பவனும், அரக்கு, மாம்ஸம், பால், தயிர், நெய், தேன் முதலான நல்ல பதார்த்தங்களையும், எள்ளு, உப்பு முதலானவையும் விற்கிறவனும் இதில் விழுவார்.

காய்ச்சின சீ, ரக்தம் நிறைந்த கிணறு ருதிராம்பஸமெனப்படும்; செம்மறியாடு, கோழி முதலியவைகளை சூது போருக்குவிடுபவனும், சமைத்த சட்டியில் உண்பவனும், விஷமிடுகின்றவனும், அரசர்களிடம், இல்லாத கோள்சொல்பவனும், பெண்டாட்டி சம்பாதித்த பணத்திலிருந்து பிழைப்பவனும் அமாவாஸ்யை, ஸங்க்ரமணம் முதலிய பர்வகாலங்களில் அப்யங்கம்[1], ஸ்திரீஸங்கமம் முதலானவைக

1. அப்யங்கம் :—தைலாதிகளைக்கொண்டு எல்லா அவயவங்களையும் மர்த்திக்கையாகிற ஒருவகை தேஹ ஸம்ஸ்காரம்; எண்ணைஸ்னனம்.

ளைப்பண்ணினவனும், வீட்டைக் கொளுத்திவிடுகின்றவனும், பட்சி நிமித்தத்தைச் சொல்லுமவனும், பட்சிகளைப் பிடித்து விற்றுவாழுமவனும், கிராமபுரோஹிதனும் இதில் விழுவர்.

நெருப்புப்போல் காய்ச்சின நெய்ச்சிற்றுறுவைதரணி என்னப்படும்; தேனீயை நாசம் செய்யுமவனும், ஊரை அழிப்பவனும் இதில் போய் விழுவார்கள்.

காய்ச்சின இரும்பு ஆணிகள் நாட்டப்பட்டிருக்கும் நிலத்தில் நடக்கச்செய்யும் நரகம் கிருஷ்ணம் என்னப்படும்; பணம், வயது இவைகளால் செருக்கடைந்து எல்லைமீறிநடப்பவனும், எச்சில், தீட்டு இவைகளுக்குக் கூசாதவனும், இந்திரஜாலம் முதலான மோசஞ்செய்யும் வித்யைகளிலிருந்து மோசஞ்செய்து பிழைப்பவனும் இதில் விழுவார். இப்படி இவைமுதலான அநேகவிதமான பாபஞ்செய்பவர்கள் யாதனைப்படும்படியான நரகங்கள் அநேகவிதமாய் எண்ணில்லாமலிருக்கும். உன்னுடைய திவ்யஸங்கீர்த்தனத்திலிருந்தே ஸகல நரகபயமும் பரிஹாரமாவதால், உனக்கு நரகாந்தகனென்னும் பெயர் ஆகியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட உன்னையே விசேஷமாய் நம்பியிருக்கும் என்னுடையபயத்தைப் போக்கடித்து உன்னுடைய திருவடி கைங்கர்யத்தைக் கொடுத்து க்ஷமிக்கவும், க்ஷமிக்கவும். அநந்யஜனஸுலபா ! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா !

பதினெட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— சர்வமுடைய பாபிகளும் உன் திருவடியை நினைத்த மாத்திரத்தில் பரிசுத்தர் என்று ஸித்தகருடத்வ ஜாங்கனென்னும் விருதாளி, ஸித்தர்களால் அர்ச்சிக்கப் படும் திருவடியுகத்திற்கு விண்ணப்பஞ்செய்தான்.

பரமபாவனு ; பாபங்கள் என்னுமவை காயிகங்களென்றும், வாசிகங்களென்றும், மானஸிகங்களென்றும் மூன்றுவிதங்களாயிருக்கும். நிஷித்த பதார்த்தங்களைத் தின்னுவதும், அயோக்யர் வீட்டில் உண்ணுவதும், யஜ்ஞாதிகர்மங்களுக்குத் தகாதவனுக்கு அவற்றைச்செய்விப்பதும், அயோக்யரிடத்தில் தானம் ஏற்கிறதும், பிறர்மனையாளோடு புணர்கிறதும், அயோக்யர் ஸபையில் ஸ்தானம் வஹிப்பதும், பிறர் உடைமையை அபகரித்தலும், ஜீவஹிம்சை செய்வது முதலானவை காயிகமான பாவங்களெனப்படும்.

நிஷ்டூரவார்த்தைகளைச் சொல்லுவதும், பொய்சொல்கிறதும், கோட்சொல்கிறதும், இஹபரத்திற்குப் பிரயோஜனமில்லாத வீண்வார்த்தையில் காலங்கழிப்பதும், விவாதம் செய்வதும், வேதவிக்ரயஞ்செய்வதும், புறம்பேசுவதும், வாசிகமான பாவங்களெனப்படும்.

பிறருக்குத் தீங்கு எண்ணுவதும், செல்லாத ஆசையும், செல்லாத கோபமும், லோபமும், அக்ஞானமும், செருக்கும், உட்பகையும், மானஸிக பாவங்கள் எனப்படும்.

இந்தப்பிரகாரமான பாபங்களைப் பண்ணினவர், எங்கெ ந்தப்பாங்கு சரீரத்தில் எங்கெந்த விதங்களில் பாபங்களைப் பண்ணினார்களோ மரணாந்தத்தில் அதேபிரகாரமான யாத னுசரீரத்தை யடைவர். யாதனுசரீரமென்பது—அறுத்தா லும் துளைத்தாலும் கிழித்தாலும் சுட்டாலும் அழிந்து போகாமல், தொட்டாலே சுருங்கும்படி மெதுவாய் மித

சாந்திராயண முதலான தவங்களாயும், யக்ஞம், தானம் முதலான கருமங்களாயும், விதிக்கப்பட்டிருக்கிற சகலபிரா யச்சித்தங்களுக்கும் மேலான பிராயச்சித்தம் ஸ்ரீகிருஷ்ண னுடைய ஸ்மரண சங்கீர்த்தனாதிகளேயாம். அதாவது எம் பெருமான் நிருபாதிக சர்வசேஷி என்றும், தான் அவ னுக்கு ஸர்வதேச ஸ்ர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நிருபா திக தாஸன் என்றும், ஆகையால் அவைகளில் கர்த்துருத்து வாதிகள் சுவாதந்திரியத்தா லல்லவென்றும், அவைகளைப் போக்கும் உபாயம் அவனே என்றும் நினைத்து, அவன் திருவடிகளையே சரணமடைந்து, அவன் திருநாமங்களைக் கீர்த்தனஞ்செய்துக்கொண்டிருத்தல். ஆகையால் இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணானுஸ்மரண பிராயச்சித்தமானது பகவத்குணப் பிரபாவத்திலும், ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலும் தெளிந்து நிற் கின்ற விலக்ஷணாதிகாரிக்கே யல்லது மற்றவர்களுக்கன்று. மற்றவர்களுக்கோ கருமாதிகளே எனத் தெளியவேண்டும்.

ஜபஹோம அர்ச்சனாதி ஸகல கருமங்களிலும் ஸ்ரீமந்நா ராயணனை ஸ்மரணஞ்செய்து அவன் சரணமடைந்த மகாத் மா அப்போதே சகல பாபத்தினின்றும் கிலேசங்களினின் றும் நீங்கினவனாய் மோட்சமடைவான்.

யில்லாத வேதனையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படியிருக்கும் சரீரத்தில், பாபிகளை யாதனைப்படுத்தும் கர்மம் எப்படியெனில் :—

இந்தப் பாவியைக்கிருத்தி ரம்பத்தால் அறுப்பதும், கைவாளால் கொத்துவதும், உவர்ப்பான நிலத்தில் உருட்டுவதும், எலுமிச்சம் புளிச்சிற்றாரில் முழுகிப்புவதும், காய்ச்சின எண்ணைப் பாண்டத்தில் கொதிப்பிப்பதும், கூராக்கின கோடாரியால் சந்துசந்துக்களைக்கத்தரிப்பதும், பருந்து, காக்கை, நாய், நரி இவைகளுக்கு குடல், உதிரம், மாம்ஸம், இவைகளைப் பங்கிடுவதும், சாணை பிடித்த சத்திரக்கத்தி போலிருக்கும் இலைகளால் பளபளப்பாயிருக்கும் இலைக்கற்றிக்காடென்னுமிடத்தில் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து இந்தப்பக்கத்திற்கு ஓடுவித்து, இந்தப்பக் கத்திலிருந்து அந்தப்பக்கத்திற்கு ஓடுவித்து உடலின் மாம்ஸம் குடல்களைக்கத்தரிப்பதும், கவணில் வைத்து வீசி வீசி எறிவதும், உயரமான மலையின் நுனிக்கோட்டுக்கல் லின்மேல் உட்காரவைத்து தலைகீழாய்க்கீழே தள்ளு வதும் காய்ச்சின பாண்டத்தின்மேல் புரட்டுவதும், உடலையெல்லாம் பெரிது சிறிதாகக் கத்தரிப்பதும், கத்தரித்த துண்டுகளை குடத்தில் நிறைத்துக்கொதிப்பிப் பதும் இவை முதலான யாதனைகள் பலவும் கோடி யுகம் அனுபவித்து, மறுபடியும் பூமியில் பிறக்கும்பொழுதும் மானஸிக பாபங்களைச்செய்தவர் பட்சி மிருகங்களாயும், காயிகபாவங்களைச்செய்தவர் புல் செடி மரங்களாயும் பிறப் பர். இந்தப்பாவிகளிலும் பிரம்மஹத்தியைச்செய்தவர், நாய், பன்றி, கழுதை, ஒட்டகம் இவைகளின் யோனிகளிலும்

ஆடு, கோழி, மான், பட்சிகளிலும், சண்டாள யோனிகளிலும், பலதடவை பிறந்துக்கொண்டிருப்பர். ஸுராபானம் பண்ணின பார்ப்பார், க்ருமி[1] கீட[2] பதங்க[3] யோனிகளிலும், அமேத்ய பக்ஷிகளான நாய், பன்றிகளிலும், ஹிம்ஸை செய்யும் புலி, கரடி முதலானவைகளிலும், தொடப்படாத காக்கை, கோட்டான் முதலியவைகளிலும், அந்த்யசாதியிலும் பலதடவை பிறந்துக்கொண்டிருப்பர். பொன் திருடல் செய்தவர், பாம்பு பல்லிகளிலும், நீர்க்காக்கை, கோழி முதலான ஜலசர[4] பட்சிகளிலும், பூதப்ரேத பிசாச ப்ரம்ஹராக்ஷஸ ஜாதியிலும் பிறந்துகொண்டிருப்பர். குருவின் மனையாளோடு புணர்ந்தவர் புல், புதர் முட்செடிகளாயும், பிணத்தைச் சாப்பிடும் நாய், நரிகளாயும், கொடியசெயலில் நிற்கும் மனிதர்களாயும் பிறந்துகொண்டிருப்பர். இந்த மகா பாவிகளுடன் கூடியாடுகொண்டு பாவத்தைப்பண்ணினவர்கள் பிரமராக்ஷஸ்ஸின் யோனியில் பிறந்துகொண்டிருப்பர். இப்படி இவையே முதலான பலவித பாவங்களைச் செய்தவர் பலபாப யோனிகளிலும் பிறப்பர். இந்த பாபிகள் தங்கள் பாவமனைத்திற்கும் ப்ராயச்சித்தம்

---

1. க்ருமி :—புழு.

2. கீடம் :—அற்பசெந்து.

3. பதங்கம் :—பறவைப்பொது.

4. ஜலசரம் :—மீனவிராசி (மீன் முதலிய ஜலத்தில் வாழுமவை.)

பண்ணுவதெனில் ஜந்மகோடியிலும் முடிவு அடையாது. தயாளுவான உன் கடாக்ஷத்தால் மனதில் விவேகம் உதித்து பிந்தின பாவங்களுக்கு பச்சாத்தாபமுண்டாய்,[5] சக்தி இருந்த அளவு பிராயஸ்சித்தத்தை ஆசரித்து,[6] நீ ஆண்டவன் தான், என்னுமெண்ணம் கூடி உன்னையே நினைத்திருப்பது என்னும் க்ருஷ்ணனுஸ்மரணமொன்றிலிருந்தே ஸமஸ்தபாவமும் ஸவாஸநமாய்[7] போகுமென்னும் சாஸ்த்ரார்த்த தத்வத்தை யறிந்தால் நீயே, பரமபாவனெனப்படுவாய். ஆகையால், நீ என்னுடைய பாவங்கள் பெரிதென்றால் உன்னுடைய பாவனத்வத்தைப்[8] பிரகாசிப்பித்து என்னை ரட்சிப்பது என்னை ரட்சிப்பது, அநந்ய ஜனசுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

5. பச்சாத்தாபம்:—எவன் பாபஞ்செய்தபோது—"ஐயோ! எம்பெருமான் நியமித்த நியமனத்தை உல்லங்கனஞ்செய்தேனே, என்ன செய்வேன்" என்று மனந்தவிப்பனோ அவனுக்கே பிராயச்சித்தத்தி லதிகாரமல்லாது மற்றவர்க்கன்று.

6. ஆசரித்து :—அனுஷ்டித்து.

7. ஸவாஸனமாய் :—குறிப்புக்கூட இல்லாமல்.

8. பாவனத்வம்:—சுத்திசெய்தல்.

பத்தொன்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா.— ஸ்ரீய: பதி,[1] லோக கர்த்தா,[2] நிகமஸ்துதன்.[3] அத்புதவைபவமுள்ளவன்.[4] ஜகத்ரூபன்,[5] அஸாத்யஸாதகன்,[6] அசேஷஸமன்,[7] பரதத்வன்,[8] ப்ருதக்ரூபவிசித்ர கர்மபலதாயகன்;[9] என்னும் இவ்வகையில் தைத்யாரிக்கு,[10]

---

1. ஸ்ரீபதி :—ஸ்ரீமந்நாராயணன்—முதல் விண்ணப்பம்.

2. லோககர்த்தா :——பரப்ரம்ஹஸ்வரூபன்—இரண்டாம் விண்ணப்பம்.

3. நிகமஸ்துதன் :—வேதங்களால் தோத்திரம்பண்ணப்படுமவன்—ஸகலவேத வேத்யன்—ஐந்தாம் விண்ணப்பம்.

4. அத்புதவைபவன் :—அத்புத சரிதன்—ஆறும் விண்ணப்பம்.

5. ஜகத்ரூபன் :—ஸமஸ்த சிதசித்வஸ்து சரீரகன்—ஏழாம் விண்ணப்பம்.

6. அஸாத்யஸாதகன் :—அகடிதகடனஸமர்த்தன்—எட்டாம் விண்ணப்பம்.

7. அசேஷஸமன் :—ஸர்வஸமன்—ஒன்பதாம் விண்ணப்பம்.

8. பரதத்வன் :—ஸ்ரேஷ்டமான தத்வம்—பரதத்வஸ்வரூபன்—பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பம்.

9. ப்ருதக்ரூப விசித்திர கர்மபலதாயகன் :—வேறுவேறாய்க் கண்டுவரும் விசித்திரமான கர்மங்களுக்குப்பலங்களை அளிப்பவன்.

10. தைத்யாரி :—இராக்கதர் பகைவன்.

மஹீமஹேந்த்ரன்[11] ப்ரீதியுடன் பதினெட்டு உதார[12] கத்யங்களைச்[13] சொன்னான்.

பதினான்கு லோகங்களையும் ஆராயுமளவில் இவைசுகத்தைக்கொடுப்பதில்லை மற்றும் அநித்யம், பரப்ரம்ஹமொன்றே நித்யம், அமிதாநந்தமயமென்று[14] தெரியவருகிறது; இந்த கண்டார்த்தத்தைப்[15] பாவிக்குமளவில் (ஆராயுமளவில்)[16] பண்டிதர்களுக்கு இந்தப்பதத்தில் (லீலாவிபூதியில்) வைராக்யமும், மோக்ஷத்தில் இரக்கமும் (ஆசையும்) உண்டாகும் என்று ஸனகமுனியால் நன்றாக ஆராதிக்கப்படுமவனுக்கு ப்ரௌடப்ரதாபன் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு அன்புடன் சொன்னான்.

முக்தியில் ஆசையும் இதல்லாத விஷயங்களில் விரக்தியும் கலந்தவர்களுக்கு (இவற்றையனுஸரித்து ஈச்வரனைப் பற்றுமவர்களுக்கு) மோட்சத்திற்கு அவனே உபாயமென்

---

11. மஹீமஹேந்த்ரன் :—இந்த உலகத்திற்கு இந்திரன்போலிருப்பவன்.

12. உதாரமான :—எல்லா அர்த்தங்களையும் கொடுப்பதான—

13. கத்யங்கள் :—வசனகாவ்யங்கள்.

14. அமிதாநந்தமயம் :—முடிவில்லாதோர் ஆநந்தமயம்.

15. கண்டார்த்தம் :—முடிவான அர்த்தம்.

16. இந்தப்பதத்தில்:—லீலாவிபூதியில்—இவ்வுலகில்.

பது யுக்தம்; என்று சிகதேவேந்தரன் தண்டநிட்டு, அநி தர[17] பக்த குடும்பனுக்குச்சொன்னான்.

மூன் ஈராறுகத்யங்களில் ஒற்றுமையாக முக்திக்கு உபாயத்தையும் மோட்சத்தையும் பண்டிதமண்டலம் ஒப்பும்படி நாராயணன் திருவடியில் அபேத்யவிக்ரமன்[18] விண்ணப்பஞ்செய்தான்.

மோக்ஷதாநைகதீக்ஷிதா![19] வையத்தார் ஆசைப்படும் புருஷார்த்தங்களில் அர்த்தகாமாதிகள், அஸ்திரங்களும், அல்பசுகங்களுமென்று அவைகளைக்கழித்து நித்யமும், நிரவதிகாநந்தமும் ஆகையால் மோட்சமொன்றையே புகழ்ந்து இதைப்பெறுவதற்கு கர்மம், ஜ்ஞானம், பக்தி இவைகளே உபாயங்களென்றும் வேதாந்தங்களிருந்து அறிவித்தாய். இந்த தத்வார்த்தத்தை பெரியோர் உபதேசத்தினின்றும் அறிந்து ஆராயுமளவில் கர்மயோகமென்பது—அறிவும், திராணமும், ஸத்வமுமில்லாத எமக்கு நீ இவையெல்லாம் கொடுத்து நீ கொடுத்த சாமக்ரியிலிருந்து உன் ஸேவையென்னும் நித்ய கர்மங்களை எங்கள் கையினால் நீயே செய்

---

17. அநிதர:—எப்பொழுதும் வேறு சம்பந்தமில்லாமல் விஷ்ணுசம்பந்தமாயிருக்கும்.

18. அபேத்ய விக்கிரமன்:—குறைவுபண்ண முடியாத வீரமுள்ளவன்—கால்முன்வைத்தால் ஒருவராலும் அசைக்கமுடியாது.

19. மோக்ஷதாநைக தீக்ஷிதன்:—மோட்சத்தைத்தானம் பண்ணுவதை முக்கியமாக வைத்துக்கொண்ட ஒரு பட்டப்பெயர் உத்தமன்.

விக்கிறதனுல், வர்ணுஶ்ரமதர்மங்களை யாம் செய்வோமென்னும் கர்த்ருத்வத்திற்கும், இந்த கர்மத்திலிருந்து இந்த பலத்தை அடைவோமென்னும் இச்சைக்கும் காரணமில்லையென்று அறிந்து இந்த நினைவுகூடி வர்ணுச்ரமதர்மங்களை அனுஷ்டிக்கும் விவேகம்.

ஜ்ஞானயோகமென்பது :—இந்த கர்மயோகத்திலிருந்து பூர்வத்திய சகல பாபங்களென்னும் தூய்மையின்மையைக்கழித்து நிர்மலமான அந்த: கரணத்தில்[20] சாஸ்திரத்தில் சொல்லும் முறையில் இருபத்துநான்கு தத்வங்களின் நிலையை அறிந்து இவையெல்லாவற்றிற்கும் அதிகம் எனப்படும் ஜீவாத்மபரமாத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தபடி அறியும் அறிவு.

பக்தியோகமென்பது :—ஜீவ, பரமர்களின் நிலைமையை அறிந்து நித்யமென்னும் வர்ணுச்ரம தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வேதாந்த விஹிதவகையில்[21] ப்ரீதிரூபமாய் உன் திருவடிகளை இடைவிடாமல் நினைக்கும் நிதித்யாஸனம்.[22] இவற்றின் நிலையை ஆராயுமளவில், கர்மயோகம் மனதிற்கு தூய்மையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு ஜ்ஞாந

---

20. அந்த: கரணம் :—உள்ளே யிருக்கப்பட்ட இந்திரியம்—மனஸ்ஸு.

21. வேதாந்த விஹிதக்ரமம் :—வேதத்தில் நமக்கு நன்றென்று சொல்லப்பட்ட மார்க்கம்.

22. நிதித்யாஸனம் :—த்யானம் செய்யவேணுமென்னும் உறுதியான (தீர்மான) புத்தி.

யோகத்தை உண்டாக்கி பக்தியோகத்திற்கு அங்கமாயிருப் பதன்றிக்கே தானாய் மோக்ஷஹேதுவன்று. ஜ்ஞானயோக மும் பக்திசெய்த ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தையும் பக்திக்கு விஷ யமான உன் ஸ்வரூபத்தையுமறிவித்துப் பக்தியோகத்தை வளர்த்துவதன்றித்தானாய் மோக்ஷஹேதுவன்று; பக்தி யோகமும் ஆண்டவன் எனப்படும் உன் அடியில் தாஸர் எனப்படும் யாம் செய்யும் ப்ரீதி. உலகத்தில் ஆளுமவ னுக்கு ஆட்களுள் பிறந்த ப்ரீதியே கார்யகர[23]மன்றிக்கே ஆளென்னுமவனுக்கு ஆள்பவனில் உண்டான ப்ரீதிமாத் ரமே கார்யகரமன்று என்கிறதினால் பக்தியும் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஹேதுவன்று. உன் ப்ரீதியொன்றே மோக்ஷஹேது வாகையால் உன் தயாம்ருதத்தில் பிறந்துவளர்ந்த பராங் குச,[24] பரகால[25] யதிச்ரேஷ்டர்கள் முதலானவர்கள் தொட ங்கி லக்ஷ்மணாசார்யர்[26] பர்யந்தமான பெரியோர்களைக்கடா க்ஷித்து என்னுள் தயைசெய்வது, தயைசெய்வது அநந்ய ஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

---

23. கார்யகரம் :—பலத்தைக்கொடுப்பது

24. பராங்குசர் :—நம்மாழ்வார்.

25. பரகாலர் :—திருமங்கைமன்னன்.

26. லக்ஷ்மணாசார்யர் :—ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யர்.

இருபதாம் விண்ணப்பம்.

பா.— ஸாத்விக சாஸ்திரங்களிலேயே தத்வம் நிர்ணயிக்கப்படுமென்று ஸாத்வநிதி திருவடியில் வைஷ்ணவதத்வத்தை எடுத்துக்காண்பிப்பதில் பண்டிதனானவன் விஸ்வாஸத்துடன் அமர்ந்துசொன்னான்.

ஸத்வப்ரவர்த்தகா![1] வேதாந்தார்த்தத்தை நிர்ணயிக்குமளவில் இதிஹாஸபுராணங்களாலேயே நிர்ணயிக்கவமையும். அவைகளில் ஸ்ரீராமாயணம், பாரதம் முதலான இதிஹாஸங்கள் உன்னுடைய மஹிமையையே சொல்லுவதால் ஸாத்விகங்களாய் ஸர்வாம்சத்திலும் ப்ரமாணங்களாயிருக்கும். சகல புராணங்களுக்கும் சதுர்முகன் ப்ரவர்த்தகனானபடியால் அந்த சதுர்முகனுக்கு யாதொருநாளில் (கல்பத்தில்) யாதொருகுணம் விஞ்சியிருக்குமோ அந்த நாளில் சொன்ன புராணம் அந்த குணமாயிருக்கும். அதெப்படியெனில்:—சதுர்முகனின் தினத்திற்கு கல்பமென்று பெயர். சதுர்முகனும் ப்ரகிருதியில் சிக்குண்டவனானகாரணத்தால் அவனுக்கும் ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ் இந்த குணங்களுண்டு. யாதொரு கல்பங்களில் ஸத்வகுணம் ப்ரபலமாயிருக்குமோ அந்த நாள்களில் சொன்னபுராணங்கள் ஸாத்விகங்களெனப்பட்டு உன் மகிமையைப்புகழ்ந்து மோக்ஷஸாதனமாயிருக்கும். மற்றும் யாதொருநாளில் ரஜோகுணம் விஞ்சியிருக்குமோ அந்த நாளில் சொன்ன

---

1. ஸத்வப்ரவர்த்தகா:—ஸத்வகுணத்தை நம்முள் வ்யாபிக்கும்படி செய்பவனே.

புராணங்கள் ராஜஸமெனப்பட்டு சதுர்முகனின் ஏற்றத்தைச் சொல்லி ஸ்வர்க்கம், ஐஸ்வர்யம் முதலான மத்யம பலஸாதனமாயிருக்கும். மற்றும் யாதொருநாட்களில் தமோகுணம் பிரபலமாயிருக்குமோ அந்த நாட்களில் சொன்ன புராணங்கள் தாமஸங்களெனப்பட்டு ருத்ரனின் ஏற்றத்தைச் சொல்லி அதோகதி ஸாதனமாயிருக்கும். ஆகையால் சதுர்முகன் ஸத்வம் விஞ்சின தினங்களில் சொன்ன ஸாத்விக புராணங்கள் முக்ய பிரமாணங்களாய் இருக்கும். மற்றைய ராஜஸ, தாமஸ புராணங்களில் ஸாத்விக புராணத்திற்கு விரோதமில்லாத அம்சமெல்லாமும் பிரமாணமாயிருக்கும். விருத்தமாயிருக்கும் அம்சம், தங்கள் அர்த்தத்தில் அப்பிரமாணமாய் தோத்திராதிபரமாயிருக்கும். இந்த மர்யாதையை அறியாமல் ராஜஸ, தாமஸ புராணங்களில் சொல்லியதெல்லாம் பிரமாணமென்று நம்பிநடக்கிறவர்களுக்கு மத்யமகதியும் அதோகதியும் உண்டாகுமென்று மத்ஸ்யபுராணத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இதின் நிலையை விசாரம் செய்ததில் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷமென்பது அர்த்தபஞ்சக[2] தத்வஜ்ஞானமில்லாமல் கூடாது; அந்த தத்வஜ்ஞானம் ஸாத்விக சாஸ்திர பரிச்ரமமில்லாமல் கூடாது; அந்த ஸத்வகுணம் உன் ஜாயமான கடாக்ஷ

---

2. அர்த்தபஞ்சகம்:—அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநமாவது 1 ஸ்வஸ்வரூப, 2 பரஸ்வரூப, 3 புருஷார்த்தஸ்வரூப, 4 உபாயஸ்வரூப, 5 விரோதிஸ்வரூபங்களை உள்ளபடி அ. ப. ஸ. ச.

[பிள்ளைலோகாச்சார்யர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அர்த்தபஞ்சகம் பார்க்கவும்.]

ஸ்ரீ பகவத்கீதையில் நீயும் சொன்னேய்.

மில்லாமல்[3] கூடாது. ஆகையால் உன் ஜாயமான கடாக்ஷத்தைப்பெற்று ஸாத்விகராய் ஸாத்விகபுராணத்திற்கு அனுகுணமாய் வேதாந்தார்த்தத்தை நிர்ணயஞ்செய்யும் மகாத்மாக்களை விசேஷமாய் நம்புகிற ஸத்வகுணத்தை எனக்கு அருளவேணும், அருளவேணும், அநந்யஜந ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

3. ஜாயமான கடாக்ஷம் :—பிறக்கும்பொழுது சேதனன்மேல்விழும் ஈஸ்வரகடாக்ஷம்.

இருபத்தொன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— யோகம், ஸாங்க்யம், பாசுபதம்—இவ்வாகமங்களெல்லாவற்றிற்கும் பாஞ்சராத்ரம் பெரிது: என்று அந்த கோவிந்தனில் குமுதங்களை விமர்த்தனம் செய்வதில் ஆச்சரியசரிதமுள்ளவன் ப்ரீதியுடன் சொன்னான்.

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரா[1]! தந்த்ரங்களென்பவை ஸாங்க்யமும், யோகமும் பாசுபதமும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமுமாம். இவைகளுக்கு ஸித்தாந்தங்களென்றும், ஆகமங்களென்றும் பெயராம். இவற்றில் ஸாங்க்யதந்த்ரமென்பது இருபத்தைந்து தத்வங்களின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபணஞ் செய்யப்பிறந்திருப்பதனால் தத்வநிரூபணஞ் செய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாயிருக்கும். இத்தத்வநிரூபணத்தில் எல்லோரும் ப்ரீதியைக்கொள்ளவேண்டுமென்று இவ்விருபத்தைந்து தத்வங்களையும் கொண்டாடுங் கொண்டாட்டம் அளவுமீறி, இத்தத்வங்களினின்றே உலகம் பிறப்பது, இஃதல்லாத இருபத்தாறும் தத்வமான ஈஶ்வரனைக்கண்டவரார்? என்றிவைமுதலான வேதவிருத்தங்களான சில வசனங்களிருக்கின்றன: இந்தபாகம் தோத்திரமன்றிக்கே பிரமாணமன்று. யோகதந்த்ர மென்பது யமநியமாதி[2] யோகங்களை நிரூபிக்கப்பிறந்திருப்பதால், யோகநிரூபணம் செய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாகும். இந்த யோக நிரூபணத்தில் எல்

1. ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரா—எல்லா தந்த்ர [illegible] மேலானவன்.

2. யமநியமாதி—யம, நியம, ஆஸன, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, த்யான, தாரண. ஸமாதி; ரூபமான அஷ்டாங்க யோகம்

வோருக்கும் ப்ரீதியையுண்டுசெய்ய வேண்டுமென்று ஜகதீச்வரனுக்கும் இந்த யோகமகிமையாலேயே ஜகதீச்வரத்வமுண்டாயிற்று, என்னுமிவைமுதலான வேதவிருத்தங்களாய் சிலவசனங்களிருக்கும்: அந்தப்பாகத்தில் தோத்திரரூபமேயன்றிப்பிரமாணமன்று. பாசுபதமென்பது தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்னும் மூன்றுவகைப் பலஸாதனமான இதர தேவதைகளை யுபாஸனம்[3] செய்யும் வழியை நிரூபிப்பதற்காகப் பிறந்தமையால் அந்தந்த தேவதைகளை யுபாஸனம் செய்வதில் ப்ரீதியை யுண்டுசெய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாகும்: இந்தத் தேவதாந்தர உபாஸனைகளில் எல்லோரும் ப்ரீதியுடன் முயற்சிக்க வேண்டுமென இந்த தேவதாந்தரங்களே பரதத்வம் என்றிவைமுதலான வேதவிருத்தங்களாய்ச் சில வசனங்களிருக்கும்: அந்தப்பாகத்தில் தோத்திரமாத்திரமன்றிக்கே பிரமாணமன்று. ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமென்பது வேதாந்த தாத்பர்யவிஷயமான பகவதுபாஸன நிரூபணார்த்தமாய்ப் பிறந்திருப்பதால் ஸர்வாம்சத்திலும் வேதாந்தத்திற்கேற்றதாய்ப் பிரமாணமாயிருக்கும். இவ்வர்த்தம் மஹாபாரதத்தில் சாந்திபர்வத்தில் நன்றாய் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அஃதெங்ஙனே யென்னில்:—மோக்ஷதர்மத்தில் நிஷ்டாநிர்ணயாத்தியாயத்தில்[4] வேதங்களும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமும், ஸாங்க்யமும், யோகமும், பாசுபதமுமெ

3. உபாஸனம்—பக்தியோகம், அப்யஸித்தல்.

4. நிஷ்டாநிர்ணயாத்யாயம்—எந்த நிலையில் நிற்கக்கூடாது, எந்நிலையில் நிற்கவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்குமத்தியாயம்,

ன்னுமிந்த ஐந்து ஸித்தாந்தங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான தத்வநிலைகளை நிரூபிக்கின்றனவா? எல்லாமும் ஒரேதத்வத்தின் நிலையை யாதரிக்கின்றனவா? என்று கேள்விமூலம் விசாரித்துப் பலவழிகள் ஒரே பட்டணத்தைச் சேர்ந்து ஒரே நிலையை யடையும்படி வேதமும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமும் மற்ற மூன்று தத்வங்களும் உன்னுடைய மஹிமையை நிர்வஹித்து ஒரே நிலையையடையுமென்று நிர்ணயமாயிருக்கிறது. இப்படிக்குத்தந்த்ரங்களெல்லாம் உன்னை நிர்வஹித்து உனக்குப்பரதந்த்ரமாயிருக்கையால் நீ ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரனென்னப்படுவாய். இப்படியிருக்கும் நீயே எனக்கு உன் நிலையை யறிவிப்பது, அறிவிப்பது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

இருபத்திரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— விஷயங்களின் வரிசையை ஆராய்ந்ததில் ஸ்வஹிததத்வத்தை அறிந்தவர்களுக்கு வைராக்யம் ஸுலபம்: என்று பிரபருள் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டவனுக்கு பராக்ரமம் உள்ளவர் ஸேனையைக் கொள்ளையாடினவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

அநந்யபஜன ஸுலபா! உலகத்தில் மனிதர்களில் சப்தாதிவிஷயங்களைவிட்டு உன்னையே விசேஷமாய் நம்பினவர்கட்கு நீ ஸுலபனென்று அறிந்த மஹாத்மர் உன் திருவடிகளைச் சார்ந்து தங்களுடைய பாரத்தை இறக்கி சுகத்திலிருப்பர். இன்னும் சிலர், பண்டிதரென்று சொல்லிக்கொள்ளுமவர் சரீரம் உள்ளத்தனை வரையிலும் விஷயங்களைவிடக்கூடாமையால் உன்னுடைய பஜனை துர்க்கடமென்பர். அவர்கள் சொல்லும் சில குயுக்திகள் உள. அவையெப்படியெனில் :—விஷயங்களை விட்டுவிடுதலென்பது இருவகை. விஷயங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்வது ஒன்று; அல்லாவிடில் விஷயங்களிருந்தாலும் அவற்றில் ஒட்டாமலிருப்பது மற்றொன்று. இவைகளில் நீ உண்டுபண்ணின விஷயங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்தால் உன் உடைமைகளைக் கெடுத்த ஸ்வாமித்ரோஹம் வரும். விஷயங்களில் ஒட்டு இல்லாமலிருப்போமென்றால் இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்தைவிட்டுப் போகாமையாலேயே ஸாத்யமன்று. ஊரிலிருக்கும் வனிதாதி விஷயங்களைவிட்டு வனத்தில் இருந்தாலும், நீரில்

முழுகி இருந்தாலும், ஆதிபரதனைப்போலும்,[1] ஸௌபரியை[2] போலும் மான்குட்டி, மீன் முதலிய விஷயங்கள் ஸம்ஸாரபந்தத்தை உண்டுபண்ணுமல் விடாது. ஆகையால் விஷயத்தை விடுதல் அஸாத்யமென்பர். இவர்கள் ஒருதடவையும் வேதாந்தத்தை அறிந்தவரென்னும் ஒரு பெரியோர் அடிநிழலிலிருந்து பொழுதைக் கழித்தவரன்று. பெரியோர் உபதேசத்திலிருந்து அறிந்தால் விஷயபரித்யாகம்[3] மிகவும் ஸுலபமாயிருக்கிறது. அதெப்படியென்ருல்— ஆளொருவன் அரசனை எண்ணுமல் அவன் பண்டாரத்திற்குச் சேரவேண்டிய நாடு நகரங்களிலிருக்கும் வஸ்துக்களைத் தனக்கென்று கூட்டிக்கொண்டு தன் இச்சைவந்தபடி சில வழித்துக் கெடுத்தால் பொருளாசைக்காரனும், ஸ்வாமித்ரோஹியுமாவான். அப்படியல்லாமல் தான் ஆள் என்னும் நினைவுடன்கூடி அவன் ஸேவைக்கென்று ஸம்பாதித்த அவைவற்றையும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுதே ஒப்புவித்து அவன் எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்து சாப்பிட்டு மிகுதியான அம்ருதாந்நத்தை உண்டு, அவன் உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடையையும் ஆபரணங்களையுமணிந்து ஐஶ்வர்யத்தை யடைந்து பெருமைப்பட்டால் நிஸ்ப்ருஹனும், விஸ்ரம்பவாஸியுமாவான். ஆக உன் கைங்கர்யமெனும் தன்ஸ்வரூபத்தை யறியாமல் தான்ஸ்வதந்த்ரன் என்னும் ஜ்ஞானத்தில் தன்னுடைய போகார்த்தமாக விஷயங்களை அனுப

---

1. ஆதிபரதன், 2. ஸௌபரி } இவர்கள் வரலாறு, அவை காட்டும் தத்வங்கள் விஷ்ணுபுராணத்தில் காண்க.

3. பரித்யாகம் :—ஓட்ட விடுதல்.

விப்பவனுக்கு விஷயத்யாகமும் உன்னில் பக்தியும் கூடாது. அப்படியன்றிக்கே தான் உனக்கு ஆளென்னும் நினைவுண்டாய் வர்ணாஶ்ரமமென்னும் உன்கைங்கர்யங்களில் சக்திவஞ்சனையில்லாமல் நடந்துகொண்டு வேதசாஸ்திரங்களென்னும் நிரூபஸஹமாய் நீ கருணித்தவிஷயங்களை யனுபவித்த தேயாகில் அதுவும் உன்கைங்கர்யமல்லாமல் விஷயாஸக்தியன்று. இப்படி நடந்து கொண்ட வஸிஷ்ட[4] விஸ்வாமித்[5]ரர்கள் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்தும் நித்யபிரும்ஹசாரியும், நித்யோபவாஸியுமெனப்பட்டார்கள். ஆகையால் நீயவர்களுக்கு ஸுலபனெனப்படுவது. விஷயவிரக்தியைக்கொடுத்து உன்னில் பக்தியை எனக்குக்கொடுப்பது, எனக்குக்கொடுப்பது. அரங்கஜநஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

4. வஸிஷ்டர் :—நித்யபிரம்ஹசாரி, ஸ்ரீமகாபாரதம்.
5. விச்வாமித்ரர் :—நித்யோபவாஸி, ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

இருபத்துமூன்றும் விண்ணப்பம்.

பா— முக்திவழிக்கு, ஜ்ஞானிகள் மதத்தில் கேவலகர்மம்[1] செல்லாது என்று அறிந்தோரில் அறிந்தவன் பிரீதியுடன் சுகுமாரமான திருவடிகளில் பணிந்து ஹரிக்கு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல கர்மபலப்ரதா! கர்மமென்பது மானிடர் செய்யும் கார்யம், அது ஸத்கர்மம், துஷ்கர்மமென்று இருவகைப்படும். ஸத்கர்மமென்பது உன் நிரூபமான வேதசாஸ்த்ரங்களில் புகழ்ப்பெற்ற நடத்தை. துஷ்கர்மமென்பது அதில் கழிக்கப்பட்ட நடத்தை. ஸத்கர்மத்தால் புண்யமும், துஷ்கர்மத்தால் பாபமும் உண்டாகும். புண்யமென்பது உனது உகப்பு. பாபமென்பது உன் கோபம். புண்யத்தினின்று ஸுகமும் பாபத்தினின்றும் துக்கமுமுண்டாகும். அந்த ஸத்கர்மமும் நித்யமென்றும், காம்யமென்றும் இருவகைப்படும். நித்யமென்பது இந்த வர்ணத்தார், இவ்வாச்சிரமத்தார், இதை நடத்தவேண்டும், இதை விடவேண்டும் என்று நீ ஸ்வருசியில் கட்டுப்படுத்தின கார்யம். இதை உன் பக்தர் நீ ஸர்வஜ்ஞனும், ஸர்வசக்தியும், பக்த வத்ஸலனும் என்று உன்னையே விசேஷமாய் நம்பி உன் குணங்களுக்கடிமைப்பட்டு, உன் கட்டளையைக் கடைப்பிடித்து, உன்

---

1. கேவல கர்மம்—கேவல கர்மமார்க்கத்தை யனுசரித்தவர்கள் யாகமுதலிய கர்மங்களுக்கே ஐஹிக, ஆமுஷ்மிக (இக, பர) மெனப்பட்ட ஸகல பலங்களையும் ஸாதித்துக் கொடுக்கும் சக்தியுண்டெனக்கொண்டவர்கள்,

கைங்கர்யத்தி லீடுபடுவதே ஸ்வயம்பலமென்று செய்து மோக்ஷத்தை யடைவர்.

காம்யமென்பது உன் மனம் வாராதிருந்தும் அவ ரவர் ஆசைப்படுகிறார்களென்ற நிர்ப்பந்தத்தினால் இந்தப் பலத்தை யுத்தேசித்தவன் இக்கர்மத்தைச் செய்வதென்று உதாஸீனபுத்தியில் நீ கட்டுப்படுத்தியது. பலத்தில் ஆசை யால் இந்தக் காம்யகர்மங்களை ஸாங்கமாய் ஆசரித்தவர்களு க்கு இவ்வுலகில் ப்ருத்வீபதித்வம் (அரசு) வரையிலுமான ஐஶ்வர்யமும், பரத்தில் ஸத்யலோகாதிபத்யம் வரையிலு மான ஐச்வர்யமுமாம். துஷ்கர்மமென்பது நீ ஆஜ்ஞாபித் ததை விடுவதும், கழித்ததை நடத்துவதுமென்று இரு வகைப்படும். இதிலிருந்து இவ்வுலகில் சித்திரவதைவரை யிலுமான துக்கமும், பரத்தில் மஹாநரகத்தில் விழுவது வரையிலுமான யாதனையும் உண்டாகுமென்று வேதாந்த மறிந்தோரான பெரியோர்களைக் கேட்டறிந்தேன். இதன் நிலையை விசாரித்ததில், காம்யகர்மமும், துஷ்கர்மமும் உன் மனதிற்கு வாராமையால் உன்னடியைச் சேரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரமென்னும் சிறைவீட்டில் தள்ளிக் கால்தொடக்கா யிருப்பதால், முறையே பொன், எஃகு (இரும்பு) கால் விலங்குகளாயிருக்கின்றன. ஆகையால் இவ்விரண்டு வகை பந்தத்திற்குள்ளும் அகப்படாமல் உன்னையே விசேஷமாய் நம்பி, நீ உகந்தருளி நியமித்த கைங்கர்யத்தைச் சந்தோஷ மாய்ச்செய்து உன் உகப்பென்னும் பெருமையை யடையும் பேற்றை எனக்கருளுவது, அருளுவது. அரங்கராஜனவல்ல பா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

இருபத்துநான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— உதாஸீனத்தில் இதரங்களையும்,[1] ஈரத்தில் முக்திபதத்தையும் நீ கொடுப்பாய், என்று யாதவ நாராயணனென்னும் விருதுள்ளவன் அன்புடன் அந்த தேவ தேவனது திருவடியில் சொன்னான்.

ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா ![2] ஜீவாத்மர் ப்ரக்ருதியில் ஆழ்ந்திருப்பதால் தம் தம் ஸ்வரூபத்தை மறந்து தாம் ஸ்வதந்த்ரரென்றெண்ணி, தேகமே தாமென்று மயங்குவர். இந்த அஜ்ஞானம் அவித்யையென்னப்படும். தாம் ஸ்வதந்த்ரரென்பதால் தம் தம் இஷ்டத்தைச் செய்வோமென்று கார்யாகார்யத்தை[3] யறியாமல் தங்களிச்சைவந்தபடி நடப்பர்; அது கர்மமெனப்படும். அக்கருமமும், யக்ஞம், தானம், தவம் முதலான ஸத்கர்மமென்றும், அக்ருத்யகரண, க்ருத்யாகரணம்[4] முதலான பாபகர்மமென்றும் இருகூறுவிருக்கும். இப்படியான பலதிறப்பட்ட கர்மங்களில் பல கர்மங்களை (பலங்கொடுக்கும்) யாசரித்திருப்பானொருவனுக்குக் கர்மத்திலப்யாசமேற்படுவதால்,

1. இதரங்களையும்:—மோக்ஷமல்லாத வேறு பலங்களையும்.

2. ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா:—மிகப்பிரியமான எல்லாவற்றையுமளிப்பவனே.

3. கார்யாகார்யம்:—செய்யத்தக்கதும், தகாததும்.

4. அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண:—செய்யக்கூடாததைச் செய்வதும் செய்யவேண்டியவற்றை விடுவதும்.

தான் நடப்பிக்கவேண்டுமென்ற நினைவில்லாமல், மறந்திருந்த காலத்திலும் தன்னறியாமலே முன் நடந்த கர்மத்தில் ப்ருவ்ருத்தி பிறக்கும்; இது வாஸனை யென்னப்படும். மேலும், தான் நடந்த கர்மத்தில் மேலும் மேலும் தான் செய்வனென்ற ப்ரீதியுண்டாகும்; இது ருசியெனப்படும். இப்படி ருசி கூடி நடந்தவர் அந்த கர்மத்தின் பலத்தை புஜிக்க (உண்ண) அனுகுணமாய் நீ கொடுத்த தேவமனுஷ்யாதிசரீரத்தில் புகுவர்; இது ப்ருக்ருதி ஸம்பந்தமெனப்படும். இப்படி சரீரமே ஆத்மா என்று மயங்குதல் முதலான அவித்யையும்,[6] அந்தமயக்கத்தால் நடத்தும் நடத்தையென்னும் கர்மமும்,[7] அந்த நடத்தையை யங்கீகரித்து தானறியாமலிருந்த பொழுதும் ப்ரவர்த்திக்கும் வாஸனையும்,[8] அந்த நடத்தையில் ப்ரீதியென்னும் ருசியும்,[9] அந்த ருசிகூடி நடந்த கர்மபலமான சரீரஸம்பந்தமும், ஜன்ம ஜன்

5. ப்ரவ்ருத்தி :—முயற்சி.

(6, 7, 8, 9,) :—" அவித்யா, கர்ம, வாஸனா, ருசி :— ஸ்வபாவத எவ நிர்விகாரமாய் ஶீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு அக்னியோடே ஸம்ஶ்ருஷ்டையான ஸத்தாலியோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்க ளுண்டாகிறப்போலே ஸ்வதஸ்ஜ்ஞானானந்த மலஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கும் குணாத்ரயாச்ரித சித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா, கர்ம, வாஸனா, ருசிகளுண்டாகின்றனவென்கை."

அவித்யையாவது :—அஜ்ஞானம்—அதுதான், ஜ்ஞானனுதய, அந்யதாஜ்ஞான விபரீத ஜ்ஞானரூபேண அனேகவித்யமாயிருக்கும்.

மத்தில் சுற்றிச்சுற்றி வருவதனால் இதே ஸம்ஸாரசக்ரமென்பது. இந்த ஸம்ஸார சக்ரத்தில் கஷ்டப்படும் ஜீவாத்மர் அவரவர் நடத்தையிலிருந்து ஸ்வரூபமறியாதபடி நீ அவரில் தயைசெய்து ஸுகதுக்கானுபவத்திலிருந்து, அவரவர் கர்மத்தைக் கழித்துக்கொண்டு ஒருகால் உன்னைப்பூஜித்து முக்தியை யடைவதற்கனுகுணமான மனுஷ்ய சரீரத்தை யுண்டுபண்ணுவதால், நீ ஸம்ஸாரிகளில் தயையுள்ளவனென்பது. நித்யமுக்தர்களுக்கும், மோக்ஷத்தைப் பெற்றவர்க்கும் நிரவதிகானந்தத்தை இடைவிடாமல் வளர்த்துவதால் முக்தர்களிலும் தயாளுவென்பது. இப்படி ஸர்வஸமனென்னும் நீ உன் காருண்யாம்புதி தரங்கத்தினால் என்னுடைய துஷ்கர்மங்களென்னும் கர்மங்களைக்கழித்து உன்னவனென்னும் பெருமையை உத்பவிப்பது, உத்பவிப்பது, அநந்யஜந ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

கர்மமாவது :—கரணத்ரயக்ருதமாய் புண்ய பாபாத்மமானக்ரியா விசேஷம், அதில் புண்யம் ஐஹிகாமுஷ்மிக நாநாவித யோகஸாதன தயா பஹுவிதமாயிருக்கும்; பாபமும் அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசாரரூபேண அனந்தமாயிருக்கும்.

வாஸனையாவது :—முன்பு செய்து போந்தவற்றிலே மீளவும் மீளுகைக்குறுப்பான ஸம்ஸாரம். இதுதான் ஹேது பேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

ருசியாவது :—ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்க வொண்ணாதபடி ஒன்றிலே செல்லுகிற விருப்பம். இதுவும் விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

(தத்வத்ரயம் :—சித்ப்ரகரணம்—ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளருளிச்செய்த வ்யாக்யானம்)

இருபத்தைந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா — பல்வகையில் பல ரூபுண்டானது உன்னின் றே, வேறொன்றின் மூலமல்ல, இது திண்ணம், என்று கல்யாண தீர்த்தத்தை[1] நிலையாய்க்கொண்டவனடியில் அயர்ச்சியின்றி ஸத்யபராக்ரமன் சொன்னான்.

ப்ரபந்நஜனபரிபாலகா![2] ~~[illegible]~~ ணனென்பது யோகக்ஷேமங்களைச்சுமந்து நடத்துவனா. யோகமெனில் முன்படையாத ஐச்வர்யத்தைக் கோர்த்துக்கொடுப்பது. க்ஷேமமெனில் முன்னமே யிருக்கும் ச்ரேயஸ்ஸுகளைக் காப்பாற்றுவது. இவை இரண்டிற்கும் நீயே ஸ்வதந்த்ரகர்த்ரு,[3] மற்றைய காரணங்களெல்லாமும் உன்னாதீன மென்னப்பட்ட உபகரணங்கள். இந்த நிலையையறியாமல் சிலர் சாஸ்த்ர தாத்பர்யத்தில் மயங்குவர். அவர்களில் கேவலகர்மடர்[4] பலம் கர்மத்திலிருந்தே என்றும், அநாதிகைகளை விசேஷமாயாராதிப்போர் தேவதாந்தரத்தினின்றே யென்றும்,

---

1. கல்யாணதீர்த்தம்:—திருநாராயணபுரத்திலுள்ள கல்யாணி—முக்ய தீர்த்தம்.

2. ப்ரபன்னஜன பரிபாலகா!—ப்ரபத்தி செய்தவர்களைக்காப்பவனே!

3. ஸ்வதந்த்ரகர்த்ரு:—இஷ்டப்படி நடத்துபவன்.

4. கேவலகர்மடர்:—பொருளறியாமல் கேவலம் கர்மாசரணையிலேயே ஆழ்ந்தவர்கள்.

ப்ரபத்திபாவம்:— [illegible] முக்யமானதுமான பக்தியாதல், கர்மஜ்ஞான [illegible] ஸாதநத்தாலே யாதல், அதற்கு [illegible] ர்கள் ஒன்றுமி

சோதிடவறிஞர் க்ரஹாநுகூலம் பொருந்திய காலத்திலிருந்தேயென்றும், லௌகிகர் புருஷப்ரயத்னத்திலிருந்தே யென்றும், நாஸ்திகர் காரணமொன்றுமின்றிக்கே தன்னின்று தானே யென்றும் சொல்லுவர். இந்த பக்ஷங்களெல்லாம் யுக்திவிருத்தங்கள். அஃதெங்ஙனேயெனில் :—கர்மமென்பது தாம் நடக்கும் நடத்தை, அது அசேதனமாயிருப்பதால் புருஷன் ஆசைப்படும் பலத்தையறிந்து கொடுக்க முடியாது. தேவதாந்தரமும் சேதனமாகையாலும் தன்யோகக்ஷேமத்திற்குன்னை வேண்டுவதனாலும் ஸ்வாதந்திரியத்தில் பலமன்று. புருஷப்ரயத்னமே பலஸாதகமாகில், காரணமொன்றுமில்லாதிருந்தாலும் எப்பொழுதும் எல்லாருக்கும் எல்லா பலமுமாகவேண்டும். ஆகையாலிவையொன்றும் பலத்தைத் தருவனவல்ல. மேலும் உலகத்தில் ஆட்களை ரக்ஷிக்குமரசனுக்கு ஆட்கள் செய்யும் பணிவிடை

ல்லாமையாலும், உத்தரோத்தரம் ஸம்பாதிக்கைக்கு அதிகாரமாதல், இச்சையாதல், இல்லாமையாலும் மற்ற அனுகூலபரிகரங்களொன்றுமின்றியிலே விபரீத பரிகரங்களில்லாததின்றியே இருக்கையாலும், இப்படி இருந்தோமென்று அநுதாபம்கூட வின்றிக்கே த்வேஷம் பெருத்திருக்கையாலும், அல்பக்ஞதையாலே அறியவல்லதொன்றின்றியே, விஷயாக்ராந்தசித்ததையாலே தன் வசமின்றியே, அல்பகால வர்த்தியாகையாலே ஒன்றும் செய்கைக்கு அவஸரமின்றியே இருக்கையாலும், தேச காலங்கள் பேதித்தாலும், 'நம்மால் எம்பெருமானை ஸாதிக்கப்போகாது, ஆகையாலே எம்பெருமானை இழந்தோமித்தனையாகாதே' என்று சோகிக்கிறவன் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரி"—அப்பன் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரருளிச்செய்த அஷ்டச்லோகீவ்யாக்யானம்

போல் கர்மம்; ஆள் செய்த பணிவிடையை அரசனுக்கும் அரசன் கொடுத்த ஜீவனத்தை (சம்பளம்) ஆட்களுக்கும் சேர்ப்பிக்கும் மத்யஸ்தன்போல் தேவதாந்தரங்கள்; ஜீவிதத்தைக் கொடுப்பதற்கு அளவுபடுத்திய பகல்போல் காலம்; அரசனது பணிவிடையில் கைகால்களையாட்டுவது போல் புருஷப்ரயத்னம்; ஆண்டவனுடைய உகப்பையறியா ஊழியனைப்போலத் தன்னின்றுதானே பலமென்பது. இப்படியிருக்கத் தான் செய்யும் பணிவிடையிலேயே பிழைப்பேனென்றும், மத்யஸ்தனாலேயே வளர்வேனென்றும், அளவு படுத்தின நாள்வந்தால் சம்பளம் வருமென்றும், விஷயங்களையொட்டித் தன்னுடைய வியர்வையின் பலத்தினாலேயே தான் வளர்வேனென்றும், காரணமில்லால் பெருமையடைந்திருக்கிறேனென்றும் எண்ணுகின்றவர்கள் (பகவானுடைய) கைங்கர்யத்தில் நன்றாய்நின்று கடைவாயிலறியாதவர். ஆகையால் இந்த மயக்கங்களைவிட்டு உன்னாலேயே பிழைப்பேனென உன்னை விசேஷமாய் நம்பினவர் எப்பேர்ப்பட்டவராயினும் அவர்களது யோகக்ஷேமங்களைச் சுமந்து நடத்துவேனென்று நீ முன்னமே அர்ஜுனனுக்குச் சொன்னதை மறவாமல் இப்பொழுதென்னை ரக்ஷிப்பது ரக்ஷிப்பது, அநந்யஜனவத்ஸலா! ஸ்ரீ யது சைலவல்லபா!

இருபத்தாறும் விண்ணப்பம்.

பா— எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பவன் நீ யோர்வனே, வேறு யாரும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவரன்று—என்று பத்மனாபன் திருவடிகளில் பெரிய பகைவர் ஸேனையை வேட்டையாடுவோனானவன் அன்புடன் சொன்னான்.

ஸர்வரக்ஷகா![1] நீ யோர்வனே அனைவரையும் காப்பாற்றுபவன். நீ யல்லாமல் மற்ற தேவதாந்தரங்களும், தகப்பன் முதலான பந்துக்களும், தனதான்யாதி ஐச்வர்யங்களும் ரக்ஷகரல்லர். அதெப்படியெனில்—நான்முகன் ரக்ஷகனன்றென்பது தன் தலையைப் போக்கடித்துக் கொண்டதும் அல்லாமல் வேதாபஹரண காலத்தில்[2] செய்வதறியாமல் மோசம் போனதால் தெரியவந்தது; ருத்ரனும் ரக்ஷகனன்று என்பது வ்ருகாஸுரனுக்கு வரமளித்து அதனால் கஷ்டப்பட்டதுமல்லாமல் கையில் அஸ்திரம் பிடித்துக்காத்திருந்தும் தன்னெதிரில் தோள்களைக் கத்தரித்ததனால் கூக்குரலிடும் வாணாஸுரனை விட்டுத் தோற்றோடினதனாலும் தெரியவந்தது; இந்திராதி தேவதைகளும் ரக்ஷகரல்லரென்

---

1. ஸர்வரக்ஷகா——அனைத்தையும் ரக்ஷிப்பவனே! அதாவது அநிஷ்டங்களைப்போக்கி இஷ்டங்களைத்தருகை.

2. வேதாபஹாரமாவது—வேதங்களைப் பறிகொடுத்துப் பிரமன் தவித்து நின்றது—இவ்வாபத்தைப்போக்கினது ஹயக்ரீவாவதாரத்தில்—எம்பெருமான் ஆதிகாலத்தில் நான்முகனைப்படைத்துப் பிரளயகாலத்தில் மறைந்துகிடந்த வேதங்களைப் பிரகாசப்படுத்தி அவனுக்குபதே

பது ஹிரண்யக, பலி, வ்ருத்ராஸுரர் முதலானோருபத்ர வங்களிலிருந்து தத்தம் நிலைகளைவிட்டுப் பரிந்தோடியதில் தெரிந்தது ; தகப்பனும் ரக்ஷகனன்று என்பது ஹிரண்ய கசிபினால் தெரியவந்தது ; உடன்பிறந்தவர்களும் ரக்ஷகரல் லரென்பது வாலியால் தெரிந்தது ; பிள்ளைகளும் ரக்ஷகரல் லரென்பது கம்ஸனாலும், பதிகளும் ரக்ஷகரல்லரென்பது பாண்டவர்களாலும், தனதான்யாதி ஐச்வர்யங்களும் ரக்ஷக ங்களல்லவென்பது தாயாதிகள், பகைவர், நெருப்பு, திரு

சித்து அனுக்ரஹிக்க, அப்பிரமன் வேதங்களைக் கண்ணாகக் கொண்டு விச்வஸ்ருஷ்டியைச்செய்ய ஆரம்பித்தபோது பக வானிடத்தினின்று ரஜஸ் தமோகுணங்களின் வடிவமாகத் தோன்றிய மது கைடபரென்னுமிரண்டஸுரர்கள் அந்த வேத புருஷர்களை யபகரித்துக்கொண்டு கடலினுட் புகுந்து பாதாளம் சென்றனர். வேதங்களைப் பறிகொடுத்த நான்மு கன் இன்னது செய்வதென்று தோன்றாது திகைத்து நெ டுங்காலம் 'கண்ணிழந்தேன், தனமிழந்தேன்' என்று கத றியழுது பிறகு சிறிது தெளிந்து எம்பெருமானைத்துதிக்க, அவரும் ஹயக்ரீவரூபியாக எழுந்தருளிப் பாதாளம்சென்று மது கைடபர்களை ஸம்ஹரித்து வேதங்களை மீட்டுவந்து பிரமனிடமளித்தனர்.

'முன் ஒருகல்பத்தின் அந்தத்தில் பிரமன் துயிலுகை யில் அவன் முகங்களினின்றும் வெளிப்பட்டுப் புருஷரூபத் துடன் உலவிக்கொண்டிருந்த நான்கு வேதங்களையும் சோ முகனென்னும் கொடிய அஸுரன் கவர்ந்து கொண்டு பிர ளயவெள்ளத்துள் மறைந்து செல்ல, எம்பெருமானதனை

டர், வெள்ளம் முதலியவற்றாலழிவதிலிருந்தும் தெரியவந்தது. இப்படித்தாம் ரக்ஷகரல்லாமலிருந்தும் அற்பபுத்திகளுக்கு ரக்ஷகங்கள்போலத் தோன்றி மோசம்போவதால் ரக்ஷகாபாஸங்களெனப்படும்.[3] அப்படியன்றிக்கே நான்முகனுக்கு வேதங்களை மீட்டுக்கொணர்ந்தளித்தும், ருத்ரனுக்கு வ்ருகாதி உபத்ரவங்களைப் போக்கடித்தும், இந்த்ராதிகளுக்குத் தானவேந்த்ரர்களை ஜெயித்து அவரவரதிகாரங்களில் நிறுத்தியும், ப்ரஹ்லாதனுக்கபயத்தையும், ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யத்தையும், உக்ரஸேனனுக்கு அரசதநத்தையும், த்ரௌபதிக்கு அபிமான ரக்ஷையையும் சேர்த்துக்கொடுத்து ஸர்வரக்ஷகனென்னப்பட்டுப் பிரசித்தியைப்பெற்ற உன்னைச்சரணடைந்து

யுணர்ந்து ஒரு பெருமீனாகத்திருவவதரித்து அப்பெருங்கடலினுட் புகுந்து அவ்வஸுரனைத் தேடிப்பிடித்துக்கொன்று வேதங்களை மீட்டுக்கொணர்ந்து பிரமனிடம் கொடுத்தருளினன்'—என்ற வரலாறுமுண்டு. இவ்வஸுரன் பெயரை ஹயக்ரீவனென்பாருமுண்டு. மத்ஸ்யாவதாரம், ஹம்ஸாவதாரம் ஹயக்ரீவாவதாரம் என்ற மூன்றவதாரங்களால் எம்பெருமான் பிரமனை வேதாபஹாரமாகிற ஆபத்தில் நின்றும் விடுவித்தான், புராணபேதத்தாலும் கல்பபேதத்தாலும் கதைகளைச்சிறிது வேறுபடக்கூறுதலுண்டு. (ரத்நப்ரபா.)

3. ரக்ஷகாபாஸம்—ஆபாஸம்—பொய்த்தோற்றம், போலிஞாயம், ஆபாஸதர்மம்—வஸ்துதஃ அதர்மமாய் தர்மம்போலே தோற்றுவது—அப்படியே ரக்ஷகத்வமும்.

உன்னுடைய மெல்லடிகளே உபாயமும் உபேயமுமென்று விசேஷமாய் நம்பி மற்றெல்லாவற்றையும் துறந்து அநந்ய கதி[4] யென்னப்பட்டேன். என்னைரக்ஷிப்பது, ரக்ஷிப்பது. அநந்யஜனவஸலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

4. அநந்யகதி—வேறுபுகலொன்றில்லாதவன்.

வ்ருகாஸுரன், வாணன், ஹிரண்யகன், பலி, வ்ருத்ராஸுரன், ஹிரண்யகசிபு, வாலி, கம்ஸன், பாண்டவர்கள், த்ரௌபதி. } வரலாறுகள் ஸ்ரீமத்ராமாயணம், மஹாபாரதம், ஸ்ரீமத் பாகவதம், ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம். முதலானவற்றுளுள்ளன.

இருபத்தேழாம் விண்ணப்பம்.

பா— தன்னிருப்பில் தான் ஏக்கமற்று உன்னிருப்பை யறிபவன் வீடு பெறுபவன், இது திண்ணம் என்று குனிந்துவரும் வீராம் பகைவரைச்சிறைப்படுத்துபவன் உயர்ந்த மகிமையுடையனுக்கு ப்ரீதியுடன் சொன்னான்.

அகில லோகசரண்யா![1] நீ அடைக்கலம் புகுந்தாரிடரைக் கடிந்து அவர் விரும்பியன அளிப்பாய். எல்லாந்தெரிய (நம்மையும் நம் ஹிதா ஹிதங்களையும்) ஸர்வஜ்ஞனும், அறிந்தபடி செய்து முடிக்க ஸர்வசக்தியும் என்று பெரியோர்களால் கேட்டு ஆசையால் உன்னை யடைக்கலம் புகுவேனென முயற்சித்தேன். இப்பொழுதும் என்னுடைய தோஷங்களை யெண்ணிப் பின்வாங்குவேனெனில், உன்னுடைய குணங்கள் என்னுடைய பயத்தைத்தீர்த்து, பலவந்தமாய் இழுத்துக்கொண்டு போய் உன் திருவடி நிழலில் நிறுத்துகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில்—அநாதிகாலமாய் இதுவரையிலும் நான் செய்த அனேகமான பாபங்களை நினைத்துப் பின்வாங்குமளவிலேயே அடைந்தவர் தோஷத்தை போக்யமாகக்கொள்ளும் உன் வாத்ஸல்யகுணம் முன்வந்து என்னைக்கச்சைகட்டுவிக்கிறது. நான் அறிவினனும் அசக்தனுமாகையால் உன்சித்தமுவந்தபடி கொஞ்சங்கூட நடக்கமாட்டாத என்னை நீ எந்தவகையில் கைபிடிப்பாயென்றெண்ணித் திகைக்குமளவில் நீ உடையனும் நான் உடைமையும் என்கிறதால் உடையவன் உடைமை

---

1. அகிலலோக சரண்யா! நம்முடைய நன்மை தீமைகளையும் பாராதே ஸமஸ்த லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக் கூடியவனே.

யைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கூலியில்லை என்கிற ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்த[2] ஜ்ஞானம் அபயத்தைக்கொடுக்கிறது. அகில ஹேயப்ரத்யனீகனென்னும் உன் மேன்மையையும், ஸகல ஹேயாஸ்பதமான என் கீழ்மையையும் பார்த்து உனக்கு மெனக்கும் சேர்வையில்லையென்று பின்வாங்குமளவிலே யே பெரியவனாகியும் தாழ்ந்தவர்களோடு வாசியறக்கலந்து ஸந்தோஷப்படுத்தும் உன் ஸௌசீல்யகுணம் என்னை வரு ம்படி இழுக்கிறது. ப்ரம்மாதிகளுக்கு மவாங்மனஸகோசர[3] னென்னுமுன்னை நான் காண்பதரிதெனப் பின்போமளவில் யதுசைலதீபமெனப்பட்டு ஸகலஜனநயனானந்தமான உன் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் என்னை யாட்கொள்கின்றது. இப் படியாகையால் ஞானபக்தி வைராக்யாதி ஸத்குணஸம்பன் னர்களுக்கும்,[4] அகிஞ்சனர்களும்,[5] அநந்யகதிகளுமான[6] என்னைப்போன்றவர்களுக்கு மொரே ரக்ஷகமாய் ஸர்வஶர ண்யன் எனப்பட்ட உன்னை யடைக்கலம் புகுந்தேன். என் னைக்கைபிடித்துக் காப்பாற்றுவது, காப்பாற்றுவது. அநந் யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

2. ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தம்—உலகத்தில் பொருளை யுடையவன் அதைத்தனது இஷ்டப்படி அனுபவிக்கவும், பெட்டியில் வைத்துப் பேணவும், பிறர்க்குதவவும் தானே ஸ்வதந்த்ரனாய் எப்படி உபயோகிக்கிறானோ, அப்படி இவ் வாத்மாவை ஈச்வரனும் ஒருபடி வைக்கவும், தள்ளவும், எடு க்கவும் ஸ்வதந்த்ர பாத்யதை யுடையவன்; ஜீவாத்மாவும் அப்பொருள்போலவே ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றி அவனனுகூ லத்துக்கே கடமைப்பட்டு என்றும் வாழக்கூடியவன்.

3. அவாங்மனஸகோசரன்—வாக்குக்கும் மனதிற்கு மெட்டாதவன்.

4. ஸம்பன்னர்கள்—நிறைந்தவர்கள்.

5. அகிஞ்சனர்—ஒரு ஸாதனமுமில்லாதார்.

6. அநந்யகதிகள்—வேறுகதியற்றவர்.

இருபத்தெட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— , மாயையையும் அதன் கார்யங்களையும் இந்த இடத்தில் விடுவித்து நீ ப்ரார்த்தனையை நிறைவேற்றுவாய் என்று, அந்த மாயாவிகளான மராட்டியரை ஜெயித்து அதீனமாக்கிக்கொண்டவன் மாயாதீதனுக்குத்[1] தண்டம் ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பித்தான்.

ஸகலஜீவதயாபரா! ஜீவாத்மர் பலராய் நித்யரென்றும், முக்தரென்றும், பத்தரென்றும் மூன்றுபடியாயிருப்பர். அவர்களில் நித்யர் உன் ஸத்ய ஸங்கல்பத்தால் ஒருதரமேனும் ப்ரக்ருதி ஸம்தந்தமில்லாமல் எப்பொழுதும் ஸன்னிதியிலிருந்து உன் கல்யாண குணங்களை யனுபவித்துக்கொண்டே உன் பல கைங்கர்யபரராயிருப்பர். முக்தரென்போர் அநாதிகாலத்திலிருந்து ஸம்ஸாரத்திலிருந்து உன் கடாக்ஷத்தினால் ஸத்வகுண ஸம்பன்னராய் முக்தியை யடைந்து நித்யரைப்போல் உன்னுடைய கைங்கர்யபரராயிருப்பர். பத்தரென்பார் ஸம்ஸாரத்தில் கட்டுப்பட்டு ப்ரக்ருதி பரதந்த்ரராயிருப்பர்.[2] இந்த பத்தர்களும் ஸம்ஸாரிகளென்றும், முமுக்ஷுக்களென்றும் இருவகைப்பட்டிருப்பர். ஸம்ஸாரிகள் உன்னை மறந்து விஷயானுபவத்திலாஸக்தி

---

1. மாயாதீதன்—(1) மாயையை நீக்கிப்பார்க்கப் படுவோன்.
   (2) மாயைக்கு விலக்ஷணமானவன்.

2. ப்ரக்ருதிபரதந்த்ரர்—ப்ரக்ருதிக்குட்பட்டவர்.

யுள்ளவராயிருப்பர். முமுக்ஷுக்களோ உன்கடாக்ஷத்தினால் விஷயங்களில் வைராக்யம் பிறந்து அதனுலிந்தப்ராக்ருதி ஸம்பந்தத்தை நீக்கவேண்டுமென்று உன்னையடைக்கலம் புகுவர். இந்த நித்யர்களுக்கும் முக்தர்களுக்கும் அபேக்ஷிதமான உன் கைங்கர்யத்தையும், முமுக்ஷுக்களுக்கு அபேக்ஷிதமான மோக்ஷத்தையும் நீயே மனமுவந்து கொடுத்தருள்வாய். ஸம்ஸாரிகளுக்கபேக்ஷிதம் எனப்படும் இஹபர ஐச்வர்யங்களை அவரவர் தொழும் தேவதாந்தரங்களினந்தர்யாமியாயிருந்து அருள்வாய். இப்படி நீ ஸர்வ ஆத்ம வர்க்கங்களிலும் தயைசெய்துகொண்டிராநிற்க, நான் இன்று உன்னைப்பிரார்த்திக்கும் சாபல்யத்தைப் பொறுத்து என்பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றவேண்டும், நிறைவேற்றவேண்டும். அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைல வல்லபா!

இருபத்தொன்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா—— உன்னுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹம், ஸ்ரீலக்ஷ்மிக்கு, நீலை, ஸித்தபோக்யம்[1], நிரவத்யம்[2], என்று செல்வராயர்[3] திருவடித்தாமரைகளில் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, தரணிவராஹனென்றும் விருதாளி சொன்னான்.

திவ்யமங்கள விக்ரஹா! பிறக்கும் பொழுது உன்னுடைய கடாக்ஷத்தைப்பெற்று ஸாத்விகரானவர்கள் ப்ராக்ருதமான சப்தாதிவிஷயங்கள் தோஷங்களென்றறிந்து அவைகளில் ப்ரீதியைவிட்டு, பரமபோக்யமான உன்னுடையதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அபேக்ஷிப்பர். குமதிகள்[4] சிலர் உனக்கு விக்ரஹமில்லென்று அபலாபனம்செய்வர். அவர்கள்சொல்லும் குயுக்தி[5]களெப்படியென்றால்—பரமாத்மனுக்குச் சரீரமுண்டாகில் ஜீவாத்மனைப்போல் கர்மவச்யனாவன்,[6] சரீரமே ஆத்மாவென்ற மயக்கத்தால் ஸம்ஸாரியுமா

---

1. ஸித்தபோக்யம்—— ஸித்தர்களுக்கு (ஸநகஸநந்தனாதிகள்) அனுபவிக்கும் பொருள்.

2. நிரவத்யம்—தோஷமற்றது.

3. செல்வராயர்——செல்வப்பிள்ளை (திருநாராயணபுரம்.)

4. குமதிகள்—அறிவற்றவர், துர்மதிகள்.

5. குயுக்திகள்—நேர்மையில்லா யுக்திகள்.

6. கர்மவச்யன்—கர்மத்திற்குட்பட்டவன்.

வான் ; சரீரமுள்ளவனுக்கு இந்த்ரிய ஸந்நிக்ருஷ்டவஸ்து[7] ஸாக்ஷாத்காரமன்றி[8] ஸகலவஸ்து ஸாக்ஷாத்கார மில்லாமை யால் ஸ்வாதீனமாய் இருக்கும் காலத்தில் மிதியாயிருக் கும் காலத்திலல்லாமல் எண்ணிற்றெல்லாவற்றையும் செய் யக்கூடாமையாலே அற்பசக்தியுள்ளவனுமாவன். ஆகை யால் பரமாத்மனுக்குச் சரீரமில்லை எனச்சொல்வர். இந்த ப்பக்ஷம்[9] யுக்தாயுக்த விசாரம்[10] செய்யுமறிஞருக்குச்சரிப் படாது. அஃது எங்ஙனேயென்னில்—தேவதிர்யக் ஸ்தா வரரூபமான ஸகலஜீவசரீரத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருந் தும்[11] நிர்லேபனு[12] யிருப்பவனுக்குத் தனக்கென்று ஒரு சரீரம் உண்டானல் முன்சொன்ன தோஷம் வருமென்பது யுக்தமன்று. தேவமனுஷ்யாதிகள் தத்தம் பூர்வகர்மானுகு ணமான சரீரத்திலிருந்து கர்மபலத்தை யனுபவிப்பதால் அவர்களுக்குச்சரீர ஸம்பந்தம் தோஷாவஹமானது.[13] பர

---

7. இந்த்ரியஸந்நிக்ருஷ்டவஸ்து— இந்த்ரியங்களுக்குச் சமீபமாயிருக்கும் வஸ்து——அவைகளாலறியும்படியான அளவு.

8. ஸாக்ஷாத்காரம்—கருவிகரணாதிகளுக்கெல்லாம் சா க்ஷியாயிருப்பது, நேரிலுணர்கை—பிரத்யக்ஷம்.

9. பக்ஷம்—கட்சி.

10. யுக்தாயுக்த விசாரம்—தகுந்தது, தகாததென்று யோசிக்கை.

11. அந்தர்யாமியாயிருத்தல்—— சேதனர்களுள்ளே ப்ரவேசித்து ஸகலப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக் கை.

12. நிர்லேபன்—ஒட்டில்லாதவன்.

13. தோஷாவஹமாவது—தோஷத்தையேற்பது.

மாத்மன் தான் கர்மபரவசனல்லாதிருப்பதனுல், ஜீவாத்ம ரை அந்தந்தவ்யாபாரத்தில் கர்மானுகுணமாய் ப்ரேரிப்பத ற்காக தேவமனுஷ்யாதி சரீரத்திலிருப்பது தோஷாவஹ மன்று. இப்படி தோஷமான தேவாதிகள் சரீரத்திலிருந் தும் நிர்தோஷனுயிருக்கும் உனக்கு அப்ராக்ருதமான[14] உன் திவ்ய விக்ரஹ ஸம்பந்தத்தினுல் தோஷலேச ப்ரஸக் தியில்லை ;[15] மேலும் உன் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் உன் மகி மைக்குத் தகுந்ததாய் உன் மனதிற்கு வந்ததான ஸௌகந்த மும், காந்தியும், யௌவனமும் முதலான ஸகலகுணங்களை யும்கொண்டு ஞான, பல, ஐச்வர்ய, வீர்ய, தேஜஸ், ஸௌசீல் யாதி ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாசமாய், லக்ஷ்மீ நிவாஸ ஸ்தானமாய்[16] உன் இச்சைபோலிருப்பதால் உனக்கு அதி சயாவஹமென்று[17] பெரியோர் சொல்வர். அப்பேர்ப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹஸாக்ஷாத்கார ரஸ[ஸர்வஸ்வதானத்தினு ல்[18] என்னுடைய மனோரதத்தை நிறைவேற்றுவது, நிறை வேற்றுவது. அநந்யஜநஸுலபா ! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா !

---

14. அப்ராக்ருதமான—மாயையென்கிற மூலப்ரக்ரு தியின் பரிணுமமான ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களாலுண் டாகாததான.

15. தோஷலேசப்ரஸக்தியில்லை—தோஷத்தின் அணுவளவின் விசாரங்கூட இல்லை.

16. லக்ஷ்மீநிவாஸ ஸ்தானமாய்——ஸ்ரீலக்ஷ்மிக்குநிலை யாய்.

17. அதிசயாவஹம்—பெருமையைத்தாங்கல்.

18. ஸாக்ஷாத்கார ரஸ ஸர்வஸ்வதானம்—ஸாக்ஷாத்கார ரஸமே திவ்யமங்கள விக்ரஹம்.

முப்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா—— ஸ்ரீநாத,[1] நித்யநிரவதிகானந்த,[2] அநந்த,[3] உன்னுடைய ஸேவையே பலமென்று, நாலுவிதமான கிரீடங்களை யணியும் அரசர்களை வென்றவன் அந்த நிர்மலனடிக்கு[4] விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல கல்யாணகுணாத்மகா ![5] உனக்கு நாங்கள் எழ்ழு பிறவிக்கும் பலகைங்கர்ய பரானமையின் எப்பொழுதும் உன் திருவடி கைங்கர்யம் செய்வது எங்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்

---

1. ஸ்ரீநாத—ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதி.

2. நித்யநிரவதிகானந்த—ஆனந்தமயனான இவனது ஆனந்தம் அபரிச்சின்னமாய் வாயினால் சொல்லவும், நெஞ்சால் நினைக்கவும் முடியாது (தைத்தரீயோபநிஷத் ஆனந்த வல்லி பார்க்கவும்.)

3. அநந்த—ஸ்வரூப, குண, விபூதிகளில் எல்லையில்லாதவன் ; ஸ்வரூபத்தாலும் குணத்தினாலும் அழிவற்றவன், விஷ்ணு.

4. நிர்மலன்—தோஷமற்றவன்.

5. ஸகல கல்யாணகுணாத்மகா—ஸகலசப்தம் குணாபூர்ணிகையில் எம்பெருமானாருளிச்செய்த குணங்களையெல்லாம் சொல்லுகிறது——குணங்களுக்குக் கல்யாணத்வமாவது. ஆச்ரிதர்க்குப் பரமபோக்யமாயிருக்கை. திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு திவ்யாபரணங்கள்போலே யாயிற்று ; திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு குணங்கள் ஔஜ்வல்யகரமா யிருக்கும்.

தம்[6] என்பது மாத்திரமன்று ; மற்றும் உன்னடியில் கைங் கர்யபரர்களில் வாசியில்லாமல் கூடியிருந்தும் த்ருப்தியடை யாமல் அர்ஜுநாதிகளில் ஆள், அரசுத்தனத்தைத் தலைகீ ழாக்கிச் சந்தோஷத்துடன் ஆடும் ஸுசீலனென்றும், அவர்களிற் கண்டதப்புகளைச் சகிப்பதல்லாமல் ப்ருகுமுனி முதலானவர்களில் நீயே தவறியவனைப்போல் சமாதானம் செய்யும்படியான மிக்கபொறுமையுள்ளவனென்றும், அவர் களைச் சூழ்ந்த இடர்களை நீ இருக்குமிடத்திலே யிருந்தே ஸங்கல்பமாத்திரத்தால் போக்கடிப்பதன்றி கஜேந்த்ரனு டைய முறையிட்டைக் கேட்டவந்நாள் கதறிக்கொண்டு நீ வேகமாய் வந்துதவினதான மிருதியான தயையுள்ளவனெ ன்றும், அவரவர்கள்செய்யும் ப்ரதிஜ்ஞைகளை நிறைவேற்று வதல்லாமல் பீஷ்மனிடத்தில் உனது ப்ரதிஜ்ஞாஹானியை யங்கீகரித்த பக்தப்ரயோஜனைகபரனென்றும், அவர்கள் அர் ச்சனுவிதியில் நிவேதனம்செய்தது அற்பமானாலும் அமுது செய்வதுமல்லாமல் ஸுசரிதன் குமாரன் வேறொருபகரண மின்றி முன்வைத்த பிக்ஷான்னத்தைப் பிரத்யக்ஷமாய் அங்கீ கரித்த ஸுலபனென்றும், அவர்களுக்குக் கொடுப்பதெல் லாங்கொடுத்தும் மேலும் த்ருப்தியின்றி இராமானுஜா சார்யருக்கு உன்னையே கொடுத்து, யதிராஜகுமாரன் எனப் பட்ட அத்யந்த த்யாகியென்றும், அவர்களுக்குத் தேசவி சேஷத்தில்[7] ஸாயுஜ்யத்தைக் கொடுப்பதல்லாமல் இங்கிருக் குமவனைவரும் காணும்படி என்னுடைய ராஜன்யபாலரை

6. ஸ்வதஸ்ஸித்தம்—பிறப்போடேபிறந்தது.

7. தேசவிசேஷம்—ஸ்ரீவைகுண்டம்.

உன்னுடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்தின் மெல்லிய திருவடித்தாமரைகளில் சேரவைத்த பரமரக்ஷகனென்றும், இவைமுதலான உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களைக் கேட்டறிந்து ஸந்தோஷமடைந்து இந்த உடையனுக்குக் குற்றேவல் செய்வதைக்காட்டிலும் வேறொரு ஆனந்தமில்லையென்று ஸ்வருசியால் இப்பொழுது நான் புதிய குற்றேவலான் என்னப்பட்டுச் சேர்ந்தேன். என்னை ஆட்கொள்வது, ஆட்கொள்வது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

உசித மஹேக்ஷிதமாமித்தனை. அநந்தாவைகையிலும் ஸாமாந்ய விசேஷமானவை வகுப்புமும் விஷிஷ்டமாமென்னுமிடமும் ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனை. இப்படி திருமந்த்ரத்தில் வாக்யத்ரயத்திலே இரண்டு வாக்யம் ஸாத்யபரமாய் ஒருவாக்யம் ப்ராப்யரூபமாக யோஜித்தது. இங்ஙனன்றிக்கே ப்ரணவம் ஸாத்யபரமாய் நமஸ்ஸிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தனையாய் அநிஷ்டம் நிவர்த்தித்தால்வரும் ப்ராப்யத்தை "நாராயணாயஸ்யாம்" என்று கணிசிக்கிறதாகவுமாம். இந்நமஸ்ஸுக்கு

ஸா-ஸ்ரீ|| வருளிச்செய்கிறார் (அநந்தாவைகையிலுமித்யாதிநா) "ஸர்வம் ஹ வை ஸர்வே ஸர்வத்ராதிஸர்வம்" இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனையென்றபடி. ஸாதாவளயத்தம் விஷேஷ்ணசொன்னவளவு க்கையுமுபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படிஇதி)||சு||ஆனாலுமிந்த வக்ஷத்திலநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்ய ப்ராப்திகளென்று சொல்லுகையாலிதுவும் கிம் விசிஷ்டமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றிக்கேஇதி) இப்படி நமஸ்ஸும் ப்ராப்யவரமாகில் அயத்திலேப்போலே நமஸ்ஸு அநந்தரம் ப்ரஸ்விக்கவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநிஷ்டம்நிவர்த்தித்தாலிதி) அநிஷ்டநிவ்ருத்தி உபஜீவ்யாகையாலே ப்ரதமம் தத்வக நமஸ்ஸிருக்கிறதென்று கருத்து. இப்படியாகில் வாக்யத்ரயயோஜனையில் ஸம்த விவரணவ்யத்தானபட்டர் அயாநமக நமஸ்ஸுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபர யோஜனை சொன்னதன்னிக்கே கஷ்டமோக்ஷியிலே உசிதம் நமஸ்ஸுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபர யோஜனையை சொல்லாமையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதம் வ்யாஸம் ஸ்யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஸ்ஸுக்குமிதி) ப்ரணவொறித

ஸாகா||தி) (ப்ரமாணபலத்தாலே) "மோக்ஷதேஸவக்ராநுகாரநுஸஹ ஹேணா விஷ்ணுதே இதி" "ஸர்வம் ஹ வை ஸர்வ் ஸர்வத்தீ" த்யாதெஷ்ணங்கொண்டு காலாவாக்ஸர்வஸ்யாநந்தாவிஷேஷத்வ ஸிஜீ நதா ஸொகாக்யப்ர திஸம்பந்தியிஷ்வோதி ஸாவம். ஸம்ஹரஹாரக்தாநந்தாதேந ப்ரமாண விஷேசஹுஸ்யநுப யவாக்யாதாஸ்ய ஸாத்யபரக நத்தியதாத்பர்யோ ப்ராப்யபரக்ஷ யோஜநாஹுஸ்யதி (இப்படித்யாதிநா) ஸவம் நமஸோ நிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்யநாஸ்யக்ஷவணர்த்த "அகாரார்த்தாய" த்யாதிவிரோதஸ்யாதித்யாஹ (இந்நமஸ்ஸுக்குமித்யாதி) உசிதம் தேவ ப்ரணவேநாநந்தாஹாபேஷக்ஷ ஸாத்யஸ்ய ஞாநம் நாராயணஸ்ய ப்ராப்யத்வத்தாஸ்யவிரோதிஷ்தாஹ ஹாரகாரஸ்ய ஸர்வவிரோதிநிவ்ருத்தேந ப்ராப்யத்வேந ஹடா ரகொரவோக்தாநமிரோய உக்தஸ்யம். மோக்ஷஞாநாத்வம் ஸகாங்வினாய ஹ்ரஸ்வகாராஹிஷேதகரோக்தம் அநந்தரம்தெகம்

உ௰ || மிப்படி பயத்தில் நச்வரர்க்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்திப்ராப்திகளை யிலே தாத்பர்யமான யோஜநாவிசேஷமும் "ப்ரணவோ தநு: த்வேஷ ஸா வேஹம் நிஜகர்மஹிம் | ஜ்ஞாநாக்நிநா தஹ்யதே ஸ்தோத்ர தேவம் || த்வே ஷக நாஸ்தாநதர்ப தத்வேஷ வ்ருத்திக: | ஸாத்யாபேக்ஷத்ருஷ்ட்யா வ்யநக்தி நஜகத்வம்" என்று ஸுர் நிருக்தத்திலே ப்ரதிபாதிதம். ஆகையா லே 'ஸஹா நசஸ்ராம்' என்றுதல் நஜ கிம்விஷ்ராக என்றுதல் "வாக்ய த்வயமாய்இத்தாலே "ஸ்ய ஜீவாத்மநோ நாசஹ்ரவிஷயாஸம் ஷிதப்ராணஸ்ய வாராஹ ப க்ஷ்வவாஹ ஹேதவ: ப்ரஹ்மாதி ஸ்வர நாதியஸ்வராத்ம கவதாவிபய தேஹவ் யவபக்ஷ தத்தாதாஸி ரஜநிதாவஜீநீயஸ வஹபவிஷ்யம்ஸநாய" என்றும் "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொ ழுக்குமழுக்குடம்பு மென்றுஞ்சொல்லுகிற கவி த்ராக த த

ஸா-நீ || தத்வேஷமாவோஹமென்றவ ணவாசமும் "நிஜகர்மஹிர ஜ்ஞாநாக்நிநா ஸ்ஹிஸ தாஹ்யதே இதி ஜ்ஞாநாக்நிகாரநிவ்ருத்த்யந ஜமென்று தோற்றுகையாலே நச்வரினசமும் தத்வேஷகேவத்ராதி ஸாத்யாஸமென்கிற ஸாமத்தாலே தெகையவரயோஜனையுஞ்சொல் லப்பட்டதென்று கருத்து. நஜத்வம் நஜதீநம்வதஸாவஸ்தா த்வயம் வ்யநக்தி என்கை. ஆனலும் க்ரியாவதமில்லாமையாலே நச்வ ரநிஷ்டநிவ்ருத்திவாரமாகமாட்டுமோ வென்னவருளிச்செய்கிருர் (ஆகையா லேஇதி) ஸ்ரா என்றுதல் ஸ்ராக எனறுதல் க்ரியாவதஸ்ராஹாயமெ ன்று கருத்து. இப்படி ஸஹாநச்ஸ்ராமென்றுதல் நஜ கிம்விஸ்ரா தென்றுதல் ஸமமாஞல் ஸ்வஸாதம்த ராதஸிநிவ்ருத்திப்ராப்தியை யாலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதிரநிஷ்டநிவ்ருத்தித்தோற்றுமையாலே ஸமாநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராமநவிக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிருர். (இத்தாலேஇதி) (இத்தாலே) ஜ்ஞாநகாரஸகாரநிவ்ருத்தியாலே யென்றபடி. (பொயிஇதி) (பொய்) விபரீதவிஷயமாய் (நின்ற) ஸ்வவ்ருத்திதமான (ஞானமும்) தேஹாத்மாபிமானமும் ஸ்வதந்த்ராத்மாபிமானமும்என்றபடி. (பொல்லா வொழுக்கம்) தகவ யாக்ஞவிவஸ்தாநுஷ்டாநமும்(அழுக்குடம்பு)தத்வ

ஸா-கா || கயவ்யாசமுமெநாகேஸ. ஜ்ஞாநகாராதிஹேதூஸத்தாவிக்ரா கஸ்வாஸநாதிஸவாநிஷ்டநிவ்ருத்திகளைவேவஹயதீதிஸாவ. ஸவாநி ஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்தயா கவி ஸாம்ப்ரதாயிகஸ்வதமூநவப்ரகம் தாவேவாஹ (ஆகையாலே இத்ராதிநா) (பொய்ந்நின்றேத்ராதி) தேஹ ப்ரதிஷ்டிதாத்மாபிமாநாத்ம ஸ்வாதந்த்ரிய தேஹஸம்பந்தஸ்வருத்த சமூஹ: வசஷ்ரஸம்ஸாரகாரணத்ரயாக காரணகாரணஹாவெந ப்ரவாஹ ரூபகஸ்ததி ஸாவ: வசவம் நசவா ஸநிஷ்டநிவ்ருத்தி: ப்ராஸ்ய ஸஹ் தேவேத்ததேவ ஸ்வாஹாவிகஸ்வரூபாவிர்ப்பாவஸ்ராவி ஸ்வதவவஸி

உம் || ஹயவாஸநாரூவிவநூதிஸாவெயூநாகி ரூடிவமான ஸவ்யாநிஷ முமகம்ாக நிவ்ருத்தமாகவேணுமென்ற வெகூிக்ததாயிற்று. இப்படி கநிஷநிவ்ருத்தியை வ்யாகூித்தாவிஷவ்யாஷ்யை யவெகூிக்கவேணு மோ? "ஸம்வஷாவிஹநவலெஷநஸஜவாக" என்றும், "யமாநகிய தெஜெராத்ராஜெவ்ருகூர உநாநணெர | ஜெதஷவ ஹாணாணஜூா நர் தநர கிரியதெ தயா|| யமொகவாந காணாக கிரியதெ நஜவாமவாம| ஸவெஷநீயதெவாகூீஸதஸூம்ஹவர்கூததர || தயாவெஹயமாணஸூஸாகவ வெயாகயொமாணார|வ காமஸ்ஜெநஜநஜெ நிகாவணவாதவெநா ஹிதெ" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உஷவ ஷிதானேவாராதோவென் னில், || * || ஷதஷாஹயமாஸாமவாத ர விதாமவெகூதெ| ஸா வமாயஷயாகாஸர வெகூயமவமகாதநர||*|| தன்னவமாயத்தாலே ஷதவ் ஷத்தையிழந்து கிடக்கிற விவன்என்கூறு நான்பெறவேணு

ஸா-நீ|| மானமஜஷவெ் வமவெகஹமுமென்றபடி. கஹாகாமகாமம்ஸ வநாஸவநாநிஷத்துக்கும்ஜெமானபடியாலே தநிவ்ருத்திவ்ராகூநைடியா லேஸவநாநிஷநிவ்ருத்திவ்ராகூநையும்ஸிஜைஎன்று கருத்து. ஆனாலுமநி ஷநிவ்ருத்திவ ஷநைடியே டமையாதோ? வதஷியிலே ஊஷவ்ராகூ நைநவஜையுமன்றோவென்று பஜ்கித்துஉத்தமமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஊகா்ஜநா வெகமஜவமசாதந உகஜெந) (ஷதஜக்தி) விதூநம் தமாஷதவைவிதூஊவ தனக்கு ஷதெந வ ரவமானாலும் வ தெஹஷமவஷாஹூ என்கிறகணக்கிலே விதாவை வதூவெகூி க்கிறாப்போலே ஹவொவஹித கவொத்தம்ஹநாகூமாக விவனுக்கும் வெகமகயமவெவெகூ கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி வதூஷூா ஷத்தாலே வெகாகயமவெவெகூயிலநிஷநிவ்ருத்தி வ ராகூநைவ ஜையாக வ ஸமியாதோ? வதூன் விதூவிஷயத்தில் விமோயநி வ்ருத்தியைவ ஷக்கவில்லையே யென்ற காரிகையில் "ஸாவமாயஷயா ஊாஸர" என்கிறவிடத்தில் ஸமிவிதாகூத்தையருளிச்செய்கிறார் (த ன்னவமாயத்தாலே ஊதி) வதூவிஷயத்திலிஷாநவாஷி கவமாய வ யாகைபல்லாமையாலேயங்கு கவமாயநிவ்ருத்திவ்ராகூநைபில்லா விட்டாலுமிங்குமிஷாநவாஷி கவமாயவ யாகையாகையாலே கவ

ஸா-கா || ஜெஷதீயவஜெந தகவ்ராகூநசநாவிதகிதாமகா ஷா ஹாவிகஸாவவாமயெந நிவகீதஸாஊாயஸாவதெ ணவ்ராகூ நாவெவநகூாஹாஊமநாகவ்ராகூநீயஸா வொகெ கநாயீநக ஊமவெந ஷாஹாவிகஸாவி ஜூாநஸா விகாமெஸா ஹமவஊயீந ஊ தி ஜூாவநாவெவநயொஜநவிஜெஷ தஸாவி வாயகீாகூநீய வொத்திமவாவெதகாஹ (இப்படி கநிஷெதாஜிநா) ஊவஜெவாநிஷ

த்வம், அதுக்காகவென்னபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேணுமென்றபே க்ஷிக்கையில் விரோதமில்லை. இத்தால் ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியில் மாணிக்கத்திலொளியும் “ஜ்ஞாந ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வபாவஸ்ய” என்கிறபடியே நியதையான ஸ்வரூபஸம்ஸ்வத்யாலே பரம்பரையாலே இங்கும் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகள் ஸஹஜகாருண்யாதிகளையா னஸ்வரூபஸம்ஸ்வத்யாலேவருகிறனவென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. ஆனாலும் ஸாவகாஸாவபக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ர நிவ்ருத்திதானே இஷ்டப்ராப்தியாயிருக்கத்தனித்துச்சொன்னால் ப்ரயோஜநாந்தரவாராதோ, “க்ஷீணதோஷநிவ்ருத்திரேவஹிமோக்ஷஃ” என்று ஸாஷ்யகாரருமருளிச்செய்திலரோவென்னில், ||*|| ஸகலேஸ்வரப்ரபவைமப்ரபவநிரதிசயம் | இஷ்டப்ராப்திநிஷ்ஷு நிவ்ருத்திஸ்ஸ்ருதிகீர்த்யதே ||*|| ஒன்றுதன்னையே ஸ்வரூபத்தாலும் ப்ரதியோகியாலும் நிரதிசயத்வயோஜந விஸேஷாபிஸந்தியா

ஸா-டீ|| ராயநிவ்ருத்த்யபேக்ஷயும்வேணுமென்றுகருத்து. ஆனாலும்ப்ரதிபந்தகீஸம்தாபராயநிவ்ருத்தியைப்ராப்தித்தால் க்ஷபராயநிவ்ருத்தித்தால் ஸ்வதந்த்ரவேஷகோக ப்ரஸம்ஸிக்கையாலே தஸ்ப்ராப்யாந்தரத்தையிவ்விடத்தில் ப்ரைஸ்யன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலிதி) ஜ்ஞாநவிகாஸாதிரப்வேஷ்டப்ராப்தியும் ஸஹஜகாருண்யாதிவைஸ்வரூப்யவுமில்லாவிட்டால்ஸ்வதந்த்ரவிஸிஷ்டமையாலே இஷ்டப்ராப்தியும்ஸ்வதஸ்ஸித்தையன்றிக்கேஹவக்ஷம்கல்யாணையென்றுதோற்றுகைக்கு ப்ரதிபந்தகப்படுகிறதென்றபடி. ஆனால் “யதாநதி யதாமஜ்ஞஸ்ய ப்ரகாஸஸ்ய நாஸநம்” என்கிறவிடத்தில்ஸ்வதந்த்ரஸ்வாவிகாஸமுண்டாகையாலேஷ்டப்ராப்தி ஜ்ஞேயரூப்ரஸ்ய வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியிலிதி) (நியதேதி) தத்ஸ்வபாவஸ்வதஸ்ஸித்தப்ராப்யோஜகவிஸியாலே என்றபடி. இனி ப்ரகாராந்தரத்தாலே க்ஷநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்யத்தையோடு இஷ்டப்ராப்யத்தைக்கி ஸ்வாநாக்த்யம் ஸங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனாலுமித்யாதிநா)(தனித்துச்சொன்னாலிதி) தனித்து இஷ்டப்ராப்யத்தையை சொன்னாலென்றபடி, (அருளிச்செய்திலரோ) அருளிச்செய்யவில்லையோ என்றபடி. (ஸகலேஸேதி) நிரதிசயாகாரஹேதுக்ஷப்ராநாந்தி இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமாகாரஹேது ப்ரயோஜநாந்தியில்லாவிட்டாலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ஸகலஸ்வாகாரஹேதுந க்ஷயநம்ஸ்யமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுந்தன்னையேஇதி) இப்படி

ஸா-கா|| நிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்த்யோரேகஸ்யைவ தாஸோத்ரஸமஸ்ய ஸங்காஸ்ரத்வீஸார ஸ்வாபாவிகம் ப்ரயோஜநாந்த்ரஸங்க்யாபரிஹாரதி (ஆனாலும்ஸாவகாஸேத்யாதிநா) நதாவக்ஷப்ராயோஜநாந்தரஸாயாஸ்வாதிவக்ஷ ப்ரயோஜநாந்தஸ்ஸ்வேநவஸேஷணஸ்வம் ஸடாநஞ்ஜவிஷயவக்ஷம்ப்ரத்யா

ரம் || மேலேப்ரியச்சொல்லக்கடவதாயிருக்கும். ஸம்ஸாரதசையிலொருவ்யக்தி க்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி வ்யக்த்யந்தரமாயும் அநந்தர்யம் வ்யக்த்யந்தரத்தையுடைய நிவ்ருத்தியாயுமிருக்கும். இங்கு ஸர்வவ்யக்தி நிவ்ருத்தியாகையாலே மேல்முழுக்க அநந்தர்யமேயாயிருக்கும். ஆகையால் ப்ரபத்யதிகாரியினுடைய அநிஷ்டத்வத்தையும் கேவலாநந்தர்யாத்மகையான வ்ருத்ராவஸ்யையினுடைய இஷ்டத்வத்தையுந் தோற்றுவிக்கைக்காக ப்ரியா

ஸா-நீ || ஒன்றுந்தன்னையேஸர்வத்தாலும் வ்யதிரேகவிசேஷத்தாலும்வ்யபதேசவிசேஷத்துக்காகப்ரியச்சொல்லக்கடவதென்றுசொன்னதுகூடுமோ? ஸம்ஸாரதசையிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியுமத்யந்தபிந்நமாகையாலே இரண்டையுமொன்றென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதசையிலிதி) ஸம்ஸாரதசையில் வ்யக்திக்கு நிவ்ருத்தியுமநந்தர்யப்ராப்தியும் ப்ரஸ்பரபின்னையானாலும் மோக்ஷதசையிலிரண்டுமேகமாகையாலே தத்விஷயம் ப்ரத்யேகமாகச்சொன்னதென்று கருத்து. இப்படி ஸம்ஸாரதசையில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டங்கள் பிந்நங்களானால் மோக்ஷதசையிலுமப்படியேப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்த்யாநந்தர்யங்கள் பிந்நங்களாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) (ஸர்வேதி) ஸம்ஸாரதசையில் பரிமிதவ்யக்தி நிவ்ருத்தியாகையால் தந்நிவ்ருத்த்யாநந்தர்யங்கள் பிந்நங்களானாலும்மோக்ஷதசையில்ஸர்வவ்யக்திநிவ்ருத்தியாகையாலே ஆநந்தர்யநிவ்ருத்தியும் வ்யக்த்யமாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியுமாவச்யகையாகையாலே ரெண்டு மேகமென்று கருத்து. ஆனாலும் வ்யபதேசவிசேஷத்துக்காகவிங்கு ப்ரியச்சொல்லப்படுகிறதென்றுசொல்லக்கூடுமோ? வ்யபதேசவிசேஷமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(ஆகையாலேஇதி) இப்படி ஸாமாநாதிகரண்யமென்குறுவக்ஷத்திலிஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுக்கைக்யமேயம் ப்ரதிபாதித்தது. இப்படியாகில்ப்ரபத்யதிகாரியைக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திரேவ ததா இஷ்டத்வமும் ஸித்திக்கையாலே ப்ராப்திராநந்தர்யமென்றேவென்ன இனி ப்ரதிகூலாநிஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுக்கு ஹேது

ஸா-கா || ப்ரஜ்ஞாதஸ்யா அநந்யஸ்யாப்ரஜ்ஞாதவ்ரதலக்ஷணஸ்ய ப்ரஸாதாச, கிஞ்சித்கராநந்தர்யேவ ப்ரயோஜநே ஸதி ஸித்தியோக்தே: ப்ரயோஜநவ்யபதேசாநாஹா ஏதேந லக்ஷணம், தத்ர ப்ரபத்யவஸாயா அநிஷ்டத்வஜ்ஞாபகத்வேநாப்ய ப்ரயோஜநத்வாச் சாஸ்த்ரார்த்தாவஸாநிவ்ருத்திரேவ ப்ராப்யஸ்ய மோக்ஷாநிஷ்டநிவ்ருத்தியா இஷ்டாத்மாபேக்ஷம்ஸம்ஸாரவ்யவஹாரே ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திரேவ கேவலமன தத்ராநந்தர்யப்ராப்தி அநந்தர்யவ்யக்த்யந்தரஹய நிவ்ருத்திரேவ பேக்ஷம்ஸ்கார வ்யவஹாரே இஷ்டத்வஜ்ஞாபநே நாராயணவாஸ்யாதி ஸர்வ

உ௦ || திரோபத்தாலே பிரியவபேக்ஷிக்கிறது. ஸம்ஸாராதிநிவ்ருத்தியும் ஜீவனுடைய ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகளும் வேறாகையாலே பிரியவபேக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுக்கு ஹேதுவான ஸம்ஸாராதிகளுடைய நிவ்ருத்தியும் நித்யஸித்தமான ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியான ஜ்ஞாநவிகாஸ ப்ரகாசாதிகளும் வேறுபட்டவையாகையாலே பிரியவபேக்ஷிக்கக்குறையில்லையிறே. ஸ்வரூபநிஷ்டநிவ்ருத்தி

ஸா-நீ|| மிருக்கையாலே ப்ருதகபேக்ஷை வ்யர்த்தையென்னுமவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேதி) ஸம்ஸாராவஸ்தையில் ஜீவனுடைய ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகளை ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திகார்யங்களாகையாலே ப்ருதகபேக்ஷை வ்யர்த்தையென்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுக்கிதி) காரணாபாவமும் கார்யாபாவமும் பின்னமாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் ஸ்வரூபநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தால் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதி ஸ்வரூபநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்தமாகையாலே இஷ்டப்ராப்தி ப்ரார்த்தனை மிகுதியன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபநிஷ்டேதி) ஸ்வரூபநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ர மபேக்ஷிதமானால் பாஷாணகல்பமோக்ஷமென்று சங்கை வரும், ப்ரகாசாதிரூபவிசேஷமாத்ரம் ப்ரார்த்திதமானால் இதி

ஸா-கா|| யோஜநக்ரமஸ்த்வநந்தரோக்தோ நாந்யதரவைய்யர்த்த்யமிதி பாவ:. ஸம்ஸாராதிநிவ்ருத்த்யர்த்தகஸ்ய ஸ்வீகாரேணைவ ப்ராப்தத்வாத் ஸம்ஸாராவஸ்தாயாம் ஸ்வரூபநிஷ்டநிவ்ருத்தி வ்யதிரிக்தாதிஷ்ட ப்ராப்தேர்ப்ருதக் ப்ரார்த்தனாக்ரமம் ஸங்காவகாச இதி ப்ருதக் ப்ரார்த்தனாவையர்த்த்யமித்யாஹ (ஸம்ஸாரேத்யாதினா) (நிஷ்டம்) கல்பிதம். "ப்ரயோவி நவ்ரயோ பேக்ஷா ஆஜ்ஞாவ்யதிவர்தினா" இத்யுக்தேஸ் ச ஸ்ருதிஜநிதா ஜாயஸ்வ ஸ்ரேயோவப்த்யாதிஸங்கல்பகல்பிதோஸ்த்யவசேஷம். வ்யதிரேகமேவாவாதயதி (ஜ்ஞாநஸங்கோசாதீத்யாதினா) தத்கார்யத்வகாரணாதிராதிசப்தார்த்த:. ப்ரகாசாதீத்யாதிசப்தார்த்த:, தத ஜ்ஞாநஜநித ஸ்வாதீநேச்வராநுபவாதி:. யத்வா நிஷ்டநிவ்ருத்திஸ்வரூபம் கர்மாதி ப்ரதிபந்தகாதிஹாநிஸ்வரூபஸ்த்ராணம் விஜ்ஞாநஸ்வரூபநிவ்ருத்திஸ்வரூப ஸம்ஸாரஸ்த்வ திரோபாவநிஷ்டஸ்ய நிவ்ருத்தேர் ஜ்ஞாநஹேதுத்வம் ஸம்ஸாரதசாயாம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபோ ஜ்ஞாநஸம்பத்கார ப்ராப்திமத ஸ்வரூபஜ்ஞாநோத்பத்தமப்யேந ப்ராப்தவ்யகேநப்ருதக் ப்ரார்த்தனாவையர்த்த்யமிதிபாவ:. ஸ்வரூபப்ரகாசாதிஸ்வரூப நிமித்தமாத்ரேணாநிஷ்டநிவ்ருத்தாவப்யுத்ஸஹ்ய ஸ்வாதிஷ்டப்ராப்திர்ப்ருதக் ப்ராப்தம் வ்யர்த்தத்தக வ்யதிரேக: வ்யவஹாரவைச்யாச்ச ப்ரார்த்தனார்த்தம் ப்ராஸ்யநிவ்ருத்திரேவ கஸ்மாத் ப்ரார்த்ததே ப்ரார்த்தனீயமித்யாஹ (ஸ்வரூபநிஷ்டேத்யாதினா) நநிவிசேஷப்ரார்த்தே

உ௵||றந்தால்வரஷாணகஷு க்ஷாஜிஉ தாஜுரஙஜைக்ஷவாராமைக்காகவும்ஹமவக வ ராக்ஷியில்ஜீ ராஜிவ்ராக்ஷியிற்போலேஉ ஃவெஸம்ப யுமில்லையென்றுதோ ற்றுவிக்கையில் தாவ்யத்தாலும் பிரித்துச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். இ ப்படி ஷுரவெமும் வ ரரஷாஸ்ய வ்ராஸ்யநமும் ஶாபூமானால் இப்வரரஷாஸ்யத்துக்கு ஸாயநமாக ஶாஸ்த்ர விஹிதமான ஸாஜ்ஞா வாயமும் ஹாநராஸவயஷுமாக வகிஜநனுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியைச்சொ

ஸா-நீ|| வ்ராக்ஷியைப்போலேஉ ஃவெஸம்பஸமாககலசியிருக்குமோவென் றுஶஜைக்ஷவரும் ஆகையாலுமயாவெகைக்ஷவேணுமென்றுகருத்து. இந்த யொஜனையில்வாவகஶபூமில்லாமையாலேஸாஜ்ஞாவாயஷிஜிஎங்ஙனே வ ரரஷாஸ்யமுக்ஷமானால் தஜேதூஹஷுத ஸாஜ்ஞாவாயமும் கஸ்ய ஷிஜமென்றிலது ஹக்ஷிரமவொவாயமாயும் வயஷுவஷிக்கையாலே வ்ரவ க்ஷிரஜெவாவாயம் ஷிஜிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப் படி ஐதி) நஉஸ்ஷிலஜஹஷுத உகாரமாகிஜநாஜி விஶிஷ்டாயிகாஶி வா மாய்க்கொண்டு கநிஷ்டநிவ்ருத்தி வ்ராஸ்யநாவாரமாகையாலே கஜிவநா வெக்ஷணீய வரரஷாஸ்யஸாயநதயா ஷிஜிக்கிறவுவாயம் ஹக்ஷிரஜெ வொவாயாஜுரஜெஹமநிஷ்டமாகையாலே ஹாநராஸவயஷுமாக ஷிஜிக்குமென்றுகருத்து.||உ||இந்தவக்ஷத்திலநஷெஷ்யமானஸாஜ்ஞாவா

ஸா-கா||ரெவஜோக்ஷவெநஹஷ்காரரம்ஶீகாராகஶ தவ்ரகாஶிகாவா யெஷுஉரமஷுஸீகரணாஶ்நயந ரஜெவ்விரெகொஉஷுஹரணவ்ர உஸ்யந வஜெவஷுகாவஜெணஷு தாகஷெதஹஷுமஜெஜ நிமஷுஉநநா யெ நவ்ருயக்ஷ ஸாஜ்ஞா ஹாவம்வ ஸாஜ்ஞஹாவாஜுரக்ஷ ஹெநக்ஷ ஸஉயஷுநாவுகநிஷ்டநிவ்ருத்தித ஜஷ்வராவ்தெர்ரெகஸாயநெவஷி ஜாஜஸ்ராஜிதிவெஜ ஹாஷ்காராஜிஹிரநாஜிகாஜ வ்ரவ்ருத்தாநஜெஉஷுஷ ரகஉஷுஷுஷிஶயஜந ஷுாநஸம்கொவாரஜெவாவிஉரா நிவ்ருத்தெ: ஷுா நவிகாஷெஸ நெநஷெகர ஸஉஸ்யநாக கத் தாஉரூஶ கவிஉரயாகவி ஷெதூஹஷுத ஹமவஷிரு ஹஸ்ர விரொாயிக்ஷந தஷிவ்ருத்தெ: ஹெஉ ஸஉஷெஸ்யநெநவஷிஜாஜெவ ஸம்ஶாஹாவாஜிதி ஹாவ:. வலவம் ஷுரஜெவ வரரஷாஸ்யயொ ஶாபூக்ஷ உவாயக்ருஸ்யஜஜதராஹ (இப்படிஷு ரஜெவமுஉதராஜிநா) கநிஷ்டநிவ்ருத்தெஹஷுரநராஸ ஸாஜ்ஞாக்ஷாக த ஜொயவ்கநெவ தக்ஷாயநஸ்ராவி வொாயநஉதி ஹாவ:. வலவஜுஉ ஷொநிஷ்டநிவ்ருத்தி ரஜெவவரரஷாஸ்ய வ்ராஸ்யநா வரக்ஷஉஷுக்ஷா கநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்ராஸ்யநாயா நிவ ராயாவஷுாவந ரஜெவாக்ஷணவ்ரா ஸ்யநாதக தயா "மொவ்ரயிதாஹவெதெவம் மொத்ஷுக்ஷவாரணம் ஷுஉ தீ"தித்ரக்ஷ மொஷுக்ஷவாரணரஜெவுக்ஷாக தஉம்ஶிஹசெதாஹாநராஸ ஷுஷாவக்ஷ நொவுஜுக்ஷ்க ஜதி நஉஸஷுாஜ்ஞாவாய வ்ரக்ஷம் த்ருதீய

ஶ்ரீ|| ல்லுகிற நமஸ்ஸிலேயாகுமாகவநுஸந்தேயம். இப்பராக்ஷாகு ஶாகுதை நமஸ்யாதமாயிருக்கையன்றிக்கே மொவ்யூஹவரணாநு வையாகையாலே ஸேஷஷஷ்டுக்ஷிதமாகவுமாம். அப்போது திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபவிரோதிய ஶ யாநமாயிருக்கும், சயநஸஸ்பூத்தில் காரணவஷ

ஸா-நீ|| யமாகுமென்றுசொல்லுகைக்கிஷ்ட மதியன்றோவென்னயோஜநா ஹராமருளிச்செய்கிறார் (இப்பராஷாஸமுதி) சநிஷ்டநிவ்ருத்திஷ்ட ஶாவ ராடுவவரராஷாகுவுராகுதைந என்றபடி. (மொவ்யூக்கதி) சய நமஸ்ஸூம் ஶாவகவாவியாகையாலே எனக்கு சநிஷ்டம் நமிக்கவேணும் ரக்ஷகனை ஸ்வாத்திக்கு கிஞ்சனாகக்கடவேனென்றால் ஸவராக்ஷகனுலேச நிஷ்டம் நமித்து ஐஷ்டமுண்டாகக்கடவதென்று வயபுவஸிக்கையாலே வஞஸயத்தாலும் மொவ்யூஹவரணம் ஸிஜமென்று கருத்து. இப்படி மொவ்யூக்ஷவரணஸாதூ ஸிஜித்தாலும் தராமாமிகள் ஸிஜியாமையா லேஉபாயபாஸங் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸேஷஜிதி) சம்ஸாமிஜாதமென்றபடி. இப்படி மொவ்யூஹவரணஸவெ ந ஸேஷஷஷ்டுக்ஷிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ. அப்போது ஷஷ்டஸத் த்திலே சஸிஜமாக ஶூஷம்மியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போ திதி) ஶணவம் ஸ்வரூபவராமாய ஸநவஞஸயமும் மொவ்யூக்ஷவரண ஸவெந உபாயபாமென்றபடி. ஶயாநமென்று நிதெஷாத்தாலே ச ஶயாநமாக ஷஷமும் ஶதிவாஷமென்று கருத்து. மொவ்யூக்ஷ ஷக்ஷ ஶ வணஸாயாரணாகாரமாகையாலே தஷமியாந ஸவெந ஸரணவர ணஸவக்ஷிதமாகக்கூடுமோ. உபாயத்வாஸாவஸாயாரணாகாரஞ்சொ ல்லிலன்றோ ஸரணவரணம் ஸஷிதமாமென்று வருளிச்செய்கிறார் (சய நமஸ்ஸூத்திலிதி) யதாநாராயணாய என்கிறவஷமே வஷவெஷாதூஶகா ரண மொவ்யூக்ஷ வரணவரமாய்க்கொண்டு ஸேஷாவக்ஷகம் ஸே ஷதிதாரம்ம ஜாதமென்றபடி. சம்மஜாதஸவக்ஷிதமானு மமிதொற் றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போதித்) நஸ்வூஷர ஸஸவணவரமென்றுகருத்து. நாராயணஸஸ்பூஸம்மவரமானாலுமுபா யஶாயாநஷஷிதமென்றுகருத்து. ஆனாலும் மொவ்யூக்ஷஸவெநாஜூ ஜாதஸவக்ஷிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ, அதுஸாக்ஷஸாயாரணமாகை யாலே சகிஞநாஸாயாரணஸஹாவிஸ்ராஸொவக்ஷகங்கூடாதேயென் னவருளிச்செய்கிறார் (சயநமஸ்ஸூத்திலிதி) (காரணேதி) சதஷ்ஷஷவதீ யாகில் ரக்ஷகம் ஸிஜிக்கும் காரணவதீதியிலுமுபாயகம் ஸிஜிக்கு மென்றுகருத்து. || அ || ஆனாலும்ஸஷஷஸஷ் தூ வஷவஷாநமானஸயத்திலும் ஸ யவிவரணமான வாஸ்ப்ராகத்திலும் வஷவஷவணமும் வஷவஷாயமு

ஸா-கா|| வாக்யஸ்யவிஷோபாயஶயாநகம் ஶணவஸ்வரூபவராக்ஷேஜ

உ௭ ‖ த்தியாலே ஸம்ஸாரனுடைய வ்யாபகமும் ஸித்திக்கும். ‖ * ‖ கெளித்வாஸ்ரேயாகே ஷயெவொக்தஸ்ஸாஹ | ஸர்வஸ்யாஸாரம் ப்ரஷாஹவாரம்விகா: ‖*‖ இத்திருமந்த்ரத்தில் ஸர்வவாசிய வ்யாக்ஷாஸங்கள் மூன்று மடைவேஸாமாம். அப்போது ப்ரணவம் ஸர்வவாரம், நமஸ்ஸாவாயவாரம், ஶேஷம் வ்யாக்ஷாஸவ்யா ஸநாவாரம். இம்மூன்றின் விரிவெல்லாமஸ்யாத்பராத்ரங்களைக்கொ

ஸா-நீ ‖ முவாயவாரமாய்உத்தரவஸ்மாக்தாரயும்ஸஷ்வாரமாயிருக்கத் ஷிரவமாகஇப்படி ஸந்த்ராஸங்கஸநங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கி ருர். (கெளிகவித)(ஸாநந்ராவஸதி) அகாராஸ்யாம்ப்வகாரவாஸ்ரா ஹம் ஸரகேஸ ஸஷேஷக: என்றுப்ரணவதாதயும், நமஸ்ஸா அநிஷ் நிவ்ருத்தி ப்ராஸநாவரம் வதாஸம்தவத் இஷ்டப்ராஸநாவரமென் றுகருத்து. ‖க‖இப்படிவ்யேவாக்யஸஸ்யயோஜனைகளிலேயாக்தஸஹி த வ்யாக்ஷாஸங்களிலே அநந்த்ரஸாத்யமென்னு சொல்லுகைக்கி ஷமென்றே வென்ன மூன்றும் ஸாபூமென்று ஸவஶேஷமான யொ ஜநாவிஶேஷம் ஸஹிஸாஷமென்றருளிச்செய்கிருர். (திருமந்த்ரத்திலிதி) அடைவே ஸாபூமென்று சொன்னலாவ்யத்ர ஸாபூமோவென்று ஸம் கெவரு.அதுக்காக ப்ரணவஸித்ராதி இங்கே தஸஹித வ்யாக்ஷாஸ ங்களுடைய வ்யாக்தவ்யஜ்ஞிவிஶேஷகார வாசக ஸாபூமில்லாமையா லே மூன்றும் ஸர்வவத: ஸாபூமாஜலும் ஸாஶய நிராஸ வயம்தா ஸாபூமல்லாமையாலே அநாவயாக்தமாகாதோ வென்றவருளிச்செய் கிருர் (இம்மூன்றிலிதி) கெளித்வாஸ்ரேயாகே என்கிறவ்ஸ்யயொஜனையே ஷயவரஸ்ரேயாகாநாமணையாயும் ஸம் ப்ரஜாய ஸிகெவயாயுமிருக்க விந்தயொஜனை யுவாதெயையாமோவெ ன்ன ஷயவரஸ்ரேயாகாதி க்ருஷ்ணவநிஷ்ஸ்யாவ்யாநாத்தக வெதாஸஸா ஸ்ராநாமண்யத்தாலே யிந்தயொஜனையே யுவாதெயையென்றவருளி

ஸா-கா ‖ திஸர்வவொவாயவ்யாக்ஷாத்ஷயவரகேநயொஜநாஸர ஸாஹ(இப்வாக்ஷாகேஸத்ராதிநா)ப்ரணவவெஸ்யவாயவரகேநதர யொவேவஸவ்யாக்ஷாஸவரகேநவயொஜநாஸரஸாஹ(கெளிதி த்ராதிநா) யஸாஷயெ வரஸ்ரேயாகெவ வவஹாமயொரவாயவர கம் உத்தரஹாமயொ ரவெயவரகஞ தஷிதஸ்ய: கயவாகத்ர யஸ்யாவிஸ்வாதஞ்யாஸத்ரயவரகஸாஹ (இத்திருமஞ்த்திலித்ரா திநா) ஸவஸ்வவொவாய வ்யாக்ஷாஸ வரயொஜநாயா:“ப்ர யமாத்தாநம் ப்ரதிதாரஞ்கா ஜாஷ்டஸ்தவெஸ்நாஸ்ரத்கஸேதி“ஸ த்ஸம் ஜ்ஞாநஸநஞம்ப்ரஹ்ம” யொவெதநிஹிதம் மாஹாயம் வரஸேவ்ரா ஜு “வொஸ்ராலித ஸவாநு காஸாநு ஸஹப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதே”

[illegible] || ண்டு தெளிந்திங்கே [illegible]. இந்தயோஜனைக்கு [illegible] ஸூத்ரத்தில் [illegible] நிரூபித்த [illegible] சேர்த்தியுண்டு, எங்ஙனேயென்னில், முதலிரண்டத்யாயத்தாலே [illegible]

ஸா-நீ || ச்செய்கிறார் (இந்தயோஜனைக்கு [illegible]) ஶாரீரகஶாஸ்த்ர [illegible] மாகையாலேயும் திரு [illegible] த்துக்கு ஶாரீரகத்தோடு சேத்தியெங்ஙனே என்றுஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனே என்னிலிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (முதலிதி) [illegible] மாகையாலே ரெண்

[illegible] (இந்தயோஜனைக்கு [illegible]) (முதலிரண்டு [illegible]) " [illegible]

[illegible]

மூ || பாதகங்களைத்தெளிவித்து த்ருதீயத்தாலே அதிகாரஸ்வரூபங்களோடேகூடின உபாயஞ்சொல்லி சதுர்த்தத்தாலே பலஞ்சொல்லியிறே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரந்தலைக்கட்டிற்று. அங்கு முதலிரண்டத்யாயத்திற் சொன்ன பராவரதத்வ ஸ்வரூபமும் நான்காமத்யாயத்திற் சொன்ன பலமும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கும் துல்யம். மூன்றாமத்யாயத்தில் வைராக்யபாதத்திலும் உபயலிங்கபாதத்திலுஞ்சொன்ன ஸம்ஸார

ஸா-ஸ்வா || அத்யாயமும் ப்ரமாணாஸ்வரூபமாகையாலே விரோத மில்லையென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஶாரீரகஶாஸ்த்ரஸங்கதியோகநிஷ்டவிஷயமாகையாலே அகிஞ்சநனுக்கு அநுபஜீவ்யமாகையால் ததாநந்தர்யத்தாலே உபஜீவ்யத்வஞ்சொன்னது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (அங்கிதி) ஆனாலும் மூன்றாமத்யாயமுபாஸநபரமாகையாலே ததாநந்தர்யமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாமத்யாயத்திலிதி) ஆனாலும் மூன்றாம் பாதமுபாஸநபரமாகையால் ப்ரபந்நனுக்கது அநுபயுக்தமன்றோ அதஶ்ஶக்த்யாநுஸாரேணோபாஸநகிஞ்சித்கரமாயிருப்பதால் ... [illegible] மென்றிலப்போ அநுஷ்டாநாநுபயுக்தமாகையாலே அநநுஷ்டாந லக்ஷணாப்ராமாண்யம் ப்ரஸங்கியாதோ

ஸா-கா || [illegible]

[illegible] (அங்கு முதலித்யாதிநா)

ஸ்தா||நவிஶேஷமும் ஶரண்யனுடைய ஸ்வயம்வ்யக்தாதிக்ஷேத்ரங்களைகதாந த்வமும் ஸம்ஸாரியான இவனுக்கவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யம். மூன்றாம் பாதத் திலுபாயமாகச் சொன்ன உபாஸநபேதங்களை பற்றுக் கதிகாரி களானவர்கள் அநுஷ்டிக்கக்கடவர்கள். அகிஞ்சநனானவதிகாரி தனக்கவற்றி னருமையைக்கண்டு "நாநாஶப்தாதிபேதாத், விகல்போऽவிஶிஷ்டபலத்வா த்" என்கிற அதிகரணங்களிற்சொன்ன கட்டளையிலே விகல்பாந்தர வ்யா வ்ருத்தமாய் அவைகொடுக்கும் ப்ரயோஜனத்தைக்கொடுக்குமிடத்தில் நிரபே க்ஷமுமான ந்யாஸத்தையே பற்றக்கடவன். நாங்காம் பாதத்திற்சொன்ன வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களையுபாஸநநிஷ்டன் "ஸஹகாரித்வேந ச" என் கிறபடியே வித்யாஸஹகாரியாக அநுஷ்டிக்கும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்ட ன் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞாஸித்தமெ ன்று ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக அநுஷ்டிக்கும். இப்படியாலே ஶாரீரகத் திற்சொன்ன ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களெல்லாம் ஶ்ரீப

ஸா-நீ || வென்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாமிதி) ஆனாலுமகிஞ்சநனுக்கு ப்ரதிபாதிதமன்றோ, ப்ரபத்த்யநுஸந்தாநேவாதிகாரி க்கிறதென்றாலும் ந்யாஸவித்யை ஸாத்யஸாதநமல்லா மையாலே ந்யாஸரூபமான ஸாத்யத்துக்கு ஸாதநாந்தரம் அபேக்ஷ மாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அகிஞ்சநனேதி) "நாநாஶப்தாதி பேதாத், விகல்போऽவிஶிஷ்டபலத்வாத்" இத்யாதிஸூத்ரங்களிலே ப்ரவ்ருத்தி விதேயும் ஸம்விதேயாகையாலே ப்ரவ்ருத்தியும் வேதாந்தப்ரதிபா த்யமென்று கருத்து. இனி ஆஶ்ரமதர்மமானது ஸ்வாஸநாங்கதயா அநு ஷ்டாந பரமாகையால் ப்ரபந்நனுக்கநுபஜீவ்யமன்றோ. "விஹிதத்வா ச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே நாலாம்பாதத்தில் விதேயாநுஷ்டாந பரமாகையாலே ப்ரபந்நாநுபஜீவ்யமென்னிலப்போது "ஸஹகாரி த்வேந ச" என்கிற ஸூத்ரத்தோடு ஸமந்தமாக ப்ரஸம்ஸியாதோ வென்ன கு கார்யவிஶேஷ இருவருக்கும் ஸாதாரணம் ப்ரவேஶமாகையாலிருவருக்கு முபஜீவ்யமென்று சொல்லுகிறார். (நாங்காமிதி) இப்படியாகில் ஶாரீரக த்திற்சொன்ன ஸக்தியோகம் ஸ்தாநவிஶேஷத்திற் சொல்லாமையாலே ஸாத்ய த்துக்கு ஶாரீரகோக்தரூபங் கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை ப ரிஹரித்துக்கொண்டு உக்தார்த்தத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியா னவிதி) ஶாரீரகத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்க ளெல்லாமென்று நிர்தேஶிக்கையாலே ஸக்தியோகமும் ஸதாசாராசாரக ப்ரவ்ருத்திபர நிஷ்டையிலே பர்யவஸித மென்று கருத்து. அந்யதா எல்லாமெ ன்கிற அதிக நிர்தேஶம் வையர்த்த்யம் ப்ரஸஞ்சிக்கும். ஆனாலும ஶா

ஸா-கா || ஸர்வஶாரீரகப்ரதிபாதிதப்ரபத்திவாதிநாம்ப்ரகாஶ ஸ்வரூபம்

அஷ்டாக்ஷராதேஸங்கள். இதில் அர்த்தபஞ்சகாதிகள் கிடக்கிற வகுப்பெல்லாங் கீழே சொன்னோம். * * * *

இப்படி திருமந்த்ரமேகவாக்யமானபோது உபாயபரமென்றும் வ்யுத்பத்திபரமென்றும் வாக்யத்வயமானபோது ஸ்வரூபபரமென்றும், அநந்யவ்யாவ்ருத்தெ கைவல்ய ஸ்வைகுண்யபரமென்றும், புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரமென்றும் வாக்யத்ரயமானபோது முதலிரண்டு பதமும் ஸ்வரூபபரமாய்மேல்பதம் புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரமென்றும், ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டு பதமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தநாபரமென்றும், இக்கட்டளையிலே ப்ரதமபதம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டு பதமுமுபாயபரமென்றும், ப்ரதமபதம் ஸ்வைகுண்யபரமாய் மேலிரண்டு பதமும் மோக்ஷப்ரார்த்தநாபரமென்றும், பதத்ரயமும்

ஸா-நீ || ஸர்வமேகம் பவேத்வாக்யம் கூடுமோ; 'பதவிஸ்தாரபேதத:' என்கிறபடியே அர்த்தங்களும் ஸாரீரகப்ரதிபாத்யமாகையாலே தத்தத்கார்யவிஸ்தாரங்களும் மந்த்ரத்திலே ப்ரதிபாத்யமாகச் சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிவிதி) ||க0||

இப்படி பத்துப்படியாக வாக்யார்த்தவர்ணநம் பண்ணினது கூடுமோ? பத்துப்படியுமே ஸம்ப்ரதாயஸித்தமன்றேயென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு பூர்வாசார்யஸம்ப்ரதாயமாக ஸங்க்ரஹேண வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (இப்படி இதி) (இக்கட்டளையிலே இதி) ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் நம:ஸ்ஸு அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாபரமாயும் நாராயணபதம் இஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தநாபரமாயுமான கட்டளையிலே நம:ஸ்ஸு அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாதேவேந ஸாதநாபேக்ஷகமென்றும் சதுர்த்தீ இஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தநாபரமாய் மோக்ஷஸாதநாபேக்ஷகபரமென்றும் தாத்பர்யந்தோற்றுகிறது. (யமேதி) சிலவாக்யார்த்தங்கள் ஸ்வஸம்ப்ரதாயஸித்தங்களென்றும் மற்ற வாக்யார்த்தங்கள் ஸம்ப்ரதாயாந்தரஸித்தங்களென்று பேதத்தைப் பத்து வாக்யார்த்தங்களையும் அநுஸந்திப்பார்களென்று கருத்து. இப்படி வாக்யயோஜநாபேதங்களும் ஸம்ப்ரதா

ஸா-கா || ஏவமந்த்ரவாக்யத்ரிவாதிக ப்ராப்யஸ்வரூபம் ததாயி ... ப்ரதீயதே ... நிவ்ருத்திவாதிதரோபாய ஸ்வரூபம் ... ப்ரதிவாதித ... ப்ரதிவாதககவ்யாகாரோ ... (இதில் கவெ தாதிநா) ... உக்தவாக்யயோஜநா ... (இப்படி திருமந்த்ரதாதிநா) (அநந்தரமேதி) ... வாக்யயோஜநா ...

[illegible]|| அடை [illegible] யென்றுமிந் [illegible] மான [illegible] த்தில் [illegible] த்தைப்பத்துப்படி யாக [illegible] ப்பார்கள். இப்படி சிலவற்றை [illegible] மாக [illegible] த்தாலும் மற்றுள்ளவை [illegible] மாகக்கடவது||*|| [illegible] | [illegible]

[illegible]|| [illegible] மாகில் பத்து [illegible] மாகையால் [illegible] களிலே [illegible] களில் [illegible] யாலே [illegible] மில்லையாக [illegible] யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible] மாக [illegible] யாலே [illegible] மில்லை யென்று கருத்து. இப்படி யவரவர் சொன்ன [illegible] யுமாகில் [illegible] சொன்ன [illegible] யும் [illegible] யாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி [illegible] மென்று சொன்னது கூடுமோ? அவர்களையும் “[illegible]” என்றும் “[illegible]” என்று [illegible] க்கையாலே [illegible] த்தாலே [illegible] கூடுமோ; [illegible] யென்னில் அப்போது [illegible] னும் [illegible] களாலே கலங்கி [illegible] க்கையாலே

[illegible]|| [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] நாராயண [illegible]

உ௯|| ஶிக்ஷிதம் நிரஸ்தஸம்ஶயஜ்ஞாநம் ||*|| இத்திருவந்தத்தில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிமதங்களால் கலக்கவொண்ணாத தெளிவுடையவனை "ப்ரஜ்ஞாப்ராஸாதமாருஹ்ய அஶோச்யஶ்ஶோசதோ ஜநாந் | பூமிஷ்டாநிவ ஶைலஸ்த்த: ஸர்வாந் ப்ராஜ்ஞோऽநுபஶ்யதி" என்கிறது, "ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந:" என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநமென்கிறதுவும் இத்தெளிவை. இப்படித்தெளிந்தவன் "ந ப்ரஹ்ருஷ்யதி ஸம்மாநே நாவமாநே ந தப்யதே | கங்காஹ்ரத இவாக்ஷோப்யோ யஸ்ஸ பண்டித உச்யதே" என்கிறபடியே மாநாவமாநாதிகளிற் கலங்கான். இத்திருவந்தத்தில் யதார்த்தஜ்ஞாநமும் நிஷ்டையுமுடையவனை யாதரிக்கும் தேஶத்திலும் "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே | ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கரா:" என்கிறபடியே ஒரு தோஷங்களும்

ஸா-டீ|| "ப்ரஜ்ஞாப்ராஸாதமாருஹ்ய" என்குறது பாயிதமாக ப்ரஸம்ஶியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவந்தத்தில் தாத்பர்யம்) பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகோலாஹலஸாரதஶிரஸ்ஸந்தாநஜ்ஞாநத்தையே ப்ராஸாதமாக நிரூபித்து தத்ஸாஹ்யஞ்கொண்டு கபோலஜ்ஞ்ஞவியன் விபரீதஜ்ஞாநங்களான குத்ருஷ்டிகளை ஶோபநமுன் ஸஹ்யஜநங்களை உபேக்ஷாப்ராயராகவெண்ணுமாப்போலே அதிஶயமாகவெண்ணுகிறதென்றபடி. இப்படி பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகோலாஹலநிரஸ்தஜ்ஞாநத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கக்கூடுமோ? தாத்பர்யஜ்ஞாநவிஶேஷத்துக்கு ஜ்ஞாத்ருவிஶேஷமில்லாமையாலேயது துர்ஜ்ஞாநமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுக்தி) யாதார்த்யஜ்ஞாநநிஶ்சிதி மாநாவமாநநவித்வேஷ: தாத்பர்யஜ்ஞாநமே கோலாஹலநாஸ்திகயாதாத்ம்ய வகவசநவிஷயமென்று கருத்து. இந்த வசநங்களிலே ப்ரஜ்ஞாதிஶப்தம் ஸாமாந்யமாகையாலே உத்தமஸம்பத்யஜ்ஞாநவசநமென்று நியதிக்கக்கூடுமோவென்ன தௌகோத்ர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவந்தத்திலிதி) இப்படி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கராதிதோஷம் வாராதென்று சொல்லப்போமோ? அது ப்ரத்யக்ஷவாதிதமன்றோவென்னவ்யாஜ்யாதிஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்தாலிதி) (ராமாதீதி) காலக்ஷேபாய

ஸா-கா|| நஶ்ரீநத்யாஸாதேஶநிஷ்டவிஷயேதத்ப்ரத்யவாயப்ரதி மாலபத்ராதிஸாரவேதாஜ்ஞகத்ருகஸ்விஷயோநாவமாநயோஸ்ஸ் ப்ரஸங்கஜ்ஞாநஜ்ஞாபகம் வதநு சாஸ்த்ரம் தத்ப்ராஷ்டாக்ஷரே ப்ரதிஷ்டிதஸம் ஜ்ஞாநாதாத்பர்யம் ஸ்வஸ்வம் பூஜநீயா உத்ப்ரேக்ஷாயோணாஹ (இத்திருவந்தத்தில் ப்ரதீநா) நைவஷ்டாக்ஷராத்ம தஜ்ஞாநாயந தேஶஹிம ஸமஸாயநம் ப்ரபஞ்சநாந்த ஸிக்தாஸ ப்ரபஞ்ச ராஷ்டாக்ஷர நிஷ்டஜநாந் க்ஷேதத்ரம் (இச்ஶ்லோகத்தாலித்)

ஸா || வாராது. இச்ச்லோகத்தால் "ப்ரமாதிதோஷாந் ஸதாநுஷ்டாந ஶேஷகாய ப்ரஸ்ரூதாநஶேஷாந் | ஔத்ஸுக்யம் ஹோமாதிதாநஜ ஸாந்த்யோபவாஸம் வைவஸ்வதம் நயோஸ்ஸ்தநயே" என்று ஶ்ரூயமாணவிதிகள் ப்ரயாணப்ராயிகளாக வெடுத்த பாமாதிகளும் ஸத்துக்களுக்கு ஶ்ரீபெண்ணேதப்பட்ட ஜ்ஞாநஸம்பத்தினுடைய ஸஜ்ஞாநமும் பாஹ்யதஸ்ஸர்க்கு நிலமல்லாதவாதாவஹாராதிகளைப்பண்ணும் ஶஹாதஸ்ஸாரான வஹ்ஞாராதிகளும் நடையாடாதென்றதாயிற்று. இத்திருஶாஸ்த்ரத்திலறுதியிட்டபொருளே விஷ்ணுவாஸுதேவ ஶப்தவிஶிஷ்டந்

ஸா-நீ || ஸ்தம்போஸ,,உக்த்யர்த்தாநு த்ரிநாமஸௌத்ரக்யத:. கேசாயஶ்சே ஹாத் போஹோ ப்ரதி:என்றபடி. ராமாதிதோஷமும்ஜ்ஞாநஸாம்ய ஸோகாவமும் அஹங்காராதிகளும் க்ரமேண வ்யாஜ்யாதிஶப்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் அநுஶாஸந ஷஷ்டநா வ்யவகாரங்களிலே கயி காலமுமுண்டாகில் ஶாஸ்த்ரத்துக்கதில்லாமையாலேயவகஷ்டமும் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருஶாஸ்த்ரத்திலிதி) ஶாஸ்த்ரமா

ஸா-கா || திநா)(ராமாதீதி)தேஷமோஹாதயக்ஷிஶப்தமா:. வாகஸ்லிஞ்ஞ நரவிவிஷயஹேதுநாராமாதீநாஶாநந்த்யாக ஜ்ஞாநந்த்யாஜ்யாஶேஷ வநவஸ்திராக்ஷி(ஔத்ஸுக்ய)உக்கோக்கணாகஹாக்ஷாஷாதாஶேஷக்யா வஸ்துதியாவக. (ஶோஹா) அஜ்ஞாநம் (காதி)ரதிஸ்வஷ்டி: ஷீதிரிதியா வக. தநஹாவோபதிரஷ்டி:, வாஷாம்ஜநககாக ராமாதயோவ்யாய யஉதிஹாவ: "கவிதர்ஶ்ப்ரோக்த: ப்ரோக்த: வேவேத்யாவேஷ்ணவஉவ்ர த" உக்த்யாதிஷு ஸ்வஸாஞ்ஜ்யாக வீதாகாதோஷநிவதக்ககா ப்ரவ்ருத்திநிமித்தகவேதர்ஶப்தவாஸ்ய கவஸ்ய ஸ்வாஶ்ரிதாநாஶ வாதகதயாநி ரூபாயிகவேத்யாயஸமவதஉக்த்யம்: (ஓதப்பட்ட) கஹிவேஷஜயஶா த்ரம்ஶோமாவாய "யஶ்ரேஷ்யஸ்ய யீவிதாவிதா:" "ஜ்ஞாஸ்ஸாஶாநியஜ்ஞேஷ்வி" "ஸாஹிஶ்ரீரம்ருதாஸதா" இத்யாதிக்யம்:. கஸ்யாம் ஶ்ருத்வா தாமதக்ஜ்ஞாநஸ்ய தத்வேந பாரம்யஸ்ய ஸம்வேத்ய நிர்தேஶா திதிஹாவ:. உக்தம் நாராயணஶப்தமும் ஸமும் விஷ்ணு வாஸுதேவ ஶப்தயோரதி திஶந் கதிதேஶ ஜ்ஞாபகம் கிம்வித்துஷ்யாமும்கம் தஶமயதி (இத்திருஶாஸ்த்ரத்திலித்யாதிநா) வயிக்ருதிஷ்ட்யாதாவாஷ்டியா தியஶாதிதேஶ கஷ்டாகவாஷாதி யஶகளஷ்யேஷ்வ அயகள ஷ்யஸ்யாமாதி தேஶவ யோஜகக்ஷிதி ஹாவ:. நாராயணவதே ப ஹுவ்ரீஹி ஸமாஸேந வ்யாப்திவ் வேஶயோ ஸ்தவபராஷஸமாஸா மும் ஹேதவ்யாவ்யேவ "பரஜ்யோதிரூபஸம்வத்" "ஜ்ஞாதவ்யம் ஜ்ஞேயஸ்ஸ்வாரோ" உக்த்யாதிவ் ஶோணாநுமாந்யாக காணேம் கவத்யா யாண ப்ரத்யாஜ நாராஶப்தேயேந காரணமேவ "லோகாஶ

த்ரங்களான வ்யாபகமந்த்ரங்களுக்கும் பொருள். "வ்யாப்திகாந்திப்ரவேசேச்சா நியந்த்ருத்வ தயாதிபி: | யதாஸம்பவமந்யேஷாம் அர்த்தாந் ஏவம் ப்ரசக்ஷதே" என்று சாண்டில்யஸ்ம்ருத்யாதிகள் நிர்வசனம் பண்ணினபடியே "விஷ்லு வ்யாப்தௌ, வஶ காந்தௌ, விஶ ப்ரவேஶநே, இஷு இச்சாயாம்" என்கிற தாதுக்களிலே நிஷ்பந்நமான விஷ்ணுஶப்தத்திலுள்ள பொருள்களும், வாஸுதேவ ஶப்தத்திலும் "வஸதி வாஸயதி" என்றும், "தீவ்யதி" என்றுந் தோற்றின ஸர்வவ்யாபகத்வம், ஸர்வாதாரத்வம், தத்கத தோஷரஹிதத்வம், க்ரீடாவிஜிகீஷாதிமத்த்வம், என்கிற ஆகாரங்களுமெல்லாம் நாராயணஶப்தார்த்தத்திலே ஏகதேஶம். "ஜ்ஞேயஜ்ஞம்ஷி ஸாமாநிதயோ ஜ்ஞேயாவ்யாப்தாநிவ | ஸர்வஶேஷாக்ஷராண்யஸ்ய வ்யாப்தாந்யேவ வாக்யம்" "என்கையால் இத்திருவஷ்டாக்ஷரமே தேதேக்ஷக்களுக்கு தத்ஸஹிதாநுவ்ருத்திகளான ஸர்வாபேக்ஷிதங்களுக்கும் ப்ரகாஶகம். "ஜ்ஞேயஜ்ஞம்ஷி ஸாமாநியோ ஏதே ஸக்ருதுச்சரா | ஸக்ருதஷ்டாக்ஷரஞ்ஜப்த்வா ஸதஸ்ய ஸம்ஶ்ருணோதே" என்கையாலே இதினுடைய ஸக்ருதுச்சாரணம் ஸர்வவேதஜபதாரம். "யஸ்ய யாவாம்ஶ்ச விஶ்வாஸஸ்தஸ்ய ஸித்தி

ஸா-வி || திரிக்த்தாஸ்ய ப்ரகாஶகத்வம் வ்யாபகாந்தரத்துக்கில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும்வ்யாபகாந்தரங்களிலே விஷ்ணாதிஶப்தநிகயாதாநிஷ்பந்நமாகையாலேகாரியாஸ்யஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வ்யாப்தீதி) (நாராயணேதி) "நரஸம்பந்தோ நாராநார" இத்யாதிவஹாவிய வ்யாபத்திவிஶாலஸ்யகதேஶ மென்றபடி. ஆனாலும் வ்யாபகாந்தரமும் தத்ஸஹித பரார்ஷாஸ்ய ப்ரகாஶகமாகையாலே தேதேக்ஷவுக்கு உபாதேயமாகையாலதுவும் ப்ராப்யமாகவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞேயேதி) வ்யாபகாந்தரம் தத்ஸஹிதாதிப்ரகாஶகமானாலும் தத்ஸாபேக்ஷ ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரகாஶகமல்லாமையாலே இதுவே ப்ராப்யதயா உபாதேயமென்று கருத்து. இப்படியஸ்யக்ருதோதக்ஷஸ்தாத மன்றிக்கே இம்மந்த்ரத்துக்கு ஸ்வரூபேணகுதோஷக்ஷமுமுண்டென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞேயஜ்ஞம்ஷீதி) (ஸக்ருதேதி) ஸ

ஸா-ஸ்வா || யத "ஸதவோதவ்யதே" த்யாத்யஸத் ஸம்க்ஷேபேண ஜ்ஞாயாஸ்வஹிதே:, தத்பாராஷேணைவ ஸர்வவ்யாபகஸர்வாதார த்வயோரபிஹிதே: "நரஸம்பந்தே நாரா நாரஸ்யாபாராஷாதத்தே:| "ஆநந்த ஜ்ஞேயாகவாகஸீதீ" த்யாத்யாநாதிநேந்நாரஶப்தாதேவ ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதேரபி ஸித்தஸ்த்வாதிஷ்டம் விஷ்ணு வாஸுதேவஶப்தார்த்தம் நாராயண ஶப்தார்த்தைகதேஶத்வமிதி பாவ:. ஏவம் ஸர்வமந்த்ராணாம் ஶக்த்யாத்ருஷ்டவேதாஸ்ய ஶக்த்யாத்வ கயதேவ தேதேக்ஷஸ்வோபாதேயத்வ இத்யாஹ. (ஜ்ஞேயஜ்ஞம்ஷீத்யாதிநா) ஸத்யா

உ-ம || ஶ்ரு தாவசீ|வனதாவாநித்யேதஸ்ய ப்ரபாவோபிதீயதே,, என்கை யாலே தந்தாம் விஶ்வாஸதாரதம்யத்துக்கீடாக விஶ்வாஸதாரதம்யமுண்டானா லும் ஸர்வவிஶ்வாஸமுடையார் பக்கலித்திருமந்த்ரம் ஸ்வநிஷ்டப்ரபாவமா யிருக்கும். இச்ஶ்லோகத்தில் இன்னரால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதென்று விஶேஷியாமையாலே “நரநாரணனா யுலகத்தறநூல் சிங்காமை விரித் தவ” னென்கிறபடியே இத்திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகனுமாய்ப் ரதிபா த்யனுமாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞனான நாராயணன்தானுமிதின் ப்ரபா வத்தை பரிச்சேத்தும் போராதென்றென்றறியு மத்தனை. இம்மந்த்ரத்துக்கு

ஸா-நீ|| ஸர்வஜ்ஞயீதென்றுசொல்லுகையாலே ஸர்வதத்வஜ்ஞமவர மென்றபடி. “ஸர்வதஷோக்ஷரம் ஜ்ஞேயம்” இத்யத்ர ஸர்வத்ஷ ஸமிஹிவ்யா ஹாரத்தாலே ஜ்ஞேயதிவக்ஷையாவரணமென்றபடி. இப்படி வேதத்ரய ஜவத்யை சொன்னாலும் பரிச்சேதமாகையாலே இது உத்க்ருஷ்ட வென்னவாயோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (யஸ்யேத்யாதிநா) ஸ்வப்ரப நுப்ரபாவமென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞனஸர்வஜ்ஞ னாலே பரிச்சேதிக்கலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்திலிதி) (நரேதி)நரஸகஸதி நாராயணனாய் (உலகத்து) ஜகத்திலே (அறநூ ல்) தர்மஜ்ஞாஸ்யவேதம் வேதஸாராஷ்டகமந்த்ரத்தை என்றபடி. (சிங்காமை விரித்தவன்) கிஞ்சிதபி யதா நஶ்யேத ஸவதி ததாப்ர வர்த்தவானென்றபடி.(இதின் ப்ரபாவம்பரிச்சேதயோமமன்றென்றிதி)

ஸா-கா|| யாவஸாஸ்யஸ்யாஸ்ய ஸாயாவே நஸாயகஸாஜக்ஷேக்ஷமணா ஸ்யோவாதேய உதாஹ (ஜ்ஞேயாஜ்ஞமந்ஷ்டதாதிநா) (ஸர்வதஜதி) ஸர்வஜ்ஞதி பரிச்சேத். உத்தரத் ஸர்வஜ்ஞித்யுக்தே. நந்நவரதஸ ஷோக்ஷரம் ஜவதாஸவி விக்ஷேக்ஷ்ய தஸ்யநாஸூஷ்மஸ்யாவஸ்ய ஸாய கஸ்ய மோக்ஷஸாயகம் தஸ்நிரஸ்தித்யத் காரீயதாதிஷ்டிவ ஸாதிகா ரி வேமான்யாதா விஶ்வாஸ தாரதம்யாதா ப்ரபவ ப்ராரப்ய கமணா மமப் திவஸாதாகதஸ்ரவேக்ஷாஸாவ்ருதாஸமாதஸ்யநிதி நஸவஸ் மம ஸாயநஸஸ்ய பாய உதாஹ. (யஸ்யாவாநித்யாதிநா) நந் ஷோக்ஷர ப்ரஸாவஸ்ய பரிச்சிந்நயேஷ்டம், ஸவஜ்ஞேநாவஸ்ய ஜ்ஞாத வ்யத்வாத; ஸத்யா ஸர்வஜ்ஞாநவவதே ரித்யத் “யதாவேத்ய தஜ்ஞாதாமநேகமணா ஸர்வஜ்ஞதாயாவிதே” ரித்யுக்தரீத்யா ஸவிஜ்ய மாநஸ்யா ஸ்ரு ஹணமேவ ஸர்வஜ்ஞாநமணேதிதி ஸபரிச்சிந்ந ப்ரபாவ கஸ்ய நவாயஉதாஹ. (இச்ஶ்லோகத்திலித்யாதிநா) (நர நாரணனா உ த்யாதி)நர நாராயணரூபேண ஸ்ஷ்டிநேமாகேஸநந்தநயஸ்யவரம்ஶா ஸ்ய யதாவஜ்ஞாநிதம் நஸ்யாத்யதாப்ர காஶிதவாநித்யுக்தப்ர காரேண த்யஸ்ய. வவஸ்வபரிச்சிந்நப்ரஸாவகஸ்ய ப்ரவஜ்ஞாநஸ்தேதஸ்யநா

உ௯ || த்ருஷ்டாவுமாய்த்தேவதையுமானவன்பக்கலிலே இத்தை ஸாக்ஷாத்மா கப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார் "அந்தணர் மாட்டந்திவைத்தமந்திரத் தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல் வாழலா"மென்ற ருளிச்செய்தார். * * * * *

எட்டுமாமூர்த்தியெண்கண்ணனெண்டிக்
கெட்டிறையெண்பிரகிருதி
எட்டுமாவரைகளீன்ற வெண்குணத்தோ
னெட்டெழுமெண்குணமதியோர்க்
கெட்டுமாமலரெண்சித்தியெண்பத்தி
யெட்டியோகாங்கமெண்செல்வம
னெட்டுமாகுணமெட்டெட்டெழுங்கலை
யெட்டிரதமேலதுவுமெட்டினவே. ||சரு||

ஸா-தீ || ப்ரதிஜ்ஞமென்றறியாத ஆத்மன்றிக்கே ப்ரதிஜ்ஞாயோக்யமெ ன்றேயறியுமென்றுகருத்து. இப்படி இம்மந்த்ரமநவஜ்ஞநவ ஸாவமாகில் ஸர்வவேதவேத்யவை சேதநமாகைப்பால ஸாத்யஸாதநம் ப்ரத்யக்ஷமாகா தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்துக்கிதி) (அந்தணரிதி) அந்த ணர் ப்ராஹ்மணாளுடைய மாத்யந்தவேதமென்றபடி. (மாட்டந்தி)வேதா ந்தத்திலே (வைத்த) ப்ரதிபாதனான (மந்திரத்தை) ப்ரணவாதிநமோந்த நாராயணாதி (மந்திரத்தால்) ஸ்மரணத்தாலே மறவாதேஎன்றும் ஸதா (வாழ்த்தியேல்) அநுஸந்திப்பாயாகில் (வாழலாமே) ஸ்வரூபாநுரூப ஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரநிரதனாயாகில் ப்ரத்யக்ஷவ்யாவ்ருத்தகை ங்கர்யம்பெற்ற வாழலாமே என்றபடி. ததாச ஸர்வவேதஸாரமும்மந்த்ரா த்ம ஸாக்ஷாத்காரஸாதன ஸோபாநமுமாமென்று கருத்து. இம்மந்த் த்துக்கு ஆகாரவிஶேஷஸாத்யஸாதகமில்லையாகில் ப்ரஹ்மவ நித்ய தை வாருதோவென்ன ஸகலவிஶேஷஸாத்யஸாதநமொருபாட்டா லேயருளிச்செய்கிறார் (எட்டுமாமூர்த்திஇதி) இந்த பாட்டில் ஸகலவஸ்து

ஸா-கா || ஸர்வாந்தர்யாமி ஸகலவேதாந்தவேத்ய இதிவர்ணிதப்ரஸம் ப்ரதாயஸித்தத்வாத் (இம்மந்த்ரத்துக்குஇத்யாதிநா) (அந்தணரித்யாதி) "ப்ராஹ்மணா நாராயண நாம வேத"இத்யுக்தரீத்யா ப்ராஹ்மணம் வேதவேதா ந்தேஷு வேதாந்தேஷு "ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம."யதோவா இமாநி பூதாநிஜாயந்தே" இத்யாதிஷு ப்ரதிபாத்யதயா நிஹிதம் அநந்யமா நாம் ஸா ஸர்வகாமஸாதநம் தாரம் ஸகலஸம்பந்தம் தேஜ்ஞாநதா தவிஸ்மரணஸாமர்த்ய தவ ஶக்த்யா தயாவதி ஸம்ஸ்கார வொருணித்யர்த்ம். ஸாமர்த்யமே ஸர்வகைங்கர்யவ் வஸ்துவர்த்த ஸம்ஸ்ரயஸ் விஜ்ஞாத்வ ஸ்வரூபவ் நாராயணஸாமர்த்யம் ஸமஸ்த

த்ம || ஸர்வகாரணபூதனுமாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணை கதாநனுமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகனுமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை யநுஸந்திக்கும் பாகவதர்களுக்கு ஶூத்ரத்வாதிகளிலும வைஷம்யாதிகளிலும் யதாசேநாரயோநிஸம்பந்தமாயிருப்பதொன்றுமில்லை யென்கிறது. (எட்டுமாமூர்த்தி) ஆகாஶாதிபூதங்களெட்டும், சந்த்ராதித்யர்களும், யஜமானனுந்தனக்கு ஶரீரங்களாக வரம்பெற்று அஷ்டமூர்த்தியென்று பேர்பெற்ற ருத்ரன். (எண்கண்ணன்) சதுர்முகனாகையாலே எட்டுக்கண்ணுடைய ப்ரஹ்மா. (எண்டிக்கு) எட்டுதிக்குகள். (எட்டிறை) இந்த்ராதிகளான எட்டுதிக்பாலகர்கள். (எண்பிரகிருதி) அவ்யக்தமஹதஹங்காராதிகளான எட்டு தத்வங்கள். (எட்டுமாவரைகள்) எட்டு குலபர்வதங்கள். (ஈன்றவெண்குணத்தோன்) இவையெல்லாத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்த ப்ராணாஷ்டகவிஶிஷ்டனான ப்ரஹ்மா. இவனுக்கு எட்டுமாண

ஸாநீ|| ஸாயநகஞ்சொன்னது கூடுமோ, சிலஶாஸ்த்ராப்யஸாதகர்க்கு பாரமார்த்யாவஸ்த்தி ப்ரத்யக்ஷவாயிருக்கையாலே அதநவலெஞமன்றோ, தேவதாந்தராதிகளுக்குத்தான் இப்ப்ரஸாவம் வரலாகாதோவென்ன பாட்டையவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வேதி) தேவதாந்தராதிகள் ஜகத்காரணத்வாதிவிஶிஷ்ட ஸர்வேஶ்வர ப்ரதிபாதக மல்லாமையாலே அதுகளுக்கிப்ப்ரஸாவமில்லை இம்மந்த்ரம்போலே அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வாதி கல்யாணாகாரவிஶிஷ்டபோதகமல்லாமையாலே ஸமஸ்தமந்த்ரதந்த்ரங்களுக்குமிப்ப்ரஸாவமில்லை யென்று கருத்து. (அநுஸந்திக்கும் பாகவதர்களுக்குமதி) ஸர்வஜ்ஞர்களுக்கு பாரமார்த்யவைகல்யமுண்டானாலும பாரஸ்பரணாதிஶாலி விஶிஷ்ட பாகவதர்களுக்கு வைகல்யமில்லையென்று கருத்து. (யதாசேநாரயதி) சேநாரயமுண்டானால் தத்வைகல்யமில்லையென்று கருத்து. எட்டினவேயென்று அவதாரணார்த்தத்தாலே [illegible] மொன்றுமில்லையென்று வ்யதிரேகநிர்த்தேஶம ஸ்ருஷ்ட்யாதிவஶரீரதிகழும் ஸம்ஹாராதி கர்த்ருத்வமும் பாரமார்த்த்யமாகையாலே ருத்ரனுக்கு கூடுமோவென்குற ஶங்காவாரணார்த்தம் (வரம்பெற்றென்றுமதி) [illegible] ருத்ரனுக்கு [illegible] உண்டானாலும் ஸ்வாபாவிகாஷ்டமூர்த்திகள் பாரமார்த்த்யம் ருத்ரனுக்கில்லை என்று கருத்து. (எட்டிறை) இறை ஈஶ்வரர். (எண்பிரகிருதி) "பூமிராபோநலோவாயு: கம் மநோ புத்திரேவ ச | அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா" என்று ஶ்ரீகீதாசார்யனருளிச்செய்கிறார் (அவ்யக்தேதி) (குலபர்வதங்களிதி) "ஹிமவாந் நிஷதோ விந்த்யோ மால்யவாந்

ஸாரகா|| [illegible] மாயயாஸம்ஹ்ருதம், ஸ்வபரேஷ்வாஷ்ட (எட்டுமாமூர்த்திதாதிநா.) அவதாரிகாயாம் ஸமவஸிதேஷணாஹ்ராநஈன்றவெண்குண

௧௭ || ங்களென்கிறது; க்ஷேத்ரஜ்ஞாதிகளையும் போக்யவஸ்துக்களையும் வியாப்திகளைக
ன்றிக்கேயொழிகையும், நித்யங்களான ஸங்கல்பங்களை யுடையனாகையும்
நினைத்தது முடிக்கவல்லனாகையும். (எட்டெணும்மெண்குணமதியோர்க்கு)
இப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரனுக்கு வாசகமான திருவஷ்டாக்ஷரத்
தை ஸார்த்தமாகக்கேட்டநுஸந்திக்கும் அஷ்டாங்கயோகஸித்தியுடைய வநந்ய
ரான வ்ரதிஸத்தர்க்கு. ஸித்திக்கு எட்டங்களாவன, "ச்ரவணமநந
ணமெனுவ ஸாரணம் வ்ரதிஸாதநம் | உளமொருவாமொருஸஹவிஞ்ஞாந
தேஸஞ்ஞாநமயி ஸணம்" என்கிறவை. எட்டுமாமலர் "அஹிம்ஸாப்ரத
மம் புஷ்பம் புஷ்பமிந்த்ரிய நிக்ரஹம் | ஸர்வபூததயாபுஷ்பம் க்ஷமாபு
ஷ்பம் விசேஷதம் || ஜ்ஞாநம்புஷ்பம் தப:புஷ்பம் த்யாநம்புஷ்பம் த
தைவச | ஸத்யமஷ்டவிதம்புஷ்பம் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம்பவேத்" என்கிற
புஷ்பங்கள் (எண்சித்தி) "உளஹஸ்ரகேதஸ்யமம் தேவிவாதாஸ்ய

ஸாத்ரீ||ராஷ்யாநுஜாமியாதர்கம்|தேஹொரயமெஸ்வமேராணாஷ்ளவ கீ
திதா" இத்யுக்தா:."அவஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விசோகோ
விஜிகத்ஸோபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப" இத்யுக்தாஷ்டகுணாவி
ஷ்டராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கெட்டு குணங்களாவனேதி)
(எண்குணத்தோனெட்டெண்ணும்) எண்குணத்தோனுடைய எட்டு அ
ஷ்டாக்ஷரத்தை எண்ணும் அநுஸந்திக்கும் (எண்குணமதியோர்க்கு) அஷ்டா
ங்கயோகஸித்தியையுடையார்க்கென்றபடி. (வ்ரதிஸாதநம்) அநந்யஸ்வ்ருதி
வ்ரதஸாதநம். (உளஹம்) அநுக்ரஹஸ்யாபி ச்ருஹம் (அபோஹம்) உக்த
ஸ்யாபி யுக்த்யா நிராகரணம். (அஸஞ்ஞாநம்) விசிஷ்டவிஜ்ஞாநம் த
த்வஜ்ஞாநம் யதார்த்தஜ்ஞாநம். உளஹம் உக்தம். (தகஷம்) யாதாத்ம்யநிர்ண
நம் (அஸ்யநம்) ச்ரவணம். (தேவிவாதாம்) சூஷ்ரூஷா ஸாரஸ்யம் ப்ரஜ்ஞா

ஸாகா|| த்தொரிக்ஷஸ்யாஸ்யாவணிதம்.(எட்டுக்குணங்களித்யாதி)
"அவஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர் விசோகோவிஜிகத்ஸோபிபா
ஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப" இத்யாத்யுக்தாஷ்டகுணம்.வ்ரதிஸாதநம்வ்ர
தேஷ்டஉக்தம்(உளஹம்) த்யாஜ்யாபாதேயவிசாரம்(அபோஹம்)த்யாஜ்ய வ
ர்ஜநம் (அஸஞ்ஞாநம்)அஸிதஉக்தஸம்ஜ்ஞாவ்யேதஸ்யஸ்ய ஸேத்ய
ஸம்ஸ்ம். (தத்வஜ்ஞாநம்) ப்ராயாநாநாம் ஸ்ரீத வாக்யார்த்த நிர்ணயம். (உள
ஹஸம் இத்யாதி) கூடஸ்தவிரோதி ப்ராணே தேதாம்தரணி நிரஸ்ய
ஸிஸ்தாந்த நிர்ணயஉளஹாவபாவப யசாதராவ்யாவிஸிங்; பரா
வஜ்ஞாநம் பரபலாம் வகஷித்தம் ஸாதராவ்யாவிஸிங்; அஸ்யயநகேஷ
ரஹணதாராவ்யாவிஸிங்; ப்ராயாவததாஸ்யஸாவாதமேஹதாஹ
தஸாஹஸ வ்ராவிரஷ்யாவ்யாவிஸிங், ஈநவஸம்பய விவ்யாயாநதரி
தவிவேகவ்ரவாஹஸ்ஸாதாவ்யாவிஸிங், சூஷ்ராதிகதேவிவநிவ்ருத்திம், வ்ர

ச॥ ஸாஹஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி: । க்ரோதஜோபி கணோஷ்டக:" என்கிறவெட்டுவிஷ.(எண்பத்தி) "மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம்। மத்கதாஶ்ரவணே பக்தி: ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா ॥ ஸ்வயமப்யர்ச்சநே சைவ மதர்த்தே டம்பவர்ஜநம் । மமாநுஸ்மரணம் நித்யம் யச்ச மாம் நோபஜீவதி ॥ பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா" என்கிற எட்டுவிதங்களான பக்திகள். (எட்டுயோகாங்கம்) யோகாங்கமாகச்சொல்லப்பட்ட யமநியமாதிகள் (எண்செல்வம்) "அணிமா மஹிமா ச ததா லகிமா கரிமா வஶித்வமைஶ்வர்யஞ்ச । ப்ராப்தி: ப்ராகாம்யஞ்சேத்யைஶ்வர்யாணி யோகயுக்தஸ்ய" । என்கிறவிபூதிகள். (எட்டுமாகுணம்) அபஹதபாப்மத்வாதிகளாக விவக்ஷிக்கும் குணாஷ்டகம் "அஷ்டகுணா: பரமாத்மம் தீபயந்தீ" த்யாதிகளிற் சொன்னவையாகவுமாம் (எட்டெட்டெணும்கலை) சதுஷ்ஷஷ்டிகலைகள்.(எட்டிரதமேலதுவும்)

ஸா-நீ॥ வைதிகவிஷ.(யமாதி) யமநியமாஸநப்ராணாயாமப்ரத்யாஹார த்யாநதாரணாஸமாதயோஷ்டாவங்காநி. என்றபடி. ஶரீரகௌரவலாகவ ஸூக்ஷ்மத்வ ஸ்தூலத்வ ப்ரவேஶநீயதாஸ்வநாநி அணிமாதீநி. வஶித்வம் ஸ்வாதீநத்வம். ஐஶ்வர்யம் அந்யநியாமகத்வம். இஷ்டாநாம் ப்ராப்தி: ப்ராப்தி:. ப்ரகாஶம் காமோ யஸ்ய ஸ: தஸ்ய பாவ: ப்ராகாம்யம். வி ஶேஷ்யத்வம்(எட்டுமாகுணம்)அஷ்டஸம்க்யாக மஹாகுணங்களென்றபடி. "அஷ்டகுணா:பரமாத்மம் தீபயந்தீ"தி யதா ஸர்வஸ்மாத் அதிஷ்ட ஆத்மா ... ஸம்ஸாரதுக்கவிநிர்முக்தாதிகள் அஷ்டகுணா என்றபடி. இப்படிஉத்கர்ஷமுள்ளபோது ஆத்ம ஜ்ஞாநவான்களுக்குக்கூட்டு குணாதிவத்தி இல்லாமையாலே அந்யவிஷயமில்லையோவென்ன ஜ்ஞாநாதிகள் அத்யந்த உத்கர்ஷத்தாலேயன்றிக்கே ஸ்வதந்த்ரமாய்ச்செய்கையாலேயன்றிறன் றருளிச்செய்கிறார்

ஸாக॥ கோபாஶ்ரயஸி:, ஆய்ஷைவிக நிவ்ருத்தி உடஜ்தாஶ்ரயஸி. ஆய்ஸள திகநிவ்ருத்திலேஷாபாநாஶ்ரயஸி,ரித்யஷ்ட.ஸாம்வோத்ர க்தாஸி ஶ்ரேயாஸீத்யர்த்த:..ப்ரமதம்வேதாஸ்ய நம்க நஜ்ஞாநம்ஸார்த்தம்மாஸ்யநலிஷவேதார்த்தஜ்ஞாநம், தமிதாதீதம்ஸாஸாஸ்யார்த்தநிர்ணயம், தத்ஸ்வாமத ஸம்வாதஸௌக்ஸந்தம் தத்:, ததஸாரார்த்தநவாதஸாவநா, ததக்ஷ்யாத்ரிகாய்ஷைவிகாய்ஸள திகதோஷேதப நிவ்ருத்தி,ரிவேதேஸ்ம ரசவஸிஷ்யஷ்டகமிதி ஸாவ:. ஆஸந ப்ராணாயாமாதி நியமாதீத்யாதி ஶப்தார்த்த:, (அணிமேத்யாதி) அணிமாதி அஷ்டகம் ஶரீர யமுட:, வஶித்வ ஸர்வஸமஸ்ய தஜ்ஞாநியம்த்ருத்வ மித்யர்த்த:, (ஐஶ்வர்யம்) ஸர்வத்ர ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ஸமர்த்தம் ப்ராப்தி:ஸார்த்திகைஶ்வர்ய நவாம ஸ்வார்த்தம் ப்ராதிஸ்வஶக்த்வே காஶ்ரிதாநாயாகவாவிஷா:,(எட்டுமாகுணமித்யாதி) அவஹதவாப்மாதிகளா அஷ்டாவாத்மகுணா "த்யாகஸ்வதோதை

௨௭|| “ஶூத்³ராபீ⁴ரக³ணா ஸூதஹாரஸ்யாயா நகா:| ஶீலஷ்டாரளஶ்ச ரஸா:” என்கிற ஶ்லோகங்களெட்டுக்கும் மேலான ஶாஸ்த்ரம். இவையெல்லாம், (எட்டினவே) இவற்றிலிவனுக்கிழிவுள்ளபோது எட்டாதவையொன்றுமில்லை. ஞாநாதிகள் நிரம்பா தொழிகிறது. அநுஷ்டாநத்திலூற்றம் போதாமையாலே. ஸௌஶீல்யாதிகள் வாராதொழிகிறது உபேக்ஷையாலே. ஈத்³ருஶ ஸம்ஸாரம்நிவர்த்தியா தொழிகிறது; இசைவில் குறையாலே. ஆகையாலேயிறே “நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்த²ஸாத⁴க:” என்கிறது. * * * *

அவித்³யாபேத³நாஶார்த்தே² ப்ரபந்நாநாம் தம் ஸ்ம்ருதௌ |
அஸங்கா³ஸக்த ஸ்வீயே ப்ராப்யேஷ்டி ஸித்³தி⁴: ஸித்³த⁴ ||

ஸா.டீ||(ஞாநாதி³களிதி) அவ்யவதா⁴நமாகவிப்படியழிக்கப்போமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஇதி) ஆகையாலேயென்றாஹ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டு ப்ராப்தமாகையாலே என்றபடி. இப்படி ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யகாரணமாகிலும் ஈஶ்வரனுடையபோஜனையும் ஸகலப்ரதிகளுடைய போஜனையும் ஸாத்⁴யஸாத⁴நஸ்வரூப ஸித்³த⁴மாகையாலே அதுகளையும் உபபாதிப்பிக்கவேண்டாவோவென்னவந்த . போஜநானுஜ ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்³த⁴மாகையாலே யந்நவாக்யமென்றும் ஸாத்⁴யவேதாந்த போஜநானுஜமே ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்³த⁴தயா உபாதேயமென்றவருளிச்செய்கிறார் (அவித்³யேதி) அவித்³யா ஆஜ்ஞாநம். ஸேவ பந்த²நாஶோபகார தத்³ப³ந்தே⁴ அநவஜ்ஞாதா: ஶ்ருதா: ஸக்தய: ஸதா³சார: யேஷாம் தே: அஸதா³ஸ்வாதே³ அஸ்வஸ்வாமிபராதீ⁴நோஷயந்த்ரதயா அஸங்க்³ரா

ஸாகா || ஷட்கர்மநிரதோ ய: ஶ்ரீவைஷ்ணவோபாஸக: பஞ்சகாலபரோ அநந்யஸத்³ரூப: ஸுஹ்ருத் ஸர்வபூ⁴தாநாம் (இவற்றில் தாழ்ந்தவர்) உத்தமகாரணகஷ்டராக பரம்பராஸ்தாநுஷ்டாநஶ்ரத்தா அநிர்தேஷ்டிதமூர்த்திஶ்ச ஶுத்³ரஸத்த்வாதீதா: ஸ்வரூபஹாநோபேக்ஷா பரம்பராஸ்தாநுஷ்டாந ஞாநாதிஞாநாவர்த்திதா: ஸௌஶீல்யாதீநாம் தேஷாம் ஸம்ஸாரா நிவ்ருத்திஸ்ய நாவஸ்யந்த, அஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஸர்வார்த² ஸாதகஸ்ய வசநாநாம் ஸாரவத்த்வம் உபேந்த்ரஸ்ய (ஞாநாதீதி) காரேஷ்டநிஷ்டேஷ்வபி ஸ்வாதி²கே, நியாமகஸ்ய ஸ்வத்வ ஸௌப⁴க³ல்ய தஸ்யாதி ஸ்வ யாத²ார்த்²யஸ்ய தாந்தி கோஷ்டி: தத்ராயாதிதி ஸா வ: ஸர்வமந்த்ர ஸாமர்த்²யம் ஸ்வகாரஸ்ய ஹ ஸ்வ ஈஶ விஶ்வதோகாரணா ப்ரதிவசநே தேஷாம் தேஷாமநுஷ்ட ஸ்வதஸ்ஸ்ய ஸ்வாமிந: ஸ்வா க்ருதி ஸ்ராஹாத்ம்யஸ்யாத்ம (அவித்³யாதாதி நா) “அநாத்³யந்தாக்³நிஜ்ஞாநேந ஸ்வஸ்விதி யாஸ்திம் | அவித்³யாதா ஸம்ஸ்கர்தீ வீஜ,, தத்³ரூபத்தே ஸமாதாந ஸ்ரு ஸ்வஸம் தாத்த்வ ஸ்வஸ்வரா விஷ்ணோ “ஸர்வே நவ்யாஸஞ்ச ஸர்வேஷாநி

ஸூ॥ உயர்ந்தரங்காவலனல்லார்க்குரிமைதுறந்துயிராய்
மயர்ந்தமை தீர்ந்துமற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்ப்
பயந்தவன்நாரணன் பாதங்கள்சேர்ந்தபழவடியார்
நயந்தகுற்றேவலெல்லாநாடுநன்மனுவேதினமே.

அவ॥ ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யம் ஸித்தியாது; அந்யே ஸர்வே ஸ்வாத்மநிஷ்டா: இதி ஸ்வாமிநா பகவதைவ ஸர்வஸ்யாபி ஸ்வாத்மநிஷ்டாஸ்வ ப்ரயோஜநாந்தரபரஸ்யாபி ஸ்வாமிநா தந்நிஷ்டாஸ்யாபி தத் க்ருத்யமாகில் அப்படி ஸ்வத்வதாநாந்தரமென்று சொன்னது கூடுமோ? அவர்கள் சொன்னவர்த்தம் ப்ராமாணிகமாகில் கூடாதேயென்றபேக்ஷையிலே ஸர்வதோபாதிக்த பதார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு ஒரு பாட்டாலே அர்த்தங்களைப் ப்ரகாசிப்பிக்கிறார் (உயர்ந்தனிதி) ப்ர॥ இப்படி உபபாதித்த பதார்த்தங்களில் வாக்யார்த்த ப்ரஸ்தாவத்தில் ஸ்வாமி த்வ தத்த் ஸம்பந்த பரமார்த்த ப்ரயோஜநையை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (உயர்ந்தனிதி) உயர்ந்தன் ஸர்வஜகத்காரணபூத ஸர்வேச்வரன் ரக்ஷகனான (காவலன்) ரக்ஷகன் ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணனை ஒழிய (அல்லார்க்கு) அந்யருக்கு (உரிமை) அநந்யார்ஹசேஷத்வமென்றபடி. (துறந்து) சேஷத்வத்தைத் தவிர்ந்து ஸ்ரீயப்பதிக்கே சேஷனாய் அந்யசேஷத்வத்தைக் கழித்து. இதனாலே அகாரார்த்தமும் உகாரார்த்தமும் சொல்லப்பட்டது. (உயிராய்) தேஹாதிவிலக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநமய ஜ்ஞாநகுணகனாய்

ஸா॥ ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அநந்யார்ஹசேஷபூதனாய் ஜ்ஞாநமய ஜ்ஞாநகுணகனாய் ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபனாய் ஸ்வதந்த்ரநல்லன் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கைங்கர்யம் ஸித்திக்கும்; ஸகல ஸம்ஸாரிகளும் அநாதியான அவித்யையாலே அஹங்கார மமகாரங்களாலே தமக்குத் தானே ரக்ஷகனாக நினைத்திருக்கும் அந்தத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற ப்ரதிபந்தகம் கழியும் (ஸ்வதந்த்ரமென்றாலே) நிவ்ருத்தமாக வேண்டும். விரோதியான அஜ்ஞாநமும் நிவ்ருத்தமாக வேண்டும். உபாயாந்தரங்களும் த்யாஜ்யமாக வேண்டும் (உயர்ந்தேனென்று) (உயர்ந்தனங்காவலனல்லார்க்குரிமைதுறந்துயிராய்) ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரன் ஸ்ரீயப்பதியாகையாலே சேஷத்வமும் உபாயத்வமும் ப்ரதிபத்தி ஸம்பந்த ப்ராப்யமாக ஸ்வாமியுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வம் "ஸர்வஸ்ய ப்ரபுமீசாநம்

மூ|| அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டிதஃபலமதிருஷ்டிப்ரஸா பலபதிவதோபாயமதோ
ரமேஶாந்த்ரஸுகஹிதமுபநதமந்யாகதஃஸர்வஶக்திஃ|

ஸா-நீ|| ரம்யத்ரயாணாம் ப்ரஸாதத்தாலே மஹத்தான பலவிஶேஷணு
மென்றபடி. (மயர்ந்தமைதீர்ந்து) அஜ்ஞாநந்தீர்ந்து அஜ்ஞாநமும் ஸ்வாத்ம
ஜ்ஞாநந்தீர்ந்தென்றபடி. (மற்றோர்வழியின்றி) அந்யோபாயத்தாலே
லேயுமந்யஶக்தியாலும் உபாயாந்தரமில்லாமல் அடைக்கலமாய்ப
ரந்யாஸ ஸமர்த்தனாய் இதனாலே நிக்ஷேபஸம்பந்தஞ்சொல்லித்து.
(பயந்தவன்) ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனான நாராயணன் "நாராஜ்ஜாதாநிதத்
த்வாநி நாராணீதி" என்றபடியே ஜகத்காரணபூதநாராயணனு
டைய(பாதங்கள்) திருவடிகளைச்சேர்ந்து உபாயமாகப்பற்றி "தேஷாமேவ
நமஸ்குர்யாந்நாராயண இதி ஸ்ருதஃ" என்றவசநத்தை சொன்னபடி
(பழவடியார்) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவாஃ" என்கிற நித்ய
ஸூரிகள் (நயந்த) ப்ரீதியோடேசெய்யும்(குற்றேவலெல்லாம்) ஸர்வவி
தகைங்கர்யமெல்லாம் (நாடு) ப்ராப்திக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற
(நன்மனு) நல்ல மந்த்ரத்தை.(ஓதினமே) உபதேஶித்தோமென்றபடி. இனி மந்த்ராந்தரவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாக மூலமந்த்ரத்திற்கு ஸ்வதந்த்ரமாயும் ஸர்வாங்கமாயும் ஸாங்க
முபாதியாநின்றுகொண்டு அதிகாரிவிஶேஷவிஷயத்திலே நிஶ்ஶேஷ
ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியையுமிம்மந்த்ர முண்டாக்குமென்று ஶ்லோகத்தாலே உப
பாதிக்கிறார் (அஸ்மிதி)(அஸ்மம்) உக்தப்ரகாரேண(ஸங்கல்பமாத்ரேண
த்ரிதிவமேவ)"ஏதிதேஷ்யகாக்ஷா" இத்யாதிநோபாதிதேஷுபு பதேஷு (ஸம்யுதம்) "ஸதேவ நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பதம்" இதி ஸம்யுதம்(கஷ்யாத்ஸமேம்)அந்தம் பதம் அவஸ்தாபேதி. கஷ்யா த்

ஸா-கா|| தேவ ஸங்கேதஸங்கேதா விதாரி" த்யுக்தேர்ஜ்ஞாநவகோத்தேயம்
காராதேஶா தஶித்தஃ. ஸ்வவஶ்யணவாஸம்யுக்தஃ (மயர்ந்தமைதீர்ந்து
மற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்) நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகாராபாயாந்த
ரஶூந்யதயாஸமவதம்ப்ர பந்நஃஸதேந நிஶ்ஶேஷாஸந்நாதஶிதஃ
(பயந்தவந்நாரணன் பாதங்கள்சேர்ந்த பழவடியார் நயந்த குற்றேவலெல்
லாம்) "நாராஜ்ஜாதாநீ" த்யாதிஸித்தஸ்ருஷ்டிகயா தத்பாராயணதயா
ச ப்ரஸித்தஸ்ய நாராயணஸ்ய சரணௌ ப்ராப்ய நித்யஸூரிணாம்
ப்ரியதத்ராதர விஷய ஸர்வம் ஸர்வவிதகைங்கர்யம். ஸதே
ந நாராயணஶப்தோக்தஃ(நாடுநன்மனுவோதினமே) மந்த்ரராஜமிம
தம் ப்ரதிபாதயந்தம் மந்த்ரமந்த்ரவிஷேதஸ்யம். தாபத்ரயாஸம
பேதஸம்நிவ்ருத்த்யர்த்தம் மயூர்ஜிதவ்யக்திதபரோதாஸ்யநா
மதி விஶதம் ப்ரகாஶகதயா"பஹவோஹி மஹாத்மாநோமநயஸ்ஸநகாத
யஃ| அஷ்டாக்ஷரம் ஸமாஶ்ரித்ய தேஜஃபரமேவாப்நுவந்" இத்யுக்தேஸ்
த்ய மூலமந்த்ர ஸவ பரம் பரஸ்பரார்த்தஸாயக இத்யர்த்தோபபத்த
ம இத்யபிப்ராயஃ (அஸ்மித்யாதி) தத்ர பதபதார்த்தவாக்யார்த்தநா

[illegible]

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய

[illegible]

[illegible]

𑌶𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌾-𑌨𑍀 𑌸𑌾-𑌕𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰 𑌹 𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰 𑌯 𑌸𑌾 𑌰𑍇

𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯

𑌹𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂

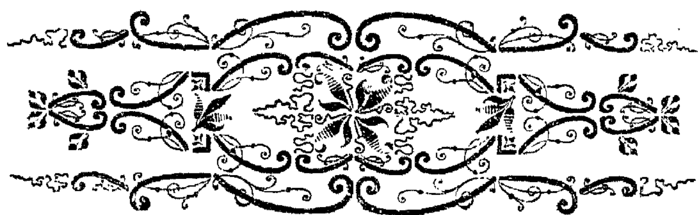
𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃

𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌰𑌾𑌜𑌕𑍋𑌶 𑌤𑌿𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃

ஶ்ரீ

—:o:—

அபாயிகாரம்

ஸா-டீ|| க்ருதே யத்ஸ்நாயபூர்வா ப்ரோக்தாபோ நிஜாய-ம் ஶாஸ்த்ரஸாரம்
ஸம் | ஶ்ரீரங்கநாதஞ் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரணம்ய அபாயிகாரஸ்ய கரோமி
டீகாம்|| இப்படி ஸாங்கப்ரபத்த்யதிகாரத்திலே அங்கத்தையுங்கூட்டி ரக்ஷஸ்த்வத்,
யத்துக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யயோஜனை யிருக்கும்படி சொல்லுகிறோமென்று ஸு
திஜ்ஞைபண்ணினது கூடுமோ, நத்தோ ஜ்ஞாஷ்டாக்ஷரதோ:, "ஜ்யோதயஜீவ
ஷி ஸாரோதி யோயமே ஸக்ருத்தம் ஜ்வா | ஸக்ருதஷ்டாக்ஷரம் ஜப்த்வா ஸத
ஸ்யபேஹ்ஸதே,, இத்யாதிகளிற்படியே ஸம்ஸ்தரக்ஷமாகையாலும் ஸ
க்ருதநுஸந்தாநத்தாலே வேதத்யாஸக்ருதநுஸந்தாநஸ்ய ஸம
ஸ்த்தாலும் க்ருபேண ஸம்ஸ்காரீகருக்கு ஜபோந்த்தாலே ஸக்திஹே
தாவாக ப்ரஸ்தமாகையாலும் ஸாரதமோ ஷ்டாக்ஷரத்துக்கு ஸ்வ
வாக்யயோஜனை கூடினாலும் அங்கத்துக்கு இப்படி ஸ்வபாவமில்லா
திருக்கவத்தையும் ரக்ஷஸ்த்வயத்திலே கூட்டிஸ்வவாக்யயோஜனை
பண்ணக்கூடுமோ, அங்கத்துக்கும் "ஸக்ருதேவ்யாரஸ்ஸாஸார தாரகோ
ஹவதி" த்யாதிநா ஸக்ருதேவ்யாரண ரக்ஷணஸம்ஸாரோத்தாரகத்வ
ஞ்சொல்லப்படுகையாலே ஶ்ரீமதஷ்டாக்ஷர ஸ்வாபிகஸ்வபாவத்வாக
ஸ்வவாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமென்றிலானலுமிதுக்கு ஸ்வவாக்ய
யோஜனைதத்வஹிதபுருஷார்த்தவிவேகத்துக்காகவன்றோ, அது
ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஸ்வார்த்தாநுஸந்தாநத்தாலேயிதமன்றோ, தத்வ
ஹிதபுருஷார்த்தவிவேகத்துக்காக க்கூடாவிட்டாலும் "ஶ்ரேயஸ
ரணம் வ்ரஜ" என்று அங்கம் ஸ்வதந்த்ரம் ஶரணஸ்த்யானபடியாலே
அநுஷ்டாநகாலத்திலே ஸம்ஸ்த்தோணவாநுஷ்டேயம் ஸ்வஸ்த்ய
மானபடியாலே அதுக்காக அங்கத்துக்கு ஸ்வவாக்யயோஜனை பண்ண
வேணுமென்றில் ரஹஸ்யத்ராதிகளைப்போலே வேதத்திலே இதுவிதி
மல்லாமையாலே ஸ்வதந்த்ரமயல்லாமையாலே ஶரணஸ்த்தஸ்வ ஸ்வோபகா
ரிதமன்றோ, இதுவும் ஶாஸ்த்ரத்தியிலே பிரியவோதிச்சேர்த்தநா

ஸா-கா || ஸாவம் ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஸ்வவாக்யயோஜநாஶக்தா தத்வ
ரணஸ்ய அங்கஸ்ய ஸ்வவாக்யயோஜநாம்ஶ்ரோரஹதே. தத்ர "ஸக்ரு
ஜ்ஜப்தேந ஸம்ஸ்ர்தேண க்ருதக்ருத்ய ஸ்வீயதே" த்யாஶ்ரித்ய ஶாஸ்த்ர

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

௨௭|| க்ருஷ்ணோத்தாவித ந்யேதத்ர தத்ர ப்ரஸக்தா
ஶாஸ்த்ரே ஶிஷ்டாதிஶந்தியஸ்ய தத்ராஷ்டஹாவ:|

ஸா-நீ|| ஸாத்யபக்தியிக்கையாலும் ஸ்ரீபஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாதிகளிலே ப்ரபத்திவிஸ்தாரம்பண்ணி ப்ரதிபாதிக்கையாலும் ஶ்ருதிஸித்தாந்தத்தில் ததா கரண மந்த்ரங்கூடுமென்றிலப்போது இது பத்திவாக்யஸ்வா க்யமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியாதோ, கிஞ்ச இதுவுமொருகரண மந்த்ரமாகில் இரண்டென்று அங்கவாதியான ஆயஸம்ஜ்ஞையும் விரோதியாதோ, அஷ்டவ இதுக்கும் பக்திவாக்யயோஜனை பண்ணவேணுமாகில் ஶரீரமந்த்ரார்த்தவத்தாம் பண்ணலாகாதோ, அந்யத்வு "நிவேஶிதஸ்வாத்மானம் விஷ்ணவேமந்த்ரேஜஸி | ததர்த்தா தந்நாஶாந்த ஸ்துதி ஷேணரிதிமந்த்ரத:" இத்யாதி விஹித ப்ரபத்திகரண மந்த்ராந்தரங்களைவிட்டு அயத்துக்கே கரணத்வப்ரதிபாதநநிர்பந்தமுண்டோ, ஶரீர மந்த்ரமும் "ஶரீரமந்த்ரேண ஸ்வாத்மானம் ஸமர்ப்பயேதிவேதயே"யென்று கரண மந்த்ரமாகையாலே தத்ப்ரதிபாதநத்தாலே தானே ஸர்வமும் ஸித்திக்கையாலே அயாசரப்ரதிபாதநம் வ்யர்த்தமன்றோ இத்யாதி ஶங்கைகளை இந்தவதிகாராந்த்ய ஶ்லோகத்தாலே பரிஹரிக்கக்கோலி க்ருத்ஸ்ரௌகத்தாலே ஶங்கா பரிஹாரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (க்ருஷ்ணோத்தாவித)யோக்த: (க்ருஷ்ணோத்த:) ணிஜந்தாக்த:. நிஷ்டாயாம் வைடிதிணீசோஶ்சவ: ஶ்ராவித: ஸம்வந்த: ஶ்ராவித: ஶரண்யன் அர்ஜுன ப்ரபத்திஸம்பத்யா இம்மந்த்ரம் ஸம்ப்ரதாயார்த்திதமாகி லென்றபடி. உத்தரிதோஷி தநேதே என்று சொல்லாதே க்ருஷ்ணோத: என்று நிர்தேஶித்தது, க்ருஷ்ணஸ்வகாரஸாக்ஷாத்ஸர்வக்ஞஹீதமாய் ஸர்வஜ்ஞாநப்ரமாணகமாக ஸம்ப்ரதாயார்த்திதமாகில் மந்த்ரா

ஸா-கா|| ஸகாரஶாஸ்த்ரதரோத்ராவ ஶங்கிதஸர்வஸம்ப்ரதாயாரணரோத்ரண ஶோக்ஷஸாயகதயா க்ருதக்ருத்யாவாதகொஷிஷிரத்து ஸமவஸ்திதிரபேதயாவாஸ்தெகொஸமீபவ்ரஜராஷாபக்ஷம் ஷிஶாஶ்யாஸ்வமந்த்ர: ஸாநந்தஸ்யாதா: "தஸ்யாஶ்வத்தம்ஸேதாந் தீக்ஷ்ணாவி நக்தஹாரேவாணிநிஷ்பந்தஸக்ஷிமாலதாஷேஷ்வவெஷ ஸஹரோகா" இத்யாதிக்தாத்திரபேவாஹாராமரோஸக்திகரோஹவதீத்ர ஹ. (க்ருஷ்ணோத்தாதிநா) ஸம்ப்ரதாரத்ரே ஸாயஸ்வாஸ காலே

௨௯॥ ப்ரத்யக்ஷதாம் ஸஹஜதிவ்யஸம்ஸ்ருதிகாலமாந்த்ய:
ஸத்ராஸஹாயஶரணாகதிரஸ்து ஸா மே॥

திருவுள்ளத்தில் ப்ரதிபத்தி லாகவமாகவாதல் ஶாஸ்த்ரீயமாக வாதல் சொன்ன உபாயவிஶேஷத்தையும் இதின் ஃபலமாக த்ருதீய பதத்திற்சொன்ன புருஷார்த்தவிஶேஷத்தையும் விஶதமாக ப்ரகா

ஶாநீ॥ ஸர்வேஶ்வரத்தையபேக்ஷியாமல் தானே ஸ்வபாவத்தாலே புருஷனுக்கு க்ருதக்ருத்யதையைப் பண்ணுவென்று ஆஜ்ஞாபிக்கைக் காஸ்ஸஹாயஜ்ஞானமன்றிக்கே ஸக்ருதுச்சாரிதமாகிலும் ஸக்ருதுச்சார ஸம்ஸாரதாரகோ பவதி” என்கிறபடியே ப்ரபந்நனைக் க்ருதக்ருத்யனாக்கு கையைப் பண்ணுமென்றும் திருவுள்ளம். இத்தாலே மந்த்ராதிகளுக்கு ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலே தான் ஸஹாயஜ்ஞானவைஶிஷ்ட்ய ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலே தான் க்ருதக்ருத்யதாபாதகஸ்வரூபமோக்ஷஜநகத்வ ஸ்வபாவமில்லையென்று கருத்து. யஸ்ஸ்துத்ய: ப்ரகார: க்ருதார்த்தஸ்வபாவ இத்யர்த்த:. யாதொரு உபாயப்ரகரணம் ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாய் அஸ்திரத்தமாய்க்கொண்டு க்ருதார்த்தஸ்வபாவனாய் விளக்கி ஸக்ருதுச்சாரணமன்றிக்கே ஶாஸ்த்ரவிஹிதத்வம் விஶ்வயாமையாலே ப்ரயோகோச்சாரணத்தாலே க்ருதோபாயதாதஶையையும் அதீயாத்யுச்சாரணத்தாலே “அபேக்ஷாஸ்ஸ்ரேயஸதேந ஸஹஸமேவவக்தா” என்கிறபடியே ஸத்வபுருஷார்த்தயாக்ருதார்த்ததாதஶையையும் குடுக்குமென்றபடி. உச்சாரணமாத்ரத்தாலே க்ருதக்ருத்யதையை பண்ணக்கூடுமோ, “ஜ்ஞாநாதேவமோக்ஷ:” என்கிறது விரோதியாதோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷதாமிதி) ஸைஷா உபாயாந்தர: ஸத்ராஸஹாய ஶரணாகதி ரஸ்து ஸம்ஸ்ருதிகாலமாந்த்ய ப்ரகாஶமெய மன்றியிலே யிருக்குற ஸம்ஸாரமாகுறகாலமாந்த்யத்தை ப்ரத்யக்ஷதா ஸாதநாதய காலமாயிருக்கையை ஸ்வபாவஸ்வபாவ ஸிவாவுக்கு ஸ்த்ராஸஹவேளையாயிருக்குகையை யடையாநிற்குறதென்னபடி, ததா மந்த்ராஜபங்கள்போலே ப்ரபூரணாதிநியமத்தைக்ஷியன்றியிலே ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலே ப்ரஸந்நப்ரபத்தியை யவிகலமேந உண்டாக்கிப்ரஜாநநமன்றிக்கேமோக்ஷஸாதநமாகுறதென்கையிலே ஸக்ருதுச்சாரண ஶ்ரவணத்தினுடைய தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ததாஹ ஶ்லோகாந்தரயிக்ஷ்வாஸஸஹவாஸவ: ப்ரத்திகாரணமாத்ரஸ்வாதுர்வஶ்யம் வ்யாக்யாநமென்றுகருத்து. ஸத்ராஸஹாயஸ்வருபமாத்தாலே ஸம்ஸ்ருதி ஶரண்யரிவ்யநம் பதிகளையும் யாவாநிதஸர்வந்யாஸ: ப்ரயாய ஶரணாகதிஸ்வரூபமாத்தாலே ஸம்ஸ்த்தியாலோவலக்ஷிதாநுகூல் ஶ்ரத்தாதிவிஶிஷ்ட ஶரணாகதியாகியத்தையும் “மாதரம் த்ராயதே”, என்று வ்யுத்பத்திமாத்ர பதஸம்பந்த ரக்ஷாஸம்பந்தத்தையும் பதா.

ஸாநீ॥வுஉஸூஷிதவ-ாரஷகாரத்தையும்மற்றுமெவெக்ஷிதமாணவிரு ஹாதியொமத்தையும்விஶதமாகவு திவாதிக்கையாலே க்ஷத்ஜஸம்ரு ஹ மான உ ூ ஷ உ ஞா தாதிகளைக்காட்டிவிதுக்கே வஉவாகவ்யொஜநெ பண்ணவேணுமென்றுகருத்து. வஷசென் கையாலே கவிஹிஜஸவு ஊா யாமதக்வுமும்ஸூஷிதம். இனிநிரவயிகவு ஹாவவத்தான உயத்துக்கு உடுஷஉாதா தூவவந்தானே க்ஷம-வ்ஷ தூாஉநம் பண்ணலாகாதோ, உயம் உடுஷஉாதுத்துக்கு வ்ராவ்ராநரவ்வமாகையாலே உஷஉஞாதூா உநஜரமே உயத்துக்கு வ்ராவ்ராநம்பண்ணவேணுமென்றில் உயத்தில் வடுவவ்வணும் ஸாமஹாஸவவ ணவரமாயுமுதூரவணும்வாரஷாக்ஷவரமாயுமிருக்க கெவஷ ஶேஷக்வஸ்ரவு வரமான உஷஉாது வ்ராவ்ராநக்வமெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிருர் (திருஉஜுத்திவிதி) நஉஸ்ஸிலே ஸ்ஷயொஜனையிலே ஸாஜ்ராவாயம் ஶாஜமாக விஷிக்கையாலும் ஸுக்ஷயொஜனையிலே க்ஷநிஷநிவ்ருத்திவரமாகையாலதுவ்ராஜமன்றிக்கே விஷியாமையாலாத்ரீகமாகவிஷிக்கையாலும் தூதீயவஉவதூத்ரிபிலேவாராஷாக்ஷம்விஷிக்கையாலும் இந்தரெண்டையும்உயம் வஷவராதூர வணங்களாலே வாராஷகார ஶாணவிஶ ஷாநா க்ஷஷ்ராஉ்மம வாரஸ்ரமாகவுமநிஷநிவ்ருத்திவாரஸ்ரமாகவும் வதிவாதிக்கையாலே வ்ராவ்ராநரவுவக்வுமுவவணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் உஷஉாதூம் "ஜதிகு்ஜெ வ்ராஹ

ஸா-கா॥ ராதி ஜெநரஷவணம். உஷஉாதூாவமதாயிகாயநாஷொவாயவரக்வாஜு தஉாநஜயஸாமஉ. உஷஉாது மதநசஶஜவஉ தூாக்ஷ்க்ஷயொஅயொ வுகாஶநாகஉயஶவாஉ்கஉித்வுஉ ஶநவ்ராஜெந ஸாமதிஉாஷ. (திருஉாத்திவிதுராதிநா) (கூக்ஷமாகேதுராதி) நஉஸஸ்ஷுஷாக்ஷ வராக்ஷயொஸ்லீகாரெ ஸாஜெ்ராவாய ஸ்ஷொவாயயொஶாஜக்வம ஸக்ஷ்ராக்ஷ்ராமீகாரெ விரொயிநிவ்ருத்திரஷவாக்ஷஸாஉக்ஷ்ராக தஸ்ாரெநாவாயவ்ஷ விஷிக்ஷயா தஃஸ்ரீஉஉயொதவ்தி வாகெ்ராஉிதீயஃஷ வஉாநிக்ஷராஉஶவணுவிஶதிக்ஷாரன் வஜஶக்ஷரம் வயஉஉஶாக்ஷரம்க்ஷவரம்நவாக்ஷரம் வயஉவஉமுதீயதிதீயவதாக்ஷாத்ரக்ஷாணிவணாக்ஷரம்வணுஉம் உ்க்ஷரஃ ஷஷ" உதுராதிஷா விஜெ்ராக்ஷஃ, 'நவாணம் விஷிவுஉயா திதயாணம் ஶிரொஉதம் | ஶிவாணம்து்க்ஷரம்விஷிக வஉம் தஉெஉவஹி॥ க்ஷஸ்வணாக்ஷரம் நெதம் உ்க்ஷரம்வபீக்ஷிதம் | ஸ்ரீஉஜுபாக்ஷவரெயாக்ஷா நாராயணஉதீஷ்யெத॥ தவ்ரெவாரணள ஶஉஹ தவ்ரெஶரணம் தயா| வுவெஉ்தக்ஷவரெயாக்ஷா நஉஶஉஉதஃவர॥ ஸ்ரீமெதவ தயாயக்ஷவரெநாராயணாயவெ" தி உதிஉம்தூாஉாக

ப்ரஸித்தி ப்ரஸிப்பிக்கிறது உபயம். இது காவ்யத்திலே பிரிபவோதிச்சேர்த்த நா ஸந்திக்க விதிக்கையாலும் ஸம்வாதத்திலே ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸம்ஹிதாதி களிலே ப்ரபத்த்யாசாராதிகளும் பண்ணி ப்ரதிபாதிக்கையாலும் ஸ்ருதி ஸித்தமான தாந்த்ரிகஸித்தம். இத்தை ப்ரபத்த்யுபாயவாக்யமென்று சிலர் சொன்னதுவும் ஸூத்ர ருசியைச் சொல்லித்தாரென்றுரைப்பிக்கைக்காகவா தல் ப்ரமாணாந்தரன ஸவேத்யத்வான் ஸம்வாதத்திலே யருளிச்

ஸா-டீ || செ" இத்யாதிப்ரபந்நிஷ்டத்திலும் பாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாதிகளிலும் ப்ரபத்த்யாசாராதிகள் பண்ணி விஹிதமாயிருக்கிறப்போலே உபயம் ஸித்தமாக வாஸ்தவமல்லாமையாலே ஸித்தகமே ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கப்ரமாணாந்தர ஸித்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இது காவ்யத்திலேயுக்தி) காவ்யார்த்தோக்ஷர ப்ரகரணஸ்த உபயத்தினுடைய ப்ரபத்திவர்ணத்தைபோதி ப்ரணவக உக்த்யாதியை போதி க்ருஷ்ணம் உத்தரவர்ணத்தை போதி ப்ரபோதாஷா சேஷத்வ ஸூசனை யுடைய வனிரண்டு வர்ணத்தையும் சேர்த்தொருக்காலுச்சரிக்கக்கடவனென்று விதிக்கப்படுகையாலென்றபடி. (ப்ரபத்த்யாசாரேதி) "ஸ்ரீவத்ஸ ஏகாக்ஷரம் ஸகாரோ த்விதீயாக்ஷர" இத்யாதி க்ரமேண ரென்றபடி. ஸூத்ரஸம்ஹிதா பாஞ்சராத்ராதி ஸம்ஹிதா, ப்ரமாணத்வேனோக்தாஸாவர்ணஸித்த வக்ஷஸ்தவம் காவ்ய உபயவாக்யத்வாத் ப்ராகாரார்த்தமாக ஸ்ருதி ஸித்தமானேதி) காவ்யம் ஸ்ருதிஸித்தகமிதி ப்ராக்ருதம் காவ்யோக்த்யாதி தத்வார்த்தமென்ற கருத்து. ஆனாலிப்படி உபயம் ஸித்தமாகிலிது ப்ரப த்த்யுபாயவாக்யமென்கிற ஸம்வாதாய விரோதியாதோவென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (இத்தை ப்ரபத்த்யுபாயவாக்யமென்றுயுக்தி) காத்யோ திகாநாமுபாயவாக்ய "தத்க்ரதுந்யாய" இதி ந்யாயேந யதா காத்யாதிரோஸவதி ததா தத்வார்த்தஸம் ப்ரபத்த்யுபாய வாக்யத்வமேனென்று கருத்து. ஸ்வாமுபாயவாக்யாதவி ப்ரமாணாந்தர வாக்யஸ்ம ஸம்வாதநாயஸவேத்தி (ப்ரவேதி) ஸவப்ரபத்த்யா ரணாதேவி ஸம்வத ப்ரயோஜாயாதிகள் ப்ரபத்த்யுபாயத்வஸ்ததேதத் வபாக்ஷிகாக தத்வஷ்டிஸித்த ஸ்த உபாகத்வவேதமென்று கருத்து. இப்படி இது ஸ்ருதிஸித்த தாந்த்ரிகஸித்தமாகில் ஸித்தஸித்த

ஸா-கா || ஸோத்ஸ்ரத்வ ஆஸணிக தஸவஸிவ்யந்யஸ ப்ரபத்யதிகாரஸ்வாஹ (இது காவ்யத்திலேயுக்த்யாதிநா) ஸவேத்ஸப்ரபத்த்யுபாயவாக்யஸ்ய ப்ராவ்யாவாதயுக்தோ தாத்பர்யங்க்ஷேக ப்ரக்ஷகாம்யக்தவஸ்யாந் யவதாத்ரிய நாவிஷேதி ப்ராமாணாம் தரவேத்யாஹ. (இத்தையுக்த்யாதி நா) "வேதிகேஷ உபயம் ஜபேத்யாதி வாக்ய" இத்யுக்த "தாந்த்ரிகம் வை ப்ரபத்யேத ரணா" இத்யாதிபிர் ஜபிதுமேநைவ தாதிஜ்ஞாநாபோஹ்யஸ்ய

ரம் || செய்கையாலேயாதலாமத்தனை. இதுக்கு ப்ரஷ்ட்ராதிகளும் ப்ரமாணாந்தராதிகளிற்போலே ஸாபேக்ஷணர்க்கு ஸ்மார்த்த வ்யாகரணாதிகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாம். இஸ்ஸூத்ரம் "ஸஹ்யாதீர்ணகணமாநம்,

ஸூ-௩௧ || த்துக்குப்போலேப்ரஷ்டவ்யதேவதாதிகள்சொல்லவேண்டாவோ "நாநாகாரம் நநக்ஷத்ரம் நதீபாத்ராதிநிவேதனம் | நவாஸ்யாபூர்ணமாலி ஸ்மேத்ராஹ்யுப்ரவேக்ஷதே" என்கிறவாக்யவாக்யகாரணை ப்ரஷ்ட்ராதிகளுமிதுக்கபேக்ஷிதமன்றென்றிறு முவாயாநாஷாநஷைய விலநவேக்ஷிதமானாலும் ஜவசீவர்களுக்கு ஸ்ரீஸெயாலுஸஹ்யாயா ஸாதகமாகவுமபேக்ஷையுண்டென்றுசொல்லவேண்டாவோ? ஸ்ரீ ஸூக்த்ய வப்ரஷ்ட்யாஷாவேஸ்த்ர ஸூத்ரீநமாகவும் ஸாஸம்யியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(இதுக்குப்ரஷ்ட்ராதிகளுமிதி)ஸாபேக்ஷணர்க்குஎன்கை யாலே இவைஇல்லாவிடிலுமிது காயாகரமென்று கருத்து. ஸ்மா ஸூத்ராதிகளில்ப்போலேஎன்கையாலேயதுகளுக்கவஸ்யாபேக்ஷிதமா னாலுமிதுக்குநாதீவாபேக்ஷிதமென்று கருத்து. ஸ்மாஸூத்ராயிகார த்திலே ஸ்மாஸூத்ரத்துக்கு ப்ரஷ்ட்ராதி நாரதீய கல்பாதிகளிலே கண்டு கொள்வதென்று சொன்னாப்போலே சொல்லாதே ஸூத்ரவ்யாகரணா திகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாமென்று நிர்திஷ்டமானபடியாலேயது களிலே ஸ்ரவண சொல்லாவிட்டாலும் ந்யாயத்தாலேயறிஞ்சுகொ ள்ளலாமென்று கருத்து. ஆனாலும் "ஸரணாகதிஸூத்ரவஷ" என்று அயரேகமாத்ரமென்கிறது கூடுமோ? அப்போது இரண்டென்று அதிவ்யாப்தியான அயஸம்ஜ்ஞை விரோயியாதோ? பஞ்சவஞ்சத்தா லே உபாயத்தையுமுத்தரவஞ்சத்தாலேயுபேயத்தையும்ப்ரதிபாதிக்கை யாலே ஸமஸ்தவக்கவஸ்யாபேக்ஷிதாயாஸயபாதயா அயஸம்ஜ்ஞை உபபந்நை என்னில் ஸநேகாயாபாரயாகத் தோற்றுகிற அயத்துக்கு உபப்ருஹ்மணாதி நிஷநமன்றிக்கே இந்தவயாஸயபரகமும்தத்ஸ்மு

ஸூ-௩௨ || ஸர்வத்ராதிஷுவிஸூத்ர ஸ்காயாகரகாவரமாக"ஸவேஷா ஞாம்த்ரி கஞகவே" திதாஸ்யிகலோகேஸ்ஸதத்ர்யவஸ்ஸ்களஷவஷதீ த்ரஷ்வ யஞாஹ(இதுக்குப்ரஷ்ட்ராதீதி)(கண்டுகொள்ளலாமிதி) 'கஞரா தீப்ரஷ்டஸஸ்யதேவீ காயத்ர்யாதாஹ்தா | ஸந்தஸ்தாதேவதாவிஷ்ணோ ரஸ்தாரஸநாதந:|| ஸ்ரீமந்நாராயணஸாக்ஷாத்ஸமர்ப்பஹ்மபாராயம்| தேஹஞ்யாஸம் தத்காயாந்தாத் ரஜேநஸ்ஞேவிக:|| ஷட்பாதநிஸூத்ர ஸ்ய ஷடம்ஹாரந்யவிந்யோஸ்தீ" த்யாதிஷு ஷஷ்டவ்யதீத்யாய:. ப்ரதிபாதயா அயவஷவ வ்ருத்திநிதிதேராபாயோபேயே ப்ரமாண தா விஸேஷயது ஸுதிஞ்சந்யாநந்யுதிகவயோஸ்ஞந ஸம்ஸதகவாக் தபாநயிகாரீத்யாஹ. (இஸ்ஸூத்ரதீத்யாதிநா) இஸ்ஸூத்ர மித்யஸ்யபேர்

௨௬ || “ஸர்வாம்ஸ்தா ஸஹஸௌ ஸௌஹ்ருதா” என்கிற ஶ்லோகத்வயத்தில் விவக்ஷிதமான பரமைகாந்த்யபர்யந்தமான அபயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அபயமென்றுபேர்பெற்றது. இப்படியிருக்கையா லுபாயாந்தரங்களிலும் முமுக்ஷுயாந்தரங்களிலுந் துவக்கற்றவன் இம்மந்த்ரத்துக்கு அதிகாரி

ஸா-நீ|| ஸம்ஜ்ஞையும் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரமி த்யாதிநா) ததாச ஶரணாகதிஸார ஶ்ரீராமாயணோபப்ரஹ்மணஸாரா நுஷ்டேயமாதாலும் ஜ்ஞாதவ்யப்ராதாந்யத்தாலே அபய ஸாதநா அபயஸம்ஜ்ஞை உபபந்நை என்று கருத்து. ஆனாலும் அபயத்துக்கு வசு வாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமோ? “கிஞ்ச தஸ்யவிமந்த்ரஸ்யகஶ்சந்ந் கஶ்ரோதவ்ய | நஹ்யஸ்தி யதிகாரீவஶ்ரோதவ்யோவிவாதநஃ” என்று அதிகாரியே யில்லை என்று சொல்லுகையாலே அஸம்பூர்த்தா நம்பந்மன்றோ? அந்த வசநத்துக்கு “ஸர்வோபாதா ஸஹாநுபூஹ” என்கிறப்போலேஉபாயாந்தரோபாயாந்தரங்களிலே துவக்கற்றவிம் மந்த்ராதிகாரியினுடைய ஏகாந்த்யத்திலேதாத்பர்யமென்றிலப்போது தாத்பர்யக்ஷேத்ரபக்ஷமாக ஸர்வாதிகாரஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇருக்கையாலேஜதி) காரணமந்த்ரங்களுக்கதிகாரம் ஸாபேக்ஷமாயுமஸாபேக்ஷமாயும் விஷயம் மந்த்ரம்வெவிகமாகில்ஸாபேக்ஷாதிகாரம் வைதவணிகநியதம்தாந்த்ரிகமாகில் அஸாபேக்ஷாதிகாரம்ஸர்வஸாதாரணம்அஸாதிகாரம் முமுக்ஷுத்வவாக்யமுமயதிகாரமோ, தததிகாரமந்தமந்த்ரமென்கை இரண்டுஅதிகாரமுண்டாகில் வர்ணாதிகாரம் அஸாதிகாரமில்லை யாகில் அவர்ணாதிகாரம் ததாச இங்கு உபாயாந்தரோபாயாந்தர ரஹிதன் இம்மந்த்ரத்துக்கு வர்ணாதிகாரீ அந்தவதிகாரிஏகாந்த்ய ஸ்ராஹியாநந்தவெநமந்த்ர ப்ரஸம்ஸெயிலேதாத்பர்யம். யதா இப்படி யாகிலுபாயாந்தரோபாயாந்தரங்களில்துவக்கற்றவனிதுக்கதிகாரி என்று ஸமிக்கையாலே ப்ரயோஜநாந்தர பரனுக்கிதில நதிகாரம் ப்ரஸம்கியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிருக் கையாலேஜதி) ப்ரயோஜநாந்தரபர ப்ரபந்நனுக்கு அவர்ணாதி கார முண்டென்று கருத்து. இப்படி உபாயோபேய ரூபாபய அபயாகவமே அபயஸம்ஜ்ஞைக்கி நிமித்தமாகில் ப்ரபத்யபேக்ஷம

ஸா-கா|| பெற்றதுஜதந்நே நாமயம். (துவக்கற்றவன்) அஸிதாஷாஸ்ஹி தஃ. ப்ராப்யாந்தரவிரக்தாஷ் உபாயாந்தரஸம்பந்தாந்து அகிஞ்சநா நந்யகதிஶ்சாந்யஃ. ஸர்வதேவதாஸம்பந்தோ ஸர்வோபாயபராகேஷ நாந்தரஸம்பந்தோபாயபரகேநவ அபயஸௌவாத்யகவ்ரதா தயோ ரஸம்யோமஹாத்ரயவர்ண ஸாரஸாவேர்ணபரகேநவா அபயஸ்ஸூ

உ௦ || யிகாரி. இம்ஃஸத்ரம் வாணஸஉவேடுணங்களை யடைவே வ்யுத்பாத்திக்கையாலே அயமென்று சொல்லப்படுகிறதென்றுஞ்சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி "ஸ்ரீஉஷாாாயணவூாதி" நிதூ)ாதி ஸஂஷ்ரானத்திலும் அயஸஂஸவ யொமத்துக்கிவையே நிதிதம். "ஸஂதராஜதிஸ

ஸா-நீ|| ஸஂவக்ஷவாரமென்று உச்சாரவணஸஂமிவ்யுதிவாஉகமென்றுஞ் சொல்லுகிறவஸாவ ஊாயத்திலே அயஸஂஜ்ஞாவிரோயஂவ்யுஸஂமியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இம்ஸஂதஜிதி) சிலவாவாயடுரென்றுசொல்லாதே சிலரென்று நிடுயஸத்தால்வஉவடுநிவடுாஹமேஷுஸஂவ்யுஊாய மென்று கருத்து. "ஸ்ரீஉஷாாாயணஷூாதிநுஉாஸொஹாதவதஸு)மெவ | வாஜீஷுாஸ்தவொஉவாஸடுஉநாகச்மௌ விவஜடுநு || வ்யாதிகஷுமு)ஂ ஸாவிஸ ஸஂவ்யுாஸடு)ஸாணஂவாஂ|வ்யஜாதியா ஷூவாணஂதமெத்ர வாஹஂஉயாவிடுத"ஜதூ)ாதி உஷ்ணங்களிலே அயஸஂமெஜுக்கி திக்ஷஸஂ மெவு) நிதிதமாக விருக்கவிங்கு வேருநிதிதுஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(இப்படி ஸ்ரீஉஷாாாயணஷுாதிஷிதி) திக்ஷஸஜூ)ாஉாத ஂநிதிதமாகில் வஉஅயாதகஶ்லோகங்களிலும் ஶ்லோகஅயஸஉாஉாயத்திலும் அயஸஂமெஜு வ்யஸஂமிக்கும நிராகாஸடுஅயவாகஂ உவுயத்திலும் அயஸஂமெஜு வ்யஸஂமிக்கும நிராக்ஷாஸடுஅயவாக்ஷஂ ஸஂதாஉ)திவ்யுஸ்தூஂ ஆகையால் ஔவிதூ)ாஅ)ாவகக்ஷாஷுாவாயொ வெய ாவொஸடுஅய வாக்ஷஉவ நிதீகூதூ)ாஷிஉாஷிஸூவக வஂஜ்ஞாஸஷூாயஂ அயஸஷுஃ ஸாஜ்ஞாஸஷூவா ஜவாநு)த நாதி வ ஸஜுஃ என்றுகருத்து. இவ்வஸடும்வஉவடுவாகூ)த்திலேஅயமென்று வ ஸஜுஃ என்றுகருத்து. இவ்வஸடும்வவுவாக)த்திலேஅயமென்று சொல்லப்படுகிறதென்று நிஜடுஸியாதே அயமென்று பேர்பெற்ற ஜதிநிஜடுஸத்தாலே ஸஷுவிதம். ஆனாலும் அயத்துக்கு ாஹஸு) தயாஷஹடுாவெந வஉவாகூ)யொஜனை கூடுமோ, விாகாஶாாவ ஸஂடுணாஷிகளாலே க்ஷஷுக்ஷீணமாக மாாவெஜஸமஉ)மன்ரே? ஸஂடுணாஷிகளாலே க்ஷஷுக்ஷீணமாக ஸாாவஜஸமஉ)மன்றே? ாஹஸு)ஂ அயத்துக்கு ஷுவ காணத்திலே மாாவஸஂடுணாஷிவ ணாஉாஷிவ காாங்கள் சொல்லவில்லையே, இதுக்கு ஷுவ காணத்திலே சொல்லாவிட்டாலும் ஸஂதாஷாவ காணங்களிலே சொல்லித்தென் றிலொரு ஸஂத்ரத்திலே சொன்ன மாாவஸக்கூ)ாஷிகஂ ஸஂதாஷாத் துக்கு வ்யாஷூயன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸஂதாாஜதிதி)

ஸா-கா || வாவு)க்ஷதிதூ)விஸாஂவ ஊாயிகதிதூ)ாஹ (இம்ஸஂத்ரமிதூ)ா ஷிநா)இம்ஸஂத்ரிதூ)ஸு)சொல்லப்படுகிறது ஜதூ)ெநாஷயஃ.இதுஜதி வ்யுதிவாஉநகதடுநிஜடுஸஃ. உக்தஂஅயவஉவ்யஷூதிநிதிதஂஸஂதாஷ ரேவு)திஷிஸதி.(இப்படிதூ)ாஷிநா) ஹமவநுஸவடுவிஜயிஷிதூ)ாஷி ஸா ணாமதிஸஂத குஷிஸூாஸடுஃ. ஷவஂவியஅயஸு) "நவ்யஸீஉதி மெவ விஉ)ா விநாஸஉாவஜஸத" ஜதி ஸாஉாநெ)நாக்தஂ ஸ்ரீஉஷாாாய

[illegible] || [illegible] ஜலம் [illegible] ||

[illegible] ,, என்று [illegible] சூத்திரத்திற்சொன்ன [illegible]

[illegible] || [illegible]) [illegible] மான படியாலே [illegible] || [illegible] ” என்கையாலே [illegible] காகையால் [illegible] தத்திலே [illegible] த்திலே சொன்ன [illegible] களுடைய [illegible] வென்று கருத்து. [illegible] அறியக்கடவன் [illegible] ஆகை யால் [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ப்பொருத்த த்தையும் [illegible] த்தையும் [illegible] களையு [illegible] [illegible] த்தையு [illegible] [illegible] களுக்கு [illegible] யாயிருக்க அத்தோடு [illegible] த்தை சேர்க்கக்கூடுமோ, [illegible]

[illegible] || [illegible] ([illegible]) [illegible]

பத||ரப்ரவஸத்ராதிகள் இங்குமவரப்ராப்தம். ஸ்த்ரீகளுக்கு இம்மந்த்ர ஸமூஹத்தினுடைய ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞானப்ரவ்ருத்தஸம்ஸ்காரமே யுக்தா

ஸாநீ||ஹவதி, என்கிறபடியே ஸம்ஸ்காரஶாஸ்த்ரத்தாலேதானே உத்தாரக மாகையாலே ஸம்ஸ்காரப்ரஜாபதாரண உத்தாரகஶேஷ ஶாஸ்த்ராதிகளைக்காட்டில் ப்ரபலமாவமென்றிலப்போ உத்தாரண ஶாஸ்த்ர ஸாதநமானால் ஸம்ஸ்காரதாநம் வ்யர்த்தமன்றோ, ஶாஸ்த்ரஸாத்ய ரணேந ஸகலரும் ஸ்வாமி வித்தையே யநுஷ்டிக்கவும் ப்ரஸங்கி யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளுக்கிது) ப்ரவ்ருத்திவஶேவஶஹா விஶ்வாஸவாநயிகாரிபாகையாலே நஸவேஷாஶநுஷ்டாநம் ஸம்மதம், ஸம்ஸ்காரணஶாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாஸாயநமாகில் "நாந்ய:பந்தா அயநாய வித்யதே" இத்யாதிகளோடே விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலிது ப்ரவ்ருத்தி த்வாரஸாயநமென்று கொள்ளவேணும் இதிலேஶாஸ்த்ரஸமூஹவிஷய ஜ்ஞாநவானுக்கு ஸம்ஸ்காரணமே காரணஶாஸ்த்ரமாய்க்கொண்டு ஸமாநாஸம்யோஜநபேநவண்ணம் ப்ரவ்ருத்தி ஶநுஷ்டாநத்ர உத்தாரகமாகிறது இம்ஶாஸ்த்ரஸமூஹவிஷயமில்லாத வயிகாரிக்கும் ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞானப்ரவ்ருத்தஸம்ஸ்காரண மேயஶாஶக்தி ஸம்பாதிந்ந் ஷ்டாநமேவாக்திநிஷ்டாநுஷ்டாநமேவ உத்தாரகமாகிறது, அதிலும் ஶக்தியில்லையாகில் ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞானப்ரவ்ருத்தஸம்ஸ்காரணந்தானே ஸகலப்ரவ்ருத்திநஶ்வ காரணஶாஸ்த்ர த்வாரமேவாவதாரண ஶநவேஷ்டவ ஸாமர்த்யமாக ஸாமர்த்யவ்ருத்திநுஷ்டாந ஶப்தஜநக உத்தாரக மென்றுகருத்து. ஸம்ஸ்காரணமே என்கையாலே ஸஹஸாஸ்வதர ஸாஸ்த்ர ப்ரஶ்ரவணதாரேணோத்தாரக ஶாஸ்த்ரார்த்தப்ரவ்ருத்திஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநவேஷமாகையாலே இந்த ஸம்ஸ்காரணம் காரணத் தேகாரணஶாஸ்த்ரதயா அபேக்ஷாரண விஶிஷ்ட ப்ரவ்ருத்திஶாரமாகில் ஸம்ஸ் காரணோத்தாரகக்வ ஶ்ருதிவ்யாகோபம் ப்ரஸங்கிக்கும் ஆகை யாலிந்த உத்தாரணமே ஸம்ஸ்காரஶ்ருதி ஸமுத்தநலேகாரணந்தரே ஸஹாபேக்ஷ ஜநிஷ்டாஶாண ப்ரவ்ருத்திக்கு காரணஶாஸ்த்ரமாயிருக்கிறதெ ன்றேகொள்ளவேணும் காரணஶாஸ்த்ரதயா உபகாரகஸ்வ ஶாஸ்த்ரஸமூ ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷத்வ "உபகாரணஜ்ஞாநா" மென்றுஶாஸ்த்ரத்தாலே ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநஶாஸ்த்ர முடையவனுக்கு உபாயாதிகாரஞ் சொல்லுகையாலே ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞானப்ரவ்ருத்தஸம்ஸ்காரணமே காரண ஶாஸ்த்ரதயா உத்தாரகமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஒருஶாஸ்த்ரத்தைப்போ லேதானே அயத்துக்கும் அயஶஸ்ரநாவஸ்தாநேந ஸஹஸவேதவ

ஸாகா || ஸாயகஸ்வஶேவேதரஹிப்ர யநோஷ (ஸ்த்ரீகளுக்குஇத்ராதி) "ஸம்ஸ்கருதே வேநஶாஸ்தேணஸ்த்ரதந்த்ரஹஸ்தவீஹவேஸ| அயேந ப்ராப்த

ரகமென்னுமிடம் ஶாஸ்த்ரஸித்தம். இந்த ஸ்வபாவத்தை "யேந கேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம்" என்று ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற அருளிச்செய்தார். "அவஶேநாபி யந்நாம்நி

ஸா-டீவக்த்ர"வென்று அஸக்ருதுச்சாரணத்தை ஶாஸ்த்ரகாரர் விதிக்கையாலே திருமந்த்ரத்தைக்காட்டிலும் த்வயத்துக்கதிகஸ்வபாவங்கூடுமோ, காரணமந்த்ரமயாஸக்ருதுச்சாரணமாத்ராதகமென்னுமிடம் திருமந்த்ரத்துக்கும் தாழ்வன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸ்வபாவத்தை இதி) காரணமந்த்ரமயா அஸக்ருதுச்சாரிதஸ்யைவ உத்தாரகத்வம் ஸதமாகிலும் அவிஶேஷேண ஸாக்ருதுச்சாரணாதேவ உபாய நிஷ்பத்தேவேநோத்தாரகத்வம் த்வயஸ்ய ஸக்ருதுச்சாரணாதேவேதி த்வயஸ்ய தா ப்ரபூரணாதிஷ்டாநேணேதி ததேவாஸ்ய அதிகஸ்வபாவம் த்வயமென்று கருத்து. "ஸக்ருதேவ வக்தா"வென்கிற உபாயகொடியல்லாமையாலே விரோதமில்லை. (ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டிலுமிதி) யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா"வென்றதில் அதிஶயமில்லாமையாலே வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தையிறே "யேநகேநாபீதி விஶேஷணாநாஸாந ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாந ஸம்பந்நமாதலென்றபடி. ஆகையால் அவ்யபதேஶாதி மாத்ரம் ஸம்ப்ரதாயமதிஸ்பஷ்டமென்று ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநத்தோடே த்வயத்தை ஸஹித்து ஸமாதிஸ்தராய் அகிஞ்சநனாய் ஶாகாவிஷ்ணுவைக்கொண்டு காருணிகவிஶேஷத்தைக்கோலி மோக்ஷாபேக்ஷமாக ஸக்ருதுச்சாரித்தாலுமிது தானே ஸாக்ஷாத்காரத்துக்குள்ளே அவதாரஹஸ்த விதாநாதிகள்போலே "மந்த்ர ஸ்யோபத்திர்ஜீவம் ஸம்பத்திவரதம் ஸ்வஸ்தி ஸம்ஸாரபய, என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வரூபாவஸ்தாஸாவதிதத்ய பகவதத்யகாரதேவீவா தத்தைஸ்வாத்மிகம் ஸம்பூர்ண ஸம்ப்ராப்ய உத்தாரகமென்று திருவுள்ளம். ஆனாலும் அத்யந்தஸ்வவ்யாபாரமான இந்த ஸக்ருதுச்சாரணத்துக்கு ஸாதஜ்ஞநோத்தாரகஸ்வபாவம் விரோதமாக விஶ்வஸிக்கப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவஶேநாபீதி) "நாமஸ்யாவதி

ஸாகா||பாத்வாத் தவிஷேணாம் பரமம் வேதிதவ்யா ஜிஹ்வாஸ்வாஸபரஸ்பரஸ்பூர்ஷ்டம். ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநபூர்வகஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரோத்தாரகத்வம் ஸாஷ்ட்ரகாரஸம்மதிப்ரகாஶ (இந்த ஸ்வபாவத்தை இதி) யேநகேநாபி ப்ரகாரேண ஸாம்ஸாரிகஸ்வஸ்வபாவகார விஶேஷ பரிஜ்ஞாநேந ஸஹவா விஶிஷ்ட ஜ்ஞாநஸம்பாதநாதஸ்ஸூக்ஷ்ம ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநேந ஸஹ வேத்யாம:. ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநபூர்வக ஸக்ருதுச்சாரணேநாஸ்ய மோக்ஷஸாதகஸ்வபாவ ஸ்வபாவ: மோக்ஷைகாந்திகத்வாய விஶ்வஸ்த்ராஹ (அவஶேநாபீத்யாதிநா) ஸாதந்த்ர ஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி: "ஸத்யம் அபலக்ஷ

[illegible] | [illegible] திருநாமஸங்கீர்த்தநாதிகளுடைய [illegible] பாவமிருக்கும்படி கண்டால் [illegible] ப்ரபத்தி [illegible] க்கிற [illegible] விசேஷத்தினுடைய [illegible] [illegible] ள்ள [illegible] ஸாதநம் [illegible] வசநத்தாலே [illegible]. இப் [illegible] நிபந்தநத்தையும் இங்கே [illegible] ஸாம்ப்ரதாயிகளாலே

ஸூ. [illegible]

[illegible] (ப்ர [illegible]) [illegible] (ப்ரா [illegible]) [illegible] [illegible] வசநத்தாலே என்று சொல்லாதே [illegible] வசநத்தாலே என்று சொல்லிற்று. [illegible] என்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] சொல்லக்கூடுமோ? [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (இப்[illegible] நிபந்தநத்தையுமித்) [illegible]

ஸா-கா|| [illegible] (இப்[illegible] நிபந்தநத்தை [illegible]) [illegible]

உசு|| கண்டுகொள்வது·இப்படிப்பட்ட ரஹஸ்யத்ரயங்களில் [illegible]

[illegible]|| [illegible], ஶரண்யஶரணாகதி [illegible] காரக [illegible] இவ்வஷ்டம் [illegible] வாக்யத்திலே [illegible] த்தினுடையவென்று [illegible] விஶேஷத்தினுடைய வென்று [illegible] "[illegible] [illegible]| [illegible] | [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] | [illegible] || [illegible] ஶரணாகதிம்| [illegible] | [illegible] ஶ்ரீ [illegible] [illegible] ஶரணாகதிம். [illegible], ஶ்ரீ [illegible] திருக்[illegible]த்திலே பிறந்து [illegible]த்திலே வளர்ந்து [illegible]. ஆனாலும் [illegible] [illegible]களுக்குமில்லாதவிப் [illegible] [illegible]த்துக்குக்கூடுமோ, [illegible] [illegible]ங்களுக்கும் [illegible] [illegible]த்துக்கு [illegible] வத்தையு [illegible] [illegible] [illegible]த்துக்கு சொல்லக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பட்ட

[illegible]|| (இப்படிப்பட்ட[illegible]) [illegible] ஶரணாகதி [illegible]

உம்|| நிரூபணம்பண்ணக்கடவதன்று. ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு விஶ்வஸிக்குமத்தனை யென்னுமிடம் உபாஸநாதிகளிலே „தேவதே ஹ்யேஷா ஶாந்தோஹ்யேஷ ஹேதுர்தேவி நிரஞ்ஜநஃ| பரப்ரஹ்ம தேவாத்ம வதிஷ்டதே ஸ்வாஹ்யதிஷ்டதிர்ணே” த்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்டது. இம்மந்த்ரத்திலே விவக்ஷிதமான வாத்ஸல்யம் „ ஸர்வாத்மாயதி நிஷ்டாநாம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் ப்ரஹ்மணி ந்யேஶ| ஸத்யஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்மேதி ஶ்ருதி” இத்யாதிகளாலே வ்யாக்ரணாந்தரங்களிலும் ஸாதிக்கப்பட்டது. “ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம்„ என்று வாக்யம். இச்ஶ்லோகம் ஸர்வஸங்க்ரஹமானாலும் இங்கு சொ

ஸா-நீ || இதி) தேவாநாம் ப்ரஹ்மஸம்பந்தேஷு வ்யாஸாத்யுக்தித் க்ஷேத்ரஜ்ஞவிஶுத்தஸ்வரூபேஷு ஶாந்தேஷு ப்ரஹ்மநிரஞ்ஜநம் ஆண்டுலென்ன செய்கிறதென்னில் சொல்லுகிறார். (பரப்ரஹ்மவதிதி) ஸர்வேஷு ப்ரஹ்மவதேவஸம்ஸ்கைபண்ணாமல் உபாஸ்யமாயுக்தமாக வதிக்கவேணுமென்கை. ஆனாலும் “தஸ்மை ஸம்ப்ராப்யதாநம்ஸ்ய வாசோவிஷ்டா | ஶ்ரோத்ராணிச்ச யோகாத்ம ஸ்மர்தே” என்றுகந்த்ரமப்ரகமாகத்ரந்த்தையும்யோகத்தையும்ஶாஸ்த்ரம் ஸாதிக்க அத்தைவிட்டு மாத்ரக்ஷவுக்கு உபாஸநத்துக்கு உதாநஸம்ஸ்தமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்தில் விவக்ஷிதமான ஸ்வஸங்க்ரஹமிதி) (வ்யாக்ரணாந்தரங்களிலுமிதி) ஸர்வவ்யாக்ரண ஸாத்ய ஸாக்ஷ்யம் வ்யாக்ரணாந்தரஸாதநத்தாலே ஸாதாரணமென்று கருத்து. (ந்யேஶ) ஸர்வஸ்யேஶ. (ப்ராநம்) ஸக்தியோகாதிகளாலுக்தம் உபாயமாகும். வாக்யமேதம் ஸம்வாதநீயம் ஜ்ஞாநம்வஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யஸ்ய ஸததேவ என்கை. “ஸர்வாத்மாயதி நிஷ்டாநாம்”மென்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸர்வஸங்க்ரஹம் ஸாதிக்கப்படுகையாலே உபயத்திலேஸர்வஸங்க்ரஹம்விவக்ஷிதமாகையால் உபயவிவக்ஷிதம் ஸாதிக்கப்பட்டது என்கிறது கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகமிதி) ஸா

ஸா-கா|| க்ஷேத்ரஜ்ஞாஸாத்ம்யம் ஶரணாகதிரபி தஸ்ய ஸவஶஃ, தேவதத்தத்த்வ “ஶரணாகதிர்ஹ்யேஷா ஸர்வநிக்ஷேபதத்வம்” க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞ” இத்யாதிக்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞாவாதகதயா ப்ரணேஷஸாதநாதித்யாஹ. (இம்மந்த்ரத்திலே இத்யாதிநா) நந்வஸ்ய ஶ்லோகஸ்யார்த்த ஸர்வஸங்க்ரஹஸாதகஸ்ய கதம் ஸாத்யாஸாதகத்வமிதி தத் “க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞாநம் ஸர்வஸாதநம் | ஸர்வவைஶேஷிகம் வக்ஷ்யாமி தே ஶ்ரோதுமர்ஹஸி”தி த்யாக்ஷம் யத்ஸாத்யக ஸாதந்ய ஸஹித ஸர்வஸங்க்ரஹஸம்பந்தம் ப்ரஹ்மவ

ரம்|| ல்லுகிறஸாரஸர்வ்வஸ்வம் தஜநஸ்ய விஷ்டம். இஸ்ஸர்வ்வஸ்வத்துக்கு "நிவேதயீத ஸ்வாத்மாநம் விஷ்ணாவமலதேஜஸி | ததாத்மா தந்நாமஸ்ய ஷுத்திரேணாபிதி மந்த்ரகம்" என்று வ்யாஸஸூத்ராதிகளிலும் ஶ்வேதாஶ்வதராதிகளிலுஞ்சொன்ன மந்த்ராக்ஷரங்களிற்படி ஶரணாகதிபரமாக உபநிஷத்துக்களைவிஶதமாகப்ப்ரகாஶிப்பியாது. திருமந்த்ரத்திலுமிவைமூ

ஸா-நீ|| ஸர்வ்வஸ்வம் தஸ்மிந்ஶ்லோகே தஸ்ய திபாதஸ்ய ஸாரஸர்வ்வஸ்வம் ஜ்ஞாநஸ்ய விஷ்டம் ஸாரஸாரமுக்தே ஸாரஸாரமேவஸ்ய ஶேஷஸ்ய தஸ்ய ஸர்வ்வஸ்வமித்யர்த்த: என்றுகருத்து. ஸாரஸர்வ்வஸ்வத்திலும் தஜநஸ்ய விஷ்டமென்குறவாரமானபோது தச்ச்லோகஸ்தஸ்ய ஸாரஸர்வ்வஸ்வம் ஸாரஸர்வ்வஸ்வம் அதிமதம் ஸாரஸாரமேவ ஸர்வ்வஸ்வமிதி ஸாரஸர்வ்வஸ்வாவத: என்று கருத்து. ஆனாலும் ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷதாதிகளிலும் வ்யாஸஸூத்ராதிகளிலும் "யோப்ரஹ்மாணம்விதயாதி பூர்வ்வம்" "தமீஶ்வராணாம் பரமம்மஹேஶ்வரம்" "வஸாமரண்யாவிஹாரவ:" இத்யாதிப்ரமாணமந்த்ரங்கள் விதிக்கப்படாநிற்கவத்தை விட்டு உபயத்துக்கே ஸமர்த்யாதிநிர்ப்பந்தமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸர்வ்வஸ்வத்துக்குஉதி) (ததாத்மா) தஸ்யாத்மா ஶரீரஸ்த: தத்ஶரீரதயா தச்சேஷ: தந்நாம: தஸ்மிந்ஸ்யா வேத் ஜ்ஞேயத் (ஶாஸ்த்ரம்) ப்ரபோஜநாம் தரஸம்பரஹிதம். ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ஆனாலும் ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமான திருமந்த்ரம் ப்ரதிபாதகமந்த்ரமாக வொழிதமாய் ஸர்வ்வஸாரஸ்ராவ்யமாகவேயங்களை ப்ரகாஶிக்கவத்தாயிருக்கவதுதானே யமையாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலுமிதி) திருமந்த்ரத்தில்போலே உபயத்திலும்

ஸா-கா || வகேஸாநந்யாஸஸ்ய ஸாவ: ஶேஷத்திகநந்யபஸிஜஉதரஹி ப்ரபந்நாஹ. இச்ச்லோகஇத்யாதி) நநு உபயஸ்ய மந்த்ரஸ்ய விஶரணாகதிகரணமந்த்ரகேந வியாநாக தஸ்யவ்யநேஷயாஸம் ப்ரகாஶகத்வாவிஶேஷ உபயஸ்ய கஸ்ய ஸாவாயிதத்ரித்யத்ராஹ (இஸ் ஸர்வ்வஸ்வத்துக்குஉதி) "யோப்ரஹ்மாணம்" இத்யாதிஶ்வேதாஶ்வதரோப நிஷத்ப்ரஹ்மஸூத்ரஸ்ய வஸாமரண்யஇதி மந்த்ரகம் ஜாநாயாஸ்ய ணஹிநா ஶாஸ்த்ராவேத்ய ஸநாதநே" உதரஸ்யவாஸஹிதாவஸாமரண்யத்ராதிரூபேதரீயோப நிஷதாதி ராதிஶப்தார்த்த: நநு ஏவமபி ஸ்ய ப்ரதிபாதநஸமர்த்தஸ்ய ஸர்வ்வாதிகாரோந்தேஶ்யம் உபயஸ்யாஸாதாரண்யநிர்ணயம் கதமித்யத்ராஹ. (திருமந்த்ரத்திலுமிதி)

ஸா உபயஸாதாரண்யம் தஸ்ய விஶேஷணவத்து "ஜஷ்டம் ஹிவிஶேஷம் ஶாஸ்த்ரஸாராஸாதாரணதீதரஸ்தாதீத்யர்த்த தயிகாராஸாநாம ஸம்ஹ ஹவிஸ்ப்ர ஜப்ரநவ: ஸதயிகார ஸாம் உபயஸ்ய மதேந ப்ரவர்த்தகத்வாவநந்யஜந ஸம்ஹ ஹே

உபநிஷத்தும் ஸம்க்ஷிப்தங்கள்• ஆகையாலேயாவ்ய ப்ராமாண்ய விசேஷங்களை ஸம்பூர்ணமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிற வித்யையே ப்ரவர்த்திக்கு முக்ய மெல்லாத்திலும் ப்ரயோஜனம்-இதினர்த்தத்தை ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபு ராண ஸம்ப்ரதாயாதிகளில் ப்ரஸித்தமானபடியே ஸங்க்ரஹித்துஸா

ஸா-நீ॥ ஸாங்க்ஷிப்தங்களன்றோவென்ன அயத்திலேஸம்பூர்ணமாகப்ர காசிக்கிறதென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலே இதி) ப்ரமாணாந்தரா ணாமவிசதப்ரகாசகத்வாதஸ்ய ஸம்க்ஷிப்தப்ரகாசகத்வாதிதி என் கை. ஆனாலும் நிருக்த ஸ்ரீவேதாந்தஸ்ருதிகளிலே உபநிஷத்துக ளெல்லாம் விசதமாகப்ரகாசிக்கக்கடவதில்லையோ? வரிவிபரீ ஸாக்ஷாத்காரமாய் உபநிஷத்ஸித்தமான ப்ரமேயங்களை, நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியிலே" என்னும் ப்ரபந்தத்தை ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸூக்ஷ்மத்திலே விநியோகமும் ஸத்வ்யாக்யானம் பண்ணி னாப்போலேயும் வாக்யத்தை ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே வ்யாக்யா நம் பண்ணினாப்போலேயும் வியவஹாரம் பண்ணுகையாலும் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே உபநிஷத்துக்கு ஸத்ருசம் வ்யாக்யானம்போலே அயத்துக்கு வ்யாக்யானம் காணுகையாலும் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே அயத்துக்கு விவரணம் பண்ணப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இதின் அர்த்தத்தை உதாஹரிக்கிறார்) ஸ்ருதி "இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத்" உதாஹரிக்கிறோம் "வாசோ வேத ப்ரமாணமயில்தா வ்யவஸ்த்ய நியதா ஸ்மர்யதாதிகா. இதிஹாஸ "ஸர்வ ஸ்மின் ஸர்வதாஸர்வம்" "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ" உதாஹரிக்கும். புராண "ப்ர ணாம்ஸாப்ய வேதாபி உதாஹரிக்கும். ஸம்ப்ரதாயம் ஸ்ரீபக்திஸாரர்களை ப்ரவர்த்தம். ஆழிமேவு ஸம்தர்சனாதிகளாலும் ப்ரஹ்மாதி உதாஹரிக்கும். ப்ரஹ்மத்திலே விவரித்தருளினதென்குறது உபநிஷதமோ?

ஸாகா॥ ணாஹ. (இதிஹாஸாதிஹிதா) யோவேத ஸம்ப்ரதாயஸ் ஸுப்ரதிஷ்டித யஸ் "ஸ்ரீநாராயணமேவ ப்ரணம்ய ஸர்வம் ப்ரமாணாதிகாரஸ நாராயணாய நமோ யஹரபெ ஸ்ரீதேநரே, ஸர்வ நாராயணமயம் ஜகத் ஸர்வம் ப்ரஹ்மவ வேதவ்யாஸ ,,உபேயம்ய ஸர்வதா ஸர்வ நாமதேயம் துமாஸ்யேணை" ஸ்ரீநாராயணஸ்மாதி, ஸ்ருத்யாதிஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராண ஸம்ப்ர தாயாதிகளிலே விவக்ஷிதார்த்தமாக ஸம்பதர்சனாதிகளும் அந்யாஸம் ப்ரசாஷ்காரகேவலவர்ணீயதயா "ப்ரயுக்தந்யாஸமேதத்வம் ப்ரவ ஸம்ஸ்ருஷ்டம் | ஸாதேகாந்தம் தேவதேவஸ்ய ஸ்ரீஹரிம் ப்ரணம்ய ப்ரயுக்த" உதாஹரிக்கும் ஸ்ரீவசநம் "ஸம்பந்தநாராயணே" த்யாதிநோக்தம் ஸர்வம் ஸம்பதாத்யாதிவேவ ஸ்ரீபஞ்சராத்ரோக்தம் நாராயண ப்ரபந்நாதிகேன "ஸர்வாத்மநிதிநிரவத்ய" த்யாதிநாஸ்ரீயஸ்ம்ந

த்வயார்த்தத்தாலே மந்த்ரத்திலே விவரித்தருளினார். எங்ஙனேயென்னில் "ஸர்வஜ்ஞாராயணாஹிதாநுரூபஸ்வரூபஸ்வரூப" என்றுதொடங்கி ஸ்ரீதேவஸ்ரீநாதநத்தை யருளிச்செய்தார். "அகிலஹேய ப்ரத்யநீக" இத்யாதியாலே ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைப்பரக்க 'வருளிச்செய்கையாலே நாராயணசப்தார்த்தமும் வ்யாக்யாதமாயிற்று. முற்படபிராட்டியைச்சொல்லச்செய்தே புருஷகாரத்வ நிர்வாஹகமாக விஷ்ணுஸூக்தத்தில் நிலைதோற்றுகைக்காக மீண்டும் நாராயணசப்தவ்யாக்யாநத்திலுமருளிச்செய்தார். அநந்தரம் "ஸ்ரீமந்நாரா

ஸா-நீ|| அயத்திலில்லாதஸ்ரீசரணாகதியை யுடன்சொல்லுகிறதுவும் ஸர்வஜ்ஞசரணாகதிப்ராமாண்யமும் ஸூக்திதாத்பர்யமும் அயத்திலஷ்டமாக தோற்றுத ஸ்வரூபரூப குணவிபூஷணாத்யாதி அநந்தமும் ஸமஸ்தமாக அத்ர அயமென்றுகொண்டுமும் ஜிதந்தாதிஸ்தோத்ர அநந்தமும் கடைசியிலே இருக்கிற நமஸ்ஸின் அர்த்தத்தை பரமபக்ஞ்சொல்லுகையும் சரணாகதியுடைய ப்ரதிபத்திவிசேஷ நிபந்தநமும் வ்யாக்யாநசேஷம் விரோதமன்றோவென்குற வஹிவ்யாயத்தாலே சங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே என்னில் இத்யாதிநா) ஸ்ரீசரணாகதிஅநந்தரம் தத்த்வமானஸர்வஜ்ஞசரணாகதிப்ராமாண்யமும் ஸ்ரீதேவஸ்ரீநாதநதாத்பர்யஅநந்தமானபடியாலேவிரோதமன்று. ஸ்வரூப ரூப குண விபூஷணாத்யாதி அநந்தமும் நாராயணசப்தார்த்த அநந்தகாவிரோதமன்று. ஆனாலடியிலே "ஸர்வநாராயண" இத்யாதிநா ஸ்ரீதேவஸ்ரீநாதார்த்தம் வ்யாக்யாதமாயிருக்க புநஸ்து ஸ்ரீ வஹோதி அநந்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (முற்படவித்யாதி) (புருஷகாரத்வநிர்வாஹகார்த்தமாகவிஷ்ணுஸூக்தத்திலிதி) ப்ரத்யுத்தத்வாத்ஜமுகையானபிராட்டிக்கி புருஷகாரத்வம் அநதிசங்காயாம் விஷ்ணுஸூக்தம் தமர்த்தஸ்வ்யாவி ஸ்வதாஸ புருஷகாரஸ்வபாவம் மென்று திருவுள்ளம். ஸ்வரூபரூபாதிஅநாதேவ ஸ்ரீமந்நாராயண ஸப்தார்த்தஸ்ய கீர்த்திதஸ்வாஸ்ப்ரநஸ்து ஸ்ரீமந்நாராயணவென்று அநந்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரமிதி)

ஸா-கா|| கீர்த்திதம்வ்யக்தம்வ்யாதித்தாஹ.(முற்படவித்யாதி)புருஷகாரத்வ நிர்வாஹகத்வாத் "நிவஸேவீம்ஸா தாஸ்ரீ யாவாஸயஸேகாலெ'விஸ்ருவி யெவிஷ்ணோநாநகாலெ,, இத்யாதிர்க்து புருஷகாரவோவயாக்து ஸகலஜநஸ்து ஸ்வவிஷயஸ்ரீத்வி சேஷஸ்வதாதிஜ்ஞாபநார்த்த ஜயாநிஷேவணஜ திஷ்டவஃ. அஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயணைத்ர்ஸ்யஸம்போய தேநதேநாவாயவோவாவெயகேவஸாஸ்பூஜ திஷ்யாஷ்டேஜ த்ஹிவ்யாயெணாஹ. (அநந்தரமித்யாதிநா) அஸ்யசரணஸ்பூஷ்ய சரணஸ்பூஷா

[illegible]யண” என்று ஸோபாயவாக்யங்களில் ப்ரயுக்தமான வ்யாக்யேயஶப்தத்தை யுபாதாநம் பண்ணியருளினர். “ப்ரபத்யே” என்கிறவிடத்திலுத்தரத்திலே விவக்ஷிதமான ஸ்வீகார விஶேஷம் “அநந்யஶரணோஹம்” என்று வ்யக்தமாயிற்று. “த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணம் ப்ரபத்யே” என்கையாலே “சரணௌ” என்கிற ஶப்தமும் ஶரணஶப்தமும் க்ரியாபதமும் ப்ரதர்ஶிதமாயிற்று. அநந்தரம் “த்வயம்” என்று வ்யாக்யேயத்தை பூர்ணமாக நிதர்ஶித்தார். அடியிலேயாதல் முடிவிலேயாதல் “த்வயம்” என்று நிதர்ஶியாதே இவ்வளவிலே சொல்லவேண்டுவானேனென்னில்; உபாயப்ரகரணங்களிலிங்கு ப்ரதாநஸித்தன் ஸ்ரீமந்நாராயணனாகையாலே இரண்டிடத்திலுங்கிடக்கிற ஸவிஶேஷணநாராயணஶப்தம் வ்யாக்யாதமாய் நின்ன

ஸாநீ|| வ்யாக்யேயபதோபாதாநம்பண்ணவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸமோபாயேதி) உபயத்ர விவக்ஷாநந்தரம்|| வ்யாக்யேயவ்யாக்யாநஸாதஶ்யோபாதாநமென்று கருத்து. அநந்யஶரணோஹமென்கிறதெந்தபதவ்யாக்யாநமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே என்குறவிதி) “த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணம் ப்ரபத்யே” என்குறதெந்த பதவிவரணமென்னவருளிச்செய்கிறார் (த்வத்பாதேதி) ஸஷ்டாக்ஷரமானபடியாலே வ்யாக்யாதமென்று சொல்லாதே ப்ரதர்ஶிதமென்று சொல்லிற்று. ஆனால் அத்ர த்வயமென்கிறது வ்யர்த்தமன்றோவென்குற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (அநந்தரமிதி) பூர்வம் ஸ்ரீமந்நாராயணாவென்று வ்யாக்யேயநிதர்ஶநம் பண்ணியிருக்க பூர்வம் வ்யாக்யேய நிதர்ஶநம் வ்யர்த்தமன்றோவென்று ஶங்கியாமைக்காக பூர்ணமாகவிதி வ்யாக்யேயநிதர்ஶநமானாலாதியிலே நிதர்ஶிக்கவேணும் மத்யத்திலேயாகிலும் நிதர்ஶிக்கவேணும், மத்யத்திலே நிதர்ஶித்தது அஸங்கதமன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அடியிலேயாதலித்யாதிநா) ப்ரதாநாம்ஶஸ்ய வ்யாக்யாதத்வாத் வ்யாக்யாதப்ராயமென்று த்யோதநார்த்தம் த்வயக்ரஹணமென்று கருத்து. மத்யே “அத்ர த்வயம்” வ்யாக்யாத ப்ராயத்வவிஶேஷம். “விதரம் ஶ்ரீதரதீத்யாதி” அநநுஸந்திதமன்றோவென்னவது வ்யாக்யாத

ஸாகா|| பூர்வக்ரியாபதஸ்ய வ்யாக்யாதத்வம் ப்ரதர்ஶயந் உத்தரவாக்யஸ்ய வ்யாக்யாதத்வம் தர்ஶயதி (ப்ரபத்யே என்கிறேத்யாதிநா) மத்யே த்வயநிர்தேஶ வ்யாக்யாதத்வம் ப்ரதர்ஶநம் ஸ்ஸங்கமயதி (அடியிலேயித்யாதிநா) உபாயத்வ ப்ரதாநஶேஷாக்யாயிகாரிணோ விஶேஷணாத் பூர்வாபரயோர் த்வயம் ஸவிஶேஷணம் ப்ரபத்ய ஸகலவ்யாக்யாதம் ஸர்வஶரணம் ஜ்ஞாதவ்

[illegible]॥ வளவிலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமான ஸாத்யோபாயத்தோடே கூட ஸித்தோபாயமும் வ்யாஜரூபமும் ப்ராப்தமென்று தோற்றுகைக்காக இங்கே "அஹம்" என்றருளிச்செய்தார். அநந்தரம் "ஹிதாரம்ஶாஸ்தாரம்" என்று தொடங்கி ஜிதந்தாவிஶேஷஸமஸ்தீர்த்தாதிஷ்டித மான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளாலே அநந்யப்ரயோஜநனாய் அநந்யோ பாயனாய்க்கொண்டு ப்ரபத்திபரிக்ரஹம் பண்ணினபடியையும் ஶரண்ய ஸ்வரூபாநுஸந்தானபூர்வகமாக உபாயகரணம் பண்ணுகிற படியையும் அஹத்துக்கு ஸூசிதமாகவருளிச்செய்தார். மேல் அஸ்மச்சப்தத்தாலே முற்பட நம்ஸ்ஸாலே ப்ராப்திக்கிற அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரதாநம்பண்ணி பின்பு இங்குள்ள பரஹஸ்த்யாதி பாபஷா ஸ்வரூபமாக ப்ரதாநமாக்ஷ பதங்களில் விஹஸ்த்யதிதமான பரமேஶ்வராஸ்யமானத்தை வெளியிட்டருளினார். இப்படி யநா

ஸா-நீ॥ ப்ரபத்திஸ்வாஸ்யஸாத்யகார ஸாத்யோபாயபரிக்ரஹத்துக்கும் ப்ராப்யஸாதநாத்ரஸ்வாஸ்யாபாய ஸ்தாபனாப்ரபா நிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உபப்ருஹ்மணமிஶ்ரமங்காபநாஸ்யமென்றுவருளிச் செய்கிறார் (அநந்தாதித்யாதிநா) (அஹத்துக்குஸூசிதாஸ்யமாகவிதி) அஸ்யாயஸ்ய இதி விஶிஷ்யாஹிமாநாமவேலி உபப்ருஹ்மணேஹ ஸூசிதாஸ்யகம் நயொஶ்யதாவஶாத்தத்வதாஸ்யாபப்ருஹ்மண கம் விஸ்தி என்று கருத்து. ஸேநாவாக்யமெனிதாதிநா முற்பட பரமேஶ்வாத நமஸ்ஸின்னஸ்யத்தைச் சொல்லுகிறது கூடுமோ? அநிஷ்ட நிவ்ருத்திப்ரபஸ்யாதிஷ ப்ராப்தைரூபபந்தமென்றிலாறுமுபாயா த்ராமஹிதனு யிருக்கிறவகிஞனன் பரஹஸ்த்யாதிகளை யபேக்ஷிக்கிறது விராஸமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மேல் அஸ்மச்சப்தத்தாலே இத்யாதிநா) பரஹஸ்த்யாக்தாம் ஶாம் காராமெஷ்யதாதிநா ப்ராஸ்யாசாந மான பரஹஸ்த்யாதிகா மௌரப்பமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஸாவஸம்பத்தமக்கெம்கயெத்யாதிநா ஸமவதாரகதயாஸ ஞ்வெஶஜ்யரஸம்மதமன்றோவென்கிறஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (இப்படியநாஷ்டொதாபாயனுனவிதி) ஶரீரபாதஸமயெதா ஐதெத்

ஸா-கா॥ இத்யாஹ. (அநந்தரம்விதாரதித்யாதிநா) "க்ஷ்ருஹோதம் ஜாஹோதியம்பவதீ" த்ருதோஹாஸ்யாகஸாஜ்யவக ப்ரயச ஶதஸ்யாவிமெகம்கயஸ்யப்ராப்திர நிஷ்டநிவ்ருத்திஸாஜ்ஜிஸேநா வாக்யமெனிதாதிநா ப்ரயஜஶநிஷ்ட நிவ்ருத்திம் ப்ரதஶயதெஷாம் ஜ்ஞாநீத்யாதிநா பதாஸ்யமொஸ்யாபக்ஷஇத்யாஹ. (மேல்அஸ்மச்ச தத்யாதிநா) அஸ்மவம் ஸமதக்கெம்கயெத்யாதிநா அநாஷ்டொதா பாய விஷயஸமவக ஸாங்கல்ப்யதிப்ரகாரஉக்தஇதி பதாந ஶ்ரூஸ்ய

மூ॥ ஸித்தோபாயஜ்ஞனதிகாரிவிஷயத்தில் இங்குமங்குமுள்ள விசேஷ யைப்பற்ற சரமஶ்லோகத்தில் உத்தரார்த்தத்திற்படியே ஸ்வாதிகாரா நுரூபமான ஸமஸ்தவிஷயமிருக்கும்படியை தத்வஜ்ஞஸமஸ்தாக்ய ஸூக்தியையாலே யருளிச்செய்து காட்டினார். ஆகையாலே மந்த்ரத்தில ருளிச்செய்ததெல்லாம் அர்த்தத்திலே விவக்ஷிதம். இது "அயமேவோபாயஸ்ஸ நாராயணஸ்ஸர்வலோகைகவஸ்து" என்கிற பாசுரத்தாலும் ஸூசிதம்.॥*॥ ப்ராஸங்கிகமுபாயபூர்வமுக்யத்வம் ॥ தத்வத்ரயவிசேஷ

ஸா-நீ॥ தாவகார்யமும் தமிங்குள்ளவிசேஷதத்: ப்ரமங்குள்ளவிசேஷ. சர மஶ்லோகத்தில் "ஸர்வதர்ம" இதி ஸமஸ்தாக்யமிருக்கிறப்போலே அர்த்தத்தில் ஸமஸ்தவ்யக்த்யுக்தி வ்யஞ்ஜக வாக்யமில்லாதேயிருக்க ஸமஸ்தவ்யக்த்யுக்தி ரூபமாகவிங்கு அர்த்தஸித்தமுண்டோவென்று ஶங்கையில் "ஸர்வதர்ம" இத்யாதிவக்ஷ்யமாணஸர்வஸ்வஸாதனநிஷேதரூபாதிகாரஸ்வரூபஸாதன விசேஷமும் அயமேவ ஸர்வத்ராதிகாரமாக விவக்ஷிதமான ஸமஸ்த விஷயவ்யஞ்ஜக வ்யக்த்யுக்தியாகவே யுக்தியென்னவும் ஸமா ஹிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆனாலும் வ்யாக்யாத வசனங்களை எடுத்து வ்யாக்யானம்பண்ணுகிற வ்யாக்யானஶைலீ இல்லாத மூலத்தை அர்த வ்யாக்யானரூபமென்கிறது; க்லிஷ்டமன்றோ, இது அர்த்தவ்யாக்யானமென் கைக்கு அனுகூலவசனந்தான் மூலத்திலே உண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) ஸர்வம் ஸர்வாவஸ்தாகாரேண 'அயமேவோபாயஸ்ஸ நாராயணஸ்ஸர்வலோகைகவஸ்து' வென்றுசொல்லுகையா லேஸமஸ்தநாராயணத்வாதிவிசேஷங்களெல்லாம் அர்த்தஸித்த மென்று ஸூசிதமிறே. ஆனாலும் ப்ரஸக்திப்ரஸ்தான ப்ரஸங்கிக்கதே த்வாதினா ப்ராஸங்கிகத்வமாக முக்யத்வத்தைசொல்லக்கூடுமோ ப்ரஸங்கானுக்குபாயமாக ப்ராஸங்கிகளில்லையேயென்ன வருளிச்செ ய்கிறார் (ப்ராஸங்கிகேதி) முக்யஸ்ய ப்ராஸங்கிகமுக்யம் மூலா

ஸா-கா॥ அர்த்தவிவரணமுபநிஷதி. (இப்படி அனுஷ்டிதேத்யாதினா) ந ந்மூலே அர்த்தஸ்ய தீக்ஷ்ணயா ந்யாஸேநவிஶேஷவிஷயத்வவ்யாக்யான தயா வர்ணநம் பக்ஷபாத க்ருதமித்யாஹ. (இது அர்த்தேத்யாதி) அயமேவோபாயஸ விஶேஷண ஸம்தேந ஸர்வம் ஸர்வேணாவ காரம் ப்ராதிபதிகார்த்தவிவரணம் ஸூசிதமித்யர்த்த:. நநு நிஷ்டோபாய விஷயஸமஸ்த ஸாகல்ய காஶகவாக்ய வசனானாம் ப்ராஸங்கிகத்வேகமுக்யத்வமிதி த்வநிதம் தத்ப்ரக்ஷிப்தமிதி ஶிதத்ராஹ. (ப்ராஸங்கிகேதி) நநுநித்யோக்தானுஸரவேஶேஷ ரூபேண நித்யாஷ தத் ப்ராஸங்கிகாத்வஸ்ய நுபபத்தே: முக்யஸ்ய தத்ஸமுதாயோக்தித்வ இதம்ப்ராதிபதிகஸ்வரூப

௨௰॥ தவ வ்யாக்ராவமந்தவாஸ்ய॥ உத்தரோத்தரபோஷ்யாதிஸாக்ஷாத்க
ரணபோஷயோ:। ப்ரபுப்ரபுக்ஷணேஷு ஸாத்தந்தைசகுல்லீரிதம்।

ஸா-நீ॥ த்விஷ்டாயதாவ்யேதகதவ்யவமந்தவாஸ்ய யதிதவ ராஹ:. ப
ப்ரஸ்யஸம்ஸாரதவாயாம் ப்ரஸக்த்யாதஸ்ஸாவெஷி இதிதவாயாம் ஸம்
ஹவாத்தாஸ்ரீநமெகாகியும் ப்ரஸக்த்யாதிதாமமென்று சொல்லக்குறை
யில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் பித்ருவசனங்களுடைய ப்ரஹவம் பித்ரு
மேகாரவமாகவிருக்கவிதுக்கு ப்ரஸக்திஸாம்யநிகாகாரங்கூடாமை
யாலே ப்ரஸக்த்யாதிக்ருதவசனஹவசனஹவஜநிதம்வஜ்ஞ திரபலம் போஷம்.
தத்தாயும் பெகாகயுமென்று ஸாக்ஷாத்காராத்க பராஹவஜ்ஞ திரப
லபோஷங்களுக்கே ப்ரஸக்த்யாதிதாமமில்லாமையாலே தத்ராப
வாக்யஸமயிலே பெகாகயத்துக்கு ப்ரஸக்த்யாதிதமகுமெங்ஙனே
என்னவருளிச்செய்கிறார் (உத்தரோத்தரேதி) ஸ்வாதிஸாக்ஷாத்
காரணம் கநாகதமகஸ்யகாரக ஸவிஸபத்க ஹமவஸ்தாக்ஷாத்கார
ரம்யாநாஹவ: போபோநாதி உக்தாநாஹவஜநிதநிரதிஶயாநாகம
போயா விஷயோ தயாநாஹம்யதே இதி, ஸ்வபதெவி நிரதிஶயாநா
கமவ்யதீ க்ருதாஸ்யதாவாஸி:, கத மத்யாஸாஷ்யேத ப்ரஸக்தி
ராத்தரோத்தரஸாக்ஷாத்காரஸ்ஸாதிகாய:, ஸாவயாஸ்ரீதிரித்யாதிஸ்வ
விஷய ஸ்வஹாவஜா நத்விஷ்ட ஸாயநஸ்வபாஜா ப்ரஜ்ஞாநதாத்தரோ
த்தரஸாக்ஷாத்காரம் ஸாக்ஷாத்க்ருதே நிரஹாநாபாஹஷா ப்ரத

ஸாகா ॥ தஸ்யாதிதேத்யா ரமபவபுத்ருஷ்ட விஷய வ த்யக்ஷாஸி
நிவெஶஸ்வஸ்யபமபுத்ருஷ்ட ஸாக்ஷாத்காரஸ்வஸ்ய தஶிரோஷஹீ திரபெ
ஸ்வஸ்ய பெவகரமவ ஸாக்ஷாத்காரவரவ ராமிணாதிவஉத்தரோத்தர
க்ஷணாவஜ்ஜநெவ திக்ஷணம் ஸம்ஹவாக ஸ்த்ராஜ்யஸ்வ வ்யவநெஶ
இத்யாஹ .(உத்தரோத்தரேதிஷ்யாதிநா)ஹபவதாலஜநிதவ்யநிர
திஶயாநாகமவிஷயோதயாநா ஹம தஜதேத்யம்ரமவஸ்காதுரா
கஷ்யாநா ஸஙாநஸ்ய நிரதிஶய ஸ்ரீதிரமவஸ்ய போஷகாக
தேந ஸஹோக்தி:. நநா நித்யதாத்ஜாநாநம் நித்யகெபெநவ
ஸ்வகாதுராகஷ்யாநா ஸஙாநாவஸ்யாயா கவிஷெஷ: தவவநதநாவித
தித்தி வெளு.ஸதமஹாயம்பெந வடவிஷயஸ்வ வடவிஷயஸ்வாதிரபொ
நெகாகாரவக ஸவபுவிஷயெ கநாஹவெஸ்வகாதுராகஷ்ய ாநாஹவ
ஸ்யாவி விஷ்யதாநஸ்வாக கநேநக்ஷணாவ வெஜ்ஜவஸம்ஹவாஜ்ஜ திவவந
தாவவத்ய தஜதிஹாவ:. நநா வ வஷாநாம் ஶரீரவத்தத தாஹித்ய
தஶாவிஶெஷா நாதரேண ப்ரஸக்த்யாதிதேஸ்வாவமநெவிநிஹிபுத்திநேதவ
தஸ்யாவமந்தஶா ஹாவிஶ்வாக்ஷிரித்யத "யமஸ்வாஶரீரம் யாவந்த
விஶேஷோக்ஷ்யஸம்வஸ்ய" இத்யாதி வ்ரதாணாகஶரீரவாதாகவமவ்

ஸா-டீ || ஹக்தி:, அநாஹவஸ்ஹநநாகஞ்ஜதஜகேநஸாக்ஷாகாரவர நித்ரநாம்தாக்தாநாகேநி த்ராநாவ்ருதெத்கரஸ்வாநாஹவ: க்ஷண ஹெதுநவரஹக்திகாதுராகாரஹேஹெதுஷ்விகஸ்ஸ்தெ வர்வவர்வ க்ஷணேஷா உத்தரோத்தரக்ஷணாவஜ்நாஸவஹேஸ்யஷ்க்ஷகஜேஸ்வேத்ய க்ருதக்ஷவய்வஹெதுஸ: தாவ்யக்ஷம் தாயொமவிஶேஷஜந்ராநாஹவஜதி, தஹேதுவ கிம்விதுாவஸி அநாஹவஜநித வீதிநாச நிரதிஶயாநா கஞ்ஜோயம் விஷய: ஜயாநாஹயத ஜதி ஷ்யஜஸி நிரதிஶயாநா கஸ்யவதீ க்ருதாஸ்யதாவாஷி: வீதேஷ்ய ஷ்யாஞ்வதோநாவ்ருத்த கேவவிஸ்வவ்வதுநாஹவஹேஸ்ய வயோஜ்வயொஜகாகாரவிஹா மெந ஜந்ஜநகக்ஷவாஶாயாக்தி: கஸ்யாஸ்ய வீதோநவயிகாதி ஶயக்ஷம் வீத்ஜாதிஶயாவெக்ஷயா நிக்ருஷ்க்ஷவிரஹாக ஸரம்ஷ்ய ரஸ்ய நித்ராநாஜஸி ஹி நசாதெக்ஹஸ்ராதிஶயிதாவீதி: "ஶோதி யஸ்யவாகாஜஹஸ்ய" "ஹொஸாக்ஷ ஸாஜ்ய ஷம்ஸாஷே" தி ஸசாந ஹொஸக்ஷஷ்யநாதிதி. தயாவ வநகாஞ்வஷ்யாஸி ஊக்தாநாஹவஸ்ய ஸாம்ஸாரிகஜ்ஞாந ஸம்கோவ தாஷெஷாதுஷ்யஹவெஸி உத்தரோத்தரக்ஷணாவஜ்நகேவஜஸவவிஶிஷ்டஹஸவக ஸாக்ஷாஸகாரேஹா த்தகவரஹக்ஷ்யஷ்யாயாஷ்யாதுரஶஸாக்ஷாக காராஞ்வஜ்ஞாநாவஷ்யாய: உத்தரக்ஷணாவஜ்நாநாகஞ்ஜதஜக்ஷவ்காரக ஸவவிஶிஷ்ட ஹஸவது நாஹவேஷ்யாரஞ்வ்வரஜஹக்ஷவஷ்யாயாஷ்யாதுரஶாவஷ்யாய:வஞ்வேசக க்ருதாஸ்யதாவாஷ்ராதக வீதிரஞ்வ ஹொஸாவஷ்யாயாஷ்ய வதி க்ஷணஸாஹவேஜாத்தக்ஷணாவஜ்நாநாகஞ்ஜதஜக்ஷவ்கா ரக ஸவவிஶிஷ்ட ஷ்யாஜ்நாஹவரஞ்வஷ்யாதிஸாக்ஷாத்தாணஸ்யஉத்த ரக்ஷணாவஜ்நவஸ்வேசகவீதிரஞ்வஹொரஸஸ்ய வவஞ்வ வஸ்வவக்ஷணே ஸரம்ஷ்யதக்ஷாதுநஜரக்ஷணே யதீஷ்யதெ தகக்ருத ஜிதி வ்யவதெஷா: ஶக்யக்ஷாஸவஞ்வவக்ஷணேவ வரஹக்திக்ஷாதுராகா ரஸ்யாஸி ஸக்ஷாகஷ்யாதி ஸாக்ஷாத்தாண ஹொஸயொஷ்யஜ்ஞக்ஷவ்வ தெஶ: தத்ராரா: கேஸகய-ஷ்யாஸி தஞ்ஜக்ஷவ்வதெஶ:. நவாத வரஹக்ராதாஸ வா ஸாக்ஷாத்தாண ஹொஸக்ருதக்ஷ வ்வதெஶ: க்ருதோநேதி வாவ்யம். வரஹக்திவரஜஹக்ராஶிஷாத்தகேநஜஷா யா ஸரம்ஷ்யஜநக்ஷாஹாவாத்தரஜ்ஞாநஸ்ய ஸரம்ஷ்யஜநகேவ்யநா கஸ்ஜதஜக்ஷவ்காரக ஸவவிஶிஷ்ட ஷ்யாஜிஸாக்ஷாஸகரணாவெக்ஷயா ததுவ்காரகஸாக்ஷாத்தாரஸ்ய விவக்ருஷ்கேநாவக்ருஷ்டகாரஸ்ய வக்ருஷ்டகாரகக்ருதக்ஷ வ்யதெஶஸ்யாத்ஜா நாஜிதக்ஷாதெயம துஶயம் வரஹக்ராதிசஞ்ஜோநாஹவ: அநாஹவதஜோ ஹொஸ: ஹொஸகாரிதம் கேஸகயஜிதி தாவ்யதயா வயொஜ்ய வயொஜகா

[illegible] ||

[illegible] ... என்று கருத்து. [illegible] ... "[illegible]" ... [illegible] யிலேதானே "[illegible]" ... [illegible] முள்ளதாகச் சொல்லுகிறது கூடுமோ? [illegible] யிலே [illegible] [illegible] மன்றோ [illegible] னுக்கு [illegible] மில்லை யேயென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] ... [illegible] என்கை. [illegible] ... கூடுமோவென்ன [illegible] ... [illegible] க்கிறார் ([illegible]) [illegible] ...

[illegible] ...

௨௭ || ஜ்யேஷ்டம் ஸ்ரேயஸாம் தம் ப்ரணயபரிசிதம் தத்ஸந்தோஷவ்ருத்தம்| தந்நிதேசா தேஶம் ஶ்ரீஸம் யதி நாராயணாஞ்சலே | ஜதிவ்ரதவிசேஷபரஸாஸ்வதாஸிஷ்யஸிஷ்யதே| தத்ரைத்ர ரமேஶ்யதமஹேஶ்வரானுஷங்ஶரணம் || ஸந்த்யாஹவிசேஷேணைகேநைவ ஸூத்ரேணாக்தம்| ஶ்ரீபூர்ணாதீந் ப்ரதமவ்யாஹாரதா ஸஹம் ||*|| இத்தயத்திலர்த்தைநம்மாழ்வாரும் "திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" வென்றும்

ஸா-நீ || ஸாங்க்யாதி பரமஸூக்ஷ்மஜ்ஞானபரமோக்தி ஸாக்ஷாத்காரப யந்திதாஸவி விபாகேக்ஷோக்ஷ உபேக்ஷ்யாணமபராஷ்டாத ஸாக்ஷிகோநிஷ்பத்யதே. (ஜ்யேஷ்டமிதி) பஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதாவிசேஷஷோ க்ஷோகாஸ்பதயா விஹிதத்வவிசேஷ தஸ்மாதயா விஹிதஸம வஸ்ஸேக்ஷதி வாஸஸ்தகாதௌ ஜ்யேஷ்டம் ஸ்ரேயஸேந கஸ்தஷிதஸவி ஶநம் ஸாக்ஷாத்காரமேவ ஸம்விஸ்ம யாதீதி யஜ்ஞஷ்யதே உபதிஶ்யதே தத்வ்ருத்வ பஹு மஹேஶ்வரம் த்ய உபாயம் என்கை. இப்படிப்ப ப்ரபந்ந விஷயத்தில் ஸ்ஸகோஷத்திலேதானோ பரிவாகவிசேஷ முண்டாகில் ஸ்ரீபராங்குஶநாதமுநி ப்ரஸ்ருதீநாம் ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தாநாம் ஸூரிபாதகாரகத்ருஷ்வைவ ஸாக்ஷாத்காரபயந்த பரிவாகம்பர க்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸந்த்யாஹ விசேஷேணேதி) ஶ்ரீவசநாக குருகைகாவலப்பன் எம்பெருமானார் திருக்கச்சிநம்பி முதலானார்கள் விவக்ஷிதர்கள் ஸ்ரீகாஞ்சீபூர்ண: வரதராஜஸ்துப்யா ஸமாயிதி க்ருத்யாஹக. ஸ்ரீஹாஷ்யகாராவி ஸ்ரீரங்கராஜஸந்நிதௌ ஶரணாகதி ஸம்ஸ்ஸுதிதி ஜநகவ விஷ்ணு: நிஷ்டாம் தஸ்மிகோவி ஹயக்ரீவம் ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய ஸேவிதி ஸாவஜீநவேதக. ஆனாலும் ஸதா வாயு ஸம்ப்ரதாய க்ரமத்தாலே மந்த்ரத்திலே விவரித்தருளினாரென் றுறதுகூடுமோ, ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தகரான நம்மாழ்வார் த்வயத்துக்கு ஓரிடத்திலும் விவரணம் பண்ணவில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிறார். (நம்மாழ்வாருமிதி) (திருநாரணன்றாள்) ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ (காலம்பெற) "ஸ்ரீகேதநவ" த்யாதி வ காலேந ஸ்ரீ

ஸா-ரா || பாதுகே வேத்யத்வ யந்தாஹ (ஜ்யேஷ்டமியேத்யாதிநா) நாதமுநிகோ மாநாதமுநி: குருகைகாவலப்பனித்யேஷாம் ஸரீரவ தேதவிபரஸக்த்யாதிஸவஸ்யஸாம்ப்ரதாயிகக்வாகத்தவபமஹஸாஸவி கோக்திரயாகேத்யத்ர ஸம்ப்ரதாயதாவிவக்ஷிவிசேஷநியததயைவ தஸ்யவமராகதாத்ய மந்த்ர ஹா விஷயேஷ்வபமஹஸாஹவிகோ கே நந்யாபக்திரித்யாஹ. (ஸந்த்யாஹவிசேஷேணேத்யாதிநா) ஸவம் இயஸ்ய ஹாஷ்யகாரவ்யாவ்யா தக்கேக்ஷா ஸ்ரீஶார்ஙிரவி பஹு ஸோவ்யாவ்ய த்கவோஹ. (த்வயத்திலித்யாதிநா) (திருநாரணனி த்யாதி) "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌஸ்ரீகேதநவ" த்யுக்தப்ரகாரேணா

௨௬ || முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவ, 'னென்றும் “அகலகில்லேன்” முதலான ப்ரபந்தங்களிலு மருளிச்செய்தார் *

இதில்முற்பட “ஸ்ரீமந்நாராயண” என்று ஸர்வஶரண்யமான பரத்வத்தைச்சொன்னபடி. ஶ்ரிய:பதித்வவிஶிஷ்டத்தாலும் நாராயண

ஸா-தீ|| த்யாத்வா (சிந்தித்து) உபாயமாக அத்யவஸித்து. ஏதே நரா வைஷ்ணவா: வைஷ்ணவாஸ்து:(உய்மினோ)உஜ்ஜீவியுங்கோள். ஏதே நரா உத்தரவைஷ்ணவா: உக்தா: (முகில்வண்ணனடியை) தேவஸ்ய ஶார்ங்கிணோ ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளை(அடைந்து)ஶரணமாகப்பற்றி(அருள்சூடி) க்ருபையை அடைந்து (உய்ந்தவன்) உஜ்ஜீவித்தவனிதி ஏதே நாதியாதேஷாவிவக்ஷிதம். “அகலகில்லே”னென்கிறபாட்டில் பூர்வவாக்யமும் “ஒண்டொடியாள் திருமகளு,மிதி உத்தரவாக்யமும் அருளிச்செய்தாரென்றபடி. தயோ: அயம் ஸங்க்ஷேப: அத்ர ஏவ ஸாவதாரஸம்பந்தேவ ஸங்க்ஷேபதா ஸாம்ப்ரதாயிகார்த்தஸம்ரக்ஷணாத் யதாஸம்ப்ரதாயவாக்யயோஜனை பண்ணுகிறது உபபந்நமென்றதாயிற்று. இப்படி அயத்துக்கு பதவாக்யயோஜனை க்ருபயைகையாலும் காரணாந்தராயாத் உபாயாநுஷ்டாநப்ரயோஜனமானபடியாலே “ப்ரபத்யே”என்கிற க்ரியாபதம் அயத்திலேமுன்னேஇருமல் ஸ்ரீமந்நாராயணஶப்தமிருப்பானே என்றவருளிச்செய்கிறார்.(இதில்முற்படவிதி) (ஸர்வஶரண்யேதி)ப்ரபத்தவ்ய பரத்வத்தை அறியாமல் ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாமையாலே ப்ரபத்தவ்யவாசிஶப்தம் மந்த்ரத்திலேமுன்னே இருக்கிறதென்னபடி. ஆனாலும் பரத்வவாசியான விஷ்ணுவாதிஶப்தமும் நாராயணாதிஶப்தமிருக்க ஸ்ரீமந்நாராயணா,வென்கிறஶப்தமேவக்தவ்யமானானே என்றவருளிச்செய்கிறார்(ஶ்ரிய:பதித்வேதி)விஷ்ணுவாதிஶப்தங்களிருந்தாலும் “ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ” என்று உபநிஷத்மந்த்ரத்தில் சொன்ன

ஸா.கா || விஷ்ணும்தேவம் ஶரணமநாநந்யா யோஜீவயேதி வாக்யம் (முகில்வண்ணனிதி)காரணமேவஶார்ங்கிணம் ஶரண்யமேவமேவோபாய நியமாத் தத்க்ருபயா தத் ஸங்கல்பம் ப்ராபகம் ப்ரபத்யே இதி வாக்யம், (அகலகில்லேன்முதலானேதி) அகலகில்லேனிதி த்விதீயா: பூர்வ பூர்வத்தா ஸங்க்ஷேபாதாரவிந்தேவாயகம், ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகேதி த்விதீயா: ஶ்ரீஶப்தோ பரம்பராய முதலான ஶப்தார்த்தா:. ஏவம் அயார்த்தஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகத்வோக்தா ப்ரதிபதம் விஶேஷணார்த்தோ. (இதில்முற்படேதிதி) தத்ர ஸ்ரீமந்நாராயணேதி பரத்வோக்திரிதி. (ஸ்ரீமந்நாராயணேதிநா)“ஏஷ ஸர்வஸ்ய ஶரணஸ்ய ஸாக்ஷிபூத: ஸர்வஸ்ய ஸர்வதோ ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா” இதி ஶ்ருதிஸ்ருதிப்ரஸ்த்வ நிர்தேஶபாதாயதாம் ஸ்ரீஶப்த

ஶம்|| ஶப்தத்தாலும் நேஶ்ருதிகளில் ப்ராப்யவிஶேஷநிர்ணயம் பண்ண ப்பட்டது. நாராயணன் ஶரண்யனும்போது லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனாயிருக்கு மென்கைக்காக பூர்வவாக்யத்தில் ஸ்ரீஶப்தம். "ஶ்ரீகாரிணா ஸ்து விஜ்ஞாந ஶாகாரஜ்ஞாநவர்ஜிதம் | தேநாகாரம் ஶ்ரியம் ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாதவ்யா ஹ்ருதி வாஸுதேவ:" என்றருளாளப் பெருமாளெம்பெருமா னருளிச்செய்தார். இது உத்தரவாக்யத்திற்போலே பூர்வவாக்யத் திலும் விஶேஷணமென்னுமிடமும் உபாயவிஶேஷணங்களால் உபாய

ஸா-நீ|| ஸ்ரீமதிதி விஶிஷ்டத்தாலும் நாராயணாநுவாகத்தில் ஏகவாக்ய ஸ்தமான பராயணமான நாராயணபதத்தாலும் வேதாந்தங்களில் ப்ராப்யநிர்ணயம் பண்ணியிருக்கும் ப்ராப்யநிர்ணயமாக ஸ்ரீமந்நாராயண ஶப்தமே யுக்தமென்று கருத்து, ஆனாலும் ப்ராப்யபராயண நாராய ணஶப்தத்தாலே தானே ப்ராப்யநிர்ணயம் பெறக்கலாயிருக்க ஸ்ரீஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (நாராயணன் ஶரண்யனும் போது இதி) ஶ்ரியோபி வ்யக்த்யுபதேஶஸ்தா நிஷ்ப்ரயோஜனம் ஸ்ரீமத ஶப்தே ஶ்ருதஶப்தே ப்ராப்யநிர்ணயஹேதுதயா ஸௌஶீல்யாதி ஸ்ரீஶப்தம் ஶ்ருதஶப்தம் என்று கருத்து. ஆனாலும் உயத்துக்கு அருளா ளப்பெருமாளெம்பெருமானார் பூர்வவாக்யம் ஶ்ருதஶக்த்யாதிக ப்ரமென்று உத்தரவாக்யம் ஶ்ருதஶக்த்யாதி ப்ரமென்றும் யோஜித்த வ்யாகாரத்தை ஸ்வயமேவ மேலே வெளியிடுகையாலே அந்தவாக்யத்தில் ஸ்ரீஶப்தம் விஶேஷ ணதயா ஹ்ரஸ்வமானோபேஶ்யதோபாதக மல்லாமையாலே வ்ய ர்த்தமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ரீகாரிணா ஸ்திதி) ஸ: ஸ்தாந ரூபாகார விஜ்ஞாநஶேஷேண யதாவஸ்தாகாரம் விஜ்ஞாநம் ந ஸம்பவதி, ஸவம் ஶ்ரியோபாகார தாத்வ்யதயா ஸ்வரூப நிரூப கவ்யாப்தஜ்ஞாந ஶேஷேண தத்ரூபம் ப்ராப்யஜ்ஞாநா ஸம்பவாத் ப்ராப்யரூபாகாரம் விஜ்ஞாநார்த்தமாகாரமாஸ்ரீஶப்தஶாப்தம் மென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்ரீக்கு விஶேஷணதயா ஹ்ரஸ்வமானோ பேஶ்யதா ஸித்யர்த்தம் ஸ்ரீஶப்தமென்கிறது கூடுமோ, உபலக்ஷண மாயும் நிர்வஹிக்கலாயிருக்க விஶேஷணத்வ கல்பநம் வ்யர்த்தமன்றோ, உத்தரவாக்யத்திலே ஸ்ரீஶப்தம் விஶேஷணபரமாகையாலிங்கும் விஶே ஷணபரமென்றிலப்போ உபாயத்வம் ப்ரஸம்ஸிக்கையாலே அநு பாயமென்கிறது விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது இதி) ஆனாலும் ஶ்ருதீயாதி ஶ்ருதி ப்ரஸித்தமான லக்ஷ்மீஶப்தாதிகளை

ஸா-கா || விவக்ஷிதத்தி திவஸம்வ ஶாயிகத்வாஹ (நாராயண னித்யா தி நா) லக்ஷ்ம்யா உபாயத்வ தித்வக்ஷ்யாபூர்வ பூர்வ நிரஸ்தார்த்தாஹ (இது உத்தரேதி நா) "ஶ்ரயந்தீம் ஶ்ரியமாணாம் ஶ்ருண்வதீம் ஶ்ருணுதீ

ஜீ|| த்வாவாராதென்னு மிடமும்ஸித்தோபாயஶோதநத்திலே சொல்லிறும். ஸ்ரீஶப்தம், ஸ்ரீயதே, ஶ்ரயதே; ஶ்ருணோதி, ஶ்ராவயதி, ஶ்ருணாதி, ஸ்ரீணாதி, என்றுபடியாகஸமஸ்தவ்யுத்பத்திகளிலே நிர்வசநம் பண்ணப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் வேதிக ப்ரயோகங்கள் ஔசித்யத்தாலுமவ்வோ ப்ரகரணபலத்தாலும் விஶேஷித்தறியவேணும். அவ்விடத்தில் ஸௌஜீவநாதிகளாலே ஆஶ்ரயிக்கப்படுமென்றும் இவர்களை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்திருக்குமென்றும் பொருளானபோது "விதேயவசகதேயாது ஜநநீவரிவர்த்திநா

ஸா-ஸ்வா|| விட்டு ப்ராந்த்திலே ஸ்ரீஶப்தமேவடகமாக வேணுமென்று நியமமுண்டோ? ஸ்ரீஶப்தநிர்வசநப்ரகாஶகமாகையாலே யிதுவே வடகமாகவேணுமென்றில் கேவலப்ரஸித்தமாய் வாக்யவர்த்திகமான ஸ்ரீஶப்தத்துக்கு நிர்வசநக்ரமம் எங்ஙனேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஶப்தமிதி) வாக்யவர்த்தகமாயிருந்தாலும் ஶக்த்யாதிவத் போலேயன்றிக்கே நிர்வசநாதி நிஷ்பந்நமானபடியாலே ஸமஸ்தவ்யுத்பத்திலே நாநாவிதமாக நிர்வசநம் பண்ணப்பட்டிருக்குமென்றபடி. ஆனாலுமிப்படி ஷட்ப்ரகாரமாக நிர்வசநங்கூடுமோ; கர்த்ரு கர்மாதி ப்ரதிஷ்டிதமாக க்ரியாபத நிர்வசநமென்றோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் (அவற்றிலித்யாதிநா) இப்படியாகில் ஸ்ரீயதே ஶ்ரயதே என்கிற வ்யுத்பத்தியிலவேக்ஷித கர்த்ருகர்மவாசி பதோபஸ்திதமாயும் ப்ரகரணஸித்தமாயுமுண்டோ; "ஸ்ரீயதே ஸர்வலோகைஸ்ஸ்ரயதே ச பரம்பதம்" என்று ப்ரகரணஸித்தமுண்டென்றில் ஸர்வஶப்தத்தாலே ஸ்வேதநத்தையும் சேதநமாத்ரங்களையும் விவக்ஷித்தால் அந்த வஸ்துவும் வ்யக்ய ப்ரதானமாமோ? "ஶ்ரயதே ச பரம்பதம்" என்கிறத்துக்குத்தான் வ்யக்ய ப்ரதானயோக்யதை லோகவிஶேஷத்தை யாஶ்ரயித்துயிருக்குமென்று பொருளாகில் வ்யக்ய ப்ரதானயோக்யமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (அவ்விடத்திலிதி) ப்ரகரணத்தில் ஸர்வஶப்தம் ஸாக்ஷாத்பரமென்றும் பரம்பதமென்கிறது பரத்வஸ்திதஸமஸ்தபரமென்று கருத்து. (விதேயேதி) ஹேஜநநி த்வம் தேயாது ஸ்ரீரங்கராஜ: விதேய வரிவர்த்திநாவாரயே ஜநே ஸ்தாவாரணவ்ருத்த்யா ப்ரகாஶக்ருதக்ருதஸ்வபாவேஷு ப்ரகாஶ தோஷாவிஶேஷாவி பவதி. ததா ஸ்வம் கிஞ்சித்க்ரியதே பவத ஜந

ஸா. ஸ்வா|| ஜவி "ஶ்ருணாதி நிகிலாந்தோஷாந் ஸ்ரீணாதி ச குணைர்ஜகத்" இத்யாத்யுக்தவ்யுத்பத்தித்வயஸ்ய ஸர்வதா ஸ்ரீயதே ஶ்ரயதே இத்யுக்தத்வயார்த்தவிஷயத்வாத் நிர்வசநத்வயமேவ நாயிகாநிஷ்ட்ராஹ (ஸ்ரீஶப்தமித்யாதிநா); ஸ்ரீயதே ஸர்வலோகைஸ்ஸ்ரயதே

உ௬|| மஸிஜமெநஸிதஸெ ரமொவாவ்யாஷ்யாஸவதிவகஊாவிக்கூ-ஷயீ:| கிமெதந்திஷ-ராஷ: கஊஹஜமதீக்ஷிஉ-விமெத ரு-வாமெயெஷி-ஷா ய-ஷஜநயஸிஉாதாஷவிந:" என்கிறபடியே ஸாவபூயரானவர்கள் பக்கல் ஷ்யாஹிமெதஷியாய் ஈஷ்யுராஞன ஸவெ-ஸ்யுராஞுடைய சிற்றத்தையாற்றியவனுடைய ஸஹஜகாரு-ணா்மிவர்களுக்குஜீவகமாம் படிபண்ணிக்கொடுக்கையால் உாதாஷவ யாஷ்வா ஷ்யாதிஸயத்தாலே வ-ரு-ஷகாரு ஸ-ஷிதையாய் நிற்கிறவேற்றஞ்சொல்லிற்று. "கவி ஜூாமெத" தா்ஷிகளிற்போலே இங்கு "விஷாய-" என்றதுக்கும் "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகள், ஐதா்ஷிகளுக்கும் ஸஊாஸவ-ஜூ ஞன வீஸ்யுராஞுடைய நிஷஹாஸிஷநி நிவ்ருத்தியிலே தாதய-ம். ஸாமெவகூஞன வ-ரு-ஷனுக்கவெகூதந்தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவல்ல

ஸா.டீ || உந-ஷிதிஹஜமதிகொவர்நிஷ-ராஷ: வ-உாநிதா்ஷ்காஊஷி வெதுரு-வாயைஷஊவரு ரய விஷாய-தஸ்ஜநயஸிஷ்யதகஸெஷி ததஷாகநீ கஷாகம் கூம் உாதாஷி என்கை. இந்த வ்யாத்தியாலே வ கூ்ஷெதாவயா-கூ வ-ரு-ஷகாருஸம்வுகூம் ஸிஜிக்கிறதென்று கரு த்து. "விமெதவ" என்கிற ஸ்ரோகத்திலே ஷஷ ஸவ-ஜூன்விஷயத்தில் "விஷாய-" என்று சொல்லக்கூடுமோ? அல்லிமலர்மகள்போகமயக்கு களென்கிற வாழ்வார் ஷிவ்யஸூக்தியை நிஊநமயக்கொண்டு சொல் லுகிறதென்றிலதுக்குத்தான் நிவ-ாஹமெதென்னவருளிச்செய்கிருர் (கவிஜூாதாஉதா்ஷீதி) "கவிஜூாதாஸஹஷ்யரம்ஸ"ரிதா்த கவிஜூா தாகூஉஜூாந காய-கூாஊாஸூமெத ஸமொஷெஷி நிஷஹாஸிஸம்யி ருஹிதகூம் ததுஊத ரவி என்றுகருத்து. (அல்லிமலர்) வஷம் (மகள்) வஷவாஸிநியான பிருட்டியினுடைய ஹொமெமவ-ாஉஷ: என்றபடி. ஆனாலும்வ-ரு-ஷகாருஸ-ஷைதடாய்நிர்க்குறவேத்தமென்கிறது கூடுமோ, வ-ரு-ஷகாருமாவது வ-ரு-ஷகத-வ் வ்யாவாருமன்றோ யிது பிருட்டிக்கிக்கூடாதே என்றவருளிச்செய்கிருர் (ஸாமெவகூஞனேதி) இப்படி உ-உகூ-வுக்குவ-ரு-ஷகாருஉவெகூதுமாஞல்வரஉஷ்ராகாஷி களிலே "உாமெக"மென்று ஹரணா்ஞெருவனையுமேநிரமெவெகூாவாய

ஸா-கா || ஸ யமெதவவுரம்வஷ"ிதா்ாஷா்ா:கவ்வோவ்உாமெணதா்ாஷி நாவிவகூிதா:. நந-ஸவ-ம்ஸஊாஷதஷாகூாஜ கூ-வ-மெதாவிஷாதா் யொஹாஜ விஷாமெயதா்யாகூி-தா்தா தயொகூ ஷநூஷ்வ உாண ஸா்வதாஷயஉாஹ. (கவிஜூாமெததா்ாஷிநா) (அல்லிமலர்மகள்போக மயக்குகள்) கதிகொாஉ ஊஉவஷவாஸிநா்ா ஷகூா்ாஹொமெமஹ ஜூாஹவதீதா்ாகூ-: வ்யாத்திஉயஜூாவா்ம வ-ரு-ஷகாருவாஉகிஷி தா்ாகாகூாயாம தஷாவ்வதிகஉாஹ. (ஸாமெவகூஞனேதா்ாஷிநா)

௨௭ ‖ வேதநம் ஸமீசீநமாகைக்குபாயமாக விதிக்கப்பட்ட வேதநாந்தரத்தை புருஷகாரமென்று வ்யவஹரிப்பார்கள். இப்புருஷகாரம் ஸம்ருத்துக்கு பரம்பரயா காரணம். “ஸம்யக்ஸ்வாராதநாநுஷ்டாநமோக்ஷோபாஸ்திர்மாதஸ்மிந: | ஸ்ரீஸ்த்ராஸ்த்ரவ ஸம்ஸிதம் ஸடகா

ஸாரீ‖மாகச்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ, உபாயமாக புருஷகாரத்தையபேக்ஷிக்கிலிவ்வதிகாரிக்கநந்யோபாயத்வமும்விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்புருஷகாரேதி) ஆசார்யஸமாச்ரயணவஸ்த்ரம் பரயோஜ்யதயா புருஷகாரஸம்பந்தேப்யேவ ஸ்வதந்த்ரந்யஸமாச்ரயதயா ஸாக்ஷாதாயந்தயா வாஸமாச்ரயணோபாயாஸநவிரோத: என்றுகருத்து. ஆனாலுமிங்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு புருஷகாரஹாவத்திலே தாத்பர்யஞ்சொல்லக்கூடுமோ, இவ்விடத்தநந்யஸாதநஸாமத்திலே ப்ரதிபாதிதார்த்தங்களுக்கு வாக்யார்த்தவிவக்ஷந ப்ரகாரணமானபடியாலே அநந்யஸாதநஸாமத்தில் ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரஸாரஹ்யாதிகார ஆயத்தாலே ப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதமான அதிகாரபரிகரவிசேஷாதிகளைத்தவிர புருஷகாரமும்பேக்ஷிதமென்று வேணுமென்று சிக்ஷிக்கவில்லையே, அதிகாராந்தரங்களிலேசொன்னாலும் ப்ரமாணவசநங்களொருவிடத்திலுஞ்சொல்லவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்யக்ஸ்வாஹாவேதி) நிக்ஷேபரக்ஷா ஸந்தர்ப்பவஸா

ஸா-கா ‖ நநு “ஜ்ஞாநாத்மிகா ததா ஹ்லாதா ஸஜ்ஞா ஸர்வத்ர ஸம்ஸ்திதா | ஜ்ஞாநாத்மகம் பரம் ப்ரஹ்ம ஸர்வேசம் ஸர்வதோமுகம் ‖ சேஷசேஷ்யவியோகாதி ஜ்ஞாநயோக்யாநாதந: | ஜகத்ப்ரக்ருதி பாவோ யஸ்யா சக்திரிதீயதே ‖ வ்யஜ்யதே ஹாவோ ஸதத்வஜ்ஞிதேஷுதே | ஸர்வாஸ்திதயோத்ருக்ஷ ஸ்வதேவதாயும் பரம்ஸ ‖ விகார விரஹோவீயம் ப்ரக்ருதிகேவலீ தேவதா | ஸஹகாயம் நபேக்ஷாதே ஸர்வகார்யவிதாயிநீ ‖ தேஜஸ்ஸ்வம் மாணம் பராஹா ஸ்திதேக்ஷவேதிந: | இதி பஞ்சமாணாஹேத்தே ஜ்ஞாநஸ்ய ஷாட்குண்யோதிதா: ‖ தஸ்யாந வாயிநீ சக்திர் தேவீ தத்ஸம்யதீநீ” த்யாதிபி ருக்தஸ்தஜ்ஞாதிஷுருக்த்யாகவி ஜ்ஞாநாதிஸகலமாணகாவமதாஸ புருஷகாரமேவவேபரீதத்வநவஸ்ராவ கிஞ்சத்யாதித்வாத் “யாவகாதளதாவேத்யவத்பர வபதா பதாபசநஸ்ரகாதீநு க்ருத்வா ஹமவதிமாணாநு பாம்ஸபாமஹாநு | கயிஷ்வேகஜ்ஞாநுவ்ருத்திவேதிவாராஸத்யகாரணாக்ஷா நாஹேதுர்பவதியாவயோராதநிஹிதா” இத்யுக்தீத்யாதுக்த்யாதி ஸ்வபரிவாராஹக்கதயா நேக்ஷேஷ இதிவதநு புருஷகாரஸ்வநிவாஹுக்க வமுஸாஹாஹக்கதயா ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரகாசேபாதாயதம் விவ்ருணோதி. (ஸம்யக்ஸ்வாஹாவேத்யாதிநா) (புராணவ்யவஸ்திதி)

ஊம || ஸ்வபாவஶ்ச நம” என்றிப் புருஷகாரபாவத்துக்கு ப்ரமாணம் நிக்ஷேபரக்ஷையிலே சொன்னோம். இதற்றில் ஸ்வபாவமாவது பரம்பரணைப்போலே விசித்ரபாபமான ப்ராதிகூல்யங்கலசாதே ஶாஸ்த்ரீய வ்யாபாரங்களான வாத்ஸல்யாதிகளதிஶயித்து “நகஶ்சிந்நாபராத்யதி, ஶக்தோபெ(ஷா)நகோரஸ்து, ஊஷிப்யாமீஹ ஊர்வீஶா” என்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கையும், வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே இவளை முன்னிட்டாலவன் மறுக்கமாட்டாதொழிகையும். இவ்வஸ்வபாவத்தாலே யிவளைப்பற்றுவார்க்கு புருஷகாரபாவமாகை

ஸா.நீ || வெக்ஷ்யாவிருவெக்ஷிதாம்ஶஸ்ய ப்ரமாணாபேக்ஷையெந ஊவயுப்ரஸித்தமாகையாலே அங்கே ஸங்க்ஷிப்தமானவிதுவுமிங்கே சொல்லக்குறையில்லை என்றுகருத்து. ஸ்வபாவாதிகளை இவற்றுக்கு ப்ரமாணமாக சொல்லக்கூடுமோ? பாரணனுடைய ஸ்வபாவம் ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி ஸாத்யஸாத்ய(ம்)மாகையாலும் தூஷியிக்கிற வேதநன் “ஶக்ஷ்மீபுண்டரீகாக்ஷ ஸந்நிதௌ” மென்கிறபடியே புருஷகார ஸம்ஸ்ரணாவி ப்ராவயிதா ஈஶ ஸ்வபாவனுகையாலும் பிராட்டியினுடைய புருஷகாரத்வம் உபபந்நமன்றோ? ஸநாதநமும் நிருப்ரக்ஷைவஷிகள்பக்கலிப்புருஷகாராபாவம் பாரணம் காணுமையாலே ப்ரமாணமாகமாட்டாது, லோகத்ருஷ்டியும் ஸ்வஸ்வபாவரான ப்ரஹ்மங்கள்பக்கல் புருஷகாராபாவம் விபரீதமுமாகையால் ப்ரமாணமன்று ப்ரஹ்மாதிஸம்பாவனையுடைய விஷாணீம் தந்த்ராந்தரோக்தியும் ஶங்கித ப்ரமாணமாகும், ஶ்ருதியும் ப்ரமாணவைகளிலே ஒரிடத்திலும் காணோம், ஶ்ருதி ஊர்ஜையால் தத்வஸ்வபாவாக ஸ்ம்ருதியும் ப்ரமாணமன்று. ஆகையால் ப்ரமாணமாகவிவைகளை சொன்னது விரோதமன்றோ, ஆகையால் ஶப்தத்திலே ஸ்ரீக்கு புருஷகாரத்வமிவகைக்கூடுமோவென்ற விப்புருஷகாராபாவம் நத்துக்கு இவைகள் ப்ரமாணமாகும்படி ஸ்வபாவாதிஶாஸ்த்ரங்களைப் பாயக்கிறார் (இவற்றில் ஸ்ராதிநா) தூஷியிக்கிற வேதநர் உபஸம்ஹாரயாத்ராதராயிருந்தாலும் இவர்களுடையவபராயத்தையுமீஶ்வரன் பொறுத்து க்ஷமிக்கும்படி பண்ணிவைக்கிற வாத்ஸல்யாதிஶயத்தையுடைய பிராட்டியினுடையவஸ்வபாவத்தாலுமீஶ்வரனிவள் சொன்னால் உதாஸீநனாயிருந்தாலும் மறுக்கமாட்டாதவனுகையாலுமிவ்வஸ்வபாவம் ப்ரமாணமாகக்குறையில்லை என்று கருத்து. பிராட்டியை புருஷகாரமாகப்பற்றுமிடத்தில் புருஷகாராந்தராபேக்ஷையால் அநவஸ்தா வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸ்வபாவத்தாலே ஊதி) ஸநாதநெஹ ஸ்வபாவத்தாலே என்றபடி

ஸ்ரீ || யுண்டாயிருக்கவையுமாகாது. அநுஷ்டாநமாவது; ப்ரஹ்லாதவிஷய த்தில் ப்ரஸாதிஸயத்தாலே ப்ரதிகூல விஷயத்திற்பிறந்த சீற்றத் தின்கனத்தைக்கண்டனுகவஞ்சினப்ரஹ்மாதிகள் இவளை ஸரணமாகப்பற்றி இவள்முன்னிலையாக ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹப்ரபுவை ஸமாஸ்ரயணேக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்களென்று புராணப்ரஸித்தம். "ஸீதாசா வாத்யபா பராவநு ஸோமப்ருதாம், ஸீதாஸக்தா காகாத்ஸீ" இத்யாதி களிலுங்கண்டுகொள்வது. லோகத்ருஷ்டியாவது, அநேகாபராத ஜநத்தை அபராயஸயவைத்து யுண்டானாலும் ராஜாக்கள் அவர்களை ப்ரஸாதநங்களாலே க்ஷமிக்கக்காண்கை. இவ்வர்த்தம் "மாத ஸ்ரீ [illegible]" என்கிற ஸ்லோகத்திலும் விவக்ஷிதம். ஸாத்வி கியாவது, நம்மாழ்வார் முதலான வாஹாசார்யர்களுடைய "அகலகி ல்லேன்" முதலான பாசுரங்கள். இவற்றுக்கு அநுரூபமான ஸூக்திவிஸேஷ

ஸா-நீ || (சீற்றத்தின்கனத்தை)(சீற்றம்) சீறுதல்கோபஸாரத்தைஎன்ற படி(ஸீதாஸாவதேதி) (கண்டுகொள்வதிதி) அநுஷ்டாநமிதிஸேஷ:. இளையபெருமாளுடையஅநுஷ்டாநமென்றபடி. (ராஜாக்களிதி) க்ரூர ஸ்வபாவரன்றிக்கே ரஞ்சகராய் காருணிகரான ராஜாக்கள் அந்த:புர ஸம்பந்தத்தையே பத்தாசாகக்கொண்டு அபராதவிஷயத்தில்ப்போ லே யன்றிக்கே அவர்களை அக்ஷத்தாலே க்ஷமிக்கக்காண்கையால் லோகத்ருஷ்டி யும் ப்ரமாணமென்றபடி. இப்ரமாணங்களில் லோகத்ருஷ்டிஸ்ரீவிஷ யையல்லாமையாலேஸ்ரீபுருஷகாரத்துக்குப்ரமாணமாமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (மாதரிதி) [illegible] [illegible] ஜநக: ஜாதா தவ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] வயா [illegible] [illegible] [illegible] ஸம்பந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (நம்மாழ்வாரிதி) [illegible] ப்ரமாணஸம்பாவனையாலே ஸாக்ஷாத்ப்ரமாணமாயிருந்தாலும் மயர் வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் முதலான ஆசார்யர்கள் ஸ யதார்த்தவிஜ்ஞாநரானபடியாலே ப்ரமாணஸம்பாவனையில்லாமையால் ப்ரமாணமென்றபடி. இப்படிப்பட்ட ஸாத்விகியும் புருஷகாரத்வத்துக்கு ப்ரமாணமாகமாட்டுமோவென்கிற ஸங்காவாரணார்த்தமாக இவ ற்றுக்கு அநுரூபமானதி (ஸூக்தீதி) [illegible]

ஸா-கா || "ஜாஜ்வல்யமானம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்ரீ [illegible] [illegible]" இத்யாதி [illegible] (ஸூக்தி விஸேஷத்யாதி) "[illegible] [illegible]" "விஸ்வே [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

௨௦ || ஶாகைகளான ஶ்ருதிகளையுங்கண்டுகொள்வது. இவையடியாக வந்த ஸ்ம்ருதிகளாவன, “யாவதீ வரம் ப்ராஸ்யமிதா ப்ருவசேந்த்ரிய யதஸ்ய” இத்யாதிகளான ஶௌநகாதி வாக்யங்கள். இப்படியிவளுக்கு ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸஹோபாயத்வ விஶேஷமாகையாலிங்கு மிவ்விவக்ஷை கொள்ளவுசிதம். இப்படி புருஷகாரத்வைகரூபமாய் ஸித்தமாய விஶேஷணமுமாய்க்கொண்டு ஶரண்யமிக்கப்படும் “ஸர்வைஶ்வர்யஸம்பந்நா, ஸர்வஸ்வம் ஸம்விஶேஷா” என்கிற ஶ்லோகங்களின்படியே ஶ்ரீஶாதிகளுக்கு ப்ருஹஸ்பதிகள்போலே

ஸா-நீ || பந்நோபாவிஶேஷணத்திகளிலே “ஶரண்யம் ஶரண்யம் ஸாஸா”மென்கிற வாக்யம் ஶரணமென்றபடி (இவையடியாகவிதி) ஸந்த்ரோஶ்வரஸ்ம்ருதியும் ஶரணமென்றபடி. தத்வநிரூபணத்திலே ஶ்ரியப்புருஷகாரத்வ விஷயத்தில் உத்தரவணத்திலே ஶ்ரீஶப்தம் புருஷகாரத்வபரமாகாமலிருக்க விரோதமாக பூர்வவணத்திலே புருஷகாரத்வபரதா கயநதோஷிதமன்றோ, வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஐதி) இங்கும்விஷயத்தில் பூர்வவணத்திலுமென்றபடி. பூர்வவணஸ்ய ஶரண்யத்வபரத்வ தத்பர்யஸ்தயா தவிவக்ஷை உசிதைஎன்று கருத்து. இப்படி பூர்வவணஸ்ய ஶ்ரீஶப்தம் புருஷகாரதயாஶ்ரயணீயத்வ பரமாகில் ஸர்வஸ்வாமித்வ ஶரண்யத்வாவவேஶ்யயிலே விஶேஷணதயா உபேஶ்யதாஜ்ஞாபநாய பூர்வவணத்தில் ஶ்ரீஶப்தமென்று சொன்னது விரோதியாதோ, புருஷகாரதயா ஶ்ரிய: பரம்பரயோபயாத்தத்வே ஸாந்த்ரோபஶ்யதை இல்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஐதி) ஶ்ரீயதேசாவிஶேஷணத்வ மென்கிறது ஸாக்ஷாத் புருஷகாரதயா ஶரண்யவிஶேஷணதயாஶ்ரயணீயத்வ பரமென்றுகருத்து. இப்படி “ஶ்ரீயதே” என்கிறது விஶேஷணதயாஶ்ரயணீயத்வ பரமாகில் “ஶ்ரயதே”என்கிறதுஎன்சொல்லுகிறது விஶேஷணத்வகயநாதேவவிஶேஷ்யாஶ்ரிதத்வம் ஸித்தமன்றோ வென்று வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வைஶ்வர்யஸம்பந்நேதி)

ஸா-கா || ஶ்ருதயோ ஹ்யக்ஷராஸ்ஸர்வா: “தமஸஶ்ஶோபரிஸ்தாத் ஸம்ஶ்ரயவாஞ்சா ஶ்ரீமண”இத்யாதிஶ்ருதகாதீத்யாதிஶப்தாநு: லக்ஷ்ம்யா உபாயத்வேஶ்யதஜதி வ்யாப்தேத்யாவயேயித்யாஹ. (இப்பமதி) ஶ்ரயதஜதிவ்யுத்தத்தை லக்ஷ்ம்யாஹமக ஸர்வாத்மகா பாவகத்வ ஸேவஶயதித ஸாம்ப்ரதாயிகமித்யாஹ. (ஸர்வைதீத்யாதி) ஸவம் யாதோஸ்வாதிஹாவரவ ஸம்பந்தப்ரதிபத்தாஶ்ரயாஶ்ரயீஹாவரவ ஸம்பந்தபரக்வநாதரஞ்ஜா ஸ்வஸ்வாதிஹாவ பரக்வந ஹமவஜ்ஜஷத்ரதிபத்தி ஸவஶேஷித்வபூநயோரேவ வ்யுத்பத்த்யாரவஸே

[illegible] || [illegible] அதிகாரியைக்கொண்டு [illegible] ஸாத்யத்தையாஸ்ரயித்திருக்
கும், எல்லார்க்கும் [illegible] ஸேவித்திருக்குமென்று
பொருளானபோது எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாய் "[illegible]
[illegible], [illegible]" என்கிறபடியேயவனுக்கு
சேஷமானதில்லை சொல்லிற்றும். "[illegible] ஸம்ஸ்ரய"
[illegible]களிற்படியே எல்லா வஸ்துக்களாலு மாஸ்ரயிக்கப்பட்டு
எல்லாத்தையுந்தானாஸ்ரயித்திருக்குமென்று பொருளானபோது நாரா
யணாதி ஸப்தங்கள் ஸ்ரீயதிக்குச்சொல்லுங்கட்டளையை விஷ

வா-ம் || 'ஸ்ரயதே' என்கிறது விசேஷணமாக ஆஸ்ரயணீயஸ்வரூபமென்கிற
[illegible]த்தில் "ஸ்ரயதே" இதி [illegible] விசேஷ்ய
[illegible] ஸ்ரீ [illegible] யென்று கருத்து. [illegible]
[illegible]
[illegible] விசேஷ [illegible]
[illegible]
[illegible] விசேஷண
[illegible] விசேஷண [illegible] ஸ்ரயத்ரவி
[illegible]. [illegible]
[illegible] விசேஷணஹேதா
[illegible] விசேஷண [illegible]
[illegible] ஸ்ரூயதாம். (ஸ்யா
[illegible]) [illegible] ஸ்ரீஸப்தம் [illegible]
[illegible] பெரியமுதலியார் ஸ்ரீஸப்தத்தை [illegible]
[illegible] இதி [illegible]மாயும் [illegible]
[illegible]மாயும் "[illegible] ஸம்ஸ்ரய"வென்கிற ஸ்லோகத்திலே
[illegible] மாயுமருளிச்செய்கிறது
விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்கும் [illegible]
[illegible]) [illegible] ஆஸ்ரயணா[illegible]மாயும் [illegible]மானபடி
யாலே "ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரயதே [illegible]"வென்கிற
[illegible] தானே [illegible] யுண்டாகையாலே [illegible]
விசேஷ [illegible] காரணங்களிலே ஆளவந்தார்
[illegible] கருத்து. ஆனலாளவந்தாரருளிச்செய்த
[illegible] அவர்ஸம்வ

வா-கா || [illegible]. (எல்லாருக்கும் [illegible])
ஸ்ரீஸப்த [illegible] நாராயணஸப்த [illegible]
[illegible]. ([illegible]

௨௭ || வந்திக்குஞ்சொல்லிற்றும். ஶ்ரீபாஷ்யகாரரும் "பகவந்நாராயண" என்கிறநேரிலே "பகவத்ப்ரியம்" என்றருளிச்செய்தார். "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிற வ்யுத்பத்திகளில் ஸாபராதரான அடியோங்களை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்தருள வேணுமென்றிப்புடைகளிலே ஆஶ்ரிதருடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விண்ணப்பம்செய்து இவர்களுடைய ஆர்த்தியைஶமிப்பிக்குமென்றதாம். இப்படி புருஷகாரக்ருத்யத்தைச்சொல்லுகிற

ஸா.நீ|| ஜாயமாநவேதாந்தவிவரணம்பண்ணுகிற ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் சொல்லாமல் புருஷகாரத்வத்தை ஏதுக்குச்சொல்லுவானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார் (பாஷ்யகாரருமிதி) (நேரிலே) ஸ்தானத்திலே "பகவத்ப்ரிய" மென்கிறவிடத்திலே பகவந்நாராயண ஶப்தார்த்தங்களெல்லாம் சொல்லப்பட்டதென்றுகருத்து. ஆனாலும் "ஶ்ரீயதே ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்திகூடினாலும் "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்திகூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞையான பிராட்டிக்குக்கேட்கவேண்டியதில்லையே, 'ஶ்ராவயதி' என்கிறதுவும் ஆஶ்ரிதர்பக்கலிலே ப்ரத்யக்ஷஸாதிதம் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரன் திறத்திலும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநார்த்தமான ஶ்ராவணம் ஸாதிதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ருணோதீத்யாதிநா) ப்ரகாரத்ரயேண ஆனாலும் ஸர்வஜ்ஞனுக்கு நிஸ்ஸம்ஶயமாக நினைத்தபோதும் ஸர்வேஶ்வரனை ஶரணவரணம்பண்ணும்போது நித்யமாக புருஷகாரஸாபேக்ஷமே யபேக்ஷிதமாகையால் காதாசித்கமாக ஆஶ்ரிதார்த்தத்வநியைக் கேட்க்கையும் ஈஶ்வரனை கேட்ப்பிக்கையும் ஸ்வரூபாபாதகமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியுமிதி) காதாசித்கார்த்தத்வநிஶ்ரவணஶ்ராவண ரூப புருஷகாரக்ருத்யமிது ஸர்வதா நாதந புருஷகாரத்வமென்றபடி. இந்தவ்யுத்பத்தி "ஶ்ருணோதி ஸர்வார்த்தரவம் ஶ்ராவயத்யச்யுதம்" என்கிற வசநாநுஸாரமென்று கருத்து. "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்தியில் ஶ்ரவணம் சேதநவாக்யங்களென்றும் ஶ்ராவணம் சேதநவாக்யங்களன்றிக்கே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு மென்கிறது விரோதமன்றோ, ஏவம்வ்யுத்பத்தியாலே புருஷகார

ஸா-கா || (வ்யுத்பத்த்யாதிநா) வ்யாக்யாநேஷு பாஷ்யகார ஸம்மதிமாஹ. (பாஷ்யகாரருமித்யாதிநா) ஸ்வயம் ஶ்ரீயதஇதி கர்மணிவ்யுத்பத்த்யா வேதிதகர்த்ருத்வமாஹ ஶ்ரயதஇதி கர்த்தரிவ்யுத்பத்த்யா வேதிதகர்மத்வமாஹ சேதநவாசேதநகாரகத்வோக்தா ஶ்ருணோதிஶ்ராவயதீதிவ்யுத்பத்த்யாவஸிதமோஹசேதநாசேதநகாரகத்வம் ததா ஸ்வாவஸிதபுருஷகாரத்வஜ்ஞாபநம் ப்ரயோஜநமிதி ஸாவதாநதிஶதீஹ. (ஶ்ருணோதீத்யாதிநா)ஏவம் வ்யுத்பத்தி வதநீயஸ்ய புருஷகார ஜ்ஞாபகஸ்ய ஶக்தா

ரு || விதுக்கும் பாரதகாரஸாவத்திலே நோக்கு. "உத்வ உமா உதேகம் தே
வ வத்யதெபாராயணம் | உபநிஷதாத்யாபதெவி ஸம்ஸாராக ஸ்வ
தேவதாநு, க்ருஷ்ணம் ஸம்ஸ்யாபரோய்யசு" இத்யாதிகளை யவன் பக்கலிலே
கேட்டு "ஸ்ரீணவா வஷிதசனே யதேதகக்ருதத்ஹம் ஹிதம்
வ ரணெணவிஸ்யாநித்யம் ஸர்வக்ருத்ஸ்ரணாமதீ" என்று கவொ
தத்தை கவொதி கேட்பித்தாற்போலே சுவஸாத்திலே கேட்பிக்கு
மென்னவுமாம். ஸவெஷ்யான் பக்கலிலே ஜோகஹிதத்தைக்கேட்டு
"தித்ரெளபயிகம் கதய" இத்யாதிகளிற்படியே விபரீதரையுங்கூட

ஸா-நீ|| கவம் ஸிகிக்கையால் பாநஸ்திதி வ்யேசுஷ்யன்றோவென்ன
வருளிச்செய்கிறார் (உதவ உதேகதி) அவன் பக்கலிலேகேட்டுசுவஸாத்
திலே அவனைத்தானே கேழ்ப்பிக்குமன்றதாகையால் பெளநெவ்ய
மில்லை என்று கருத்து. உதவ உதேகம் ரேவயம் பராயணரேவாயம்
யெவ வத்யதெ, தாநஹம் ஸ்பதெவ உபாயாஜாஸ்ர ந நிவெஷா
ஸுக்கா ஸம்ஸாராநுபஸரிஷ்யதி என்கை. பதியாயிருக்கிறவிவள்
ஸத்ருவினிடத்தில் நின்றும் கேட்டவர்த்தத்தைத்தனே ஸத்ருவை
கேழ்ப்பிக்கை உசிதமோவென்கிற ஸங்காவாரணாஸய "ஸ்ரணா
உரவஹிதசேகாஜெ" இத்யாதிகயநம் ஸத்ருவுக்கு ஸரணாகதஸம்ர
க்ஷணாஸவ பாசயநோஸரவியாலே சுத்தனெ வொருஸ்தாஹநா
ஸயமாகக்கேழ்ப்பிக்கை உசிதந்தானென்று கருத்து. ஸரணாகதஸம்
ரக்ஷணத்தை ராமஸ்ரணிடத்தில் நின்றும்கேட்டு ஹக்தவிஷயத்தில்கேழ்
ப்பிக்கை திபமாதி ஸவயஸாயாரணமானபடியாலே பிருட்டிக்கத்
ஜாக்ஷஸரவஹமன்றோ என்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவெஸ்வரணிதி)
"தித்ரெளபயிகம் கதயம் ராசெஸ்வாநம் பரீப்ஸதா | வயஜோநிஷ்தா
வொராகயாஸளபாராஷஷயஸ்" ஸஸ்யாசயம் — ஹொநர்ம்ஸ
ராவண ஸ்வாநம் ஸங்காம் பரீப்ஸதா க்ருகாங்க்ஷதா கயா கிஞ வொ
ரம் வயா ரணாஜநிஷ்தா கயா பாராஷஷயஸ் கஸள ராசெ
தித்ரம் கதயம் பெஷம் விஹாய ஸீதாகதயளபயிகம் யாக்ஷீதி.
ஆகையால் ஸத்ருவிஷயெபி ஹிதாவரணாநுரூப தெஹ ஸ்வஹா
வாயா சுத்தஜாதிஸயொ வ்யஜிதீ என்றுகருத்து. ஸ்ராவபதிக்கிருஷ்
தவெதந சுக்கஸ்மும் வாயிதமன்றோ என்று ஸசிதம். ஆனாலும்
"ஸ்ரணாதி நிவிஜாஜெநாஷாநு ஸ்ரீணாதிவமாநெணஜமஜ" என்கிற
வ்யாவ்ருத்தி கூடுமோ? அப்போதெ ஷமிடிகர்களுக்கும் ஸகலதோஷ
ங்களைப்போக்கவேண்டாவோ, விரோதிகளுக்கும் மாணபரிவாகத்
தை உண்டாக்க வஸம்மியாதோ, உபாயாயிகாரிகளுக்கும் க்ருதெ தா
வாயருக்குமென்று ஒளசித்யாநுஸாஹரிக்கிறதென்றிலப்போ ஸவஸ்

௨௭|| கேட்பிக்குமென்னவுமாம். "ஸ்ரேணாதிநிவிஶாநுஷோஷாந்" என்று வ்யாக்யாதமான போது "ஶக்த்யாஸஹ ஸ்ருஷ்டிகேஸா தேவ்யாகாருண்ய ரூபயா| ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே" என்றும், "வேரிமாருதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கு" மென்றுஞ்சொல்லுகிற படியேஉபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோதிகளான கர்மாதிகளைக்கழிக்கு மென்றதாம். "ஸ்ரேணாதிவ ஶ்ரேணஜ்ஞம" என்று நிருக்தியில் தன் காருண்யாதி குணங்களாலே "நின்றிருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு,, இத்யாதிகளிற்படியே ஆஸ்ரிதர்க்கு நிஷேதிக்கும்

ஸா.நீ|| நிஷேதவ்யத்வம் ஸர்வஸ்ய ப்ராப்யஸ்ய ஶரண்யனுக்குச்சொல்லுகிறதுவிரோதியாதே,வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரேணாதீத்யாதி யால்) "ஶக்த்யாஸஹ" என்றும் "நின்றிதிருவருளு"மென்றும் ப்ரமாணோபாதாநத்தாலே உக்தஸாஹித்யேநவாஸ்ரித ஸம்பந்தாஷ நிஷேதவ்ய ஸர்வஸ்ய ப்ராப்யத்வாதிகளென்று கருத்து, ஶக்த்யா ஸஹ தாம் விநா ஸம்பவதாபி ரக்ஷகத்வநாஸ்தி ஸாமர். ஸம் வித்தாந்தே ஸித்தாந்ததாதிஹேதோ வேதாந்தேபி வித்தாந்தே என்கை, உபாய விரோதிகளான கர்மாதிகளைக் கழிக்குமென்று சொல்லாதே உபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோதிகளானவென்று நிர்தேஶத்தாலே பிராட்டிக்கு உபாயவிரோதி ப்ராப்திவிரோதி ஸர்வஸ்வ நிஷேதகத்வம் தோற்றுகிறது. (வேரி) பரிமளம் (மாருத) விச்சிந்நமாகாத ஸதாஸம்பந்நமான (பூமேல்) கமலாஸநஸ்தாயி (இருப்பாள்) வஸியாநிற்கிற பெரியபிராட்டி (வினைதீர்க்கும்) ஆஸ்ரிதருடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் (தீர்க்கும்) நிவர்த்திப்பிக்குமென்கை. (நின்திருவருளும்) தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்தியும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் பங்கஜத்திலே வஸிக்கிறவள் பங்கயத்தாள் பிராட்டியினுடைய திருவருளும் ஸ்ரீஸூக்தியுங்கொண்டு ஸ்ரீபரி காருண்யமுள்ளபெ கேநாவஸ்ய நின்கோயில் தவிர்வ விநாநாள் (சிக்கு) திருவலக்கு சிக்கு ஸஸ்தேவந்நிக்ஷேபங்களை பண்ணினென்கை. இப்படி யானால் ஸ்ரீதத்வத்தை வாதம் பண்ண நிரூபிக்கவந்தவரான் தாரும்

ஸாகா||ஸ்ரீ ணாதிஸ்ரேணாதிர்வ்யாக்யேத்யாதி நிஷேதவ்யத்வம் ப்ராப்யகத்தோபாயகத்தவம் ஸர்வஸ்வம்ஶரண்ய (ஸ்ரே ணாதீத்யாதிநா) (வேரிமாராதேத்யாதி) பரிமளமண்ட்யாஸஹித ஷேவிஸ்தாநுக்கீ: ப்ராப்திவிரோதிபாவம் நிஷேதயித்யாம். (நின்திருவருளுமித்யாதி) ஸூக்தயாஶக்த்யா: ஸூக்தயா ஸம்பந்நஸ்வ ஸம்பந்நேதிநிஷேதயம் ஸ்ரீஸூக்த்யாம். உக்தாஶ்ரயா ஸர்வஸ்ய யாமாநாமாயம் ஸம்ப்ரகாஶ்யம் ஸம்பந்த ப்ரதிபந்நவ்யாஜேந

...த்தையுண்டாக்குமென்றதாம். இவ்வுக்திகளெல்லாத்தாலுமுள்ள வைஷம்யத்தைக் கணிசித்து "ஸ்ரீஸேவ்ய ... " என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தார். ... த்தைக்கொண்டு "ஸ்ரீரவி ..." என்றார். இவ்வசனங்களில் ஸம்ஸாரியுடைய ... வத்துக்கு ... ங்களானவை ... த்திலும் ... த்தைக் ... யானவை ... த்திலும் ... ங்கள். ‖ * ‖ ...

... ரும் ... கியிலும் ... கோசத்திலும் ... க்திவிஷயங்களைச் சொல்லாநிருக்க ... மாக வித்தையங்கும் ஸ்ரீ... த்துக்கு சொல்லப்போமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுக்திகளெல்லாத்தாலும் ...) (ஸ்ரீ... என்றார்களிறே) ஆனால் ஸ்ரீ... ம் ... யாக ... படியாலே ... காலத்திலே ஸ்ரீ... த்திலே ... ங்களை விதிக்கை ... யென்றே வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வசனங்களில்) உபாய... ங்கள் ... ங்கள் ... த்தைக்கு உபாங்கங்கள், ... காதிகள் இங்கு ஸம்ஸாரியுடைய ... வத்துக்குள்ளன்மையாலே ... உபாயமில்லையென்று ... க்கூடாது அப்போ ... த்தைக்கு உபாங்கமானவை என்கையாலே ... த்தையுமில்லையாக ... மிக்குமாகையால் ஸ்ரீ... ஸம்ஸாரத்யா உபாய... விசிஷ்ட ... யுடைய ... வத்துக்கு உபாங்கமானவை என்றே ... கொள்ளவேணும், ஆனாலும் நாராயணன் ... ணும்போது ... யிருக்குமென்கைக்காக ... த்தில் ஸ்ரீ... யென்று சொன்னதுகூடுமோ, "... " என்கிறபடியே ... மில்லையென்றவருளிச்

... (இவ்வுக்திகளிற்...) ... திசை ... (இவ்வசனங்களில் ...) ...

உ௰‖ உபேயஸ்வரூபவாஜிஸர்வேபிணே | வர்த்திதவ்யதிஸம்பம்யீஸ்ரீசா ஞிமசவக்ஷ்ஷாம் ‖ * ‖ "ஸ்ரீசாநு"என்று பொதுவிலே சொன்னாலும் வசாணாநஸாரத்தாலே இங்குஸ்ரீயபதியென்றபடி. ஸாசாநமாக

ஸா-ஙீ‖ செய்கிருர் (ஸ்வாதிதி) (ஸ்ரீசாநு) ஸ்ரீவிஶிஷ்டஸ்வாசீஸநுஸ்வரூபவஸஸ வர்ணே வதிஸம்பம்யீ ஸ்ரீசாநபாயஸ்நு ஹரஸவேர்ண வதி ஸம்பம்யீ ஸ்ரீசாநபெயஸ்நு ஹஶ ஸசவேர்ண வதி ஸாபம்யீ வயிதஃ க்ஷாதஜஷதித்யத உக்தம் நிமசவக்ஷாஷாதிதி ஜஷம்நிமசெசக ஸிஜதித்யஸ்யஃ. இப்படிவதீஸ்வ வர்யாக்த வாஹூஹ்யாதி ஶயத்தாலே வரஷகாரகம் ஸிஜிக்கிறதென்றும் வெஷாஜேஷ வரக நிணர்யக ஸ்ரீவதிக்வ செந்ரதநாஸ்யம் வர்தம் ஸ்ரீசவூபமென்றும் சொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீசானென்றும் ஸாபாஸ்யஸாசாநந்தோற்று கையாலே வதிக்வதீக்வாஜி ஸிஜிக்க வகாஶமில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிருர். (ஸ்ரீசாநுஎன்றுஜதி) வசாணாநஸாரத்தாலே வஸ்வதஃ வதிக்வாஹர்வரஷ வாவக நாராயண வஷஸசஸிவ்யா ஹார ரவவசாணாநஸாரத்தாலே என்றபடி. இங்குநாராயண வஷஸசஹிவ்யாஹாரத்தாலேஸ்ரீவதியென்னஸ்யுஞ்சொல்லப்போமோ, ஸ்ரீ ஸ்வதஜெ என்றும் ஹமஷஹிஜெ என்றும் சிலஸிஜாஜங்கள் சொல்லவில்லையோ, ஶக்தீநாராயணாளுக்கு வபஶவ்சாணத்தாலே சுதஜெஹஷமும் வதிவதீஹாவமுங் கண்டாலன்ருே, இப்படிஸ்ரீச ஷபத்துக்கஸ்யும் நிணர்யிக்கலாவது என்ற வருளிச்செய்கிருர். (ஸாசாநமாகவிதி) "ஹ்ரீஶ்சதெஶக்ஷீஶ்சபத்நௌ" என்று உபநிஷஷஜத்திலே வ்யதிரேக நிஜேர்ஶத்தாலே சுதஜெஹஷமும் வதிக்வ வதீக்வஸம்பஸ்யமும் சொல்லித்தென்று கருத்து. ஶ்ருதியாலே என்று சொல்லாதே ஶ்ருதிவெஶத்தாலே என்கையாலே வசாணவாவஶ்யம் ஸமஹிதமானாலும் 'ஶ்ரயதெவபரம்பஷ''பென்றுஸ்வதஃஸ்ரீஸம்விஷேண

ஸாகா‖ வர்ணவ திஸம்பம்யிஸ்வசஹயோரவிஶிஷ்டதித்யாஹ (ஸ்வாஷ்ய வாயஜத்யாஜிநா) நிமசவக்ஷஷ்யா ஸ்வரூபவாஜி ஸசவேர்ணே ஸ்ரீசாநு ஸ்வாசீஉவாயஃஉபெயஸ்வ திஸம்பம்யீவ யிதஜத்யஜயஃ. யதாஶேஷ க்வாநஸஸாநரஷ்வஸ்வரூபவஸசவர்ணேஸ்ரீசாநுஸ்வாசீவதிஸாபம்யீ யஶாவஹஶஸசவேர்ணே ஸ்ரீசாநபெயஃ வர்திஸம்பம்யீ தயா ஹரஸசவேர்ணேஸ்ரீசாநபாயஹஶதவ திஸம்பாயீநிமசவ யிதஜத்ய ஸ்யஃ. ஏவம்ஸ்ரீஶப்ஷாஸ்யர்க்வா "ஹ்ரீஶ்சதெஶக்ஷீஶ்சபத்நௌ" கஶெய ஶாநாஜமதாவிஷ்ணுபத்நீ" த்யாஷ்யாநமண்யாக் சதவஃவதீக்வ ரஷ்வஸாபாயோஸ்யஜத்யாஹ. (ஸ்ரீசாநித்யாஜிநா) வஶவர்ம்ஸ்ரீசஷ பெஷநஸாபெயகெநாக்தம்ஹமவதஃவரக்வாஸளஶஹ்யஜசதவஷக்த

உசி‖த்தோற்றினஸம்பந்தஸ்ரு ~திவைத்தாலேவிசேஷிதம். ஸவர்களுக்கு டாஸ்ரயணீயையாய் ஜமநாதாவான விவனுக்குவதியென்னவேவரக்ஷ மும் ஸளமஹ்ரூந்தோற்றும். இங்குபிருட்டியை விசேஷித்தெடுக் கையாலே நாரஸப்ூாஸங்களான வக்ஷஜாங்களிற் காட்டில் வ்யா வ்ருத்தியும் விசேஷணமாக நிர்தேசிக்கையாலே யதாவ்ருத்ரணம்வதி

ஸா-நீ‖ஷ்வஸி”ஐதர்யாதிகளிலேயும் ஸமவதாஸ்ரி தக்வாதிஸம்பந்தங்களும் சொல்லாநிற்க வதியென்னேகஸமஹியாநநியத்துக்குநியாகமுண் டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸூருக்குமிதி) வரக்ஷஸளமஹ்யாஹ்யா ஸவர் ஸரஸ்ரயணீய்யாயா சநாஹ்ரேஹஸ ஷ்ஹாவதயா ஜமநாத ரஸ்யாஃவதிரிதர்தைநா தாமர்ஸீமவயொவ்ருத்தாதிதி ந்யாயெநவரக்ஷ ஸளமஹ்யவிஸிஎன்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு“ஸ்ரீரநெ”ன்றுசொல்ல வேணுமோ, நாராயண ஸப்ூத்திலேதானே “நரஸம்பந்யிநொ நாரா:” என்றும் “நாராணாமயநம்” என்றும் வ்யுத்பத்தி ஹேதுத். தாலே நாரஸப்ூாஸமானா பிருட்டிக்கும் வ்ரணஸிஸம்பந்த விசேஷம் ஸிஜிக்கையாலே ஸ்ரீஸ்ஸப்ூம் வ்யமென்றோவென்றவருளி ச்செய்கிறார் (இங்கிதி) வக்ஷஸ்தர வ்யாவ்ருத்தி வ்ரயோஜநகக்வாகவ வ்ரயோஜநமென்று கருத்து. வதிவாராஸம்ய மென்றேதாவ நாதஸமநெ வெதநாவெதந ஸாயாரணமோ வாராஸம்ய மென்று ஸாகா ஸ்யாக தஆாரணாஸம் ப்ராவ்ரணதி “ஸவெ ஸா நக்ஷஸ்ருதிவவெந வெஷ்வாயத்தம் வாராஸம்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் “ஹரிர்நிதாவ்ரஸாஸாஸாநித்யொமெஸதிஸாயநெ| ஸம ஸமெஸஸ்விவக்ஷாயாம் ஹவதி ரதவாதய:” என்கிறபடியே யந வாநு, ரஹோதிம்களஸமரயஷ்டாதி, பவிராநு, வ்ரஹாவாநு, வீய வாநு, ஷடிகொ ரக்திரவாநு, வவநொவஹிரநு ஐதர்யாதிள யமா க்ஷ ரஸதவஃ வெஹக்வாதி விசேஷிததத்வ் ரணஸிஸதத்வம்பந்தா ஸகக்ஷஸ்ய ரஸ நாதிங்கோத ஸம்ஸம் விவக்ஷிதமென்று ஸங்கித்து

ஸா-கா‖ஸம்பந்ய வரக்ஷவிவக்ஷயெத்யுஹிவ்ரயெணாஹ (ஸவர்களுக்கு மித்யாதி) “ஸ்ரீயம்வாஸயெகொமஎதாரம்வஜராஸீநம்” நிர்தெஸ்யவெ ஷாஜமநாதெத்யாதிநா ராதூக்ஷஸிஸிரிதிஹாவ:. நகெவலம்வ்ரணா தெவராதூவாவமஃ ரம்தெ நாரஸப்ூபொஷ்யாயா சவி தஸ்யாஃ வயக்தநாதிவி ஸிஸித்யாஹ. (இங்கு பிருட்டியைஐத்யாதிநா) நநாநித்யொமம் ரதவ ஜ்ஞாவயிதரம் சநெகாஸம்கெந நித்யொம வொயந நெயத்யா ஹாவாதித்தாவெக்ஷா ஸர காமரஸ்ரயணொவயக்தா வ்ரயக்ஷிவயஸ்வஸாநாக “தமாமக்ஷ்யா ஷ்ஸவெஞ வக்ஷ்யஸ்ருணாஸரஹித: | ஹணதஸ்ஸ்வரஸவெண்

ஜ௵ வாராகஷ்யும்ஸ-ஹிதம். "ஹஃவநிதாவு ஶவாஸாநிதுயொ மெதிஶாயநெ | ஸவஸஷெயுஷு விவக்ஷாயா ஹவதிஜதாவாஷயஃ" என்றநெகாஷமாயிருந்ததேயாகிலும் இங்கு ஜ்தாவ் உபயோம விஶேஷத்தாலேவ்ராணஸிஜமான நிதுயொமத்தைச்சொல்லுகிறது. விருஹத்தில் ஜுஹவயபாவஷையிலுமுள்பட "க்ருஷ்ணாஜிநெநஸம் வுணுநு வயஹாவக்ஷூஸ்ஷாயா" என்னும்படியிறே நிதுயொம

ஸா-நீ || உத்தாமருளிச்செய்கிறார்.(ஹஹெஜதி)(உபயோமெதி)ஸாவ ராயனுக்கு நினைத்தபோதாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பான நித்யொமத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி.(வ்ஜாணேதி) "நிதெதுவெஷா ஜமநூதா விஷ்ணோஃஶ்ரீரநபாயிநீ" த்யாதி. இங்கு "ஸ்ரீரங்கே"ன்று ஸ்வாரூபத்துக்கு நிதுயொமத்தை சொல்லவந்ததன்று, கிந்து வ்ஜாணாநத ராநுஸாரத்தாலே பதிவத்நீஸாவெந நிதுயொமத்தைச்சொல்லு கிறது. பத்நீவெஸ்ய பாராஷ்காரகாயாவெக்ஷிதகாஸ்பத்நீ பதிகஞ ஶேஷஶேஷிஹாவாஜ்யவஹிஜ பாஸ்ஸ்ஸ்ஷெகாஞ ஷிம விஶிஷ விருஹவிஶேஷஶாஸ்ஜெதாஜ்ரவிருஹஸக்ஷி யஃ ஹமவதி நிதுயொமொநாவஷ்ஷூஃ. ராஜாஜ்யவதாஶேஷா விஶ்ஷெஜஷூநாக என்குற ஶங்கையிலருளிச்செய்கிறார் (விருஹத்திலிதி) விஶ்ஷெஷம் வொகாஹிநயஜதமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்ரீராநென்று பிராட் டிக்கி விஶேஷணதயா நிதேஶங்கூடாது, பிராட்டி வஸ்துக்கு விஶேஷணமென்றால் கீதிப்ஸ்ரீவபூக்ஷ நாரீணாமென்றும் பூவில்வாழ் மகளாயென்றும் ஜகத்புயவ த்யநிரபெக்ஷ ஸாஜாநாயிகாணம் கூடாது. கஸ்துக்கெஸயென்றில் ஸ்ரீராநென்று தகஸாபெக்ஷ ஸாஜாநாயிகாணம் கூடாது. ஆகையால் பிராட்டி ஸ்வதெகு ன்ரேவென்று காஜ்ஷீஶங்கையைநாவதித்து பரிஹரிக்கிறார்.

ஸா-கா|| வ்யாவிஸ்பாயாரணீஜகா||யமாயோஜமவ்யாவஸ்வஸ்ஸவெணவ ஹாவதஃ| தமாவ்யாவுதிஜஸவபூம்பிபாத்ரவதவேஶாவி||யமாயொவஸா வ்யாவா தயாவ்யாவொஹஜீஸ்ராஃவிஷ்ணோஃஶ்ரீரநபாயிநீ" த்யாஜ்யா நாஹாணாஹ நிதுயொம வாவாஷஜதாஹ (ஹஹெஜதாஜிநா) வவம ஸ்வரூபா வஸ்து க்ஷிஜக்ஷா விஷ ஹா வஸ்துக் ஹிஜஜவிஸவ ஜாணஜாஹ. (விருஹத்திலித்யாஜிநா) நிவேம ஸதி ஜதாவெநெ ஸாஜாநாயிகாணா ஜவ்ஸ்துக்ஷிஸிம் ஸாமெயத ஜதாவநவெக்ஷஸாஜா நாயிகாணம் வஸ்துக்ஷிஜவி ஸாமெதிஶங்கெநாவஷநு வஸ்து க்ஷிஜ வஸ்துக்ஷீநஜதாவ்ஸாபெக்ஷவ நிரபெக்ஷவ வயொஜிகெ தயொவஷ்யஹிவாராக்கிஞா விவக்ஷயாவா ஸ்வெதாவாவிஶேஷணஜாகு வாவிக ஆஜஸாவாவெவ ஜதாஸ்வாபெக்ஷவநிரபெக்ஷவவ்யொஜகா

உஎ || மிருப்பது. ஸவ்யக்திஸமஷ்டிவஸ்துவுக்கு "ஸ்ரீமாந்" என்று மத்வர்த்தீய ப்ரத்யயஸாபேக்ஷமாக ஸாமாநாதிகரண்யங் கூடுமோவென்றும், வ்யக்திபரமாகில் "கீர்த்திஶ்ரீர்வாக்ச நாரீணாம்" என்றும், "பூவில்வாழ் மகளா" யென்றும் மத்வர்த்தீயப்ரத்யயநிரபேக்ஷமாக ஸாமாநாதிகரண்யங்கூடுமோவென்றும் சிலர்சொல்லும் சோத்யங்களிரண்டும் மந்தங்கள், எங்ஙனேயென்னில்; "தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ: ப்ராஜ்ஞவத்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநகுணத்தையிட்டு ஆத்மாவை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லலாயிருக்கச்செய்தே "ஜ்ஞாநவாந்" என்று மத்வர்த்தீயப்ரத்யயாந்விதமாகவும் ஸாமாநாதிகரண்ய முண்டாகிறாப் போலே யிங்குங்குறையில்லை. ஆகையால் மத்வர்த்தீயப்ரத்யயமாத்ரத்தைக்கொண்டு வ்யக்திபரமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்போகாது. "நரபதிரேவஸர்வலோகா" இத்யாதிகளிற்போலே விவக்ஷாதீநம் ஸம்ஸா விதமானவிடத்தில் இப்ப்ரத்யயமில்லாத ஸாமாநாதிகரண்யமாத்ரத்தைக்கொண்டு வ்யக்திபரமென்றென்னவுமொண்ணாது. ஆனபின்பு விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கும் ப்ரமாணாந்தரங்களைக்கொண்டு இவ்வஸ்துஸ்திதி

ஸா-ரீ||(ஸவ்யக்திஸ வஸ்துவுக்கிதி) ஆகுல்யடீஉதிதாஸ்ப்ரத்யயாஷி ஶேஷ ப்ரயோமாக்ஸாமாநாதிக ஜாதிக்கவ்யக்திஸங்கமும் உணவா நிர்த்தாஷள தஸ்வ்யயோகேந வ்யக்திஸங்கமும்' சொல்லுகிறது விரோயியாதோ' மத்வர்த்தீய ப்ரத்யயப்ரயோகாப்ரயோகமும் வ்யக்திஸ்வ்யக்திக்கு நியாமகமல்லவென்றில் வ்யக்திஸ்வ்யக்திவ்வ ஸ்யாஜ்ஞம் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லிதி வாக்யத்தாலே தெளியப்ரஸித்தமென்ந) ஆகையாலிங்கு பிராட்டிக்கவ்யக்திஷியாஸமாநமில்லாதேயிருக்கத்தவாலேதானே சொல்லக்கூடுமோ, ப்ரமாண முண்டானாலு முத்தரவாக்யத்தில்தாவ்

ஸா-கா|| காவிகிதயோரஸாவாவேவவாயகாவிகிதயோரப்ரஹாவா ஹவாயஉதஹிவ்யஹாஹ. (ஸவ்யக்திஸெத்யாதிநா) "ப்ரதாஸவ ஹரஸ்ராஹஸ்க்ஷவஸ்ஹவிஷ்யதா" இதிகீர்த்தி:ஶ்ரீர்வாக் தஸ்ய ஸேவ வஜ்ஞ "தகுணஸாரத்வா,, திதத் ஸ்ரவ நிரவேக்ஷ யதீவா விஶ்வாஸ ப்ரஷகுண வாதிஸ்வாத் ஸாமாநாதிகரண்ய மயமஸ்ஹ்தா க்ஷம் தயாதேதி ஹாவ. ஸவவ்யக்ஸ்ரஹவிஶ்ரஹாஹரமவ்யக் திஷாயா ஶக்த்ய: "ஶக்த்யாஸஹஹ்ஷீகேஶ: "வேவகீ ஜாதவேர வொகோ" த்யாதிவ மணாநுகுணத்யாஸ ஸஷ்ட்தேஜஸவஷ்காார ஸ்வாவாத்ஸ்வ வேயஸ்வாநாம் ப்ரதிவாதநஸ்ய விவக்ஷிதஸ்வாஸ ஶக்த்யேஶ்வாஸ்காக ஸ்வயோமாஸ்வ வஜ்ஞயேவி மதவா ஶக்தா ரக்தயோவ யோமிநித்யோம உவ்ய ஜதிஶ்யந்த தஸ்யாம

ஜூ || யிருக்கும்படி தெளியப்ப்ராப்தம். இங்கு உபாயதஶையிலும் ஃபலதஶையிலும் ப்ரமாணங்கள் நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகையாலும் இம்மந்த்ரத்திலிவ்வர்த்தம் ப்ரகாஶிப்பிக்கை யபேக்ஷிதமாகையாலும் ப்ரவ்ருத்தப்ரமாணங்களில் ப்ரதமத்திலே "ஸஹ [illegible], ஸஹாஸ்மாபிஸ்ஸஹவைதேஹ்யா" என்கிறபடியே பிரிவற்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று. நம்மாழ்வாரும் "அகலகில்லே னிறையுமென் றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" வென்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப" வென்றும், "இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்டே"ன்றும் உபாயதஶையிலும் ஃபலதஶையிலும் ஸ்ரீமத்த்வத்திற்

ஸா-டீ || நித்யயோகமவரமன் றீக்கேயிருக்க ப்ரமாணரூபமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரமாணத்தில் ப்ரதமவாக்யத்தில் நித்யயோகமவஶ்யஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) உபாயதஶாயாம் "ஶக்த்யாஸஹஸ்ரஶீர்ஷ கேஶவ:", ஃபலதஶாயாம் "லக்ஷ்மீகாந்தம் ஸரஸிஜநயநம் ஸ்ரீயா ஸார்த்தம் ஜகத்பதிம் நித்யமேவைஷா ஜநநீ" இத்யாதி ப்ரமாணம் (இம்மந்த்ரத்திலிதி) உபயதிரோபாவிதமோக்ஷைகஸாத்யஸ்ய உபயத்தி ஸாபேக்ஷகதயா ஸ்வாஸ்ப்யார்த்தநாயா தத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரமாணமிதி ஸ்ரீயோ நித்யயோகஸ்யாபேக்ஷிதத்வாதென்று கருத்து. இப்படியானால் ஸர்வஜ்ஞரான நம்மாழ்வார் "முகில்வண்ணனடியையடைந்து" இத்யாதிகளிலே உபயவிவரணம் பண்ணியருளினவர் ஸ்ரீயோ நித்யயோகத்தைச் சொல்லாமையாலே ஸர்வஜ்ஞஸம்ப்ரதாயவிரோதமாக நித்யயோகத்தை ஸம்ப்ரதாயமாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாருமிதி) (அகலகில்லேனித்யாதி) இறையும் க்ஷண காலமும் அகலகில்லேன் அகலுகை பிரிவு பிரியவொட்டேனென்று (அலர்) புஷ்பம் (மேல்) உபரி ஸர்வகாலமும் ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யவதியான (மங்கை) யுவதியாலே ஸக்த்ரா (உறை) நித்யவாஸம் பண்ணப்படும் (மார்பை) வக்ஷஸ்ஸையுடையவனே யென்கை (ஒண்டொடியாளித்யாதி) (ஒண்) அழகான (தொடி) ஹஸ்தாபரணமான கரவளைகளையுடையவளான ஸ்ரீ ஸர்வாபரணஶாலிநீ (திருமகளும்) லக்ஷ்மியும் (நீயும்)

ஸா-கா || ப்ரஹ்மாதிகவா [illegible] ப்ரதீதம் உபாயதஶாஸு (இங்கு உபாயேத்யாதிநா) (பிரிவற்றேத்யாதி) அவிநாபாவ உக்த இத்யர்த்த: (அகலகில்லேனித்யாதி) க்ஷணமபி விஶ்லேஷம் ந ஸஹிஷ்யே இதி வதந்த்யா ஸ்ரீயா அதிஷ்டித வக்ஷஸ்தலஶ்சேதி (ஒண்டொடீத்யாதி) விஶேஷ ஸம்பந்தஹீநே ஸர்வாபரண ஸம்ஶோபிதாயா லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஸ்வாமி ஸம்பந்தோக்தே: ஸ்ரீ ஸ்ரீயப்யாநுக்ரோஶோ ஸ்ரீதயோஸ்ஸம்பந்தோ நித்ய: (இங்குமித்யாதி) உபயாவஸ்தாயாம் ஸ்ரீகாந்தவிநாபாவம் த்ருஷ்டேதி வ

சொன்ன திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தார். இவ்வநுஸந்தாநம் ஸாவதாரர்க்கணியிடாதே நினைத்தபோதேயாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாம்

இப்படி உபேக்ஷிதமான வைஷ்ணவகாரந்தானும் தன்னேற்ற மாட்டியிருக்கிறன நாராயணஶப்தத்தில் தோற்றுகிற ஸம்பந்தம் காணக்கடவன். இது "தன்னடியார்" என்கிற பாட்டிலே காண

ஸா-தீ || தேவரும் (நிலாதிப்ப) வகித்ராவிர்க்கவரவேந உகிமேஷோ (இங்குமித்ராக்)(இங்கும்)உபாயதேஶேயிலும்(அங்கும்)வரவேதேவ மதேஶேயிலும்(திருமால்)திரு ஸ்ரீ தயாமால்வ்யாமோஹத்தையுடைய திருஸ்ரீ விஷ்ணு நாராயணனையன்றி நாராயணா விநா (இன்மை) இல்லாமை(கண்டு)ஸ்ரீகோவிந்தாதேர நாஸ்தித்ருஷ்டே தத்ஸமம். உத்தர வாக்யத்திலே ஶேஷத்வ தெகம்கயோஷஶ்ருதயா நித்யயோக மபேக்ஷித மானாலும் வாக்யத்திலே யபேக்ஷிதொவயோக விஶேஷமெதென்றருளிச்செய்கிறார்.(இவ்வநுஸம்பாநதி)அணியி டாதே வகுளிலென்று ஸம்பப்படாதே, ஆனாலுமீஶ்வரன் ஸாவ ராயவிஷயே நிருஸாகஷ்ணுய் தீயாரணுகையாலே யதேவாஶ வாத்ராஹ்வாநகை ஸ்ரீப்ரஸ்ஸாவ தைஷ்ணராஜத்ராயேந கேவலம் ஶ்ரஸாவண்கிற்திரு வைராஷகாரஸ்பிராதஸ்ரயவிதிம்ஹகஶ்ரய ணேவ பக்ஷிவமாவாக நித்யயோகவாக்ய உத்தமெவா வந்ஸமந் தன்றேறென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉக்தி)திருவாயிகஸம்பந்த ரஹிதநிமந்த்ரணதைஷ்ணராஜஸம்ய உகாஸம்பாதஸ்ய வெவயஸ்ய கவி திருஷாஶ்ரயணயோக்ய மாணஸம்பந்தவதி ஸதவதி தாத்ருஶ வடகஸம்பாதென் திருஷ்ணகதபாம் கிந்த வத்ஸவயென்று கருத்து. இப் படியாகில்ஸவதிஸநிமந்த்ரஸேத்ராஸ்பிமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம்விரோதி யாதோ, ஆகையால் தாத்ருஶ ஸமாஶ்ரயணம் வேண்டாவோவென் னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஉக்தி) தன்னடியார் திறத்தகத்தாமரையா ளாகிலும் சிதகுரைக்குமேலென்னடியாரது செய்யார்செய்தாரேல்நன்று

ஸா-ஸா || (அணியிடாதேஉக்தி) ஸவகாய- ஜாதேவேக்ஷாதேக்ஷா ஸங்காஶ்ரயிணாபாக்ஷம் ஸவேதித்ரஸம். ஸநாராயணஶப்தா ஸம்பந்த (இப்படஉக்திநா) (தன்னேற்றமாம் படியாயிருக்கின்றன) ஸ்வஸ்யாமீ ஶாஸ்வஸம்பந்தவாக்ஷ்யம் ஸாஸ்ரீத்ய ஸௌஹார்தய ஸ்வாஶ்ரய ஹேது ஸம்ஶ்ரய பின வைராஷகாரோ வ்யநபேக்ஷிதஉக்தி ஆதவ யிதவேஶேஸம்பாயத்ஜோஉத்ஸம். ஸர்வ வைராஷகாராபேக்ஷா வக்ஷ்யாபேக்ஷித்ர ஸாகாரக்ருத ஸஹவக ஸ்வரஸேவஸம்ஹி ரவி தயோக்ஷாயாத்ரித்ரஸம். (இதுதன்னடியாரிதுக்திநா) ஸமவாந ஸ்வஹஸ்தவிஷயே ஸவத்தொகஜநீவஜ்ஞாவயாவிவேஶ

௨௪|| லாம். "ஸ்ரிய: ஸ்ரீகாமஸ்ய: ஸ்ரீஸாநுஜோகந்த்யாஸ்ரய" இத்யாதிகளிலே ஸமஸ்தஸாமாக வ்யவஸ்திதமான ஸ்ரீஸப்தமே யமையாதோ வென்னில்; பூர்வவாக்யத்திலுபாயபாவத்துக்குறுப்பான குணவிசேஷாநுஸந்தாநார்த்தமாகவும் உத்தரவாக்யத்தில் ஸர்வவிசிஷ்டமான சேஷித்வப்ராப்த்யைத் தோற்றுகைக்காகவும் நாராயணசப்தமபேக்ஷித

ஸா.டீ|| செய்தாரென்பனபோலவும் ஸ்வாதந்த்ர்யமெனக்கொவாஸிநீ ஸ்ரீரவிசிதகுகுத்தச்சொல்லுமாகிலும் என்றடியாரது செய்யார் க்ஷுத்ராவடா ஸ்மத்கார்யம் செய்தாரேல் ப்ராரப்தவசாந்த கார்யமேகவி வர்ஜீநமேவ க்ருதவந இதி வதஷ்மாக ஸமஸ்ஜாதிதி ஞாயாஸ்: புருஷகாரஸத்பாவா கரியா ஸம்ஸாரிதமைசாமேநக்ருதமேவ ஞாஸார்த்தம் கரோதிரத்ர புருஷகாரார்ஹாவேலி ரக்ஷணாநுஷ்டாநம் ஸமர்தம் வாநதிக்ருதமிதி புருஷகாரஸ்ஸ்ரீயாநே கித் வக்தவ்யமென்று கருத்து. ஆகையாலிவ்வர்த்தமும் ஸாத்யஸித்தமமென்று கருத்து. இங்கு ஸ்ரீஸப்தம் ஸமர்த்தஸ்யாநுகரணமாயிருக்கையாலே நாராயணசப்தம் மிகுதியன்றோ ஸகவாக்யத்திலிரண்டு விசேஷ்யமும் ஏகமாநமிதமன்றோ? உபாயஸ்வரூபத்துக்கு குணாநுஸந்தாநம் நாராயணசப்தம் வேண்டுகையால் ப்ரதமநிர்திஷ்டம் ஸ்ரீஸப்தம் விசேஷணமென்றிலாறு உத்தரவாக்யத்திலே நாராயணசப்தம் மிகுதியன்றோவென்று சங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ரீயாஇதி) இனி நாராயணசப்தார்த்தமேது திருமந்த்ராதிகாரத்திலே சொல்லிற்றென்றிலப்போது நாராயணசப்தம் ப்ராப்யாதிகாரரோக்தாய அநந்தார்த்த வாசகமாகையால் தாவதர்த்தாநுஸந்தாநாநுஷ்டாந காலத்திலபேக்ஷிதமன்றோ, கதிபயகுணாநுஸந்தாநத்திலே தாத்பர்யமென்றிலதுக்கு நியாமகமுண்டோ, பூர்வவாக்யமுபாயபரமாகையாலுபாயஸ்வாபயாகமேயே நியாமகமென்றிலாறு முபாயஸ்வா

ஸா-கா|| ந்யங்கரோத்வெக்ஷ உபாயம் ஜ்ஞாவயத்வெகஜ்ஞாநாவாரயாகார்யம், பதிகார்யம் ப்ராரப்தாவஸமஸ்ஜேதிவஜீந ஏவ கார்யமிதி வதேஷ்வேதார்த்தம். ப்ராரப்தாவ வஸ்தயா க்ருதஸ்யாவி வாவஸ்ய ஸமாதாநாதி ஹேதுத்வேந ஸாதீநாதிவ ஸம்பயோக இதிஹாஸ: ஸ்ரீஸப்தேந ஸ்ரிய: பதித்வேந நாமதயா நாராயணஸ்ய வொஜ்யத இதி நாராயணபத வ்யுத்பத்த்யா ஸம்காரநிஷ்ட்ய பரிஹார்ய தஸ்ய பூர்வாதிகாரோக்த ஸகலார்த்த வக்த ப்ராப்யஸ்வாபயாக்த வாக்யார்த்தயநவா அநஸந்த்யா இதி ப்ரஸம்ய தேஷாம் ஸர்வேஷாம் காரவ்யாஹ (ஸ்ரீயா இத்யாதிநா) சுந்தரஸம்ஸ்யாதி, பரதோதாரகாதீத்யாதிஸப்தார்த்த:

த்வ॥மாகையால் இங்கு ஶ்ரீமத்வமும் விஶேஷணம். இங்குத்தை நாராயண ஶப்தத்துக்கு ப்ரதமாதிகாரத்தில் வ்யுத்பத்திகளாலே சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் விவக்ஷிதங்களாகிலும் ப்ரகரணத்தில் நாராயணஶப்தத்துக்கு ஶரண்யதையிலே நோக்கானபடியாலே "நிகரில் புகழாய்" இத்யாதிகளிலே ஸங்க்ருஹீதங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்கள் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ பரம காருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி

ஸா-டீ ॥ ப்ராப்த்யாவஶ்யகுணங்கள் தான நாஸாதாரணங்களோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குத்தை இதி) (நிகரிலிதி) 'நிகரில் புகழாய்,' என்று வாத்ஸல்யம், 'உலகமூன்றுடையாய்,' என்று ஸ்வாமித்வம் 'என்னையாள்வானே,' என்று ஸௌஶீல்யம் 'நிகரில் அமரர் என்று பரத்வம் திருவேங்கடத்தானே,' என்று ஸௌலப்யஞ்ச ஸங்க்ருஹீதம். ஆனாலுமிக் குணங்கள் ஶரண்யதோபயுக்தயா ப்ரதாநதமங்களென்றப்போமோ, வாத்ஸல்யமாவது தோஷ போக்யத்வமோ தோஷாதர்ஶித்வமோ? ஆத்யே ஸர்வஶக்தித்வ ஸங்கல்பத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் ப்ரயோஜநாதிகாரோபகாரகத்வம். ஸ்வாமித்வம் க்ஷேத்ராதிஸ்வத்வ ஸாம்ய வியவஹாரோக்த இது வேதநாதிகளோபயுக்தமோ, ஸௌஶீல்யம் ஸௌஹார்தத்வம் இது ஶ்ரீ தத்பரத்வ த்ருஷ்டதந்திஷயே ச நாதராவஹத்வாச்ச ப்ரதிபாதம். ஸௌலப்யம் ஸர்வேஷாம் ஸமாஶ்ரயணத்தை இது விஶேஷமான விஷ்ணுக்கு குணமன்று. ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநவத்வம் இது நித்யஸூரிகளுக்கு ஸர்வதா ஜ்ஞாநவத்வ பிரஸக்தேஷ்டாயதர்ஶித்வந்தோவாயவே திஸ்வரூபைவ தயாஶ்ரிதஸமாவேஶமாகையால் ப்ரதிபாதம் ச. ஸத்ய ஸங்கல்பத்வம் ஸர்வஜீவ: ஸங்கல்ப: வேதநம் ஸங்கல்ப: வேதநாவேதநேச்சா ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ராஜ்ஞவ்யாபாரம் ச ஸர்வஶக்தித்வ "ஶக்திர்விஷ்ணு: பரா ப்ரோக்தா க்ஷேத்ரஜ்ஞாக்யா ததா பரா" இத்யுக்த ஸர்வஶக்தித்வம் ப்ரதிபாதநீயம். பரம காருணிகத்வம் பரது:கே து:கித்வம் சேத் நித்யது:கித்வப்ரஸங்காதி விரோத:. பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வம் சேத் தஸ்ய ஸர்வாதிகஸ்ய ஶோகஸ்ய ப்ரஸ்தாவாபாவாத் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸத்யஸங்கல்பஸ்வ ஸர்வஶக்திதயா ப்ராதிகாரத்வ ப்ரஸங்க: க்ருதஜ்ஞத்வம் ச க்ருதவிஷயகஜ்ஞாநவத்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வாந்நப்ருதக் க்ருதப்ரத்யுபகாரணம் ச. ஸ்திரத்வம் நித்யத்வம் ப்ரதிபாதநீயம். பரிபூர்ணத்வம் ஸர்வதா ஸர்வதோஷாதிகாரத்வம். பரமோதாரத்வம் பரமோதார: ஸர்வேப்ஸிதார்த்தப்ரத: அந்யாபேக்ஷாநிரபேக்ஷோதாரத்வம் தாரஹிதம். உதாரோதாரஸ்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸாதநஸாமக்ரீதி. ஆகையாலிவைகள் ப்ரதிபாத

௩௨ || கணிசநுஸம்ஸயங்களில் ப்ரதானங்கள். இவற்றில் வாத்ஸல்யமாவது; “தோஷோயத்யபி தஸ்யஸ்யாத் ஸதாமேதந கர்ஹிதம்” என்கிறபடியே ஆச்ரிதனுடைய தோஷத்தைப்பாராதே ஸ்வீகரிக்கைக்கீடான விரக்கம். இது தன் தோஷங்களைப்பார்த்தகலாமைக் குறிப்பாம். ஸ்வாமித்வமாவது, ப்ரமாணாதிகளில் ப்ரஸித்தமான ஸம்பந்த விசேஷம். இது தன் பேராக ரக்ஷிக்குமென்கிறதேற்றத்துக்குறிப்பாம். ஸௌசீல்யமாவது, தான் ஸர்வாதிகனாய் வைத்துத் தண்ணியரான நிஷாதவாநரகோபாலாதிகளோடே நீரந்த்ரஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகை. இது “அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்” என்றகலாதே ஸாமாந்யத்ருஷ்டிதயுக்தமாக வசீகரிக்கும்படி விச்வஸநீயதைக் குறிப்பாம். ஸௌலப்யமாவது, ஸநகஸநந்தநாதி யோகிகளுக்குங்கூட கிட்டநிலமல்லாததன்னை “ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கத:” என்னும்படிபண்ணுகை. இதுகிட்டவரியனென்கிற ஸந்தேஹதைவாராமைக்குறிப்பாம். ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது, “அஜ்ஞாதம் நாஸ்தி தே கிஞ்சித் யோவேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:” என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. இது ஆச்ரிதர்க்கு கொடுக்கவேண்டும்நன்மைகளிலும் கழிக்கவேண்டும்விரோதிகளிலுமிவனறியாததில்லையென்னு மநுஸந்தாநத்துக்குறிப்பாம். ஸர்வசக்தித்வமாவது அகடிதகடநாஸாமர்த்யம். இது ஸம்ஸாரிகளான நம்மைநினைத்த

ஸா-௩௨|| ப்ரத்யக்ஷங்களாக வந்தவற்றைச்சொன்கிறது யெங்ஙனேயென்ன விக்ஞாணங்களுடையஸ்வரூபவிசேஷ யோகங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதி) இரக்கம்தோஷவிசேஷ: தேற்றம் விச்வாஸ:. (ஸர்வாதிகனாய்வைத்து) இருந்து (தண்ணியரான) ஹீநரான (நிஷாத: குஹ:(வாநர:) ஸுக்ரீவாதி: (அம்மானாழிப்பிரானித்யாதி) ஆழி சக்ரம் ஆழியையுடைய (பிரான்) உபகாரகனான (அம்மான்) ஸர்வேச்வரன் அவன் வைகுண்டவாஸீ (எவ்விடத்தான்) எங்கேயிருக்கும் (யானார்) அதிநீசனான (அவனைகிட்ட) எவ்விடத்தான் (அகலாதே) பிரியகில்லாதே. ஸகலத்யாதி ஸர்வே ஸாமாந்யாதிகளோடுங்கூட விசேஷாவதாரத்திலே நீயோஜ்யம் ப்ரஹ்மதேவ. (கிட்டமில்லாத) ஸ்ராத்தரைக்கத்ரமானை.

ஸா-கா || (அகலாமைக்குறிப்பாம்) ஸம்ரக்ஷகத்ருபடேவகை. சேஷபூதா நாஹம் ஸ்வாமித்வம் (தண்ணியரான) நிஹீநஜாதீய ஸாமாந்யோ ஸேவாதிதாதீத்யாதி ப்ராஸாங்கி. (அம்மானாழித்யாதி) ஸர்வேச்வர ஸுதர்சநபாணித்யாதி உதாரம் ஸ்வாநநல ப்ரஜை வைகுண்ட வாஸிக ஸாம்ஸாரிக ஹாதீ ஸவாநல ஸ்ரீஜாதி நிவேசா ஸர்வதோக்குஹ்யாதீ ஸம்ஸாரே நாவிசிஷ்டஸ்ய ஸநது

ஸ்ரீ]போதுகிறத்வேஷிகளையும் விசிஷ்டத்திலே நிவேசிப்பிக்க வல்லனென்கிற நிரூபகத்துக்குறுப்பாம். ஸத்யஸங்கல்பமாவது, தன் ஸங்கல்பத்துக்கு நன்றாம் ப்ரதிபந்தியின்றிக்கே யொழிகை. இது "ஸங்கல்பா ஸத்ய ஸங்கல்பா [illegible]" என்கிற பாசுரம் பழுதாகாதென்கிற விஸ்வாஸத்துக்குறுப்பாம். பரமகாருணிகத்வமாவது; ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷையான பரது:க்க நிராகரணேச்சை. இது அநந்யோபாயர்களை யுடையவர்களையும் "த்ருஷ்ட்வா ஸ்தித ஸஹஸ்ராம், யதி வா ராவணஸ்ஸ்வயம்" என்கிறபடியே ஒரு வ்யாஜமாத்ரத்தாலே ரக்ஷிக்குமென்கிற தெளிவுக்கு றுப்பாம். க்ருதஜ்ஞத்வமாவது; "ந ஸ்மரத்யபகாராணாம் ஸதமப்யாத்மவத்தயா | கதஞ்சிதுபகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி || ஸ்ரீமந் [illegible]" என்கிறபடியே க்ருதம் [illegible] வ்யாபாரத்தையும் பரோபகாரம் பண்ணினாற்போலே மறவா தொழிகை. இது தன் பக்கலிலே தன்னையொரு வல்லகுறிகண்டால் இனி நம்மையொருகாலுந் தன்னைவிடானென்றிருக்கைக்குறுப்பாம். ஸ்திரத்வமாவது; ஆஸ்ரித ரக்ஷணத்தில் நிலையுடைமை. இது அத்யந்தாபராதிகளிலும் "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கிறபடியே நம்மைவிடானென்று நப்புகைக்குறுப்பாம். ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது; ஸர்வஸாக்ஷாத்காரித்வம். இது "ஸர்வப்ரத்யக்ஷம் [illegible] [illegible]வ [illegible], ஸர்வதோ [illegible] [illegible]" த்யாதிகளிற்படியே ஸர்வமும் பார்க்கு மத்தனையொழிய மற்றுநா மிடும்பச்சையில் வரிசைபாரானென்று வல்லகிஞ்சித் காரத்திலே முயல் கைக் குறுப்பாம். பரோதாரத்வமாவது; உபாயமாசவமும் உபேய

ஸா-டீ|| [illegible] ப்ரதாநாயாம் [illegible] தெளிவுக்கு விஸ்வாஸத்துக்கு [illegible] [illegible] ஸர்வதோபாவம் [illegible] யதாதத்ராவாதீதி யாவத். ஸ்ரீமத்வ்யாக்யாதே "[illegible]" இதி வசநாத். (வல்லகுறி) ஸக்ருத்வ்யாஜம் (வரிசை) மர்யாதம்.

ஸா-கா|| நாத்ர் தோஷாநு விஷயத்வாஜ்ஞாநமித்யர்த்த:. (இது ஆஸ்ரிதர்க்கு உத்ராதி)ஸாவஸ்ராஸ்ரித் தோஷாநுதிவத்யயோர [illegible] (ஸ்வத்ராதி) [illegible] ஸேவ்ய விஸ்ரவணாந்தர [illegible] ஸர்வதோ [illegible] [illegible] [illegible] ஜநித்வஸ்ய [illegible]. (வல்லகுறி) [illegible] வாரம்.(ஸர்வத்ராதி) ஆஸ்ரிதேஷ்வாபதேஷ் நதாந்தி யாந்தி [illegible] ஸர்வதிர்வஸ [illegible] ஸவிதாந்தர்ய:. (ஸ்வஸ்வ

௩௫ || ஶௌர்யமும் வாத்ஸல்யமும் பாராதேஶ்யவ்யஞ்ஜகமாம்படி பண்ணியும்நாசஞ்செய்தது போதாதென்றிருக்கும் வ்யாக்யானத்தை. இதுவயிஹாணாதிகளைப் போலேஸம்ஹாரம்பண்ணியும் ஆநந்தம்யிவயதேமாக வரவேண்டியதாகத்தை யபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாம். இப்படிமற்றும் ஶரண்யதைக்குவ்யாக்யமான குணங்களையும் அவற்றினுடைய வ்யவயோகவிஶேஷங்களையுமிங்கே யநுஸந்தித்துக்கொள்வது. உபாயா நுஷ்டானதஶையில் அவ்வோ விரோதிகளுக்கடைத்த க்ருதி வ்யவகுண

ஸா-நீ || (தயிஹாணாதேஷ்விதி) தயிஹாணஜதிக்ஷ்விகமொமாவ்யதூர்யா ஸ்வரூபஹாமதம்க்ருஷ்ணாநிரஞ்ஜஸ்வதயிஹாணஸ்ராவிஶோகம் ப்ராப்தி தவாறு. க்ஷிஶப்தநயஸ்யவணாகணஹரணம். ப்ராவ்யஸ்மாதா தேப்ராகூதி-தவாறு. வணாகணம் ஸ்வாநுஜஸ்ய ஶோகம்ப்ராப்தித வாநிதிவாஶரண்ய விஷம். ஸம்ஹாரம் ஸம்ஹாரம் இப்படி இவையே ப்யாநதஶங்களாகில் ஸ்ரீஹாஷ்யகாரர்அயவிவரணமான மதத்திலே வீயதேஜஸ்வ்யாதிகளான குணங்களை சொல்லக்கூடுமோ, ஶரண்ய தொவ்யாக்யாக ஶக்தனுக்கு அதுகளுமநுஸந்தேயங்களென்றிலது களெங்கேயநுஸந்தேயங்களென்று வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிமற்று மிதி) இங்கே நாராயணபதத்திலே. ஆனாலும் பஞ்சவர்ணத்திலே ஶரண்யதொவ்யாக்யதயா க்ருதவ்யகுண மநுஸந்தேயமானாலும் உத்தரவர்ணத்தில் ஸவிஶிஷ்டனநுஹாவ்யனகையாலே க்ருதஜ்ஞகுண ங்களுமநுஸந்தேயங்களாக ப்ரஸம்கியாதோ; அநுஷ்டானதஶையில் ஹைதுஸாநுஹாவ்ய க்ருதஜ்ஞாநுஸந்தாந ஶக்யமாகையால் ப்ராவ்ய தொவ்யாக்ய ப்யாநதஶ க்ருதவ்யகுணங்களேயங்குமநுஸந்தேயங் களென்னில்ந்த குணமெது? ஶக்திகமென்றிலது அநுஹவரவே ப்ராவீக்கி அநுவ்யாக்யமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயா நுஷ்டானதஶையிலிதி)(ப்யாநதஶங்களிதி) அநுஸந்தேயங்களிலிதி

ஸா-கா || த்ராதி),ஶரண்யஸ்ஸேகஸ்மதிம்பரமம்பதம்வாகஶேஷவிதஞ் ஶ்ரீஸர்வஹரேதவிதீய |க்ஷேஷ்ட கிம்விதஷீதம்க்ருதஶிதிவஷீதி" ஶீத்ரஷ்ட:. (இப்படிமற்றுமித்ராதி) ஆந்ருஶம்ஸ்யம் நாம க்ருஶ்ரித விஷயே க்ருபயாஹாவ:. ஐஶ்வர்யநாஶநம் ப்ராப்யாதகாதி வஶாகவாதகாதிஸம்ஹவெவஷி நரகாதிஷு நவாதயேதிதி விஸம் ஹோவ்யாக்ஷீத்ரஷ்ட:. அவஸரப்ரதீக்ஷா ஶரண்யமே ப்ரவ்ருத்தி த்பெர்வ்யாக்யா ஶீத்ரஷ்டநுஸஷய ஶிதிஹாவ:. ஸவம்வதேதவ வணுஸ நாராயணஶப்தாக்ஷரா உத்தரவர்ணஸ்ய நாராயண ஶப்தந "ஸாஹதிஞ விநாஶஷதி" ஶ்ருதிவ்யாவ்யாதே ப்ரஹ்ம விஷ்ராம்ஹஷ கோதும் ஸஶேஷ ப்ரதிவஸ நிவ்ருத்திவதேக

௨௩||விஶிஷ்டன் ஜ்ஞாஸ்யனென்று ப்ரவ்ருத்தையான ஶ்ருதியில் ஸத்வஸ்து ஜ்ஞாநவிஷயமென்று விஶிஷ்டஜ்ஞாநாவாக்யத்தையும் இக்குத்ஸூத்ரவண்ணத்தில் நாராயண ஶப்தத்துக்கு ஸ்வரூபபரத்வமாயும் ஜ்ஞாநபரத்வமாயும் வரும் ஸௌகர்யப்ரத்தியுதிஸாம்யத்திலே நோக்கானபடியாலே அதுக்குப்ப்ரமாணங்களான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஶ்ரய ஸ்மார்த்தக்ஷாதிகள் ப்ரமாணங்கள். இங்கு ஸம்பந்தவிஶேஷாதிபாவத்தாலே ஆநந்தத்வாதிஸங்கத்வமும் ப்ரதிகூலத்வவர்ஜநமும் ஸம்பந்திதமானபடி பரிகராதிகரணத்திலே சொன்னோம்.

ஸா–தீ||ஶேஷ:. ஸௌகம்பர்யஸ்ய ஶேஷித்வமுங் ஜ்ஞாநவஸ்ய ஸ்மார்த்தக்ஷ முமுக்ஷுத்வமென்கை- ஆதிஶப்த நதிந்த்ரிய மதுவித்யாதிஸங்க்ரஹ:. இப்படி ப்ரபத்யவஸ்த்து நாராயணபதத்திலே இக்குணம்விவக்ஷிதமாகிலிம்மந்த்ரத்திலேயாநந்தத்வாதிவாசகஶப்தமில்லாமையால் ப்ரபத்யவஸ்து நாராயணபதத்திலே ஆநந்தத்வஸாக்ஷ்யமும் ப்ரதிகூலத்வவர்ஜநமும் ஸித்திக்கிறதென்று பரிகரவிஶாரதாயிகாரோக்தி விரோதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்யாதி) இங்கு ஶ்ரீமந்நாராயண பதத்திலே ப்ராபகஶப்தாஹாரவேலி ஶ்ரீஶப்தநாராயண ஶப்தாபிஹித ஸ்வரூபாபேக்ஷித ஸம்பந்தமே நாநாகர்மாதிக்ஷேபத்திலே ஸித்தமாகுற தென்று கருத்து. (பரிகராம்ஶத்திலிதி) பரிகரவிஶாரதாயிகார இதி ஶாவ:. இங்கு ஶ்ரீமந்நாராயணவென்றுஸம்பந்தமாய் சரணௌ என்கிறது வ்யஸ்தமோ, ஶ்ரீமந்நாராயண சரணௌ இதி ஸமஸ்தபதமோ, ஆஶ்ரித்தவவென்று ஸங்க்ரஹரோக்ஷ்யம் ஸித்திக்குமித்யே, ஶ்ரீமந்நாராயணகாநந்த்யஶரணஸ்தாதாரவிந்த பாதப்ரஹ்மரணம் ப்ரபத்யே, இத்யாதி ஶத்ருவாக்யவிரோத:. ஆகையாலிங்கெந்தபக்ஷம் விவக்ஷிதமென்றிலி

ஸாகா||நிலிய ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டப்ரஹ்மாநுஸந்தாநாநுஸந்தானஸம்ஸரதநித்யாவஸ்த்யாவஹி ப்ரஹ்மவித்யாகாவிஶேஷாநுஸந்தேஹ கிம் வியீயத இதி ஶங்காயாம் "ப்ரபத்தே: க்வசித்யேவம் பராவேக்ஷா நவித்யதே" இத்யாத்யாநுஜ்ஞாநுஸந்தாகாதி ஶிக்ஷஸ்ய கஸ்யாபி நபேக்ஷணாஜ்ஞாநந்தம்பொஜ்ஞிதே கிஞ்சோபாய ஸாத்யத்வ விஶேஷ ஸ்வரூபஞ்ச தத்ஜ்ஞாநவிஶேஷஸ்ய பொஜ்ஞித இத்யபிப்ரயஞாஹ. (உபாயாநுஷ்டாநேத்யாதி) ஜாம்ஸீய ஶாயூஜ்யாதி ஸ்வாமித்வாதீத்யாதி ஶப்தார்த:. ஏவம்ஶ்ரீமச்சப்த நாராயணஶப்தயோரர்த்தஜ்ஞாநதயாக்ஷ்ய ஸம்பந்த ஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்யக்கதே வாநுஷ்டித பாரார்த்திகர ஸம்பந்த ஜ்ஞாநபூர்வகஸ்ய ஶப்தவநாக்யாப்பாரம் ப்ரதிகூலத்வ வர்ஜநமோபவ்யாநுஸந்தேயம் தஶபுயநு "நவாக்ஷரம் ப்ரபத்யே" இத்யாத்யாநுஜ்ஞாநுஸந்தேயத்வம் வா ப்ராண ஸமஸ்தாஸாத்யாநுஜ்ஞாநா அஸ்த்யத்வம் வேத்யாஹ. (இங்குஸம்பந்தாதிநா) ஏவமேவாயா யோஜநேவி ஶ்ரீயா

உ-ம்|| இவ்விடத்தில் "ஶ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று ஸமஸ்தமாக வும் யோஜிப்பர்கள். "கமலநயந வாஸுதேவ, பவ ஶரணம்" என்கிற ப்ரயோகத்தையும் "த்வமேவோபாய பூதோ மே பவ" என்கிற வாக்யத்தையும் "அகலகில்லேன்" என்கிற பாட்டையும், "அகிஞ்சநோ நந்யகதிஶ்ஶரண்ய" என்கிற ஸ்தோத்ர வாக்யத்தையும், "ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமீ" நித்யாதி ப்ரமாணங்களையும் த்வயவிவரணமான ஶ்லோகத்தையும் பார்த்து "ஶ்ரீமந், நாராயண" என்றிரண்டு ஸம்போதிகளாக்கி "தவ" என்றொரு பதத்தை அத்யாஹரித்தும் யோஜிப்பர்கள். இப்படி வ்யஸ்தமானாலும் ஸமஸ்தமானாலும் விஶேஷண விஶேஷ்யங்கள் நிற்கும் நிலைக்கு பேதமில்லை. இந்நிலை பூர்வோத்தர வசனங்களிலும் ஒக்கும். "சரணௌ" என்கிற ஶப்தம் நித்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கு உபலக்ஷணம். ஶ்ரீயஃபதியினுடைய ஸர்வ

ஸா-நீ|| ரண்டுமே ஸம்போதநமாமென்கிறார் (இவ்விடத்திலித்தி) (கமலெதி) ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயவாக்யேஷு ஸம்போத்யத்வே நிர்தேஶாத்தேஷு [illegible] கல்ப்யாஹாரஸ்ய ப்ராமாணிகத்வாந்ந தோஷ: என்று கருத்து. இங்கு ஸமஸ்தபக்ஷத்தில் விஶேஷணம் விஶேஷ்யணமென்ற ஶ்ரீமத்பதம் விஶேஷணபரமென்றும் வ்யஸ்தபக்ஷத்தில் ஶப்தபேதத்தாலே விஶேஷண விஶேஷ்ய வ்யத்யாஸமும் ஶ்ரீமத்பதத்துக்கு உபலக்ஷணபரத்வ [illegible] வ்யத்யாஸமும் ப்ரஸஜியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) வ்யாஸஸமாஸயோ ரேகரூப்ய மபிமதமென்று கருத்து. ஐகரூப்ய விஶேஷண விஶேஷ்யயோ விவக்ஷிதமாகில் பக்ஷத்வயத்திலும் ஶ்ரீமத்பதமுபலக்ஷணந்தானாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்நிலை இதி) உத்தரவாக்யே மதுபோ விஶிஷ்டார்த்தவாசிதயா ப்ரியோ விஶேஷணத்வாத் [illegible] விஶேஷணத்வமென்று கருத்து. ஆனாலும் சரணௌ என்கிறது ப்ரத்யக்ஷமன்றோ, விக்ரஹபரமென்றிலது ப்ராக்ருதமாகிலவச்ய ப்ரஸமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (சரணௌ இதி) ப்ராக்ருத விலக்ஷண நித்ய விக்ரஹபரமென்றபடி. ஆனாலுமிவ்விக்ரஹ லக்ஷணம் [illegible] யோஜநமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீயஃபதியினுடைய இதி) ஸௌலப்ய ப்ரஜாதப்ரஸூநு நித்யதயாவிம்ப தஸ்ய ஹவதஃ

ஸா-கா|| விஶேஷணத்வேவிஶிஷ்டிதர்த்யாஹ. (இப்படி இத்யாதிநா) உபயோரூத்தரவாக்யவிஶாநதித்யாஹ. (இந்நிலை இத்யாதிநா) பரத்வம் யதா ஶ்ரயணீயத்வே ப்ராப்யத்வே நாவயோதி ததா விக்ரஹஸ்யாபி ஶ்ரயணே ப்ராப்யத்வே நாவயோதீதி ஸூசயிதுமாஹ. (சரணா விதி இத்யாதிநா) விக்ரஹ ப்ராப்யத்வ நித்யத்வம் ஹாஸ்யகார ஸம்ஹதிமாஹ.

௬௯|| ஷாஸ்த்ரங்களும் நித்யவிபூதியோமமும் ஞாதவ்யங்களில் ப்ரதாந த்வமென்னுமிடம் "நித்யவிபூதிகாரோ ஸ்த்ரகேவல [illegible] [illegible] ஸ்வாதநிப்ரபஜ" ஸித்யாதிக ளிலே ப்ரஸித்தம். ஆகையால் "ஸ்ரீமந்நாராயண" என்கிற விடத்திலே ஸௌலப்ய [illegible] பரத்வமும் "சரணௌ" என்கிறவிடத்திலே நித்யவிபூதியோமமும் [illegible]. ' ஷிவ்யாத்வஸாரத்திலுங் கீழ்ச்சொன்ன குணாதிகளிலும் தெளிவில்லாதார்க்கும் [illegible] [illegible]யமாய் ஸவிஷயஜ்ஞாநத்தாலே ஞாநஸம்கொவத்துக்கு [illegible] கமாய் பரத்வ ஸௌலப்ய [illegible] [illegible]யிலக்காம். இப்ப்ரயோகத்தைப்பற்றி [illegible] குணங்களுக்கு முன்னே

ஸா-நீ|| [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸத்யாதி [illegible] ஸ்யாஸ்ஞாநஸிஷ்ட [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஞாதமானாலும் [illegible] ஞாநமெங்ஙனேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலித்) [illegible] ஸௌலப்ய [illegible]மாகில் [illegible]ன்றோ வென்ற [illegible] "ஸத்யஞ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" இத்யாதி [illegible] [illegible] ஷிவ்யாத்வஸாரே குணங்களை விட்டு விக்ரஹத்துக்கு ப்ரயோகம் [illegible] ஞாதவ்யமெங்ஙனே என்றவருளிச்செய்கிறார் (ஷிவ்யாத்வஸாரத்திலுமிதி) ஆனாலும் ஷிவ்ய [illegible] விக்ரஹமிலக்கானாலும் [illegible] [illegible] [illegible] விக்ரஹம்போலே [illegible]ஞாநவிஷயமாகில் [illegible]ன்றோவென்றவருளி ச்செய்கிறார் (ஸவிஷயெதி) [illegible] [illegible] ([illegible]) ஆனாலும் ஶாஸ்த்ராதிகளிலே "[illegible]" யென்று குணங்களை ப்ரயோகஜ்ஞாதவ்யங்களாக வருளிச்செய்தது [illegible]யாக சொல்லப்

ஸாகா|| (ஷிவ்யாத்வஸாரே [illegible]) [illegible] [illegible] "[illegible]" | [illegible] || [illegible] [illegible]" இத்யாதி [illegible] ஞாநஸம்கொவ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (ஷிவ்யாத்வஸாரேத் தித்யாதி) அருளிச்செய்வர் கிருத்திருபடல்

அஸ்ய|| ப்ரபத்திவிதானத்தை யருளிச்செய்தார். ப்ராப்யஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையதாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஸர்வம் ஸ்ரீதாஸதி ப்ராப்யதமம் பரம் பதம் ப்ராப்தம்" என்னும்படி யீஸ்வரன் றனக்கும் ஸாத்யமான நித்ய விபூதி ஸாக்ஷாத்கார ஸம்பத்தி லூற்றத்தாலே திருமங்கையாழ்வார் தம்மை ஈஸ்வர விஷயத்தில் ஜிஹாஸ்வாதிகளாகவருளிச் செய்வர், ஸர்வேஸ்வரனுடைய ப்ரபத்தி விபூதிக்கு "பரம் ஸ்ரீதியஸ் பராவரம் ஸூர்தா ஸஞ்ஜ நாரோயா| தஸ்ய ஸாக்ஷ்ணீகநயநம் விஷ்ணோர் ஆக்ஷ்யாத்மகம் வபு: ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாய ப்ரபந்நோமே ஸாக்ஷாத்ஷித்ரதாவஹாரிணம் (பா) (ரகம்)" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ராப்யமுமா ப்ராப்யமுமுண்டு. பரர்க்கு ப்ராப்யமுண்டாகிலும் ப்ராப்யமில்லை

ஸா-நீ|| போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரயாணத்தை பற்றி இதி) ஆனால்ப்ராப்யஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையாருக்குப்ரயாண ஜ்ஞாதவ்யம் தவிர ப்ரஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யஸ்வரூபத்திலிதி) (உளற்றத்தாலே) ஸஹிதவஸத்தால் தத்ஸோ தாஹ (ஈஸ்வரன் தனக்குமிதி) தத்ப்ரமாணம் (அஸ்தம்ரிதி) அஸ்தம் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் யத்தேஜோஷி யத்ஸ்தம் ரூபம் தஸ்ய ப்ரயதாம் தஸ்ய ஸம்பதஸ் ப்ரயதாம் என்கை. ஸம்பத்ப்ரவிபூதிமே இருக்கலாமென்றப்போமோ, ப்ராப்யஸ்வபமான நித்யார்த்த விபூதிமுமிலக்கன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனுடையவிதி) ப்ராப்ய ப்ரமாணம் (பரம்ஹாரதீதி) ஸாக்ஷ்ய நா ஜ்ஞா ஸாக்ஷாத்ஸ்வீதம் ஸூர்யஸ்வ ப்ரமாணம் (ரூபவதி) ரூபம் ஸாவண்யம் தேஜ ஓஜோஷ்டாகஷ்டகம் ஜ்ஞானஸ்தாகஷ்டகம் ப்ராப்யம் பாபநிவர்த்தகம் ஸூர்யவம்ஸாநேக்யாநந்தாஹ்யம் ஸூராரர்ஷேர் ப்ராப்தேஷார் ப்ராப்யப்ராப்யஞ்ச ஜ்ஞாதவ்யமென விஷக்ஷிதன இந்தவியா ஸம்ஷ்தம் ஸம்பத்விபூதிமொஸ்ரவாஸாயாரணம் நாநாஸ்ய என்றுபபாதிக்கிறார். (பரருக்குஇத்யாதிநா) பரருக்கு ப்ராப்யமில்லாவிட்டாலும் நித்யார்த்தர்களுக்கு ப்ராப்ய மிருக்கலாகாதோ வென்றவது விபூதிஸஹித பரிப்ராஜ நித்யார்த்த ஸ்வரூபத்துக்கோ ஸவிபூதிகருக்கோவென்று விகல்பித்து க்ரமேண உத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸா-கா|| பெரியதிருமடலிதிவ்யார்த்தயோ: ப்ரபந்தயோரவோசனித்ய அப்ராப்ய: ஸூர்யவிபூதிஸ்வ ஸ்வசேயோபத்ய ப்ராப்தநித்ய ஸ்வரூப: தத்விபூதானாம் ஸ்வஸ்வரூபஸ்யாவிர்ப்பாவம் ப்ராப்ய ப்ராப்யவேத்யாக்ஷா தேஷாம் தஜ்ஜாபக்தியாஸ்யதி (ஸர்வேஸ்வரனுடையத்யாதிநா) உக்தம் ப்ராப்யப்ராப்யத்வாவிர்ப்பாவ ஈஸ்வர ஸ்வரூபவிஸதாயாதி விபூதாநாமபி தஜ்ஜஸ்தரஹ.

ஈச॥ ஸகலஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதநமுண்டேயாகிலும் ப்ராப்யமில்லை. ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதமான பரிசுத்தஸ்வரூபத்துக்கு ஸம்ஸாரிக் கைக்கு ஸஹகாரியோக்யதையில்லையே யாகிலும் பாரதந்த்ர்யைக நிஷ்டையாலே ஸம்ஸாரிக்கைக்கு ஸ்வரூபயோக்யதாபாவமாகையாலே யதுக்கு ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வரூபஸாதநமுமில்லை, ப்ராப்யமுமில்லை ஈச்வரருடைய விசுத்தபரிசுத்ததசையிலும் நித்யவிசுத்தரான நித்யர்க்கும் ப்ராப்யமுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான ஸாதநமில்லை. ஆகையால் இவ்வுபயவிசுத்தத்துக்கே ஈச்வரஸ்வ யாத்தமான ஸாதநமும் ப்ராப்யமுமுள்ளது. ॥ * ॥ பாரமார்த்ய ஸூக்ஷ்மம்வை ஈச்வரஸ்ய ஸாதகம் । ஸ்வரூபாத ஸ்வாதிநேர்த்த ஈச்வரோபாயத ஈச்வரோ: ॥ * ॥ ப்ரபந்நாந்திகாரவாக்யத்திலும் "ஏகம் சரணம் வ்ரஜ" என்று விசுத்தவிசிஷ்டனிலக்காய்த்தோற்றின்

ஸா-நீ ॥ (ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதமானேதி) (ஹேயேதி) ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான ஸ்வதஸ்ஸித்த ஹேயப்ரத்யநீகமென்கை. ஆனால் "நித்யா ஸதா ஸர்வாநித்யம் ஸந்துஷ்டா ஈச்வரேச்வர:" என்று நித்யர்களுக்கு ப்ரணாமாதிகள் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) நித்யரோக்யோ: பாபநிவர்த்தக ப்ராயச்சித்தங்களிருந்தாலும் ஈச்வரஸ்வபாவ ஸாதநமாவஸ்யகமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் நிராகாரதயோபநிஷதுக்கு இவ்வுபயஸ்வரூபமிரண்டாகாரமாக மாகையால் விசுத்தத்துக்கேய்ஸாதாரணமென்கைக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (பாரவச்ரதி) பரோ பத்த்வா ஸ்வதயஸ் ஸ்வரூபஸ்ய ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ராப்யம் பரமாத்மனோ ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யம் ததாச ஸர்வ ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யமாத்ரயம் விசுத்தஸாதாரணமென்று கருத்து. வேணு ஸோமஸ்ய ஸத்ரஸ்ய ஸோமஸ்யவா பஞ்சகம் பாவ லக்ஷணம் ததாவ ஸாதநமென்று கருத்து. ஸர்வஸ்வாஸ்வாதிநோ ரூபமுமாதேயதமென்று கருத்து. ஆனாலும் அயம்பரமேச்வராதி விஹித ப்ரபத்யநுஷ்டாந காரணத்வ மாகையாலங்கே 'ஏகம்' மென்று விசுத்தாதிரஹிததயா ஏகனாக ப்ரபந்நன் தோற்றுகிறக்க விங்கு ததீயாஜ்ஞமாக விசுத்தவிவக்ஷை பண்ணப் போமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்நாந்திகாரவாக்யத்திலுமிதி) ஏக சப்தம் தாவிசுத்தாதி நிஷேதகமன்றென்று கருத்து. ஆனாலும் விசுத்தவிசிஷ்டனிலக்காக தோற்றினுமென்கிறதுகூடுமோ; பரமதி யிலேயன்றோ ஸாதநமுள்ளது பக்ஷத்திரண்டிலேயிருக்கிற

ஸா-கா ॥ (பாரவச்ரத்யாதிநா) பரநித்யஸ்வரூபஸ்ய தயசேஷா

உ0 || இத்திவ்யவிக்ரஹம்பரவ்யூஹாதிவ்யஸ்தாவங்களுக்கிலும்ஸாஹாஸ்ய மென்னுமிடம் ஸாஸ்த்ரஸித்தம். ||*|| விஷ்ணோரம்ஸ ஸம்ப்ரவ குரவோ தம்மநதாதிஹி| உபாயஸ்ய ஹஸ்தாதிபாதயோரநுஸம்ஹிதம் ||*|| இங்கு தாஸஸ்ய தன் ஔசித்யாதிசயத்தாலும் "ஸநதீயணீயம் ஹிஹரண ஹணம்" என்கிறபடியே க்ருபோத்தம்ஸைக்ஸாதிசயத்தாலும் "தவாஸ்த்ர தவஸ்ருதி நீ" த்யாதிகளிற்படியே ஸௌமந்ஸ்யாதிசயத்தாலும் திருவடிகளை யபஸ்தாபிக்கிறான். இவ்வஸ்தும் "ஸவர்த்தரணம்சம் ஸ்வஸ்வாதஸகோதநஸ், ஸஸதேவாதயோஸ்ஸ்திதம், ஜோகவிஸ்ராஜவரணள

ஸா-நீ || க்ருஷ்ணாவத்தில் அதுகூடாதேஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்திவ்யவிக்ரஹதிதி) (ஸாவேதி) "வக்ருதிம் ஸ்வாஸயிஷ்யாய" இத்யாதி ஸாஸ்த்ரஸித்தமென்கை. ஆனாலுமிங்கு திவ்யஸம்ஹநவிக்ரஹத்தில்வாண்யாதிவயவங்களிருக்க பாதஸ்யாஹியாந ஸேவதேவ விக்ரஹஸந ஸம்பயமென்று நிபந்தமுண்டோ? திவ்யாத்ம ஸ்வரூப மதோ பாயத்தை வரணங்களிலேயநுஸம்யித்தால் த்ருஷ்டிவியியுமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (விஷ்ணோரம்ஸேநதி) விஷ்ணோரம்ஸேந ஸாகய-ம் க்ருபோத்தம்ஸநதா ஆதிஃ பயஷாம் தாநிக்ருபோத்தம்ஸநதாதீநி விஷ்ணோரம்ஸேநஸாகயஞ்ச க்ருபோத்தம்ஸநதாஞ்நி பேதி த்வந்த்வஃ. விஷ்ணோரம்ஸேநஸாகய-ம் விக்ரஹாபேக்ஷயா ஒப்யாஸ். உபாயஸ்ய பரம்பரயேதி ஹாவஃ. க்ருபோத்தம்ஸநதாயாம் நியாமகமேது? ஆதிஸப்தாஸ்தந்தானெதென்ற காரிகையை விவரிக்கிறார். (இங்கு தாஸஸ்தனிதி) (இங்கு) அபேய ஔசித்யம் ஸௌமந்ஸ்யாதிஸப்தாஸ்தஃ. க்ருபோத்தம்ஸநதாயாஸ்நதியணீயஸ்வம் நியாமக மென்றபடி. "தத்வஜ்ஞானீகநயநம் விஷ்ணோர்ஜக்ராத்ரஹம் ஸேவ" மென்று ஸ்ரீஸூக்தவசநஸ்தாநம் வஸணஸித்தமாய் இருக்க தயிரஸமாக ஸந்தந்தானிப்படி வதிபாதிக்கக்கூடுமோ? ஸவாஸாணிகமாகவிப்படி ஸ்வீக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸ்திதி) ஆனாலும் ஆயவிவரண வ்யவர்த்தி கூட்டஸ் ஸாவ தாயம்

ஸா-கா || அஷ்டாதயஃ (ஸாஸ்த்ரஸித்திதி) "தேவோ வேகஜ்ஞநாமுஷீ" த்யாரஸ்ய "ஸ்யாதவேத்யாநித்யொகஷோ ஸக்தி ஸக்திமஸ்வ தஃ| தயாவிபராஷாகாரோ ஸத்தாநாம்ஸ்வ காஸவெ || பொஷிநாஸயிகாரஸ்யாதேகவிந்த்ஹ்ரூதயெஸயெ| ஸாரீபாம்ஸ்ரதிஸாம்விஷோஃ வ ஸஷ்யதநேத்ஷ்ஸா" திதயாதிஸாஸ்த்ரஸித்திஸ்த்யஃ. விக்ஹஸ்யாஸ யணீயசேவரணாவிதேஸதேஸஸ்ர ஹண ஸநாவிததித்யேத்தாத்ரம் ஸ்ரோகநஸம்ஸ்ரஹ்யம் ஸ்வாவஷே (விஷ்ணோரம்ஸேநத்யாதிநா) உபாதிதாஸேஸ்ஸவதாநஸ்யாஹ (இவ்வஸ்திதிரத்யாதிநா) வரணயோராஸ்ய

ஜீ || ஶரணகெதவ்ரஜம்விஶோ, ஸஹாத்ஶ்ரணஸமாஸம், தஸ்யதாந்து தமஸாதவரணஸவ்யதிஷிதஸ|ஸஜாதஜீநரக்ஷாஹிஸாஷஹி ஹக்ஷ்ரதஸ||வ யஜெதநஜயாஜேய்யாஸ்ரஷீக்ஷாஹுஷிவநிதஸ, வரணஸ ஶரணம்பாதூ, வ வஷாஸஸவிஷ்யஷிவரணஸ ஶரணஜக்" ஜத்யா தீகளிலும் வ்யக்தம். இவற்றைப்படி யொத்தினவர்களும் "உன்னடிக் கீழமர்ந்துபுகுந்தே" னென்றும், "க்ஷகவாஜேஷ்லுஶரணம்வ்ரஜெஹ்" என்றுமருளிச்செய்தார்கள். "ஸஸதஸ்ஸஸக்ஷெயபாதி ஶணவிஶ ஹவாநுஹரிஃ| தஸ்ஷூதவ்யஜாதெநதஸாபநம்ஷுவஜஅயம்" என்று க்ஷியாக்தரும் வ திஷாதித்தார்கள். "வரணஸ" என்கிற விடத்திலே "தவெஶரணம்ஜ்" "கழல்களவையே சரணுக, நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணேசரண்"ஜத்யாதிகளிற்படியேஉவயாரணம்விவக்ஷிதம்.

ஸா-ஹீ || வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றைப்படியொ த்தினவர்களுமிதி)(அடிபொத்துகை) ஸஙாஸரிக்கை (உன்னடிக்கீழ்) க்ஷ்ரணஜேஷ்யொஃ(அமர்ந்து) விஶ்வஸித்து. புகுந்தேன். ஶரணவரணம் பண்ணேனென்கை, ஸாக்ஷாதுபாயமாகவிருக்கிறஶரணன் தனக்க திஜஞஹாவதன் தன்னைவிட்டு திருவடிகளையுபாயமாக வஙாஸா யித்தாலநஸிக்த்தாலேகஸஜதஞராஞெயென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸஸமம்யெஷ்தி) ஶரணஸ்யாவி ஷுவஜஷாஷேவெஙெநவ ஷுஸ் ஸாபநஸ்வஹிதமென்று கருத்து. இங்கு திருவடிகளுபாயமென்று சொன்னலுபாயஸ்யாபாயாஜரஜஷிகக்ஷமென்கிற கணக்கிலே ஸவம்விபாவாயாஜரஶம்கை ஸாஹாவிதையாகாதோவென்ற தஞி ராவாஸமாக வ்ராணஸாவ ஜாயாநாஶணெநாவயாரணம் விவ க்ஷிதமென்கிறார். (வரணஸ என்கிறஜதி) (கழல்கள்) திருவடிகள். (அவையே) ஶரணனுடைய அந்த திருவடிகளையே. (ஶரணமாக) உபாயமாக என்கை. (நாகணை) நாகம் ஶேஷஃ அணை உவயாநம் மிசை உபரி ஶேஷஶயநேர்பரி வதஜாநஸ் நம்பிரான் நம்மு டையவாவகாரஸ் (சரணேதி) திருவடிகளே சரண் உபாயம். இங்கு ஶ்ரியஃ வதிவஜ்வணு விஶேஷணஷெ ஶ்ரிபொவஹ்வாயக்ஷா

ஸா-கா || ஹீயக்ஷஸ்ஸாம்வ ஜாயிக்ஷஜாஷு. (இவையடியொத்தினவர் களுமிதி) ஸதாநநாவஜ்ஜத ஶ்ரெகொவாஜயஃ. (உன்னடிக்கீழிதி தாதி) க்ஷ்ரணாயஸ்ராஜ்க்ஷதயா வ்யதிஷ்தொஹவேதிக்ஷஃ. கஷி யாக்தாஃ ஶ்ரீவராஶரஹட்டாயஃ. ஸவஃவாக்யம்ஸாவயர்ணதிநாதா யாக க்ஷவயாரணவிவக்ஷா வ ஜாணஸம்வ ஜாயாஹாஜவமஜயதி. (வர ணாவிதாதிநா) (கழல்களிதாதி) வஸாஜெவ நஜநவரணாவெவொ வாயஜெக்ஷநஷிக்ஷதவாநு(நாகணைஜத்யாதி)ஶேஷஶாயிநொஷுக ஷுா

உ௭|| * || வரணாவிதிநிஷேதஶாஸ்த்ரே வெஶிஷ்ட்யோபாயகம்| இதிமதேஹி ஶ்ரீமத்வே ரக்தாம் ஶ்ரீமத் பவிரோயத்| ஶப்தஸாரஸத்வே ரத்நம் வைஶிஷ்ட்யம் வ்யமஶ்ய தம் | விஶேஷ்ய வரணவிஷஹி பாயிதாமஹ்தி || வரணாதிவதஸ்வ்யதியத்வ ஸம்ஜிதம் | ஶ்ருதிஜ்ஞாவஹாஸ்யம் ஶக

ஸா-நீ || வத்ராவரணவஹாஸ்ய நவரணாவிதிவிவநாநாவவதிம் பஹாவவநாவத்ஶ்ரு விஶேஷணதயா வத்ரவெக்ஷாயாம் ஸமவத ஸவஶுஶக்த நிரவெக்ஷதாஶி விரோயாவத்ஶ்ரு, கதஶ்ரயம்வாஶீவத் வதோஉவகூணதஸ்திதி வகதெஶிமதமாஶகம் நிராகத்ஶமவ சதிக்கிறார். (வரணாவித்ராதிநா.) வரணாவிதிவிவநநிஷேதஶம் வத்ராவிஶேஷணகவாயகம் இதிஇமவநம்மதேஹம் வெராக்தம் மநா நமவெஹம் வவநம் நவெவகிநாதிதி ஹாவம் காதம் ஶ்ரீமத் விரோயத்ம் தயாஸதிஶ்ரீமத்ஸ்வரவமதவிஶேஷணக பாயாவதேம், நநா விஶேஷணகாம்ஶீகாரெ வரணவிக விரோயாவத்ரிதத் ககூஹ. (ஶப்தஸாரஸதஇதி) ஶ்ரீ யொவிஶேஷணகவஷ்யாதி கவநம் விஶேஷணகெவஸாயகமாநாஹாவமாஉதவாயகவமாவேஉதிவிகவ்ய கூஷெய்ஹ. (ஶப்தஸாரஸதஇதி) ஜ்ஞ்மவமீத்ராதிவக ஸாரவிக ஶப்தவெயவ வஸணகாக விதீயகூஹ. (வ்யமஶ்யதிதி) உவக்ஷமாயிகாரண ந்ராயெ வரமஶ்யதவரண விகவஸ்ய உவக்ஷமவ மதவிஶேஷணக பாயகவாஹாவாகவ த்ராத உவக்ஷமவமத விஶேஷணகெ தெநவ வரண விகவஸ்யநெயகாஉவக மா வஸம் ஹார யொஸத்யகெக கயம் ந்யாயம் வ யாநவிஶேஷ்ய வரண விகா ஹிவ்ராயெண உவவஸ்ய ந்யாவவிஸஸ்ய உவஸம் ஹார ஸுஸ்ய வரணவிகவஸ்ய உவகமபாயகதாகெகமதெத்யநஷேராநிர வெஷத்ராஹ (விஶேஷேதி) வரோக்ஷபாயகம் நிரவஸ்ய பாயக தகயமவி வரிஹாரதி (வரணாவிதி) ஸமஸ்யமநவதாகவுஸம்பம்யி விம்மவவநாநாம் வ யாநமாத்ர நாஸாரிகாக ஸாமாதெத்ராராஜா வதீதிவ்யயொமம், நதா வதத இதி "மாரோஸ்ஸதாரஸ்ய நிவீப்ய வாதா"விதி வ்யயொமம் நதா வாதாநிதி. உஸயொஸ்மவ்யயாநம் விவக்ஷாயாமேவ ஸவதாக்ஷியமம். நநா ஶ்ரீ யொ விஶேஷணகெவ

ஸா-கா || திநம் உவகாரகஸ்ய வரணாவெவொவாயஇத்யஶும். வரண விகதஶுநாக ஸமவத வமவொவாயகவம்யக்ஷம், நதாஶக்யாகவி தயாகெவ வரணஶப்தே பஹாவவநம் தஶேயகெ த்ராஶங்க்ய உவக்ஷமாயிகாரணந்யாயபாயி தகாவிவவநஸ்ய "மாரோஸ்ஸதாரஸ்ய நிவீப்யவாதா" விதராதிஷ்வவிஶேஷ்ய வ யாநெந்யநாவ்யாவவஸ காவு(கவஹாஸெய்தி) நநா உவாயவிகவ ஸம்ம ; ஸம்ஶ்ரியதிதி

ரு-ஞ|| பதிவ்ரதாயா நாதெ தாஸ்யாஸ|| நஸ்ராஜிஸ்வதந்த்ரெஸஸ்த்ரீயோக்தி ஸாஹஸம் | ததாநெ த்வயாஸ்யராஜ்யஸ்ய ஸர்வமமாஸாஹஸம் ||*|| ஸ்வப்ரவ்ருத்தியானவனுபாயமாம்போது இவ்விசேஷணத்தாலவகைப்பன், ஸாதனத்துக்கில் ஸ்வப்ரவ்ருத்தியந்தக்கெயொழியாதொவென்னில்; இச்சொல்லும் நாராயணசப்தத்தாலும் சரணசப்தத்தாலும் சொல்லப்பட்ட குணவிசேஷயோகத்திலும் பண்ணலாம். அவையிவனுக்கு விசேஷணங்களாகையாலும்அவற்றுக்கு ஸ்வநாஸ்வமாக வுபயோக விசேஷங்களுண்டாகையாலும் அவற்றால் ஸ்வப்ரவ்ருத்திக்கு விரோதமில்லையென்றுபாதாநம் கொள்ளில், இதுவேஸாபேக்ஷணை யாவதுமாய் இங்கு ஸ்ரீசப்தத்திலும் ஸாமாநிகவிசேஷணஸாவமான பத்திஸம்பந்தத்திலும் தாத்பர்யம். இப்படியிருக்க "சரணௌ" என்கிற

ஸா-நீ || "சரணௌ சரணம் [illegible]" [illegible] உபாயஸ்வரூபம் [illegible] (நஸம் [illegible]) [illegible] [illegible]

ஸா-கா || [illegible] [illegible] (இப்படியிருக்கவிதாதிநா) [illegible]

ரே|| ஸ்வவ்ருத்தத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீஸம்பந்தத்தையுபலக்ஷணமென்னில் ஜ்ஞாநாதிஸம்பந்தத்தையும் இப்படி சொல்லப்ப்ரஸங்கிக்கும். சரண ஶப்தத்தில் உபாயவாசிஶப்தஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே உபாயாந்தர ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டஸஹிதமானுபாயமாகிறதென்று விவக்ஷிதமென்னில் இது இங்கும் தாதும். இப்படியிருக்க இவனைவிஶேஷணமாகக்கொள் ளில் ஸர்வஶக்திகவிரோதம்வருமென்பார்க்கு இப்ராப்தகாரா பேக்ஷையிலும் ஸர்வஶக்திகவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். "யாவகா உளதாமெ" என்கிற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தின்படியே ஸாங்க விதுக்க ப ஶாஸ்த்ராதிகளாலே ப்ரதாநொத்தானாய் உபாயானாய் நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்றவிழிவார்க்கு ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி களாலேவந்த ரா்தவ்யாத் ஸம்ப்ரதாய ஜ்ஞாநாதிஶயத்தாலே இவளவனை பற்ற நமக்குப்ராப்தகாரமாகையு மீஶ்வரஸாகுத்யநியதமென்று சொல்லில், இப்படியே ஸஹயோகவாரிணியான இவளாலே விஶி ஷ்டனாய்க்கொண்டு ஶரண்யனையுமீஶ்வரஸாகுத்யநியதமென்று கொண்டால் ஒரு ப்ரமாணத்துக்கும் விரோதமில்லை. * *

இவ்விடத்தில் ஶரணஶப்தம் "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ ஶப்த ஶரணமித்யயம் | வர்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:" என்று விஶேஷிக்கையாலே யுபாயபரம் ||*|| ஶரண்யாஸம்பந்தாதேவ

ஸாநீ|| வ்யாஸோமாதம்பாயகாரணமும்சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக் கவிதி) வ்ரோகபாயகரேஶங்க்ய ஸ்வபக்ஷவி ஸராநமந்த ஸராயாந மென்கிறார் (பாவகாஷாவித்யாதிநா) இங்கு ஶரணஶப்தம் ரக்ஷக பரமோ ப்ராப்யபரமோ, ரக்ஷகபரமாகில் ஸர்வாதிகாரிஸாதா ரணமாகையாலிங்கு ஶரண்யம் த்ரக்ஷகக்ஷயநம் வ்யர்த்தம். க்ருஹ பரமாகில் பாதிதம் ப க்ருதாநாபாத்ரம். ப்ராப்யபரமென்றி லுபாயபர ப்ரிவர்ணத்திலே தத்பாநம் வ்யர்த்தம். உத்தரவண த்தோடே பௌநருக்த்யமும் வரும். "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ ஶப்த ஶரணமித்யயம் | வர்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவா சக:" என்கையாலே உபாயபரமென்றிலந்தவசநம் "ஏதம் ஶரணமஜ்ஞா நா,"மென்று ப்ரபத்திவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாக்யாநமன்றோ? இங்கு விஶேஷாந ப வசநவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாக்யாநமன்றே என்றவரு ளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (இவ்விடத்தில்) ஆயத்தில் ப வதவ்ய விஷயதயா ப்ர யாக்த ஶரணஶப்தம் (விஶேஷிக்கையாலேஜதி) விஶே

ஸா.கா|| ஶப்தாஸம்போஹ (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) ந நாஹக்தியோமவக ப வித்தரவ்யாபாயகாஸ் ஹமவத்யாபாயகாநா ஸகாநம்வ்யர்த்தம் ... உபாயகாநாஸகாநஸ்ய ஸ்வயந்நிவ்ருத்தி: உஷித்யாஹ.

உக||ஸ்வபக்ஷவிநிவ்ருத்தயே! ஸ்வேஷ்டோபாயாந்தரஸ்யாநேந ப்ரகாரேணாவிஷ்க்ருதே

ஸா_நீ||ஷிக்கைரக்ஷகவரமன்றுகிம் தாதுபாயவரமென்றுசொல்லுகை ஸ்வவ்ருத்திவிஷய ப்ரார்த்தநாரூபவ்யாபாரமானால் ஸ்வேதரவிஷயத்வா ரக்ஷகத்வ ஸ்வஸ்த்ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தாதி ஸர்வோபாயாதிக்ய ஸர்வதஸ்ஸித்தத்வா விசேஷகத்வம் வ்யாஹதமாக ஸம்பவிக்குமென்றபடி. ஸ்வவ்ருத்தவ்யவிஷயப்ரார்த்தநவ்யாபாரமானால் ரக்ஷகத்வ ஸம்பந்தவிசேஷத்யாகங்கள் ஸ்வாதீநாகாரத்வேநோபாய பரத்வமாவநா ஸ்வயோஜநமென்று கருத்து. (உபாயபரமித்) விசேஷணமில்லாவிட்டால் ஸமர்த்தகாரிஸாதாரணமாயிருந்தாலும் ஸ்வாபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு சரணாகதிவாக்யத்தாலே ஸ்வகர்த்ருத்வபார ஸமர்ப்பணாரம்ப ரக்ஷகத்வப்ரேமயமென்று கருத்து. ஆனாலும் சரண்யப்ரார்த்தநத்தைச் சிலபலவிடத்திலும் விவக்ஷிக்க அத்தை வ்யவச்சேதித்த வசநந்தானுபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷிக்க கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யோபாஸ்தி) ஸாங்க்ய நிர்வேத செஷ:. ஸ்வாதீந நாயிகாரிணா ஸ்வபக்ஷவிநிவ்ருத்தயே ஸந்தர்ப்பகாரஸ்ய ஸாத்யோபாய ரக்ஷகத்வஸாத்யத்வ ஸ்ரீபாஷ்யகார: ஸாத்யாஸ்வயோஜநாபாயா ஞாநபூர்வேண நிவேசித:. ஸ்வாமித:. பரமாபேக்ஷணவிஷயமான ரக்ஷக ஸ்வவ்யாபாரம் பண்ணியுபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷிக்கிற வசநத்துக்கு கரணாந்தரகித ப்ரார்த்தநவ்யாபார ஸ்வவ்ருத்தவ்யவிஷயவ்யாவ்ருத்த ஸாத்யோபாயஸாமாந்யோபாயவாதிநாம் ஸாத்ய உபாயஞாநாநாவ்ருத்திவ்யஜநயோ: ஸாத்யத: நிவ்ருத்யுபாயஞாநாநாவச்சேதகத்வ விசேஷத்வே நிவேசனாதி ஸம்பந்த ஸாமா நாஸாஸ்வாதகம்வசநவிஷயேஸாத்ய உபாயாஞாநாநாவ்ருத்திஹேது ஸாத்யஸாத்யஸ்வாதந்த்ர்ய தாத்பர்யமென்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் விரோதிபரிஹாரத்திலே சரண்யவரணத்தைச் சிலபலவிடத்திலும் விவக்ஷிக்க "உபாயம் ப்ரார்த்தயே"ரித்யாதிகளிலே ப்ரார்த்தநமுபாயாபேக்ஷகமாவதென்று நிஷ்கர்ஷிக்கை சேருமோவென்றில் சரண்யனானவன் தன்னையே ஸாத்யமாகிறவனுமனவயிகாரி தன்னுடைய நிர்பரத்துக்குறுப்பாக ஸாத்யஸத்தாலே உபாயஞாநத்திலே நிவேசிப்பிக்கிறார். வாசி தோற்றுகுறதற்காக "உபாயாபேக்ஷகவாதம்" என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகிறது என்று ஸ்பஷ்டம். ஆனாலுமிங்கு ப்ரார்த்தநத்தை உபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷி

ஸா-கா || (ஸாத்யோபாஸ்தி) நநுவிசேஷத்தஸஹிதாராயிதஸ்ய ஸாத்யதவோபாயஸ்ய ஸாத்யவிஷயோபாயத்வம் ஸித்தம், ஸாத்யஸாத்ய ஸாத்யஉபாயஞாந ஸ்வரூப நிவேசநா

௭௯ ॥ ஸூ ॥ * ॥ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களாலே யாராயித்தனை ஸர்வேஶ்வரன் ஸித்தோபாயமாயிருக்க இங்கு விஶே

ஸா-டீ ॥ ந்தால் ஸர்வஸக்தியான ஸர்வேஶ்வரனே உபாயமாகத் தானே ஸித்தோபாயமென்றன்றோ விதிக்கிறது. ஸாத்யோபாயம் கோரப்படில் விலக்ஷண ப்ராஜ திரவேக்ஷயாக ரக்ஷிக்குமாகில் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸமர்த்தத்வம் வரும். ஸத்ய ஸ்ரவ்யாபாரம் [illegible] ப்ரபத்தி [illegible]. ஆகையால் ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் போலே ஶோகத்தையும் போக்குமாய ஜ விஶேஷத்தை அபேக்ஷித்தே குடுக்குமென்னில் அப்போது விதிவசத் தாலே தானே ஸாதநாந்தர ஸாத்ய ப்ராஜ விஶேஷம் விதிக்கையாலே ஶாஸ்த்ரங்களிலே உபாயமாகத் தோன்றுகிறதொழிய ஜநமன்றோ. கிம்ச ஸர்வஜ்ஞனாய் வென்றுமுமான ஸர்வஜ்ஞனாயத் தாலேயாராயித்தனை விஶ்வாஸ ரக்ஷகத்தாலே ஸித்தோபாயமாகவிருக்கை யாலே அந்த ரக்ஷகத்வத்தை ஸித்தோபாயஸ்வரூபவ்யாபாரநிர்வாஹகரென சொல்லுகையேயுவிதமாயிருக்க உபாயாந்தரஸாதநவத்தை சொல் லுகிறது தானுவிதமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வாதிகாரி களுமிதி) ஸர்வாதிகாரிகளெல்லாருக்கும் ஸர்வாதிகா க்ரியாரூப ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸித்தனாய் ஸித்தோபாயமாயிரு க்க இங்கு ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரங்களிலே விஶேஷித்து உக்தி விஶேஷி த்து ஶரணாகதம் ரக்ஷகனாமென்று. உபாயமென்று வ்யவஹரி த்து ஸகலாதிகாரிகளைக்குறித்து ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகனென்று சொல் லாதே உபாயமென்னவே விதிவாக்யார்த்தமான ப்ரபத்தி ஸர்வேஶ்வ ரனை உபாயாந்தரஸாதநத்திலே நெருக்குகிற வ்யாபாரமுடையாக விதிக்குமுபாயமென்ன வேண்டிற்று ஸித்தோபாய ஸ்வரூபத்தாலே உக்தி விஶேஷ:’ ப்ரபத்திவிஷய ஶரணாகதிவிஶேஷ வசநமில்லையாகில் ஶரணஶப்தவ்யாபாராக்ஷவரார்த்தஸர்வேஶ்வர உபாயாந்தரஸாதநா ப்தத்தை ப்ரீணாஸாவாக்ய வத்தி கேவல ஸர்வேஶ்வரவிஷயவாக்யார்த்தக ப்ராய்க்கொண்டு விதித்து ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யாபாராந்தர ஸாதநவே ஶநவ்யாபாரமாக விதியாது ஸகலஜநவிஷயத்தில் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உபா யாந்தரஸாதநவேஶமும் தத்தத்குண ப்ரஸாதவிஶேஷமும் விதி யாது, ஸாத்யாபாயஸ்வஸ்திமாக ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை விதித்து அதுக்கு ஶக்தி இல்லையாகில் ஸநாதநமாக ஸேதுஸம்பந்தத்தை விதி த்தாலஶக்தாதிகாரிவிஷயத்திலே ஸநாதநமே ஸேதுஸம்பந்த ரூபவ்யாபாரத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனுபாயத்தை ரக்ஷித்தாலுமீஶ்வரனுக்கு ஆ

ஸா-கா ॥ ஸித்தோபாய(ஸர்வாதிகா, ஶித்தோபாய)“ நநாயஹேது நகாரகா ஹேந”த்யாதிநாஸக்த்ய ஶக்தாநாம் ஸாத்யஸாத்வியாநாஞ்ஸாத்யஸ

ஸா.தீ ॥ ஏவமுக்தே ப்ரபத்தேருபாயாந்தரஸ்தாநவர்த்தியும் ஸ
ஹாயபக்ஷத்துக்கு உபாயாந்தரஸ்தாநவர்த்திகைகாங்கமும் ஸித்தமா
யிருக்குமப்போலேயும் ப்ராதாந்யஸ்தாநமஸ்த்ருணுக்கு ஸம்ஸ்ருஷ்டன் ஏவ
ஸ்வநியஸ்தாநத்தாலே ப்ராதாந்யத்தைக் கொடுத்தாலும் ப்ரா
ஸாத்யரூபஸோபாதாரஸ்தாநவர்த்திஸ்மரணுக்கும் ப்ரதாநத்
துக்கும் ஏகைகாங்கமும் ஸித்தமாயிருக்குமப்போலவும் ஏகஸ்வதயா
விஹிதஸ்வபர்த்திக்கு ஸ்வாமி ஸ்வாத்மத்தைக் கொடுத்தாலும் ஸ்வாமிணு
க்கு ஸ்வாத்மோபாயாந்தரஸ்தாநவர்த்தியும் ஸ்வவர்த்திக்கி
தமேகாங்கமும் ஸித்தமாகிறே "ஸ்வாத்மாநம் மயி ந்யஸ்ய ஸ்ரீமந்நிக்ஷே
பஉக்தே" இத்யாதிப்ரமாணஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ரீஷ்டவிதியாலும் ஸ்வாமிணுக்கு
உபாயாந்தரஸ்தாநவர்த்தி ஸித்தமாகும். ஏகம் ந ஶோகாந்தம் ஸ்வ
ந்த்ரஸம் கார்யாந்த்ரே ஸதி ஶோகாந்தவிஹிதஸக்த்யா யதேஷ்டம்
ப்ரஸஜ்ஜம் ஶோகம் ப்ரயுக்தி ததா ஸ்வதந்த்ரஸ்தேநாபி ப்ரஸஜ்ஜம்
ஶோகம் ப்ரயுக்த இத்யேவமுபாயாந்தரஸ்தாநவர்த்த்யுபவர்த்ய
ஸ்வீகாராங்காந்தரேஷு ஸக்தஸாத்வப்ரஸாதவிஶேஷஸ்து ஶோகம்
ப்ரயுக்தி ஸித்யேத. விதிஶேஷேந ஸ்வதந்த்ரஸேஷ ஏவ ஸ்வ
ஸ்வேச்சந்தமாந்யதி ஸித்யேத. அந்யத்ர ஸக்திரேவ ஸ்வஸாத்யாகிம்சந
ஸம்பந்நதீ ப்ராதுபகாரஸ்ய ஏவ மஹாவிஶ்வாஸகவாஸ்யவஸாய
ரூபஸாஷ ஸித்யேத. ததேவ ஸ்வாமிநா மஹாநுபவேநோபாய
ஸ்வேதர ஸவேதி ப்ரமாணஷ்ட ஸமகம் நோபாயாந்தர
ஸ்தாநவர்த்தித்வம் ஸித்யதி "உபாயே ம்ருகபக்ஷ்யோ" ரிதி ப்ரபத்தி
ப்ரகரணஸ்ய ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணஸ்ய ரக்ஷகத்வாநுஸந்தாந
உபாயாம்தகஸ்வாங்கநிக்ஷேபஸமர்ப்பணே உபாயஸ்வரூபஸ்ய
ஸித்தஸ்ய ஶேஷநாதேஷு ஸமாநதாம் ஸமாநத்வாதிதயா
"ததேகோபாயதாயாசிஞ்" இத்யத்ர ப்ரயுக்தஸ்ய ஸமாநதாநந்த்ய
வாதிந உபாயஸ்வரூபஸ்ய ஸமர்த்யோபயுக்தரக்ஷகபரமேவ ஸி
த்யேத ததேவ ப்ராயஶ்சித்தரக்ஷகவ்யாபாரேணைவ ஸித்யேத
ஸாகல்யேநாஸி ரக்ஷகாந்தரவ்யாவ்ருத்தம் ப்ரஸித்யேத. நிக்ஷேபக
வசநஸமாதேஶி ஸமகம் ரக்ஷகவ்யாவ்ருத்தேந உபாயஸ்வ
ரூபாயாந்தரஸ்தாநநிவிஷ்டம் கிம் புநஸ்த்யஜ்ய நஸ்வீகர்த்தவ்யா
ப்ரபத்யேய ஸித்யதி. தது ஸமகம் ந ஸுதஸ்ஸிதம். ஸவசோக்தி
ப்ரஸமநாத. ஏதம் விஶ்வாஸேந ஸித்யேத ஸ்வதந்த்ரஸேந ஸித்யதி.
"ததேகோபாயதாயாசிஞ்" இத்யத்ர நிக்ஷேபகவசநஶேஷாத் ஸ்வாஶ
யகம் வ்யாஜவிஶேஷாயநோபாயாந்தரஸ்தாநநிவிஷ்டேஷ்வ ப்ரதாநி
கே கார்யோபாயாஸாவேந ஸாகல்யாவயாரண ஸஹாயநோபாய

௭௫|| ஷித்துவாயமென்னவேண்டிற்று உபாயாநுஷ்டாநத்திலே ஸஹஜ காருண்யாதிவிஶிஷ்டனை விஶ்வாஸம் கிருத்துகிற ப்ரவ்ருத்தி ப்ரகார

ஸா-நீ|| ஶ்வேதாஶ்வதரக ஸர்வஸ்வத்வ்ருதாஷ்டாக்ஷரயோபாயாந்த ரநுஷ்டாநநிஷேதவிஷயக ப்ரபத்தி நாஸ்யாநந்தரமேவ அஜ்ஞநகஹா ர்யாஸவர்ஜேவஸித்யதி. இதம்சப்ரபத்திநாமிதஹாநந்யாஸஸவஹஷ வத்உபாயாந்தரஷ்டாநாவத்த்யாவாதக:-இப்படி கஸ்ய்ாவாரத்தாலே ஹக்கிஷ்டாநத்திலே கிர்ப்பணேயென்று ஶங்கியாமைக்காக(ஸஹஜகாரு ணத்தி) (ஶம்ஶ்ராஸனைகிருத்துகிற ப்ரவ்ருத்தி ப்ரகாரம்)ஶம்ஶ்ரவ்ருஉபா யாந்தரஷ்டாநநிவேஶஹேதுவான ப்ரவ்ருத்தி ப்ரகாரம். உபாயாந்தர ஷ்டாநநிவேஶஹேதுஃப்ரவ ப்ரவ்ருத்திப்ரகாரமென்றபடி. உபாய கோக்தி: ப்ரவ்ருத்தி: ஸம்வ உபாயநுஷ்டாந நிவேஶ ஹேதுஃ ரவா ஸயாரணாகார நாதநாமெய்யென்றுகருத்து.யதா உபாயாநுஷ்டாநத்திலே ஶம்ஶ்ராஸனை கிருத்துகிற ப்ரவ்ருத்தி ப்ரகார மாவது உபாயோஹமேதி ஸர்வஸ்வகார ப்ரபத்திநை உபாயகோ க்திக்குஹஸவதஉபாயாநுஷ்டாநிவேஶஸ்யபாரரோஷவ்யாவாரகோரா ஸாஹவாக:தநேகோபாயதாயாஜ்ஞா,ஸ்ேவோபாய ஸஙேதாேஹ வே"த்யாதிவ்யாணாஶரணாக்ணாேநோபாயோஹமேதி ப்ரபத்திநா யாம் தாஸ்வய:"ப்ரபத்திநாஹே ஸாதநேஷாஜம்தோயஷூதி ஶோஷிதம்| இதிஶ்ரீத்ய ஸவர ப்ரபத்திநாஶரணாமதி"ஶித்யர்த்த ப்ரகார விஶேஷாஷக ப்ரகாரி :வேஶிஷ்யாதிப்ரயோணா ஹ. ஸாவதி ஶஷ்யஹாஷ்த்திலும்"ஐநந்யஸாஷெஶ்யஸ்வாஹீஷ ஏஹா விஶ்வாஸவர்ஷகம் | தநேகோபாயதாயாஜ்ஞா ப்ரதிஶரணாமதி" ஶிதிஷகணம்ஹம்ஸமஹஹூதஉதிவேகஉவஷகணவஜாதயா வ்ர்ாவவ ஷேத: ப்ரயஶிவீகோவஷகஹஹவஜ்ஞாதி வஹிதி நிகேஷவாரேக யிலும் சொல்லுகிறபடியே உபாயகப்ரபத்திநையைச்சொன்னால் ப்ரகாரிஹிஷத ஹாநந்யாஸமும் ஸித்திக்கும்.ப்ரவ்ருத்தியாவது ப்ரபத்தி நாமித ஹாநந்யாஸ:, தத் விஶேஷணீஹித ப்ரபத்திநாவ ரக்ஷ கத்வப்ரபத்திநா உபாவயகப்ரபத்திநாமேதி ப்ரப்ரகாரா,தத்ர ரக்ஷகத்வப்ரபத்திநா ஸம்ஹஹித மோக்ஷக வரணாதிகா ஹவதி. உபாயகப்ரபத்திநாத ஸகிம்ஶிநாயிகாரிணம் ப்ரதி ஸஹவத: உபாயாந்தரநுஷ்டாநநிவேஶஸ்யாஸாயாரண ஹஷகாக்ஸஸாயாரண ஹஷப்ரபத்திநாத்நாவதிஷ்டதே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய, ரக்ஷாவேக்ஷாப்ரதீக்ஷதே,,இத்யாதிப்ரமாணவஹநஸாயாரணஹஷ ப்ரபத்திநயாவி ஹவிதவ்யம். கந்யா தாத்ரூஶ ஹஷதிஸாஹஹவ தோநயாக. தயாவப்ரக்ருதேஉபாயாந்தரநுஷ்டாநத்திலேஶம்ஶ்ராஸனை

ச்சி‖ந்தோற்றுகைக்காகவாமத்தனை. இங்கு ஸக்ருத்ப்ரயோகாநத்திலேவு வ

ஸா-நீ‖ நிருத்துகிறவு வ்ருத்திகாரமாவது கேவலரக்ஷகத்வ ப்ரார்த்தனை யன்று தாத்பர்ய ப்ரார்த்தனையாகவே ஸ்வாபேக்ஷிதஸாதநமாயாரண ஸமர்த்தியாம் உபாயாநுஷ்டாந நிவேசஸத்வா ஸம்ஸாரக்கிந்த உபாயங்கள் ப்ரார்த்தனையே யென்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம்எனக்கு ஸர மில்லாதபடி உபாயாநுஷ்டாநத்திலேநின்று ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறே உபாயஸ்வரூபத்திற்கு தாத்பர்யமென்று விரோதபரிஹாரத்திலே சொல்லப்பட்டது. இங்குஉபாயமாக வரிக்கிறேனென்றுமஹா விச்வாஸத்தைச்சொல்லி ஸந்தம் ப்ரார்த்தித்திருக்கஸ்வரூபத்திலே ப்ரார்த்தநாமதிஸந்தாநவிஷயமெங்ஙனேயென்னில், மஹாவிச்வாஸமாவது ஸாக்ஷாத் விஷயே ப்ரார்த்தவ்யமாயம் அது நிக்ஷேபாவந மில்லையாகில் ஸ்வதந்த்ர உபாயாநுஷ்டாநநிவேசஸப்ரார்த்தனாவாக கேவல ரக்ஷகத்வாரத்வாய மாயிருக்கும். நிக்ஷேபாவந ஸக ஸரவேதந ஸ்வதந்த்ர உபாயாநுஷ்டாந நிவேசஸத்வ ப்ரார்த்தனைக்காக தஃஸ்வஸாயரூபமாயிருக்கும்உபாயாநுஷ்டாநநிவ்ருத்திக்குப்ரார்த் திக்கிறேனென்றால் இந்தவிச்வாஸந்தானும் ஸ்வவிஷய ஸாத்ய ஸ்வ தந்த்ரோபாயாநுஷ்டாநநிவேசம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமல்லாமையாலே தத்ஸி த்திக்காக ப்ரார்த்தநாதி ஸாந்த்ராஸத்தை அபேக்ஷிக்கிறதென்று கொள்ளவேணும். அதிலே ஸாந்த்ராஸஸந்தத்தைச்சொன்னால் ப்ரார்த்தனை ஸித்தியாது. ப்ரார்த்தனையைச்சொன்னால்ஸாந்த்ராஸமர்த்த ஸித்தமாகையாலேயும் ஸந்தாநாஸாரத்தாலேயும் ஸ்வரூபஸ்வ ப்ரகாரீஸாத்யதாவாயகப்ரார்த்தனாதீந்த்ரியதயவாக 'தாத்பர்யமென்று ப்ரவ்ருத்திகாரம் தோற்றுகைக்காகவாமத்தனையென்கிற வாக்யத் தாலேயும் ப்ரார்த்தனையும் சொல்லித்தாயிற்று என்கிற வக்தவ்யஸா வாக்யத்தாலும் ஸித்திக்கிறது. இப்படி ஸர்வஜ்ஞனை உபாயாநுஷ்டாந த்திலே நிறுத்துகிறவென்கிறவிடத்திலே ஸர்வஜ்ஞனுபாயாநுஷ்டாந த்திலே நிறுத்துகிறனென்று ஸர்வஜ்ஞத்வாபாரமும் ஸர்வஜ்ஞனை உபா யாநுஷ்டாநத்திலே நிறுத்துகிறனென்று கர்த்ருத்வாபாரமும் தோற் றுகிறது. இதில் ஸர்வஜ்ஞனுபாயாநுஷ்டாநத்தில் நிற்கக் கூடாதென்று ஸங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (இங்குஉக்தி) (ஸக்ருத்ப்ரயோகாநத்திலேவு வ்ருத்தியில்லாநிற்கஉக்தி) ஸக்ருத்ப்ரயோகாநத்திலேவு வ்ருத்தியைவிதியாநிற்க என்று

ஸா-ஜா‖ ஸைவஸக்ருத்ப்ரயோகெ நிவேசித உக்திகயம் ஸ்வதந்த்ர உபாயாநுஷ்டா நநிவேச உதிஸங்காரப்ரத்ய ஸ்வதந்த்ர உபாயாநுஷ்டாநாவ்ருத்தியே தாகவியோ ஸ்ரம ப்ரவ்ருத்திரேவ நிஷேதந ரஹரண ஸாந்த்ராஸா த்ர ஊர்த்தவக்ருத்ஸ்நா வ்ருத்தஸ்வேஷ்வேதராஸ. (இங்குஸக்ரு

௨௭॥ சக்தியில்லாதிருக்க ப்ரபந்நனுபாயாந்தர ஸ்தாநத்திலே நிற்கையாவதென்னென்னில், அங்கமாக ப்ரபத்தியும்பண்ணி உபாயமாக உபாஸநமநுஷ்டித்துப் பெறவேண்டும் பலத்தை அவ்வோபாயமொழியவே ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே பெறுகைக்கடி, ஈஶ்வரனுடைய ஸஹஜ காருண்யாதி ஸ்வபாவவிசேஷமாகையாலே ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஈஶ்வர

ஸா-நீ ॥ ஸாரஸாராதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே ஶக்தியோபஸ்தாநத்திலே ப்ரபத்தி விஹிதையாய் நில்லாநிற்க என்றபடி. "ஶக்த்யபாவேயோ வர்வி ப்ரபத்த்யா வா ஶரணாகதே । ப்ராப்யா நாந்யா ப்ராப்யா ஶரணாகதிர் விமுக்தயே" இத்யாதிவசநம் வ்யக்தி ஶக்திவசப்ரபத்தேரேவ ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநதயா விஹிதத்வாத் ஸர்வ மோக்ஷஸாதநதயா உபாயாந்தரஸ்தாநத்வாதீஶ்வரஸ்ய நிர்ஹேதுகாருண்யயா ப்ரஸாதாந் அவரிணாபி விசேஷ ஶக்திஸ்தாநாபந்நத்வம் கம்யமென்று ஶங்காதாத்பர்யம். (ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே இதி) ஸம்யக் ப்ரபத்திக்கு மேற்பட்டதொரு ஶக்த்ரபேக்ஷையிருக்குமாப்போலே ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தியிலும் மேற்பட்டதொரு புருஷவ்யாபாரமில்லாமையாலே ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே என்றது (அடி) காரணம். (ஈஶ்வரேதி) ஶக்திஸ்தாநத்திலே அநுகூலதயா விஹிதகவேவ நியோகமென்னவொண்ணாது. இது ஶ்ருத்யந்தவதிதேஷ்வாதி ஶ்ரவணவிஶிஷ்ட விஷயக ஜ்ஞாநஸாதிரேவ ஶக்திஶ்ரவேம் போலன்றிக்கே ஸமஸ்த உபாயஜ்ஞாநவமாதி ஸத்யாப்யயஶ்ச ஆர்ஜவ வாஷிகாநுகூல ஸேதாநுஶாஸநாதிகள்போலேயுமன்றிக்கே வக்த்ரோணக்ருதேண அநுஷ்டாநகாலத்திலே ஸமவேதகோபாயாநுஸ்தாநங்கள் விஷயக ப்ராப்தியாகையாலே விஹிதகவே நிஷேதமாகாதென் ப்ரபத்தியே ஶக்தி ஜ்ஞாநவனோபாயமாக ப்ரஸம்ஸிக்கையால் ஸமவேதகோபாயக ப்ராப்திம் தனக்குக் கிடையாமையால் ஸ்வஸ்வரூபமொழிவுமே ப்ரகாஶிக்கும். (ஈஶ்வரனுடைய ஸஹஜகாருண்யாதி) ஸஹஜகாருண்யத்தை கூறியாக ஶேஷமாகவுடைய யத்யபகிஞ்சந ப்ராஜாபநா பரேவம் ரக்ஷாஸா கேநாபி தத்ராஹரேவ வசநீயம் ஹரஸ்வபாவி ஶிஷ்டஜதி ஸம்வஸ்த்ரத்ய தவிஷயே ஶக்திதேவைக்ஷ்யஸ்வம் தக்கார்யம் காரவாண்டி யத்யவ்யஸவாநாதிவிஜ ஸாகல்யாத்மக

ஸாகா॥ யோமேத்யாதிநா) ப்ரபத்திப்ரஸாதேர்ஹஸமவஸ்தோபாயகோக்தி: தஸ்யோபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶநமேவக ஜ்ஞாபநாய ஶிக்ஷ்யம் தமேவகிம்க்ருத தஜ்ஜிஷ்ட்டேப்ஸ்யதி (அஹிம்ஸகமேத்யாதிநா) உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶநஞாபக ஹரஸ்வீகார ப்ரயோஜநாதேவேத்யாஶய:. வனவம் ரவேப்ரயோஜநா வாக்யக ஸாநந்தாஸவனவ ஸ்வநிஸஜ்ஞக

ஸ்ய || உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்றானென்கிறது. அபிமத ஸித்துக்குபாயமாக விஹிதமான பரஞ்சுமக்க மாட்டாத அகிஞ்சநன்

ஸா-தீ|| ஸ்விஷ்டத்வாத்யஸாதாரணஸ்வீகாரார்ஹ பரவஶ்யாதியோபாயத்வேப்ஸிதத்வஸாத்யவிஶேஷமே ப்ரவர்த்தகத்தாலே பெருகைக்கு ஹேதுவானால் விஹிதையான ப்ரபத்திக்கு அங்கப்ரபத்தேஸ் ஸக்த்யாதார ஸாதநத்வம் போலே ப்ரத்யக்ஷ ஸம்பந்தஸ்வபாவவிஶேஷாத்மக ஸர்வஸ்வீகாரஹேதுகமாகவே விதிவிஷயோக்தஸாதநத்வம் அபூர்வஸித்திக்கையாலே அம்ப்ரபத்திஸாத்ய ஸக்திவஶ்யஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்திஸாத்யாக ஸ்வபாவ விஶேஷவிஶிஷ்டதயா உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்றானென்கிறது. வைஶேஷிக்யநைவ ப்ரணவ்யபிசாராஶ்ரயமாக, அதர்வ வர்ஜாத்த்தாலே உக்தஸ்வபாவவிஶேஷாவோபாயாநுஷ்டாநநிஷ்டனைக்கும்வேறு நியாமகமில்லாமையாலே இதற்கு ஹேதுகாரணம் ஸ்வாதந்த்ர்யவைசிஷ்ட்யான பரத்வநிராகரணையான ஸஹஜக்ருபை யென்று சொன்னது அம்ஶபேதத்திலே சொல்லுகிறபடியே ஸஹஜகாருண்யமே ஹேதுவென்றபடி. இனி பத்தவ்யவாக்யத்திலே ஶரண்யனை உபாயாநுஷ்டாநத்தில் நிறுத்துகிற ப்ரவ்ருத்தி காரணந்தோற்றுகைக்காகவென்று சேருமோ; ஸ்வதந்த்ரன் ஸ்வதந்த்ரனை உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நிறுத்துகிறது விரோதமன்றோ? ஆஜ்ஞையாலே நிறுத்துகிறது விரோதமானாலும் ப்ரார்த்தனையாலே நிறுத்துகிறது விரோதமல்லாமையாலே உபாயகோடிக்கு ஸ்வதந்த்ர உபாயஸாபேக்ஷப்ராப்யப்ரார்த்தனையிலே தாத்பர்யமென்றிலானாலும் ப்ரார்த்தனையாலே ஶரண்யனுக்கு உபாயத்வம் ஸித்தித்தாலும் ஸாந்த்ராஸவைசேஷ்யவென்கிற காரிகையிலே சொன்ன ஸாந்த்ராஸஸித்தியும் ஸாந்த்ராஸத்திற்கு ஸாம்பந்தோபாயாநுஷ்டாநாவஸ்தோசிதத்வ ஸித்தியும் எங்ஙனே இவ்வுபாயத்வ ப்ரார்த்தனையாலே ஸ்வரூபஶேஷத்வாதிகளுக்கு உபாயாநுஷ்டாந நிவேஶஸந்தர்ப்பம் ஸித்தியாமல் ஸாந்த்ராஸத்திற்கே ஸித்திக்கவேணுமென்று நியமமுண்டோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அபிமதஸித்திக்கிதி) (பரமிதி) தனக்கு ப்ரயோஜநாபேக்ஷமாய் அபிமதஸித்திற்காக தனக்கு கர்த்தவ்யமாக ப்ரஸக்தமான ஶாஸ்த்ரார்த்தபாரம் ஸாங்கஅபிமதஸித்திற்குபாயமாக விஹிதமான பரம் சுமக்கமாட்டாதவகிஞ்சநனென்னதுவும் ஶரண்யாவாய்நிற்குமவனை நீ எனக்குபாயமாகவேணுமென்று சொன்னதுவும் ஸாஹாய்யம் பரம் சுமக்கமாட்டாதவன் ஶரண்யாவைஶரண்யனென்று ப்ரார்த்தியாதே உபாயமாக வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாலிதற்கு அடியேன் பரத்தை சுமக்கமாட்டாதே தேவரீரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்தேனிந்த

ஸா- நீ|| பரத்தைஎன் தலைமேலேசுமத்தாதேதேவரீரேஉமக்கு பரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்றிறே தாத்பர்யமாகிறது. இங்கு ப்ரா ஸங்கிகோபாயத்வம் ரக்ஷகத்வம் ததுசிதஸக்திக்ஷமத்வவிசேஷா யாஸ் கிஞ்ச உபாயாநுஷ்டாநாபேக்ஷம் தத்ஸித்த்யர்த்தமபேக்ஷித வைராக்யம் பரஸ்வீகர்த்ருத்வஸித்தியாவஸ்திங்குஷக்தியை அபேக்ஷியாதே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கை என்று சொல்லாதே இவ்வர்த்தத்தை த்தானே என்மேலே சுமத்தாதே அவத்தை சுமந்தால் மேல்வரும ஹித தமெல்லாம் தருகைஸாமர்த்யகாருண்யங்களை உனக்கே பரமாக வேறிட் டுக்கொள்ள வேணுமென்கை என்று மோக்ஷ பரம் பகவந்நிக்ஷேபரஸி நாஸ்த்ரோரவபேயா: கிஞ்சகுசல ஸ்வஹரகேந ஸ்வீகாரபக்தி நவ பாகாரக பரஸ்வீகார ப்ரபத்தியாக வருளிச்செய்கையாலே இந்தப் ப்ரபத்தியை பரந்யாஸ விநாமதேயாகையாலே ஸ்வதந்த்ர ப்ர பத்திநாமித பரந்யாஸம் ஸித்திக்கிறது என் தலையில் சுமத்தாதேஎன்கிற வம்ஸம் இந்தபரம் என்னுதன்று என்று ஸ்வஸம்பந்தாமம்விநா ஸி த்தியாமையாலே ஸ்வஸம்பந்தாமமும் உனக்கே பரமாகவேறிட்டுக் கொள்ள வேணுமென்கிற வம்ஸம் இந்தபரம் உன்னது என்று பர ஸம்பந்தாபாதநமன்றிக்கே ஸித்தியாமையாலே பரஸ்வத்வாபாதநமும் ஸித்திக்கையாலே ரக்ஷ்யத்வரக்ஷணபரம்என்னுதன்றுஅவனதே என்று பாவிக்கை என்று ஸாங்கப பதநாயிகாரோக்ஷ்மீத்யா ஸ்வஸ்வத்வாம பரஸ்வரவர ஸ்வஸ்வாபாதநாத்மக பரஸமர்ப்பணமும் இந்த பரம் என்னுதன்று தேவரீருடையதே என்று ஸமர்ப்பித்து இத்தை தேவரீர் ஸ்வீகரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்தநையாலே பரஸமர்ப்பணத்திற்கே அங்கத்வ: பரஸ்வீகாரா ப்ரபத்த்யோபாயாநுஷ்டாந நிவேஸ மோதகமும் ஸித்திக்கிறதிறே இந்த ப்ரபத்தியாலே பரந்யா ஸம் ஸித்திக்கிறதென்று மிடம்பரந்யாஸ ப்ரயோஜநமாய் நீயே உபாய மாகவேணுமென்ற பெக்ஷிக்கிறபடியே என்று விரோதிபரிஹாரத் திலே ஸ்வஷ்டம் அங்குஸ ப்ரூத: ப்ரயோஜ்யம் ப்ரபத்தைநக்காணும் க்ஷமத்த: ப்ரயோஜ்யம் பரந்யாஸத்திற்கே என்றன்றோ திருவுள்ளம் நயினாராசாரியரும் இந்தப்ரகரணத்திலே “ஸ்வஸ்திக்ஷிப்த பரஸ்யைவ ஸ்வீகாரா” என்று சொல்லுகையாலே இவ்வர்த்தவிஸம் இங்கு பரஸ்வீ காரம் வ்யவஹரிக்கஸாமர்த்யமாகையாகையாலே “ஸ்வப்ராப்தி ப்ரதாநமொபாயெதி” த்யாதிகளிற் படியே உபாயோபவெதி பரஸ்வீ கார ப்ரபத்திநாம்விநா பரந்யாஸ ஸாதநை அங்கத்வ: பரஸ்வீகார ரூபா ஸாமாந்ய வைஸிஷ்ட்ய ஸம்பவாத் அங்கது உபாயாநுஷ்டா நநிவேசாதி நவிசேஷ்யத: பரத்தை ஸ்வீகரிக்க வேணும்

ஸ:॥ ஶரண்யனாய் நிற்கிற வவனை நீயெனக்குபாயமாக வேணுமென்று உபாயாத்யவஸாநத்திலே நிவேசிப்பிக்கையாவது, என்தலையிலுபாய பாரத்தைச்சுமத்தாதே அவற்றைச்சுமந்தால் மேல்வருமஹிதமெல்லாந் தருகை ஸமர்த்தகாருணிகனானவுனக்கே பரமாகவேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கை. இவ்வம்ஶத்தை நிஷ்கர்ஷித்து நிக்ஷேபத்தை

ஸா-நீ॥ ஸர்வஶக்தியாகிற்குறேனென்று ஸாதநாவஸாநஸ்வரூபவர்ணநமிதம் ப்ரார்த்தநாமௌலப்ரார்த்தநாமேவ ஸாதநாவஸாநேஷ்டோபாயத்வேந ஸ்வீகர்தவ்யா என்று உபரிஷ்டமாகிறது இப்படி ஶரணாகதிநி த பரஶேஷாதிகாரி ப்ரபத்தி வாக்யங்களெங்குமுண்டும் கண்டுகொள்வது. இப்படி உபாயத்வ ப்ரார்த்தநாநித ஸாதநாமே ஸாதந உபாயாத்யவஸாந நிவேசந் வ்யாபாரமாகில் "ந்யாஸ: பஞ்சாங்க ஸம்யுத" இத்யாதிக ளிலே ந்யாஸஶப்தத்தை அங்கியாகச்சொல்லுகிறதும் விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வம்ஶத்தைஇதி) ப்ரார்த்தநா விநா ஸாதந ந்யாஸஶப்த ஶரணாகத்யவிஷய விஶிஷ்டார்த்த த்தினுடையவம்ஶமான ப்ரார்த்தநையை நிஷ்கர்ஷித்து வ்யுத்பத்தித்து ப்ரார்த்தநாம்ஶரஹிதமான ஸாதந்யாஸஶப்தத்தை அங்கியென்று சொல்லுகிறது ப்ரார்த்தநையாவஶ்யகையானாலும் ப்ரார்த்தநாநித ஸாதந்யாஸஸ்யைவ உபாயாத்யவஸாநவேஶ ஹேதுதா வகேவலாக்கர்ஷகத்வாத் அங்குலாதிவகேவலாக்கத்தயாவா அதிகாரிகொடி நிவிஷ்டதயாவா அங்கிவந்யாதிவந்ந்யாஸமென்று கருத்து. யதா இப்படி ஸாதந்யாஸம் ஸாதந உபாயாத்யவஸாநவர்த்திதாரகமாக மோக்ஷஸாதநமாகில் பரம்பரயா காரணதாவிஶேஷாதாநார்த்த ஸங்கல்பாதிகளும் அங்கியாக ப்ரஸங்கியாதோ? இஷ்டாவர்த்தி என்னில் "ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத" என்கிறது விரோதியாதோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்ஶத்தைஇதி) (இவ்வம்ஶத்தை) உபாயாத்யவஸாநநிவேஶஹேதுத்வத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ஆநர்தக்யாதிதோஷங்களென்றும் வ்யுத்பத்தித்து அம்ஶாநாமுபாயாத்யவஸாநநிவேஶ ஹேதுதா நாஸ்தி கிந்து ஸாதந்யாஸஸ்யைவேதி நிஶ்சித்ய த்ருஷ்ட்வா: ததா உபாயாத்யவஸாநநிவேஶஸ்யைவ ப்ரவர்த்தமாக தயா தத் ஸாதந்யாஸஸ்யைவ ஸாக்ஷாத்ஸாதநதயாங்கித்வமெ ன்று கருத்து. இப்படி நிக்ஷேபமே உபாயாத்யவஸாநவர்த்திஹேது தயா அங்கியாகில் அந்த நிக்ஷேபம் பரமைவ ஸாதந்யாஸாத் ப்ரபவமாய்கொண்டும் உபாயாத்யவஸாநவர்த்தி நிஷ்டாதிகமாக ஸம்ஸ

ஸா-கா॥ யதாஸ்தோத்ரம் ஶ்ரீதி ஶரணாகதிவர்வநிகவிவக்ஷிததித்யாஹ (இவ்வம்ஶத்தைஇத்யாதிநா) ந ந்யஸ்வம் ஸாதந்யாஸவர்ணஜேவாவாய

ஸம || ஸக்ருதென்று சொல்லுகிறது. இது ஸ்வநிஷ்டப்ரபத்த்யம்ஶம். இந்நிஷ்கர்ஷத்தைநினைத்து "ஸாம்ப்ரதம் த்வேஷ உபாய: ஶேஷகாவாஹக:"

ஸா-ஸ்வா || விக்கையாலேபுத்திபூர்வகத்திலேஎன் தலையிலுபாயாந்தரத்தைசுமத்தாதே என்கிறவம்ஶம் வ்யர்த்தமாயொழியாதோ? உனக்கே பரமாக வேறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கிறவம்ஶமேயமையாதோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இது ஸ்வநிஷ்டப்ரபத்த்யம்ஶமிதி) (இது) நிக்ஷேபரூபாம்ஶீ ஸ்வநிஷ்டப்ரபத்த்யம்ஶத பரஸமர்ப்பணமேவ "க்ருத்வா ஸ்வம் மயி நிக்ஷிபேத் "மயி நிக்ஷிப்தகர்த்தவ்ய: க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யதி" த்யாதிஷு ப்ரஸித்தமிதி பரஸ்ய ஸ்வரக்ஷாபாரேண ஸ்வஸ்மிந் பரஸ்வத்யா ஶ்ருதிம்வந்த்யாஸம்பாதகமபத: பரஸ்வீகாரஸம்பந்த உத்தாரகமே ஸ்வநிஷ்டப்ரபத்த்யஸம்பாதகமேவமேவாம்ஶீகர்த்தவ்ய மென்று கருத்து. ஆனாலும் அம்ஶியான பரந்யாஸம்பேதாதேஶாந்தராதிரூபா நாங்கங்களையுடையதாயதிகாரிவிஶேஷத்திலே பகவதுபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶரூபாவாந்தர வ்யாபாரமன்றிக்கே விபூதித்தாலேஸாக்ஷாதேவ மோக்ஷஸாதநத்வாம்ஶியாகலாகாதோ வென்ற வுபஸம்ஹரிக்குறார் (இந்நிஷ்கர்ஷத்தையுதி) (இந்நிஷ்கர்ஷத்தை) பகவத:ஸேதாதயா ஸ்வநிஷ்டப்ரபத்த்யம்ஶ பரந்யாஸஸ்யைவாம்ஶிக நிர்ணயத்தை ரக்ஷகபரக்ஷ்யாஹாஸேந ஶரணஶப்தஸ்ய உபாயபரத்வஸ்யாபி வசநேந உபாயபரதாம்நீதேந ஶரணஶப்தேந ரக்ஷகஸ்ய பகவத: ஸ்வேதஸாயாரணாபாயத்வாபாயேந நிரூபாவ பாரஸ்ய ஸாமாஸ்யேந வாயாந்தராநேகஸ்ய வாயிதகாவ்யத்வம் தமேணாவ ஹாகிஞ்சநஸ்யைவ அநந்ய ஸாத்யகவைராவயவயோ ஏவ உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶஸ்ய லோபாயநீயகாத்யஸ்ய ஸ்வஸேதா நிஷ்காரணஸம்பாதக ஸ்வீகர்த்ருத்வ ரூபவோபாயத்வஸ்ய ஹக்திஸாயாரண ஸ்வரூபஸ்யைவேணாதி ஹேதுகத்வாஸம்பாதகவி ஷேந விஹித பரஸ்யைவ ஹேதுகத்வஸம்பாவாத் பகவத ஸ்து பரந்யாஸாய நோபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶஸ்ய ஸ்வநிஷ்டப்ர

ஸா-ஸா || ஜேஷு "க்ருத்வா த்வயைககிம்வி ஶுஶ்ரூஷாம் ஶுஷ்யஜம்ஸ | தஸ்ய பூஜ்தவ விந்யஸ்ய ஶிஷ்யயோ: பாதபத்மயோ:" உபேயஸ்ய தவ புநர் வேத்யா ஶுபாயதயா ப்ரணே "உபாயோஹவ மேஶேவ ஶரணம் ஹவேஹந்த | க்ருத்வா த்வயஹரம் ஸ்வயம் நிக்ஷிப்ய ஸ்ரீபதேர்வதே || உபாயம் ப்ரணாமூக்ஷஶா தஶேபயம் விதிநோதிதே" த்யாதிஷு தயோஹோர்தநீதயோ ரேநராக்தயம்ஸ்யாதிதத்தாஹ. (உபாயேத்யாதி) ஸஹைவ யோமேஷோ ஹாவ்யக்தவரண் விவக்ஷயா வ்யாவ்யாநநேந வா ஸம்ஶாஸ்ரவணீயேநவா நிவஹாரஹ: காயபூஜத்யஸ:

த்தி|| என்கிறது. உபாயபூர்த்தியையும் நிரபேக்ஷத்தையு மோரிடத்திலே பிரியச்சொல்லு மிடங்களிலுபாய பூர்த்தியில் விவக்ஷையைத் தவிருதல், ப்ராபகாதிகள் ஸாத்யங்களாகைக்காக பிரியச் சொல்லுகிறதாதல், இங்கு ஸ்வரூபமும் ரூபமும் குணமும் ஸாதனீயமாகையாலே அநேகாம்ஶவிஶிஷ்டமான ஸாதனத்தில் அம்ஶா

ஸா-தீ||பூர்வக ஸ்வதந்த்ரமதேந ப்ரணவம்ஸமாஸ அநந்யஸாத்யத்வஸ்ய ஸ்வஸ்மிந் ஸர்வ [illegible] ஸ்வரூப நிரபேக்ஷ ஸாதனத்வம் [illegible] என்று [illegible] கருத்து. இந்த நிஷ்கர்ஷ நமில்லையாகில் [illegible] [illegible]

[illegible]

யாகையால் “ஸூத்ராதீயஸாம்ஸ்ய நிக்ஷிப்ய ஸ்ரீபதே: பதேஉபாயம் [illegible]” [illegible] உபாய [illegible] என்றவருளிச்செய்கிறார். (உபாயபூர்த்தியையு மிதி) (இவ்விவக்ஷையைத்தவிருதலிதி) என்றதிலயிலிதரயான [illegible] ஸஹகாரத்தை விட்டுகேவல [illegible] பூர்த்தியாக விவக்ஷிக்கை என்றபடி. ஸ்வரூபாதிரூப ஸாதனம் நிரபேக்ஷ த்தாலே சொல்லப்பட்டிருக்க உபாயபூர்த்தி [illegible] உபாயா [illegible] நிரபேக்ஷ [illegible] ஸ்வீகரிக்குறது. உபாயபூர்த்தி [illegible] தாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபாதிரூப ஸாதனத்தில் நிரபேக்ஷ [illegible] ஸ்வரூப ஸாதனத்தை ஸ்வீகரிக்குறது என்கை. ([illegible]) உபாயபூர்த்தி [illegible] நிரபேக்ஷ [illegible] விவக்ஷித மென்றுகருத்து. [illegible]

௨௯||ஜாரப்ராப்தலாகக்கடவது. இவைமூன்று ப்ரகாரத்துக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யதோஷமில்லை. இவ்வுபாயம் ந்யாஸவித்யைக்கு விசேஷித்து

ஸா-நீ|| பக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ராஸ்வாதந்த்ர்யம் த்ருதீயபக்ஷத்திலும்ஸகா ஸமாஹிதாநாமாஸக்த விசேஷாத் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வதந்த்ரமென்று அருளிச்செய்கிறார். (இவைமூன்றுமிதி) ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்றுசொல் லாதே ஸ்வாதந்த்ர்யதோஷமில்லையென்கையாலே ப்ரபத்தேஸ்ஸாஸ்த்ரீயத்வ ப்ரயோஜநாஸக்தமாக ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வரூபயோக்யதாவிவக்ஷை யாலும் ஸமாஹார விவக்ஷையாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யம்தோஷமன்றெ ன்றுகருத்து. ஆனாலுமுபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶந ப்ரபாரமாகப்ர பத்தியைச்சொன்னதுகூடுமோ, அப்போதாரம்ப்ரனேஇவ்வதிகாரிக்கு ஶக்த்யஸாநாவஞானகையாலே “ஶக்தோபாயோவா” த்யாதிப் ரமாணஸ் தவிதமான ப்ரபத்திரத ஸாக்ஷாத் ஸாதநத்வ ஸங்கிரமாக ப்ரஸம்ஸி யாதோ, அதவாக்ய மத ப்ரபத்தியை ஸாக்ஷாத்மோக்ஷஸாதநமென்னெ ன்னப்ரஸம்ஸியாதோ, ஸாக்ஷாத்பரம்பராஸாதநங்களுக்கு விகல்பந்தான் கூடுமதெங்ஙனேஎன்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயமிதி) ஸர்வஸ்க த்ருக்கள பரப்ரயோபாயம் விசேஷித்து அஸாதாரணமாக வேத்யாகாரமென்றபடி. ததாவிபிபராஹேதுஸிஸவித்ப்ரபத்தேர்ரா க்ஷஸாதநத்வாநுஷ்டாநகாலே ப்ரபத்திஸமயதேஶகாலாதயவிஷயக பூர்வியாகவநுஷ்டிக்கவேண்டுகையால் திரஸ்க்ருதமாய்கொண்டு பரம் பராஸாதநத்திலே விஶ்ராந்தமாகிறது. ஶக்திக்கு விபிஸிஷஸாக்ஷாத் ஸாதநத்தோடே வேத்யாகாரத்திற்கு விரோதமில்லாமையாலேயத ற்கிப்படி பரம்பராஸாதநமும் ப்ரஸம்ஸியாது கர்மயோகாதி களுக்கு ப்ராராஷ்டாநப்ரேஷ்ய ஶக்திஸாக்ஷாத்ஸாதநதயா விகல்பங்கூடா விட்டாலும்ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ரஹாவி ப்ராராஷ்டாநப்ரேஷ்ய ப்ரபாரஸாரக ஸாதநமல்லாமையாலே விகல்பமுங்கூடும். ஸ்வதந்த்ரஹாவி ப்ராராஷ்டாநப்ரேஷ்ய ப்ரபாரஸாரக மோக்ஷஸாதநமே விகல்ப ப்ரயோஜகமென்றுகருத்து. ஆனாலும்இவ்வுபாயம் ந்யாஸவித்யை க்கு விசேஷித்து வேத்யாகாரமென்கிறதுகூடுமோ, ஸர்வஸ்கத்ருக்கள பரப்ரயோபாயம் ஸர்ந்யாஸ ஸாத்யமாகையால் ஸர்ந்யாஸா நுஜ்ஞா ஹாவியான இவ்வுபாயம் பரிஹாரவியான ந்யாஸவித்யை க்கு வேத்யாகாரமென்கிறது அநாப்வவந்நமன்றோவென்றில் ஸமவத

ஸா-கா|| ஸ்ரீப்ரபந்நத்ராணாதிப்ரபத்திநவம்பரம்தமேதாவிபரமநே காம்ஶாத்மகே ஸர்ந்யாஸே த்யாகம் அநேககாம்ஶபோயந இதி ஹாவ: நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வ ரூபோபாயத்வஸ்ய ஸாக்ஷாத்ஹி ஸமர்த்ய வ்ரதமி ப்ரயாதே ந்யாஸநாஸநேயத்வமாஹ.(இவ்வுபாயமிதி

ஶாஸ்த்ரகாரம் இதுக்கபேக்ஷிதமாய்க்கொண்டு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் வருகிறன. * * * * * * * *

ஸா. டீ|| உபாயஸ்ய த்விவிதம் ப்ரவ்ருத்திரூபம் நிவ்ருத்திரூபம் [illegible] ஸாத்யஸாதநரூபேண [illegible]. [illegible] யதா யத்ப்ரபத்திர் [illegible] ஸாரம் [illegible] ததா [illegible] ஸித்தி ஸ்வீக்ருத்ய ஶக்தி [illegible] ஶக்திகாரணம் [illegible] காரணதிஸஹஜகாருண்ய [illegible] யத்ருஶ்ய [illegible] ஶ்ரீ [illegible] ஸாத்யம் [illegible] உத வித்யா ஶாஸ்த்ரகாரம் [illegible] ஸாரஸ்யம் [illegible] நமஸ்தே [illegible] ஸாரதி [illegible] ஸர்வ [illegible] த்ரிதீய [illegible] பலாய [illegible] ஸ்வீக்ருத்ய [illegible] ஸம்பந்தம் [illegible] ஸ்வீகார [illegible] ஶக்தி [illegible] ஸ்வீகார [illegible] ஸம்ப்ராப்தி [illegible] ப்ரஸாத [illegible] விரோதாபாவாத். [illegible] தாலே பெருமைக்கடி ஸஹஜகாருண்யாதி [illegible] விஶேஷமாகையாலே [illegible] ஸ்தாநத்திலே நின்றுவென்கிறது [illegible] ஸ்வீக்ருதம். [illegible] ஸ்வீகார [illegible] ஶாஸ்த்ரகாரஃ [illegible] ப்ரபத்தி [illegible] ஸ்வீகார [illegible] விஷயக [illegible] விஶேஷ [illegible] ஸாதநத்வ [illegible] விஷயக [illegible] ஸாதந [illegible] ப்ரதிபாதிதம். [illegible] ஸாதந [illegible] பலாய [illegible]. இப்படி இவ்வுபாயம் வேதாந்தமாகில் [illegible] வாக்யங்களிலே [illegible] யங்களில் [illegible] யாநதங்கள் என்று சொன்னது விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு [உபயோகமாக] இதி) இங்கு இவ்வுபாயம் வேதாந்தமென்று சொன்னது ப்ரஸித்தமாகையால் மற்ற [illegible] ஶாஸ்த்ரங்களிலே [illegible] அநுஷ்டாநம்பண்ணின பின்பு [illegible] அநுஷ்டாநம்பண்ணினால்

௨௬ || "ப்ரபத்தி" என்கிறவிடத்தில் மதிவாதியானயாதாத்ம்ய ஸங்கள் பாஹ்யஸங்களாகையாலே இங்கபேக்ஷித பாஹ்யவிசேஷ

ஸா-நீ || ப்ரத்யவாயமில்லாதே மிகுதியான ஸௌகர்யதயாயிருக்கிறப்போலேயன்றிக்கே இங்கு ப்ரபந்நன் ப்ரவ்ருத்தாரம்பம் பண்ணுமாகில் ஸ்வீகாரதஸையான ப்ரபத்தியுடைய உபாயாந்தரஸாதநத்தியாகிற தோஷத்தைத் திரஸ்கரித்தவனாகையாலே ப்ராயச்சித்தாந்தரபாவாராதோஷயிலே நின்று பாநம் ப்ரபத்யுந்மாதயஸ்த்வத் வுயக்கிதமாமென்று ஸூசிதம். கிஞ்ச ப்ரபத்தியானது ப்ரபந்நப்ரதாவாயாந்தரஸாதநாவத்திப்ரதிவாயகவிஷயிணீ நஹமேவ தமா ப்ரபத்தேஸ்ஸ்வதந்த்ர்யேவி நஸ்யதி. ப்ரபத்தௌசாக்ஷாஸாயநக ப்ரவணம் கஷ்டமயோமாதிவச்ஸக்தியோமதாரகமேவ ஸமேத. "ஸர்வக் ஜ்ஞானேந வா சோக்ஷம் மமாயாம்ப்ரணேநவா | ப்ரணாமாதாவி ஸாக்ஷாதா ஸக்த்யா வா ஸுஸமேதநம்" இத்யாதிவசநவசநாத். உபாயாந்தரஸாதநத்த விஷயகதேவதா ஸக்தியா ஸாயநகே நிஷ்டகவசநவிசேஷா வாயாந்தரஸாதநத்வேஷூமீ ஸம்பந்த ஸ்வாதந்த்ர்யம் விஜ்ஞாதி யத் யத் ப்ரபத்தேஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யேச்யதே தத் ஸவக்த்ரு ஸம வத உபாயாந்தரஸாதநநிவேபநப்ராபாதயோ வசேபவநவஹி ஸ்வாதந்த்ர்யாவசேஷ. "ப்ரணம்ஙாம ப்ரபந்நாயே யாநயோம விவர்ஜிதா:, "ஸவயபோநுபரித்யஜ்ய" த்யாதௌ கயஞாஸம் கவேத்தொவரி ப்ரபத்தி வேறொன்றுக்கங்கமாக நில்லாதபடி ப்ரபந்நன் தானுபாயாந்தரஸாதநத்திலே நின்று ஸமம் குடுக்கிறவம்ப மேத்தமானபடியாலே என்று ஸங்க்ருதம். "ஸாதாஷ்டேரணே"தி காரிகாயாமேவ வக்தும். நிக்ஷேபரக்ஷாயாமேவ "கம்ம ப்ரபத்தாவ வாயஸம்தாயா ஸக்ஷ்யாதே நிவேஸ்ய ஸமவாநாவஜிஸ்ய த"இத்யா க்தம். தஸ்யா ஸமக்ரஹம். ரக்ஷகஸ்வத்வாதஸேநாவாயகவவஸ: ப்ரஸவ | ப்ரபத்தேஜாக்ஷேதாக்ஷம் ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகாரிண: || நைநஸ்யம்ஸக்தியோமஸ்ராரம்ஸே கொவொ விஸோஸ்தயா| ப்ராயச்சித்தக்ருதிஸ்ஸ்வதவிநம் ஸமக்ஷதம் || இங்கு ப்ரபந்நப்ரவுபாயபரமானல் ப்ரபத்தி என்கிற வசம் வசம் மதள என்று மதாஸமானபடியாலேயநபிமதமாக ப்ரஸம்கியாதோ? ஸவேம் மதாஸமா ஜ்ஞாநாஸமா என்று பாஹ்யபரமென்றில் பாஹ்யஸாதநவசநம் ப்ரக்ருதாநபாயக்ஷமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்தியென்கிற வசத்திவிதி) அபேக்ஷித பாஹ்யவிசேஷந்தானெதென்றவருளிச்

ஸா-கா || ஸ்வரூப வசநஜாதஸ்யாஸமாஸ(ப்ரவசநஜாத்யாதிநா) நநு உபாயவரேவண்யஸாஜ்யாவாயோவி ப்ரதிபாதநஜாத்த

ரூ || ஷத்தைச்சொல்லுகிறது. பாஷ்யாவது இவ்விடத்தில் "ரக்ஷிஷ்ய தீதிவிஶ்வாஸஃ" என்கிற வச்யவஸாயம். ஶாஸ்த்ரங்களில் ஸாரமான விஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸவிஶேஷமான ஸாத்யோபாய மிங்கேதோற்றுகிறது. எங்ஙனேயென்னில், இங்கு "ப" என்கிற பதஸமுதாயம் விஶ்வாஸத்தினுடைய ப க்ஷிப்ரவமான வேகத்தை க்காட்டும். இவ்விஶ்வாஸப்ரக்ஷமும் ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலும் நாராயண

ஸா-ஹீ [illegible] செய்கிறார் (பாஷ்யாவதிதி) இப்படியானால் காரணமான அபத்திலபேக்ஷணம் ஸாமஹாப்ரவேஶணமென்கிறது விரோதி யாதோ? விஶ்வாஸாம்ஶத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஶம்ஸிக்கிறதென் றில் விஶ்வாஸத்தையே முன்னிட்டு ஸிஷிக்கவேணுமோ? ஶாஸ்த்ரங் களைத்தான் முன்னிட்டு ஸிஷிக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரங்களில்ஸாரமானவிதி) இங்கு "ப பதேந" என்கிற க்ரியாபதம் விஶ்வாஸாதிஶயத்தைச்சொல்லி விஶ்ராந்தமாயிருக்க ஸாத்யோபாய வாசகஶப்தமும் வேறில்லாதிருக்க ஸவிஶேஷ ஸாத்யோபாயந்தோற் றுவதெங்ஙனேயென்று ஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனே என்றிதி) உபோ த்காதபேக்ஷமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) இங்கு வ்யாஜவிஶேஷமாய் ப ஸாதநீயனான ஶரண்யன் பரக்ஷண யரக்ஷஶாலியாய் ப்ரவிஷ்டஸ்ஸந்தாபராதியையும் நிஷேதனையும் ரக்ஷமும் ஶரணாகதமாயுமிருக்கையாலே விஶ்வாஸப க்ஷமத்வ தமுக்ஷமன்றோ? ஆகையால்ஸ்ஹாவிஶ்வாஸமஹாமாவதெங்ஙனேயென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்விஶ்வாஸப க்ஷமிதி) ஆனாலும் விஶ்வாஸ ப க்ஷமிங்கு வச்யமன்றோ. விஹிதாநுஷ்டாநத்திற்கு விஶ்வாஸ ஸாத்யமன்றோ வேண்டியது இப்ப்ரக்ஷத்திற்கு ப்ரயோஜநாதிஶய மில்லையே, ஸவக்ஷாஸ்வானை வீஶ்வரன் ஸபராதியானவெனக்கு ஶவ்யாபாரத்தாலே ப ஸஹனாய் ஹவுங்கொடுக்குமோவென்கிறஶங்கா நிவ்ருத்தியே உபயோகமென்றில் ஶாஸ்த்ரார்த்தணுவெதியானயிவனு

ஸா-ஶா [illegible] க்ரியாபதேநைவ ஸ்வாப்யவிஶ்வாஸாதிஶயோ நாப்யதஜத்ர ஹ.(ஶாஸ்த்ரங்களித்யாதிநா) க்ரியாபதேந ஸ்ஹாவிஶ்வாஸோவாக்யஸாத்ய தே.கதப்யம் ஸக்ருதேவ ஹ்ஸக்ஷ்ஷம் ஸபக்ஷதே தாநஸ்யதிப ஸேஷ ஶாதி ஸாதுமுக்ஷம் பதவேப ராப்யம் ஸபாதராமிதிதந்தோபாய ஶாஸ்வாபராய ஹவ்யஷ்ஷம ஶரவாதிகாரி நிக்ஷிப்தவிஹம்பெ காரிகாராபபெதிஷ் விஶ்வஸநாஸ கஷம் விஶ்வாஸோதய' ஸ்ஹா விஶ்வாஸோவா கிஸ்க்ஷும்,கயம்வா தஸ்ய ஸாரதஸ்ஸ்வம், கிம்வா யாவதுரீர ஹாவி விஶ்வாஸோஹம் விஶ்வாஸஸாதேருவா கதாவி ஹ்ஷம் கிணவிஶேஷ தித்ரம் த்ராஹ. (எங்ஙனேஎன்னிலித்யாதி) உபஸம்ஸ்ய ஸ்ஹாதாத்ம

உருசு ஸா-நீ ஸா-கா வ்ராவ்ராஸஹித ஸ்ரீகைஸ்ஸு [illegible] யஸாமெ

௨௯॥ஶ்லோகத்திலுமுள்ள [illegible] ஸம்பந்த [illegible] ணாதிகளாய [illegible]
தவாறேவரும். இத்தாலேதன் [illegible] ஆதிகளடியாகவரும்
ஶங்கைகளெல்லாங்கழியும. இவ்விஶ்வாஸ [illegible] வேணுமென்னு
மிடத்தை "[illegible] ஸா [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] | [illegible]

ஸா-நீ॥க்கு ஶங்கையேகூடாதென்றருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலேஇதி)
ஶாஸ்த்ரங்கள் வழியானாலும் [illegible] யாக
ஶங்கை ஸம்ஹாவிதையென்று கருத்து. இவ்விஶ்வாஸ [illegible]
ஸஹாவத்தாலே [illegible] ஸத்தையும் [illegible] ஶங்கா
நிவ்ருத்தியை யுண்டாக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶங்கா நிவ்ருத்
திக்காக விஶ்வாஸ [illegible] வேணுமோ? பின்பு ஶங்கை [illegible]
யானாலும் [illegible] த்திலே விஶ்வாஸ [illegible] லே
[illegible] நிறைவேறினால் [illegible] பிரோயமில்லையேயென்றருளி
ச்செய்கிறார் (இவ்விஶ்வாஸ [illegible] இதி) ([illegible] இதி) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஆனாலும் [illegible] என்று [illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible] விஶ்வாஸ [illegible]
[illegible] விஶ்வாஸ [illegible] "விஶ்வா [illegible]
[illegible]
நாராயண [illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] விஶ்வாஸ [illegible]
[illegible]" [illegible] விஶ்வாஸ [illegible]
[illegible]. இவ்விஶ்வாஸ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] விஶ்வாஸ [illegible]
[illegible]
இம் [illegible] விஶ்வாஸ [illegible] விஶ்வாஸ [illegible]

[illegible] நா [illegible] ஸ்ஸ்திவஸாவிராக" என்று சொல்லிற்று. இவ்வ்யவ ஸாயத்தினுடைய ஸ்வபாவம் "வ்யவஸாயாத்ருதேப்ரஹ்ம நாஸாத யதி [illegible], திஷ்யஸ்யேஷ்டா ஸவிஷ்டோ கிருஷ்ணவஸதிவைஷ்ணவீ| [illegible] வைதாவோஜ்ஞாஜ்ஞா [illegible] ஸ்திரோயவ" உத்யாதிகளிலும் [illegible]. இம்மஹாவிஸ்வாஸ முண்டானுல் பின்பு விச்வாஸகார ந்திவொருக்காலும் ஸம்சயம்பிறவாது. ஆகையால் பின்பொருக்காலு மிவ்விஷயத்தில் ஸம்சயம்பிறவாதபடியான ப்ரபத்திக்ஷணத்தில் மஹா விஸ்வாஸம் [illegible]. இதுதேயாயிருந்தாலும் விசேஷித்து [illegible] விஸ்வாஸ [illegible] பண்ணும்:"இத

ஸாதி || விஸ்வாஸத்தை ஸாதநமாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்ற வருளிச் செய்கிறார் (இவ்வ்யவஸாயத்தினுடையவிதி) [illegible] வ்யவஸாயம் [illegible]. [illegible]. விஸ்வாஸ [illegible] திற்குஸாத [illegible] விஸ்வாஸத் தோடே [illegible] ப்ரகாரத்தில் [illegible] யாக [illegible] என்ற வருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹா விஸ்வாஸ [illegible]) [illegible] மஹாவிஸ்வாஸம் பிறந்தபடி [illegible] ஸா [illegible] யன்றென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible] யன்றோ? உக்[illegible] [illegible] "[illegible] விஸ்வாஸ:" என்று [illegible] விஸ்வாஸ [illegible] சொல்லுகையால் உக்த [illegible] ஸா [illegible] விஸ்வாஸம் [illegible] யென் [illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible] [illegible] யென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) [illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible] [illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible] [illegible] திவ்யக [illegible]. இப்படியாகில் ஸ்ரீநாராயணவசத்தில் [illegible] ஸம்சயமில்லாமல் [illegible] விஸ்வாஸ [illegible] ஒருத்தனுக்குநிறைவேறி [illegible] யாகையாலே [illegible] [illegible] யென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுதேடமாயிருந்தா லுமிதி) [illegible] மாயிரு ந்தாலுமென்றபடி. ([illegible]) [illegible] விஸ்வாஸத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. [illegible] யாலேஅவன்

உவ ‖ ஸாபேக்ஷஸம்வ்ருத்யம் ந த்வேஷயங்கமலந" என்று ஸர்வஜ்ஞனரு ளிச்செய்தானிறே. ஆழ்வார்களுமகப்பட "நஜாது லீயதே" என்னும் படியிறே யிருப்பது. ஆகையால் உக்தவிஸ்வாஸமும் மஹாவிஸ்வாஸ ஸாபேக்ஷமாம். இப்படி யுபாயமாக வ்யவஸிக்கிறேனென்று மஹா

ஸா-டீ ‖ விஷயத்தில் ஸேஷ்வீகரணம் பண்ணக்கூடுமோவென்கிற ஸங்காவாரணார்த்தம் (விஸேஷித்து கடாக்ஷிக்கஜதி) ஸர்வஜ்ஞன் ஸேஷ்வீகரணம் நிவ்ருத்தமாக பண்ணக்கூடுமோ; உக்தவிஸ்வாஸமே ஸேஷ்வீகரணத்திற்கு வ்யாஜமென்றிவிது உக்தமானபடியாலே வ்யாஜமாகக்கூடுமோ வென்ற இந்த உக்தவிஸ்வாஸத்தாலே ஸர்வஜ்ஞன் இரங்கி ஸேஷ்வீகரணம் பண்ணினானென்கிறதோ இந்த உக்தவிஸ்வாஸம் ஸேஷ்வீகரணத்திற்கு யோக்யவ்யாஜமன்றென்கிறதோவென்று விகல்பித்து த்ருதீயொத்தர மருளிச்செய்கிறார் (த்ருத ஸாபேக்ஷாதிநா) உள்ளே காவ்யமிரு க்கச்செய்தேயும் வெளியிலே த்ருத னென்று ஸாவதாந பண்ணினானாகில் நாம் கைவிடோமென்றிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஸேஷ்வீகரணம் ஸாபேக்ஷவிஷம். ஸாஹாய்யாபாரமான ஸம்ஜ்ஞி யதாதயா க்ருத மானாலும் "நஜாது லீயதே" என்றிருந்தாலாம் தரமான உக்தவிஸ்வாஸத் திற்கு மஹாவிஸ்வாஸஸாபேக்ஷ ஸமீசீநம் ஸாபேக்ஷவிஷமென்று கருத்து. ஆனாலும் வ்யவஸாயவத்வ மஹாவிஸ்வாஸம் வ்யவஹாரம மானபடியாலே உத்தரகாலத்திலே மஹாவிஸ்வாஸம் பிறந்தாலுமமம ஸேவகம் உபேக்ஷரீஸரமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லித்தி) ததாவ வ்யவஸாயத்தில் உக்தவிஸ்வாஸந்தானே உத்தரகாலீந ஸங்காநிவர்த்தக மஹாவிஸ்வாஸோத்பாதகமானபடியாலே ஸஹாயாபா கடாக்ஷவிஸேஷாயீந ஸர்வாஷகாராதிவஸகரமஹாவிஸ்வா ஸஸம்ஸர்க்க வ்யவதாயகமென்றும் ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்த யாவா உத்தரகாலீநஸங்க வ்யவதாயகவ்யவஸாயவத்வ விஸ்வாஸஸ வோத்தரகாலீந ஸங்காஸமாநாயிகரணவ்யவஸாயவத்வவிஸ்வாஸஸ லக்ஷணஸ்வரூபாவதாயகமென்று கருத்து. ஆனாலும்வஸ்துகரணவ்யவஸா வாயமிங்கே வரிக்கிறதென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞம் க்ரியாவ்ருத்தோடே சேர்ந்து உபாயமாக வ்யவஸிக்கிறேனென்று வ ஸ்வரூபம் விஸம்வாதமானபடியாலே வாக்யார்த்வாயவாவக ஸ்வரூபம் வேறில்லையென்ற மஹாபாஷ்யமாலேயருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யுபாயமாகவித்தி) கரணமந்த்ரமான வித்து வ்யவஸாயவிஸாநுஷ்டேயாம்

ஸா-கா ‖ ஜ்ஞாநமுக்த- இதுஉக்தமாயித்ராதிநா எங்ஙனேயென்னில் த்ரா ஹேத்வாகாரம் நாநாவிதாம் ஸவிஸ்தாரம் பரிகரவிஸாமாயிகாரே ஜ்ஞாநவ்ருத்தி க்ரியாவதேநாம் வ்யவஹாரம் கர்த்தவ்ய ஸர்வ

ஜ ॥ விஶ்வாஸத்தைச் சொல்லி “அநந்யஸாத்⁴யே ஸ்வாபீ⁴ஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம் | ததே³கோபாயதா யாச்ஞா ப்ரபத்திஶ்ஶரணாக³தி꞉, த்வமேவோபாயபூ⁴தோ மே ப⁴வேதி ப்ரார்த²நாமதி꞉ | ஶரணாக³திரித்யுக்தா, ஸவஶரண” இத்யாதி³ ப்ரமாணாந்தரத்தாலே உபாய ப்ரார்த²நையுமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வுபாய ப்ரார்த²நையிலே ஸாத்⁴யத்வவரணமஸம்மதம் ப்ரஸக்தமன்று. ஐஶ்வ

ஸா-நீ ॥ ப்ரகாஶகமாக வேண்டுகையாலே ப்ரமாணாந்தரப்ரமாணமாக விஶ்வாஸத்தைச்சொல்லி தத்பூர்வகமாக ப்ரார்த²நையாதி என்றொரு ப்ரத்யுச்சரித்து ஶரணஶப்³த³த்தையும் ஶரணஶப்³த³த்தையுமநுஸந்தி⁴த்துபாயமாக ப்ரார்த்தி²க்கிறேனென்று ஸ்வாபராத⁴ப்ரார்த²நமாகிறதென்றுகருத்து. ஆனாலுமுபாயப்ரார்த²நையன்றோ விதி⁴க்கிறது, ஸாத்⁴யத்வவரணரூபமாம் இது விதி⁴க்கவில்லையேயென்ன அபி⁴ப்ராயமாயி யாக வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயப்ரார்த²நையிலே இதி) அநந்யோபாய ப்ரகாஶக ப்ரமாணவசநத்திலே ஸம்மதமாகத்தோற்றுகிறதென்று கருத்து. உபாயப்ரார்த²நை அசேதந ஸாத்⁴யாரணோபாயவிஷயிணீ ஸாத்⁴யத்வவரணம் ஸ்வதந்த்ரநிரபேக்ஷ ரக்ஷகவிஷயம் ஆகையாலுபாயப்ரார்த²நையிலே ஸாத்⁴யத்வவரண ஸம்மதமாவதெங்ஙனேயென்ன அபி⁴ப்ராயத்தாலேதானேயருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஸக்தமன்று இதி) ரக்ஷாபேக்ஷா உபாயப்ரார்த²நை ஸ்வீகாரரூபக ரக்ஷகப்ரார்த²நையாகையாலேயதிலேயஸம்மதம் ப்ரஸக்தமன்றென்று அபி⁴ப்ராயமென்று கருத்து. உபாயப்ரார்த²நம் விவக்ஷிதமானாலன்றோ ஸாத்⁴யத்வவரணம் விதி⁴க்க லாவது, லோகத்தில் ப்ரார்த²நை ப²லவிஷயிணியாதல் ததுபாய விஷயிணியாதலாயிருக்கும், இங்கு ப²லவிஷயிணியாகிலுத்தரவாக்யத் தோடு புநருக்தியாம். உபாயவிஷயிணியாகில் ப்ரவிஷ்டவுக்கு ப்ர

ஸா-கா ॥ ஶப்³தா³பஶ்ரேஷணதஶ்சித்³ ஸர்வாணமாஹ. (இப்படி உபாயமித்யாதி³நா) நிரபேக்ஷரக்ஷகப்ரார்த²நாதோ³பாயப்ரார்த²நாயா ஸாகல்யஸாதரக்ஷகப்ரார்த²நாத்³யக ஸாத்⁴யத்வவரண மேவதே³ வாந்யமநுஸத்⁴யதாம். (இவ்வுபாயேத்யாதி³நா) நநு உபாயப்ரார்த²நாயாம் ப்ரபத்³யநகர்த்ருத்வம் உபாயாந்தரே பேக்ஷ்ய தத்ஸம்ப³ந்த⁴ரூபமிஷ்யம் ப்ரஸக்தயா தஸ்யா꞉ ஸமர்த² ஸ்வ ப்ரஸாதோ³பாயஸ்வாநந்தவத்³ ப²லப்ரார்த²நாவரோத்தர வசநவஶாத்தத்³ ப்ரஸம்ஶாதத்³ ஹ்ருதயரஸஸ்தா உத்தர வசந ஸங்கல்பவ்யுத³ஸம் ஸ்யாதி³தி ப்ரார்த்²ய தத்ஸ்வ யத்ஸஶத ஶக்திஸம்பந்நைவ தத்ப்ராவண ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபக த்ரிக்ரு

ஶ்ரு || த்ருஷ்டவ்யதிரேகமான ஹேதுத்தினுடைய ப்ராமாண்யத்தை யுத்தரவண்த்தில் பக்ஷத்துக்கு ஸௌப்ராமாண்யத்தைப் பண்ணினுல் வாக்யார்த்தியுண்டாய், ப்ரவ்ருத்திக்கு ஸாதாரண ஹேதுவான வாக்யத்தைப்ராப்திக்குமாப்போலேயல்லாத ப்ரவ்ருத்திக்கு இங்கு ஸாத்யமாய் ப்ராமாண்யமாயிருப்பதாகுமா [illegible], ஆனபின்பு இங்கு ப்ராமாண்யத்தைச்சொல்லுகிறபடி [illegible] என்னில்; ஸ்வ ப்ரமாணம்பண்ணுகிறவிடம் ஸ்வப்ராயிகாரிவிஷயத்திலும்பொதுவாயிருக்க சக்கினதனாய் ஸ்வஸ்ரீஸந்த்ராஸம்பண்ணுகிறவன்பக்கல்ப்ரவ்ருத்தி வேறொரு வ்யாபாரத்துக்கதமாக நில்லாதபடி ஶாஸ்த்ரன் தானுபாயானுஷ்டானத்திலே நின்று ஸௌஜன்கொடுக்கிற ஸாமேற்றமானபடியாலே அவ்வேற்றமான ஸ்வீகாரமாய்ப்ரவ்ருத்திக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் இப்படி யுபாயமாய் நிற்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கவே ஸக்ஷிக்த ஸம்விஷயத்தை யுபாயஸாத்யமாக நடக்கவேணுமென்று ப்ராப்திக்கத்தகாதோ; ஆகையாலுத்தரவண்த்தில் ப்ராமாண்யமிகுதியன்றோவென்னில்; உக்தப்ரகாரத்தாலே ப்ராமாண்யவிஷயத்தில் ஸம்ப

ஸா-நீ || வ்ருத்திகாரஸ்ய கல்ப்யமாகவொருவாயமில்லை, ஸதம் ப்ராமாண்யாயாவாதிக்கு ப்ராமாண்யத்தைபவிவக்ஷிக்கக்கூடாதேஎன்றுகூர வொருத்தாநாமாக ஸாதிக்கிறர் (உபேக்ஷ்தி) கூரபரோக்ஷாட்யனுத்ரமருளிச்செய்கிறர் (ஸௌப்ரத்ரநதிதி) (ப்ரவ்ருத்தி) ஶாஸ்த்ரனு வாயாஸாநுஷ்டானத்திலே நில்லாவிட்டால் ஸ்வஸிந்த்ரப்ரஸக்தமானபடியாலே ப்ரவ்ருத்திஸாஸ்வமானவ்யாபாரத்திற்கதமாக ப்ரஸாதிக்குமென்று கருத்து. (ஸ்வீகாரேதி) ஸ்வீகார ப்ராமாண்யத்தை ஸந்த்ராஸாவிதானமையாலே இதனுலே ஸந்த்ராஸமும் விதிக்கிறதென்று கருத்து. [illegible] ப்ராமாண்யவிஷயஸ்ய ஶாஸ்த்ரப்ராமாண்யத்தை விவக்ஷிதமென்று கருத்து. உத்தரவண்ணாபேக்ஷயா [illegible] ஸந்த்ராஸாபேக்ஷி [illegible] உத்தரவண்ணஸ்ய விஷயாஸாவாதக [illegible] [illegible] உத்தரமருளிச்செய்கிறர் (ப்ரதிருதி) [illegible] ப்ராமாண்யஸாதகமாக

ஸா.கா || [illegible] ப்ராமாண்யநாவக்ஷ ஸாஸவேக்ஷஸ்யாதிஸதாயிகாரிப்ரதிஸாத்யஸ்ய யதேஷ்டதஸ்ரீநாஸாயதாவேயநாகதமேஸ்யவஶேஷவணேவாயநாஸவாதாஸ்க்ஷ்தி உபயந்து உத்தரவண்ணஸ்ய ஸ்வரூப வராங்க வாதாஸ்ப்ரஸாகாஷி நாஸ்திதராஸ. (உபேக்ஷ்ப்ராஸ்திதராதிநா)வண [illegible] [illegible] ஸாஸ்யவாக்யஸ்ய ஸமாக ஶயாக [illegible].

உ- || [illegible]தோத் [illegible]கைக்காகப்பிறிய [illegible]கிறதாயாமைகுகி [illegible]லை. [illegible] ஈஸ்வரன் [illegible] ஹரிக்கானும் [illegible] ரூத்திலே [illegible] யென்று வரிஹாரமாகவுமாம். [illegible] இரண்டுக்குந்திரண்ட பொருள் [illegible] இடத்தில் [illegible] நின்று [illegible] [illegible]கைக்காக [illegible] [illegible] பண்ணுகிறேனென்று [illegible]

ஸா-நீ || [illegible] யென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) அப்போது [illegible] யென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] விஷய [illegible] யென்று [illegible] பண்ணிரக்ஷிக்கவே [illegible] யென்று [illegible] இப்படி [illegible] [illegible] யுடை [illegible] வஹிக்கிறேன் [illegible] ரக்ஷிக்கவேணுமென்று [illegible] கிறேன் [illegible] வேணுமெ [illegible] யானிருக்கிறேனென் [illegible] வாசு [illegible] த்திற்கு [illegible] அருளிச் செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] [illegible] [illegible] கொவி

ஸா-கா || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாவ [illegible] ஹ.

ஜீ || ணமாம். இஸ்ஸவேடணமுமஸ்வஸாய ஸ்வாஸ்யமாம். இப்படி ஸவஸிகரமான ஸாவஸவேடணமே வ்யக்தி ஸாஸ்த்ரஸ்யமென்னு மிடம் வ்சாணஸம்வ்ரஷாயங்களாலே பலவிடத்திலும் ஸமர்த்தித் தோம். "கமெனமெனவது ஈமெஜ ணஸாதானம்ரயிநிக்ஷிபேத் | ஈயி

ஸா-டீ || வாமெக்ஷவாக்யதயா ஈஹாவாக்யஸ்ய ஸக்ஷதயாஸக்ஷவாக்ய கொவவகெத்மெநமாக்ஷெஷாவகாஸ:என்றுகருத்து. இங்குகவெக்ஷி தவிஸேஷாதிகம் ஸவடீஸ்ஸஸ்வாதிநாம்ந்யாஸவித்யாதவேடணஸாஸா ஸ்வாதிந்யாம்வதூஷவ்யம். இங்குவ்யாநஹேதஸவேடணத்தைசுத்திக மாக்கிகம்ஹேத விஸ்வாஸாதிகளை ஸாஸ்வமாகவுவாதித்தது கநவித மன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸவேடணமுமிதி) ஸாஸ்வீகார வ்யாஸ்யநயாக்ஷேவத: ஸாவஸவேடணகேந ஸிஸமான இஸ்ஸவே ணமும் கஸ்வஸாயகாகாரணவ்யவெஷ்என்கிறக்ரியாவதாஸ்யமா மென்றபடி. இங்கேசில ஸ்ரீகோஸங்களிலே இஸ்ஸவேடண ஈஸ்வஸாய ஸ்வாஸ்யமுமாமிதி பாடமிருக்கிறது அப்போது சூக்ஷவாக ஸிஸி ஜாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வாஸ்யமுமாமித்யஸ்யளவித்யமுண்டு உபாயவ்யா ஸ்யநா ஸ்வத்திற்கும் நிக்ஷேபஸ்வத்திற்கும் வாநாக்திஸங்கித்து வதவடம் பரிஹரிக்கையாலுமிங்கு ஸாஸ்வீகார வ்யாஸ்யமையஹ வ்யாஸ்யமையாக நிரூபித்து ஸவேடணத்தை கஸ்வஸாய ஸ்வா ஸ்யமாகச் சொல்லாமல் முன்பேதானே கஸ்யவிஸி நிக்ஷேபத்தைக் காட்டி ஈஹாவாக்யாஸ்யமருளிச்செய்கையாலும்ஸ்வாஸ்யமுமாமென் கிற பாடமே ஸமீசீநம். ஆனாலுமிங்கு ஸாவஸவேடண வ்யாநமாக ஈஹாவாக்யாஸ்யஞ்சொன்னது சேருமோ."தமெநகொவாய தாயாஸ்ர, ஃகவெமெவாவாயஸாஙெதாமெ, வ்யக்திவிஸ்வாஸ:,ஸவ்யவ்யக்தி நிவ்ருத்தி: வ்யக்தி:,,உத்யாதி வ்சாணஸம்வ்ரஷாயங்களாலே விஸ்வாஸாதி ஜாத் மன்றோ வ்யக்தியாகத் தோற்றுகிறது ஸாவஸவேடணந்தோற்றவில்லை யேயென்ற வருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஉதி) ஆனாலும் ஜம்த்த்திலே விஸ்வாஸமே வ்யாநமாக ஸ்வாஸமாக தோன்றுனிற்க ஸாவஸவேடண வ்யாநமாக வாக்யாஸ்யஞ்சொல்லுகிறது சேருமோ,காணமெத் தயா கநமெஷயாஸ்ய வ்யகாஸநாஸ்யம் ஸாவஸவேடணவாக்யம் வேறு மென்றில் க்ரியாம்தக ஸாவெம்யிநம்வாவ்காஸமெதாமெத்ரஸ்யம்ஹக மென்று ந்யாயவித்துக்கள் சொல்லுகையாலே இங்குவிஸ்வாஸாத்வ்ய காஸகதயாவ்யம்ஹகொவவமெத்:என்றுஸம்மெகெயிலுத்தாமருளிச்செய் கிறார். (கமெனமெனவதமெத்ரணேதி) வ்யக்திக்கி காணமெத்ரமனே

ஸா-கா||(கமெனமெனவெ த்யாதிநா) கதடவ்ய நிக்ஷேப வ்யாயாந்ய திதிகதவெவ்யா யெயம் ரக்ஷாஹா நிக்ஷேப ஸுக வ்யா யா ந்ய

ஜ௦ || நிக்ஷிப்தகர்தவ்யோ க்ருதக்ருத்யோ லவிஷ்யதி" என்றுபக்ஷித்தோ
நாத்திற்சொன்ன கர்தவ்யநிக்ஷேப ப்ரயோஜநமிங்கும் தாத்பர்யம்.
மோக்ஷப்ரதமானஸித்தோபாயத்துக்கு ஸந்நிதியின் பக்கலிலேயுள்ள
தொரு ப்ராஸ்த்யமான ஸாத்யஸாதன வசீகரணமென்னுமிடம் தன்னை
கர்தவ்யாகக் காட்டுகிற வ்யக்தியிலேயிதம். இதில்ஸதி தத்தாலே
"புகலொன்றில்லாவடியேன்" "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே
அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" த்யாதிகளிற்படியேசயி

ஸா.நீ || கமாகையாலே ஒருகாலத்திலே கேவலமுபாய ஸித்தாம்ஸா
வஸ்தும்போலேயன்றிக்கேயிதியொமவேதைத்தாலே ஸஹகாரிதயா நிக்ஷே
பப்ரயோஜநம் ஸந்நிஹிதமாகில் ஸம்ப்ராப்ய ஸம்ப்ரதாயத்தாலே
உபாயத்திலும் தாத்பர்யமென்று கருத்து. "மொக்ஷோபாயார்பணம் ஸ்ருதி
ஷு தத்ஸ்வதந்த்ர ஸம்மந்த்ரத்வ காரணத்வாஜ்யயாஸ்யம் ஸி
ந்நிக்ஷேப காரணப்ராதாந்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் காரணத்
வாத்ஸல்யாதிகளான ப்ரபந்நன் விஷயத்திலே மோக்ஷோபாயமாக
நிக்ஷேபத்தைக்கர்தவ்யமாகச்சொல்லுகிறதுதாய்முலைப்பாலுக்குப்ரமாணம்
கைக்கூலிகொடுக்கிறப்போலே ஆகிறதே யென்னை ஸந்நிதிக்கு ஸ்வரூப
பரிபாலனம்பேறென்றருளிச்செய்கிறார்.(மோக்ஷமுமானேதி) ஸி
த்தோபாயத்திற்கில்) ஸாத்யஸாதந வைக்ஷாயம் ஸித்தோபாயஸ்ய
ஸந்நிதாநாக ஸம்பந்தமில்ஸாம் வருமென்றுகருத்து.(மோக்ஷமுமா
னேதி) ஸம்ப்ரதாயத்திலே ஸ்வரூபமான ப்ரபந்நனை விஷ்ணுவசீ
கரணமாய்க்கொண்டு காரணமென்று கருத்து. ஆனாலும் காவலுணர்
ந்துபோமதிக்கே ஸித்தியாகையாலே ஸம்பந்நஸாத்யோபாயம்ஸித்தி
க்கிறதென்னப்போகா. உத்தேச்யமாகிறஸ்வதந்த்ரனானபுருஷனைக்
சொல்லுகையாலே ப்ராப்திக்குத்தடையாக காவலுணர்த் தோற்றுகிற
தென்றிலது ஆகிஞ்சந்யமான ஸ்வரூபமாகையாலே ஆகிஞ்சந்யம்ஸி
த்திபாலனம் ஸித்திக்குமோ, அதுவும் ப்ராப்திக்காக ஸித்திக்கிறதென்றில்
ஸம்பந்தமுள்ள ஸாத்யஸாதநத்திலே ஆகிஞ்சந்யாதிகள் ஸித்திக்குமென்கைக்கு
ஸ்வாமி ஸம்பந்தமுண்டென்று அருளிச்செய்கிறார் (இதிலிதி)

ஸா.ஆ || ஸித்தஸாத்ய ஸாதநஸ்ய வஸ்துநோ ஸமவசீகரணமித்ய
பாதாவசீகரணாத்மநோ கர்தவ்யநிக்ஷேப ஸ்ருதிக்கு.(மோக்ஷமு
மேதி) உத்தேச்யமான ப்ரபந்நனை நாராயணனாக ஸ்ரீமந்நாராயண
ஸந்நிதாநத்தில் ஸ்வரூபஸ்திதி காரணமான ஸ்வாதந்த்ர்யம்
தத்ஸாத்யஸாதநஸ்ய ஸம்பந்தமான ஸம்பந்தமாயித்தி ப்ரபந்நனை ஸந்நி
தாநமாகவேண்டும் ஸாமாந்ய ஸம்பந்தமாயித்து.
(இதில்ஸதி தத்தாலிதா) ஸாவ பரமபதத்தை ஸாம்ப்ரதாயிக

௨௦ || காமிவிஶேஷமும் காலக்ஷேபமாகிற வ்யாபாரமும் ஸூசிதம். இத்தமர்த்தத்தில் "க்ருதக்ருத்யா:" என்கிறபதத்திலும், சரமச்லோகத்தில் "ஸ்வாத்மநித்யநியாத்ய" என்கிறவர்ணிகையிலும், ஸ்ரீவைகுண்டக த்யத்தில் "தஸ்யாஸ்ததேயப தஸ்மாத்ஸமாஜ ஸ்மயதேவதோத்தர க்ருதே கர்ம்க்கோடிஸஹஸ்ரேணாபி ஸாயுஜ்யேஸ்மிந் ஸமாயதி" என்கிறவர்ணிகையிலும் ப்ரபஞ்சிதமாயிற்று. அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் "ஸ்வாமிநோ பரஸ்யைவ ஸ்வாம்யஸ்யாதிக ஸாபநீ | தஸ்யாத்மைவாயம் அர்ப்யதே கர்மவிஸர்வ ப்ரேக்ஷணம்" என்றருளிச்செய்தார். இப்படி கைங்கர்யாதிகாரமாய் ஸர்வஸ்வாமிவ மான வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநாதிகாரமான ரேகுர வைகுண்டமநுவிஸம். இப்படிப்ரபந்நாநுஷ்டேயமான "ப்ரபத்தி"

ஸா-ஸ்வா || அதிகாரத்தோடேசேர்த்து முக்தவ்ருத்தாந்தாவஸாயாநாநி ரோணஸா உபாயங்களிலேசொல்லிற்றென்றுகருத்து. ஆனாலும் விவர ணம்பண்ணின ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெரு மானாரும் முக்தாநாம் கர்மணாம் என்றுஅதிகாராநுபந்தியாக யநா வஸாயியாமலிருக்க ப்ரவிஸ்பஷ்டமாக விக்கச்சொல்லக்கூடுமோ வென்று வருளிச்செய்கிறார். இதுமந்த்ரத்திலுமென்று மருளாளப்பெருமாளெம் பெருமானென்றும்வாக்யத்ரயத்தாலேஉபயவிவரணமந்த்ராதாரங்களிலே யில்லையே என்கிற ஸங்காவாரணாபிப்ராயமாக மந்த்ராதமோக்தி. இங்கு ஸக்தியோகம் ப்ரவேஸகம்யோஸம்மதமாக விருக்கிறுப்போலே தஸ் ஸாரத்திலே விஹிதையான ப்ரபத்திக்கும் ... யா வது விஸியாமையாலே வ்யாபாரவிஸிசொல்லப்போமோ ... ஸ்வவிநியோகாநுகூல ... என்னாமலே ... திரவைகும் ந்யாஸமென்றிலப்போ ... வைகுந்தம் ஶாஸ்த்ரத்திலே விஸிக்கவேண்டாவோ வென்றருளிச்செய் கிறார். (இப்படி ...) ... ஸர்வ ... பூர்வ ... என்று கருத்து. ஆனாலும் "ப்ரபத்தி" என்கிற ... ஸ்வாதி ... க்ஷமவ்ரஜநமும் விஸிக்கவில்லையேயென்றருளிச்செய்கிறார் (இப் படி ஐதி) ப்ரபந்நாநுஷ்டேயமான ப்ரபத்தியத்திலே நாலுஞ்சொல்லு கையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஆனால் ப்ரபந்நாநுஷ்டேயம் ஸ்வாதிக்ஷமவ்ரஜநமும் சொல்லவேண்டாவோ, அது நா ராயணஸூக்தத்திலே சொல்லிற்றென்றில் அதுவே ப்ரபந்நனுக்கு ஜம

ஸா-வி || ... (இப்படிப்ரபந்நாநுஷ்டேயமான) ... வேண்டி

[illegible] || என்கிற [illegible] க்கினை "[illegible] ரக்ஷி [illegible] ஸ்ரா [illegible] [illegible] [illegible] வு [illegible] ரணை [illegible] [illegible] கா [illegible] [illegible]" என்று [illegible] [illegible] னாலுஞ் சொல்லிற்று. "[illegible] ஸாராணி [illegible] [illegible] [illegible] || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] ணங்களிற்படியே [illegible] [illegible] [illegible] கொக்கொள்ளுகிற [illegible] [illegible] [illegible] நாரா யணஸ்வத்திலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸெத்திதமென்னுமிடம் [illegible] [illegible]. இப்ரகாரங்களும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] னென்னுமிடம் [illegible] காரா [illegible] [illegible]

ஸா. டீ || [illegible] கள் சொல்லுகிற [illegible] [illegible] [illegible] கள் சொல்லவில்லையே [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுகைபாலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கள் [illegible] [illegible] [illegible] கள் அதுக்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்கிறார் ([illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று கருத்து. [illegible] [illegible] [illegible] த்திலேயென்று [illegible] இத் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கள் ஸ்ரீவிஶிஷ்ட [illegible] [illegible] [illegible] தொற்றுகைக்காக. இப்படி [illegible] [illegible] களடியாக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] லே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டாவோ. அப்போது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாராதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்ரகாரங்களுமித்) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டாவென்று கருத்து. அப்போது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ங்கூடுமோ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இப்ரகாரங்களுக்கு [illegible]

மூ॥ கீழே சொன்னோம். இக்க்ரியாபக்ஷத்தில் வர்த்தமானவ்யபதேசம் பஹிர்பூதநாதிசப்தங்களிற்போலே ஆரம்பாவஸாநாபிப்ராயம். இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வர்த்தமானவ்யபதேசம் வர்த்தமானஸாமீப்யத்தாலேயாக ப்ரவ்ருத்திப்ரகாரத்தை விவக்ஷிக்கிறதென்றும், ஸம்வருமளவும் ப்ரவ்ருத்திபரிகரமான விஶ்வாஸாநுவ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதென்றும், ப்ரவ்ருத்திகாலத்தில் தான் ஸங்கல்பித்தபடியே ஆநுகூல்யாதிகள் ப்ரவ்ருத்திபரிகரமாகவே மேலநுவர்த்திக்கவேண்டும் படியைக் காட்டுகிறதென்றுஞ்சொல்லும் பக்ஷங்கள் இவ்வுபாயம் ஸபரிகரமாக ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமென்று காட்டுகிற ப்ரமாணங்களோடே விரோதிக்கும். ஸ்வாதிஶயத்தாலும் ஸாமர்த்யவைகல்யத்தாலும் ஸ்வருசியாவ்ருத்திக்கும்

ஸா-டீ॥ ஶங்கடலாமென்றருளிச்செய்கிறார் (இக்க்ரியாபக்ஷத்திலித்தி) பஹிர்பூதநாதி: பஹிர்தேவஸதநாதீதிவத்ப்ரஸித்தவேத நாயேஜாஷ்டம்நிவர்ஷேணரீத்யாதய: விவக்ஷிதா:. இப்படி இவ்வர்த்தமானவ்யபதேசம் ஆரம்பாவஸாநாபிப்ராயமாகில் இவ்வர்த்தமானவ்யபதேசம்பாவ தோஷாவயி ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டானத்தை போதிக்கிறதென்றும் விஶ்வாஸாநுவ்ருத்தியை போதிக்கிறதென்றும் ஆநுகூல்யாதி பரிகராநுவ்ருத்தியை போதிக்கிறதென்றும் சில ஸம்ப்ரதாயங்களிலே சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றிக்கே இத்யாதி) ப்ரமாணவிரோதாத் ஸ்வாஸம்ப்ரதாயங்கள் அநாதரணீயங்களென்று கருத்து. ஆறுலும் இவ்வுபாயம் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாகில் இவ்வதிகாரிவிஷய வர்த்தமாநாநந்தராவர்த்திபாலேயமிதம் வேத ஸமுவிசிக்காக ப்ரபந்நோ வர்த்ததம்பன்னுகிறதுவும் 'ஸ்வயம் ப்ராப்யேஷு காமேஷு பூர்வோக்தாநுஸந்தானவ்ஸஹஸம் ப்ரதிபத்ய ஸ்தா:' என்கிறபடியே ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகவாவர்த்திக்கிறதும் விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதிஶயத்தாலுமித்தி) (உபாயஶரீரத்திலித்தி) சேதநாநாம் தயா

ஸா-கா॥ ஜாலஸக்ருத்வோபநாநுஷ்டேயத்வஸ்ய விவக்ஷிதாஸ்து சேத்யாஹ (இக்க்ரியாபக்ஷத்திலித்யாதிநா) நநு ப்ரஸ்துதாநுஷ்டேயாப்ரபத்தேஸ்ஸக்ருத்கர்தவ்யத்வ விஷயஸாஸ்த்ரஸ்யாஸ்தேவரா ஸாஷ்யகாமோ ஹார்யத்ரயாபாவஸ்ய ஶாஸ்த்ராநுஸாரதாநுவ்ருத்தேவ்யா போயநாம் யத்நம் தத்போராஸக்த்தி தத்ஸக்ருத்கர்தவ்யத்வஸ்ய ஸாஸ்த்ராஸ்வீகாரப்ரமாணவிரோதிவ ஸ்வாரஸ்ய ப்ரயக்ஷ ஸமுதாயநதயோகோபாயாவர்த்திஸ்வாமாஸக்ருத் ப்ரவ்ருத்தேர்ஸ்த்வ ஸ்வரூபாதிநாத்யயாத் விவக்ஷாநுபபத்தே: ... விவக்ஷிதாயக்ஸதேதி வதநு ப்ரவ்ருத்தேஸ்ஸக்ருத்த்வ வ்யாவ்ருத்தகத்வ வ்யாஸ. (ஸ்வாதிஶயத்தாலுமித்யாதிநா) ஸ்வம் ப்ரவ்ருத்தேஸ்ஸக்ருத்த்வா

கம் || பூர்வவாக்யத்திற்சொன்னபடியே அநுஷ்டிதமான உபாயாந்தர த்தில் ப்ரவேசமில்லை. ஆகையால் இவ்வுபாயவாக்யத்தில் பத்யந்த ப்ரஸித்தம் "அயோக்யாநாம் ஸகலஸத்தவஸ்து," என்கிற ப்ரமாணஸித்தமான ஸர்வாதிகாரவ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதுமன்று. இப் படி ஸ்வரூபயோக்யதையும் ப்ரமாணாந்தரஸித்தியும் இதின் அதிகாரங் களும் அதிகாரிவிசேஷமும் பூர்வவாக்யத்திலே ப்ரகாசிதமா

ஸாதி || ஸகலஸித்தாந்தஸித்தமென்றபடி. ஆனாலும் பத்யந்தநி ஷ்டஸ்ரீவைஷ்ணவாநுவ்ருத்திசெய்கை ஸ்வரஸமாகவிருக்கவ நுஷ்டாநகாலத்தில் ஸமயமென்கைகூடுமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (ஆ கையாலிவ்வுபாயவாக்யத்திலித்யாதிநா) (ஆகையால்) ஸர்வாதிகா ரவ்ருத்திக்கு உபாயாந்தரத்தில் ப்ரவேசமில்லாமையாலே ஸ்வயம் அநு ஷ்டாநஸித்தமான ப்ரபத்தியிலே அநுஷ்டாநகாலவிஷயமென் றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வாதிகாரஸித்திக்கு வாக்யங்களை இவ்வதிகாரிக்கு கண்டபாத ஸமானவாக்யவம் சொல்லிச் சுதாகில் பூர்வவாக்யமத்யுபாயபக்ஷ பரமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியாதோ, ஸர்வதத்த்வஸ்வரூபஸ்வரூப்யங்கள் ஸர்வதேசகால யவஸ்தாஸாமான்யங்க ப்ரமாணஸித்த ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபாநுஷ்டாநம் ஸித்த மாகையால் ஸித்தாநுஷ்டாநம் ஸம்ப்ரதாயமென்றிலாலுமா நுஷ்டாநஸாங்கைகளை ப்ரகாசிக்கிறது விரோதியாதோ, அத்தா லேயநுஷ்டாநம் ஸித்தமென்றென்றவநுஷ்டாநஸாமான்ய ப்ரமாணமாத்ரநிரூபிதமா நுஷ்டிக்கவேணுமாவிரோதியோ நாஸ்தி உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி உக்தி) இப்படி பூர்வவாக்ய அநுஷ்டேயவாக்யார்த்தப்ரகாசமாக வேண்டியிருந்தாலும் வாக்ய மன்றோ? அது அநுஷ்டேயவாக்யத்திற்கு ஸம்பந்தமென்றிலும் ஸர்வம் விதிவாக்யவிதாநமானபடியாலே விதிவாக்யத்தி லே ஸமஸ்தஞ்சொல்லாதேயிருக்க யிங்கு ஸமஸ்தத்தை சொல்லக்கூடுமோ; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" இத்யாதிகளிலே ப்ரபத்திவிஷயவிசே ஷமஸித்தமானபடியாலே அந்தத்தை வாக்யத்திலே சொல்லக்குறையில் லையென்றிலப்போதந்தவாக்யத்தாலே ஸகலஸாதநம் ஸித்திக்கை யாலும் அநுஷ்டேயமாயத்திற்குக்கேட்பதேயென்று ஸித்திக் கையாலிங்கு ஸமஸ்தமென்றோ? ப்ரபத்தி 'மாமேகம்' இத்யாதிவாக்யத்தாலே ப்ரபத்தியுடன் விஸ்தாரமு ஸகலம் ஸித்தமானதுக ளும் அயத்நாலே உபாயாநுஷ்டிக்கும்போது எந்தஸமஸ்தத்திற்காகவநுஷ்டா னமென்றவிசேஷம் பிறக்கையாலவிசேஷஸமஸ்தமாநமென்னக்குறை யில்லையென்றிலப்போது ஸமஸ்தமாவிசேஷமுண்டானாலுமிங்கு

௩௦ || பிறகு. இத்தாலே [illegible] விவக்ஷிதம். * *

இப்படி தோற்றின ஶரணாகதி "[illegible]" [illegible] ஸம்ப்ரதாயம் [illegible]மாகையாலும் "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] ஶரண்யன் [illegible] "கொள்ளக்குறை விலன்வேண்டிற்றெல்லாந்தரு"மென்னும்படி [illegible]மாகையாலும் இங்குஎன்ன [illegible]க்காக [illegible]பண்ணுகிறதென்கிற [illegible]யிலே [illegible] ஶரண்யனுக்கும் [illegible] விஷயமான [illegible] விஶேஷத்துக்கும் ஶேஷியான தன் ஸ்வரூபத்துக்கு [illegible]மான [illegible]விஶேஷத்தை உத்தரவாக்யம் "தனக்கே யாக வெனைக்கொள்ளுமீதே"யென்கிறபடியே [illegible]

ஸா. நீ || [illegible] ஶரண்யன் விஷயத்திலே "[illegible]"மென்று [illegible] [illegible] விஷயத்தில் [illegible] [illegible]ம் பண்ணி [illegible]போலே [illegible] ஶரண்ய [illegible]த்திற்கும் [illegible] தன் ஸ்வரூபத்திற்கும் [illegible]மாகாதோ? தனக்கு [illegible] வமாகையாலே [illegible]மாகையாலும் [illegible]க்கும் [illegible]மானபடி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ங்களில்போலே [illegible] கிவிதுவும் [illegible]மாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி தோற்றினவிதி) (கொள்ளக்குறைவிலன்) [illegible] தன்னிடத்தினின்றும் [illegible] கொள்ளக்கொள்ள அத்தாலே குறைவில்லாதவன் வேண்டித்தெல்லாம் [illegible] தன்னுகப்புக்காகவென்னை [illegible] இப்படி உத்தரவாக்யம்

ஸா-கா || [illegible] (இத்தாலேஉ[illegible]) (கொள்ளவி[illegible]) [illegible] (தனக்கேயாகவி[illegible])

ஜீ || திவ்யாங்கமாக ப்ரா [illegible] க்கிறது. இத்தாலே ஸந்த்யஜ யோஜநாவ ரும்ஸிக்கிறது. இவ்விடத்திலே ஸவிசேஷணமான நாராயண [illegible] ஸ்வ ப்ரபத்தைக்கநாராயண ப்ராப்யமான ஸ்வாதிகாரிகளும் ஸந்த்யஜமான [illegible] விசிஷ்டனை ஸ்வாமியினுடைய [illegible] ப்ரகார திரஸ்கார [illegible] யுமாகிற வாகாரங்களை [illegible] காட்டுகிறது. இப்படி உபயவிசிஷ்ட [illegible] மாயிருக்கச்செய்தேயும் [illegible] ஷவிரோதிகளுமாய் [illegible] களுமாய் அதடியாக

ஸா-நீ || ஸவிசேஷா [illegible] ஸந்த்யஜ யோஜநக்ரம மென்கிறவாறு [illegible] விரோதமோவென்றது [illegible] ப்ரபத்தியமென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலே [illegible]) ஆறு [illegible] என்று சொல்லலாயிருக்க [illegible] த்திலே வேணுமோ, [illegible] யாலேதானே ஸிக்குமே, [illegible] நோக்கானபடி யாலே [illegible] மென்றலப்போது [illegible] விசிஷ்டன் [illegible] களங்கள் [illegible] ளாகையாலிப்போது [illegible] மென்றுவென்றவருளிச் செய்கிறார் (இவ்விடத்திலே) இப் [illegible] ப்ரபத்தி [illegible] நாகையால் [illegible] என்று சொன்னது “ஸ்ரீ ஸ்வ [illegible] ”[illegible] வென்றபடி. [illegible] தொவய [illegible] கருத்து. ஆனுமுதலவனத்தில் ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீவிசிஷ்டன் [illegible] னபடியாலே [illegible] வென்றில் [illegible] தொவய [illegible] நாராயண ஸஹத்தாலே [illegible] ஸம்பிக்கவில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் [illegible] [illegible]

[illegible] காரணமாவாது [illegible] யோஜநாக்ரம் [illegible] ஸர்வ [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] க்ஷாரய [illegible] க்ஷ, உத்தர [illegible] (இத்தாலே [illegible]) [illegible] ஸாதிகாரத்தில் ஸ்வாமி [illegible] (பரம [illegible])

தே || வருகிறதென்கையாலே த்துக்குமிலக்காய்க்கொண்டு ப்ரயோஜநாந்தர பரரு மாயிருப்பார் இவ்விஶிஷ்டதைவதிகளென்று தோற்றுகைக்காக இங்கு ஸ்ரீஶப்தம். இவ்வர்த்தம் "தேவதாந்தர பரிஹாரேண ஶ்ரீயஃபதி

ஸாந்நிதி || தில் ஸ்ரீஶப்தமுபலக்ஷணமாகுமிங்கு தவிரவேபாகவர்த்த ஞ்சொல்லப்போமோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் ஶ்ருதஹவிர்ப்பஹிஷ்க்ரு ரவமாயிதி ஸர்வேஷாந்தஹவிஷ்வமேணர்பஹிஷ்க்ருதாயித்யர்த்தஃ. ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்திகளாய் உத்தேச்யரா வேஸ்வராதிவஸத்வேண ப்ரதிஸம்பந்திகவாரணீயமென்றார்த்தஃ. பர்வப்ரணதிவிஶேஷ ணத்வம் ஸாதிதமென்றுகருத்து. ஸத்வேஷாம் ப்ராஶஸ்த்யம்ராவேதி தைவதத்ரோரவ ப்ரயோஜநாந்தரப்ரதாநார்த்த ஸ்ரீஶப்த மென்று கருத்து. ப்ரயோஜநாந்தரபரத்வஸூசகத்வம் (அத டியாகவிதி) உதரேஷாம் தேவதாக்ஷுக்நராதிதி தாத்பர்யம். "ப்ரஸ்வித்ரவேஷ்டிவர"மென்று பரஸ்ஸஹத்திலே ப்ரயோஜநாந்த ரங்களுஞ்சொல்லியிருக்கவிங்கே விஶிஷ்டதைவதிகளுக்கு ப்ரயோஜநாந் தரங்களுஞ்சொல்லக்கூடுமோ? "தேவதாந்தரபரிஹாரேண" உத்பா திதப்ரமாணங்களிலே ஸ்ரீவிஶிஷ்டஸ்ய ப்ரயோஜநாந்தரங்களுஞ்சொல்லுகை யாலே "ப்ரஸ்வித்ரவேஷ்டி"த்யாதாவபி ஸ்ரீவிஶிஷ்டஏவ விவக்ஷித மென்றிலங்கும் விருத்திதாத்பர்யமாக ஸ்ரீயோபி ப்ராப்தி உபாயயில் ஸாஹித்யத்தோற்றுகையாலே ஸ்ரீக்கு ப்ரயோஜநாந்தரத்வ மெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமிதி) "தேவதாந்தர" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் "ப்ரதேவதாஸமத்வஹ" என்று ஸம்பந் தித்வேந வைஶிஷ்ட்யந்தோற்றுகிற்கச்செய்தே "ஶ்ரியா ஸார்த்த"மெ ன்றது ப்ரதாநமாக ப்ரஸாதிக்கையாலே "ஶ்ரியா ஸார்த்தஞ்ஜகத்பதிஃ" என்று ஜகத்பதித்வ ப்ராப்ய ஜகத்வ்யாபகத்திலே ஸங்கதமாய் கொண்டு ஸ்ரீவிஶிஷ்டதயா ஜகத்வ்யாபியாயெ தகவல தேவதாந்தரத்வாதி ஸம்பந்திதயா ஸர்வதா ஸாதிஸஹிதனாயிருக்குமென்றர்த்தங்கொள்ள வேணுமென்று கருத்து. ப்ரதாநமிருந்தாலும் உபவிஶேஷணப்ரத

ஸா. கா || .. [illegible] தேவதாந்தராஃ | ஶாஶ்வத [illegible] || ஸ்ரீயாப்தேந ஸ்ப்ருஶ்ய ப்ரவேஶம் [illegible] ப்ரமாணங்கதாம் [illegible] ரம் || நாரஸிம்ஹவ்ரதம் விஹிதநாம் பரஸ்வேத்ராத்ரா நாமணேநத்யர்த்தஃ. நவேவம் நாராயணஶப்தாநுஷவிஶேஷதி வைஶிஷ்ட்யாவஶேஷ ஸ்ரீயோபி ப்ராப்யத்வ ஸித்தஃ ஸ்ரீஶப்தாப்ராப்ய ர்த்தாத்ராஹ (இப்படிஉஹயாத்ராஹ) தைவதேஷ்ராஃ ப்ரயோஜநப்ரா ப்யேத்வப்ரமாணஸம்ப்ரதாயர்வாஹ. (இவ்வர்த்தமித்யாஹ) நநு

ரூ ‖ ஐடுஜமத்திஃ, தயாஸஹாஸீநரீநஜமொமிநி, சூத்ராந்ராவை யாஸ்ரீயாஸஹாஸீநம்,, "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப, கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" இத்யாதிகளிலும் விவக்ஷிதம். இங்குற்றை ஸ்ரீஸப்தம் "ஸ்ருணாதி நிகிலாந்தோஷாந்ஸ்ரீணாதிச குணைர்ஜகத் | ஸ்ரீயதேசாகிலைர்நித்யம் ஸ்ரயதேச பரம்பதம், ஸ்ரயந்தீம் ஸ்ரீயமாணாஞ்ச ஸ்ருண்வதீம் ஸ்ருண்வதீமபி,, இத்யாதிகளிற்படியே அநேகார்த்தங்களுண்டேயாகிலும் "ஸ்ரீஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே ஸேவ்யத்வாதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு சேஷித்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வ பரம். "ஸ்ரீமதே" என்கிற ஸப்தந்தன்னாலே விஸிஷ்டமான ப்ரதிஸம்பந்தி தோற்றிற்றேயாகிலும் ஸர்வ சேஷித்வத்துக்கும் ப்ரயோஜகமான ப்ரக்ருதிவிசேஷத்தைப் பிறப்பிக்கும் ஸம்பந்த குண விக்ரஹாதி பரிபூர்ணாநுஸந்தாநத்துக்காக விங்கு நாராயண ஸப்தம் ப்ரயுக்தமாகிறது. இங்கு பதத்வய தாத்பர்யத்தாலே

ஸா-நீ ‖ ப்ரபத்திக்கு ப்ரவேசம் உபாயம் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (தயேத்யாதி) ஆனாலும் ஸ்ரீஸப்தம் ஸேவ்யத்வாதிகளை யநேகார்த்தமாக ப்ரதிபாதித்தமானபடியாலே அந்தவர்த்தங்கள் ப்ரதிபாதனத்தில் ப்ரயோஜனமாய்க்கொண்டு ஸார்த்தகமானாலுமிங்கு ஸேவ்யத்வாதிகளுக்கு அநந்யார்ஹத்வம் ஸ்ரீஸப்தம் வாச்யமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்குற்றை ஸ்ரீஸப்தமிதி) ஆனாலுமிங்கு 'ஸ்ரீமதே, என்கிற பதத்தாலே ஸ்ரீவிஸிஷ்டனுக்கு சேஷித்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கையாலே நாராயணஸப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே என்கிறவிதி) (ஸர்வவிதேதி) குணக்ருத சேஷித்வத்திற்கு மென்ற படி. ஆனாலுமிவ்விஸிஷ்டதைவதிகளுக்கு சேஷித்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கக்கூடுமோ? பதத்வய தாத்பர்யத்தையன்றோ சொல்லுகிறதுஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குபதி) இங்கு தாத்பர்யத்தை ஸப்தா

ஸா-கா ‖ கார்யத்வாதிதஸ்ய ஸ்ரீஸப்தஸ்ய ப்ராப்யபரத்வநியமஃ கதிதிஸம்பந்தஸ்ய ஔசித்யாத் தத்விஸிஷ்டஸ்ய ப்ரபத்யநுபபத்தி பரிஹாரதி. (இங்குற்றைஇத்யாதிநா) ஸ்ரீஸப்தேநைவ ஸமவேதாவி ப்ராப்யத்வஸித்தேஃ நாராயணஸப்தார்த்தஃ ஸ்பஷ்டத்வாத் ஆஹ (ஸ்ரீமதஇத்யாதி) தாத்பர்ய விஸிஷ்ட பதார்த்த்யாஃ சேஷித்வ போதகத்வம் கதித்வ த்ரு ஸேஷத்வதி ப்ரவஹார ஹேதுஹேதுபாராத்ம்யாதக ஸேஷத்வ காரணத்வாத் சேஷித்வஸ்ய காரணவாதிந்யாஸ்த்வஸ்யாஃ கார்யத்வக்ஷக ஜ்ஞாபகத்வம் ப்ரஸ்யந்து கஸ்யாஹாரோணாமயப்ரவ்யாஹ (இங்குபதத்வ யாதிநா)(கணிசிக்கிறது) தாத்பர்யேதாபோயபதத்வயார்த்தநவ

உ௫௬ ஸா-நீ ஸா.கா [illegible] ஸஹித ஸ்ரீ [illegible] [illegible]

உ௦ ॥ கைங்கர்யத்தைக்கணிசிக்கிறது. [illegible] [illegible] [illegible]

ஸா-நீ ॥ [illegible] யாகவிருக்க கைங்கர்யம் ஸித்திக்கிறதெங்ஙனேயென்றவரு ளிச்செய்கிறார் ([illegible] இதி) "[illegible]" இதி [illegible] [illegible]யிருக்க கைங்கர்ய[illegible] [illegible] [illegible]மென்று [illegible]யாமைக்காக [illegible]. [illegible] [illegible]மாகையால் [illegible]மல்லாமையாலே [illegible] கைங்கர்ய[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கைங்கர்ய[illegible] [illegible]மல்லாமையாலே [illegible] [illegible] [illegible]யென்றது [illegible] கைங்கர்ய[illegible] [illegible] கைங்கர்ய[illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible]

[illegible]

ஸ்தி || யாலே “தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி தமேவம் வித்வாந் ஸர்வம் கரிஷ்யதி” த்யாதிகளிற்படியே இங்கு பரிபூர்ணாநந்த வர்த்தமான கைங்கர்யம் ப்ராப்யம். ப்ரபந்நனும் போது ப்ரபந்நனை அஹித ப்ராப்யநைபண்ணுகிறனாகையாலே இங்கே “ஸர்வம்” என்றொரு விசேஷணமாயும். இப்படி ப்ராயஸ்சித்தாலேமுற்பட இஷ்டப்ராப்தியையபேக்ஷித்து இதுக்காகவநந்தரம் நீ ஸ்வாலே ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ப்ரார்த்திக்கிறது. * *

ஸா-டீ|| த்ரம் தரஸ்யாஸ்வாஸபரிபூர்ணாநந்தவம் வேகேத்யாதி:. ஆனாலுமிங்கு கைங்கர்யமும் ப்ராப்யமீயமென்றப்போமோ, ப்ராப்ய நாவாவகாஸமில்லையே கூஸ்மாஹரிக்கிறேமென்றிலப்போது “ஸர்வம் கரிஷ்யதி” த்யாதிவாக்யம் ஹண்ணாநந்தரமாயெ நாராயணம் கைங்கர்யம் கரோதி என்று ஸமாஹரித்துவாக்யமேநுயிக்கலாமேயென்றருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்நனைப்போதுஇதி) உபாயாநுஷ்டாந ஸமயிலே அஹிதம் ஸித்தமாகையாலே தஸ்ய ப்ராப்யநாவாவகாஸ வசேஷ்யாஹாயமென்றுகருத்து. இப்படி இஷ்டப்ராப்யநாப்யமாக வத்யம் ப்ரதவேக்ஷவேண்டினாலும் நீஸ்வஸிவிட்டத்தில் வேணுமோ? பராக்ஷாமுஷ்நிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியுமென்றிரண்டு வகையாகையாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ராப்யநாப்யமாக நீஸ்வம் வேணுமென்றிலப்போது அநிஷ்டநிவ்ருத்தியம்ஸமாகையாலேஇஷ்டப்ராப்திக்கு முன்னே நீஸ்வாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ப்ராயஸ்சித்தாலே இதி) (ஸவேதி) அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமென்றபடி. இப்படியநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறது கூடுமோ? இஷ்டப்ராப்தியையபேக்ஷித்தாலநிஷ்டநிவ்ருத்தியன்றிக்கே இஷ்டம் ஸித்தியாமையாலே அர்த்தாதேவாநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்தியாதோவென்றுஶங்கையில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையபேக்ஷியாமல் போனால் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே நான்இஷ்டப்ராப்த்யம்யாகவுபாயம்பண்ணுகிறேனென்றுதானே ஸ்வதந்த்ரனை ஸமாஹாரவாயுமுபாயகர்த்தாவாயும் ஸாங்கதிகமாகையாலிப்ஸாந்தி நிவ்ருத்தியே நீஸ்வாலே ஸமிக்கிறவம்யமென்

ஸா-கா || ப்ராப்யம்த்ஸதிஹ.(இப்படிப்ராயஸ்சித்தாதிநா)கஸிந ஸந்தஸ்மிதஸ் ஸுவஸேஸ்வாயஜ்ஞாநஹிதஸ்வாஸ்வப்ராவ்ரு ஜ்ஞாநஹிதஸ்வாஹ்ஸ்வத்ராயவதாசம்ஸ ப்ரஹிதமோக்ஷஸிஜ்ஞாவஹ ஸீஹவாதி ஸ்நாமப்ரயோஜநஷாஸ்யாஸ்யநிவதேக்ஷவிஸே

உ௭|| அர்வாசீநம் பரிஹரந் ஸ்வவிஷயக்ஷாந்தி
தாத்யாத்யநிவ்ருத்த ஸ்வபராத்யஹாவ:|
கடாக்ஷைஸ்ஸ்வஹேதுகம் பரிஹரந் வல்லபேஷு
ஹநந்த்வைபோக ரஸிகம் யதிபோகஹேதுகம்||

இந்தஸ்லோகத்துக்கும் க்ரியாபதமத்யாஹரித்துக்கொள்ளவேணும். "நஷ்ட ஸ்வர்ணம்" என்றது எனக்காவேணல்லேனென்றபடி. "நஷ்டகிஞ்சி

ஸா-டீ|| றருளிச்செய்கிறார்(அர்வாசீநமிதி)யதாஇப்படிவிரோதிநிவ்ருத்தியைக்ஷேபாத்தியைப்ரார்த்திக்கக்கூடியோ,அப்போதுதனக்குஹேதுவும் ததுபாயகர்த்ருத்வமும் வருகையால் பூர்வோத்தரவாக்யங்களில் ஸித்தமானவநந்யோபாயத்வமும் அநந்யஶேஷத்வமும் அநந்ய ப்ரயோஜநத்வமும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அர்வாசீநமிதி) ஸ்வேந பரிஹர்த்தும் அஶக்யத்வாத் ஸ்வபராதம் ஸ்வயம் ஹந்துமஶக்தத்வாத் ஸ்வஸ்ய ஸ்வஶேஷத்வப்ர ஶேஷத்வாநுஸந்தாநவிரோதித்வாத் ஹஸ்தகதமேவ ஸௌக்யதாநிஷ்டேந கடாக்ஷைஸ்ஸ்வஹேதுகம் பரிஹரந் தோஷரஹிதஸ்து ஸ்வ பதந்தவேந ஸ்வஸ்ய ஸஞ்சாரஹேதி ஸௌக்யம் ராஜாந்தர்பாவ பாகக்ஷீரபாந பதிவ்ரதாஸம்ஸாரந்யேந பதிஸோகஶேஷதயா நந்தவதீத்யர்த:. ததா விரோதிநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநமஸ்மாகமென்று கருத்து. ஆனாலும் நஷ்டஸ்நிஷ்டநிவ்ருத்திபரமானாலுங்க்ரியாபதமில்லாமையாலே அந்விதமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸ்லோகத்துக்குமிதி) அந்த க்ரியாபதஶேஷம் என்கிறபதமாகில்எனக்கு இல்லையென்று அர்த்தமாகையால் பாரதந்த்ர்யமில்லையென்கிறது ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பந்தமில்லையென்கிறதும் ஸித்தமாகத்தோற்றுகையாலே பாயிதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (நஷ்டஸ்வர்ணமிதி)ஸ்வர்ணமென்றுக்ரியாபதஶேஷாஹார்யமென்றுகருத்து.தான்ஸத்தாயிருக்கநஷ்டமென்கிறது பாயிதமன்றோவென்றவிதினர்த்தை யதிநயித்துக்காட்டுகிறார். (எனக்காவணல்லேனிதி) ததா ச ஸ்வஸ்வஶேஷத்வ ஹாநம் திரோதாஹங்காரநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறதென்று கருத்து. அஹங்கார நிவ்ருத்திஸித்தாலும் மமகாரநிவ்ருத்திஸித்திக்கவில்லையே ஸ்வாஹா என்கிற பதஶேஷாஹரித்து நஷ்டகிஞ்சித்ஸ்வாஹா என்று மமகாரநிவ்ருத்தி

ஸா-கா||ஶூந்யேநபோஷ்யதத்த்யாஹ (அர்வாசீநத்யாதிநா) அநந்யோகேநத்யைஸ்ஸ்வாமித்யாஶ்ரயாநாஸம்ஹித:? நநேவம்நாராயண பதஸ்வாஹாரேண ஸ்வஶேஷிதநிவ்ருத்திநவேந ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபோத்யகத்வம் பதத்வயாஹாரேண ஸ்வஶேஷித நிவ்ருத்தி நவேந ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபோத்யகத்வம்வேத்யாஹ(இந்தஸ்லோக

ஃ௦ || ஸ்ரீ” என்று ஸவ விஷய ஃகார நிவ்ருத்திஃவத்தாலே ஸவ ஸ நிஷ்ட நிவ்ருத்தியை வ்யாஸ்க்கிறதாகவுமாம். திருமந்த்ரத்திலிஷ்ட ப்ராப்த்ய நிஷ்ட நிவ்ருத்திகளிற்சொன்ன வொஷ்ய வ்ஹாரங்களிங்கு மநோஸமயி

ஸா-நீ || வ்யாக்தமாகிறதென்றிலப்போது கஹாங்காராதிர ஸவ ஸவ விரோயி நிவ்ருத்தி ஸிஸிக்கவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (நஃஃ கிம்வி ஸ்ராதி தி)இத்தாலே ஸ்வஸ்ராவிஸ்வஸெஷ ஸ்ராம் திரவோஸங்காரம் நிவ்ருத்தமென்று கருத்து. இப்படி நஃஸிலே ஸவ ஸா நிஷ்ட நிவ்ருத்தியை வ்யாக்த்தால் “யமாநக்ரியதெ ஜ்யாதீ்ரா ஃவ்ஷ க்ஷாஸ நா ந்தெண:| ஜொஷவ ஹாணாஸஜ்ஞாந ஃதநங் க்ரியதெ தயா” என்று நம்ஷஸ நத்திலே கநிஷ்டம் நிவ்ருத்தமாநவிஷ்டம் ஸ்வதவ ஸிஸிக்கையாலே வதாக்யிலே ஐஷ்வ ராஸ்நை மிகுதியன்றோ. கிஞ நம்ஷஸ நத்திலே ஹாவாஜமே கஹாவமாகையாலிஷ்வ ராப்தியே யநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ரூவமாகையால் வநராதியும் வாருதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஐஷ்வ ராப்த்ய நிஷ்ட நிவ்ருத்திகளிதி) இப்படி நஃஸ்க்கு ஐஷ்வ ராப்த்ய வயாக்தமான ஸவ ஸா நிஷ்ட நிவ்ருத்தி விவக்ஷிதையாகில் ஸ்ரீஹாராயண ந்திருவடிகளிலே களையற்றகெஷயம் பெருகைக்கென்று அயாஸஞ் சொல்லுகிற வஸவர்கள் நஃஸ்க்கு ஃக்ஷஸாநாஸவத்தில் வஸ க்ஷெஷ நிவ்ருத்திவரமாக வ்யாவ்யாநம் பண்ணுகிறது விரோயியா தோ அது ஐஷ்வ ராப்திவிரோயியானவவிஷ்யாதி ஸகஸ நிஷ்ட நிவ்ருத்தி களிலே கந்தமானஃக்ஷஸாநாஸவவ ஸத்வஸாயீநஸாஸகதா க்வஸாயீந ஸ்வாஸஹொகதஸ்ஸா நிரவெஷொஷ நிவ்ருத்தியிலே ஸக ஸா நிஷ்ட நிவ்ருத்தி வரமான நஃஸ்க்கு வ யாந தாத்பர்யமாகையால் விரோயமில்லை யென்றில் ஸாஃநா வரமான நஃஸ்க்கு இப்படி விஷேஷத்திலே வயாநதாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்கி விஷேஷநிஷாந

ஸா-கா||குஜ தாதி நா) நமெவ ஃநிஷ்ட நிவ்ருத்தி வ ராப்யஹ்யதெவெக “வெஸ்ந ரவெணாஷிநிஷ்ஷ்யதெ “யமா நக்ரியதெ ஜ்யாகவெஸ்” த்ராஷ்யாஸ்ரீத்ர ஸ்வதஸ்வாஹாவிகாகாராவிஹாவாகதகவ்யாஸநா வ்யஸா. ஹாவாஜ்ஞராஹாவவாஷெவி கநிஷ்ட நிவ்ருத்தெரெவெஷவ்யாப்தி க்வாஷ்வக தாவஷவெவயஸ்யதி த்ராஸங்காய ஸா:. ஸ்வஹாவிகவ்யாவி கெஷயஸ்ஹவஹவஷயீநக்வ ஜ்ஞாவநாய க்வாகவ்யாயநாயா:. கஹாவஸ்ய ஹாவாதாவெக்வவி ஹவஹவஷவீ திரவெநிஷ்ஹ நிவ்ருத்தெ: ஸங்கஷித ஸ்ஜ்ஞாந விகாவ ரவெவ்யாவ்யஸ்வ ஷிஞக்வாக நவெவ யஸ்யதிக்ராதி வஹிஹாரா ஃவெஃமந்த்ராயிகாரெத்ருஷ்வ்யாஷதாஹ (திருமந்த்ரத்திலி தாதி நா) ஸவ ஸா நிஷ்ட நிவ்ருத்திஜ்ஞாவக நஹெஸ வெஷ்ந யாஸ்காஸ்ந க்ருதயெ ஃஃ ஹவதி ஃஃ ஃஃத்ர நாஸ்தி தாஸ

ஜ௦ ॥ த்துக்கொள்வது. இந்நமஶ்ஶப்தத்தாலே அவித்யாகர்மதத்வாஸநாவாஸ நாருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தாதிரூபங்களான ஸர்வவிரோதிகளையுங் கழியாநிற்கச்செய்தேயும் இதுக்கு நிவர்த்தநம்பண்ணுகிற ப்ரபத்தியின் படியே பரிபூர்ணமோக்ஷப்ரதை ஸமர்த்தையில் ஸமாநா நாஹவந்யாயத்தாலே ஶங்கிதமான ஸ்வாதீந ஸ்வாதந்த்ர்ய கர்த்ருத்வம் ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்ய போக்த்ருத்வமாகிற களைகளைக்கழிக்கையிலே இங்குப்ர யோஜநதாத்பர்யமென்று நிர்வஹிப்பார்கள். இத்தால் ஸமாநாந ஹவர்த்தையிலுண்டாம் ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்ய கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வம் உங்கள் உக்திதையில் மோக்ஷ ப்ரதிபந்தகமாக ... அக்கட்டளையிலே

ஸா-நீ ॥ முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஶ்ஶப்தத்தாலே ஜ த்யாதிநா) (ஶ்ருதீதி) யாக்ஞஸ்நக்ரதயொர்மஸமவதி நம்தாஷித்தா ஷார்மஸமவதவத்வதாம் கஜோஹமஸமவதி நம்ஹோஸ்வீஸமவதவத்வா ஹஸ்வீ''ஜத்யாதிகா. உக்தித்தையிலே இந்ததோஷம்ப்ரஸக்தமோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநேதி) ஆனாலும் உக்திதையிலே களை களைக்கழிக்கையிலே ப்ரயோஜந தாத்பர்யமென்று சொல்லப்போமோ, நமஸ்ஸுக்கு ஸாமாந்யதஃ அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலே யன்றோ தாத்பர்யம் ஸர்வம் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபரிவர்க ஸர்வஸாக்ஷாத்காரம்பெற்ற உக்தனுக்கு ஸமாநாதாநாந்யாயத்தாலே இதோஷங்களதோ தாஸம்பாவிதமாகையாலே ப்ரஸக்தநிவ்ருத்தியிலே தாத்பர்யமென்ற விரோதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலேஜதி) இங்கு உத்தரார்த்தியிலேயும் நமஸ்ஸிலுமிஷ்டப்ராப்தியுமநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ப்ரார்த் நீயமாகையால் யதாவஸ்தித ப்ரார்த்தனை பண்ணினால் அயதாவஸ்தி தஸமத்தை ஶங்காவகாசம் குடுக்க ப்ரஸங்கிக்கையாலே யதாவஸ்திதஸம விஶோதநம் பண்ணுமிடத்தில் உக்திஸமம் ஸமாநாதாரதஸ்வகஸ்வாதீந ஸ்வாதந்த்ர்ய கர்த்ருத்வ ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்ய போக்த்ருத்வ தோஷாஸஹிதமான படியாலே ஸர்வப்ரகாரம் ரஹிதமான பரமஸமந்தரவேணுமென்று உக்தோக்திதையில் யதாவஸ்தித தோஷரஹித ஸமந்தைப்ரார்த்திக் கைக்காக விங்குவத்தர்த்தியும். நமஸ்ஸென்று திருவுள்ளம். இவ்வ ர்த்தம் விரோதிபரிஹாரத்திலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸர்வம் ப்ரமாயமத அபார்த்தந்தை ஸாதித்து இனியருளாளப்பெருமாளெம்

ஸா-கா ॥ ஸமவதவத்வதாஜத்யாதிநாநமநேந நமோக்ஷப்ரக்ருதி ஷோமயோஃ ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்யகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிவிரோதி நி வ்ருத்திஃப்ரார்த்யதே நாநாஸமோக்ஷமதிதஸம்யநு தநாநாஸம்யாநஸம ஞாஹ (இந்நமஶ்ஶப்தத்தாலேஜத்யாதிநா) அயஸாம்ப்ரதாயிகம்நமஶ்ஶப்த ஸ்ய தேநரவேகஸ்யபரஸ்வம்வதநு உத்தரவஜ்ஜவ்யாக்யாயபரவேத

உ௫||வு ராத்ரிக்கிருனென்றதாயிற்று. 'வரசாத்தநிநாராணாவஸவஹார ஸவேணாக | ஸாஜாதம் நெரவெக்ஷுநஜ நஜஉதுவறுதேஷே யெ" என்று இங்குற்றை நச்ஸைய அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானுர் வுருவேநம்பண்ணிஞர். இந்த ஶ்லோகத்திற்சொன்னநெ ரவெக்ஷு ஷுரக்ஷணத்தில் நிஹரகவம். இந்த நிஹரகவத்தாலே ஹரவஸவேணம ஸமிதமாதல், ஷுநிஹரகவயமதமான ஹரவஸ வேணமிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாதலாகக்கடவது. ஹவிஷவேண த்தில் "உதிர்ராயநசஃ" என்னுமாப்போலே "சஹஸ்ரீவெதநாராயணாய" என்றிங்கு ஹாஹமாக வசித்து "நசீ" என்றதன் னுடன்துவக்கருக்கிறதென்றுல்இஸ்ஸவேணபொஜைக்கு ஷுரவஸம்.

ஸா-நீ || பெருமானுர்சொன்னஉயாசமத்தையருளிச்செய்கிறார். (வரசாத்தநீதி) நாராணாம் ஜீவாநாம் ஹவதிஸவஹாரவஸவேணாகஸம். ஜாதம் நெரவெக்ஷும் நஜஉதுவிநெராயுத ஜதுஸமஃ. நெரவெக்ஷுசுமயென்றப் போயோ, அப்போது ஸிஸொவாயஸாவெக்ஷுதையும் தவிர வுஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார்- (இந்த ஶ்லோகத்திலிதி) இப்படி ஷுநிஹரகவ சுமசாதுமாகிலிது கம்ஹாம்ஹி வரஷேஷங்களிலே ஒன்றுமன்று, இங்கித்தைச் சொல்லுகை வுஸம மன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிஹரகவத்தாலேஜதி) ஸமஷி தயென்கிற வக்ஷுத்திலே உதாத்ரஹஷைரமென்று கருத்து. விவக்ஷிதமென்றப்போமோ, வாவகஹஷேமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஹவிஷவேணத்திலிதி) ஸஷரவெம்நிடுஷேஷமாகையாலேதனக்கு ஸவேணீயகவமும் ஹரணுக்குஜேஹகாஷெ ஸம்ஷுசாநகவமும் கூடாமையாலே ஹரஹஹகெவநெவ ஸவேணீயகவமென்று கருத்து. ஆனல் உதாத்ரயும் நச்ஸம் ஹவேணவரமாகில் ஸவேணவர வசிவவுணுத்தோடே வஜாரக்ஷியாநாதோவென்ற

ஸா-கா||யொஜநாநுஹயதி (வரசாத்தநீதுராதிநா)நநுதுரவண்ஷு நசீஹஷுவெஷராவாயைநரவெக்ஷுவரகவவணநாநளஷிதுவஙிஹா ராயநாராயணாயெதுஷுநசீஹஷுவிவக்ஷிதநெநஹயராத்தகநெர வெக்ஷு ஹெதாஷஹித ரக்ஷாஹரவஸவேணெ ஸம்வுஷாநஜ்ஞாவக கவாம்ஸீகாரோவயாக்ஷ. உவஸஜநதயொவஷுாவநெநாத்ர வண்வெஷாவாவரகாஷிஜேஷிது நெநஹயயெஷாவாய ஸஹவகதயாவ ஸாநீஹஹித ஹரநுாவவிஶிஷ நெநஹயஸு விவக்ஷிததயா வொவாய வரகம் ஷிஜேஷுதெவதிவஷநு ரக்ஷாஹரெ ஷாஷயாஹாவாத்தக நெநஹய வொயகஜெவந நசீஹஷு ஷாரஷு ஞாவிதி வொஷாஹரணசாஹ. (இச்ஶ்லோகத்திலிதுராதிநா) ஸவஷ

மூ || இந்த யோஜனையில் பக்ஷத்வயத்துக்கும் ஸம்பந்தோபாயம் உத்தரவ ணம் ஸம்ப்ரதிபாதகம். "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்கிற படியேயிவ்விடத்தில் நான் ஶ்ரீமந்நாராயணனுக்கென்று பரிஶி க்க "யஸ்ய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி, தமேவ ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யாதி களிற்படியே ரக்ஷணபரமும் ரக்ஷணபலமும் அவனதென்றிங்கே யபிப்ரேதமாகவுமாம். "நம:" என்கிறவித்தாலே சுத்தாத்மீயங்களோடும் ரக்ஷணதத்வங்களோடும் தனக்குத்துவக்கற்றமை காட்டுகிறது. ப ரஸம்பந்தவிதியிலும் ஸ்வஸம்பந்த நிஷேதத்திலும் தாத்பர்யமாகையா லேயிச்சப்தத்வநஸ்யமக்களிரண்டுக்கும்பலமுண்டு. இஸ்ஸமர்ப்பண ந்தன்னிலும் பரநிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாதிகளை நிஷேதிக்கைக்காக "நம:" என்கிறதாகவுமாம். ஸ்வஶப்த க்ரியையைக்கொண்டாலும் "ந

ஸா-டீ || வருளிச்செய்கிறார் (இந்தயோஜனையிலிதி) ப்ரத்யக்ஷரக்ஷ ஸமர்ப்பணபரம் ஶரணம் யோஜ்யஸமர்ப்பணம் தாத்பர்ய விஷயதயாத்மீயம் நமஸ்ஸிம்மூன்றுக்கும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதபரமென்று யோஜநாந்த ரமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதர்மா ந்பரித்யஜ்யேதி) இங்கு ஸ்வ ரக்ஷணபரங்களுக்கு பரஸம்பந்தவிதியும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேத ப்ரபத்தி ஶ்லோகார்த ஸ்வஸம்பந்த நிஷேதம் பரஸம்பந்தவிதி ப்ரபத்தி ஶ்லோகாந்தர தாத்பர்யமாம் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்றவ ருளிச்செய்கிறார் (பரஸம்பந்தவிதியிலுமிதி) வாக்யத்வயமும் ஸதி ஶப்தத்வநஸ்யநவிதமென்று தாத்பர்யம். பரஸம்பந்தவிதிநா ஸ்வஸம்பந்த நிஷேதஸ்ய ப்ரஸக்தஸமாந நமஸ்ஸுக்கு ஸ்வரூபாந்த மருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸமர்ப்பணந்தன்னிலுமிதி) இந்த யோஜனை களெல்லாம் நமஸ்ஸுக்கு யோகார்த்தஸ்வீகாராயீநமன்றோ, ப்ரஸித் தமான ஶ ப்தார்த்திகள் வாயிதமாயிருக்கயோகார்த்தஸ்வீகாரங்கூடு மோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஶப்தக்ரியையைக்கொண்டாலுமிதி)

ஸா-கா || ஸித்தப்ரதிவத்தேத்யாஹ. (இந்தயோஜனைநஇத்யாதிநா) ஸ்ய நாராயணாயேத்யஸ்ய ஶரணார்த்தப்ரவஸ்தர்த்தமஸ்வ ஸமர்ப்பணபரத்வம் நமஸ்ஸஸ்ய ஸ்வாத்மநிவ்ருத்திபரத்வம் ஸமர்ப்பணே ஸ்வாதி கர்த்ருத்வாதி நிவ்ருத்திபரத்வம் சேத்யேவம் பரதேவ யோஜநாந்தரமாஹ. (ஸர்வதர்மாந்த்யா திநா) ஸ்ய "நமஸ்தாராத்கம் யதேவமியாத்த நிவேஶந, இத்யுக்தே: கா ரண நமஸ்ஸ்ஸஸ்ய நமஸ்தாராத்க ஸமர்ப்பண பரத்வ நாராய ணஶப்தஸ்ய ஸமர்ப்பணப்ரதிஸம்பந்தி பரத்வ வேதாயபரத்வ மித்யாஹ. (ஸ்வஶப்தக்ரியேத்யாதிநா) அத்ர ஶப்தஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதிபரத்வ உபாயநிரூபக்ஸ்ஸஹும் தேநபோத்யதஇத்யத்ராஹ

தம் ॥ சாஸ்தி,, என்கிற வசநத்தைச் சுத்தஸத்வமயமென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணின வசோயுக்தி வ்யக்தியாலே இந்த ஸூத்ரமும் ஸத்வகுண ப்பொருளுக்கு ஸம்மதம். இப்படியுத்தரவசனத்தை சுத்தஸத்வகுண பரமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணிப்பார்க்கு இதுக்கநந்தரமாயிருக்கிற ஸர்வாதி பாயியான ஸர்வவிசேஷணமே ஸூத்ரத்வாத்மகம் ஸம்வேத்யமானபடியே

ஸா-நீ ॥ (வசோயுக்தி) ந்யாஸாநாதிஷ்டானஸத்வவ்யாக்யாநத்தின் வசோயுக்தி வசநவ்யாக்யாநத்தில் "தாஸஸ்தாஸ்ய ஸத்வஸம்பந்தாநம் பரமாத்மநம் ஸதாஸத்வமே ப்ரஸந்திக்கார நரேந்த்ர" இத்யாதி "நரஸ்ராரமகம்யமே விராயாத்மநிவேதந" இதி ந ஸ்வம் சுத்தஸத்வபரதயாவ்யாக்யாநாத் என்றுகருத்து. " அபநயணம் வ்ரஜ" இதிவிநியோகாநந்தரம் ப்ரபந்நரான்றிரஸ்ய ஸர்வம்விஹாய நஸ்வம் ஸத்வகுணபரமவசேவம் விதமென்றுகருத்து. ஆறு ஆமுத்தரவசனத்தைஸத்வகுணபரமென்றப்போமோ அப்போது ஸ்ரீ த்திலே ஸர்வம் ப்ரகாசியாமையாலே ஸதஸம்பந்தம் ஸாம்ஸாரஸ த்வகுணம் பண்ணுகிறேனென்று அயத்திற்கு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய முமம் விரோதமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉத்தி) சுத்த ஸத்வகுணம் பண்ணுகிறவன் சேஷவ்ருத்திகளைகயாவிவனுக்குவா ராஷ்டாதஸம் விரோதமாகையாலும் "ஸர்வமேவ ஸம்நிகேவல யிலோ ரோக்ஷகாங்க்ஷிணா"மென்கிறபடியே உபாயாத்மகமான ஸத்வ குணத்திற்கு ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமாகையாலும் ஸர்வவிசேஷமஸ்து விஷமென்றபடி. இப்படி உத்தரவசனத்திலே கம்பீரமாக விஷி க்க விந்த வக்ஷத்தைவிட்டுப்ரயாநமானவம்மிவிஷயைய நாதரித்துஉ த்தரவசனத்தை ஸர்வபரமாகயோஜிக்கிறவிதயோஜனைநயநாவல ளுயன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (வமெவதமானபடியேஉத்தி) வமவயோஜனைநயிலே வமவவசனமுவாயபரமாகையாலேஸ்ர ஸ்வாங்கித க்ரியாவகத்திலே ஸத்வகுணம் ஸாக்ஷமாகவுமாஸ மாகவும் வஷிக்குமென்று கருத்து. இப்படி அயத்தில் இரண்டுயோ ஜனையும் வமவர்வாயஸ்ஸஜனைதயாகில் மதாதிகளிலும் மற்றஸ ஸ்ராதிகளிலுமிரண்டாம்யோஜனையருளிச்செய்யாமலிருப்பா னென்ற ப்ரயமயோஜனையே "ஸீதாஸ்வாஸாதியமா:" உதாஹரணம் ஸ்பஷ்டம் ஹணாநமணத்தாலும் ஸர்வமும் ஸாக்ஷமாகையாலும் ஸாவ தா யவாஹாஸத்தாலும் ஸவஸஜனைதயென்று திருவுள்ளம்பற்றி இர ண்டாம்யோஜனையை விட்டு ப்ரயமயோஜனையைத்தானே வ்யாக்ஷி

ஸா-கா ॥ (இப்படிஉத்தராதி) சுஸவ்யோஜநாயா சுஸம்ப்ராப்த ஸ்வயோஜநாஸ்ரேஷ்டத்வஸ்ய யஹாஸ(வமெவதமாத்ராதி)ஜய த்

மூ॥ ஏவம்பூர்வமாக உத்தரவாக்யத்தை அநுஸந்திப்பார்க்கு இவ்வாத்மரக்ஷா பரஸமர்ப்பணம் உபாயபூர்வமான பூர்வவாக்யத்தில் ஶரணஶப்தோக்தமாநக்ரியாபக்ஷத்திலே அநுஸந்தேயம். இப்படி த்வயத்தில் பதங்களிலடைவே ஶப்தஸாமர்த்யங்களாலே புருஷகாரயோகம், அதின் நித்யத்வம், உபாயவைஶிஷ்ட்யம், ஶரண்யகுணபூர்ணத்வம், ஸம்பந்தவிசேஷம், திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகம், அதில் ஶேஷஹேது தனிப்பியுந்துறை, அதினுபாயஸ்வீகாரம், ஸ்வீகரணவிசேஷம், தத்ப்ரகாரங்கள், அதிகாரிவிசேஷம், ப்ராப்யவைஶிஷ்ட்யம் ஜ்ஞாநஶக்திவிஶிஷ்டப்ராப்யத்வம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வம், கைங்கர்யப்ரார்த்தநை, ஸர்வவிதகைங்கர்யோத்ஸாஹம், ஸ்வார்த்ததாநிவ்ருத்தி, அதினுடைய ஆத்யந்திகத்வம், ப்ராப்திப்ரார்த்தநாக்ருத்யத்வம், தயாவிஷயஹேதுத்வம், என்றிவை ப்ரதானமாய் இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களுமெல்லாம்

ஸா-நீ॥ ஸங்க்ராஹ்யமாக வாக்யார்த்தங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ஷேபித்து உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி த்வயத்தில் பதங்களிலடைவே இத்) புருஷகாரயோகஃ ஶ்ரீமத், இத்யுக்த்யா தந்நித்யத்வம் உபாயவைஶிஷ்ட்யம், நாராயணபதே ஶரண்யகுணபூர்ணத்வம் ஸம்பந்தவிசேஷஃ, சரணஶப்தே விக்ரஹயோகஃ ஶேஷஸ்வாஶ்ரயணஸித்த்யம் ததைவ தத்யோக்யோபாயஸ்வீகாரஃ ஶரணஶப்தோபஶ்லிஷ்டக்ரியாபதே ஸமர்ப்பணரூப ஸ்வீகரணம் ப்ரபத்யாஸாதி பரிகரஃ உத்தரே புருஷகாரஸம்பந்தஸ்ய ப்ராப்யஸ்ய ஶ்ரீவைஶிஷ்ட்யம், ஶ்ரீமதே இதி பதே நாராயணபதே ஜ்ஞாநஶக்திவிஶிஷ்டப்ராப்யத்வம், சதுர்த்த்யாம் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தத்ப்ரார்த்தநா ஸர்வவிய

ஸா-கா। ப்ரபந்நஸ்யாதிகாரிணோ ப்ராப்யஸ்யாநுஸந்தேயத்வாத் (இப்படி த்வயத்தில் த்யாதிநா) "ஶ்ரீமதேவாஸிஜெமித்யம் த்வயதேவ பரம்பதம் । ஶரணாக்தி ஸித்தாந்தேஷா" இத்யாதிஷிவ்யாக்யாஸ்வேக்ஷீஃ புருஷகாரயோகோபாயவைஶிஷ்ட்ய ஶ்ரீமச்சப்தேந ஸாப்தே புருஷகாரயோகஸ்ய நித்யத்வம் மதுபி ஸாப்தம் ஶரண்யஸம்பந்தோபாயஸ்ய குணபூர்ணத்வம் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தஸ்ய நாராயணபதே ஶாப்தேஷுமங்களவிக்ரஹயோகஶாஹாஶ்ரயஸ்ய சரணஶப்தே த்ருஶ்யதே. ஸ்வீகரணஇதி க்ருத்யவ்யாஹ்ருதஶாஸ்த்ரஸ்வரண காலார்ணாயீகாரீ விசேஷாஶ்ரயணஶப்தோபஶ்லிஷ்டக்ரியாபதே த்ருஶ்யதே. மஹாவிஶ்வாஸஸ்து க்ரியாபதே ஶாப்தஃ. த்ருஷ்டாந்தத்யாஸாக்ஷ்யமாதிகாரி த்வஜ்ஞத்வே ஶ்ரீமந்நாராயணபதே த்ருஶ்யதே. ஸர்வவிதகைங்கர்ய ஶாஸ்த்ரமாஶாஸ்தாங்கத்ஸ்யாஜ்ஞபதயோஸ்ஸாப்தாஃ. ஸ்வார்த்ததா நிவ்ருத்த்யாதயோ நமஶ்ஶப்தயோஜநாலப்தேந ஶாப்தாஃ. (இவற்றுக்கபேக்ஷித

விஸஜாதீயவிஷயவத்தான உபாயமென்றும் உபேயமென்று மிரண்டு ப்ரயோஜந ப்ரதிபாத்யங்களோடே துவக்குண்டு ப்ரகாஶிதங்களாயிற்று. இப்படி ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்திற்போலே தத்த்வவிஶேஷமும் உபாயவிஶேஷமும் பலவிஶேஷமும் இச்சாஸ்த்ரத்திலே ப்ரதிபாதிதமானாலும் இது ஶ்வேதாஶ்வதரஶாஸ்த்ரம்போலே பலாபேக்ஷாபூர்வகமான உபாயாநுஷ்டாநப்ரதாநமாகையால் உபாயபலங்களுடைய ப்ரவ்ருத்திக்ரமத்தோடே சேர்ந்த பாடக்ரமத்தாலே பலப்ரதிபாதகவாக்யம் பிற்பட்டாலும் அர்த்தக்ரமத்தாலே இது முற்படவநுஸந்தேய மென்று

ஸா-நீ || ப்ரக்ருதமாஹ, நந்விதிவப்ரதிஷ்டிதவ்ருத்தி தஶாத்ரிதீக்ஷணம் உத்தராம்ஶவ்யாக்யாநம், ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். (விவேசநி) விஶேஷார்த்யஶ்ருரணாஃ ஸாமாந்யோபாயஸ்ஸ்வரூபம் வர்ணயதி. விஶேஷோபாயஃ ஶ்ரீமாந் ஸாமாந்யோபாயஃ ப்ரகரணம் உத்தரவர்ணநம். ஆனாலும் அபயத்தில் ப்ரயோஜநோபாயபரமான பூர்வவர்ணமும் அநந்தரோபேயபரமான உத்தரவர்ணமென்றிப்படி க்ரமநியமங்கூடுமோ, ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்தையடியொத்தி உபாயபலங்களுடைய ப்ரவ்ருத்திக்ரமத்தாலே யிந்தக்ரமமிருக்கிறதென்றிலப்போ பூர்வார்த்தங்களுத்தரவர்ணார்த்தமான பலஞ்சேஷம் பூர்வமேவ இவ்வதிகாரிக்கநுஸந்தேயமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? "ஶாஸ்த்ரபூர்வகமே ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" இதி ஶ்ருதித்துவும் பலாபேக்ஷாபூர்வகோபாயாநுஷ்டாநபர மாகையாலே தத்க்ரமமாகவிக்கும் பலம் பூர்வம் அநுஸந்தேயமென்றார்களென்றிலப்போது உத்தரவர்ணம் ஶ்ரீமந்நாராயணபூர்வகமாக பூர்வமே பதிதமாகவேண்டாவோ? ஸாங்க்ரந்தரத்திலே பலாபெ

ஸா-கா || ங்களுமெல்லாம்) ப்ரதிபாதிதத்வேந பதிவாராயதபல ப்ராதாந்ய பலப்ரஶாஸ்த்ராதயஃ ஶீக்ஷாதிஷு க்ரமோ ந அநுஸந்தேயபாதத்வம். பராவரதத்த்வ ஸ்வரூபாதி ஸாத்ர ப்ரதிபாதநேவிஹித ததோபாயபராஷ்டாநேயோஃ க்ரமம் ப்ரயோஜந ப்ரதிபாத்யத்வேந ஸாத்யத்வம் பலப்ரயோஜநவைஶ்வரிகம் ஶாஸ்த்ரப்ரயோஜநம் ஶரணாகதிருபாயாநுஷ்டாநஸ்ய ஸ்வரூபத்வேந (இப்படிஶாரீரகேத்யாதி) ஸர்வோபாயாநுஷ்டாந ப்ரயோஜநமேவ உபாயாநுஷ்டாநா பேக்ஷித பலஸ்ய ஶாஸ்த்ரே ஸாத்யத்வம் பூர்வமநுஸந்தேயத்வம் ஶ்ரீமதாம் பாடக்ரமே நிர்ணீதா க்ரமேணாக்ஷரோபாயதி (ஆகையாலுபாயேத்யாதிநா) உபத்திக்ரமஃ உபாய பலப்ராப்யயோஜநிக்ரமஃ. அர்த்தக்ரமஸ்ஸ பலாபேக்ஷாபூர்வகமநுஷ்டாந ப்ராதிக ஸாமாந்யவ்ருத்தி ஸம்ப்ரதாயஃ. உத்தரகாரணம் பலபாராம்ஶஸ்ய பூர்வமநுஸந்தேயதா ப்ரஸங்கஃதி

உ௯ || ப்ரபந்நர்களருளிச்செய்வர்கள், ப்ராப்ய ப்ராப்யாம்சத்தை விசேஷித்துக்கொண்டன்றி உபாயவிசேஷமும் உபாயாநுஷ்டாநமும் பண்ணுனிறே. இப்படி திருவேங்கடத்திலும் உபாயஸ்வரூபாதிகாரம் ஸங்களில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டுகொள்வது. ஸ்வாதீந்யாய் கப்தி

ஸா-நீ|| ஸ்வரூபவிருத்தோபாயாநுஷ்டாநப்ரஸங்கம் ஸ்வரூபநியாமகமானது மிங்கொரேஹேதுஸித்தி ஸித்தாநுஸரணம் நதாநிஸித்தவிசேஷஸ்தர்மேராவ:- என்கிற ந்யாயத்தாலே யது நியாமகமன்று விதோநக்ரமத்திற்குசாஸ்த்ர ஸாத்யஸ்வரூபக்காரண உபாயஸ்வரூபமொருஸங்கித நியாமகமென்றில் அப்போது இங்குஸம்பந்தநபராதூர்த்தவித்தை விட்டுத் தூரவண்ணாஸ்யம்பவத் பேநுஸம்யோயமென்கைக்கு நியாமகமெதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) உபாயஸ்வரூபமொருஸ்வதேஹஸ்வாதீநமாவயிருக்க ப்ரபந்நம் ஸம்பந்நஸ்யாநுக்ரஹத்திலஸ்யத்துக் கேமதென்றவஸ்யத்துக்கத்தை உபாஸிக்கிறார் (ப்ரபத்தினிதி) "ஸ்த்ரீஷ்ணாத் ரஜஸ்ஸாதியவர்மோ ஸ்வதீ"தி ஸ்ருதியேஹஸ்யத்ஸ்ரூஷ்வாமர்ஸ்வரஸ்யா பாயா ஸஸ்ய ஞ்சிண வாங்ஞ்ஞஸ்ய வயா:, ஸவமயாஸ்யஸ்து ஸ்வாநுஷ்டாநர் ஸ்ஸ்யாநுஷ்டாநஸ்ய ஸ்வவிசேஷப்ரபந்நோபாயவிசேஷ ஸ்வ ஸ்யாக் ஸ்வவிசேஷதருணை பாயாநுஷ்டாநநிஷ்டித்தனோதா க்ருபாஸ்யத்ஞ்சிண ப்ரபந்நர் ஸம்யோயமென்று சொன்னார்களென்று கருத்து. ஆனாலும் அர்ய [illegible] ப்ராப்ராமானபடியாலே ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே முற்பட நதனமல்ல உபாயத்தையும நஷ்ணவதத்தியிலே ஸ்வத்தையும ஸம்யோயாநிற்கவிங்கு தவிவரீதமாகவநு ஸந்தாநத்ஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி திருவேங்கடத்திலிதி) க்ருதவே காரம் உநுஸம்யாந க்ருதவே காரம் வாங்க்ருதவே காரமுமென்கை. ப்ராப்யாம்சவிசேஷயிகாரங்ஷாங்க்ர ஷிகளிலேயஙமித்தமல்லாமையாலே அதன்றிக்கே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாநிற்கிறதஸங்கதமன்றோ? ப்ராப்யாம்சவிசேஷவிநாவிநிக்ரு வேநிஷித்தகாரிகளிலே க்ருதுஷம்ஷிக பாவக்ஷயஸ்வஸாயநக்ரியாநு ஷ்டாநம் பண்ணுகிறப்போலே இங்கும் பண்ணலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதீந்யாய்ஜதி) நிதூவெநிஷித்தகாரிகளிலேயரா தயாவானாலுமிங்குவுபாயம் காரூ்மானபடியாலே காரூ்ங்களில் வ்யா நஸ்வகாரணநயமிகாரமானபடியால் தஜஸ்யம் ஸ்வவிசேஷம்ப்ரபந்நவிசேஷம் வேணுமென்று கருத்து. அயமுபாயாநுஷ்டாநவரமாகில ன்றோ இப்படி சொல்லலாவது "அயநோஸ்யப்ரநுஸமாநந ஸஹ

ஸா-கா||ஸஹாநநிதூஹ(இப்படிதிருவேங்கடத்தாதிநா)உ௯ஞவேங்க ஸ்ரு வாயபரயொஜநாயாநயம்ஸ்ரூவேநுஸமேயஜதிஹாவ:. அயஸ்துவா

ரு || காரியானாலிறே இவனுக்கிவ்வுபாயாநுஷ்டானம்வருவது. "அபி நஸரணம்வ்ரஜ, அபாயஸம்ப்லவணாமதி:" என்கிற ஆசார்யர் பாசுரங்களாலும் உபாயாநுஷ்டானத்தை ப்ரதானமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. இங்கு ஸர்வதர்மானும் அதாவஸ்யகத்வங்களும் ஸர்வஸாமாக மூன்று ஆவர்த்தவாக்யங்களாலும் திரள உபாயப்ரதானமான

ஸா.நீ || ஸம்ஸ்கவம்ஸ்த்ர"வென்கிறபடியேகேவலவைராக்யத்யாநாவஸரமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அபவிதி) (பாசுரங்களாலுமிதி) ஸமஸ்தாஸுஸாஸ்ஸ்யஸ்:. இப்படிப்ரதாநத்திலும்ஸஸ்வலிலும் க்ரியாவதாரஸ்ஸாஹாரம்பண்ணினால் அபய மூன்று வாக்யமாகையாலே ப்ரஸ்ஸநிதமாய்ப்ராஸங்கிகமாக ப்ரஸம்ஸியாதோ? வாக்யஹேதுதோஷமும் வாராதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஸர்வவணுமிதி) ஆவர்த்தவாக்யம் மூன்றாலும் வாக்யவாக்யதயாவகவாக்யமாகையாலேசுஹாவாக்யமாகிறதென்று கருத்து. வாக்யவாக்யதயா ஹோவாக்யமேகமானாலும் ஸப்ரதாநமாகலாகாதோவென்கிறஸங்காவாரணம் (உபாயப்ரதானமானேதி) உபாயாநுஷ்டானஸாதாரப்ரதானக வாக்யம் கமனமென்று கருத்து. ஆனாலுமெனக்கநிஷ்டமெல்லாங்கழியக்கடவது ஏகம் ஸர்வம்பண்ணக்கடவேன் ஸர்வம்பண்ணுநிற்குறேனென்று மூன்று வாக்யமும் ப்ரதானமானபடியாலே ப்ரஸ்தாகாங்க்ஷயுமுபமும் தநீயோநகவாக்யதையுமொன்றனேயென்று ஸங்கித்து உத்தரம்

ஸா-கா || யாநேந உபாயாநுஷ்டானவரகேவ ஸஜதிஹோ. (அபவநேத்யாதிநா) ஸவஸ்தி ஸர்வஸ்ரணாநாஸவஸர்வகேக்ஷ்ய ப்ரத்யேகவிரோதிநிவ்ருத்திஸர்வகாயாஸவாஹ்யத்ய நீயகாஸநஸம்பாஸ்யாநாஸநாஸர்வகஸேவ அதாஸ்யஸம்பாஸ்யாநாஸநம் ஸ்வார்த்தயாந ஸநேயோஸ்: கஸ் கஸ்ஸ தநாஸம்யாந ப்ரகார: ஸவ கஸம்வாவார்த்தவாக்ய ஹேத்வவிரோதித்த்ராஹ. (இங்குஸர்வவணுமித்யாதி) நநு ப்ரதிபந்திநிவ்ருத்திரவிஸேஷம் கஸ்யாஸ்தி தஸ்மிந்ஸர்வகஸேவா நிஷ்டநிவ்ருத்தி: ப்ராஸ்நீயேதி கஸ்ஸம்பாஸ்யாநாஸநஸ்ய ப்ராஸ்ஸ்த்யிதி வேதிஸம் ஸர்வஸ்ணாநஸர்வஸர்வக ஏகம்கஸ்யாஸர்வ ஸர்வஸ்ரவஸ்யாஸேரவேந ஸேக்த்வஸாஹாவிகேநஸாஹாவிகஸேஸ்வஸ்தஸ்ர நாஸி கஸ்ஸ்ப்ரவாஹப்ரதிபந்தகாயமோக ப்ரதிபந்திநிவ்ருத்த்யேகார்யாவஸ ப்ராயஸ்சித்தவதே:. ஸவஸஹ்ய கஷ்டு ஸர்வவாக்யவி ரோதி நிவ்ருத்தே: ப்ராக் ஏகம்கஸ்தத்விஸேஷ்யேதி வேஸ. விரோதிஸ்வஸ் ஸ க்ரியாஸிநிஸர்வஸ்யேவநவிரோதயவ திஸம்வவி

மூ॥ ஒருவாக்யமாய்த்தலைக்கட்டக்கடவது. எங்ஙனேயென்னில்: ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வப்ரகாரநிரதிஶயபோக்யையான பெரியபிராட்டியாரோடே பிரிவில்லாத நாராயணன் திருவடிகளில் ஸ்வரூபப்ராப்தமான ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யத்துக்கும் விரோதியான ஸர்வமுங்கழிந்து பரிபூர்ணகைங்கர்யம் பெறுகைக்கு அகிஞ்சநனனவடியேன் ஸ்வரக்ஷண பராதிகளிலெனக்கு அந்வயமறும்படி ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளிலே ஸாங்கமாகஸம் ப்ரதானமான வாத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேனென்று த்வயத்தில் திரண்டபொருள். * * * * *

ஸா-டீ॥ ருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயென்னித்யாதிநா) ஸர்வஸ்வாமியாயித்யாதி பெறுகைக்கு இத்யுத்தரார்த்தவர்ணநம். அகிஞ்சநனை இத்யாதிபூர்வார்த்தவர்ணநம். பரஸமர்ப்பணஶப்தோக்திக்ஷேபஸித்த்யர்த்தாயாபேக்ஷிதவர்ணநம்ஸ்ய ஸஹாயாபேக்ஷகவாக்யமென்று கருத்து. இப்படி த்வயத்திற்கு பூர்வவர்ணத்திலே ஸ்ரீ உபலக்ஷணமென்றும் ஶரணௌ ப்ராப்யநிரபேக்ஷோபாயமென்றும் ப்ரார்த்தநாவும் யாவஜ்ஜீவாவர்த்தநீயமென்றும் பூர்வத்திக்கம்மாபேக்ஷையில்லை என்றும் மந்த்ரங்கள் ஸம்ஸாவித்வஸஹாவங்களென்றும் சிலஸம்ப்ரதாயமிருக்க அத்தையநாதரித்து கேவலயார்த்திவசத்தாலே அவதாரணநம்பண்ணுகிறதுதோஷ ஸம்ப்ரஸ்வத்தநமாகாதோவென்றவருளிச்

ஸா-கா॥ நிக்ஷேப ரூபஶப்தநாநிரூபவிஷயோக்தக்ரமாநவாதித்யம் விஸ்தரேண. ஸர்வஸ்வாமிநஸ்ஸர்வப்ரகார நிரதிஶயபோக்யஸ்ய ஸ்ரீமதோ நாராயணஸ்ய சரணயோர் நத்யாஹ ஶேஷஸூத ஸ்வரூபப்ராப்த ஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசிதஸர்வவிதகைங்கர்யஸ்ய விரோதிநஸ்ஸர்வஸ்யாபாகே ஸர்வகைநிவ்ருத்தௌ பரிபூர்ணகைங்கர்யம் ப்ராப்யேயமுபாயாஜ்ஞா ஶக்தோஹம் ஸ்வரக்ஷண பரஸம்பந்தோமே யதா நஸ்யாத் ததா ஸ்ரீமந்நாராயண சரணயோர் ஸாங்கம் பரஸமர்ப்பணம் கரோமீதி த்வயஸ்ய ஸம்க்ஷிப்தார்த்தம் இதி எங்ஙனேஎன்னிதி வாக்யஸ்யார்த்தம். பகவந்நாராயண ஶேஷபூதாத்மஸ்வரூபாநுரூப பகவத்கைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயபூத ஶக்த்யுபாயாதி ரஹிததயாகிஞ்சந பகவதீந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகோஹம் பகவதநந்யார்ஹ ப்ராதிகூல்ய ஸர்வப்ரகாரக்ஷேபரஹித விஶ்வேஶ்வரமோபாயிதா ஸமேதி ஸஹ ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக ஸ்ரீமந்நாராயணசரணபரிசர்யாகரணாய தத்ஸ்வரக்ஷணபரம் ஶ்ரீமதே நமஸ்யம் யதாஸ்யாத் ததா ஸ்ரீமந்நாராயண சரணயோர்ந்யஸ்யாமீதி நிஷ்க்ருஷ்டார்த்த இதிபாவ:.

௨௯ ॥ வைராக்³யவிஜ்ஞாநதநோ: ப்ரபத்திவிஜ்ஞாநதநோ: |
அநந்யகாமைகவிஜ்ஞாநநிவ்ருத்திதைவதைவதைக: ॥

ஸா - தீ ॥ செய்கிறார் (வைராக்யேதி) இதுவே ஸர்வஸம்மதமென்பதை ஸம்ப்ரதாயவிஷ்டமாகையாலே ஸத்பாத்ரம் ஸித்தோபாயம் அந்யஸாத்யஸாதநமும் உபாயமென்று கருத்து. (வைராக்யேதி) வைராக்யவிஜ்ஞாநங்களுடையவுமத்தம மாகையாலே ராமாநுஜமுநி ஸ்வாமிகளுடையவுமத்தம்போலே யன்றும் ப்ரபத்திவிஜ்ஞாநஸ்வாமிகளின் ஸங்க்ரஹம் அநுஷ்டித்து இருக் கையால் தத்வஜ்ஞாநமாகவந்தவுமத்தம்போலேயன்றும் ப்ரபத்தி ஸ்வீகாரத்திலும் ஸர்வஸாதநங்களிலும் ஹேயங்களாக வித்துக்களா னவர்களுடையவுமத்தமானபடியாலே பரமவைராக்ய வரணீய தா லேஶ மாத்ரவிஷயமாண ஶ்ருத்யாதிகளிற்படியேஸ்வஸம்ப ந்தமுமில்லாவிஷயங்களுடையவுமத்தம்போலேயுமன்று அநந்யகாமைக விஜ்ஞாநங்களுடையவுமத்தமானபடியாலே “ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் அநந்தக்லேஶபாஜநம் | த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:” இத்யாதிகளாலும் “ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா” இத்யாதிகளாலும் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநஸம்பந்நர்களான ஸ்ரீபராங்குஶாதிகளானவஸ்து ஸ்வாமிகளுடைய உபதேஶகாரணமான ஸம்ப்ரதாயபரிபாலநமான வுமத்தமாகையாலே இதுவே ஸர்வஸம்மதமென்றுகருத்து. இப்படி நாராயணன் திருவடிகளில் கைங்கர்யம்பெறுகைக்குஉபா யமாக வாக்யத்வயஞ்சொன்னது கூடுமோ? உபாஸநவிஶேஷ ணத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணவென்று இரண்டு ஸம்போதியாக்கி தவ யென்று உபஸம்ஹரித்து ப்ரபதநவிஷயங்களாலெபண்ணின உபஸ்தாநம் விரோதமாகாதோ ஸ்ரீமந்நாராயணசரணமென்று ஸமஸ்த விஷயத்தாலே மஹாவாக்யஞ்சொன்னோமென்றிலதற்கு ஸம் ப்ரதாயமுண்டோ ஸம்ஶயன் ஸர்வஜ்ஞயாநுஷ்டிக்க அத்யந்தா நமாகத்தான் மஹாவாக்யவர்ணநம் கூடுமோவென்றவருளிச்செ

ஸா - கா ॥ ஸர்வாரம்பே அத்யாத்ம ப்ரஶம்ஸை ப்ரகாஶித்ய ப்ரதிஷ்டாநிரபேக்ஷ ஸ்வத்ராஸவஸ்வீகாரதஸ்வரூபாதிஹரஸந்நா ஶுவாஹாவாரோபாவாதஸ்ய த்ருஷ்டிஸாமாந்யாத்யுதஸ்ய ஸம் ப்ரதாயவிஶேஷமாஹ (வைராக்யேத்யாதிநா) ஶம்பூஷ ஜவாத்யாவை கவாக்யேந நேகவாக்யேந யோஜநா க்ருதஸ்த்யேந கேவ லாவாய பரயோஜநாயாம் ஸம்விஶிஷ்டாவாய பரயோஜநாயா ஞ்சைக்ய வாக்யபேதேதி ஸம்பந்து ஸமஸாஸமஸாஸ்யாம் ...

௩௦|| உத்தேஶ்ய வத்வாக்யே ஸாமாந்யேஷு நவிஶேஷ: |
வாக்யம் வர்ணபதோக்தாநாம் ப்ரதாநம் ||

ஸா-ரீ|| ய்கிறார் (உத்தேஶ்யவத்விதி) இரண்டுமவஸம்வாதமென்று கருத்து. இதி இதம் வாக்யோ க்தவ்ய காரண வர்ணபதோக்தாநாம் வாக்யம் வ வசநத்வ ப்ரதாநம் ப்ரதாநமிதி. ஸமத்வம் தத்ர ஸ்வயாரோபஸி வாக்யாந்தரோக்தவாக்யார்த்தபாதாநாம் ப்ரதாந உத்தாரகாரகாணாம் தசேத் வாக்யவதி ஸாவம். ஆனாலும் இயத்திர்க்கேகவாக்யமாகவதும் சொல்லக்கூடுமோ? அப்போ இய ஸம்பந்த விரோதியாதோ ஸமத்வந்த்ரஹஸ்யங்களிருக்க இதுக்கே ர ஹஸ்யத்ரயார்த்த ப்ரதாநவாக்ய நிஷ்கர்ஷமுண்டோ? ஸ ர்வஶ்ருத்யாரணாத்தாலே ஸோக்ஷாயந்ஸ்ரவதாஸகூடுமெ ன்றில் ஆரநாதவ ஸோக்ஷமென்கிறது விரோதியாதோ? அது வ வத்யாப்ரதாநமாகமென்றில் இது திருவாக்த்திர்க்கும் தாத்பர்ய மன் றோ "ஸமத்வநக்ரமஹ்ஸி" என்று ஸமத்வநக்ரமார்த்தத்தையே வ ஸம்மவிக்கையாலே இதர்க்கு வ ரஸ்யாந்தாரங்கனே உத்யாதி ஸம்ஸங்களை வரிஹரியானின்றுகொண்டு ஶ்லோகத்தாலே அபிகார

ஸா-கா|| ஸம்வாதஸாம்யாஹ (உத்தேஶ்ய வதிதி) (வாக்யே) ஸ்ரீமந்நாராயணஸம்ப்ரபந்ந ஸ்வமந்த்ரார்த்தமேவ (ஸாமாந்யே) வ ரணஸம்பந்த ஸம்பந்தே ஸம்பந்த்யஸ்யஸ்வாமித்ய அநந்யஸம்பந்த வ ஸ்வ உத்யாகாங்க்ஷா ஶரணத்யாஸ்யாஸ் அயமேவ காங்க்ஷ ஸாம்யம் ஸ்ரீமந்நாராயண ஶரணாபத்யாஸ் கிமஸ்மதி காங்க்ஷ யம் நாராயணாய நம இதி நாராயண வ திஸம்பந்த ஶேஷத்வ விரோதி நிவ்ருத்த வேதத்வாஸ் வர்வவதாக்ஷேகம் வாக்ய தித்வம். உக்த காரணேந வாக்யம் அயம் வாக்யவேச ஞாநஸ்வ ஆய வ நிவாஸ்ய ஸாந்த ஸோக்ஷஸாயக்ஷம் ப்ர வ்ய ப்ராப்ய வ ரக்ஷயாய வ ரக்ஷஹ்ய ரக்ஷவிரோதிநாம் ஸ்வ ஸ்வ நிவாஸ்யம் ஸாமஸ ஸாந்தரஸ்ய நிவாஸ்யம் யத்ரப்ரஸ்த உத்ஸர்வஶ்ருதி தாஸஸ்ய வர்ண ப்ரத்யாஸ் வதவேதேதா ஸம்பந்த க்ருஸ்ஸம்வா வ யிஷ்ம் தத்ராஸ் நதத்வம் ஸம்ஸநாத்" தி ஶ்ருதிஸ்வாத்ய வ காரண ஸ்வரூபத்வ வயக்ஷிதஸ்வ ஸம்ப்ரஸ்ய ஸ்வ யிஷ்ம் ஸ்வயிஸ்ய ப்ராப்த தேதுவக்க அயத்ய ஸ்வ தாம் ஸமஸ்த ஸாதவதாஹித ஶ்ருதிஷ்ட நிஷ்ஸ தாம் ஸமவத நாஸவேகாத ப்ராப்தகதயா "ஸர்வதர்மாந்" இத்யாதி ஷஷ்டஸ்தவ்ய க்ஷணாஸமேதிதவ்ய விரோதவிஷயதேவ

[illegible] ||

[illegible]

[illegible] |

[illegible]

[illegible] ||

ஓதுமிரண்டையிசைந்தருளாலுதவுந்திருமால்

பாதமிரண்டுஞ்சரணெனப்பற்றி நம்பங்கயத்தாள்

[illegible] ஸங்க்ரஹிக்கிறார் [illegible] இப்படி [illegible] சொன்னது கூடுமோ, [illegible] கூடுமென்றில் [illegible] அப்படியானாலும் [illegible] யிலேயுமிப்படி [illegible] முண்டோவென்ற [illegible] யிலந்த [illegible] மில்லையாக [illegible] மாக [illegible] மென்று ஒருபாட்டாலே [illegible] ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஓதுமிரண்டுமிதி) (ஓதும்) ஓதப்படா நிற்கிற [illegible] பண்ணப்படாநிற்கிற (இரண்டை)

[illegible] (ஓதுமிரண்டை [illegible])

௨௪|| நாதனைநண்ணி நலந்திகழ் நாட்டிலடிமையெல்லாம்
கோதிலுணர்த்தியுடன் கொள்ளுமாறுகுறித்தனமே. (௩௫)

ஸா-டீ || பதத்வயவாக்யத்வயமிரண்டையும். ஸந்தர்ஶநார்த்தமேகைக
யாக்கொண்டு தாத்பர்யஸங்க்ரஹார்த்தம். (இசைந்து) கூட்டி (அருளால்) க்ரு
பையாலே (உதவும்) உதவுமவனை ஒருக்காலுச்சரியுங்கோளென்று
க்ருபையால் விதியாநிற்குமவனை ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலே "ஸக்ரு
தேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே" இத்யாதிகளாலே விதியாநிற்கு
மவனை (திருமால்) யால் வாத்ஸல்யமும் பெரிய பிராட்டியாரிடத்திலே
வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே ஸாபராதியாயிருந்தாலும் ஜீவனைவிடாதே தன
னை அங்கீகரித்தருளவேணுமென்று பிராட்டி ஸக்ருதிஜ்ஞாபனம்பண்ண
வே வாத்ஸல்யத்தாலே மறுக்கமாட்டாமலிருக்கிற ஸ்ரீயஃபதியினு
டைய (பாதமிரண்டும்) இரண்டுதிருவடிகளையும் ஸௌந்தர்யாதிஸர்வ
ஸ்வமான ஸர்வஸ்வமான விரண்டு திருவடிகளையுமென்றபடி.
(சரணெனப்பற்றி) உபாயமாகவத்யவஸித்து ஸத்யவஸாய பூர்வக
மாக ப்ரபதநம்பண்ணி. இவ்வளவும் பூர்வகண்டார்த்தம்.
(நம்பங்கயத்தாள்நாதனை நண்ணி) நம்முடைய பங்கஜவாஸிநியான பி
ராட்டியினுடைய நாதனை ஸ்ரீயஃபதியை நண்ணி தேஶவிஶேஷத்திலே
போய்கிட்டி. (நலம்) ஆநந்தம் (திகழ்) ப்ரகாஶமாகாநிற்கிற ஆநந்த
மயமான நாட்டிலே பரமபதத்தில் (அடிமையெல்லாம்)பண்ணும்
கைங்கர்யங்களையெல்லாம் (கோதில்)தோஷமில்லாத ஸ்வார்த்தத்வ
ஸ்வகர்த்ருத்வாதிதோஷரஹிதமான(உணர்த்தியுடன்)நிஶ்சயத்
தோடுபரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவத்தோடேகூட(கொள்ளுமாறு)பண்
ணும்ப்ரகாரத்தைகுறித்தனம். உபத்தில் பதங்களிலே அடைவாக அநு
ஸந்திக்கப்பெற்றோமென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தரகண்ட க்ரமமன்றிக்
கே மத்யமமாக வாக்யத்வயஞ்சொல்லுகையாலே பூர்வோத்தரார்த்த
மாக அர்த்தாநுஸந்தாநக்ரமத்திலே வாக்யாநுஸந்தாந மிப்படியும்

ஸா-கா || (இரண்டைஇசைந்தோதி) த்வயம்ஸார்த்தமபி ந்யஸ்ய(அருளாலுதவும்
திருமால் பாதமிரண்டும்சரணெனப்பற்றி) ஶாஸ்த்ரேஷு தத்ர ஸக்ருதேவ க்ருத
பரந்யாஸ்யேந ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணஸ்ய ஶரணாகதேர் விதாநாத்
ஸ்வாமிநா ஸ்ரீ த்வ(நம்பங்கயத்தாள் நாதனை நலந்திகழ் நாட்டில் நண்ணி)
ஸமுத்தீர்ணம் ஸ்ரீ யஃபதிம் பரமபதே ப்ராப்ய(அடிமையெல்லாம்)
ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யாணி
(கோதிலுணர்த்தியுடன்) ஸ்வார்த்த ஸ்வாமித்வ கர்த்ருத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய
போக்த்ருத்வாதி விபரீதாபிமாந ராஹித்யேந ஸ்வாநுபவ (கொள்ளுமாறு
குறித்தனமே) ஸ்வீகரண ப்ரகாரம் நிரணைஷ்யாம "வேதயாஸ்ஸூத்ராஸ

௩௦ || நவெதாஙாஹ்ராஹ்ஸா நஶய-ஶய நா தகூஶயிகம்
நதஜ்ஜ்ராதீஷு ந தஷிதாக ஸாகூிகவஷம் |
நஸகூாதாரொரஹ்யம் நபீயஹஜநாஷெ ாயஜநகம்
நஶூஷஸுஶவஹ்யம் நஅபவவநதீ கெஷகொரணஃ ||

இதி கவிதாகிககஸிம்ஹஸ்ய ஸவகந்த ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமெஙுடநாயஸ்ய வெதாஙாவாய்ஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமஹஸ்யத்ரயஸாரெ
அபராயிகாரொராஷ்டாவிம்ஶஃ.

ஸ்ரீமதெ நிமஶாகஶஹாதெஶிகாய நமஃ.

ஸா - நீ||பண்ணவேணுமென்று கருத்து. இனி அபயம்போலே "ஸக்ருதெவ நமெ ண" என்று ப்ரபத்திகரணமொன்றுங்களநேகமிருக்க அபத்தையே ரஹஸ்யத்ரயாகஸ்ராவம்பண்ணி கஷிவிவாரம்பண்ண வேணுமோ, "கஹொராயஸ்ய ஶாஹாத்ரம், கிஞ் தஸ்யவ ஶாஸ்ய" இத்யாதிகளாலே அபயாதிகஶாஹாத்ரவகளென்றில் அது கஷவாதராவமன்றோவென்ற வநெக த்ருஷ்டாந்தங்களாலே அபஶாஹாத்ரத்தை ஸமர்த்திக்கிருர் (நவெ தாஙாதிதி) வெதாஙாதயிகஶஸ்த்ருஷ்டம் ஶாஸ்ரம் யதா நாஸ்தி அயிக மித்ரஸ்ய ஸவத்ராநயஃ. ஶய-ஶய நாதயிகா தகூம் யதா நாஸ்தி "வெ தஶாஸ்ராகவராஹாஸ்தி நமெதவம் கெஶவாகவர"தித்யுக்தெஃ. (தக ஹதாக) ஹஶவகஹதாக அயிகம் தீயம் பவநம் நாஸ்தி "தெ வந நஶூநகாரெஷ தஶநாஷெவ ஸாயவ" இத்யுக்தெஃ. வநஜ ஶம் ப்ராஹ்மணவாத வாமவ இதி ஹஶவதெவொகூஸு. தஷிஶ தாகஹாஶவ காஷிதெ ஸ்வஶாக அயிகம் ஸாகூிகஸ்ராநவாஸ்ஸ்ராநம் நா ஸ்தி "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸிஷஃ"யாஶெவகணக்ஷாஸ யாரவ ஸஹஸ்ரம் ரொவெத நெரவெதவெ" இத்யாதிகம் த்ருஷ்டவ்யம். ஸகூாதாரொரஹ்யம் அயிகநாஸ்தி, ஸ்ரொரஹ்யம் ஸ்ரொரஹ்யஜநகம் ஸாகூிகாஹாரா தயிக ஶாரொரஹ்யஜநகம் நாஸ்தி. "ஸ்யஷ்கம்பஶ்ரீரொஹ்ய" இத்யாதிகஶத்ர த்ருஷ்டவ்யம். யதா ஸ்ரொரஹ்யம் ஸ்ரொரஹ்யதாஸாயநம் ஶொகஷாயநம் "உளஸுமஹுஷிஸகூவஸ்ர" இத்யுக்தெஃ. பியஹஜநாக ஸதாவாய ஸஶஸ்யனாஅ அயிகம் வொயஜநகா தகூஹா நஜநகஸாஸ்தி "ஸதா ஸஙாஷிஹஙவ்ர" இத்யாதயுக்தெஃ ஶமுகெ ஶொகஷாதயிகம் ஸளவஹ்யம்

ஸா - கா||பம் நாஸ்தி நமெதவம் கெஶவாகவரம், நவாஸுதெவாகவரமி ஷிகிம்வி, இத்யாதி ப்ரமாணாக வெதாதயிகம் ஶாஸ்ரம் வாஸுதெவாதயி

ஸா-டீ ॥ யதாநாஸ்தி "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணா। பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா" இத்யாதௌ ப்ராப்திஃ தயா ப்ரயோஜனாந்தரம் பரிகரம் ... [illegible] ... நாஸ்தீத்யர்தஃ। யதா வ உக்த ... [illegible] ... யதா ஸம்பூர்ணதா நாஸ்தி தயா வ்யக்தே தவ "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே। அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுக்தஃ ... [illegible] ... ஶ்ரீபாஷ்யகாரம் ... [illegible] ... ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய நாதஸ்ய ... [illegible] ... "... [illegible] ... ஸர்வம் ... நாராயணம் ... [illegible] ..." இத்யாதிகம் ... [illegible] ... ப்ரத்யக்ஷம் ... * * * *

இதி ஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய ... [illegible] ... ஶ்ரீபாஷ்ய ... [illegible] ... ஶ்ருதப்ரகாஶிகா ... [illegible] ... விரசிதாயாம் ... [illegible] ... அதிகரணம் ... [illegible] ...

ஸா-கா ॥ ... [illegible] ... நாஸ்தீத்யர்தஃ। யதா "... [illegible] ..." இத்யாதி ... [illegible] ... "ஸர்வம் ... [illegible] ..." இத்யாதி ... [illegible] ... யதாவா "... [illegible] ..." இத்யாதி ... [illegible] ... நாஸ்தீத்யர்தஃ। யதாவா "... [illegible] ..." இத்யாதி ... [illegible] ... நாஸ்தீத்யர்தஃ

ஸா-கா || ஶ்ருதே. யதா வா "யத்ர நாந்யத்பஶ்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி யேநாஹம் நாம்ருதா ஸ்யாம் கிமஹம் தேந குர்யாம்" இதிஶ்ருதிபி: மோக்ஷதஶாயாம் ஸர்வஜ்ஞத்வஶ்ருதே. ததா ச 'ஆயாஸ் பரதரோஹம் தேஷு நாஸ்திவேதேஷு பேதஷ: | ஆயாஸ் பரதரோஹம் தேஷு நஸ்திஸத்யம் ப்ரவீதிதே" "ஸவேஷாமேவ ஹந்த்ராணாம் ஹந்த்ரஸ்தம் பாரவஹம் | ஸர்வஜ்ஞராணஶாஸ்த்ரேண த்ருஷ்டிவாரம் பஹம் || ஆயாஸ் பரதரோஹம் தே நாஸ்திஸத்யம் ப்ரதோத்யாணாம் | யஸ்யாஜ்ஞாரணஶாஸ்த்ரேண பரஶம் ஸிஷிராஜ்ஞயா" இத்யாதி ப்ரமாணாஸ் ஸந்தேஹ அபத்யஜ்ஞாஸ்த்ராஹ (நவேதாஷாதித்யாதிநா). * *

இதி ஶ்ரீராமாநுஜ காருணிகஸ்ய வாதூல ஶாஸ்த்ரகாரஸ்ய

ஶ்ரீநிவாஸ குரோ: புத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந

விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்

ஆபாயிகாரஃ ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

அத சரமஶ்லோகாதிகார: ||

ஸா-டீ || இப்படி திருமந்த்ரமும் த்வயமும் மந்த்ரமாகையாலே அத்யய நதயோபதேஶ்யமாகையாலே ரஹஸ்யமானாலும் "ஶ்ராவயேச் சதுரோ வர்ணாந்"னென்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் ஶ்ராவ்யமான சரமஶ்லோகம் ரஹஸ்யமல்லாமையாலே இத்தை ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமாக்கி இதற்கு வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறோமென்று மூலமந்த்ராதிகாராதிகளிலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினது கூடுமோ. இது ஸ்வதஸ்ஸர்வஶ்ராவ்யமானாலும் அர்த்தத: ரஹஸ்யதமத்வாத் ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமென்னில் இந்த ஶ்லோகத்தை அர்த்தத: ரஹஸ்யமென்றுசொல்லக்கூடுமோ பாண்டஸபையில் க்ஷத்ரியனான அர்ஜுனனுக்கு அவனிஷ்டந் தோற்றும்படி ஸாரத்யம்பண்ணுகிற கோபஜாதீயனான பார்த்தஸாரதி சொல்லுகிற ஶ்லோகத்திற்கு ப்ராமாண்யமே ஶங்கிதமாகையால்ரஹஸ்யதமத்வஞ்சொல்லக்கூடுமோ ஸர்வேஶ்வரனான ஶ்ரிய:பதி தானே கோபவேஷனாக அவதரித்து உபதேஶிக்கையாலே இச்ஶ்லோகம்ரஹஸ்யமாகலாமென்றில் ஆனாலும் ஸமஸ்தாவதார ப்ராதுர்பாவதேஶம் போலே அநாப்ததேயம் ப்ரஸங்கியாதோ, பூர்வாவதார ப்ரத்யக்ஷ அநாஶ்ரயமாக அவஸ்தாந்தராபந்நமாகையாலே தத்ப்ரதேஶ ப்ரமாணமாகாமலானாலும் க்ருஷ்ணாவதாரம் கேவல பரிபூர்ணாவதாரமாகையாலே தத்ப்ரதிஷ்ட ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமாகலாமென்றிலானாலும்ஸர்வேஶ்வரனுமாய்உபதேஷ்டாவுமானஶ்ரீக்ருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணக்கூடுமோ, ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதிகுணத்தாலே ஸாரத்ய ப்ரவர்த்தநங்கூடுமென்னில் அப்போது ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸாரத்யாதிப்ரவர்த்தநம் ப்ரஸங்கியாதோ "ஸாத்ய ஸாதக ஸம்பந்தே நஶ்யஜ்ஜாநாதிநா"மென்கிறபடியே அர்ஜுநவிஶேஷமிருக்கையாலே ஸம்பவநங்கூடுமென்றிலானாலும் ப்ரணிபாதாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமில்லாதேயிருக்க முறை தப்பி அவனுக்குபதேஶிக்கக்கூடுமோ, "ஶிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" இத்யாதிகளாலே ப்ரணிபாதாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமுமிங்கு ஸ்பஷ்டமென்னிலானாலும்பாண்டஸபையிலே ப்ரஶ்நப்ரதிவசநமுமஸங்கதமன்றோ, ஸங்கதமானாலும் ரஹஸ்யதமோபாயமே உபதேஶ்யமாகையால் கர்மயோகாத்யுபதேஶமுமஸங்கதமன்றோ, கிஞ்ச அர்ஜுநனைக்குறித்து உபதிஷ்டமா

௨௬|| ய உபநிஷதாமந்தே யஸ்தாத³நந்தயாம்பலயே
ஸூதிஜநதாஶோகஶ்லோகஸ்ய꞉ ஸமஜாயத |
தமிஹ விதி⁴நா க்ருஷ்ணம் யத்நம் ப்ரபத்ய ஸநாதநம்
ஶமிதது³ரிதாஶங்காதங்காஸ்த்யஜஸ்வைரமாஸ்மஹே ||

ஸா-நீ|| அவனுக்கே உபாதே³யமாகையால் அஸ்மதா³தி³களுக்கு அநாவஶ்ய மாகையாலே அஸ்மதா³த்³யுபாதே³யமெங்ஙனே, இந்த உபாயத்திற்கு ஶக்தியோக்³யதாத்³யபேக்ஷயா ரஹஸ்யதமத்வமெங்ஙனே, கீழ் இந்த ரஹஸ்யதமோபாயம் முதலான ஸர்வார்த்த²மும் சரமஶ்லோகத்திலே ஸித்³தி⁴க்கையாலே அதத்³வ்யாக்²யாநமும் அநர்த்த²கமன்றோ, இத்யாதி³ ஶங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு சரமஶ்லோகவ்யாக்²யாநத்தை “ஏஷ நாராயண꞉” என்று தொடங்கி மஹாவாக்யத்தாலே விஸ்தரேண அருளிச்செய்யக்கடவராய்க்கொண்டு ஆத்³யஶ்லோகத்தாலே அதி⁴காரஸாரத் தையும் ஶங்காபரிஹாரங்களையும் ஸங்க்³ரஹிக்கிறார் (ய இதி) (ய꞉) ஸ்ரீக்ருஷ்ண꞉ (உபநிஷதா³மந்தே) ஸர்வோபநிஷதா³ம் ஶீர்ஷே ப்ரணவாத்³யாதி³ ஶப்³த³ஶரீரேண ஸர்வோபநிஷதா³ம் ஸாரபூ⁴த꞉ ப்ரதிபாத்³ய இதி ஸர்வவாசகாஶப்³தே³ந உபநிஷச்ச²ப்³தி³ ப்ரதிபாத்³ய ஏவ ப்ரஜ்ஞாதே. “ப்³ரஹ்மண்யோ தே³வகீபுத்ரோ ப்³ரஹ்மண்யோ மது⁴ஸூத³ந꞉” இத்யபி விஶிஷ்ய ப்ரதிபாத்³ய இத்யபி ப்ரஜ்ஞாதே அதோ ஸர்வோபநிஷத்ப்ரதிபாத்³ய பரம்ப்³ரஹ்மைவ க்ருஷ்ணரூபேணாவதீர்ணமிதி தாத்பர்யம். (அநந்தயாம்பலயே) ப்ரஸித்³த⁴ம் பா³தி⁴தஸ்ய பரித்ராண இதி ப்ரதிபாத்³யதே. (யஸ்மாத்) ஸ்ரீக்ருஷ்ணாத் ஸூதிஜநதாஶோகஸ்ய ப்ரஶமித ஸர்வஜநஶோகஸ்ய ஸ்வயம் ஸமஜாயத. தயா ம்பலயே꞉ ஸ்வயம் ஸஞ்ஜாயதே தேந தேநைவ ஶ்லோகரத்நேந உதீர்ணமிதி ப்ரஜ்ஞாதே. அநேநாஜுநம் ப்ரதிக்ருத்ய ஸர்வலோகஸம்ரக்ஷணாய தயாபரவஶஸ்ய ரஹஸ்யதமோ க்த்ய ஸர்வலோகஸம்ரக்ஷணாய...

ஸா-கா|| ஏவம் ப்ரத்யக்ஷ பரதத்த்வாநாம் வாக்யாநாம் அநுஷ்டா²நஸ்ய ப்ரதிபாத்³ய பாயோ பாயாதி⁴காரிணாம் விஶிஷ்ய ப்ரதிபாத³கஸ்ய சரமஶ்லோகஸ்ய தத்வாக்யயோஜநாம் வக்ஷ்யமாணமதி⁴காரஸாரம் ஸங்க்³ருஹ்ணாதி. (ய உபநிஷதா³மித்யாதி³நா) ஸர்வவேதா³ந்தஸாரஸ்ய அப்ரமேயதயா விவக்ஷிதயா ஸ்வாதீ⁴ஷ ஸாரநாராயணஸ்ய நாமதோ³ஷஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோத³யஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஶோகத்ரயம் ஶோகநிவர்த்தநப்ரவ்ருத்தோத³யஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஹ்ருதயாநுவிர்பூ⁴த꞉ ஶ்லோக꞉ ப்ரவ்ருத்த꞉ ஸர்வேஷாம் ஸர்வ ஹிதாய ஸமுத்³த⁴ரணம் ஸமஸ்த தஸ்ய ஸர்வகாரணாஶ்ரித்யாய ஸ்வர்ணாஸ்யவிரோதி⁴ நிவ்ருத்திம் காரயந் தஸ்மை கைங்கர்யோசிதஸ் ஸர்வாவஸ்தா²ஸ்விதி நிவ்ருத்திஶங்காபயம் தஸ்மைகைங்கர்யோசிதஸ் ஸமஸ்தாபராதா⁴நாம் ஸந்தி⁴தா ப்ரஸேவேத்யர்த²꞉. ஏவஞ்ச ப்ரபந்நாநாம் ஸாதி⁴தா ஸ்வேஷ்டத்யர்த²꞉.

மூ|| [illegible]
[illegible]

ஸா-தீ|| [illegible] (தம் க்ருஷ்ணம்) [illegible] ஶ்ரீக்ருஷ்ண [illegible] (ஸநாதநம் [illegible]) [illegible] "[illegible] க்ருஷ்ணம் [illegible] ஸநாதந" இதி [illegible] க்ருஷ்ணம் (விதிநா) [illegible] விதிநா [illegible] ஶாஸ்த்ரதர்ஶிதா: [illegible] விதிநேத்யநேநாக்ஷேப்ய [illegible] த்ருதீய [illegible] ஶாஸ்த்ரதர்ஶிதா [illegible]. இப்படி [illegible] என்று க்ருதக்ருத்யாநுஸந்தாநஞ்சொன்னது கூடுமோ? இந்த ஶ்லோக [illegible] மன்றோ ஸாக்ஷாதுபாயமன்றோ என்றருளிச்செய்கிறார் (த்யாஜ்ஞாநேநேதி) (த்யாஜ்ஞாநேந) [illegible] (நியமஹாநேந) [illegible] (ஶ்ராவிதஶ்ரிதேஶைஶ) [illegible] (பாஞ்சாநநேஹா) [illegible]. (பஹுமிரயநேந) [illegible]

ஸா-கா|| [illegible]

[illegible]

௪௭॥ ஒண்டொடியாள் திருமகளுந் தானுமாகி
யொருநினைவா லீன்றவுயி ரெல்லா முய்ய
வண்டுவரை நகர்வாழ வசுதேவர்க்காய்
மன்னவர்க்குத் தேர்ப்பாக னாகின்ற

ஸா-டீ॥ யஸ்யவிஹித ப்ரயோஜநமுபாயம் வக்ஷ்யமாணத்வாத் ப்ரபத்தேஸ்ஸாரத்ய தாம்பத்யாவிருபாயம் பூர்வோக்தமென்று கருத்து. இங்கு ஸாரதி யென்று சொல்லுகையாலே இவன் ஸாரத்யம் பண்ணினதுவும் தத்த்வ ஜ்ஞ அர்ஜுநனுக்கு ஸகலஹிதஶாஸ்த்ரங்களை யுபதேஶித்தது வொருகொள்ளை ஸாரத்யமாகையால் ஸாரத்யம் நிஷ்க்ருஷ்டஹேது மன்றென் றுமத்த உபதேஶம் ஸுஹ்ருதி ஸாமாந்யமென்றும் ஸூசிதம். இப்படி ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற இவன் என்று சொன்னது கூடுமோ? இந்த உபாயம் ஸம்ஸார நாஶகமாகையாலே ஸ்வஸ்த்ரீ ப்ரகாஶநாஶகமாகை யால் ஸ்வஶாஸ்த்ரோக்த ஸாதநமிருப்படி உபதேஶிக்கக்கூடுமோ, ஆ யாதி கரணேஷு ஶ்ரீவிஷ்ணுக்கே உபாயத்வ ரக்ஷகத்வங் சொல்லுகையாலே அவிரோதமாக "ஏகமேவ ஶரணம் வ்ரஜ" இதி ஸ்வ யமேவ உபாயத்தைச் சொல்லுகிறது தான் கூடுமோ? உத்தாரி ஶங்கைகளைப் பரிஹரிக்கின்றாக்கொண்டு உபதேஶ ப்ரகாரத்தை பாட்டாலே ஸம்க்ஷேபிக்கிறார் (ஒண்டொடியாளித்யாதி) (தண்டுளவமலர்மார் பன்) (தண்) ஶீதளமான (துளவமலர்) திருத்துழாய் புஷ்பத்தை (மார்பன் மார்பிலே வக்ஷஸ்ஸிலே உடையவனான ஶரண்யன் கண்ணா. (ஒண்டொடி யாள்) (ஒண்) அழியாதாயிருக்கிற (தொடி) ஆபரணத்தையுடை ய (திருமகளும்) பெரியபிராட்டியாரும் (தானுமாகி) ப்ரபத்திவிஷயமாக கிம்சந ஸ்ரீய ஸஹதேவாஸுதேவாய ... (ஒருநினைவாலீன்ற) "ப ஹுஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த (உயிரெல் லாமுய்ய) சேதநரெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி. இதற்கு தான் சொன்ன

ஸா-கா॥ ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மீஸஹாயஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஶ்ரவணாத் (ஒண் டொடியாள் ஶ்ரீஸஹித)(ஒண்டொடி யாள்திருமகளுந் தானுமாகி) நிரதி ஶயாநந்தப்ரஸாதாவிஷ்டசேதஸா (ஒருநினைவாலீன்ற) "ஸஹ ஸ்ரீ ஶேஷஸ்வஸிஸ்ரஸாஸ்ரஸ்வதீ ... ப்ராமாணிக்யேந ப்ரவர்த்திதோ" இத்யுக்தேஶ்ச ப்ரஜாஸம்க்ஷே பேநாக்ஷ பாஸித்வா. (உயிரெல்லாம்) சேதநாஸுதேவ (உய்ய) ப்ரயோ ஜநவஶாயா (வண்டுவரை நகர்வாழ் வசுதேவர்க்காய்) ஸர்வேஷாம் ஸமவஸ்தி ப்ரகாஶா ஸ்ரீவஸுதேவயோ ஸஜீவிந ஸ்வகாவ்யாத் ஸாரகாஞ்ச ரா பரிபூர்ணஸுலக்ஷணை வஸுதேவ தநயோ ஸ்ரீக்ருஷ்ண மன்னவர்க்குத்தேர்ப்பாகனாகின்ற)ராஜ்ஞாம் ஸாரதிர் ஸ்ரீக்ருஷ்ண

உசு || தண்டுளவமலர்மார்பன்றானேசொன்ன
தனித்தருமந்தானெமக்காய்த்தன்னையென்றுங்
கண்டுகளித்தடிசூடவிலக்காய்நின்ற
கண்புதையல்விளையாட்டைக்கழிக்கின்றானே. (சகூ)

ஸா-தீ || என்கிறதோடே அந்வயம். (வண்டுவரைநகர்வாழ்) (வண்) அழகிய தாயிருக்கிற (துவரைநகர்) த்வாரகாபுரம் வாழும்படி த்வாரகாஜநம்வாழும்படி (வசுதேவர்க்காய்) வஸுதேவநந்தநனாய் அவதரித்து அநந்தரம் (மன்னவர்க்கு) ராஜாக்களுக்கு பாண்டவர்க்கு (தேர்பாகனாகி நின்ற) ஸாரத்யஸாமீப்யாதி ஸ்ஸ்வபாவத்தாலே பாண்டவஸாரதியாய் நின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன் ஸகலஜீவர்களுக்கும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி தானே சொன்ன ஸ்வயம்வசொன்னதான [illegible] என்று கருத்து. (தனி) அத்விதீயமான (தருமம்) "[illegible]" என்கிறபடியே ஸித்தோபாயமான (தான் எமக்காய்) அஸ்மாகம் ஸ்வீகர்த்தாவாய்க்கொண்டு [illegible] தன்னையென்றும் [illegible] [illegible] கொண்டு [illegible] கிட்டி ஸாக்ஷாத்கரித்து (களித்து) [illegible] (அடிசூட) [illegible] (விலக்காய்நின்ற) [illegible] (கண்புதையல்விளையாட்டை) [illegible] என்றபடி. (கழிக்கின்றானே) [illegible] விறகுசெய்

ஸா-கா || [illegible] (தண்டுளவமலர்மார்வன்) [illegible] (துளவமலர்) [illegible] (தானேசொன்ன) [illegible] (தனித்தருமம்) [illegible] (தானெமக்காய்) [illegible] (தன்னை என்றுங்கண்டுகளித்தடிசூட) "[illegible]" [illegible] (விலக்காய்நின்ற) [illegible] (கண்புதையல்விளையாட்டை) [illegible]. "[illegible]" [illegible] (கழிக்கின்றானே) [illegible] [illegible]

ஶ்லோ|| "ஸ ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: | நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாஶ தர்மஸம்ஸ்தாபநங்களுக்காக வண்டுவராபதி மன்னனாய் வந்தவதரித்தருளி ஸர்வஸுலபனாய், "த்ரைலோக்ய ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஸ்யந்தே ஜநார்தநம்" என்கிறபடியே ஶரணாகதரான பாண்டவர்களுக்கு இன்னார் தூதனென நின்று அர்ஜுநனை ரதியாக்கித்தான் ஸாரதியாய் அவனுக்கு விதேயனாய் நின்ற வளவிலே, இவ்வர்ஜுநன் தன்னை நிமித்தமாத்ரமாகக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன் தன் ப்ரதிபக்ஷங்களை நிரஸிக்க நின்ற நிலையைக்கண்டு பந்துவிநாஶம் ஸித்தமென்று நிஶ்சயித்து ஸ்வஜநஸ்நேஹத்தாலே பிறந்த ஶோகத்தாலும் ஸ்வஜநக்ருபையாலும் ஆசார்யாதிகள் பூஜ்யரேயாகிலும் அவர்கள்வதத்தாலே பாபம்

ஸா-டீ|| இன்றுனே என்கை. இங்கு ஸ்வஸ்யஶ்ரீமாந்ஸாபேக்ஷயாவஸ்வத்த ப்ராப்தஸ்ஸ்வஸ்வதபோஜீவநம் தனக்கு ஸாமர்த்ய வஸ்துகமாகையாலே ஶ்ரீபராஶரோக்தவசநம் பாராஶர்யஸம்ஹிதாகரமன்றென்றபடி. ஒண்டொடியாள் திருமகளுந்தானுமாகி என்றது ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யவஹித ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார ரக்ஷணாதிகளிலும் ஶ்ரிய: காரணத்வ ஶேஷத்வமாகையாலே "ஸாஹஸ" மென்கிறவிடத்திலும் ஶ்ரீவைஶிஷ்ட்யத்தில் தாத்பர்யமாகையாலே அயாத்யாக்த விஶிஷ்ட வஸ்துவ்யவிரோத மில்லையென்று கருத்து. இனி பூர்வோக்த ஶங்கைகளை ப்ரமாணாவ்ருத்திகளாலே விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (ஸஏஷ இத்யாதியால்) (ஸாது இதி) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம்" என்கிறவசநஸித்தம். (வண்டுவராபதிமன்னனு இதி) த்வாரவதீ ப்ரமாணமாகையால் தத்ராமஹிமாதிநம், ஷ்ரீராஜத்வம் த்வாரகையிலே என்று கருத்து. (ஸர்வஸுலபனாயி இதி) அவதாரம் ஸௌலப்யகார்ய மென்றபடி. (அர்ஜுநே இதி) "நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசி" இதிவசநஸித்தம். இதனாலே பாஞ்சஜந்யயிலே ஶிஷ்யாசார்யக்ரமம்

ஸா-கா|| ஸவ்யஸாசி யோஜநமிதவத்ருஶோகஸ்வதாரயதி. (ஸஏஷநாராயண இத்யாதிநா) (ஸாதுபரித்ராணேத்யாதிநா) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" இத்யேதத் ஸூசிதம் (வண்டுவராபதிமன்னனாய்) த்வாரகாநாயகோஸ்மீத்யுக்த்வா (இன்னார்தூதனெனநின்று) பாண்டவதூதஇதி உதாநீதவி ப்ரயாஸஸ்ய ஏதத் ஸ்வஸ்தயாஸ்ரீகேஸவத்வஸ்ய. (ஸ்வஜநஸ்நேஹத்தாலேயித்யாதிநா) "ஸ்வஜநஸ்நேஹ காருண்யயுத்த யுத்யபயாகுலம் | பாபஞ்ச ப்ரபஞ்ச ஶாஸ்த்ரீய ஸாதுஸாதாரணம்ஸ்ருதி",

மூ || வருகிறதென்கிற பயத்தாலுங் கலங்கினது ஹிதமென்று தெளியவே ணுமென்று பார்த்து "யச்ச்²ரேயஸ்ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்³ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தே(அ)ஹம் ஶாதி⁴ மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவனுடைய ஶோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக தே³ஹாதி³வ்யதிரிக்தமாய் பரஶேஷதைகரஸமான நித்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஈஶ்வரஸ்வரூபத் தெளிந்தவனுக்கு பரப⁴க்த்யநுஷ்டா²நத்துக்கு ப்ரணாட்³யா காரணங்களான கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகங்களையும் ஸாக்ஷாது³பாயமாக வேதா³ந்தமான ப⁴க்தியோகத்தையும் ஸவிஸ்தரமாகவுபதே³ஶிக்க, இப் பரப⁴க்த்யநுஷ்டா²நத்தைக் கடுகப்பெறவேணுமென்கிற த்வரையுண்

ஸா-தீ|| டாய் ஸ்வருசியாயிற்றென்றுகருத்து (யச்ச்²ரேய இதி) இதனாலேமுறைதப்பாமல் ஶரணவரணம்பண்ணி கேழ்க்கையாலே ரஹஸ்யஶ்ரவணவிரோதமில்லை என்று கருத்து. (ஶோகத்தை இதி) இதனாலே தத்த்வஹிதப்ரபத்த்யநுஷ்டா²நவிவேகஜநித ஶோகாபநோத³நம் கர்மயோகா³த்³ய-

---

ஸா-ஆ || ஶ்ரீமத்தத்த்வஹிதஸ்வாநஸம்ப்ரதா³யவித்³வாந். யதோ³க்த ப்ரபத்த்யுபாயோபதே³ஶமஹாகாருண்யஸஹிதஶிஷ்யோபதே³ஶாய ஸம்ஸாரஸ் தயா(அ)(அ)கர்ஷித்ய: கதி²யஸ்ய யதா²ர்த்தோ²பதே³ ஶத்தி வசநம்ஹாகாருண்யோபநிஷத்ம் ஶரணாக³தஶிஷ்யோபதே³ஶார்த்த²ம் ஶரீரயோர்ப்⁴யஸ்தம் ராவணாதி³போத்³யநாநாயுதாதி⁴ஷ்டி²தோஹவ். (எதஹிதமித்யாதி³) இதத³ம் ஹிதமிதி ஜாநீயாதி³தி நிஶ்சிதத்வம். (யச்ச்²ரேயஇத்யாதி³)யஶ்ரேஷ்ட²ம் ஶ்ரேய இதி நிஶ்சிதமித்யநுக்³ருஹிகாநிதாந்தோதேதாஸ்ஸ்த்வவத்த்வ இத்யர்த²: (ஶிஷ்யஸ்தேஹமிதி) ஶிஷ்யஸ்த்வாகு வசநாத் ஶாஸநீயோஹமித்யர்த²:(தே³ஹாதீ³தி)"நஹிப்ரபஶ்யாமி மமாபநுத்³யாத்³யச்சோ²கமுச்சோ²ஷணமிந்த்³ரியாணாம்" இத்யுக்தப்ரகார விஶிஷ்டஸ்யார்ஜுநஸ்ய ஶோகநிவ்ருத்திம் ஹாவிப⁴க்தி நாஶ ப்ரதிஸம்ப³ந்தி⁴ந: பரப⁴க்த்யநுஷ்டா²நா ஜ்ஞாநஶுத்³த்⁴யர்த²மாத்மதத்த்வஜ்ஞாநம் தே³ஹாத்மவிவேகாத்³யுபதி³தே³ஶ. ததா²பி பரப⁴க்த்யநுஷ்டா²ந ஜ்ஞாந நிமித்த ஶோகாநிவ்ருத்தே: பரப⁴க்த்யநுஷ்டா²ந பாயஶ்ரவணமுபதி³தே³ஶ. ததா²பி ஶோகாநிவ்ருத்தே: உபாயாந்தர உபதே³ஷ்டவ்ய ஸத்த்வத்த்வேந விலம்ப³ காரித்வாதி³கம் ஶோகநிமித்தமித்யநு ஜ்ஞாய உபாயாந்தர மித்யுக்தா நிவர்த்ததம் நிஷ்டத்வேந விலம்ப³ காரிணம் ஸர்வவித⁴ஶோக நிவர்த்தநக்ஷம உபாயம் ப்ரபத்திம் உபதி³தே³ஶேத்யர்த²:."ஸகலகர்மநிரதாஶ்ரமாந்தரா ஸாங்க³ஶிஷ்யா| நாமாஶ்ரிதரணஸ்ய ஸத்யம் கமலேக்ஷண த்வாம்"த்யாதி³ ப்ரமாணாத் ஶரண்யஸ்ய ஸர்வோபாயாதி⁴காரமிதி தே³ஶதஸ்த² த⁴ர்மஸ்ய ஸர்வதே³ஶஸ்ய ஶாஸ்த்ரே ப்ரதே³ஶதே³ஶ ஶ்லோகஸ்ய

மூ || டேயாகிலும் ஸர்வாதிகாரமான இவ்வுபாயத்தினுடைய பக்ஷாந்தரத்தி லும் இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்கபேக்ஷித ஜ்ஞாநஶக்திகளுண்டே யாகிலும் அநேகாவயாநந்தரோடேகூட விளம்பாஸஹிஷ்ணுவான உபாய ஸ்வபாவத்தாலேயபிமதம் கடுகத்தலைக்கட்டாதபடியிருக்கையாலும் நி ரதிஶய ஶோகாவிஷ்டனை அர்ஜுநனை வ்யாஜமாகக்கொண்டு பரம காருணிகனான ஸ்ரீகீதாசார்யன் “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ | அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோ க்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:” என்று தான் விதித்த விஹிதவுபாயங்களில் “த்வ தாதிஷ்வப்யஶக்தஸ்ய ஶரணாகதிஸாதநம்” என்கிறபடியே தன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்கும் மற்றுமபிமதமானவை யெல்லாத்துக் கும்பொதுவான ஸாதநமாய் ஸுகரைஶ்வர்யஸம்ஸ்காரஞ்சாத்ருத்யாதி ஸாபி காரநிரபேக்ஷமாய் ஸர்வதரமாய் க்ஷணகர்த்தவ்யமான ரஹஸ்ய தமோபாயத்தை ஶோகத்வ்யவஸ்திமில்லாதபடி ... வஸாநமான வரமோபதேஶத்தால் ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமாக வருளிச்

ஸா-நீ || ப்ரபத்தியம்ஸமதமென்றுவ்ருத்தி. (ஜநநந்நனை இதி) உபதே ஶ்யமானஉபாயம்ஸர்வாதிகாரமாகையாலே அர்ஜுந வ்யாஜீக்ருத்ய ஸர்வாதிகாரோபதேஶமென்றபடி.- “வ்யாஜேந சைவ ஶரணம் வ்ரஜேதி”யென்று ஸகலஜநஸாதனம் ஸாத்யவேக்ஷயா உபதேஶ ஷாலஸாதந வக்ஷ்யத்திக்கு ரஹஸ்ய தமமென்றதனை என்ன வருளிச் செய்கிறார் (தாவதாதிஷ்விதி) ஸர்வேஷ்வபிஸாத்யேஷு ஸாத்யேஷு ஸம்ஸாரோத்தீர்ணம் தாவதேவ ஸாக்ஷாத்ஸாதநம் அபீஷ்டேஷ்வபி ப்ரத்யக்ஷம் ஸகலஸாதநஸாதநம் ஸாதாரணம் தாவத்ஸ்ரீமதேதாதம் ஸகலஸாதநஸாதந ஸாதக தயா ஸகலம் ஸாஸாமர்த்யம் ஸாதநத்வம். (ஸகேதி) ப்ரா ரப்தவாவநாஸத்திற்குமென்றபடி. (பொதுவானதி) ஸர்வேஷ்ட ஸாதநியதோஷ ஸ்வஸாதாரணமென்றபடி. (ஶோகத்வ்ய தி) ஶோகமோஹாதிகள்போலவன்றிக்கே ஸகலாதிகாரிகளை விஶதமாக வொழிக்கையாலே இது ரஹஸ்யதமமென்று கருத்து. (உப தேஶவஸாநமானதி) ரஹஸ்யதமோபாயதயா ஸர்வம் க்ருத்வா இதி ப்ரகாரேண ரஹஸ்யதமோபதேஶாவஸாநமான என்கை. இப்படி ரஹஸ்யதமோபாயம் விதேயமானால் “மாமேகம் ஶரணம் வ்ர ஜேதி” என்று உபதேஶிக்கவேண்டியிருக்க ஶரணம் வ்ரஜ என்று மேக்

ஸா-கா || ரஹஸ்யதிஸர்வம். ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தஸம்ஸ்க்ஷேபஶ்ரவணோ ஸர்வஸாரமுபதேஶத்”இதி ஶ்ரீதரார்யாந்ந்ஜேயவகுத்வமா வஶேஷ ஸர்வஸாரஸ்யஸாரமான வேதாந்தஶோகநி வர்த்தகமுபதேஶத்தை ஸம்ஶயமறவேதாந்த

[illegible] செய்கிறன். [illegible] தானே [illegible] "[illegible]" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு [illegible] யாயிற்று. * * * * * *

([illegible]) இந்த ஶ்லோகத்துக்கு [illegible] சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் [illegible] கையிலும்

[illegible] || [illegible] லேயிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) "[illegible]" [illegible] தானே [illegible] போது [illegible] என்றே [illegible] கருத்து. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible] பொருளாகவென்றபடி [illegible] கிறார் ([illegible]) இந்த [illegible] மாகை யாலே இங்கு [illegible] மாகையாலே இங்கு [illegible] மென்னிலப்போது [illegible] பண்ணக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஶ்லோகத்திற்கிதி) அப்போது அங்கேதானே இதர்க்கமும் சொல்லுகையாலே இங்கே

[illegible] || [illegible]. ([illegible]) ([illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible]. [illegible]. ([illegible]

தே|| நிக்ஷேபரக்ஷையிலும்பரக்கவுபதேசித்தோம். இங்குஸாரமானவர்த்தங்களை ஸங்க்ஷேபேணஸம்ப்ரதாயஸித்தமானபடியே சொல்லுகிறோம். இதில் பூர்வார்த்தம் உபாயவிதாயகம், உத்தரார்த்தம் ஸர்வநிவர்த்தநாதிசேஷத்தாலே விதிசேஷம், ஆகையால் இச்ச்லோகம் உபாயவிதானப்ரதானம். தர்மமாவது; சாஸ்த்ரமே கொண்டறியவேண்டியிருக்கும் அபூர்வஸாதனம். 'தர்மாந்' என்கிற பஹுவசனத்தாலே அபிமதஸாதனமாக சாஸ்த்ரசோதிதங்களான தர்மங்களுடையபாஹுல்யத்தை

ஸா-தீ|| சொல்லவேண்டுவதேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) ஸாரதமானவர்த்தங்களைஇதி) பஹுவசனத்தாலே நிக்ஷேபரக்ஷாதிகளில் சொல்லாதஸாரார்த்தங்களைசொல்லுகிறோமென்றுகருத்து. ஸதிதஸக ஸம்ப்ரதாயஸித்தமானபடியே சொல்லுகிறோம் அங்கே கேவலயுக்திமாத்ரமாகசொன்னோமென்றபடி. ஆனாலும் விதேர்விதேயஎன்றுஇந்தச்லோகம் விதாயகமென்று சொன்னதுகூடுமோ, உத்தரார்த்தம் ஸ்வதந்த்ரமாகையாலே ப்ரதானமும் விதிபரமன்றோ என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதிசேதி) தர்மசப்தம் த்ருதிஸாதனவாசியன்றோ? த்ருதி: ப்ரீதி: தயோர்வா அபூர்வஸாதனம் தர்மமென்று லக்ஷிக்கையால் ஜனகாதிகளும் தர்மமாக ப்ரஸம்ஸியாதோவென்ற 'ஸர்வதர்மாந்' இத்யத்ர ஸர்வசப்த தர்மசப்த பஹுவசநாநாம் ப்ரயோஜனமருளிச்செய்கிறார். (தர்மமாவது இதி) ஜனகாதிகம் அபூர்வஸாதனதயா சாஸ்த்ரைகஜ்ஞாப்யமல்லாமையாலே தோஷமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் தர்மாநிதிபஹுவசனம் வேணுமோ, வேதநாக்யானாத்மா தர்ம: உபாஸநாதிவதேகவசனமமையாதோவென்றவஸரம பஹுவசனார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அபிமதேதி) அங்கு ப்ரவ்ருத்திபாஹுல்யம் அவிவக்ஷிதமாகையாலே ஜாத்யேகவசனமானாலுமிங்கு பாஹுல்யம் விவக்ஷிதமாகையாலே பஹுவசனம் ஸார்த்தகமென்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வசப்தம் வ்யர்த்தமன்றோ? பஹுவசனத்தாலேதானே ஸர்வமும் ப்ராப்தமன்றோ

ஸா.கா|| ஏதத் ப்ரதமஸ்லோகஸ்யார்த்தாநாஹ. (இதில்பூர்வார்த்தாதிநா) ஸர்வநிவர்த்தநாதிசேஷத்வாதஸ்ய விதிசேஷத்வம் ஸர்வதர்மாநித்யஸ்ய விசேஷ்யாம்சஸ்ய ப்ராதான்யம் தர்ஸயதி. (தர்மமாவது இத்யாதிநா) ஜனகாதிஸ்வ ப்ரஸங்காந்தர்ப்பாவம் நிராகரோதி. நநு ப்ரக்ருதஸ்ய ஹிதோபாயஸ்ய ஏகத்வாத் ஏகவசனநிர்த்தேசே உபாயாந்தராபேக்ஷா விதேயோபாயஸாபேக்ஷத்வாபத்தி பாஹுல்யாத் பஹுவசனம் உபபத்யதே ஸாஹ. (தர்மாநிதீத்யாதி) அபிமதஸாதனதயா ஸர்வ

...ச்சொல்லுகிறது. ஸர்வஶப்³த³த்தாலே ஸர்வேஶ்வரனான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது. ஸர்வகாரணங்களையும் ஸர்வமென்று சொல்லக்குறையில்லை

[illegible] அருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஶப்³த³த்தாலே இத்யாதி) ஸர்வஶப்³த³ [illegible] ஸர்வஶப்³த³த்தோடு ஸமாநாதி கரண்யம் பொருந்தக்கூடாது, இனி ஸர்வஶப்³த³ம் ஸகலசேதனாசேதனவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனென்று சொல்லுகைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி) ஸர்வகாரணங்களும் [illegible] ஸர்வ [illegible] ஸஹஸ்ரநாமம் [illegible] ஸர்வஶரீரகனாகையாலே ஸர்வஶப்³த³மும் [illegible] ஸர்வேஶ்வரனென்று கருத்து. இங்கு ஸர்வஶப்³த³ம் தானே காரணங்களையும் கார்யங்களையும் சொல்லில் [illegible] ஸர்வேஶ்வரனென்கிறது விரோதிக்கும், ஸர்வஶப்³த³ம் [illegible] காரணமாகில் ஸாதேஶ்யமும் [illegible]. ஆகையால் ஸர்வேஶ்வரனான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது [illegible] ஸர்வவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனென்றும் [illegible] காரணனென்றும் கொள்ளவேணுமென்று ஸம்ப்ரதாயம். [illegible] ஸர்வஶப்³த³விஶேஷணத்தால் ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸித்திக்குமிறே [illegible] ப்ரமாணமாகிலன்றோ ஸர்வஶப்³த³த்தில் ஸர்வஶப்³த³ஸமாநாதிகரண்யம் கூடுவது, அதற்கு நியாமகமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வகாரணேதி) இங்கு ஸர்வஶப்³த³மேகஶப்³த³த்வ [illegible] யோஜிக்கும்போது ஸர்வஸாக்ஷித்வமென்று சொல்லுகிறது உசிதமோ? [illegible] ஸர்வஸாக்ஷித்வமென்றருளிச்செய்

ஸர்வஶப்³த³ [illegible]. (ஸர்வஶப்³த³த்தாலே இத்யாதி) (ஸர்வகாரணங்களையுமித்யாதி) [illegible] ஸர்வ [illegible]. [illegible] ஸர்வகாரணமாகவே [illegible] ஸர்வஶப்³த³ [illegible] ஸர்வஶப்³த³ [illegible] விவக்ஷித [illegible] ஸர்வகாரணவாக்யங்களுக்கு விதியாதிஸ்வரூபம் [illegible] ஸர்வஜ்ஞத்வாதி [illegible]

உ௯|| யிதே. இஷ்ஸவ-ஶவ்தைத் வாகாவவ்யதிஸம்வம்யியாகயொஜிக்குமபோது இது ஸம்திகளான ஜாஜாடர்களினுடைய காஷ்டீத்

ஸா-நீ||கிருர்(இஸ்ஸவ-ஶவைதத்தைஉம்)ஆறு ஆமிங்குயஉ-ஶவைம்ஶாஷு விஹித வாஸ்யாதிஸவ-யஉ-வொமாகில் ஸுஶக்யா ஸவ-யஉ-த்யாமம விஜமாகையாலே வக்ஷ்ரோணாநாவாஉவக்ஷமஸாமத மாகாதோவெ

ஸா-கா || ஹாவரிகாவத்ரயாஸவ-ஶவைாஙெயவியஉ-ஶவெவைஹா வநாஹாவெ ஸவரிகவெரக விஷ்யாத்யாமவாவொக்ஷஸ்யாகஷதயாவ க்கிஙநாயிகாரக விரோயஃ கெவமு வஹாவவநாஜகெதாகவி னுாயிகாணநயாயாக த்ரெவய-வவாஸெநகெநகாஸாவிஷ்யாஸா த்ரவதாவிஷ்யாத்யாமவதாம விஷ்யாஜ்கெஷக்ஷாகாவி ஹாநயாவெ ஸயிகாரஸ்யாக ஜயாவஃவஷ்யெவ வ்வணஸ்ய க்ஷத்யெஜெ வாநழிஷ்யெத |உவாயாவாய ஸாமெயாமெ நிஷயாஷீயதெநயெ" த்யாஷ்யாதெக்ஷவெநகஶவைஷிவகதிதந தொஸெவெக்ஷண விரோய ஷ்யாழிகஷ்யாவ்யத்யஸம் த்யக்ஷவ்யதயொவ்யோநவிஷ்யாககஸ்ய வாகம் வெத்யிவ்யஹாஉ. (இஷ்வெத்யாழிநா) நநாவஸ ஹாய கவிஜுவாநா மஹெகேத்யே க்ஷாகஷ்வாநாம் கவிஜுவாநாரேஷு ஹாஸாஹவாகஜநாஷாநஜக்ஷஹா வ ஈரோண்யவரிஹாராயகாகஷ்ய வாகெத்யெ வ ஷரோவஷித த்ரகவாவெ வஹாகெ வய-வ ஸாநம் வஷிதா ஜ த்ர ஸவ-யஉ-ரோணாம் த்யாமஸாமஹாக ஸாமொகாஸா ஷியெஜஃ வஹாவவநஸ்ய தவிஷ்யாதி கெ வய-வஸாநஜிதி ந ஸவ-ஶவைஸ்ய விஷ்யா காகஷ்ய வாக ஷிஜிதிவெஜ, ஜத்ராவி ஸவ-யஉ-ாநிகத்யெ, ஹாநயாவஸ்யாவ்யுளைக ரெ யஷாயநதயா த்யாஜ்யெகவ்யஜெஜி வியிவ்யாவாாவ்யவஸாம வரிஹாராய வஹா வவநெ ஸாகொவஸ்யாவஸ்யககாக வ வஷவதீத த்ரகவாதி க்ஷ ணாஹாவெந கவிஜுநயஷிஷயகெ தனிவ்யத்யம ஜயா ஸவ-ஶவைஃ வ யொஜநவாநெவநகெவஷ்வி ஹாத்யாஸஸ்ய ஸவ-ஶவைாக ஸமஹ ஹாஸ்யாகஷயாவ வ்யஜிஷ்டுதிதாகநுநாமநயாயஸ்யாழிதிவெஷ. ஶாணம்வ்யஜெழிதி வியிவ்யாவாக வ ஸமாஜெவ ஜஉஸமஹ ஹாவி ஜெஃ, நஜெவஜெஷி விஜ்யஜெயஸ்ஜ-யஜெய வஹாவவநெஜெஸ்ய வ ஹாநயாஸவ்யதிரிக்ஷ க்ஷகஷ்வு யஉ-வாஜெ வாது ஸவ-ஶவை ஜெயஸ்ஜ-யம் ஸ்யாழிதிவெஷ. வஹாவவநெந ஷுதஷிஜ காகஷ்ய வாகஸ்ய ஷியிஜெயஸ்ஜ-ய வ ஸமஜெநா வொழிதயா தஜ ஷமக ஸவ-ஶவைாஹாவெ வ யஃ வ தீத த்ரகவாதி க்ஷஜெகாரண ஹாவெந ஹாநயாஸ வ்யதிரிக்ஷ க்ஷகஷ்வுவிஷ்யா வாகாஷிஜெஃ ஸவ-ஶவைஃ வ யொஜந வாநெவெத்யுமு விஷ்ரோண. நஜெவம ஸவ-ஶ

[illegible]||தைச்சொல்லுகிறது. இப்படிபொதுவிலே சொன்னாலும் இங்கு [illegible] கரணவசத்தாலே [illegible]மாக [illegible]ங்களாய் [illegible] காரங்களாய் நாநா[illegible] காரங்களானவுபாஸநங்களையெல்லாஞ்சொல்

ஸா-நீ || ன்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇத்) இப்படி [illegible] யென்று சொன்னது

ஸா-கா || [illegible] (இப்படிபொதுவிலே [illegible]) “[illegible] ||[illegible]” [illegible] ||

உசிதமாகையிலே தாத்பர்யம். பூர்வோக்தஜ்ஞாநம் ஸ்வவிஷய்
களுக்கும்ருதவகாரகமான தத்வஜ்ஞாநஜநகமாகவும், ஸ்வதாரபரஹஸ்ய
விஜ்ஞாநம் ஸம்பாதிக்கிற யுக்திகளுடைய ஸ்வஸ்திஸேது
வாகவும், ஷட்வாஸாதிகள் உபாயவிரோதிகளாய க்ஷயஹேதுக்களா
ய்க்கொண்டு உபாயநிஷ்டைகளாகவும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றனவே
இருக்கையாலே இவற்றை ஸாக்ஷாத்ப்ராப்யோபாயங்களாக்கி ஸம்ப
ந்தவிஷயமான வசனத்தாலே விவக்ஷிக்கிறதென்கை உசித
மன்று. "நாநா ஶப்தாதிபேதாத்" என்கிறபடியே இவையொழியவும்
ஸமித்ராதராவித்யாதி ஹேதுத்தாலே ஸம்பந்தங்கிடைக்கையால்
இவ்வசனம் ஸாபேக்ஷம். ஸம்பந்தத்தையும் ஸ்பர்ஶஸம்பந்
தத்தையுங்கூட விவக்ஷித்தாலும் விரோதமில்லை. * *

"ஸ்பர்ஶத்ரவ்ய" என்கிறவிடத்தில் க்ரமமாவது; "ஜநயாதவ்ய

ஸூ-நீ || கூடுமோ? ஶோகஸாதநதயா விஹித விஜாதீயஜ்ஞாநாயத்த்வ
மென்று சொல்லுகையே உசிதமன்றோ; ஶோகஸாதந விஜாதீயத்வம்
ஸ்வரூபமென்னில் தாத்ருஶவிஷயவாஸநாதிகள் ஸாதநங்களன்றோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். (பூர்வோக்தேதி) விஷயவாஸநாதி
கள் ஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களன்றாகில் ஸக்திமாத்ரமொன்றுமே ஸாதநமா
கையால் வசனம் நிரர்த்தகமாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்
(ஸம்பந்தி) இந்த வசன ஸாபேக்ஷ்யமாக விஷயவாஸாதி
களுக்கு ஸாக்ஷாத்ஸாதநத்வம் [illegible]
[illegible] வசனத்தை
தத்ஸம்பந்தவசனே விரோதமில்லை என்றபடி. [illegible]
[illegible] என்னில் [illegible]
[illegible] என்று சொல்லவேண்டாவோ? [illegible] என்று சொ
ல்லக்கூடுமோவென்ற [illegible]
[illegible] அருளிச்செய்கிறார் ([illegible] என்கிறவிடத்தில்) [illegible]

[illegible]

[illegible] வ-த்ரா [illegible] ப்படியே [illegible] ந ஞ ன தன்னிலையைக்கண்டு உபாயாந்தரங்களிற்பிறந்த [illegible]ம். ஆசை யாலே பற்றுகிறவனை [illegible] ஸௌம் ஆகக்கடவது [illegible] ப்ரமென்னவுமிடமிறே. அதில் [illegible] ஜீவமிதி [illegible] ஸங்ஸ்காரேபி [illegible]ரேஷு வீ" [illegible]களிற்படியே [illegible] ஸ்வவ்ருத்திலும் ஸவாஸு காரத்தாலும் [illegible]யில்லாமையிகனிகையாலே பிறந்த [illegible] திஶயஞ்சொல்லப்படுகிறது. ஸவாஸுகாரத்தாலும் [illegible]மயாவது; [illegible] ஶக்தியில்லாதபோது [illegible] நம் பண்ணுகி றோமென்றும், அதுக்கு [illegible]யில்லாதவனையிலே வேறேசில [illegible]ங்களையாதல் [illegible] க்கிறோமென் றும் தனக்கு [illegible]ங்களைக்களிசிக்கும் [illegible]யற்றிருக்கை. இவ்

ஸா-நீ ‖ [illegible] ஸாவகாஶம் [illegible] [illegible] என்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆசையை [illegible]) ஆனாலும் [illegible] வேணுமோ அதர்க்கு இங்கு [illegible] விஶேஷமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (அதிலீதி) [illegible] மென்று கருத்து. [illegible]த்திர்க்கு [illegible] திஶயத்திர்க்கு நி [illegible]நம் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ [illegible] யால்) [illegible] நமென்று கருத்து. [illegible] மென்று சொல்லக்கூடு மோ, [illegible]வத்திர்க்கதிஶயமில்லையே [illegible] திஶய மாவது ஸவாஸுகாரத்தாலும் [illegible] அதுவே [illegible] மன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவாஸு காரத்தாலும் [illegible]மாவ து ஐதி) (களிசிக்கும்) [illegible]

ஸா-கா ‖ [illegible] (ஆசையாலே பத்தாகுலிதி) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (அதில் [illegible]) (களிசிக்கும்) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஏவமநுவாதத்துக்கு அதிகாரவிசேஷத்தைக்காட்டுகை ப்ரயோஜநம். அதில் "வரி" என்கிற பதஸமூஹம் அதிகார பௌஷ்கல்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. "அநித்யமஸுகம் லோகமிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம்" என்கிற விடத்தில் "ப்ராப்ய" என்கிறது விதியன்றிக்கே "ப்ராப்யதத்ஸாதந ஸ்வம்" என்று ப்ராப்தமானாற் போலே இங்கும் "வரிதஜ்ஜ்யத்வ ஸ்வம்" என்று விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்படி அபராதங்களிலும் ப்ரயோகமுண்டாகையாலே ஸ்வாரஸ்யாதிபலத்தைக்கொண்டு த்ர

ஸா-டீ|| ஆபாதப்ரமவிஷயமாயிருக்குமென்றபடி. ஆனாலும் வரிதஜ்ஞ என்கிறத்திற்கு அப்ராப்தநாஸ்திநஜநிதநைராஸ்யமவுமென்று சொல்லக்கூடுமோ அப்போது அநுவாதமாகையாலே அது நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வநுவாதத்துக்கிதி) இப்படி அநுவாதத்துக்கு இவ்வதிகாரப்ரதர்சநம் ப்ரயோஜநமாகில் த்யாஜாநுவாதபலத்தாலே அது ஸித்திக்கையாலே வரி வ்ருத்தமாக ப்ரஸாதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதிலிதி) அதிலதிகாரப்ரதர்சநத்தில் என்றபடி. ஆனாலும் ஸ்நாநாஜ்ஞாஜத்யாகித்தில்போலே ஒப்புக்கு வியாயகமே சொல்லவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநித்யேதி) ஸ்நாநாஜ்ஞேதத்யாஜிவத் த்யாகமாக விதேயமென்னலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) (அபராதங்களிலுமிதி) ப்ரயோகங்களிலுமென்றபடி. உபயத்ர ப்ரயோகமிருக்கையாலே வியாயகமே சொல்லலாகாதோவென்ன விதிவசுத்தையங்கீகரித்து த்யாகவிதிகூடாது, கிஞ்ச

ஸா-கா|| ப்ராப்தேஸ்ய விதேயத்வாதஸக்தேர்விவாதப்ராப்தத்யாகஸ்ய ஸ்நாநவத்த்யக்தவ்யதீர்த்தாநுபாவதயாதிஸம்ஸ்ருத பாவாவிர்பாவஸம்பவாத் ஸ்நாநாதௌ ப்ராபணீயஸ்யேதி த்யாகஸ்யாநுவாத தேவிஷ்யோபாலம்பாநந்த த்யாகவிதிவதநு அநுவாதப்ரயோஜநவைஷ்ம்யாத். (இவ்வநுவாதத்துக்கித்யாதிநா) ஜ்யேஷ்டாவிதிவ்ருத்திவாரஸ்வப்ரயஜநாத். (அநித்யேத்யாதி) நநு ஜ்யேஷ்டாவிஷயஸ்ய விதிப்ராப்ய ப்ராதத்ராவி விதிவாதகமேவ ஸம்பாதிதஸ்து ஸம்ந்யாஸே காலாந்தர்யம் "அநாதிஸம்ஸார ஸோமாத நிர்ஷ்யபாக ஸஹாவ ஜாக| விராவகாஞ்சிதகாவுதந்த் க்ரியாவிஹிதவிஹிதயா|| தக்காலாந்தர்யமநந்தாயோஜிதீயம் ஹ்யம்ஹீதப்ராம| நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத:" இத்யாதிஷ்வேவமாதிஸு ததாநந்தர்யேண காலாந்தர்ய விதிவாக்யேவ யாக்ஷ்விதி வதநு த்யாகஸ்யாப்யஸ்ய தத்தா ஸம்ஸாரநிரோதவ ஸ்வாவகவேவ ப்ரக்ஷணா தேவ்யாஸம் விபாநாநாவை த்யா தேவ்யாஸம்மத ப்ராணாநாமாணாம் ஸம்பவதஸ்தே

[illegible] ॥ [illegible]மென்னவொண்ணுது. "[illegible]" என்கிறவிது[illegible] போது[illegible]களில் விதிக்கிறபடியே[illegible] [illegible]த்தைவிதிக்கிறதென்ருல் [illegible]த்தில் விரோதமில்லை. அப்போது "[illegible]" என்கிறது "[illegible]" [illegible]களிற்படியே [illegible]ங்களும் தன்னையொ[illegible]மாக க்கழித்தபடியை முன்னிட்டுக்கொண்டென்றபடி. இவ்வளவு[illegible] [illegible]மாகையால் அவற்றுக்கு [illegible]மாக [illegible]ங்களான [illegible]ங்களிற்காட்டிலும[illegible]. [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]மென்கிருர் ([illegible]) [illegible]த்தில [illegible]மாகில் [illegible]யைக்காட்டில் [illegible] உசிதமென்று கருத்து. [illegible]த்தில் [illegible] என்று சொன்னது கூடுமோ [illegible] மில்லையே என்னவருளிச்செய்கிருர் (அப்போதுஇதி) [illegible] [illegible]மாய் [illegible]வென்கிறது [illegible] [illegible]யாய்க்கொண்டு. [illegible] என்று [illegible] [illegible]க்குமென்றபடி. ,,[illegible]" என்று [illegible]மாக [illegible] [illegible] தோற்றுகையாலே அதை விட்டு [illegible] [illegible] கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இவ்வளவுஇதி) [illegible] [illegible] [illegible]மென்று கருத்து, ([illegible]) [illegible]. [illegible] இது [illegible]லும் [illegible]மான [illegible]த்தைச்சொல்லுகிறது உசிதமோ, [illegible] உசிதமன்ருே, [illegible] என்னில் [illegible] விரோதியா

[illegible] ॥ ,,[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible]. ([illegible]வென்கிறேத[illegible]) [illegible] ([illegible]ங்களுக்குந் தன்னை [illegible]) [illegible]. [illegible] [illegible].

உபாயத்திக்காகவொருயத்நங்கருமதாக்ஷிக்கவேண்டாவென்று உபாயத்தி னுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகிற தென்கையிலேக்ஷத்துக் குதிதம். அப்போது "ஸர்வ" என்கிற பதமும் "த்யாகேந கர்மா, ஸர்வதர்மான்" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற ஸமஸ்தஸாதா ரண யோக்யதாபாதகங்களுமிருக்கையாக ஸ்வீகாரங்களாகாதென் றுவிவக்ஷிக்கிறது. இங்ஙனன்றிக்கே கர்மயோகம் ஜ்ஞாநயோகம் பக்தி யோகமென்கிற யத்நங்களினுடைய ஸாத்யத்வம் உபாயத்திக்க தமென்னும் பக்ஷத்தில் உபாயத்வாதிகாரமன்றிக்கே யொழியும். யதாதாநுஷ்டாநுக்கிற யவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்க

ஸா-நீ || தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயத்திக்காகவிதி) (பரித்ய ஜ்யா)க ஈஹநைரபேக்ஷ்யமும் ஸ்வீகாரயத்நாதிகாரணவாதனையானா கருத்து. பரித்யாகமாவது பரி த்யாகமும் ஸ்வாபாவிகமென்று கருத்து. இந்தவக்ஷத்தில் த்யாகவசநத்தாலேதானே நைரபேக்ஷ்யம் விதிக்கையால் உபாயமாகவேயத்நம் உபாயமாதோவென்னவ ருளிச்செய்கிறார் (அப்போது பரித்) இப்படி ஸர்வயத்நஸ்வாபாவ த்யாகவிஷயத்தில் ஸாதநாந்தரவிரோதமுண்டானாலும் உபாயகாரண வசத்தாலே யத்நஸ்வரூபம் சேதநஸாதாரணமாயவிஹிதகர்மயோகஜ்ஞா நயோக பக்தியோகமாய் த்யாஜ்யம் விஷயமானால் ஸாஸ்த்ரார்த்தமா விரோதமும் ஸ்வரூபாஸ்வரூபமுமுண்டே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இங் ஙனன்றிக்கேஇதி) ஸர்வாதிகாரமன்றிக்கேயொழியுமென்கிறது எங்ங னே என்ன உபபாதிக்கிறார் (யதேந்தி) அநுஷ்டாநத்தில் வாயகமே

ஸா-கா || (உபாயத்திக்காக இத்யாதி) (உபாயம் இதி) காரணம் விதிவ ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்யாகவிதாநஸமர்த்தநாகிஸ்வரூபஸ்வபாவாஜ்ஞதயாவக்ஷ ணாஸ்யாக நைரபேக்ஷ்ய விதிகேவல பரித்யாக ஸம்பந்தஸ்யா ஸ்வபாவ ஸ்வீகாரக ஸர்வயத்நஸம்பந்நாவி ஸஹகாரிகேவல வேத்யாதிஷு ப்ரஹ்மவித்யா ஸஹகாரிகேவநோக்தாநாம் ஸாதநாவே வியப்ரஹ்மவித்யா கேவல உபாயாநாம் த்யாஜ்யதாநாம் யத்நாநாமேவாஹி யாநாம் ஜ்ஞாநா உபாயாந்தரா ஏவவித்யதீதி ஸாவம். நநு ய த்யாக வஸ்துநா த்யாகஸ்யாநுஷ்டாநவிஷயகேவலி ஸர்வஸ்வதாயி காரிகவித்யேகாந் த்யாஜ்யா உபாயகர்மயோக ஜ்ஞாநயோக ப க்தியோகாநாம் த்யாகம் உபாயத்வமத்யா விஷயம் கிஞ்ஸ்யாதித்ய த்யாகாயிகாரகவிரோதாக உபாயாந்தரஸிகாரமாத்ர விரோதாக ஸம்பந்நாய விரோதோ நஸ்யாதிதிவேத்யாஹ. (இங்ஙனன்றிக்கேஇதி த்யாதிநா) அன்றிக்கேயொழியும் தஹிவக (உபாயகாரணவிஷயமானேஷு) "யத்நயோகஸ்வஸ்வஸ்வாகாநயஜ்ஞாதிஷேவந" இத்யாதஸ்ம்ருதிஸூசண

ஸ்ரீ॥ வேண்டுவது. இது ஸஹப்ரகரண (ப்ரகரண) ஸித்தமானஸாங்க-
ண்யமாகிறவனுக்கும் “புகலொன்றில்லாவடியேன், குலங்களாய, குளி
த்துமூன்று“ நதர்மநிஷ்டோஸ்மி ” த்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தமானவகிஞ்சனா
திகாரமென்கிறவம்ஶ உபாயத்துக்கும் விபாகமாம். ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற
வ்யத்யஸ்தங்களையாலே உபாயாந்தரங்களுக்குக்ஷேத்ரஜ்ஞன் நித்யா
பக்ஷனென்றுகட்டி யிவனுக்கவற்றிலுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிற
தென்று மது ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய ஸர்வ ப்ரத்யாதி விரோதத்தாலே

ஸா-ரீ॥ தென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஉக்)(புகலி)(புகல்) உபாயம்.
(ஒன்று) ஒருஉபாயம் (இல்லா) இல்லாதவடியேனென்றபடி. (குளித்து)
ஸ்நானம்பண்ணி (மூன்றனலை) த்ரேதாக்னியை (ஒப்புகை) உபாஸிக்கை
குறிக்கொள்ளுந்தன்மை ஒளித்திட்டேனித்யர்த்த:. ப்ரகரணாந்தர
விரோதாத் ஸ்வரூபவிரோதாச்ச நேத்யர்த்தமென்று கருத்து.
ஜீவநு உபாயாந்தரங்களில் ஸம்பவப்ரஸக்தி யபா நித்யப்ரஸக்தங்களை
யாலே அவனைக்குறித்து த்யாகவிதிவாக்யத்தில் ஸகிஞ்சநாதிகார
விரோதமில்லையென்றவிதுவும் ஸம்பவத்ததென்று அருளிச்செய்
கிறார் (ஸாஃஸ்வாமிஉக்) (ஸர்வேக்) இவனுக்கு உத்தாரகத்வப்ராப்ய

ஸா-ஆ॥ கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாநாம் த்ரயாணாமபி
“நதர்மநிஷ்டோஸ்மி” இத்யாதிநா த்ரைவிதஸ்வாரஸ்யேன கேவலமுக்தேர்நாந்தர
ஶ்சைவ “நதர்மநிஷ்டோஸ்மி நசாத்மவேதீ நபக்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே | அ
தாஸ்யமதஸ்ஸம்பாத்யதர்மஸ்ஸங்கோதித்யாதிநிவ்ருத்தி
ஜ்ஞேயாந்தரோபாயோபதேஶஸ்ய ஜ்ஞாநாஶக்த்யநாஸக்தா
நஜநித ஶோகநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸர்வேஷ் ப்ரகரணாத் காவ்யண்ய ஶம
ஶேஷத்வமிதி ஸாவ:. (புகலொன்றில்லாதி) உபாயாந்தர ராஹி
த்யாபாயாதாரோப்யாக்ஷ நேத்ரவணீக்ஷ ராஹித்யோபாதகமா
யாஸித்யர்த:. நசேவத்ஜ்ஞாத ஜ்ஞாவகவாசு விதேஸ “ப்ரக்ரு
தேஃ க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ: | அஹங்காரவிமூ
டாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே ॥ ப்ராக்ருத ஸர்வஸாதகா யந்த்ராரூ
டாநிமாயயே” த்யாதிஷ்விவமத க்ரியாஶக்தி ராஹித்யஸமவேத்யஜ்ஞவா
ரதஞ்ச ராயதித்யாஸக்த்யபிந க்ருதஸ்ய ஶேஷத்வம் விஶேஷிண
வ்யாஹத்யேதே தாத்ருஶவந்தாநாம் க்ரியாஶக்திராஹித்யவேபாய
கஸ்ய வேஹகாரத்வேக வாஸ்தோஷாஸம்பந்தாய நவிதேவேயத்யஸ்ய
ப்ரஸம்மாக தயாவர்த்தம் ஸ்வஸ்ய ஸாதந்த்ரய யாக்த்யந்தவேத்தி:
ஸ்வஸ்யதேகேசவாபா நாஷ்டாநாஸம் ப்ரவ்ருத்த்யநவதேஶ்ச ஸ்வ
வ்யாபாத் ப்ரஸம்மேந ஶேதநமத கர்த்ருக்ஷ ஸமவாயிநக்ஷ ஶ
த்ருஜ்ஞாவகவஸ்யாவஸ்யவக்தவ்யவாக க்ரியாஶக்திராஹித்யகாயீத க்ருக

௫௦ || சுத்த்யம் ஸபரிஹாஸ்யம். அப்போது தாத்பர்யாந்யதையாலே 'வ்ரஜ'
என்கைக்கும் யடியாது. உபாயாந்தரங்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய
ஸூசனைக்கை தமக்கருக்கதிஷ்டமான ஸாதநத்வத்துக்கு ஸ்வீகார
ணம் பண்ணினபடியாமத்தனை. ஸகலதர்மான்தானே ஸாத்யனைப்ப
ற்ற த்யாஜ்யஸாதநமாய் ஸாதனைப்பற்ற த்யாஜ்யவிதியாகை ஸக
லார்த்தத்தில் யடியாது. ஸமுத்திலெவ்வளவாக்யமென்றிக்கே ஸமயிகாரிய
யேகனாயிருக்க ஸாத்யஸாதநவிசேஷமுஞ்சொல்ல வொண்ணாது. ஸா
ஸ்த்ரோபாயத்திலே ஸாத்யனவனுக்கே அதின் த்யாஜ்யவிசிஷ்டமான உபே
யாயத்தை விதித்தால் ஸாஸ்த்ரோபாயத்திலொருத்தரும் ப்ரவ்ருத்திப்
பாரில்லாமையாலும் வேறொருதோஷத்தாலே யவிகாரபேதஞ்சொல்ல

ஸா-நீ || ஸவப்ரமாணவிரோதமும்ஸாத்யனுக்கில் த்யாஜ்யஸ்வரூபஸ்வீகாரமாகை
யாலேஅத்தைவிதிக்கிறதுஎன்கிறது ஸ்வவசநவிரோதமும் ஸ்வாதந்த்ர்ய
வாம்ஸ்ராதி ஸ்வப்ரவ்ருத்திவிரோதமும் வருகையாலே என்றபடி. ஸுதி
வசநாக ஸ்ரீஷ்டாநுஷ்டாநவிரோதமும் ஸம்பந்தம். ஸாத்யாதரமருளி
ச்செய்கிறார் (அப்போது இதி) இதுக்குமன்றிக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்வா

தநமும்வருமென்கிறார் (உபாயாந்தரங்களுக்கு இதி) ஸாத்யதயைவ த்யா
ஜ்யஸ்வஸ்வரூபதயாஸ்ய ஸம்பந்தநாநுவாதத்வஸ்ய ஸ்வீகாரணம்
விதிமென்று கருத்து. இனி பரித்யஜ்ய என்கிறது ஸாத்யனைப்பற்ற
த்யாஜ்யவிதிஎன்றும் ஸாத்யனைப்பற்ற த்யாஜ்யாநுவாதமென்றுஞ்சொன்
னால்வாயகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதர்மான்தானே இதி)
ஸகலமேவ விதிஸாநுவாதஸம்பாவிரோதாத். தந்த்ரா வாக்ய
வையாயிகரணவிரோதமென்று கருத்து. இனி ஸாத்யாயிகாரியைக்
குறித்து த்யாஜ்யவிசிஷ்டப்ரவ்ருத்தியை விகல்பேந விதிக்கிறது என்றால்
விரோதமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸமுத்திலிதி) ஸமயிகாரி
ஸகனாயிருந்தாலும் ஸாத்யஸாதநோபாயங்களை விதித்தால் வாயகமே
தென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாஸ்த்ரோபாயத்திலே இதி)(வேறு இதி)ஸமு

ஸா-கா || ஸ்வபரித்யாஜ்யமாஸ்வேஸ்வதந்த்ரநுவவதேதி த்யாஜ (ஸம்ஸ்வர
ணை இத்யாதிநா) ப்ரவ்ருத்திஸக்திஸம்பந்தாம்ஸீகாரஸ்வேஷா வாயஸ்வீகார
வியாயகவசநாசயப்ரவ்ருத்திகாநுவாதவ்யாநுமாண ஸமேவத்யா
ஜ. (அப்போது இத்யாதிநா) தநு க்ரியாஸக்தித்வேஸ்வஸாத்யநுப்ரவ்ருத்தி
த்யாஜ்யநுவாதகவம் ஸாத்யநுப்ரவ்ருத்தி த்யாஜ்யவியிரஸ்வதந்த்ர "உத்தே
ஸ்யநாநுவாதேந ப்ரயோஜநம் ஸம்பிதம் | உபாதாநம் வி
யாநஸ்ய மாணஸ்ய லேநவ யாத்ருக்" இதந்யாக விராஜதி கதயாவ
தி, ஸாந்த்ரஸஸ்ரவி தோகஸமகதயைகாயிகாரகேவந ஸா
ஸ்வாமிநைவ ப்ரநவவத்தி: ஸாஸ்த்ரோபாயவியாயகாநாதநநுஷ்டாநமுக

௨௯ ॥ வொன்றுமையாலும் ஸாத்⁴யோபாயத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ப்ரமாணமன்றிக்கே யொழியும். இவ்வுபாய ப்ரஸ்தாவநாரூபமாக ஸாத்⁴யோபாயத்தை விதித்து அதுதன்னையே நிஷேதிக்கிற தென்னையு மக்ரோநாவித்தும். அநுபாயங்களை யுபாயங்களாக விதிக்கிற

ஸா-டீ ॥ ஸஹவோபாயத்தாலேஎன்றபடி. (ப்ராமாண்யேதி) அநநுஷ்டாந லக்ஷணாப்ராமாண்யம் ஸமமென்றபடி. நநு ஸாத்⁴யோபாயவிதாயக ஶாஸ்த்ரப்ராமாண்யம் ந தோஷ: லோகத்தில்ரோகனைக்குறித்து ஒரு ஔஷதத்தைப்ரஸ்தாவநம்பண்ணி அதிலேவாஞ்சி இரங்கினபின்பு அத்தை நிஷேதித்து ஔஷதாந்தரத்தை விதிக்குமாப்போலே இங்கும் ப்ரஸக்திப்ரஸ்தாவநாரூபம் ஸாத்⁴யோபாயத்தை விதித்து அது தன்னையே நிஷேதிக்கிறது என்று சொல்லலாமோ என்ற ஸித்தோபாயப்ரஸ்தாவநாரூபமாக வஸ்துத: உபாயங்களை உபாயத்வேந விதித்து நிஷேதிக்கிறதோ அநுபாயங்களை உபாயத்வேந விதித்து நிஷேதிக்கிறதோ என்று விகல்பித்து ப்ரதமபக்ஷத்திலே தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (ஸித்தோபாயேதி) லோகத்தில் ரோகநிவ்ருத்திக்கு ப்ரஸ்துதமாக ஸாக்ஷாதௌஷதத்திலே மூட்டி அதுதன்னை நிஷேதித்தே ரோகௌஷதவிதியைக்காண்கையாலே இங்கும் ஸாத்⁴யோபாயப்ரஸ்தாவநாரூபமாக ஸித்தோபாயவிதியும் தத்ப்ரதிஷேதமும் கூடினாலும் ஸித்தோபாயப்ரஸ்தாவநாரூபம் ஸாத்⁴யோபாயவிதியும் தந்நிஷேதமும் அஸம்மதமென்றுகருத்து. த்விதீயபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (அநுபாயங்களை இதி)

ஸா-கா ॥ ப்ராமாண்யம் ஸம்மதம். (ஸாத்⁴யோபாயநிஷேதாதி) (அதிகாரபேதஞ்சொல்லவொண்ணாமையாலுமிதி) அதிகாரபேதஸ்ய வக்ஷ்யமாணத்வாதித்யர்த²: நநு ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாதிநா விரோதாபாவே ப்ரவ்ருத்தி ப்ரதிபாதகஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய அதிகாரிபேதேந வக்ஷ்யமாணத்வமிதி சேத். ப்ராமாண்யம் ஸம்யக்ஸித்திரவதாரஸ்ய ஸித்தோபாயவிதாயகஸ்ய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபோதகமாத்ர ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஸாதநஸ்ய ஸாத்⁴யோபாயஸ்ய ஸ்வேஷ்டஸாதநதயா ப்ரதிபாதகஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய நிவ்ருத்திப்ரகாரேண ப்ரவர்த்திகாரஸ்ய வக்ஷ்யமாணத்வமிதி வேதிதவ்யம். நநு ஸ்ருதாதிவாக்யஸ்ய ப்ரஸ்தாவகதயா கேவலப்ரயோஜநதயா ப்ரமாணஸ்ய ஸக்ருத்ப்ரஸ்தாவகதயா விதிதஸ்ய ஸாக்ஷாத்ஸ்வேஷ்டஸாதநதயா வாஸ்தவிக மோக்ஷஸாதநத்வம் வஸ்துதோ மோக்ஷஸாதநத்வேந ஸித்தம் ந வேதி விகல்ப்ய விஹிதஸ்ய நிஷேதாயோகாதிஹாஸ்யாஸ் வ்யாஸோக்த்யா வக்ஷ்யமாணத்வாத் இதி ப்ரயமே கல்பே தூஷணமிதி பரமார்த²: வாஸ்தவிக மோக்ஷஸாதந த்வாபாவம் த்விதீயகல்பே தூஷயதி (அநுபாயேத்யாதி) நநு அநுஷ்டா

௭||தென்னால் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ஶோதக ப்ரமாணங்களாகப் ப்ரஸித்திக்கையாலே ப்ராமாண்யாதிகளும் ஸித்தியாதபடியாம். ஶூத்ரர்களான க்ஷத்ரியாதி வ்யாபாரங்களும் ஶூத்ரர்களான த்ரைவர்ணிகாதிகளும் அநுஷ்டாநங்கள்பக்கல் விகல்பிக்கிறதுவும் அதிகாரி விஶேஷத்தாலே யாலேயென்னுமிடம் ஶோதகம் ஸித்தம். ஆழ்வானுடைய ஸாரமோக்ஷ ப்ரதாநத்திலுமிவ்வளவே விவக்ஷிதமாகையாலொரு விரோதமு மில்லை. ஸாதநாதிகளில் ஶூத்ர வைஶ்ய விகல்பமும் அவஸ்யாவிஶே

ஸூ-ஸ்ரீ || இனி உபாயாந்தரஸ்தனைக் குறித்தே தத்த்வ ஶிஷ்ட வைஶ்யா யத்தை விஶதீகரிக்கிறது. ஶௌயிகாதேஶ்வரே ஶூத்ர வைஶ்ய விகல்பம் கூடா தென்றில் ஶோதக அநுஷ்டாநத்திலே ஶூத்ர ஜாதித்ரைவர்ணிகாதீநாம் வை ஶேஷத்ரைவர்ணிகாதீநாம் விகல்பங்கண்டதில்லையோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (ஶூத்ரர்களானேதி) ஆழ்வானுடைய ஸாரமோக்ஷப்ரதா நத்தில் ஶூத்ர வைஶ்ய விகல்பம் தோற்றவில்லையோவென்னவருளிச்செய் கிறார். (ஆழ்வானிதி) இவ்வளவே அதிகாரிபேதேந விகல்பிதமென்ற படி. (விவக்ஷிதேதி) ஸ்பஷ்டமாகவில்லாவிட்டாலும் தாத்பர்ய விஷயதயா விவக்ஷிதமென்றபடி. ஸாதநத்தில் ஶூத்ர வைஶ்யவிக ல்பம் ஸாதநாந் இங்குமப்படியாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸா தநாதிகளிலிதி) ஶூத்ராத விஶ்வாஸிகள் உபாஸநாதிகாரிகள் ப்ரபந்நாத விஶ்வாஸர்கள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகளென்று ப்ரஸக்தத்தி

ஸா-கா || யதோக்த ஶூத்ர வைஶ்யவாயேதாதேவ விகல்பம் ஸாதநாக வேதவேத்ய வஸ்யாதுபேதத்வாத் (ஶூத்ரர்களானவித்யாதி) ப்ரபத்தௌ ஶிக்ஷாஶக்தி ஶூத்ராந் ஏவ க்ஷத்ரியாதிக்ருதக தஸாதநாதிதிஸாவ: நநு ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரை: ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே "உபாயாந்தரபேதக்ஷயம் ஸாத்யாப்யஸ்ய ஶரணத்வேந | ஸாத்யநிஷேந நிர்ணீதா ஸர்வாது ஸஜ்ஜோ பேதத: || ஶ்ரீஶைலஶரணம் யாஹீ" த்யத்ர ஶூத்ர விரோதஸ்ய ப்ரதிபத்தி தஸ்ஸ்யதாந ஸஜ்ஜா ஶாஸ்த்ரஸ்ய இதிஹாஸேந ப்ரவேத் ஸாப்யேவ விரோதோ நாஸ்தீதி வ்யவஹார. (ஆழ்வானுடை யத்யாதி) நநு "வேதோதிதஸ்ஸூத்ராந் ப்ராமாண்யாத் பஜஸ் ப்ரவி ஶேத்" இத்யாதிநா "கதிபேதவாந் தஸ்ணீவ தேஶபுஷ்பாதேவ" இத்யா திநா "அதிராதே ஶாபஸிநம் ஶரணாதி நாதிராதே ஶாபஸிநம் ஶரணாதீ" இத்யாதிநா ஸாதநஶாபஸித்யஹணாத் ஶூத்ர வ்யாவ்ருத்தே ஶூத்ரஸ்ய தத்ஸ்வதா விஸ்யாதி இத்யுக்த தத்ராவி கால விஶேஷா ஸஹகாரிதயதிகார பேதாதேவ விகல்ப இதி. யதா வாஜ்யாது லோகாரஸ: யதா வா ஶீக்ஷம் கர்த்தவ்யஸாதநீய இத்யாதி ப்ராஸ்தாவ தஜ்ஜ ஸவிரோதமித்யவ்யஹார. (ஸாதநத்தேத்யாதி) நநு

௪௦ || ஷங்களாலே நியதமென்று கொள்ளாதபோது ம்ருக்ஷவியாநமெ யஜ்ஞமும் வரும். ஜ்ஞாநஶக்தியாதல் விஶ்வாஸஶக்தியாதலுடை யவன் [illegible] ஶக்தியதிகாரி, ஜ்ஞாநமாத்ரமாதல் விஶ்வாஸமாத்ரமாதலு டையவன் உபாஸநாதிகளுக்கதிகாரியென்றால் இச்சாஸ்த்ரோக்தாதிக ளுக்கு உபதேஶக்களுமாய் ஶாஸ்த்ரஸித்தருமாகையாலே ஶக்திஜ்ஞா நவிஶ்வாஸமான ஸ்ராவாதிகளுக்குபாஸநாதிகளிலதிகாரமில்லையாம். அவர்களுபதேஶகாலத்திலே ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸங்களையுடையராய்ப் பின்பு கலங்கியுபாஸகராமவர்களென்கைக் கொரு ப்ரமாணமில்லை. ப்ரபந்ந

ஸா-நீ || லேயுமதிகாரிபேதேந ஸ்வீகாரம் கூடுகையாலே ஶாஸ்த்ரமுக்கேந்த்ரம விஶிஷ்ட ப்ரபத்தியாந பேதமுமன்றோ வென்ன இத்தை யநூதி த்து தூஷிக்கிறார். (ஜ்ஞாநேத்யாதிநா) ஶக்திஜ்ஞாநமாமே உபதே ஶஸ்ய ஜ்ஞாநஜந்தகம் ப்ரஸம்ஶிக்கும் ஶாஸ்த்ரஸித்தகமாமே விஶ் வாஸகோபதேஶகம் ப்ரஸம்ஶிக்குமென்று கருத்து. அவர்களும் ஶக்தி ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸராய் பின்பு கலங்கி ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸராய்க்கொண்டு உபாஸநாதிகாரிக ளென்றால் பாதகமில்லையே என்றவருளிச்செய் கிறார். (அவர்களிதி) ஶ்ருதிஸூத்ராலே கர்மயோகாதி ஸம்ப்ரதாமெ ன்றபடி. இனி ஸ்ராவாதிகள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகள் அவர்களுக்குபாயா நுஷ்டாநம் லோகஸம்க்ரஹார்த்தமென்று சொன்னாலோவென்றவரு ளிச்செய்கிறார். (ப்ரபந்நாயிதி) ஶக்திமில்லாவிட்டாலும் ஶாஸ்த்ரோக்த த்தில் ஸ்வயத்நேந ஶாஸ்த்ரவிஹித்யோபாயத்வ கல்பிக்கலாமேஎன்ற

ஸா. கா || தஸ்ம ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஶக்திப்ரபத்த்யதிகாரஸ்யோபேதோம் ஸ்த்ரியதிகாரஸ்யாஸ. ததாச ஸோபாஸநஸ்யாஸ்த்ரப்ரமாணத்வாத் ஸ (ஜ்ஞாநஶக்தீத்யாதி) நந ஸ்ராவாதீநாமுபதேஶகாலே ஜ்ஞாந விஶ்வாஸாதிக்ய ஶநைஸா ததா ஸாமா ஸஶக்தா தஸஸ்த்ராவேக்ஷி ப்ரபந்நாநாமேவ ஸேஷம் லோகஸம்க்ரஹார்த்தம்வா உபாஸநாநு ஷ்டாநம் கிஞ்சித்யாதித்யத்ர ஸ்வார்த்தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷ யோக்யத்வம் ப்ர தேஶஸ்ய ஶாஸ்த்ரேவ ப்ரமாணமிதி நாஸ்தீத்யாஹ. (அவர்களித்யாதிநா) நந ப்ரத்யக்ஷாமஹோ ஹாமேவ ஸேஷம் ஸாவஶ்யமேவமேவ பாயாநுஷ்டாந கல்பநமிதி ஸாவஶ்ய கல்பிதாநுஷ்டித ஶ்ருதிபாய ஸுமஹாபாயாந்தராநுஷ்டாநே லோகஸம்க்ரஹார்த்த கல்பநதி த ஸ்வாதிகாரவிருத்தேந லோகஸம்க்ரஹ: கல்ப்யதே உத விரு த்தேநேதி விகல்ப்ய ப்ரதமே கல்பே தஸ்ய ஸ்வரூப விருத்தஸ்யாதிஷி ரவஶ்யகஸ்ய ஸுதுர்ஜ்ஞாந: த்விதீயே "ஸ்வயம் ஸமாசரேத்" ப்ரயு க்தம் ஸர்வலோக:" இத்யாதிவிரோத இதி யது ஸம்க்ரஹமேநோ த்ஸ்ப்ருஶ்யதே ப்ரபத்திவிருத்தேஷ்வ ஜ்ஞாதே ஸம்க்ரஹாவிஷ்கார:

உ௦ ‖ ராய் வைத்து ஶோகஸம்ஹாரார்த்தமாகவுபாஸநாதிகளையநுஷ்டி த்தார்களென்கைக்குமவ்வோ உபாயங்களிலொரு ஸாதநமில்லை. அப் படி கழிக்கப்புக்காலும் தன்னதிகாரத்துக்கு நிஷித்தமானவற்றை ஶோகஸம்ஹாரார்த்தமாக அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அவை யிவன்றனக் கும்பாபமாய் அதிகாரத்துக்குவிரோதாநுஷ்டாநம் பண்ணுகையாலே தன்னநுஷ்டாநத்தையிட்டு ஶோகஸம்ஹாரம் பண்ணவுங்கடப்பட்டா தொழியும். தனக்கிரண்டு வழிகள் ஸாத்யாநுஷ்டாநங்களானால் அவற்றில்

ஸா.நீ ‖ வருளிச்செய்கிறார் (அப்படி இதி) (புக்காலுமிதி) பஞ்சமோபாய நிஷ்டனுக்கு ப்ரபந்நாதிகாரவிரோதியானவைகளாகையால் கழிக்க ஶக்யமில்லை ஆகையால் கழித்தாலுமென்றபடி. (பண்ணவுமகப்படாதொழியு மிதி) ஶோகஸம்ஹாரமாகமாட்டாதொழியுமென்றபடி. ஸாத்யவைதிக ப்ரபத்தியத்தில் ஶோகஸம்ஹாரார்த்தாநுஷ்டாநமே ஶோகஸம்ஹாரமாகை யாலிங்கு ஶோகஸம்ஹாரம் கூடுமேயென்றருளிச்செய்கிறார். (தனக்கிதி) தனக்கநுகூலமாக வேணுமென்று நிஷ்கர்ஷமுண்டோ யதாகதம் விஶ ஸாத்யவிஹிதங்க மேயமையாதோ ஸ்ரீபாஷ்யகாரரோக்திக்குத்தான் நிய

ஸா.கா ‖ (இப்படிகழிக்கப்புக்காலுமித்யாதிநா) நிஷித்தே ஶோகஸம் ஹாரஹேது "ஸந்த்யாகர்மாதிகம் யதாஶக்தி ஹாரத| காம்யாதிகம் ஸ்வயாஸக்தஹ்ருதிஷ்டாநே ஶோகஸம்ஹாரா ‖ நபாஸிதேஹ தம் ஜநநே ஜ்ஞாநம் கர்மஸம்பந்நம் | ஜாதிபேஷு ஸவர்ணகர்மாணி விதாநு யதாஸ்ரவ" இதி தத்வாதேந ஶுத்தஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய கர்மணிஸக்தா கர்மணா வர்ணீயஸாமர்த்ய ஶுத்தஸ்ய க்ருஷ்ணவிஷய தத்வஸ்வரூப ஜ்ஞாநயோமேந யிக்ருதா கர்மயோமாதிகாரி ணா கர்மயோமேவ யதா ஶுத்தஃபுருஷாய கர்மதேத் ததா ஶுத் திக்ருஷ்ணவிஷயா கர்மண்யஸ்து ஜ்ஞாநயோமாதிகாரயோமேவாஸி வ்யவதேஹஸ்ய ஶிஷ்டஶோகாக்ரண்டாநம் ஸ்வாசாரேண ஶிஷ்டஶோகாநா மனுஷ்டிஷ்டாய விஶிஷ்டாநாம் கர்மயோமேவ கார்யாஸ் ஜ்ஞாநாநாந்த ஸ்ருஷ்ண விஷ்ணுயா ஜ்ஞாநயோமோபாதாநாஸ்த்ராநம் ஶாஸ்த்ரணம் கர்மஸாமர்த்ய தாஸ் கர்மவாஸநயா கர்மணோ நியதஸ்ய கர்ம யோமாதிகாரிணாம் கர்மயோமாதந்த்ரஸ்வஶோகந ஸாயநஸஞ் ● திநபாஸிதேஹஜ்ஞநயேஸ் ஸ்ரீஸஹாத்ருத்திஸ்வக்ருஷ்ணவிஷயா ஜ்ஞாநயோம ஸமத்ராவி பஞ்சமோபாஸ்ஸ்ருஷ்ணகர்மயோம ஸவ ஜ்ஞாநயோம நிரபே க்ஷஸ்ஸ்த்ராவஶோகந ஸாயந இதி வாக்யா யாஸ்தாஃ கமேதவாதஸ்ரு ஸ்ருஷ்ணவிஷாம் ஸ்ரீகிம் ஜநயேஷிதேஸ்தஸ்விரோய உத்ருஷிவ்யஸ்த திவ்யஸம்ஸ்தோஶோஹ: (தனக்கிரண்டு இத்யாதிநா) கர்மயோமாதந் த்ராவம் ஶோகந ஸாயநஸ்வீக்ருதேந கர்மயோம ஜ்ஞாநயோமயோ

ரம் || லோகத்தார்க்கு ஸுக்ருதமாய் அவர்களுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொன்றை த்தானநுஷ்டித்துக்காட்டி லோகத்தாரை யதிலே நிலைநிறுத்துகையே லோகஸங்க்ரஹமென்று ஸ்ரீ கீதாஶாஸ்த்ரத்திலே யருளிச்செய்தார். அல்லது ஸந்யாஸிக்கு நிஷித்தமான க்ருஹஸ்தோசிதகர்மத்தை ஸந்யாஸியநுஷ்டித்துக் காட்டுமது லோகஸங்க்ரஹமாகாது. இதுக்கு ஜ்ஞாதிஸங்கடநமாமத்தனை. இப்படியே ப்ரபத்த்யதிகாரிக்கு நிஷித்தத்தை யவன்தானே லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாக யநுஷ்டிக்கையும் ஸ்வாதிகாரவிருத்தம் ப்ரபத்திக்கநபேக்ஷிதங்களான ஶாஸ்த்ரீயங்களை லோக

ஸா. தீ || ஏகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (அல்லதுஇதி)(அல்லது) ஈஷி தூ என்றபடி. லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாகாவிட்டாலும் விஹிதாநுஷ்டாநமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதி) லோகஸங்க்ரஹமில்லாவிட்டாலும் தனக்கு நிஷித்தமாகையால் நிஷேதமர்யாதாதிலங்கநமாமென்றபடி. யதா ஸந்யாஸிநாம் க்ருஹஸ்தோசிதாநுஷ்டாநம் ததா லோகஸங்க்ரஹார்த்தமபி ஜ்ஞாதிஸங்கடநமாமென்றபடி. ஆனாலும் ப்ரக்ருதத்தில் ப்ராஸாதிகள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகளானாலும் அவர்களுக்கு அவஸ்யாநுஷ்டாநம் ஶோகாஸ்பதம் ஸம்பியன் திக்கே லோகஸங்க்ரஹார்த்ததயா அவர்களநுஷ்டித்தால் பாதகமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேஇதி) ஆனால் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியிலும் அநபேக்ஷிதவர்ணாஶ்ரமதர்மம் ப்ரஸம்ஜியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரபத்திக்கிதி) உபாயாந்தர ஶக்தனுக்கு உபாயாந்தரத்யாகவிஶிஷ்ட ப்ரபத்தியிலுக்தொஷம் ப்ரஸக்த

ஸா. கா || ராஜஸேவா ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநவ்யாக்ருதம். கர்மயோகாதிகாரிணாம் கர்மயோகாநுஷ்டாநே கர்த்தவ்யே ஸ்ரீகீதாஶாஸ்த்ரே ஶக்தோ லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் கர்தவ்யமிதி ப்ரோக்தவாந். தத்ஸக்தியோகாதி வியாயகஶாஸ்த்ராணி ப்ரபந்நாநாம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் தஸ்ய அயுக்தம் ... ஶரண்யம் ஸ்வீக்ருத்ய ஶேஷஸ்வாமிகாரி விருத்தமேவ ஶேஷம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் ... ததா ஸந்யாஸிநாம் நிஷித்தாநுஷ்டாநஸ்யாபி லோகஸங்க்ரஹஸ்ய ப்ரஸம்ஜகதி பாதகத்வே ப்ரபந்நஸ்யாபி அநபேக்ஷிதாநாம் வர்ணாஶ்ரமதர்மாநாம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் அநுஷ்டேயத்வ ப்ரஸம்ஜகதி ப்ரபத்தேர் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் விதிஶாஸ்த்ர ப்ரஸக்தி. (இப்படியேஇதி) ததா ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தேர் கர்ம ஜ்ஞாந பக்தியோகாதி ... ஸ்வாதிகாரஸம்ப்ரதாயம் உபாஸநாநுஷ்டாநம் ஸம்பந்த தஸ்யாபி க்ரியதே, கிந்து ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி ஸ்வஸ்வவர்ணாஶ்ரமாநுஷ்டாநம் ஶக்யாநுஷ்டாநம் ஸ்வரக்ஷணார்த்தம் ஸ்வவர்ணாஶ்ரமாண

ஶ்ரு॥ ஶாஸ்த்ரீயாலேயநுஷ்டிப்பார்க்கு விரோதமில்லை. தந்த்ராம்ஶாத்ய
திகளுக்கநுகூலங்களுமாய் தந்த்ராமுக்கு ப்ரமாணங்களுமான ஶாஸ்த்
ரங்களினுடைய ப்ராமாண்யத்ரைமுக்யமாக விஷயமென்னும் பக்ஷத்
திலும் ப்ரவர்த்திதந்த்ரகாரும் தன்வந்த்ராதிகாரத்யதிகாரங்களுக் கநு
கூலமாகவடைந்த வைஷ்ணவத்தையுமிழந்து ஹிம்ஸாஸாத்
யவநாதி ஸாதநங்களையும் ஶூத்ரவ்ருத்த்யாதிகளையுந்தவிர்ந்து
ப்ராஹ்மணவ்யக்த்யாதிகளைப்போலே திரியும்படியாம். நிஷேதவாக்யவி
ஷயங்களான நிவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்கள் ஸ்வரக்ஷணாத்ய ஸ்வவ்யாபாரமல்
லாமையாலே ப்ரமாணமதியோடு விரோதமில்லாமையால் இங்குப்ர
வ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களினுடைய ப்ராமாண்யமே விவக்ஷிதமென்னும் நிர்வா
ஹமும் ஶரணம்; நிவ்ருத்தியும் வ்யாபாரவிஶேஷமென்னுமிடமும அதுவும்

ஸா.நீ॥ யானுலும் ஸ்வஸ்வவிஹித ஸ்வஸ்வாஶ்ரயவ்யாபாரத்ராமாணிக ப்ர
வ்ருத்திவிஷயத்தில் ஸர்வாதிகாரிகவிரோதாதிகளில்லையே என்னவ
ருளிச்செய்கிறார். (தந்த்ராமிதி) இனிப்ரவ்ருத்திரூப ஸர்வஶாஸ்த்ரமும்
ஸ்வரக்ஷணாத்ய ஸ்வவ்யாபார மாகையால் அதுவிரோதமாகையால் த
த்ப்ராமாண்யமாக விஷயமென்றுசொல்லுகிறோம். நிவ்ருத்திஶாஸ்த்ரமும்
ஸ்வரக்ஷணாத்யஸ்வ ப்ரவ்ருத்தியல்லாமையாலே தத்ப்ராமாண்ய விஷயமன்று.
ஆகையால் ஹிம்ஸாதி ஸாதநத்யாகவிரோதமில்லையே என்ன ஸ
ம்ப்ராதிப்ராமாண்ய வர்ணாதிப்ராம ப்ரஸங்க உபேக்ஷண மிருக்கச்
செய்தே உபேக்ஷணாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (நிஷேதவாக்யாதிநா)

ஸா.கா॥ ஏவ ப்ராமாண்யதயா விஷயதாஉக்த்வா ஹ (தந்த்ராமித்யாதி)
நிஷித்த நிவ்ருத்தீநாம் ப்ராமாண்யே ஸதி ப்ரவ்ருத்திரூப ப்ரஸங்கே நத
த்விவக்ஷிதம் தாவத் ஸ்வவ்யாபாரஶ்ச ஹாவாதிக்ருத விஹிதப்ராண ஸ
க்ஷணே ப்ரவ்ருத்தாநாம் தத் ஶரண ஸாதநஶ்ச ஜ்ஞாநாநிவ்ருத்தீ ஸ்வர
க்ஷணாத்யஶ்ச ஸ்வ "வைஶ்யஸ்ய ஸத்ரம் ஸ்வதர்மாகிம்வா யத்ரோபதிஷ்டி।
ஸகாரப்ரவாஸ்ய தத்ஸர்வம் மஹதே நர" இத்யாதி ப்ரமாண
ஸமர்த்த தாத்ரூபீநாம் நிஷித்த நிவ்ருத்தீநாம் ப்ராமாண்ய ஸம்பாத
ப்ரவ்ருத்திப்ரஸங்கோ உபேக்ஷிதஹாந இத்யவிப்ரது கத்ரேஷாதீயாதி
ப்ராஹ்மணவத் ப்ராமாண்யதிஷ்டேயாக ப்ரவ்ருத்தேஸ்ஸ்வாதீயஸ்ய அதி
காரே ப்ரதிகாரணிகத்வா [illegible] ஸ்வ தாய ப்ரவர்த்த
நாத் ஸ்வவிஷ்விஷயாஸ்ரத்ரம் [illegible] ப்ரவ்ருத்தி
கர்த்ருஸ்வநாதிநாம் நாநாத்மகம் ஸ்வவ்யாபாரவிரோத [illegible]
ஷேதவாக்யாதிநா) ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகம் ஸர்வ [illegible]
ஸ்வ கிஞ்ச தாத்ரூபிக ஸர்வஶாஸ்த்ர ப்ராமாண்யம் ஸ்வாபேக்ஷிதத்வ, தஸ்மாத்
ஶஸ்த்ரவிதாநாம் ப்ராமாண்யத ஸாத்யவிதாநாமேவ ஶாஸ்த்ர

உ௮|| ஸ்வரக்ஷணாக்ஷமபென்னுமிடமும்சொகவேதவிதமிறே. இவ்விபி வஷத்தாலேவ்யுத்திநிவ்ருத்திவங்களான ஸ்வயத்நங்களையுந்தவிர்த்து திரிகைதானே ப்ர வணுக்கு ஸாதநாக்ஷமயானலோவென்னில்; ப்ர வணான பூர்வர்களும் இப்போதுள்ளாரும் ஸாவயானராய்ப்பண்ணி ப்போருகிற ஸாங்கங்களும் உபாஸரங்களும் விரு ஷாநுஷ்டாநமாம். யதாப்ரஜ்ணா ப்ர பத்திஸம்ப்ர தாய ப்ர வர்த்தகராய் ப்ரவர்த்தணிகருமா யிருக்கிறவர்களுக்கு ஸ்வவிரு ஸம்ஸாராவநே யுமில்லை. யாவஜ்ஜீவம் ஸ்வப்ரஸ்த்தமம் விஹியமாகிலன்றோ இவ்வி ரோயமுள்ளது, ப்ர பத்த்யநுஷ்டாநக்ஷணத்தில் ஸ்வயத்நங்களினு டைய ஸ்வரூபத்யாஜ்யமானல் விரோதமில்லையே யென்னில்; அப் போது ஸாஹாவிதமல்லாதவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்யாஜம் விதிக்க வேண்டா; ஸாஹாவிதமானவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்யாஜம் விஹிய மாகில் அப்போதுண்டான ஸஹஸங்கோசம் வாஸ ஸிவாயஜோவீ தொஸ்வம்ப்ர யாரணாதிகளைத் தவிர்ந்துகொண்டு ப்ர பத்திபண்ணப் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலுபாஸநத்தில் வரும்கருநாதங்களாலே நிரபேக்ஷயாயிருக்கிற ப்ர பத்திக்கங்கமாகவொரு யத்நங்களையும்பற்ற

ஸா-நீ || (ஸொகே தி) விஷஹக்ஷணராஜாவ்யாரநிவ்ருத்த்யாதிகம் ஸொகே "யஜ்ஞநதா நநதவஸாநாஸகேந" "ஸாஜ்ஜோதாத்" இதி வேதே கநமநாதிகம் ஸ்வரக்ஷணாக்ஷமமென்று கருத்து. ப்ர காராந்தரேண ஸங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (இவ்விபி வஷத்தாலே இதி) பூர்வ ர்கள் ஸ்வேத்தாலேயாதல் வஸாநமாதல் கநுஷ்டித்தார்களென்று லோவென்றுவருளிச்செய்கிறார் (யதாப்ர ஜ்ணேதி) ஸ்வரூபத்யாஜவிபி வக்ஷத்தில் ஸ்வதா வெதத்ஸ்வஹாரமில்லைஎன்று ப்ர காராந்தரேண ஸங்யாநம் ஸங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (யாவஜ்ஜீவமிதி) ஆனால்ஸகலம் ப்ரதாயவிஷயான த்யாஜவிபிவக்ஷத்தில் தேவரீருக்குத்தான் நிவர்ஹமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாதி) இப்படி விபிவக்ஷ நிவர்ஹம்பண்ணில் கயிகாரஞ்சொல்லாமையாலே ஸ்வாயிகார ஸிஷிப ஸம்மியாதோ? விஸேஷொக்த்யாவத்தாலே ஸ்வாயிகார கம்ஸிஷிக்குமென்றில் அப்போதுஉபாயாநரஸக்ஷமனுக்குமயிகாரம்

ஸா-கா || ணாதிதிவிகல்ப்ப்ரயஸ்வதவஸவஸிஷகாதநவாஜெயதபாவி யெயகாயொமம், தித்பஸ்வாஹீஷூவ்யாவாதககணாஹ (யாவஜ்ஜீவதித்யா தீநா) வவஷமுராதாரணாம் விஷ்யவமித்தஸெநிர்வேக்ஷ்ய விபி கவஜெவாதிதஜிதர்யாஹ (ஆகையாதி ...ர்யாதிநா) வவஹ நேர வேக்ஷ்ய விபிவகேக்ஷ ஸ்வயத்நகாப விபிவகேக்ஷ ப்ர ஸஜ்ஞதஸ த்ரயிகாரகாவிஷிஷமந்த்ய நநுஷ்டாநப்ர யாத்த தத்தஹஸ்வரூபராணர்

௨௰ || வேண்டா வென்கையே த்ராமவிதிவைகல்த்துக்கு விஷயம். இந்த த்ராமவிதியான வைகல்ந்தன்னிலும் உபாதானஸாமர்த்யமில்லாதார்க்கும் அதுண்டாகிலும் விவேகஸாமர்த்யமில்லாதார்க்குமிப்ரவ்ருத்தியிலதிகாரம். இப்படியானலொரு ப்ரமாணங்களுக்கும் விரோதமில்லை. வேதவ்யாஸாசார்யர்களும் இவ்விடத்தில் ஸர்வஸாதாரண த்ராமம் ப்ரவ்ருத்தம்

ஸா.நீ|| ப்ரஸம்ஸியதாமென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த த்ராமேதி) (விதிவைகல்ந்தன்னிலுமிதி) காவ்யண்யராதேவாம்ஸவிதிவைகல்த்திற் போலே இந்த நைராபெக்ஷ்யவிதிவைகல்த்திலுமென்றபடி. இப்படிவிதிவைகல்த்தில் ஸர்வதா நைராபெக்ஷ்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுசொன்னது கூடுமோ, "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஸ்ரவதத்ராமவிதியிலேயே ஸர்வஸாதாரண்யமிருக்கையாலே இந்த வைகல்த்தில் ஸர்வஸாதாரண்யம் ப்ரஸம்ஸியாதோமென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியானலிதி) ஸஹப்ரமாணவிரோதி கிம் ஸ்ருதியுக்தஸாதாரண்யாதிவைகல்யாத்ர விரோதி கிம் ஸ்வகீயஸாதாரண்யமுக்தமென்று கருத்து. யதா இப்படியதிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஆகந்து வேதாந்த ஸர்வமில்லையே [illegible] வாராதோமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியானலிதி) இப்படி யதிகாரமில்லையாகில் ப்ரமாணவிரோதம் [illegible] ப்ரஸம்ஸித்தாலே விரோதம் [illegible] என்று கருத்து. இப்படி ஸ்ரவதத்ராமவிதி ஸர்வதா கூடாதென்று சொன்னது கூடுமோ, வேதவ்யாஸாசார்யர்கள் ஸ்ரவதத்ராமம் [illegible] அன்றோவென்று விசாரிப்பவர்களென்று [illegible] விரோதிப்பாரோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வேதவ்யாஸாசார்யர்களுமிதி) இப்படி [illegible] ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸந்நிதியிலே [illegible] என்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய சிலர் த்ராமமென்றும் விண்ணப்பம்பண்ண ஆகையால் ஸ்ரீபாஷ்ய

ஸா.கா || ப்ரஸ [illegible] (இந்த த்ராமேதி [illegible]) [illegible] பாஷ்யகாரஸந்நிதியிலே [illegible] த்ராமேதி [illegible] பாஷ்யகாரரோ [illegible] ஸர்வ [illegible] த்ராமமோ [illegible] பாஷ்யகாரர் [illegible] த்ராமம் [illegible] விஷயமென்று வேதவ்யாஸ [illegible] நைராபெக்ஷ்யயோ [illegible] ப்ரஸம்ஸ [illegible] விஷயஸ்ய [illegible] வ்யாஸாசார்ய [illegible] விஷயமிதி [illegible] பாஷ்யகாரர் [illegible] விஷயஸ்ய [illegible] ஸர்வஸாதாரணத்வேன [illegible] வேதவ்யாஸாசார்ய

[illegible] மென்[illegible] [illegible]ன்னிருர்களென்று: ஸ
த்திக்ரயிகாரமான [illegible] ஸத்தியினுடைய [illegible]
க்ஷமும் [illegible]த்தில் எந்தவடங்களிலே விவக்ஷிக்கையுமி
மென்று விசேஷித்தார்களத்தனை. || * || அதிகாரம்வ்யாஸூத்ரம் [illegible]
யஸ்ய [illegible] | ஸாகஸப்ரபந்நவத்திகெளிகாக்யவிஷேஷவிஷம் ||
[illegible] [illegible] வியஸ் | உபாயஸ்யா
யிகாரம் [illegible] || [illegible]
யொஜ நா [illegible] | [illegible] ஸாஷ்யகாரோ

ஸா.நீ|| காரர் [illegible] ஆயம்கேழ்கையா
லே [illegible]
[illegible]த்தில் ஸாரஸ்லோகத்தில் [illegible]மில்லாமை
யாலே [illegible]மில்லாதபடி என்று [illegible] விரோய
மும ஸம்பியாதோவென்ற [illegible] உ[illegible]த்தைஉப
பாதிக்கிருர் ([illegible])
[illegible] உபாயஸ்ய
[illegible] விஷிதஸ்ய [illegible] ஸாகஸப்ரபந்ந
வத்தி [illegible]. [illegible]
[illegible] உபாயஸ்ய [illegible]
[illegible] அதிகாரம்விஷம். ஸ
[illegible] விவக்ஷிதமிதி
[illegible] ஸாஷ்யகாரோ
[illegible] விவாத[illegible]

ஸா.கா || [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கையப்ரஸவ்யத்திஸூ நாயிகாரி
[illegible] ஸாஷ்யகாரா
[illegible]
[illegible] ||
விஷிஜெதஷ [illegible] | [illegible]
[illegible] ஸ்ரீவிஷ்ணுவித்த
[illegible]

உச॥ ரவாரிதக்॥ அஜ்ஞாத பூர்வபூர்வோத்தரமேதயோத்தரோபாஸ்திதம் மேவ: | தத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாதேஷ்வ நிஷ்டேஷ்வமிதி ந்யாயம் ॥ * ॥ ஆனால் "ஜந்மஸஹஸ்ராணாம் ஜ்ஞாநாதிதேவ விஜாநதாம் | ஜ்ஞாநிநாம் தேஷாம் பாரமிஷ்டாநம் ஜ்ஞேயஸ்துதாம்" என்றும் "அவித்யாதோதேவ பரிபூர்ணயா வா விதியா வா ஸ்வஸக்த்யா வா ஜகதீஸம் ஜநார்த்தநவிஷ்ணம்" என்றுஞ்சொல்லுகிற வசநங்களோடு விரோதமிருக்கும்படி யென்னென்னில்; இவ்விடத்திற்சொன்ன அஜ்ஞாநம் பஶ்வாதிகளைப்போலே ஶாஸ்த்ரீயமொன்றுமறியாதொழிகையன்று, மற்றெதென்னில்; உபாஸநாதிகளில்தெளிவில்லாமையாதல் ப்ரபத்திதன்னிலும் ஸூக்ஷ்மவிஶேஷங்களறியாமையா

ஸா. தீ॥ அஜ்ஞாதபூர்வோத்தரமேவ: பமேவ: ஸ்வரூபதத்வ ஜ்ஞாநவாதநவரவகாரிதஜதி தத் ஸாஷ்யகாரவிஷயே யதாரோவிதம் தத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாதேஷ்வ: ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த வாதராயணவாதிஷம் ஸாம்ப்ரதாயப்ரவர்த்திஷ: நிஷ்டேஷ்வமிதி ஸாக்ஷாதநுபதேஶ வேதாஸ்து ஸ்வஸ்வரூபாஶ்ரயிணம் கஷ்டம் நஶ்யஜ்ஜந்தேவநக | பாவஶுத்தம் ப்ரபந்நேஷு தத்வமஹோதாரதஶ்யாம: || ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி விஹிதநஷேதஸோதேநாக்ஷ" இத்யாதி ஸாஸ்திரவேதநவதஶிதம் தம்ஸ்ம்ருதி: இப்படி அஜ்ஞாந விஶ்வாஸர்கள் அதிகாரிகளென்கிற வசநத்தில் சொல்லுகைக்கொன்றும் கூடுமோ, "ஜந்மஸஹஸ்ராணாம் ஜ்ஞாநாதிதேவவிஜாநதாம் | ஜ்ஞாநிநாம் தேஷாம் பாரமிஷ்டாநம் ஜ்ஞேயஸ்துதா" மென்கிற ஸமஸ்வர வசநத்தில் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநிகளுக்கும் அஜ்ஞாந விஶ்வாஸர்களுக்கும் ப்ரபத்த்யதிகாரஞ்சொல்லுகையாலேஉப யஸ்ய ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸவான்களுக்கு அதிகாரம் சொல்லுகையா லே அவிரோதமும் ப்ரஸம்தாதோ, [illegible] என்றில் "அவித்யாதோதேவ பரிபூர்ணயா வா விதியா வா ஸ்வஸக்த்யா வா ஜகதீ ஜநார்த்தநவிஷ்ணம் | [illegible] ஸர்வாத்மாநம் ப்ராஜஸேஹ [illegible] ஸமவாஸநமானபதீ" என்று [illegible] ஸக்தி விரோதம் ப்ரஸம்தாதோயென்கிற ஶங்கையாலே ஶங்கிக்கிறார் (ஆனால்) பரிஶேஷத்தாலே [illegible] ஸூக்ஷ்மகரியாணி ன்றுகொண்டு பரிஹரிக்கிறார் (இவ்விடத்தில்) (பஶ்வாதிகளைஜ)

ஸா. கா ॥ ஸ்ரீகாரவரவாபவிஶ்ஷோர்வேதாந்தங்க ஜாவஹவேதிக்ஷி ப்ரயஜாஹ.(அஜ்ஞோதேத்யாதி)நமேவம்ஹரந்யாஸஸ்யாகிம்விந்யாயிகா ரஸ்வ "அஜ்ஞஸ்வஜ்ஞ ஸக்தாநாம் ப்ரபத்தாவதிகாரிதா" இத்யாதிவிர ஜ்ஞாந ஸாவஜ்ஞ ஸக்த்யாதீநா மதிகாரஸ்வாக்தி: கயதிதிஶம்ஶந்தே த்யேதாம்யிகாரஸ்வ ஶங்காவஸப்ரமாணாந்தரம் வசநஜ்ஞாநாதீ

ச்ச || தலாமத்தனே. இதற்றில் 'விஜாநதாம்' என்றும் "ஷேவைஸிவ்யாஸ
தயாவா விஜ்ஞயா" என்றுஞ்சொன்ன ஜ்ஞாநவிசேஷமும் உபாஸ
நாதிகளில் தெளிவாதல் வ்யக்திக்குபயுக்தமான ஶாஸ்த்ரார்த்தாதி
விஷயத்தில் தெளிவாதலாமித்தனே. அல்லது இதுக்கநபேக்ஷிதமான
ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநமன்று; ஸிஷ்வுக்ஷவாப்ஞேயஶாஸ்த்ரார்த்தவிசேஷ

ஸா-தீ || இப்படியாகில்ஸர்வஜ்ஞஶாஸ்த்ரார்த்தமாகவும் வ்யவஹரிக்குமென்றபடி.
(வ்யக்திதன்னிலே) ஸூக்ஷ்மவிசேஷங்களையறியாமையாதலித்தநேநந
ஸாமாந்யதவ்யக்திஜ்ஞாநம்விசேஷஜ்ஞாநமாகவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்
டுவ்யக்த்யதிகாரமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறது ஸ
ர்வவிஷயஜ்ஞாநவதாமென்கிறவர்த்தமாகில்இங்குவ்யக்த்யதிகாரம்
துர்லபமாக வ்யவஹரிக்கையாலே வ்யக்திநிஷ்டாத்யதிகாரவிரோதமும்
வ்யவஹரியாதோவென்ன விதர்க்கமருளிச்செய்கிறார் (விஜாநதா
மென்றுமது ஐதி) இங்கு விஜாநதாமென்றுமது ஷேவைஸிவ்யாஸத
யா என்று சொன்ன ஜ்ஞாநமும் உபாஸநாதிகளிலே தெளிவாதல்
வ்யக்திக்குபயுக்த ஶாஸ்த்ரார்த்தவிசேஷாதிகளில் தெளிவாதலாமத்
தனே என்கிற வாக்யமே வ்யாவீந ஸ்ரீகோஶங்களிலிருக்கையாலும் வ்ய
வேக்ஷாத்ரவாக்யாஶயமதியாலும் ஸமீசீநம். (அல்லது ஐதி) ஸம்ஸா
ரத்தில் ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநம் துர்லபமாகையாலே அதிகாரமேதுர்லப
மாக வ்யவஹரிக்குமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறவிடத்
தில் விஷயவிசேஷம் சொல்லாமையாலே ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநமே அதி
காரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸிஷி
வ்யாஸகேதி) ஸிஷ்வ்யாஸதயாவா விஜ்ஞயா என்று சொல்லுகையாலே

ஸா-கா || நாதிகிஞ்ஞத்வம் [illegible] (ஆஜ்ஞைகீர்த்யாதிகா) (வ்ய
க்திதன்னிலும் [illegible] விசேஷங்களையறியாமையாதலாமித்தனே ஐதி) ஸ
[illegible] ஸாமாந்ய [illegible] வா
ஷவேக்ஷ்ய [illegible] விஷயே விஶிஷ்டஜ்ஞாந
மாகவே [illegible] காரஸ்ய [illegible] ஸர்வ
ஜ்ஞாயஜ்ஞாந [illegible] வ்யக்தி [illegible] அதிகாரக
ஸம்ஸவாதி [illegible] வ்யக்த்யுபயுக்த ஶாஸ்
த்ரார்த்த விஷய விஶேஷஜ்ஞாந [illegible] ஜ்ஞாநவ்யக்திகோடி
[illegible] ஸம்ப்ரதாய [illegible] ஸா
[illegible] விசேஷ
வே ஸிஷ்வ்யாஸதயாவா விஜ்ஞயேத்யுக்த [illegible] விசேஷஜ்ஞாய
நஸிஷ்வ்யாஸகோபலக்ஷித ஶாஸ்த்ரோபயுக்தஸர்வவிஷயக ஜ்ஞா
நமேவாத்ர உக்தமித்யர்த்தஃ. (ஸிஷ்வ்யாஸகேத்யாதி) நவைஷம்

௨௭ ॥ ஜ்ஞாநமிறே யிங்கு சொல்லப்படுகிறது. இவ்வுபாயத்துக்கு ஜ்ஞாநமுண்டானாலும் உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது அவனும் ப்ரபத்திக்கதிகாரியாம். ஶக்தியுண்டேயாகிலும் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறபடியே ரக்ஷகன் கைபார்த்திருந்தான் கைவாங்கியிருக்கையன்றோ விஹிதமென்னில்; இது ப்ரபந்நனுடைய ஸ்வரூபவிஶேஷத்துக்கு உதாஹரணமாம். அல்லாதபோது உபாயவிபாகஸாமஸ்த்யங்கள் நிரர்த்தகங்களாம். உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தி ஜ்ஞாந

ஸா-நீ ॥ என்றபடி. அந்யோபாயத்துக்கு உபயோகிஜ்ஞாநஶக்திவிஶேஷமே அதிகாரமென்று கருத்து. ஶக்த்யுபாயவிஶேஷஜ்ஞாநவத்தாம் ப்ரபத்த்யதிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஶக்திவிஶேஷஜ்ஞாநம் ஶக்த்யதிகாரமாகையாலே அது ப்ரபத்த்யதிகாரமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயத்துக்கு) ஶக்த்யுபாயத்துக்கு ஜ்ஞாநமென்று தாத்பர்யமன்று, ஶக்திதோஷாக்ஞாநமதிகாரமாகையாலே இவ்வாக்ஞாநம் ஶக்த்யுபாயத்துக்கு ஜ்ஞாநவான்களுக்கும் ஸாதாரணமாகையாலாக்ஞாநமே ஸாதாரணாதிகாரமென்றும் ஶக்த்யுபாயஜ்ஞாநம் அஸாதாரணவ்யக்திஜ்ஞாநமாகையாலேயது ஸாதாரணாதிகாரமென்றும் கருத்து. உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது என்று சொன்னது கூடுமோ, ஶக்தி உண்டாகிலும் ஶக்திபிரியக்கூடாதே, இழிந்தால் ஸ்வரூபவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோ, ஆகையாலுபாயாநுஷ்டாநஶக்தனும் ப்ரபத்த்யதிகாரி யன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (உத்தரேதி) ப்ரபத்த்யதிகாரத்தில் ஶக்திஜ்ஞாநஶாமர்த்யமுண்டாகிலும் நிவ்ருத்தமாயிருக்க வேணுமென்று கருத்து. (உபாயேதி) ஶக்திவிபாகஸாமஸ்த்யமென்று விஶேஷியாமல் உபாயமென்றுபாதேநாக்த்ர ப்ரபத்த்யந்தரோபாயாநுபூதம் ஸ்வரூபவிரோதமாக ப்ரஸங்கிக்குமென்று கருத்து. இப்படி உபாயாநுஷ்டாநஶக்தனும் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ; அப்போது உபாயாநுஷ்டாநஶக்தியுள்ள நாஸ்திகரான ஸ்வரூபநிஷ்டர்க்கு ப்ரபத்த்யதிகாரம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயாநுஷ்டாநத்திலிதி) அப்

ஸா-கா ॥ ஶரண்யவைலக்ஷண்யதத்துவமஹாத்மாநம் ஜ்ஞாநமேதிரவேக்ஷ்யகக்ஷ ஶக்ஷ்யஸ்யவிஜ்ஞாநஸ்யவோபாதாநஶக்தாவஹி "ஸர்வஶேஷத்வாஸ்யத்தஸ்யஸ்வரூபஸம்ஹவெ" இத்யாத்யநுஸந்தாநத்வாத் ஸ்வயத்தநிவ்ருத்திரேவாதிகேதி ஶங்காநிரஸ்யதி. (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (நிரர்த்தகங்களிதி) ஸாஶ்ஶேஷநிரர்த்தகஶக்திஸ்ய வர்ணாகிவ்யாபார விரோதஸ்யப்ரபந்தக்ஷணம் உபாஸிதஸ்ய

[illegible] ண்டாய் அதிலே [illegible] சக்தியுண்டானாலும் [illegible] னன்றிக் கொயிருக்கும்பாகில் [illegible] வல்லவு, [illegible] யோகமக்கு, விதையென்றி ருக்குமா[illegible] [illegible] க்கயதிகாரியாம். இத்தை "[illegible]" [illegible] களிலே சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; "[illegible]" என்றது [illegible] பிறக்கவேணுமென் னும் [illegible] யுடையார்க்கென்றபடி. "[illegible]" என்றது [illegible] வத்தைப்பெற்றல்லது [illegible]

[illegible] போதுதிர்[illegible] "[illegible]" மென்கிறவவநத் [illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தை[illegible]) [illegible] யாகையால் [illegible] [illegible] லையே என்று [illegible] (எங்ஙனேயென்னில் [illegible]) [illegible] படியிலே [illegible] பென்று [illegible] [illegible] யென்று கருத்து. இப்படி [illegible] யென்கிற [illegible] யாகில் [illegible] [illegible] யென்கிறது [illegible] தோவென்னவருளிச்செய் கிறார் ([illegible]) [illegible] னுக்கென்று கருத்து. இப்படி

[illegible]. (எங்ஙனே [illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible]

தலிக்கமாட்டாதார்க்கென்றபடி. இவையிரண்டையுங்கினைத்து "ஸுஹ்ருத்ஸு ஸம்ஹந்தா" என்கிறார். இங்கு ஸக்தியென்றது ஸ்ரீதேவாரவஸ்த்த்தைச்சொன்னபடி, அல்லது ஸக்தியோகத்தைச்சொன்னபடியன்று. இப் ஸக்தியினுடைய ஸம்வஹாவாகிறது கடுக ப்ராப்திகிடையாத போதழியும்

ஸா. நீ|| வவநாய்யமாகில்கவித்ரதாஜே வென்றுவனதஜய்யகய்ந ரஸ்வஸ்ஹாய்யஸ்லோகத்திலேஇதுரெண்டும் சொல்லவேண்டாவோகவி த்ராதாஜேவைரிவத்ஸதயாவா விஜிதயா என்று. ஜுமஸாரணத ஜஜாநாதிதகெவ விஜாநதாமென்கிற வதாய்யத்தைச் சொல்லி ஸுஹ்ருத்ஸு ஸம்ஹந்தா ஜமதிமதிதந்ராவிதஷாமென்று ஜதஷிதிஷ்டதாம் வாரதிதந்தநாத்ராய்யமென்றே சொல்லுகிறது, ஈநந்திஷ்டாமெ ன்கிற வய்யம் சொல்லவில்லையெ என்னவருளிச்செய்கிறார். (இவை ஜதி) ஸுஹ்ருத்ஸு ஸம்ஹந்தா என்று தஜியோகம் தோற்றுகையாலே திதி ஷ்டதாதிதத்ராய்யம் தோறறவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். இங்கு ஸுஹ்ருத்ஸுஇதி ஸக்தியோகம் தோற்றவில்லையேஎன்று சொன்னது கூடுமோ ஸக்திவதம் ஸக்தியோகவாவ்யமன்றோ ஸக்திவாரவஸ்த்தம் தோ ற்றினும் விதம்வாக்ஷதரஸ்வாயிகாரம் தோற்றவில்லையே என்றரு ளிச்செய்கிறார். (ஸக்தியினுடையஜதி) ஸம்ஹதுஸ்லோ ஸக்தியோகவார க்ஷத்தில் வ்யய்யயாகையாலும ஸக்தியோகவாரவமிக்ரு ஜதிவதஜேத்ரா திதவ காரணவிராஸமாகையாலும் வ காரணவஸகாத ஸம்ஹதுஸ்லோ பஜத்தாலே விதம்வாக்ஷதவரமென்று கருத்து. ஆனாலுமிழியும்ப டியானவவஸ்தாவிஸேஷமென்று சொன்னதுகூடுமோ, இது தானும் ஸக்தி யோககாரய்யமாகையாலே ஸக்தியோகமாவஸ்த்கமாக வ ஸம்ஸியாதோ, அப்படியாகில் ஸக்தியோகாநயிகாரிகளான வராம்கஸவ ஸ்ரதிக ளுக்கு குதிவ்வ யக்தாயிகாரமில்லையாக வ ஸம்ஸியாதோவென்னவ

ஸா. கா|| நாகதஸ்யாயிகாரஸஸம்ஹவாஜ்ஞாத்தஜ்ஞாரவெஜேவா ரவஸ்ஜேவாத் ஸக்திஸ்லோவிஷதிதத்விஷ்யணாஸ. (இங்குஸக்திஎன் றதுஜதத்ராதிநா) நந ஸுஹ்ருத்ஸுஸம்ஹந்தத்தாஸவீஸக்திவாரஸக்தி ரவெ ஸக்தியோகவெதயிகாரகாநவைதிஸதவஜேஷ்வெதத் த ஸுபிதிவ ரவ்த்த ஸாவெ ஜேஹவியோக வாதக ஸ்ரீதத்வஸ்தாவி ஸேஷா ஸக்திஸம்ஜேதராஸ. (இப்ஸக்திதத்ராதிநா) நஜேதாத்ரஸ கவஸ்தயாகவி"வாஸக்திவாராத்ரஷ வ்யதக்ஷாஸி நிஜேஸந்"இதித க வரஸக்திஸாஸ்கஸ்தஸ்த ஸாநராஸாநவைதி தஜவஜேஷ் வெதத் வாவவிஸேஷாக ஸுபிதிகாதிநீ வ்ரவ்தஸாவெ ஜேஹ வியோகஜேஹத வீதத்வஜேஷாக வத்திவத்த க்ரத விஸேஷாக ஸம வக வ்ரவ்த்ஸாவெ ஜேஹவியோக ஜேஹதஜேத விஸேஷாதத்தி

ச்‖படியானவவஸ்தாவிஶேஷம். இதுசிலர்க்குக்கட்டளைப்பட்டஶக்தியோ கமில்லையாகிலும் ஸாத்யவிஶேஷஶாஸ்த்ரவைபவத்தாலே வரும். இவ்வவஸ்தையுடையவனும் ப்ரபத்திக்கதிகாரி. இப்படியாகையால் உபாயாந்தரத்தில் அஜ்ஞராய் இவ்வுபாயத்தில் ஸஶோகாயஜ்ஞாநத்தையுடையாராயிருப்பார்க்கும் இதிலுமுபாயாந்தரத்திலுந்தெளிவுண்டானாலுமுபாயாந்தரத்தில் அநுஷ்டாநஶக்தியில்லாதார்க்கும் இவையிரண்டுமுண்டானாலும் விளம்பம்பொறுக்கவொண்ணாத ஆர்த்தியுடையார்க்கும் ப்ரபத்தியிலேயிழியலாம். இவ்விளம்பாஸஹனும் தான் நினைத்த காலத்திலே பெறுகைக்கு உபாயாந்தரஹீநன். இப்ப்ரகாரத்தை நினைத்து

ஸா-ஸ்ரீ‖ருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) கட்டளைப்பட்டவாப்ரதேஶநவிஷயி தையானஎன்றபடி. ஶக்திகர்தையானவிவ்வவஸ்தையையுடையவன் ஶக்தியோகத்திற்கே அதிகாரியானபடியாலே ப்ரபத்த்யதிகாரியென்று சொன்னதுகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவஸ்தை இதி) (ப்ரபத்தி) அநந்யஸாத்ய ஸாத்ய ஸாதநஸ்வீகாரஸாத்ய ப்ரபத்தியிலதிகாரி என்றபடி, உபாயாந்தரஹீநர்களென்று கருத்து, ஆனாலும் "த்வம் ஶரணமித்ஜ்ஞாநா" இத்யுக்த ஜ்ஞஶம்பத்திர்க்கு ப்ரபத்தியில்விஶேஷாதிஜ்ஞாநயமென்று சொன்னதுகூடுமோ அப்போது ப்ரபத்தியில் ஸாமாந்யஜ்ஞாநஸமாந்யனுக்கும் விஶேஷாதிஜ்ஞாநவதோதிகாரம் ப்ரஸம்கியாதோவென்ற ப்ரகரணபலஶ்ரவிஶேஷாகிலமேவகயாக பரமேகாந்த்யத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியாகையாலே இதி) ஆனாலும் ஶக்யோபஸந்நராயிருந்தாலும் விளம்பாஸஹனாகிலவனும் ப்ரபத்த்யதிகாரியென்று சொன்னதுகூடுமோ. ஶரணாகதிவிக லாநந்தவைத்ய ஶரணோபாயாந்தரஹீநனன்றோ. ப்ரபத்த்யதிகாரியென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விளம்பாஸஹனுந்தானிதி) இப்படி வஞ்சநாஸ்பதமாகிலிவ்வகதிநாவலம்ப்ய ஶ்லோகத்திலே ஸஹஸ்ரஸமேதாவென்று விளம்பாஸஹனைச்சொல்லி "ஜகதிமதிமாத்ரவிதா"மென்றுசொல்லுகிறது ப்ரபத்யமாகவே ஸம்கியாதோ, இதுதவிர அதிகாராந்தரமில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்ப்ரகாரத்தை இதி)

ஸா-கா‖ஸம்ஹாரக்ஷயாவிபஸ்யபரஶக்திவர்த்திரிக்தஸ்விஜயஸ்தாநள ஶ்ரேயநாநாதிகாரஸ்வாநுவர்த்திதவிப்ரயேணாஹ. (இதுசில ர்க்குஇத்யாதி) ஸாவஶ ஸஜ்ஞஸவ்ஜ்ஞ ஶக்தாநாம் ப்ரபத்த்யதிகாரிஸ்வ ஸ்திஜநகாவேதி ஸவித்யாதி பரிஸ்புரஸ்விந்தாஸ ஶக்திஸம்ஜ்ஞா வா கந்த்ராமதி விஶேஷா இத்யபிதிஜ்ஞவஸம்பத்த்யே இத்யாஹ. (இப் படியாகையாலித்யாதி) "மதிமத்ருத்ய ஸஹரிரிதி ஜிதஜ்ஞாஶ நோரஹஸ்யம்ப்ராவஶ ஸவமஸமுதாநுஶாநகஶதி" இத்யவிஶ்ய

உம்||"ஜஹதி ஹதிசந்த்ரவிதாஷாம்" என்கிறது. வ்யாஸாதிகள் அதிகாரி பாஷர்களாகையாலே விலம்பக்ஷமருமாய் உபாயாந்தரபக்தருமா யிருப்பார்கள். ஆகையாலுபாஸநத்திலிழிந்தார்கள், அல்லது ஜ்ஞாந சூந்யமாதல் விஸ்வாஸசூந்யமாதலுண்டாயிழிந்தார்களன்று. ||*|| அபர க்ஷாதிகாரிஷு பாராபாராத்மஸ்ய ப்ராஞ்ஞ: | ஸ்வஸ்வரூபாநு ரூபத்வம் ஸாத்யஸ்ய காரணம் || தத்ர பக்திஹேதுத்வாத் ப்ரபத்தி யாஜ்யதே | வ்யாஸாதிஷு தத்ஸந்தேஷாம் தீக்ஷ்ணம்

ஸா-தீ||ஸ்வஹஸ்தேஷு ப்ரபத்தியா ஹதிசந்த்ரவிதாஷாம்ஸ்வாஹீஷு காமேஷு உபாயாந்தரநிஷ்டாநமென்றபடி, இப்படியாகில்வ்யாஸாதிகள் ஸ்வரூப ப்ரவ்ருத்தியிலே இழியாதே இருப்பானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார். (வ்யா ஸாதிகளித்) ஆகையால்ப்ரவ்ருத்தியிலதிகாரமில்லையே என்றபடி, பக்தரு யிருந்தாலும் விஸ்வாஸசூந்யத்தாலே உபாஸநத்திலே இழிந்தார்களெ ன்றும்சொல்லலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார் .(ஆகையாலேஇதி)விலம் பாக்ஷ்மதாரதம்யாதிகார மில்லாமையாலே என்றபடி லோகத்தில் ப்ரவ்ருத்த்யபாக்ஜ்ஞாநமிருக்கச்செய்தேயும் விஸ்வாஸசூந்யத்தாலே ப்ரவ்ருத்தியைவிடக்காண்கையாலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் ப்ரவ்ருத்தியபி த்யாகத்திற்கு அதுவே நிதாநமாகலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கி றார். (அபக்தேஸ்த்தி) யதா"நாஸ்யவாஞ்சிதளப்ரௌபாயாந்தரநிஷ்டேத" என்கிறவவநம் விரோயியாதோ, நாஸ்ய வாஞ்சிதளப்ரௌ ஸ்ராஸ விஸ்வாஸசூந்யாஸ உபாயாந்தரப்ரவ்ருத்திஷ்டயஇதி வசநா பாகம் தோற்றுகையாலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் விஸ்வாஸசூந்யத்தாலே உ பாயாந்தரப்ரவ்ருத்தியென்றுசொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய் கிறார். (அபக்தேஸ்தி) அதிகாரேஷு உபாயாந்தரேஷு அபக்தஸ்ய ஹே ராபாராத்மஸ்யாஞ்: ஸ்வஸ்வரூபம்ஸம் ஸ்வாஞ்ஸ்வ ப்ரத்தம் தத்ரஸ்ய வாஞ்சிதளப்ரௌ விஸ்வாஸசூந்யம் காரணம், இதனு

ஸா-கா||சஇதஸ்யஸ்யஸே ஷ:, ஹதிசந்த்ரவிதாஷாதித்வாத்ஸ்வ காரண ஸ்வாஹீஷு ஸாயநாந்தரஜ்ஞாநஸம்பந்நாநாதித்யம்: ஏவம்வ்யாஸாதி யோந ஜ்ஞாநவிஸ்வாஸசூந்யாதிநா ஹத்தியோ ஹதிஷ்டா:, கிந்து ப்ரவ த்தயதிகாரிஸ்வாபேவ ஹத்திநிஷ்டாஇத்யாஹ. (வ்யாஸாதிகளித்யாதிநா) "நாஸ்யவாஞ்சிதளப்ரௌபாயாந்தரநிஷ்டேத | இதி விஸ்வாஸசூ ந்யஸ்ய" ஹத்த்யதிகாரஸ்வாவஹாரகஸ, லோகே ஹாவிஸ்வாஸ ஸம்பந்நா நாம் ஹத்ஸ்வஸ்ய ஹத்தாநாம் பாரவஸ்யா ஹத்தியோஹதாத்ந யோ ஹ்யாநாம் ஸம்ஜீதப்நாதள ப்ரவ்ருத்திப்ரஸப்நாத்து ஜ்ஞாநவிஸ்வாஸசூந்ய க்ருதஹத்திவிஷயகப்ரவ்ருத்திஷ்பாவஸ்திவத்ஸயாத்தம், ததாச, வ்யாஸாதி ஷுவ்யவஸேவாவிஸ்த்யத்ராஹ (அபக்தேஸ்த்யாதி) தத்ரப்ரவத்த்யநூ

ஶ॥ ஸம்ஶயவாதிஷு॥*॥ இப்படியுபாஸநப்ரபதநங்களுக்கதிகாரம் வ்யவஸ்திதமாகையால் இரண்டும் ஶாஸ்த்ரமும் ஸப்ரயோஜநம். இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸ்வபக்ஷத்தில் ப்ரபத்திவைஶிஷ்ட்யமேயுள்ளது. ப்ரபந்நனுக்கு

ஸா-நி॥ லே ஶவநத்தில் நஶப்³தம் ஸம்ஶயபரமென்று கருத்து. ஸம்ஶயது ஶாஸ்த்ரம் பண்ணினாகில் விஶ்வாஸராஹித்யமங்கு காரணமென்றபடி. தத்ர விஶ்வாஸராஹித்யம் ஸதீத்யேஷஃ. ப்ரபத்திர் ஶ்லோகாணாம் அநந்யோபாயாநாம் அதிகாரிவிஶேஷ யாஜ்யதே, ப்ரபோதாம் ஸம்ஶயவாதிஷு வ்யாஸாதிஷு அதஷா நீதிஃ, விஶ்வாஸராஹித்யஸ்ய ஶாஸ்த்ரமஹிதி நீதிஃ ந்யாயஃ நயாஜ்யதே. கதம் ஸம்ஶயவாதிநாம் விஶ்வாஸராஹித்ய ஸாவாதிஷஹாவஃ | இப்படி த்ராமவிதிவக்ஷத்தில் ஶ்ரேஷ்டமான ஸத்த்வஸ்தரஸங்கிர ப்ரபத்த்யதிகாரிவ்யவஸ்தை பண்ணி யாக்ஷத்தக்ஷத்திலும் ஶாஸ்த்ரநிரபேக்ஷம் ப்ரஸம்தியாதோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படித்) ப்ரபத்திவிஷயத்தில் வணர்மஶ தஸ்யஸ்யமல்லாமையாலே ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் ப்ரஸம்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டித்) த்ராமவிதியில்லாமையாலே ஸகாதிகாரிக்கு கூமஸ்வார்ஜியும் ஜஞாதிகாரிக்கு கைங்கர்யஸ்வார்ஜியுமென்றபடி. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வபக்ஷாநுஷ்டாநமுண்டாகில் உபாயாந்தரஸம்பந்த ஸக்த்ர ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயம் விரோதியாதோ, நித்யநைமித்திகங்களுபாயகஸ்வார்ஜியன்றிக்கே கைங்கர்யஸ்வத்ர அநுஷ்டேயமாகையால் விரோதமில்லையென்றிலப்போது காம்யகர்மமும் ப்ரஸம்தியாதோ காம்யகரணத்தில் ப்ரத்யவாயமில்லாமையாலே தத்கரணப்ரஸங்கமில்லையென்றிலப்போது ஸம்வத்ஸரமவதவஸ்ய ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகரணமும் ப்ரஸஜ்யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார், (ப்ரபந்நனுக்கித்) ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநம் காம்யம் ஸ்வரூபவிரோதமா

ஸா-கா॥ ணாதித்யாதி) தத்ர உபாயாந்தரஸம்பந்தேஷு விஶ்வாஸராஹித்யஸ்ய ப்ரஸ்தாவப்ரத்யதிகாரிணாம் ப்ரபந்நாநாம் பரோபாயாந்தரோபகாரகாணாம் ஸங்கிதநாதித்வேந யாஜ்யதஜத்யம். நாஸ்ய ஸ்வார்ஜிதஃ ப்ரத்யாதித்ரஹி ப்ரஹ்மாஸ்த்ரஸ்த்ராம்ஶதஸ்த்ரப்ரஹ்மத்வம் ப்ரஸம்நவ ரக்ஷேத ஶக்திபோமஹ விஶ்வாஸராஹித்யதிகாரிகல்ப்ராநாவரஸ்வாஹா வாஸ் ஸவஜ்ஞதயா விஶ்வாஸாதிக்யவத்ஸு வ்யாஸாதிஷு உபயஸ்வார்ஜி ந்யாயகல்பநாநுவிதத்திஹாவஃ. ஸாங்கஸக்திப்ரத்யாஶங்காஶங்க திகாரகேவந கஸ்யாவிஶாஸ்த்ரஸ்யாப்ராமாண்ய ஸம்ஶயதி உபஸம்ஹரதி ப்ரபந்நாநுஷ்டேயேஷு நித்யநைமித்திகேஷு ஸம்வத்ஸரமவத கைங்கர்யத்ர காம்யம் ஸக்தாநுஷ்டேயாநுஷ்டேயைவ்யாஹ. (இப்படி உபஸம்ஹரதி) பத்யேவ ஸவ ப்ரஹ்மஸூத்ரதந்த்ரேஷ்டை

ஜ்ஞாநக்ரியைகளைப்பற்ற வேறொன்றை யநுஷ்டிக்கில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ந்யாயத்தாலே விரோதமுண்டானாலும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகவாதல் ஆநந்தவர்த்தக ஸங்கல்பாதி ஸமாராதநத்தைப்பற்றவாதல் வேறொன்றை யநுஷ்டித்தால் விரோதமில்லை. * *

இப்படி ஸர்வதர்மத்யாகங்கூடாதொழிந்தாலும் உபாயபாவத்யாகம் பண்ணுகை பரித்யஜ்யவுக்குப் பொருளானாலோ வென்னில் ஸர்வஜ்ஞனுக்குத் தாத்பர்யவிஷயங்களான வாக்யங்களில் உபாயபாவத்யாகம் விதிக்கிறபடி ப்ரஸித்தம். இங்கு உத்தரவாக்யமன்றிக்கே உபாயவிதாயகமாயிருக்கிற இவ்வாக்யத்திற்சொல்லுகையாலே இப்பாவ

ஸா-ஸ்வா॥ கையாலதாவது ஸாத்யாத், ஸமவதாரவதஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலே தோஷமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வதர்மத்யாகம் கூடாவிட்டாலும் ப்ரதிஷேதோபாயபாவத்யாகம் பரித்யஜ்ய என்கிறத்திற்குப்பொருளாகலாகாதோ, ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய என்று பாவத்யாகம் தோற்றவில்லையேயென்னில் உபாயதா பரித்யஜ்யாதிகளிலே பாவத்யாகம் போலே இங்கும் பாவத்யாகம் கூடலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே சங்கிக்கிறார். (இப்படி ஜதி) உபாயதா பரித்யஜ்ய த்யாகவிஷயங்களை நபேவக்ஷ தாமருளிச் செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞனுக்கிதி) உத்தரவாக்யங்களிலே உபாயபாவத்தை

ஸா-வி॥ விஷயம், தயாவிஷேதஷ உபாயபாவத்யாகமாவியேயோ ஷித்ஸ்ஜாதநிஷ்டு "அவிஷ்வாஸ்யமானா" இத்யாரப்ய "உபாயபூ ஹதேது வஜ்யே ந்தஸாஸ்யே" இத்யந்தேஷு உத்தரவாக்யேஷு உபாய பாவத்யாகஸ்ய ப்ரதிபாதநாத் இதி பாவ:. உக்தமேவ விஷ்ணும் யத்ராணாம் உபாயபாவத்யாகஸ்ய ப்ரஸித்தத்வா விஷயத்வம் ஜதாபர்யாத்மகத்வம் விஷ்ணு ப்ரதிவாதிஷு ஸர்வேஷு விவ க்ஷாநுவாக்யம் ப்ரதிபாதிதம் இத்யேவ இதாநுவாதயேஷ உபாயபாவத்யாகஸ்யாத்ர விதேயதா. உக்த உபாயேஷ்வித்தி விஷ்ணு ப்ரயுக்த ஸத்தாதிஷு ப்ரஸித்த ப்ரயோஜநத்வாதிஷு ரோதாநுஷ்டாநேஷு உபாயபாவத்யாகஸ்யாத்ர ஸமத்யேஷு ஸ்வாதந்த்ர்யேணைவ ஜஹாந்தஸ்யோபேய உபாயபாவத்யாகஸ்ய விதேயத்வம் ஸாத்யமாஸ்த்ர அவதாரஸ்ய தத்ஸ்வாநுஷ்டாந ஸாதநஸாஹ்யத்வாச்ச கைங்கர்யரூபத்வாத் உத்தரவாக்யாதிஷு நிரூபிதஸ்ய ஸாதநாபிகாராதிஷு ஸ்வார்த்த விரோதம் நிஷ்ப்ரயோஜநம் ஸர்வஸ்ய பரித்யஜ்ய இதி. (இப்படி ஸர்வதர்மேத்யாதிநா) ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வதர்மத்யாகாஸம்பவேபி பாவத்யாகமாத்ரபரத்வ கைங்கர்யாதிஷு பாவ த்யாகரூபாநுஷ்டாநஸம்பவம் யுக்தமித்யுக்தம் ஆஹுர் ஸ்வாமிந:

த்ய|| ஸாத்யஸாதகமாக ப்ராப்யத்வத்தை ப்ரபத்திக்கு ஜ்ஞாநமான அநுஷ்டே-
யமென்று வசிக்கையால் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கைங்கர்யமு-
த்தரக்ருத்யமென்கிற ஶங்கை வரியாது. இவ்வுபாயத்துக்குச் சொல்லுகி-
ற ப்ராப்யஸாதநத்வாபேக்ஷை முன்கிடையாது, இவ்வுபாயம் ஸகல
நாயிகார மன்றிக்கே யொழியும். எங்ஙனேயென்னில்: உபாயமல்லாத
வற்றில் உபாயபாவித்ராமம்பண்ணி யநுஷ்டிக்கையாவது பழைய
வ்யாஸநாதிகளில்நிலையாம். இங்கு உபாயபாவித்ராமம் பொருளாக
ச்சொல்லுகிற பக்ஷத்தில் த்ராமவிதிக்கு மநுஷ்டாநவிதிக்கு மயிகா-
ரிபேதத்தாலே விரோதம் பரிஹரித்த விடமுமநபேக்ஷிதவசநம்;
இங்குஸ்வரூபத்ராமஞ்சொல்லும்போதிறே இவ்விரோதப்ரஸங்கமுள்
ளது. இப்படி பாவிவிசேஷ த்ராமவசிலக்க ப்ரஜ்ஞாநஸித்திகளை
ப்ரபத்திக்கஸமமாகவிசையும் பக்ஷத்தில் உபாஸந ப்ரபதநங்களுக்கு
ஸம்ராமி வ்யவஹாரத்தில் மாறுபட்டேயுள்ளது. ஸம்ஸாரத்தில்
யதாஸம்விதநுஷ்டாநமமையுமென்கிற வைஷம்யமும் ஶ்லோகம்: "ஸக்
ருச்சாஸ்த்ரவஸம்ஹாரே காரீம் க்ரப்ரஸித்தி" என்றுசொல்லப்பட்
டதிறே. ||*|| ஸ்வஸ்வரூப த்ராமொகுள கைங்கர்யஸ்த்ரவசாரதா |

ஸா-டீ||விடுஎன்றால்ஷண்மார்க்கவேணா நுஷ்டாநம்மைக்கும்,யதுங்களிலே
உபாயபாவியை விட்டு ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்கக்கடவாயென்றால்
யதாராணாம்ஸம்ஸம் ஸித்தமென்று கருத்து. உபாயபாவித்ராமவிஶி
ஷ்டதாஸ்காரிகயதும் ப்ரபத்த்யம்ஶமானால் ஸாயகமில்லையே என்றவ
ருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயத்தாக்கித்) "ப்ரபத்தேஃ க்வசிதப்யேவ
பராபேக்ஷா நவித்யதே" இதி ப்ரபத்தேர்நிரபேக்ஷத்வமென்றபடி. அந்த
வசநமுக்ரத்தரகாரிநயதுமொநிரபேக்ஷ்யமானாலோவென்றவருளி
ச்செய்கிறார், (இவ்வுபாயமிதி) உபாயபாவித்ராமயுக்தாஸ்காரி
ஸாத்யாதியதும்ஸமமானாலும் உபாயத்வ ஸாதக்ய ஸர்வாதிகாரி
த்ராயிகாரவிரோதமில்லையே என்று மாலிக்கிறார். (எங்ஙனேயென்னி
லிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (உபாயமிதி) (பழையதி) வேதோக்த
த்ராமவிதிபக்ஷத்தில் ஸதுமதுக்கு த்ராமத்தை விதிக்கவேண்டுகை
யால் ஸகலநாயிகாரஸாமம்போலே இந்தபக்ஷத்திலும் உபாயஸ்வ

ஸா-கா||காரதத்வஜ்ஞப்ரபத்யாதம்விஷ்டாயி த்ராமம்.(ஸ்வஸ்வரூபவை த்ரா
தி நா) நவெவத்ஸ்ய "ஸர்வதேஶதஶாகாலேஷ்வவ்யாஹதபராக்ரமா
இதம் | க்ருதாத்ம்யவி ஸர்வாணி ஸர்வம். த்வத்க்ஷமா ஸஹாந்திய || ஸக-
லாதீதி கொ வாஸ்ய நிஷ்காமதா-த்" இத்யாத்யவாக்ய த்ராமயுக்த
நித்யநைமித்திகாதாம ஸகவிபஸித்ய காககாலேயதோளவிஷ
நிஷேதாதிக்ருதே ஸத்ராதக்ருதேவ ஸாநத்ரவெ தஹ்மமகாயோ

ச॥ உபாயஸ்வீகாரத்ரையமேதத்ஸ்வரூபேணாப்யதாஹவேக || ஸாத்விகத்யாகம் ப்ரக்ருதீநாம் ப்ரபந்நாநாமேதத்தாம் யதா | நதிநாவிஸ்ருத காகாதி வ்ருத்தா ஷேண ராவணபதோ || ஸக்ருச ப்ரபதநேநைவ ப்ரபந்நாநாமபீ ஷணம் | தத்க்ஷணேநைவ தம் வீக்ஷ்ய ஸம்ஸாரவாரிதி ஸாகரா || ப்ரஸக்தாம் ஸகல பாபேப்யோ ப்ரஹ்மாஸ்த்ரஸம்பூர்ணஸ: | உபாயஸ்ய ப்ரகாவஸ்தா மோக்ஷப்ராப்தி வ ஸாத்யம் ||*|| ஆகையால் இங்கு ஸ்வப்ரபந்நர்களினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஸம்யமாக விதிக்கிறதென்றும் அவை யதாமர்ம்படி இங்கு பக்திவிசேஷ ஸாத்யத்வம் விதிக்கிறதென்றுஞ்சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் ஸூத்ராதிகாரணாதி ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ப்ரபத்திக்கு நைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ப்ரபத்யநுஷ்டாநம் ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் ப்ரதாநராய்ப்போந்த ப்ரபந்நர்களுடைய வ்யவஹாரத்துக்கும் விரோதங்களாம். இப்படி யுக்த தோஷங்களாலே ப்ரபந்நர்களினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ப்ரபத்திக்கங்கமன்று, உக்த நைரபேக்ஷ்யத்தாலே அந்த ப்ரபந்நர்களினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமும் பத்திக்கங்கமன்று. ஆகையாலிங்குமற்றொரு ப்ரபந்நர்களாலு மிப்ரபத்திக்கபேக்ஷையில்லையென்கையிலே இதாத்பர்யத்தை விதிக்குத்தாத்பர்யம். இப்படி ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு ப்ரஸங்கம் வேணும். இங்கு என்னவ

ஸா-நீ॥ பக்தித்யாகவிசிஷ்டோபாஸநாத்வம் ஸங்க்ஷேபிக்கையாலே உபாஸநநிஷேத்யாலகிஞ்சநாதிகாரஸ்ரூமென்றபடி கிஞ்சித்ஸ்வதந்த்ர உபாயங்களிலே உபாயபக்தித்யாகத்ரைவித்யமாக விதேயமோ, உபாயபக்தித்யாகவிசிஷ்ட ஸக்தியோ மோக்ஷாயதனம் விதேயமோ என்று விகல்பித்து த்ருதீயபக்ஷத்தில் ஸ்வவசநவிரோதமருளிச்செய்கிறார். (இங்கு இதி)(இங்கு) ப்ரபத்தியிபாயத்வாதிஶ்லோகத்திலேஎன்றபடி. ஸாபேக்ஷத்வப்ரஸங்கத்தை உபபாதிக்கிறார். (இங்குஇதி) ப்ரபந்ந த்யாகாதிகாரீ, இதரநு ஸந்தோஷாநாதிகாரீ என்கிறதுகூடாதென்றுகருத்து. த்விதீயபக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார். (இப்படிஇதி) ஸக்தியோமநிஷ்டனுக்கு

ஸா-கா॥ மாக்ஷதத்ர்யந்தபேணதிக்ருதிவ யதாபாரவிரோதப்ராத (ஸாத்விகத்யாகேத்யாதி) நைரபேக்ஷ்யவிதேர்நாந்தநைம்யபாவாதேய நித்யநைமித்திககார்யநபேக்ஷதயா ஸ்வப்ரயாதிகாரஸ்வரூபேணாந்த்யாஸ்ய ஸாவஸ்த்ர விஸ்ருஷ்டி ரபயதி. (ப்ரஸக்தாம்ஸகலேத்யாதிநா) தத் நைரபேக்ஷ்யவிதேர்வாப்ய ஸக்ருத் ப்ரபந்நைரபேக்ஷ்யோ யதாநந்தவஸ்தே: ஶேஷம் ப்ரபந்நாநாம் ப்ர ஸக்தாநாம் நைரபேக்ஷ்யம் வீர்யதஃத்ராம்ஶம்காரேணோக்த்யா வரிஹரதி. (இப்படிப்ரதிஷேதிக்கைக்குஇத்யாதிநா) "தத்தேந் வேதாந்தவேதநப்ராப்தாணாவிவிதிஷ்டிரபேக்ஷதோநந்தவஸாநாம் கே" வ்ண்யாம் ஶாஸ்த்ராரத்தா

ச்சேதங்கள் ப்ரஸக்தங்களாய் ப்ரதிஷேதிக்கப்படுகிறனவென்னில்; வே தாந்தவாதிகளான விக்ரஹங்களில் ஒரு விக்ரஹங்களிலேயாதல் ஸம்ப ந்தங்களாய்த்தோற்றின வர்ணாஶ்ரமங்களும் ஜாதிவிஶேஷாதிகளும் வி க்ரஹாந்தரத்திலும் வருமாப்போலே ப்ராக்ருதவிக்ரஹத்திலும் இவை கர்ம ப்ராப்யதையாலே ஸம்பந்தங்களாய் வரப்புக இப்படி ஸம்பந்த ப்ர ஸம்பந்த டைய ஸமஸ்தங்களாலும் இதுக்கு வைலக்ஷண்யமில்லை யென்கை யில்

ஸூ-நீ|| ஸம்ஶ்ரிதயா ஶக்தியும் ஸம்பந்தயா ப்ரவ்ருத்தியும் நிஷேதமாகப்போலே ப்ரவ்ருத்தனுக்கும் ஸம்ஶ்ரிதயா ப்ரவ்ருத்தியும் ஸம்பந்தயா ஶக்தியும் நிஷேய மாகையாலிருவருக்கும் அநுஷ்டானவைஷம்யமில்லையென்றபடி, ஶக்தியாதி யாம்போது ப்ரவ்ருத்யநுஷ்டானமும் ஸமமாம்பொதுமாகையாலிவ்வநு ஷ்டானமும் வைஷம்யமில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஸார வத்திலிதி) ப்ரவ்ருத்தி காரணபாகையாலே ஸம்பந்தித்வமபேக்ஷிதை என்று கருத்து ஆனால் ப்ராப்திக்கு ஸாக்ஷாத்ப்ராப்யதயா ஸம்ப ந்தவிபாகத்தில் தாத்பர்யமானாலோவென்றவெத்ஸங்கையை உப ஸம்ஹரியாநின்றுகொண்டு உக்தார்த்தத்தை காரிகைகளாலே உபஸம் ஹரிக்கிறார். (அதஇதி) அத: உக்தப்ரகார ஸ்வரூபப்ராப்யதா ஸம்பந்தப்ராப்தஸ்வரூப நிஷித்தாஸ் உபாயத்வப்ரஸக்த்யா ...

(ஸாக்ஷிகேதி) ...

(ஸங்க்ரஹமிதி) ...

(வ்யவஸ்தேதி) ஸம்பந்தவ்யவஸ்தா ப்ரஹ்மஸ்வரூபஸ்ய ஸம்ஶ்ரிதஸ்ய | உபா

ஸா-கா|| ...

... (இங்கென்றேதி) "...

...

ர்த்தி||விடத்துக்குவிதம். இத்யாதிகளுக்கு "ஸஹகாரித்வேந" என்ற ஸூத்ரத்திற்சொன்ன வித்யா ஸஹகாரித்வ வேஷந்தவிர்ந்தாலும் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்று ஸூத்ரகாரர் சொன்ன விநியோகாகாரத்துக்கு ப்ரபந்நன் பக்கல் நிவ்ருத்தியில்லை, ஆகையால் இத்தர்மங்களினுடைய அநுஷ்டாநமும் தர்மங்களை த்யஜிக்கையும் ப்ரஸக்தமல்லாமையால் அஶக்யங்களில் நைராஶ்யாதிகாரத்திலே சேருகும், ஶக்யமான நித்யநைமித்திகங்களுடைய அநுஷ்டாநம் ஆஜ்ஞாநுபாலநமான கைங்கர்யரூபமாம். || * || ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ... ஶ்ரத்தாவாநநஸூயந் | அநந்யதேவ்யா ப்ராப்யம் ... || * || இப்படியாகில் இவனுக்கு நித்யநைமித்திகங்களி

ஸா-டீ|| யஸ்ய ப்ராப்யஸ்ய ... கைங்கர்யாதிஷு ஸா-ஸீரதி-க்ருத்யோ||பாஸித்ராமவிதிவாக்யத்திலும் த்யாகஸம்ந்யாஸவிரோ யாதிலக்ஷணத்தை ஸங்க்ஷிப்யென்று கொண்டு பக்ஷத்வயலக்ஷணத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸ்வரூபத்ராணவிஷயவாக்யத் திலாஜ்ஞாநுபாலந ஸாமர்த்யவிரோதமும் பாஸித்ராணவிஷயவாக்யத்தில் நைராஶ்ய ஸாமர்த்யவிரோதமும் உபயவாக்யத்திலும் ஸம்ந்யாஸ த்யாகஶப்தார்த்தவிரோதமுமியிக்கிறது உக்தலக்ஷணங்களாலே ஸஹிதமான தர்மஸ்வரூபத்யாகாநுஷ்டாநபோரம்பர்யஸாமர்த்தத்தை உபஸம்

ஸா-கா|| ஶாஸ்த்ரவிஹிதத்வாதநுஷ்டேயத்வேநாவஸ்யம் | விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி||இதீக்ஷைவஶாஸ்த்ரம் ஸமுதாயஸாங்காவைஸ்யே" இத்யாதிஸூத்ரப்ரஸ்யா ஷேயபாஷ்யஸ், தத்யாக்தோபேத்யர்யஸ்ய "ஸர்வாஸாவஶநாந்யாநா ணாம் ப்ரபத்திரம்ப்ரதிஷ்யதே | ஸ்வதஸ்த்ரஸிஷ்யாஶக்யாநா மோக்ஷா ஸாரோபிகாரம்" இத்யுக்தரீத்யா யதாநுஷ்டாநத்யாகயோரபாவமப்யா ப்ரபத்த்யங்காஸாவாத் அஶக்யத்யாகப்ரகாரதிஶ க்யம் ஸஞ்ஜலங்காரயதேவேத்யாஹ. (இத்யாதிகளுக்குஇத்யாதிநா) நநு நைராஶ்யவிஷயே ப்ரயுக்தஸாக்ஷ்ய ஸ்யாம்ப்ரஸாத்த ஸ்யாந்தமோ ஸாம்விஹிதாநாமநுஷ்டாநத்வாத்தக்ஷ்ய ஸஹஜவேரி ஹார்த்தி தேஷாம் ஸம்ஸாரே த்யாநம் நிஷேதாதிதாஹ. (ஸங்க்ஷேபத்திதி) (ஆஜ்ஞேதி) விஹிதக்ரியாதிக்ருதயாம். நநேவம் ப் ரதக்ஷவிஷயம்ஸர்வதேவ ப்ரபத்ரீவ்யாகாரஹாஷ்ய காராதிபிஸ்ஸாமாந்யேந வித்யாத்வே பாயாநஸமாஸ்யஹகவதாராவஸ ஸம்ரக்ஷணஸமவதாராயநாதீநாம் நித்யநைமித்திகவைஹிதத்தாநா மநுஷ்டாநஸ்யாங்க ப்ரயோஜகாஸாவாதித்ருத்த ஸஹஸ்ர திவாஸ்நாநம் ப்ரயோஜகாநாம் ப்ரஸாநஹேதுகம் ஶாஸ்த்ரது ப்ரஸாவிதம் ப்ர யோஜகமிஷம். (இப்படியாகிலிவனுக்குஇத்யாதிநா) (ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகை

ஸா. நீ॥ ஹரிக்கிறார். (இப்படி உக்தி) யதா இப்படி ஸம்ப்ரமன்றென்று சொன்னது கூடுமோ, விப்ரவக்ஷத்தில் த்யாகம் ப்ரூயத்யாகவஸ்யம் விஷய த்யாக வத்வமாகையாலே விஷயாந்தராகோஷ்ணவ ஸ்வாருபத்யாக பாஹித்யாகயொருத்தரம் விஷயமென்று சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி உக்தி) அப்போது விப்ரவக்ஷத்தில் த்யாகவிதிக்கு எந்தவயத்தில் தாத்வயமென்கையிலருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) இப்படி உத்ராம்ஸாவெக்ஷாவ்ருதிஷெயத்தில் தாத்வயஞ்சொன்னதுகூடுமோ, கூ ஸத்வ திஷயமும் வ்ருஸம்ஸீ யாதோ, ஆகையால் வ வத்திக்கு நைராபெக்ஷ்யவிதிகூடாதாகையால் பாஹித்யாகவிஸ்ராஸ்யனை ஸாக்ஷித்யாகவிஸ்ஷ்டயஜ்ஸ்ராவ்ரம் மகக்ஷ ஜநந்மத்யாம்மீகாயமன்றேவென்கிறவஷிவாயத்தாலே ஸம் கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படி த்யாதியால்) (ஒருவிதெந்) களிலிதி) வணாஸ்ரவிதெந்ரவ கொஸமவிதந்ரவ்ய கரணங்களில்ஸ்ரூதமான மதிவிஷநம்விதந்ரஞரத்திலும் வக்கவிதந்ரவ கரணத்தில் "யஜேத ஶாநென" த்யாதி ஸ்ருதத்யாம்மதய ஸ்ருதவண ஜாஸ் ஜ்யஜுங்களும் வித்தஸாஸ்ராவாதகக்ஷாதி ரஷவாய்ஸாஜ்யஜ்ஞரூவ விம்மவ ஜணத் தாலே ஸவவிதெந்களிலும் வருமாப்போலே என்றுகருத்து. இப் படியாகில் வ வஞனுக்கு வணஜாஸ் ஜ்யஜவரிதத்யாகம் வ்ருஸம்ஸீயா தோ, விதந்ராஸஹகாரிகெஷ ஜநாஷாநாபெக்ஷயில்லையே, கெம் கயஜுருஷெணாநாஷேயமென்கைக்குவாவகமில்லையே "விஹித க்ஷாவ்யாஸ்ரூகஜாவி" என்கிற ந்யாயத்தாலே வ வஞனுக்குமநாஷேய மென்று சொல்லில் அந்த ஸூத்ரம் ஸக்திவிஷயமாகையாலே வ வஞ னுக்கது வ்ராவகமென்றே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இஜஜங்களுக் கிதி) (விநியோமாம்தரெதி) யாவஜ்ஜீவம் "அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி" த்யாதி விநியோமாம்தரேண வணஜாஸ் ஜஷ்யஜுக்காவமநே தக வ யா க்தா நவாயகமில்லைஎன்றபடி. இப்படி வ வத்திக்குயஜுங்களுமென் றென்றால்யஜுத்யாமம்மயென்றுஞ்சொன்னதாகாதோ, யஜுத்யாமம் மமென்றுகில் "வ்ருவஞாநாம், நயஜுநிஷோவ்ஸீ" த்யாத்யநாஸஸநம் விரோயியாதோ, வ வஞனுக்காஸ் ஜாதியஜுகெவநயஜுநாஷாந ந்தான்சொன்னதுசேறுமோ, அப்போது ஸக்தனுக்கும்வணஜாஸ் ஜயஜு கெவநாவநாஷேயமாகையாலே இருவருக்கும் வ்ருதிவத்திஹேதுத் த மென்கிறதுவும் விரோயியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகை யாலிதி) ஸஸ்த்ரங்களில் நைராஸ்ய மாகிஞ்ந்யாநா வ்ருவிஷ்டமாகை யாலே "நயஜுநிஷோவ்ஸீ" த்யாதிகள் தநாஸஸநாநாருவம் ஸக்த யஜுநாஷாநம் ஸக்தனுக்கு ஸமமகெவ கெம்கயஜுகெவநாநா

மூ॥ லடைக்கவொண்ணாதவ ஹூத்கைங்கர்யங்களுக்குப் ப்ரயோஜகர்
ரென்னில்; இவையிவனுக்கு உபாயாந்தரத்திற் புகாது, ஸாமாந்யநிரபே
க்ஷையான ப்ரபத்திக்குப் பரிகரங்களுமாகாது, அகரணத்தில் ஈஸ்வரன்
வெறுக்குமென்று செய்கிறானுமல்லன், தனியே யிவைதனக்கொருபர
மபுருஷ ஸ்வர்க்காதி ஸாதநத்தையாசைப்பட்டுச் செய்
கிறானுமல்லன், லௌகிகரானவர்கள் க்ருஷ்யாதிகள் பண்ணுமாப்போ
லே கேவலம் தன்னுகப்பாலே ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், தாஸீப்போ
லே ஸமவஹிதப்ராயத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு அவனையுகப்பிக்கைக்கு
ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், மற்றெங்ஙனேயென்னில், இக்கைங்கர்யங்க

ஸா-நீ॥ சேஷப்ரவனுக்குக் கைங்கர்யம் ஸ்வரூபமென்று கருத்து.
இப்படிப் ப்ரபன்னனுக்குக் கைங்கர்யம் ஸ்வரூபமென்று சொன்னது கூடு
மோ, ப்ரபத்திக்கு அங்கத்வேந ஸங்கல்பமாமானபடியாலே ஸங்கல்பித
யதாநுஷ்டானமும் அங்கமாக ப்ராப்தமாகையாலே இவனுக்குமுபாய
ரூபேணாநுஷ்டேயமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸங்கல்பிதமி
தி) ஸங்கல்பிதம் வர்ணாச்ரமோசிதம் ஸ்வதம் ஸ்வாபாவிகம் பாநம், ஸ்வா
பாவிகம் கர்ம, கர்மதாஸ்ய ஸ்வதர்மஸ்வாராதிகிமாகம். ததிதி
தஸ்ய கிமநுஷ்டாநஸ்ய ஸித்தாஹ. (ஸங்கல்பிதி) ஸ்வதந்த்ர விதிரேவ
ததநுஷ்டாநகாரணம். ஸங்கல்பாத்மாகரணம் நஸங்கல்பநிப
ந்தநம் ஸாங்கல்பநாம ஸம்பந்த ப்ரயோஜ்யமிதி ஸ்வார்த்தம். இப்படி
யாகில் நித்யநைமித்திகங்கள் ஸ்வதந்த்ர விதி ப்ராப்தங்களாய்க்கொ
ண்டு அநுஷ்டேயங்களானாலும் நித்யநைமித்திகேஷ்டு ஸந்த்யாவந்தநா
தி கர்மங்களான ப்ரஸித்த கைங்கர்யரூபாதாநாஜ்ஞா கைங்கர்ய
ங்கள் ப்ரபன்னனுக்கு அநுஷ்டேயங்களாகக்கூடுமோ, ததநுஷ்டாந
ப்ரயோஜகமில்லையே என்றுசங்கிக்கிறார். (இப்படியாகிலிதி) (ப்ரஹ்
மேதி) அநாஜ்ஞாகைங்கர்யம் என்றபடி அநாஜ்ஞாகைங்கர்யம் ப்ர
வ்ருத்தியில் அவிச்வாஸத்தாலே உபாயாந்தரத்வ பாவந்யா அநுஷ்டேய
மோ, ப்ரபத்த்யங்கதயா அநுஷ்டேயமோ, அகரணே ப்ரத்யவாயபீ
த்யா அநுஷ்டேயமோ, பாலக்ஷயஸாதகதயா ப்ராயச்சித்தரூபதயே
நாநுஷ்டேயமோ, ஸ்வர்க்காதிப்ரயோஜநதயாநுஷ்டேயமோ, க்ருஷ்யாதிவத்
ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதயா வா தாஸீவத் ப்ரத்யக்ஷேண ஸமவஹிதசித்த
வ்ருத்தி ஸ்வாமி த்ருப்த்யர்த்தமநுஷ்டேயமோவென்று விகல்பித்து ஒருப்ர
காரமுங்கூடாதென்று ஸித்தாந்திதானே பரிபவ்யவஹாரப்ரயோஜ
நந பரிசேஷிப்பித்து மற்றெங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா ப்ரஸ
ங்கபவர்க்கமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவை இவனுக்கித்யாதிநா)
(மற்றெங்ஙனேஎன்னிலிதி) பின்னேஎப்படியநுஷ்டிக்கிறானென்றிலென்

ச|| ளுக்கும் ஸமாம்தரங்கள்போலே ஜ்ஞானசக்தியும் ஸமமாக ப்ராப்தமாகையாலே அவனுகப்பிலே ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலேதன்னுடைய க்ருத்யம் ஸாவத்தாலே ராவிப்பிறக்கையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்களிற்போலே ஸர்வவிஷய ப்ரத்யக்ஷமானவனுடைய கருணைகளிலே ப்ராப்தங்கைவிளக்காகவருவதிக்கிறான். இவ்விடத்திலேசிலர்ஸர்வப்ராப்

ஸா-நீ||றபடி, ஜ்ஞானசக்தியும்ப்ராப்தவிஷயமாகில் ஸர்வருக்கும் ஸ்வரூபத்தில்போலராவிபிறக்கவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அவனுகப்பிலேஇதி) ஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரனுக்கு ஆனந்தம் ப்ராப்தமாகையாலேதத்வஜ்ஞானமறியக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்தங்கைவிளக்காகேதி) இப்படிவனேகம்ராத்ரயத்தில் ஸம்பந்தமுமாக ஸம்பந்தமாகசொல்லுகிறது ஸம்ஜ்ஞையென்றும் ஸம்ஜ்ஞாவென்றும் ஜ்ஞானமென்றும் ப்ராப்தமாக வறிந்து ஸம்ஜ்ஞையென்றும் சொன்னதுகூடுமோ, ஸ்வதந்த்ரனானவனுக்கு ஸ்வரூபபரத்வத்தையொழிய ப்ராப்தபரத்வத்தை யுண்டோ, ஆகையால் ஸ்வரூபப்ராப்தியிலக்ஷணமே ஸம்பந்தமென்றுவென்று ஸாகஸ்யலக்ஷ

ஸா-கா|| யாலேஇதி) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வவித் விஷ்ணுராயதநாதி தேவத்வம் தாமேஷ ராஜவேஷ்ணுவ ஸஹஸ்ரசீர்ஷா ஸம்வ|| ஸர்வஸாக்ஷி ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஜ்ஞஸர்வ ப்ராப்தஸ்ரீ ர் | சேதநாசேதந ரூபாதிநதி | ததாநவிதக ஸஜ்ஞாத்ர ஜ்ஞானாநந்தி || ஸர்வஜ்ஞஸர்வேஷு ஸ்ரீ திருவடிகாஸ வேத | தஸ்ய விஷ்ணுவ ஸாதாய வைஷ்ணவாநு வாரிதோஷயே" தி த்ராதிவ ஸாமாநஸ்ய கேவலஜ்ஞானசக்தி தீர்வ வு யோஜிதத்ர ஸம்: நநு ஜ்ஞாநநாஸ ஸேஷவாநத்ர ப்ராமாண்யாநத்வ யோஜநகாரணவஸ்வரூபஜ்ஞாநதோ யதா ஸநந்தரமாணவாரண வாஸஜ்ஞாநஸ்வ ஸஜ்ஞாநஜ்ஞாநஸ்வ வகிஷ்வ வத்ர வாதாநு த த்ரிவிக்கத்ரமேவ தியாஸ, ததா வாராஷாஸேஷவத்நத்வ யோஜநகாரணவஸ்வரூபஜ்ஞாநவ த்ரிகேவாதேயவிவேக நியாஸ கஸ்வித்த ராகஜ்ஞாநஸ்வரூபஜ்ஞாநதவி யதா காரணஸ்ய ஸஜ ந்ராவஸாவாயோநதாரஸ்தி ஜ்ஞானஜ்ஞாநவ ஸாந்ராவஸ்வரூப தத்ஸம்ஜ்ஞாநஜ்ஞாநவ தத்வாதிநா நஸாஸ்வதீதிதஜ்ஞாநம்ப்ரா ஸாமேவ ஸாவாதநீயம் தஸாஸ்வதாந ந்ராஷ ஸேஷவாநந்த வ யோஜநகாரி ஜ்ஞாநந ஸேஷ்வி திஜாகாநாசேவ காயகாவ நவேவி கட்விஸேஷவேஷ ஜ்ஞானசக்தி சேதநவகக்கஸேஷ தஸேஷவீ திஸகக்கஸாத் வராசாணிகஸ்வ வணைநாவி யாவஜ்ஜீர வாதம் ப்ராப்தமேநோண ஜ்ஞாதாஸேஷநகாஸ ஸ்வரூபஜ்ஞாநஸ்வ

கூ௨|| ன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பண ந்யாஸம்பண்ணின விவேகிக்கு த்யாஜ்யா வாசேஷ விஷாயநிணர்யகம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநமன்றே; இப்படி இவன் ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்தையைபோக்கி ஸ்வாதந்த்ர்யம்படி யென்னென்று சொல்லுவர்கள்; இதுவுமஸம்பவம். எங்ஙனேயென்னில்; ஶாஸ்த்ர மின்னபடியிருக்குமென்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டறுதியிட்டால் இவ் ஶாஸ்த்ரத்துக்கின்ன வ்யாபாரமும் தத்வாயமும் த்யாஜ்யம் இன்னவ்யாபாரமும் தத்வாயமு முபாதேயமென்று பிரித் துத்தெளிகைக்கு ஸ்வதந்த்ரமளவும்ஸ்வமொழியவழியில்லை. ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸேஷத்வாதிகளைக்கொண்டு சிலவஸ்து த்யாஜ்யமறியலாமத்தனை, அல் லது செஷ்யுகந்த கைங்கர்யத்தின் வ்யாபாரமிது இக்கைங்கர்யத்துக் குவாயங்களிவையென்று ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் நியமித்துக்காட்டாது. ஆன பின்பு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யநாதரித்து நிஷித்தத்ரவ்யங்களைக்கொண்டாதல் விஹிதங்கள் தன்னிலும் ந்யாயார்ஜிதமல்லாத த்ரவ்யங்களைக்கொண் டாதல் தனக்கு ரூசித்தபடியே ஸ்வாதந்த்ர்யமாயிருக்குங்கட்டளையி லே கைங்கர்யத்தை நடத்தப்பார்த்தால் உபவாஸாபவாஸங்களுக்கு

ஸா-டீ || த்தைய நுவதித்து நிரஸிக்கிறார். (இவ்விடத்திலி த்யாதிநா) இவ் விடத்தில்ஸ்வரூபமாக வாஜ்ஞாநுஜ்ஞாயநுஷ்டாந வக்ஷத்திலே என்றபடி. (ஶாஸ்த்ரவேதி) ஶாஸ்த்ரவ்யாபாரஸ்ய ஶாஸ்த்ரவிஷய த யாத்யாஜ்யமென்றும் ஸமவகைங்கர்யம் ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநதயா உபாதேய மென்றுஞ்சொல்லுகையாலே த்யாஜ்யோபாதேய விஷாய நிணர்யகம்ஶாஸ்த்ரமென்றகருத்து. வ்யாபாரதத்வாயம்ஸ்வா தெஸ்வகஸம்பத்யமாகில்ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநவ்யாபாரவத்வஸ்து சொல்லுகிறது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரத்திலிதி) ஶாஸ்த்ரவிஷ ஸேஷத்வாதிகளைக்கொண்டென்றபடி. (ஜவிதி) ஸேஷஸ்தனுக்கு ஸேஷியுகப்பே கைங்கர்யத்துக்கை உசிதமென்று வதாவதாரதேரியலாமென்றபடி இனிஸாயகமில்லை என்றுசொல்லி வாயகமுமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஜதி) ஜஷ்டாவத்தி என்றில்விஷ்டா

ஸா-கா || தாத்ரூஸவிஷாஶாவிஷயகாக ஸ்வாஸம்விஹாய ஶேஷியாநு ஷ்டாந நிஷித்தாநுஷ்டாநஸ்யாவத் கைங்கர்யஸ்யவ ஸஜாதிதகவ ரிஹாராய ஸ்வாஸ்வஸ்யாவேரிஹாயதிதா ஹ (இவ்விடத்திலேசிலர்ஜ த்யாதிநா) நநுஸமவஸ்ராஸ்வ "கூதநாய ஸவி யம் ஸோஜ்யம் தத்வம் விநிவேஶயே" தித்யாதிஷு ஶாஸ்த்ரவிஷ்வஸ்ய ஸவஸ்ய ஸமவஸிவேஶநா ஸாஸவாக்திஷுதிஸ்ரீவஷ்ஞவஸம் ஸவாதஸ்வாஸ்யெணாவி கை ங்கர்யம் காயதிவேதவ்யஸ்ய ததி ஸாமவதாநாம் ஸ்வாஸ்வஸ்யக்விதி த்ரு ஸாஷ்யகாதோஸ்யஸ்ய ஸ்வாஸ்ரவிஷவஸ்விஷயகஸ்யாதே

௨௭||ப்பிரிவில்லையாம். அப்போது தன்னையொழிய வேறு நியாமகமில்லா மையாலே உபாயாந்தரங்கள் தவிர்ந்துபோருகிற ஸர்வநிஷேதங்களையும் தன்விதாநத்தாலே கைங்கர்யமாக வநுஷ்டிக்க ப்ரஸம்ஸிக்கும். ஹவிர்நிர்வேதநத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் "ஶாஸ்த்ரவிரோதாதி ஸம்ஸ்த்ய"என்றருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஶரணாகதனுக்குத் தன்னதிகாரத்துக்கு ஶாஸ்த்ரமடைத்த கைங்கர்யங்களையே பண்ணப்ப்ராப்தம். "தர்மாதர்மௌ ப்ரமாணேந கார்யாகார்ய வ்யவஸ்திதௌ | ஆஜ்ஞா ஶாஸ்த்ரியதோ நாத்ரம் கர்தவ்ய மிஹாஹ்யவி" என்றவுபதேஶம் ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும். ஆளவந்தார் ஸ்ரீ கீதா

ஸா-நீ||காரவிரோதபரிஹாரமருளிச்செய்கிறார்.(அப்போதுஇதி) இந்தபக்ஷத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரோக்திவிரோதமும் வருமென்கிறார்.(ஹவி நிர்வேதநத்திலுமிதி) ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா ஸ்தாபநத்தை உபஸம்ஹரிக் கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் "தர்மாதர்மௌ ப்ரமாணேந"என் று ஸ்ரீகீதாபாஷ்யனதிகாரி விஶேஷத்திலே ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்தை உப தேஶிக்கிறது விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (தர்மாதிதி) (உபதேஶமிதி) ஸாமாந்ய முபதேஶமாகையாலேதென்று அதி காரிவிஶேஷ நிர்தேஶம்பண்ணினாலும் உதாஹ்ருதோபதேஶம்போலே ஸர்வஸாதாரணமென்றபடி. ஆனாலுமாளவந்தார் ஸ்ரீகீதார்த்தஸங் க்ரஹத்திலே "ஜ்ஞாநீ த்வேகாந்திகः" என்று ஶாஸ்த்ரவஶ்ய த்தை ஸவிகாரத்தாலே வ்யவஸ்திக்கவில்லையோவென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ஆளவந்தாரிதி) கீதார்த்தஸங்க்ரஹரக்ஷா ஜ்ஞாநீ "ஜ்ஞாநீதுபரமைகாந்த" இத்யுக்தः, பரமைகாந்திவைஷ்ணவ பரமைகாந்தி ஸகாமபுருஷः பரமைகாந்தி ஸகாமः ஸ்வ ந்யஜந்ந்யோபாஸ்திவா நகேவலமேந்த்ரோபதாம் ஸவிதோஷ ந்யூ யோஜநவிவ்ருதஸ்யஸ். ஸம்ப்ரதாயந் ஸதேவாதாயவஸா ஸ்வதந்த்ரஶாஸ்த்ரசோதித ஸர்வஸ்வோபாஸ்வ்யம் விஷயமோவிக

ஸா-கா|| ஶாஸ்த்ரவஶ்யபரிஹாரமித்யாபாஹஸ்ததஹ.(ஹவிர்நிர்வே தநத்திலுமித்யாதி)"ஸர்வஶாஸ்த்ரபரித்யஜ்ய"இத்யாதிவிஷயமாக ப்ரபந்நாநாம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஹாநேவாக்தேர்வேதாந்தவ்ராவாதம் ஸா பாயிதகாநுயோக்த்யர்த்ய ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஹாநேவமநவிரோ தஶ்வ்யாஹ.(தர்மாதித்யாதிநா) நநு கீதார்த்தஸங்க்ரஹே பரமைகா ந்திநாம் ப நீநாம் ஸ்வதேவகைங்கர்யைகரஸ்த்வயோஜக் கோக்தேः ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஹாநேவா யாவந்நாதாயத்தமிதஜதி தத்பரி ஷிணா கைங்கர்யஸ்வாதித்யந்தாஹ. (ஆளவந்தாருமித்யாதி) ஸதா நி கைங்கர்யாணி ஸாஸ்த்ரீக்ருதாநீதி க்வசிதேவ கர்தவ்யாநி.

௨0|| [illegible]ஸம்ஹிதையிலே “ஜ்ஞாநீ து பரமைகாந்தீ ததாயத்தாத்மஜீவந: |
தத்ஸம்ஶ்லேஷ வியோகைக ஸுகது:கஸ்ததேகதீ: || பகவத்த்யாந
யோகோக்தி வந்தநஸ்துதிகீர்த்தநை: | லப்தாத்மா தத்கதப்ராணமநோ
புத்தீந்த்ரியக்ரிய: || நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத் ப்ரீத்யைவ கா
ரித: | உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்யேத்தேவே து தாமபீ:” என்ற

ஸா-நீ || [illegible]

[illegible]

[illegible] (நிஜகர்மாதீதி) [illegible]

[illegible] (உபாயதாமிதி) [illegible]

[illegible]

ஊஅ||ருளிச்செய்தவிடத்தில் "ஶ்ரீமத்ரவகாரித:" என்றதுவும் ஶாஸ்த்ரம் வேண்டாவென்றபடியன்று. இங்கு ஶாஸ்த்ரங்கொண்டே யறியவேண்டு கிற ப்ரமேயந்தன்னில் ஸ்வாதிஸம்ப்ரதாய ஜநகத்வமடியாக ப்ரஷ ஸித்தனை தனக்குப் பிறக்கிற ப்ரீதியினுடைய ப்ராகாஶாதிஶ யஞ்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். இச்ஶ்லோகங்களை உபாஸநாதிகா ரிபக்கலிலே யோஜிக்கும்போது உபாஸநாங்களுடைய ஸ்வாதந்த்ர் யத்தையும், ஸஹாயமான ஶரணாகதியுக்கு ப்ரஸாதநமாய்க்கொ

ஸா-தீ || உபாயதாவச்சேதகாபேக்ஷா(ந)ஸ்யஸ்வேச்சா தாத்பர்ய ரித்தி)(ப்ரீதியினுடையவிதி)ககாரணத்தில்ஶாஸ்த்ரவோபாய் த்வ த்வாயஜ நகதாநிமித்தஸீதியில்காட்டில்ஸ்வாதிஸம்ப்ரதாய ஜநகதாநிமித்தப்ரஷ ஸித்தஸ்வதி ப்ரகாஶாதிஶயிதமென்று கருத்து, ஆனாலுமிந்த ஆ ளவந்தார் காரிகாஜாதம் ஸக்தியோமந்த்ரவிஷயமோ, த்ரவணவிஷய மோ, சூசேத் ஸக்த்யுக்தியாஸ உபாயதாம்பரித்யஜ்ய ஐக்யம்ஶம் விரோதிக்கும். உபாயஸித்தஸக்திக்குஉபாயஸ்வ பரித்ராணம்ஸம்மத மன்றோ ஶ்ரீவைஷ்ணவ என்கிறதுவும் விரோதிக்கும். ஶோகாவிஸம்ப் யாலேயன்றோ அவனநுஷ்டிக்கிறது தாமஸக்திநிஷேதோபாயதாம்தேவ நஸ்ஸக என்கிறதுவும் பாதிதயாகூடுமோ? ப்ரவணவிஷயமென் றில் உபாயதாம்பரித்யஜ்யத்ய:பரம் ஸ்வ ஸக்ஷப்ரத்திஷேயமாக ப்ர ஸாதிக்கும் ப்ரவத்தியிலே உபாயத்தையிருக்க தேவேஷூபாயதா ஸ்ய வேஸ என்கிறதுதான் கூடுமோ, இரண்டயிகாரி வ்யதிரிக்தசைதந்ய வி்ஷய விஷயகமும் கூடாதே என்ற க்ரமேணவயிகாரித்வயத்திலும் காரி காஸமுமருளிச்செய்கிறார். (இச்ஶ்லோகங்களை உதாஹ்ருதா)ஶ்ரீ வைஷ்ணவ

ஸா-கா||நஸ்வாதிஶ்ரீ த்யாஜ்யாநபா ஸ்வாத்ர் வைத்யக்தஸ:. கிஞ்சஸ ஷாம்ஶ்லோகாநாம்ஸமயிகாரிதக்தவ்யபரஸேஷாரஸ்யாதிஶ்ரீ வைத்ய வைத்யஸ்யஶாஸ்த்ரவஶ்யா ஸாவபரஸ்வேஷ்யதே, தயாஸீதஷயக்ஷம் ஸக்த்யயிகாரி விஷயஸ்வ ப்ரமாணாஜரவிரோதாநாம் ஸக்தியோமஸ்வா தேத்ரஸ்வஸமவக ப்ர ஸாதநஸ்வஸாக்ஷாதுபாயஸ்வாஸாவாநாம் ஸமவதி ஸாக்ஷாதுபாயஸ்வஸ்ய ஆகாபநவரஸேநாஸ் பரிதாஸக்ஸ்ய அநதப்ரமாணஶிஷ்டாசாரயோவிரோதஸ்யஶாஸ்த்ரவஶ்யஸ்வா ஸாவஸ்ய ஆகாபநவரஸ்வேநாபவேத்யே ப்ரபந்நவிஷயேஸதி ப்ரமாணாந்த ரா விரோதாநாந்தந்த்ராபாயஸ்வ வ்யாஹதஸாவா நந்யப்ரயோ ஜநஸ்வ வ்யாஹத ஸாவஸமவதோபாயாந்தரஸ்வா ந நிவிஷ்டஸ்வாநா ஆகாபநவரதயாஸீ பரிதாஸமுஸேநஸா ப்ரமா ணிகஸ்ய ஶாஸ்த்ரவஶ்யஸ்வா ஸாவஸ்ய ஆகாபநவரஸ்வநோபவேத்யத உதாஹ்ருதாஹ. (இச்ஶ்லோகங்களை உதாஹ்ருதா) "தஸ்ஸம்ஶ்லேஷ விரோ

ஈம் || ண்டு மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமன்றிக்கே நிற்கிற நிலையையும், இவ்வுபாஸநத்தாலே ப்ரஸந்நனான ஸர்வேச்வரன்றானே மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமாய் நிற்கிற நிலையையுஞ்சொல்லுகையிலே நோக்காகக்கடவது. ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டன் திறத்தில் இச்ச்லோகங்களை யோஜிக்கும்போது இவன் ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் கைங்கர்யமெல்லாம் பக்தியோகாதிகளின் கட்டளை குலையாதிருந்தாலும் ஸ்வாமிஸந்தோஷமொழிய வேறொரு ஸ்வர்க்கமோக்ஷாதி ப்ரயோஜநத்துக்குபாயமாக அநுஷ்டிக்கிறானல்லாமையாலே இவனுக்கநந்யோபாயதையுமநந்யப்ரயோஜநதையுங்குலையாதேயிருக்கிற படியையும், ஏவம்விதனான இவனுக்கு ஸர்வேச்வரன்றானே உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்று மோக்ஷங்கொடுக்கிறபடியையுஞ்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். * *

ஸா-நீ|| என்கையாலே உபாஸநநிஷ்டஸாத்யதர்மப்ரயுக்தஸ்வரூபஸ்திதியும் உபாயதயா ப்ரவ்ருத்தத்தாலே ஸாக்ஷாதுபாயத்தையும் சொல்லுகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. (ஸ்வதந்த்ரேதி) (பக்தியோகாதீதி) ப்ரபத்திஸஹக்ருதயோகாதி வ்யாபக ஶாஸ்த்ரங்களாலே உபாயத்வம் ப்ரஸக்தமாக தந்நிஷேதம் கூடுமென்று கருத்து. (ஏவம்பூதேதி) தாம் தேவ ந்யஸ்தாத்மா உபாயாநுஷ்டாநவத்தி ரக்ஷோபாயத்வ பர மாகையால் விரோதமில்லையென்றுகருதது. இப்படிஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திபலத்தாலே இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாத்ய ஸாதநாநுஷ்டேய மென்றுசொன்னதுகூடுமோ, ஸம்ப்ரதாதி தேவதாந்தர ப்ரஸக்திதம் த்ரிஸாத்யஸாத்யதம் தேவதாந்தராராயநமாகையால் தேவ

ஸா-கா|| தேஹமைஸ்ரவயர்வே" இத்யேந"ஸ்ரீதேத்யஸ்காரித" இத்யேநசஉபாஸந ஸாத்யத்வம் நிஜகர்மாதிபக்த்யந்தபாதித்யேந ஹரவதி ஸர்வேச்வரணீயகோரக்த்யா ப்ரபத்த்யுபாஸநத்வம் உபாயதாம் வரித்யைவ்யதிஹதேஸாக்ஷாதுபாயஸ்யாஸிவோ ஹமவதஸாக்ஷாதுபாயத்வம் பொஜ்யதஇதி ஸக்த்யாபேக்ஷயோஜநாயாஸாவ:. (தத்ஸம்ஸ்ரேஷ்டாதிநா) ஸ்ரீதேத்யேதேநவாஜ்ஞாநுஜ்ஞாகைங்கர்யகாபேக்ஷ ஸ்வாமிஸந்தோஷ வ்ருத்திரித்ப்ரயோஜநாஹாவோக்த்யாநந்யப்ரயோஜநத்வவிரோதாபாவ:, உபாயதாம்வரித்யைவ்யதிகநந்யோபாயத்வ விரோதம் ந்யஸ்தாத்மேதேந ஹமவத உபாயாந்தர ஸாதந நிஷேதத்வம் பொஜ்யதஇதி ப்ரபத்திவாக்ய யோஜநாயாம் ஸாவ:. நவேவாஹக்த்யாநாம் ப்ரஸந்நாநாம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதயா ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா கைங்கர்யாணாம் யதாஶாஸ்த்ரம் கர்தவ்யத்வே ஸந்த்யோபாஸ ப்ரபஞ்சமாஸாதீநா ஸ்ரீம்ஜ்யாதிரூபாராயந ரூபதயா தேவதா ராயநாச் பாரமைகாந்த்ய ஹமவஸ்யாதிதி ஶங்கா ஸந்த்யோபாஸ

உகூ|| இரண்டதிகாரிகளும் "ப்ரஹ்மேஶாந புரஸ்ஸரா: ஸந்த்யே வதாஸ்தாஸ், நாந்யம் தேவம் நமஸ்யந்தி" இத்யாதிகளின்படியே பர மைகாந்திகளாயிருக்க, இங்கு "நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம்" என்றருளிச் செய்தபடியே வர்ணாஶ்ரமாதி யஜ்ஞங்களை யிவர்கள் அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் இந்த்ராதி தேவதாவ்யாப்திரூபையாலே பரமைகாந்திகளுக்குலையாதோ வென்று வேதாந்தவ்ருத்திபண்ணுகார் சோத்யம் பண்ணுவர்கள், இவ்விடத்தில் "ஸாக்ஷாதவ்யவிரோதாய ஸேஜதிஷ்டி" என்கிற ஸூத்ரத்தின்படியே இந்த்ராதி வ்ருத்திவஶத்தாலே இந்த்ராதிஶப்தங்களை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸாக்ஷாத்வாசகங்களாக நிர்வஹிக்கலாமிடத்தில் இவை ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்தின் திருநாமங்களின்படியே நிற்கையாலேயி

ஸா-தீ || தாதார்வஸ்வஸஶக்யவ்யபரமைகாந்த்யஹாநம்வாருதோவெ ன்கிற ஶவ்ருத்தஶோத்யத்தைஶாகித்துவபரிஹரிக்கிறார். (இரண்டயி காரிகளுமித்யாதிநா) அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அநுஷ்டிப்பார்களாகிலென் றபடி. வேதாந்தவ்ருத்திபண்ணுதார் வேதாந்தவ்ருத்திரசிதர் பர மைகாந்திகளுக்குலையாதோவென்றுசோத்யம்பண்ணுவார்களென்றபடி இந்த்ராதிவ்ருத்திவஶத்தாலே தேவதாந்தரத்திற்கும்வாசகமாகா தோவென்கிறஶங்காவாரணார்த்தம்(ஸ்ரீஸஹஸ்ரேதி)ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்தின் திருநாமம்ஶப்தவைஷ்ண்யநிமித்தகமாகையாலேஶப்தவைஷ்ணவ்யம்ஸமப த்யநாதிமாகையால் ஶப்தமெஶயக்தேவதாந்தரவாசகமல்லாதாப் போலே இந்த்ராதிஶப்தஜாதமும் இந்த்ராதிஶப்தவைஷ்ணவ்யத்யஸம வந்யாகாந்தமென்றுகருத்து. யதா ஸஹஸ்ரநாமபாராயணாதிகளிலே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லாதாப்போலே இங்கும் தேவதாந்தரஸ்பர்ஶ மில்லையென்றுகருத்து. இப்படிதேவதாந்தராநந்யஸித்தியம்பமில்லா தவிடத்தில் "ஸாக்ஷாதவ்யவிரோதயஜேதிஷ்டி"ரிதி ந்யாயத்தாலே தே வதாந்தர ஸ்பர்ஶமில்லாவிட்டாலும் அநந்யஸித்தியம்பமுள்ளஶ்ரா

ஸா-கா|| ஹரதி.(இரண்டயிகாரீத்யாதிநா)(வ்ருத்திபண்ணுதாரிதி) வ்ருத்திரசிதந்யாயதத்வம்.(ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமேத்யாதி) "விநாஶாதி ஶ்ருத்யாஹ ஶப்தாநாம் கார்யஸத்வ| வ்யாவ்ருஸவ்யாநிஷ்டம் ஶா காநு ஸ்வயம்ப்ரவ்ருத்து கேஶவ:|| தத்ஸ்வவிஷ்ணுநாமஸ் விஶேஷா தோஸ் வ்யவஸ்தா" இத்யுக்த விஶாதிநாம்வக இந்த்ராதி வைஶ்வாநரா திஶப்தாநாம் "ஸாக்ஷாதவ்ய விரோதம்ஜைமிநி"ரித்யுக்தாத ந்யாய பரமேஶ்வர விஶ்வநாதியத்வாதி வ்ருத்தித்தமுக்யவ்ருத்தி வாச்யத்வாக் ததேவ்ய தத்த ஶப்தவாத்ருதி ... ஸமாஸ்கரஸாரா த்யாவிதி நதேவதாந்தர ஸம்பந்த ... இந்த்ராதி ராமாதிநாம ந்யாயவயவஶக்த்யா போயகத்வம் "ஜம்தாவமேள பளணம்ஸ்ர ... ஜூ

ணத்வத்தில் தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லை “தேவாந்தரேஷ்வபி ச ஸந்நமவதா த்வகாஹு ஶ்ரேயஸாமேவஸ்ய” என்று நித்யஶ் ஸூத்ரிகளில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரருளிச்செய்தபடியே தத்தத்தேவதாஶரீரகனாக பரமாத்மாவையநுஸந்தித்துக்கொண்டு தத்தத்கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கை ஶாஸ்த்ரஸம்மதமான விடத்தில் “ஏவமாத்மா விஶேஷ” என்கிறபடியே ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் விஶேஷ்யமான ப்ரஹ்மத்வஸ்வரூபத்தாலும் வேதநாவேதந விஶிஷ்டனாகவும் பரமாத்மாவை யுபாஸியாநின்றாலும் விஶேஷணமான வேதநாவேதநங்களிலாராத்யத்வமில்லாதாப்போலே இவ்

ஸா.நீ || ஸ்மாதிகளிலே “ஸாக்ஷாத்வ்யவிஶேஷ” மென்கிறந்யாயந்தி விஶேஷத்தாலே கூடாமையாலேயங்கு த்ருஷ்டிமயமுக்தே தேவதாந்தராராதநவு யுக்தே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶம் ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார்.(தேவாந்தரேஷ்விதி) வ்யுத்பத்திஶப்தத்தாலே ஸ்ரீமத்பாஷ்யாதி ஸம்ப்ரதாயமென்றபடி. அநந்யாஸிஷ்டம் ப்ரயோகங்களில்வேதவ்யுத்பத்தியன்றிக்கே தத்தத்பதங்களே வயங்கவஸாநவ்ருத்த்யா கஹியையுங்கொண்டு ஶாஸ்த்ராஜ்ஞைபடியாலே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லையென்று கருத்து. தத்தத்பதவாச்யமஹமதஹாராதநத்தில் விஶேஷணதயா தேவதாந்தராராதநமும் ஸம்பியாதோவென்ன ஶங்கைபாதிபந்தத்வத்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (உபாஸ்தி) ஆனாலும் “த்ருஷ்டவேதநிந்த்ய வை ஜயாவஶாஹி” ரித்யாதி ஶாஸ்த்ரமாவாதாதிகளிலே தேவதாந்தராராதநமவேகந்தோற்றுகையாலே அதுகளுக்கு கேவலஸம்பதா

ஸா.கா || ஸம்பந்தமாபிதம் | இதித்யக்த்வா நவமார்கா ஸ்வகாமேஷு ஸோபஹிதஸ்ய” இதி ஶப்தஸ்யாஷ்டமேயகாவாதிதிஸ்தாத் கேரவ்யம்ஶ்ரீத்ரிந தோஷ. வவம் “அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச, வவஸாம்வாப்யஸ்த” தித்யுக்த காரண ஸமஸ்தவஸ்வயஜ்ஞவாக்யாகஸர்வகர்மஸமாராத்யதிநேத்யகாஜ்ய ஸம்பாதாவதேவயாதி “ஜீவஸ்யவ்யவாணஶ்ஞாநேதிவேதோபாஸாத்மவிஶ்வாதாஶ்ரீ தகாதிஹதஶேஷாமா” திதித்வஶ்வணஸ்வஸ்வரூபவேதநாசேதநாதிஜயாதிகேநா வேதநாதேயாதிகேநவ உபாஸ்யகேவலவேதநாவேதநயோ யயா ஸாக்ஷாதபாஸ்யகாஹாவஸ்த்வ, யதாவத்வ தஸ்ய விஶ்வாயாதிந்தே நாபாஸ்யத்வ: ததாஸ்யாதிஶரீரிணோ ஸமஸ்த ஶ்ராயதே ஶரீரஸம்பாதாந தேஷாமாராத்யத்வ நாஸ்தீதி நிதாந்தேகாஜமுக்தாத்மாதி ஶப்தோபாதாநேவி நபாரமேகாந்த ஸம்பஜதி ஸவ்ஶேஷணா போதாதாஹரணமஹ. (தேவாந்தரேஷ்வித்யாதிநா)(நித்ய ஸ்ரூத்ரீதி) ஸ்ரீபாஷ்யாதிஸ்ஸூத்ரிஶப்தார்த்த: ஶ்யாவிஷ்யாதி ஸ்ததுக்த விஷ்யாதித்யாதிஶப்தார்த்த:.

௨௦|| விடத்திலும் விசேஷணமான தேவதாந்தரங்களையில னுராயிக்கி றானல்லன். "अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च । न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥ येऽप्यन्यदेवताभक्ता यजन्ते श्रद्धयान्विताः । तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम्" என்கிறபடியே ஸர்வாந்தர்யாமியானவனே ப்ரதி பந்நனை விவனுக்காராஜ்ஞையாலே இப்படி தெளிந்த ப்ரபந்நனுக்கு மவனுக்கு யதாசாஸ்த்ரம் ப்ரவர்த்திக்கிற லௌகிகங்களாலுபாயாந்தர ஸ்பர்சம் வாராதாப்போலவும், லௌகிகவ்யாபாரங்களான ஷட்ர்வாஜநந நிவேசநாதிகளால் ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்சம் வாராதாப் போலவும் ஆஜ்ஞாவிசேஷணமாக விஹிதங்களான வேத நாவேதநங்களால் தேவதாந்தரஸ்பர்சதோஷம் வாராது. "நாரா

யணா ॥ நாராயணாநிவதம்சொன்னதுகூடுமோ, கிஞ்சவிசேஷணதயா தத்த்வதாரணத்தில்த்தான் தேவதாந்தர ஸம்பந்தப்ரஸங்கியாதோவென் ன ஸமாதாநமாகவும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவுமுபபாதிக்கிறார். (अहं हि इत्यादिना) லௌகிகங்களில் உபாயத்வ புத்தியில்லாமையாலேயும் நிவேசநாதிகளில் ஸ்வார்த்தத்வ புத்தியில்லாமையாலும் உ பாயாந்தரஸ்பர்சமும் ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்சமுமில்லாதாப்போலே இங்கும் தேவதாந்தராராதநத்வ புத்தியில்லாமையாலே தேவதாந் தரஸ்பர்சமில்லையென்று கருத்து. (வேதநாவேதநங்களாலிதி) வேத நஞ்சாரணம் த்ருஷ்டாந்தம். வேதநம் கர்மகாண்டோக்தர் வேத நமந்த்ரதேவர்களென்றபடி. இப்படி ஆராத்யத்வ புத்தியில்லாமையா லே தேவதாந்தர ஸ்பர்சமில்லையாகில் தேவதாந்தர ஸூக்தங்களிலே சொன்னதும் ஸாத்விகப்ரவ்ருத்திகளிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லை யாக ப்ரஸங்கியாதோவென்ற சங்கையை விரோத ப்ரயோஜக தே வதாந்தர ஸம்பந்த ப்ரயோஜகா ப்ரயோஜகங்களை ரெண்டுவாக்யத் தாலே நிரூபிக்கிறார் (नारायणं परित्यज्य इत्यादियाल்) பரஸ்வ

ஸா-கா||नन्देन नायस्य भूयसामपि समीक्षणम् । अनन्य इति भक्ति-निबन्धनम् । अनन्यप्रयोजनानां निर्वाहकत्वात् । तत्सर्वं ज्ञानात् आनन्दं तत्र ज्ञानं सर्वं भोक्तृत्वेन कार्यस्य प्रयोजनात् । ... (नारायणमित्यादिना) परमात्मा परदेवताख्यप्रकारप्रदर्शनाय ॥

௨௦|| யஞ்ச பரித்யஜ்ய ஹ்ருதிஸ்தம் ப்ரஹ்மேஶ்வரம் | யோ(அ)ந்யத்ர யஜதே தேவம் பரமாத்மாநமவ்யயம், ப்ருதக் நாராயணாத் தேவம் ஸாமாந்யேந மந்யதே | ஸயாதி நரகம் கோரம் யாவதாஹூதஸம்ப்லவம், பாஷண்டத்வம் அதிவஸதிம் ப்ராப்நோதி ஸர்வதா | [illegible] பரிவர்ஜயேத்” இத்யாதிகளிற்படியே தேவதாந்தரங்களிலே பரத்வ புத்திபண்ணுதல், ஸமத்வபுத்திபண்ணுதல், நித்யநைமித்திகங்களில் அவைக்கு அவ்வருகான தேவதாந்தரஸ்பர்ஶங்களிலே செல்லுதல் செய்யில் பரமைகாந்திக்கு தோஷமாமல்லது நித்யநைமித்திகங்களிலாராத்யனான ஸர்வாந்தர்யாமிக்கு ஶரீரமாய் நிற்கிற நிலையிலித்தேவதைகள் பக்கல் பரத்வபுத்தியும் ஸாம்யபுத்தியும் ஸ்வநிஷ்டத்வபுத்தியும் ஸ்வாராத்யத்வபுத்தியும் ஸம்ப்ரதாயத்வபுத்தியுமில்லாமையாலே உபாஸ்யவிஶேஷணங்களான ப்ராணவைஶ்வாநர தைஜஸ ப்ராஜ்ஞாதிகளாலிவனுக்கு வ்யபிசாரம் வாராதாப்போலே ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களான இந்த்ராதி விஶேஷணங்களாலுமிவனுக்கைகாந்த்யவிரோதம் வாராது. வங்கிப்புரத்து நம்பியும் ப்ரபந்நனுக்க ஹோராத்ரக்ருத்யமான பகவதாராதநத்தைச்

ஸா-நீ || இப்புத்திவ்யக்தமும் நித்யநைமித்திகவஹிர்பூததேவதாந்தரஸ்பர்ஶநாதிகளும் பரமைகாந்த்யவிரோதிகளென்றுகருத்து. (ஸ்வநிஷ்டாதீதி) ஸ்வதேஶகோஷ்டத்வபுத்தியுமென்றபடி. ஆதிஶப்தத்தால் ஸ்வாதந்த்ர்யாதி புத்திவிவக்ஷிதையென்றபடி. இனி இந்த்ராதி தேவதாஶரீரகத்தக்ஷணாராதநவிதிகள் ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டாநத்தில் ஐகாந்த்யவிரோதமில்லையென்றுமிடத்தில் ஸாமிவாஸ்ஶாஸ்த்ராதிஷு [illegible] ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாந நாஶமும் வக்ஷ்யமாணத்தில் தவிரோதமுமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார் (வங்கிபுரத்துநம்பீத்யாதியால்)

ஸா-கா || ஸாமாந்யேந ஸாந்த்யவந்தந நித்யநைமித்திகாந்தர்பூதநாம் தேவதாந்தராணாம் ஸகவச்சரீரதயாராதநீய ஸகலவிஶேஷண [illegible] ஆராதநாவகாஶோ [illegible] நாநுஷ்டாந [illegible] ப்ரயஶ்சித்த [illegible] வ்யபதேஶ. (வங்கிபுரத்துநம்பியுமித்யாதி) வங்கிபுரத்துநம்பீத்யாவ்யாதம், “ஸ்ரீஶைலே தேவராஜ ஸ்ருஹ்ருதயவரதே தேவராஜம்வரேண்யம் ஸ்ரீஶைலே [illegible] தஸ்மாத் [illegible] ஸாஷ்டாங்கம் | ஸ்ரீ [illegible] தேவராஜாய [illegible] “தஸ்யாத்ரேய [illegible] யாதிநாவாய [illegible] த்யாதிஷு யதீம் [illegible] (அஹோராத்ரக்ருத்யமாமென்றி) ,,யஸ்மிந் [illegible] யஜ்ஞோ [illegible] | யத்வஸ்யவி

ஸ்ய||சொல்ல விழிந்து "ஶாபத்ரூ ஜவவயதம் தம்ஸாத்ராவந்நவக்ஷ்யகம்|
ஸாம்ப்ரதம் க்ருபாவிஷ்டம் ஸாயம் ஸமேவத்ய யமாஸிய || ஸஜீவா ஜாத்யாதி
ஸித்தே த்ரேத்யே ப்ரதேஶாஸ்வேதி யஸோஹிதேச்ச: | ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீநிஷ்டஸோ
த்ராணாவக்ஷ்யம் காமேஸ்வேதி க்ஷிவந்து,, என்றும் "தந்த்ராஸ்த்ராஜ்யம்ஹிநம் கஸ்த
ஸோஹிதா ஶ்ருதிஸோஹிதம் | ஸாநாஹிவ்யூஹ யஜ்ஞாம்தம் க்ருபாவிஷ்ட
ஸ்தம்ஹித்ரகம்,, என்றும் "ஹோஸ்ம்ஸ்வேத்ருக்தியா வஶ்யாதநாயாமாஹிகம்
ஸ்யக்,, என்றுமிப்படி காரங்களிலே தத்நாத்ர வக்ஷ்யகங்களான
வணக்ராஶ்ரயஸ்துங்களை யருளிச்செய்தார். பட்டரும் ஆழ்வானும் தங்
தாங்களருளிச்செய்த நித்யங்களிலே "ஶ்ருதிஸூத்ரஹிதம் கஸ்த
யாவஷ்டிவராத்ந: | ஆராயநகேநாவாத்ய ஸோயப்யமஸ்ய ஶ்ரு
தவயே,, திருத்யாதிகளை யருளிச்செய்தார்கள். பெரியஜீயரும்" ஸ்ரீ
வராஹராஹாயக் அரணை ஸம்ஶ்ரயேஸ்வே" த்யாதியாலே ஸம்ப்ர
தாய விஶேஷஜ்ஞாவநாஸக்மாக ஶாஸ்த்ரஸ்யாராதிகளை ப்பண்ணி

ஸா-நீ|| ஸம்த்ராவஸ்த வக்ஷ்யகம் க்ஷிஶ்லோகத்யாதிஸம்த்ராவந்நவக்ஷ்யக
மென்றபடி. (ஸம்ப்ரதாயேதி) நஞ்சீயர் நித்யமும் ஸம்ப்ரதாயஸம்ப்ரதாய
மதமானபடியாலே ஸகஸம்ப்ரதாயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் பாஞ்ச
ராத்ராதி ஸம்ஹிதா விஶேஷங்களிலே ப்ரதிநியதமாகச்சொன்ன
கேவல ஸமவகவராஸ்த்ரவிஶேஷங்களைக்கொண்டு தேவதாந்தரஸ
ஶம் வாருமைக்காக க்ரியா[illegible] வ உஜ்ஜநிக்கவேண்
டாவோ ஶாஸ்த்ர ஸமவகவராஸ்த்ரம் [illegible] விட்டாலன்றோ தேவதா

ஸா-கா || களஜைய தக்க [illegible]" த்யாதி ப்ராமாண்யாக்
ஸ்வரூபவ்யாபாராணாம் ஸமவகஸ்ய [illegible] ஹோராத்ரக்ரு
த்யாநாம் ஸமவதாராய நகோக்தி:(ஸோகநீத்யாதி) க்ஷிஹோத்ராதி
வாக்யகாமாநதிக்ர மேணாத்ருஹ மேகத்யம். (ப்ரஹ்மயஜ்ஞாதேதி)
"தேவயஜ்ஞம் வித்ரயஜ்ஞாஹ பயஜ்ஞாம் ஸமவ்யயஜ்ஞாப ஹயஜ்ஞ உத
யஜ்ஞ ஜஹோத்வி ஸந்பாதஜ்ஞயமத்ரஸஹிஷ்தேயக வித்ரஹ
ஸ்வாகரோத்வவஸ்யூ வித்ரஜ்ஞஸஹிஷ்தேயக ஹக்ஷேசஹ்ரா
பஷிம் ஹாரஹிதக ஷக்ஷதயத்ர ஸ்வஹிஷ்தேயக ப்ரஹ்மணேஹாரா
ஜ்ஞாதி தம்த்ரநாஷ்யந்த ஸஹிஷ்தேயகஸ்வாஸ்யாயஸ்யீயதே காஸ்வ
ஸம்யஜஸ்வாஸ்வாதக ப்ரஹ்மயஜ்ஞஸஹிஷ்தே" உத்யக்ஷ்ய ப்ரஹ்மயஜ்ஞஸ்ய
யதிஸ்யாத்வணாதவ்யாக ப்ரஹ்மயஜ்ஞ பஜ்ஞக்ருதா நஹிக்ருபாஸ்நாஷ்ய
யஜ்ஞம் வேதத்வாஸ்யாயஸாரஹேதுரிவ ஸ்ணாகவேப்யதேவாஜ்ஞ
க்ஷத்வ்யத்திஹாவ:. தவணாதவ்யாக ஸாஸ்யாஹிக தவணாக
வக்ஷ்ய(ஹோஸ்தித்ராதி) வேதப்ரதேவாஜ்ஞமக்த தேவயஜ்ஞ வித்ரய
ஜ்ஞாவித்யக்ஷம். வஸ்யாக ஹாஜ்ஞதவஸ்யதித்யாக்ஷம் ஸமவணிவேவிதஹோ

ரம்|| “ஸமஸ்தாணாம்ஸாஜபரிவ்ய-ராவிபீர்ரம் | ஸகாஷிஸிர நடேஷ யம் நித்யம்ஸஹிதய்ஸே,, என்று தொடங்கி “கூவொஹீத்யாதிஸிம் வெத்ரவ-ராவஸெகெ: பாரா்த்தந: | ஸம்வெருக்ஷ்ய ஸம்த்ராவஸநம் ஸம் வெத்ரஸ்து ஊ்திவாஜவெகெ: | கூதித்யாம் தஃஸ்தஸ்யாவ-யம் விதீ ய-வபுராரதந: | பரதிவாஷிகயா விஶேஷாஸாவித்ரஜ்யாதணுவெஊரிம்|| யஸ்யாயநு ஜவெக்ஷாவதிஷேத தவேவ வாபாஹவிஷாத்தம் | நாராய ணாத்தகாநு வெவாநுபுஷீநு ஸாதவ-யெஸ விதஹநு” என்றருளிச் செய்தார். ஸாஷ்யகார ஸாவுஜாயத்திலுள்ள காழுங்களெல்லாம் இன்றறுதியாக ஸவஸூத்ராக்ஷமானபடியே தத்தெஜவதா ஸந்தங்க ளைக்கொண்டு விவாஹாவநய நாதிகள நடஷிக்கவுங்காணுகின்றோம். பெரியநம்பி முதலான பூராவாய-ர்களும் தந்தாம் ஸூத்ரங்களின் படியே யஜ்ஞாதிகள் பண்ணினார்களென்னுமிடம் ஸவர்க்கும் ப்ரஸி ஐம். ஆனபின்பு ஸாஷ்யகாரருடையவும் தச்சிஷ்யப்ரஶிஷ்யர்களுடை யவும் வெஶா நடஷாநங்களிலே நிஷ்டையுடையார்க்கு கூமஶ

ஸா-டீ || ஜாஸம்வாத்தம்வெதாவஜீவநங்கூடுவதுஎன்கிறஶங்கையெவ ரிஹரிக்கிறார் (ஆனபின்புஇதி) (உபதெஶெதி) இவர்களுடைய உபதெ ஶாநடஷாநமும் ஸாஸ்த்ர ஸமவஸ்தஸ்ரூமானதையாலே தஸிஷ்ருக்கு ப்ரதிநியதாயிகாரமாக சொல்லப்பட்ட பூர்வாசார்ய வரிஹஷீதஸந்த்ரங்களாலே க்ரியாவிஶேஷாநுஷ்டாநங்கூடாதென்று கருத்து. (கூமஶேதி) பாணாரதஶாஸ்த்ரம் ப்ரதிவிஷயஸிஜாநாத்தகம்

ஸா-கா||ஜநஸநயாமஸ்யூரஸ-ஃ.பெரியஜீயர்நம்பிள்ளை ஐத்யாவ்யா தா நாம்ஜாகாவாயாணாஜவாய-ர்நஜீயஙிதயாவ்யாதா:, பரிவய-ர ஷியிக்ரஸமியிஸ்ஜாநடஷாநவாஃ,நந ஸ்ரீவாதுராதெ “நவெ ஸ ஸஸ்யாம்காமக்ஷகாதஸ்யாநாஸாவஹடிபவஃ|ஸிஜெயஜகூஷிணே ஸஜோஷிதம் விஷ்ணுரிதிவ்யவந்|| வதஹ்ஜெய-ரஸிஸிஜம்வஜவெவாஷ வெஷிவா | ஹெரம் வா-ஷ ஸூக்ஷேநசூஸாஜூஸஜிஷாஜவெெ:|| ஶிவாஸ்யாவந ஜெவாதஹ பத்மாஜவ நவெஜிஶஹம் | வஜவேஸஷ்தெ ஸாஷி நவெவாதஹ வஜ்ஜெ || ஜூகீஃ பாஷஸக்ஷஸ்ய விஷ்ணுஸூ க்ஷஸ்யகஜாஜ | ஸஜிதிஸு வ்யெதெஜவெதவெஜாஜெஜாஶஹெஜா ஜெயஸ || ததஸ்வெவஜாம்பஜா த்ரிஹணாம் விஷ்ணுநிதிஹ்தாம் | வி ஷேஷ:ஸஜ-ர்ணிஜெஜ ஜ்ஜாஜெஜஷஸதீஜஹஃ || ஜஜ்யாஜ்ஜாஷ வா ஜாஶம்யொஜஜஜூஜதிவ்ஹவநு | ஸஜவம்ஸாஜவதாவெஜஜஜுநீதா ஹ்யவெஸஜ்ஹாரோ” ரிதயாஷிஷ வெயஷ்ணுவெ ஜம்வெதஃ ஹம்ஸ வந ப்ரஸூதி விவாஹவய-ம்த ஸம்ஸ்காராணா ஜநஷேயக பொய நாஜ வெவதாம்தர வாவகவஜவஜ ஜம்த்யாக்த நித்யவெநஜித்தீகாஜீநாம்

ஸஂ|| விதாநாநுபத்ததிகளான ஸம்ஹிதாவிசேஷங்களில் ப்ரதிநியதமா கச்சொல்லும் ஜ்ஞாநவிசேஷங்களைக்கொண்டு க்ரியாவிசேஷங்களநுஷ்டிக்கவொண்ணாது. அதிகாராதிகளுக்கநுரூபமாக வ்யவஸ்தை பண்ண

வ்யா. மீ|| அதில் க்ரமவிதாநமென்று ஒரு விதாநமென்றபடி. இப்படி க்ரமவிதாநாநுபத்திகளானவற்றிலே விதாநத்தோஷமுண்டானதாகச்சொன்னது கூடுமோ, பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வாதிகாரிஸாதாரணமாய் ஸகலரூபமன்றோ, அதிகாரிபேத நியத ப்ரதிபாதித விதாநாந்தரமானாலும் விதாநாந்தரத்தில் சொன்ன மந்த்ராதிகள் அந்யவிதாநிகளுக்கும் நாநாவேதாந்தோக்த ஸம்ஹார ந்யாயத்தாலே உபஜீவ்யங்களாகையாலே க்ரமவிதாநத ஸம்ஹிதாவிசேஷோக்த ஸமஸ்த மந்த்ராதிகள் ஸர்வவிதாநிகளுக்கும் ஸாதாரணங்களாகையால் க்ஷீரஸாதிமந்த்ர ஸ்வீகாராநுஷ்டாநம் பாஞ்சராத்ர ஸாதாரணமாகாதோ, க்ரமவிதாநோக்த ஸமஸ்த மந்த்ராதிகள் ப்ரதிநியதாதிகாரங்களாகில் க்ஷீரஸாதி ஸ்வீக்ருத தேவதாந்தர மந்த்ர ஸாத்யாநாமக மோக்ஷோபாய ப்ரதிபாதக விதாநத ஸம்ஹிதாவிசேஷ நிஷ்டருக்கு மோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநம் ப்ரஸித்ததோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதிகாராதிகளுக்கிதி) ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர

ஸா. கா|| பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ஸர்வாதிகாரத்வம், "ஸர்வாஸாமபிகோஶோ வாஸுதேவ: பராயண:| ஸமவாயோ ஜாதஸ்ய கார்யகாரணயோர்நமாநதி" இத்யாதிகளிலே ஸர்வஸாதாரண்யம் பாஞ்சராத்ரவிஷயத்வம் மான் தத்த்வதர்ஶநா ஸாதநாநாதி, நித்யநைமித்திகாநாம் பாஞ்சராத்ர ஸமநந்த்யாதம். (ஆனபின்பு இத்யாதிநா) நவெவம் பாஞ்சராத்ரோக்த விதாநாந்தர விதாநத ஸ்வீகாரமோக்ஷ ஸாதநத்வம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிகாரணே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸ்ய ப்ராமாண்யம் ஸ்வீகார்யமேவ விதாநே ப்ரஸம்ஹித்ய "க்ரமாத்ஸம்ஹிதவிதாநம் ஸாமோக்ஷகம் ஸமஸ்தம்| மந்த்ரவிதாநே ஸம்ஜ்ஞாம்ஹி விதிமோக்ஷதம் ந்யாஸம் || தந்த்ரவிதாநே ஸாஜ்ஞாம்ஹி ப்ரதிபாத்ய ஸமஸ்தம்| தந்த்ராந்தர விதாநம் ப்ரதிபாத்ய ஸமஸ்தம் || நாநேத்யாதிதத்த்வ ஸ்வாமித்வ ஶ்ரு விதிம் ஸாமாந்யம்| தத்த்வாதி காலீந ப்ரதிஷ்டா ஸாமாந்ய விஶிஷ்டம்" இத்யாதி ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸமாஸந்தர்ப்ப பாஞ்சராத்ர ஸாதாரண்யத் ஸ்வஸ்வ ஶாஸ்த்ர ஸித்தாந்தாநாம் நித்யநைமித்திகாவிரோதித்வம் தத்தத் விதாநநிஷ்டாநாம் ஸாதாரண ஸாங்க்யம் ப்ரத்ய மோக்ஷஸாதநத்வ ப்ரஸாதநம் ப்ரதிபாதநாத்விதாநாந்தர விதாநத இத்யபிப்ராயம் (அதிகாராதீத்யாதிநா) உக்தார்த்தம் ஸமர்த்தயதே

தேஶாந்தரமும் விலக்ஷணமாயிருக்கும் நிலையும் அவன் விரோதமில்லாத விடத்தில் “ஸந்த்யஜேத்தாத்ருஶம்” என்கிற ந்யாயம் நடக்கும்படியும் நாலாஶ்ருதிகளும் ப்ரஹ்மவித்யையும் தோகாரா முமுக்ஷுக்களென்று ஶாரீரகாதிகளிலே ஸமர்த்தித்தாற்போலே ஆர்த்தாதிகாரிகள் நாலிலும் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயமும் மோக்ஷப்ராப்தியுமுண்டென்றும் ஶ்ரீபாஷ்யாதிகளிலே ப்ரபாதித்தோம். இச்ஶா

ஸா. நீ॥ ரமேஷுயில் “ஸர்வாதிகாரிணஸ்தச்சேஷஸ்தத்ப்ராப்தே” இதி ஸங்க்ஷேபாத் மோக்ஷஹேதுத்வமாஹியாநாக் “ஆதமாவும் ஸம்விதா
தம் ஸம்ந்நாமேக்ஷக்ஷயவு தம் | ஸந்த ஸம்ஜ்ஞம் ஸம்விதாம் தம் விநிமோ
க்ஷவவு தம் ॥ தந்த்ர ஸம்ஜ்ஞம் ஸம்விதாஜம் வதாவர்கமவவு தம் | தா
த்ரம் தரஞ்ச ஸம்விதம் வரம் விதாமவவு தம்” இதி ஶ்ரீ ஹயஶீர்ஷ
ஸம்ஹிதாயாம் உக்தியாநாக் “ப்ருஹக்ஷிண ப்ரணாமாதிராஜாஶேஷத்ர
கேஷ்வபி | விஹிதம் நாவர்ணாம் கர்மயோக ராஜராஜ ஸ்யாவஹம்” இதிவா
க்யேஷ்வியாநாக், “தந்த்ரேண கேந கதவும் கஷ்ணாதிஷு நா
மதி| யத்தந்த்ர ணஸமாஸ்ரயம் தத்ஸேந்த மேணவ கர்மயேக ॥ கஸ்மாத்
ஸாத்ய தந்த்ரேஷு நிஶ்சலாத்ர யோஜயேக | விஶேஷாம்ஸ்துத்ரி
ஶ்ரேஷ்டஸம்யாராஷ்ட்ர நாஶநக” இதி நாரதீயேஸியாநாது “ஹோ
மாநாம் விஸர்ஜநம் ஸந்தர்ப்பணம் ஹோமஸேத | யதா நாமேஷு
ஸர்வோத்தமாம் தேவதாநாம் ததைவம் ॥ ஸந்த்யாவாஸீந்நாம்
ஸ்தவநம் ஸமாவேஶ” இதிவாராஹேஶ்வரேஸியாநாது “ததஸ்ஸம்
தஸம்ஸக்தம் நாவத்தம் க்ரதாதி | யத்ரிஷ்டதமம் ஶாகே
ஸமவஸ்ஸம் விரோதிதக ॥ ப்ரகாராந்தரேயேந்தமம் விநாஶம்
ஸஜ்ஜேஷ பாயஸ்” இதி ஸ்யாநாதேத்ராதி ப்ரகாரேண பஹு
ப்ரகாரேணாவதாரந ஸமவஸம்வத்வஸ்தாவிதமென்றபடி. ஶாரீரகா
திகளிலே இதியுக்தி ப்ரஹ்மாக்தி: ஆஶ்ரயம்தார விஹிதயதாப்ரார்த்தநாம்
ரேவகதேஷீ ஸ்வவிஹிதயதாப்ரார்த்தக ப்ரஹ்மவித்யையும் தத்வமோக்ஷ
முமுக்ஷுவாதிதமானப்போலே தத்ததிகாரிகளுக்கும் தத்ததிகாரகத்த
ஸாத்ய ஸாதநம் மோக்ஷோபாயாமயமும் தத்தஜ்ஞாநமும் ஸமர்த்திக்கக்
குறையில்லை என்று கருத்து. ஆதிஶப்தேந ஶ்ரீகீதாபாஷ்யாதி ஸங்க்ர
ஹ: இனிமேல் ஸாங்கயத்தில் நிஷேதமாத்ரமன்றிக்கே ப்ராப்த்யாய
ப்ராயஶ்சித்தாவஶ்யமும் விரோதிக்கு மென்றவுமருளிச்செய்கிறார்.
(இச்ஶாஸ்த்ரங்களிலிதி) “ஶாஸ்த்ரஜ்ஞக்ரியாதீநாம் ஶ்ருதீநாம் ஸவநஸ்ய

ஸா. கா॥ “ஸ்வகம் கர்மவரிதஜ்யஜ்ய ந்யக்ஷத்ராணி த... ஜ்ஞாநாத
யவாமோஹாத்ரமே நவதிதோஷவெக॥ ஸ்வயம்... த்ரோமயம்
ரஜ்ஜ்ஹோத்ரமவரெக |ஹரணஹத்யாஸமதஸ்ய ஸ்வயம் ஹோஸ்யாவ

ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் ப்ரஸித்தமாக விஹித்தபடியொழிய த்ருஷ்டாந்தமுக்கு ப்ர-
வித்த சாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு ஸர்வதர்மங்களையும் த்யஜித்தால் ப்ரா-
யச்சித்தாதிகளும்பரக்கச்சொல்லப்பட்டது. ஆனபின்பு சக்தனுடையவும்
அதிகாராநுகுணமாக சாஸ்த்ரஞ்சொன்ன கட்டளை யன்றிக்கே
ஸ்வேச்சையம்பண்ண விரகில்லை. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கும் சாஸ்த்ரவ
சனஞ் சாஸ்த்ரார்த்தஸ்வேச்சையுமே பண்ணவேண்டுகையாலே விஹித
ஸேவைந வாக்யமும் விஹித நிஷித்த த்யாகவாக்யமும், வர்ணா-
ச்ரம யுக்தங்கள் ஒளபாயிகங்களாகையாலே ஸ்வாசாரம் பிற
ந்தவனுக்கு த்யாஜ்யங்களென்கிற வாக்யமும், இவைசெய்யவுமாம் தவி
ரவுமாமென்கிற வாக்யமும், இவை தவிர்ந்தாலுமுகப்பிழக்குமத்தனையே

ஸா-நீ||வ| தேஹஸ்த்ராஜா ஸ்யாய...வ...வரிஜ ... தேவ
யாவக் காஞ்சநா நாவந்த்ய ... விஷ்ணுஶ்தே... வாஷ்ராக்
ஜாராஷ்ட்ர நஷ்டக்... ஸ்தோத்ர ... த்ராகவ ... ஷ்யாக
வ காரத:" இதி பராசரோக்தா வேதர் த்தமென்று கருத்து. இப்படி
ப்ரபந்நனுக்காலே ஆசாரம் சாஸ்த்ரவிஹிதா நுஷ்டானத்தை நியமிக்கி
றார். (ஆனபின்புஇதி) இப்படியானாலும் ஸர்வக்வாக்யமும் கதிப்ரா
ப்யர்த்தமான வாக்யமும் போலே ஸர்வதர்மத்யாகமாதி வாக்யமும் கதி
ப்ராப்த்யர்த்தமானபடியாலே அது உபாயமென்னென்கை
கூடுமோ, ஸர்வத்யாகமும் கவேவ்க்சொல்லுகிறஸர்வதர்மத்யாகவ
சநவிரோதியாகையாலேசாஸ்த்ரஸம்பாதாயவிரோதமும் உண்டென்றே
வென்ற உக்தயுக்தியினாலேதானே உத்தரநிர்வாஹ ஸர்வவாக்யங்களு
மநுவாதங்களென்றருளிச்செய்கிறார். (இப்படிப்ரபந்நனுக்கிதி)
இப்படி உக்தகாரண ஸமவாயாத் ... ப்ரஸக்தி ...

ஸா-கா || ச்ருதி" இத்யாதிரூபேண ... ப்ரபந்நஸ்யாபி ...
ஸாஸ்த்ராநுஸாரேண ஸ்வேச்சயா ... (இச்சா
ஸங்கதித்யாதிநா) ... ஸாஸ்த்ரவசநஸ்வேச்சா ...
ஹ(இப்படிப்ரபந்நனுக்குமித்யாதிநா) (விஹிதஸேவநவாக்யமும்
விஹிதநிஷித்த த்யாகவாக்யமுமிதி) "ச்ருதி ... ஹஜா
... | ... ப்ரஸ்த்ர ... தேவஸ்ய ...காரஃ"
இத்யுக்த ஸாஸ்த்ரோக்த ... வாக்யம். விஹிதாநுஷ்டாநம்
நிஷித்தாநுஷ்டானே ... வாக்யம். தத்ர "... ஸ" இத்யாத
ஸ்ய "தயா ... தஸ்ய ... |
... || ...
... ஸம ...
... | ...

௨௬ ‖ வேறொரு ப்ராயச்சித்தமில்லையென்கிற வாக்யமும் இவை யதா-ஷ்யாதபோது லோகவிரோதமே ப்ராயச்சித்தமென்கிற வாக்யமும் மற்றுமிப்படிகளிலுள்ள வாக்யங்களெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயாநுக்ருஹீத ஶாஸ்த்ரப்ராமாண்யவிஷயங்களானபடியாலே ஸர்வஜ்ஞர்க்கநுபாதேயங்கள். ஸம்ப்ரதாயஶுத்தர்க்குப்பண்டுள்ளவை சிலவற்றை நிஷேதித்து புதிதாக சிலவற்றை விதிக்குமாப்போலே காமசார மடியாகச் சிலவற்றை நிஷேதித்துச் சிலவற்றையநுஷ்டிக்குமாக

ஸா-நீ ‖ பொருந்தியாலேயென்றபடி. (ஸர்வஜ்ஞர்க்கிதி) ஸர்வஜ்ஞவாக்யங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் ஸம்ப்ரதாயாநுக்ருஹீத ஶாஸ்த்ரப்ராமாண்யாதீநமாகையாலே வாக்யாந்தரங்கள் தவிஷயங்களாகையாலே ஸர்வஜ்ஞருக்கு அநுபாதேயங்கள். தத்வாக்யநிஷ்டர் கேவலதமோநிஷ்டரென்று கருத்து. (விதிநிஷேதேதி) விதிநிஷேதயோர்வசந வாக்யமும் யதேஷ்டஸஞ்சாரவாக்யமுமென்றபடி. விஹிதநிஷித்தமாத்ரவாக்யமும் விஹிதநிஷித்தயோரஸ்வதந்த்ரவாக்யமுமென்றபடி. புடைப்ரகாரமென்றபடி, ஆனாலும் ப்ரபந்நனுக்குப் ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களிலே சிலவிதிவாக்யங்களை நிஷேதித்து ஸ்வேச்சையாக சிலவிஹிதாதிகளை விதிக்கக்காண்கையால் ஸ்வயம்ப்ரவர்த்தமாநங்கூடாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ப்ரதாயேதி) வைஶேஷிகவிதிநிஷேதம் ஸாமாந்யவிதி ப்ரவர்த்தக யத்ந பாதகமன்று, அந்யதாஸா

ஸா-கா ‖ ஸர்வம் பாப்மத்வேஷாத்ரம் தர்மா ‖ அஷ்டாவிம்ஶதிவோபயஜ்ஞ வைதிகவாதிகா அபி| யஜ்ஞார்த்தந்த்ரவேதகஸ்யயாவஜ்ஜீவம் அபி ஜாத்ர:‖ அக்ஷணித்யாக்ஷ்யம் ஶாஸ்த்ரம் ஸமாஜவேக ‖ ஆஶ்ரயாச தத்ஸ்தாதம் விஹாமவிக | தத்வே ப்ரஸீதாஷம் ஸ்வதாஸமயதஸ்வ த:''இத்யாதௌ ப்ரப்யாநாம் த்யாஜ்யதயா கர்த்தவ்யதயா ச க்ரியாவிஶேஷாணாம் ப்ரதிபாதநாத் விஶேஷவிஷய ஸாமாந்ய நிவ்ருத்தி ந்யாயேந ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திஸ்யாதேவேத்யத ஸாமாந்யதோவ்வவ நத: ப்ராப்தஸ்ய கஸ்யசித்ந்யாநிஷேயா ஹாவேநஹி வசநவிரோதே ந்யாய: ப்ரவர்த்தத இதிந்யாயாத் நிவ்ருத்திஸ்யா தேவேதி ஸோஷாரணாஹ. (ஸம்ப்ரதாயஶுத்தர்க்கு இத்யாதிநா) நபேவம்ஸ்ம்ருத்யர்த்தாநாம்விவரித்யாஜ்யே ததர்த்தாந்தராணாம் விவித்யாஜ்யகாஸ''ஸாரஸ்யம்கர்மாவிஶம்யத்தஸ்நாதாநாவநகம் | காயமாநஷாக்ஷரோ நேவநிஷ்காஸாமவதார்த்த:''இத்யாதிநாஸாஸ்த்ரே ணாஸ ஸ்யாவாநவிபாயகஶாஸ்த்ரணாதந நாஷ்டாநலக்ஷணாப்ரதாரண்யம்ஸ்யாதிக்த்ர ''ஸ்வஸ்ம்ருத்யாவிதாரோ நயோவாப ஹ்யார்த்தாவநோ ஸ| ஸர்வண் ஹதாரவ தேஸ்யா ஸ்வஸ்ம்ருத்யாஸ்யாவதாநத:'' இத்யாதாம்நாந்தராணாம் நாபிகாரி விஶேஷே ஸாஸ்த்ராநுஷ்டாந ஸம்பவாத் நாப்ராதா

க:|| விதித்தாலும் "ஸந்த்யாஹீநோऽஶுசிர்நித்யமநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு" இத்யாதிகளாலே அவஶ்யகர்த்தவ்யங்களாகச் சொல்லப்பட்டகர்மங்களை விடவொண்ணாது. கல்பஸூத்ரபேதங்களிற்போலே ஸ்ம்ருதிஸம்ஹிதாபேதங்களிலும் இதிஹாஸபுராணங்களிலுஞ்சொல்லும் ஸம்ப்ரதாயபேதங்கள் அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிழிந்தவர்கள் அநுஷ்டிக்கக் கடவர்கள். "தேவதாந்தரஸம்ப்ராப்தி" என்றும் "தேவஸ்தாநப்ரவேஶநம்" என்றுமிப்புடைகளிலே

ஸா-நீ || தாந்தி விதிஸித்த தர்மகரணாதிபக்ஷஸ்யாபிபரித்யாகம்ப்ர ஸம்பிக்குமென்று கருத்து. அஸந்த்யாபாஸநாதிகர்மஸ்யகமாநும் ஶாஸ்த்ரஸ்மரணந்த ஸாத்ய ஸ்ம்ருதிஶாஸ்த்ரஸம்ஹிதா விஶேஷாதிவிஹிதஸந்த்யாபாஸநாதி பேதத்தை ப்ரபந்நநநுஷ்டிக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (கல்பஶாஸ்த்ரேதி) போதாயநஸூத்ரங்களிலும் ஶ்ருதிஸம்ப்ரதாயங்களிலும் விஹிதாசார பேதாதி கல்பபேதங்களைப்போலே என்றபடி. (உபாஸநபேதங்கள் இதி) உபாஸநப்ரகாரபேதங்கள் என்றபடி. (இழிந்தவர்களிதி) வேதஶாகங்களிலே ப்ரவ்ருத்தாசார்ய பரிக்ரஹமே வ்யவஸ்தாபகமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரபந்நன் ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணத்தில் "தேவதாந்தரஸம்ப்ராப்தி" "தேவஸ்தாநப்ரவேஶந" மென்று கல்பஶாஸ்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிற தேவதாந்தர நமஸ்காராதிகளும் ப்ரபந்நனுக்கு ப்ரஸங்கியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (தேவ

ஸா-கா || ணம் ப்ரஸம்பத்தாஹ. (கல்பஶாஸ்த்ராதிநா) நதேவம் ஸதி ஶ்ருத்யம்கஸ்ம்ருதிமதந, ஸித்யாதிநா "அஸ்ம்ருத்யம்பரோக்ஷாஜ்ஞ ஸ்ம்ருதா" ஹாம பதேதாத்ரம்ஜாத்யாதிநாம ஶாமபதபாரிக்ஷத்ர பரிப்யபயா விஹித ஸ்யாபிமதநஸ்ய தஜேதப:"தேவதாந்தரஸம்ப்ராப்தி" த்யாதிஷி ஸ்வயம் தேவதாந்தரபரபாவமாகதேவதாந்தரஸ்யாப்யபிமதஸ்ய பாத்யாபாரதேகாந்த்ய ஸம்ப்ரஸம்ப தத்த்வ ஸாதநஸ்ய தேவதாஶப்தஸ்ய விஶேஷ வாஸ்யாகரணிக ஸ்ம்ருத்யுப பாதேயம் பயவஸாநஸ்யந்யாயப்ராஜ்கோபிவிரோதத்தாஹ (தேவதாந்த்யாதிநா) நநாஸாமதேதே ஸந்த்யாகாலேஷ்ட விஶிஷ்யாஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜபாகொதோ: அஷ்டாக்ஷரஸ்ய பயஸ்ய ஸப்தாஜபகொதோ ஸக்தஸ்ய காலஸ்ய ஜபாவராஶ்ஸாந நித்யநேதிக்காநுஷ்டாநஸ்ய காலவ்யஸ்யத்யத் ஶுக்லஸ்தாநந வரா காலம் அவ ஜபகர்த்தவ்ய வைநாதேவஸீத: "ஸந்த்யாஹீநோ ஶாஶ்விணிதம்," "ஸ்ம்ருதஹேயதத்காநவீத்யாதிநாவிரோதப்ரஸம் ஶமப்ர ந்யாயாநுத்ருஹாத் ஸம்ப்ரதாயாநுமாந்யாத்"அயக்ஷாரா நுஸந்தேந"நேத்யாதிவக்ஷ்யமாஷ்டகாரஸ்யாசாராநுமாந்யாத் ஶுக்லஸ்தாநா விராஜஸகாலம் பரகாதஜநவராஜ ஸகாலக

ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாவ்ருத்திக ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸ்யமாநா

ஆம் ப்ரமாணாதிகளிற்சொன்னவர்ணாச்ரமவ்யவஸ்தை ஜாதி க்குப்ராஸங்கிகத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே நியதம். ஆகையால் ஒருப்ரா ஸங்களுக்கும் விரோதமில்லை. "தஸ்மாதஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ரம் மந்த்ரேக்ஷீ ரத்நமேவச | ஸர்வ்யாகாரேஷு ஜப்தவ்யம் ஸததம் ஸத்த்வஸம்ஸ்த்தை" என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ புராணங்களிற்சொன்னதுவும் "அயமா

ஸா-நீ || தாநீதி) ஸர்வாதிகாரவ்யவஸ்தாபநம் ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத் தில் ப்ரவசநாதிகாரவ்யவஸ்தையில் வ்யவஸ்திக்கிறப்போலே ஸாமாந்ய தேவதாஸமாராதநாதி விதாநமும் ப்ரபந்நவிஷயத்தில் தேவதாந்தர ஸம்பந்த நிஷேதமாகையாலே ஸமவேதஸமாராதநாதிகளிலே வ்யவஸ்தி க்கையாலே அஸ்திரோத்ரபாதி வசநங்களை விஷயவிஷயமல்லாமையா லே அஜ்ஞாநி ப்ராப்ய தேவதாந்தராஸமாராதநாதி ப்ரஸங்கமில்லை என்றுகருத்து. இப்படியாகில் ப்ரபந்நவிஷயத்தில் ஸாமாந்யசாஸ்த்ர கௌரவத்தாலே விரோதமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகை யாதி) ஸாமாந்யசாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸங்கோசஞ்சொன்னாலும் ஸர்வாத்மநா பாதகமில்லாமையாலே ஸர்வபுராணப்ரமாணத்தில் ப்ரபந்நவிஷய விசேஷவிதிகளுக்கு ஸத்யம் ஸவாதேந விரோதம் போலே ஒருப்ராஸவிரோத மில்லைஎன்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரபந் நுக்கு ஸர்வவ்யாபகநாராயணனைச்சொன்னது கூடுமோ, "தஸ்மாதஷ்டா க்ஷரம் மந்த்ரம் மந்த்ரேக்ஷீ ரத்நமேவச | ஸர்வ்யாகாரேஷு ஜப்தவ்யம் ஸததம் ஸத்த்வஸம்ஸ்த்தை || அயமேவ பரோ தர்மோ ஹ்யேஷ தர்மஸநாதந" இத்யாதிகளிலே தத்காலத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் மந்த்ர ஜபாதி விதாநம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தஸ்மாதிதி)

ஸா-கா || ப்ரபந்நஸ்வீகாரபூர்த்த்யாஹ. (தஸ்மாதஷ்டாக்ஷரமித்யாதிநா) அநந்யஸாத்ய்யேண த்யாஜ்யத்யாஜ்யஸ்த்வைந்யம் ஸ்வவிஷயபர்ணப்ராப்ய நிவாக நித்யநைமித்திக நிவ்ருத்திரபி நிர்வஸ்யாதித்ய "யஜ்ஞேஷ்வரம் ப்ரஹ்மணோவிதாநு. தஸ்யதேவா அஸந்நேப, ஸதேவஸஹஸ்ர,ஸர்வவே தேவதேவாநாவாதி; "தேவதிவ்யாதாந்தநாமாநவிதந்ணாம நதீகரோ நாயந்தீவராஜநு | ஸர்வாந்தநாமாநாம் ஸநணம் நா ராயணம் லோகம்பாரம் ப்ரபந்நே" இத்யாதிவசஸ் விசிஷ்ய நிவர்த்தக அர்வேஷ்ய வாயிகஸ் மாநேந்த்ராஜ்ஞாஸம் ப்ரதிவாத்யா வரிஹாரங் ஸாரஸ்வயாதிகாரோக்தா, "கேசவார்ப்பிதஹ்ருதயஸ்யநதி ஷ்டி மஹீபதே | அஸ்மாஞ்சேவ ஸாக்ஷாத் மந்த்ரேண ஸமஷ்டி தஸ் || யோஸ்மாநாதய வாக்யாத கீர்த்திர் கேசவார்பணம் | ஸாங்கே ஸ்வாதி நரகாது ஸந்தேக்ஷவி ஜாயத" இத்யாதிஷு ப்ரக்ருதஸா ரதிபத்தௌ "தத்வேஷம், தத்ராக்யம், இத்யேதாவதா

ஸம்|| ஜ்யோதிர்நாமஸ்நாநே நஸஹஸ்ரதேவம் வக்தா'' என்று ஶ்லோகத்திலருளிச் செய்ததுவும் மற்று மிப்புடைகளிலுள்ளவை யெல்லாம் அவஶ்யகர்த்தவ்யங்களான நித்யநைமித்திகங்களுக்கு விரோதம் வாராதபடி அவற்றுக்குப்போக்கி மிக்க காலத்திலேயாகக்கடவது. "ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாவிரோதேந காலேஷு ஜபஹோமாதிகம்'' என்று நாரதாதிகளுஞ்சொன்னார்கள். "ஸாங்காஸ்நிஹோத்ராதீநாம் காலஶேஷே விதீயதே'' என்று வங்கிபுரத்து நம்பியுமருளிச்செய்தார். பாஷ்யகாரர் ஸந்நிதையிலும் வருந்தி எழுந்திருந்து ஸந்த்யாகாலத்திலே ஜபாநுஷ்டாநம்பண்ணிய

ஸா.தீ||(மற்றுமிப்புடைகளிலிதி) "ஶேஷோ ஹோமஜபாதிஷு'' இத்யாதிகளிலுமென்றபடி.(அவஶ்யேதி) ஸாஹித்யம் ஸ்மார்த்தஸ்ரௌதமித்யர்த்த நித்யநைமித்திகம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமாகையாலே அவஶ்யகர்த்தவ்ய நித்யநைமித்திகாவிரோத காலத்திலேயாகக்கடவது என்றுகருத்து. இந்தஜபாநுஷ்டானக்ரமமென்றாகில் "ஸந்த்யா ஸ்நாநஶேஷ, ஸஹஸ்ரதேவம் வக்தா'' இத்யாத்யநுஷ்டாநஶ்லோகாந்தரமும் அவஶ்யகர்த்தவ்யங்களானேதி விஶேஷணோபாதானமும் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கிக்கும் இந்தவர்த்தஞ்ஶ்ருதியவிரோதமன்றிக்கே வசநத்தாலும் வ்யவஸ்தாபித மென்றருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ரௌதேதி) ஆனாலும் ந்யாயத்தாலும் வசநத்தாலும் அநுஷ்டாநத்திற்கு வ்யவஸ்தைகூடினாலும் ஶ்லோகத்திலே "ஸஹஸ்ரதேவம் வக்தா'' என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்கையாலே ஸந்த்யாவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ற ஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாக வங்கிபுரத்து நம்பிவிஶிஷ்டாக்நிஹோத்ராதியஜ்ஞம் ஶேஷமென்று சொல்லுகையாலேபாஷ்யகாரோக்தியும் நித்யநைமித்திகாநவஸரகாலவ்யவஸ்தாவிஷயையென்றருளிச்செய்கிறார். (அக்நிஹோத்ராதீதி) ஸ்ரீபாஷ்யகாரோக்தி விரோதே தத்ப்ரஶ்நோத்தரோக்தி யதாகதம் விஜ்ஞேயமென்றே வென்ற வருளிச்செய்கிறார். (பாஷ்யகாரரிதி) உக்தாநுஷ்டாநமெல்லாமாகையாலே அநுஷ்டாநவிரோதே உக்தாந்யதா ஸிதைஎன்றுகருத்து. (ஸந்நிதைஶேயிதி) அஶக்திதஶையாகையால் த்யாஜ்யம்பண்ணவேண்டியிருக்க ததாபி ஜபாநுஷ்டாநம் அத்யாவஶ்யகஶேஷத்ரமிமென்றபடி. (வருந்தி)வ்யாஸப்பட்டு,இப்படி தேவதாந்தர ஸம்ஸ்பர்ஶமும் வாரமௌநம் ஹ்ருத்கமாகையால் தத்ஸ்பர்ஶமும் த்யாஜ்யமென்கிற பக்ஷத்தை ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாதி விரோதத்தாலே

ஸா. கா|| நியமோ 'க்ருதபாவஸீதாதிஷிம்ஶம் தேஜோ,ஶிதம்க்தம் ஸந்த நியமோ,ஸத்ந்நாநம் ப்ரதிவிஷ்ணுபேரகவளவ ஸ்திதிகம் ஜந்தாக்ஷம் ஜ்ஞாநஸ்ய நியமோ "வைஷ்ணவோ ஹ்ரணோ நாதநாராயணம் வைஷ்ணவதாந்த்ரிகம் தாந்த்ரிகம் வைஶ்யஶூத்ராணாம் ஸமேஷாம் தாந்த்ரிகந்தே"

தம் ॥ ருளினார். ஆகையால் ஸத்த்வாதிகுணங்கள் ஔபாதிகங்க ளென்று த்யஜிக்கை ஸம்ஸாராநுஷ்டாநாதி விரோதம், இப்படி த்யஜி க்கில் தேஹாதிபோக்யங்களை யொழிய ஶரீரகரண தேவா ராதநாதி விஶேஷ கைங்கர்யங்களும நுஷ்டிக்க வொண்ணு மையால் அவையுமெல்லாம் ஔபாதிகங்களாய் த்யாஜ்யங்களாம். அவையநுஷ்டிக்க வாசைப்படில் அவற்றுக்கு யோக்யதா பாதகங் களான வாஹாராஸம்ஸ்காராதிகளையும் விடவொண்ணாது. ஆனபின்பு ॥ * ॥ ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்த்வஶுத்திரித்யாதி நியமஶைதில்யம் ॥ வ்யாக்யா

ஸா.டீ ॥ நிராகரித்து தத்வ ஸத்தாநு வு ஸத்தயோக்யங்களையும்பரி ஹரித்து ஸத்த்வாதி குணங்களும் ஶரீரஸம்பந்தத்தாலே ஔபாதிகமா கையாலே ஸத்த்வஸ்வரூபமல்லாமையால் த்யாஜ்யமென்கிறது ராஜ ஸஸ்வபாவத்தில் ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயத்தாலே அநுஷ்டாநவிரோ தாதி தூஷணமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆகையால் ஸ்ரீஸா ஷ்யகாரர் ஸ்வயம்வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகையால் அநுஷ்டாநாதிதி ஶேஷமென இதி உக்திவிரோதம் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஸம்ஸார நுஷ்டாநாதி விரோதஶங்காபரிஹாரம் த்யஜிக்கில் பாதகமருளிச் செய்கிறார். (இப்படிஇதி) இந்தபாதகத்திற்கு ஸாதநமே ஸத்த்வா திகுணத்திற்கும் ஸாதநமென்றருளிச்செய்கிறார். (அவையுமிதி) (யோக்யதேதி)ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞயோ ரநுஷ்டாநே யத்நவிஶேஷவி ஷயநிஷேதாதிபோக்யாபாதகதயா ஆஜ்ஞாயா ஶேஷத்வாநுஷ்ட்ய தையென்றுகருத்து. (ஆஹாரேதி) ஶௌசாதிக ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநாதி க்ரியாஸம்ஸ்காரம் ஆதிஶப்தேந ஸங்க்ரஹ்யதே இப்படி அநுஜ்ஞாதியோக்ய தாபாதகங்களான நித்யநைமித்திகங்களனுஷ்டே யங்களென்றது கூடுமோ, க்ருதஸ்நாநாநுஷ்டாநமஶக்யமன்றோ. ஆஶ்ரம தாரஸ்ருக்கும் யோக்யதாபாதகஸாதநாதிகளநுஷ்டேயமாகவு ஸம் ஶயாதோ, ஸ்வதர்ம்ய காம்யத்வமும் ஸஹவர்ணநமாகையாலே கைங்கர்யரூபதயாநுஷ்டேயமாக வு ஸம்ஶயாதோ, இத்யாதிஶம் ஸகைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு உக்தார்த்தத்தைகாரிகையாலேஸங்க் ரஹிக்கிறார் (ஆனபின்புஇத்யாதிநா) ஸத்த்வாதிகுணஸ்யாநுஷ்டேய மானபின்புஎன்றபடி. (ஆஹாரேதி) ஆஹாரநியமை:, 'ஜாத்யாஶ்ரயநிமித்த

ஸா.கா ॥ த்யக்தஸ்வஜாத்யநுஷ்டாநக்ரியம், "நஹ ஶௌசஹரிம் பஶ்யேத்" இத்யுக்தம், காலநியமைகவிஸ்மரணாயதஶுத்யநுக்ரியமாணம்ஸ வம் கைங்கர்யமித்யநுஸந்தேயமித்யாஹ (ஆகையாலி த்யாதிநா) ஸர்வம் ஶ்ரவணாத் தத்வஜ்ஞானம் ஶாஸ்த்ரீயபரித்யாஜ்ய ஸ்வரூப ஸத்த்வமாத்ரமபோஷிதமஹர ஶம்ஸாரதுக்கஸ்வரூ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] கையால காரணத்தில் [illegible] வருகையாலும் காரணத்தில் [illegible] ஸித்திக்கையாலும் [illegible] மென்று கருத்து. [illegible]

[illegible]

[illegible]

௨௭ || ஸூத்ரம் | ஸமிதௌ⁴ மாஹாத்ம்யபா⁴வஸ்ய ப்³ராஹ்மணவத் || ஶா. த்³ருஷ்டிவி
த்³ருஷ்டிஶ்ருதம் பதிஹிதேஷ்வபி ரூபஸ்யா | பஞ்சாஹாஷ்டயித்வாச்ச

ஸா. டீ || யத்³யபி ஸர்வேஷு ஸாமாந்யவசநாத³யம் ஸாமவிஶேஷவ்யவஸ்தி²தா:
யத்³யபி ஸர்வ்வாதா³நாதி³ஷு த்³ருஷ்டாந்தஸம்பூர்ணா ஸோமத்³ருஷ்டாந்தாஷ்டா
நாதி³கம் ஸமிதா⁴விஶேஷ வ்யவஸ்தி²தயத்³யபி த்³ருஷ்டாந்தேஷு ஸ்தா²நா
நாம் ஸர்வ்வாம் யதா²ஸம்ப⁴வேஶேஷு ஸம்ப⁴வேஷு ஸமாநாதி⁴காரா
ரிஷ்யந்த ஸ்வீயஶப்³தா³தி³த்வேந நவ்யாஸ்தித்³வாத்மக³ தயா விதா⁴நாதி³
ஷு விஶிஷ்யவிஹிதா யத்³யா நாநாத்வ ப்ராப்தவத்த்வமயம். அத
ஏவைக தேஷாம்விக ஸம்பூ⁴தாமேஷு ஸாமவத்ஸ ஶாதேந ஶ்ரு
த்வாதா³வ்யவஹாரத் ஸமநம் ஸமாநத்வாத்³வாஹ. (தேவீதி) தேவீதம்
ஶ்ருதயா தத்³பா⁴வாதந்யாந தாத்³ருஶ ஸமாநாதா⁴ரஸ்த²:. ப்ராத
வேத³: ஸமிதே⁴ர்மாஹாத்ம்ய ஸ்ரீ பா⁴வஸ்யப்³ராஹ்மணவத் இயமாதா³நஞ்சேந ஶ்ரீமா
ரஸ த்³ருஷ்டாந்தயத்³யபி. நநு “ஸர்வப்ரயோஜ்யாயதா²ஹ்யஹ”இதி
ஹாமவத்தே³வஸ்யாபி ப்ரயோக்தா: ஸமாநத்வத்³ருஷ்ட்வா ஸ்ருதீவ
அந்நந த்³ருஷ்டாந்தஞ்சாநந்தரம் பரிஹாரேஷு. (ஶாத்³ருஷி
ரித்யாதி³நா) அதா²ம் ஹவிதா²: ஶாத்³ருஷிம் பதிம்: தே³வமேவப்ர
ஜ்யாம் ஹவிஷயித்வாத் ஶ்ருதி யதோ²க்தம்’ யதா²வா ஜாதயஷ்டேஷாம் ஸ
வ்யதிரிக்தாம் யாநிமேஹாநி பவதீதாநி மேஹாநி த்³ருஷ்ட்வாஹ
தாநீவ ஸத்³தோ³தம் விநஶ்யத்யேவ ஶாதி³ஷு ப்ரயோஜ்யக்ஷாவந்நீய
ஸமாநவேஷு கிம்வாதா³ரணீயஸ்ய ஶாவேஷு தத³த்ரவ ஹ்யத்³ருஷ்டாதி³
ப்ரயோஜநாக்ஷரத் அதவ்யேவேதி நியத்யதாதி³த்யபி. ஆஶங்க்யதீதி

ஸா. கா || “ஜஸ்ய த³த்ரஸ்வேத³யேந தோ³ஷயஸ்வ ஜநாத³நம் | அத
தேவேநவாஸ்வேத³யேந தத்ஸஹஸ்ராம்ஸ்த்³ருதம் ஹவே”இத்யாத்³யுக்தாஸ
த்³ருஷ்டதக்ஷத்ராதி³மதாம்விஶேஷாம்யதா²தே³ஶாஶேஷஸ்யம்யதா²வா
“ஹிவாவ ஶஸ்த்ரவக்ஷேஶ்ரு” த்யாத்³யுக்தாம் ஸாமவிஶேஷமதாம்விஶேஷாம்
நேதரஸமாவேஷு ஹவதி- யதா²வா “அவாயாஸமிரதஶ்ரவ” இத்யா
த்³யுக்தாம். “அயோவாயவ் ஸக்தாவ”த்யாத்³யுக்தாஶ்ரவவர்ணாதி⁴கார
மதாவிஶேஷாம்நேதரேஷாம்ஹவதீத்யபி. யதா²வா“அதஸஸஸ்த
வாவாநாம்வ் ராயஶ்சித்தம்ஸ்தீர்ஷிவி| நிர்ணீதம்ஹமவஸஸ்தவாதே³ஶாஸநி
ஷேவண”இத்யாத்³யுக்தாஹக்தித்³ருதாவிஶேஷாம்நேதரேஷாம்ஹவதீத
யாவிதா⁴நாதி³மதாஸ்வாஸ்காராதி³ விஶேஷாநேதரேஷாத்³ஹவதீத்யபி.
நநைவாதஹீ“ஸர்வப்ரயோஜ்யாயதா²ஹ்யஹ” இதிவிஷ்ணவஸ ப்ரயோஜ்
யோக்தி: ஸமாநத்வாத் “ஶாந்த்யாநிவேநவேதவே”த்யுக்தீத்யாயதா²
யோஹ்யம் ப்ரயோஜ்யஸ்ய ப்ராஞ்சிதிஸ்வாதா³ஹரணமாஹ.(ஶாத்³ருஷிரித்யா
தி³நா)ஜாதயம்,வஷ்டேஷாம். மேஹாநிகாபா³ம்பா³நி, த்³ருஷ்டாஸ்வேஹத்யாதி³

தே|| ஸஹஜாக்ரூராணீந்த்ரியாணி || ஜாதேயர்யாநிரேஹாநி ப்ரவ்ருத்தி
வர்ஜிதா: | தாநி க்ருத்யாநீவ விநஶ்யந்தி ஸம்ஸ்தே: || ஸ்வவர்ணா
ஶ்ரம ப்ரயோஜநாக்ஷ்ய யுக்த விஹிதாநியம் ப்ரதே | ஹத்வா தே ஸ்வாதீநப்ரயோஜநா
ரேவ ஸேவநீயாஹ || * || இந்த்ரியங்களெல்லாம் ஸம்ப்ரதிபந்ந விஶிஷ்டா
நுஷ்டாநவிரோதிகளாயிருக்கும் ஸஹஜங்கள். ஆகையால் தன் வர்ணாஶ்ரமோசித
களுக்கடைத்த நியமங்களோடே ஸஹவர்த்தித்து ப்ரயோஜநம் பண்ணுகைக்கு ப்ரதிகூ
லங்களாகிவிராஜமன்று. || * || ஸாக்ஷாத்துக்கவிதாவெவ க்ருதம் ஜேஷ
யுக்தோஸா | ஸார்வகாலிகமாஹேதம் விஷய ஸந்நிவேஶ்யதே || க்ருதக்ரு

ஸா-நீ|| ரங்களுக்கு ஸஹஜஶத்ருக்களான சிலவிஶிஷ்டாநுஷ்டாநமில்லாமை யால் ப்ரத்யக்ஷநியமாதிரூபமான கர்மாநுஷ்டாநஸமர்த்தமாகையாலும் உக்த நியமாநுஷ்டாநம் ஸஹிக்குமோ என்றருளிச்செய்கிறார். (இந்த்ரியங்க ளெல்லாமிதி) (ஸம்ப்ரதிபந்நேதி) ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்ந ஸ்ரீயாமுநா சார்ய ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ராதி விஶிஷ்டாசாராபேக்ஷயா ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்ந விஶிஷ்டாநுஷ்டாநவிரோதிகளான ப்ரமாண மென்று கருத்து. (ஸம்ப்ரதியாலுமிதி) ஸ்ம்ருதிஹாஸமே ப்ரமா ணம் ஸதாசார விஶிஷ்டாசாரமும் இந்த்ரியத்தில் ப்ரமாணமுண்டென்று க ருத்து. இனிவர்ணாஶ்ரமோசிதமாயிருக்குமாறுலும் ப்ரவேசிக்கு க்ருத்ருத்ய்மென்று நிமஹிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஆனாலும் ஆத்ம ப்ரயோஜநம் ஸ்வர்க்காதிபலங்களாதி விஶேஷிக்கவேணுமோ? ப்ரயோஜநாபேக்ஷயா ஜ்ஞாநம் ஸாத்விகமான மாகையாலே ஜ்ஞாநமாகையால் ப்ரயோஜநமென்கிறே சொல்லவேண்டியிருக்க ஆத்ம ப்ரயோஜநம் என்று விஶேஷிக்கை ஆத்மவைஷயிகமன்றோவெ, ன்ற ஸஹவர்த்திகமே ஸித்தமென்று விசாரம் பண்ணி ஸாம ஜிஹ்வாத்யர்ஹதயா ஆத்மப்ரயோஜநம் என்றுசொன்னதுஎன் றருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாதிதி) ஜ்ஞாநமேவ ஸாக்ஷாத் க்ருதம் ஜேஷ்டம் ஸார்வகாலிக விஶாலேந ஜ்ஞாநமேந நிஷ்ப்ரயேந ஸித்தம் ஸ ந்நிவேஶ்யதே ஜ்ஞாநம் தர்மஜேஷ்டம்ஸ்யாத் ஸதாகாலதயா ஸக

ஸா.ஸ்வா || நாஸ்வாத்யநிரோதம் ப்ரவர்த்தயா ப்ராப்தவிஷ்டாசாரவிஶிஷ் டஶத்ரு உக்தமேதத்விஸ்தத்வர்ணாஶ்ரமோசிதமேவ ஜ்ஞாநம்ஸ ஸேவ்யஸாமர்த்த்யாத் க்ருத்யஹ. (இந்த்ரியங்களித்யாதிநா) ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபந்நக்ருதமேவேதி க்ருதஜ்ஞநாஜ்ஞாநமேவ ஜ்ஞாநம் க்ஷண்யம் தத்ஸ்யஸ்வரூபவ ப்ரதிஷேந நஜ்ஞாநம் ப்ரவேசிக்ருதம் ஸமஸ்தநிஷ்பாதிஜ்ஞ ஸ்ரீ விஷ்ணுபக்திதா க்ருதஸ்ய ஹாஸம் த த்ரவி ப்ரவர்த்ய ஸாஸ்த்ரவிஸ்தாரக தஸ்ய த்ரமஸ்வாஸ்யதாஸம். (ஸாக்ஷாதித்யாதிநா) ஜ்ஞாநம் ஜ்யேஷ்டம். ஸர்வமேதாவேக்ஷ்ய விஶேஷிகாவ

ச॥ தஸ்ய கைங்கர்யநிஷ்டஸ்ய ப்ரயோஜநம் | ஸர்வாத்மரக்ஷணாஸக்த வாத்ஸல்யாம்ப்ரஸ்ய ப்ரவர்த்ததே ॥ ஸம்ஸாரஸ்ய ப்ரஸீதஸ்ய தஸ்யோர்யஸ்ய தைவத | ப்ரயோஜநாந்தரஸ்யைவ கைங்கர்யம் க்ரியதே ॥ * ॥ பரமைகாந்திகளல்லாதார் பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும், பரமைகாந்திகள் பண்ணும் கைங்கர்யத்தைத் திருமுடியாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும் “தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய ஶரணாகதஸ்யைவ திஷ்டதே” என்றும், “யா: க்ரியா: ஸம்ப்ரயுக்தா: ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: | தா: ஸர்வா: ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம்” என்றும் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானருளிச்செய்தான். இப்படி யிவன் பகவதாஜ்ஞையாலே யனுஷ்டிக்கிற நித்யநைமித்திகங்களும் பகவதநுஜ்ஞையாலே இவனுகப்பே ப்ரயோஜநமாக வனுஷ்டிக்கிற வேற்றமான கைங்கர்யங்களும் இப்ப்ரவ்ருத்தியோடு துவக்கற்று நின்றகில “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய” என்கிற விதாநத்தாலே ஸித்தமாயிற்று. ॥ * ॥ அதஶ்ஶாஸ்த்ராணி ஸர்வாணி ப்ரவ்ருத்த்யைவ ப்ரஸாதகா:

ஸாநீ ॥ ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திலக்ஷணேதி (க்ருதக்ருத்யஸ்யேதி) ஸ்வநிஷ்டம். கைங்கர்யலக்ஷணேதி. (ஸம்ஸாரஸ்யேதி) (தஸ்ய) அஸாரஸ்யேத்யர்த:. (ப்ரஸீதஸ்யேதி) அஸ்வாராதிஸ்யேத்யர்த:. (தஸ்ய ப்ரயோஜநம்) ததஸ்ய ப்ரஸ்ய பகவத்கைங்கர்யநிரோதயாஸ்யேத்யர்த:. ஆனாலும் இவ்விஷயமென்று நினைக்கக்கூடுமோ, கைங்கர்யரூபமான பகவத்ப்ரீதிகாரணமாகையாலே ஸாராஸாரவிசாரங்கூடாதே, இதுப்ரயோஜநாந்தரார்த்த கைங்கர்யந்தான் ஸாரமென்று நிஶ்சயிக்கலாகாதோ, அதிஶயிதபகவத்ப்ரீதிஸாதநம் ஸாரமென்றிலதற்கு ப்ரமாணமுண்டோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (பரமைகாந்திகளிதி) பரமைகாந்திகள், ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமில்லாதாரென்றபடி. திருமுடிகளாலே கைக்கொள்ளுகிறதுவும் திருவடிகளாலேக் கைக்கொள்ளுகிறதுவும் ப்ரீதிதாரதம்யத்தாலே இறே என்பாருக்குத்து. (வேதவ்யாஸேதி) அதத்ர்வேதவ்யாஸ ஆநந்தகிரிஞாநாநாநப்ரணீயவந்தோற்றுகிறது. உயதாப்ர வசநவஸ்த்ரக்ருதபோகரவிஷயவிஷயத்தைஉபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படிஜ தி) (ஏற்றமான) வ்யதிரிக்தமான என்றபடி. பரித்யஜ்ய என்கிறது யதைகபோகரவிஷயியாகில் ப்ரவ்ருத்திக்கு போகரவிஷய விஷித்தாலும் அதிகாரிக்கு ஸர்வகைங்கர்யாதி அத்யவஸ்யமாகையால் அநுஷ்டாநத்தில் வைஷம்யம்ஸித்தியாமையாலே விபிவை யர்த்யம் ப்ரஸக்தியாகோவென்று போகரவிஷயி ஸித்தாந்

௩௭|| அஸங்க்யேயஸாமர்த்யம் நதத்ஸாமர்த்யம்ஸம்பூர்ணம் ||*|| இந்த யோஜனையில் அதிகாரமானவாக்யத்ரயம் ஸாகாங்க்ஷமாகவேகொள்ளவென் று தோற்றுவிக்கிற வாக்யத்தாலே ஸூசிதம். அநந்தரபக்ஷத்தில் தன்னஸக்தியாலே கழிந்தவையொழிய ஸக்யமாய்ச்செய்கிற ஸாதநா நுஷ்டாநாதிகளும் ப்ரவ்ருத்தியில் துவக்கொண்டுதென்னுமிடம் ஸாகாங் க்ஷத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்பக்ஷத்தில் "ஆர்தாஸ்" என்கிற

ஸா-நீ || ஷாநவேஷத்வ வேசநாதிக்கிறார் (அதஸ்மக்ஷ்யாநீதி) நிரபேக்ஷவிதி இல்லையாகில் விஷய ஞாநந்யாயத்தாலே அங்கம் ப்ரஸம்ஜிக் கையால் ப்ரவ்ருத்த்யனுஷ்டிதஸாங்க்ய க்ஷேத்ரஸ்யாதென்றுஅநஷ்டாந வேஷத்வமென்று கருத்து. (அஸக்ய ஷ வேதி) காம்ய கர்மங்களில் அஸக்யாம்ஸஷ ஸாமர்த்யஸம்பாதநம்போலே அங்கபக்ஷத்தில் அஸக்யங்களில் ஸாமர்த்யம் ஸம்பாதநீயம் நிரபேக்ஷபக்ஷத்தில் ப்ரவ்ருத்த்யனுஷ்டிஸக்ய ஸாமர்த்யம் நஸம்பாதநீயமென்றபடி. இந்த நிரபேக்ஷவிதியிலாகிஞ்சந்யாதிரூபாதிகாரவாசக ஸப்த மில்லாமையாலே உபதேசகத்திலதிகாராநுஷம் ப்ரஸம்ஜியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்த யோஜனையிலிதி) இப்படியாகில் பலஞ்சொன்னஅநந்தரபக்ஷத்தில் பரித்யஜ்ய என்கிறபதம் அதி காரபரமாகையால் நிரபேக்ஷ (விதி) வித்தி எங்ஙனே அநந்தர ஸாமர்த்யத்தாலே அஸக்யநிரபேக்ஷம் ஸித்தமென்றிலாகிலும் ஸக்ய நிரபேக்ஷம் ஸித்திக்கவில்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (அநந்தர பக்ஷத்திலிதி) அநந்தரபக்ஷத்தில் பரித்யஜ்யபதம் அதிகாரிபர மாகையால் ஆர்தாஸ் என்கிற வாக்யம் அதிகாரபரமென்னுமவதி ஞ்சொல்லுகையால் அநந்யார்த்தி வாராதோ? ஆர்தாஸ் என்கிறது ப ரித்யஜ்யபதோக்தாதிகார வ்யக்தீகரணார்த்தமாகையாலே அநந்யார்த்தி தோஷமில்லைஎன்றில் அந்த வ்யக்தீகரணத்திற்கு ப்ரயோஜநாதிஸய முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்பக்ஷத்திலிதி) அதிகாரவ்யக்தீ கரணத்வேந ஆர்தாஸ் என்கிற வாக்யத்தாராகாங்க்ஷ நிரஸ்த பெயராவகாசமென்று கருத்து. நிரபேக்ஷவிதியிலப்ர காரநிரூபக

ஸா-கா|| இத்யுக்தம். (அதஏவேத்யாதி) அநங்கீயஸ்த நஷ்டாஸந்யாஸா ஸத்வபாஷிநிவ்ருத்திஹேதுத்வாத். நநு பூர்வ பக்ஷவியிநிரபேக்ஷ வோஜ்யஸ்தேதாதிகாரிகந்து ப்ரவ்ருத்யுபாத்யகாங்க்ஷாயாமாஹ. (இந்தயோஜனையிலித்யாதி) நநுவம் தஹி த்யாமாநந்தரபக்ஷ "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" த்யஸ்யாதிகாரிபரத்வாத் ஆர்தாஜ த்யஸ்ய நிராகாங்க்ஷ ப்ரஸங்கா நிரபேக்ஷ பாயாவித்தி ஸ்ஸித்தா ஹ(அநந்தரபக்ஷத்திலித்யாதி) ஸாகாங்க்ஷ நிரபே

௨௭ || வாக்யம் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று உக்தமான அதிகாரத்தை ஸித்தமாக்கிக்கொண்டு மேலுள்ள நிஷேதாதிகளை முன்னிட்டு உத்தர காலத்தில் இருக்கக்கடவபடியையெல்லா முபலக்ஷிக்கிறது. த்யாகவிதி பக்ஷத்துக்கு ப்ரமாணவிரோதம் வாராதபடி பின்னையும் சில ஶ்ருதிகளுண்டு. || * || ஆத்மஸாத்யோபாயஸ நிவாரண த்விஹாசிவா | ஶ்ரத்தாவ- ஸ்ஸரத்யாகவாக்யோக்த நியந்த்ரணம் || ஸ்வதஸ்ஸித்தேஷு யஜ்ஞேஷு-

---

ஸா தீ|| ஸக்திவிஸ்தரமாகையாலே "ஆத்மஸாத்ய" த்யாகஶ்லோகமும் பக்ஷஶேஷமென்று ஸ்வாமிகளாகை காரணமாக த்யாகபக்ஷத்தில் ஸம்ப்ரதாய ப்ரமாணங்களுண்டென்று உபக்ஷேபிக்கிறார் (த்யாகவிதி)(ஶ்ருதிகள்) ப்ரமாணங்களென்றபடி. உபக்ஷிப்தாதங்களை காரிகாத்வயத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஆத்மஸாத்யேதி) (ஸ்வரூப)ஸ்வ (ஸ்வ)பரித்யஜ்ய த்யக்த (ஆத்மஸாத்யேஷு) ஸ்வஸாத்யஸக்த்யாதிஷு (ப்ரயாஸநிவாரணம்) ப்ரஸக்தப்ரயத்ந நிவாரணம் விவக்ஷிதமிதி ஶேஷ:. யதோக்த ரக்ஷா விஶ்வாஸ நியந்த்ராதிதி க்ரியாபதஸ்யாத்யாஹாரம். ஸர்வ ஸ்வதர்மஸாதநஸம்பாதநம் பரித்யஜ்ய த்யஜ. நநு ப ரேஶ: ஸ்வரூபேண த்யாகவிதிபக்ஷே பரித்யாகஸம்பத்ய ஶ்ரத்தா ஸந்தாபாதித்யாகஸக்தயா ஸாக்ஷாத்கரணஸ்யாஶக்யத்வாத் ஶக்திஷ்வபேக்ஷ பரித்யாகஸம்பத் ஸ்வேபஸாத்யத்வாதித்யுக்தம் (ஶ்ரத்தேதி) (ஸ்வ)ஆத்மஸாத்யோபாயாஸ நிவாரணரூபாத் ஸஶ்ரத்தாவஸ்ஸரா: ஶ்ரத்தா ஸம்யக்ஸாஹம் க்ருத்வாஸக்தம் ப்ரயோக்த்ருத்வம் ஶ்ரத்தா பரஸ்வாமி: பரதோ பரித்யாகஸ்யாவரத்வாத் தஸ்மாத்யாகவாக்யோக்தி நியந்த்ரணம் உபபந்நமித்யர்த்த: ப்ரவேஶஸ்யாதித்யர்த்த:. ஶ்ரத்தாதாவாதிஸித்தமாஸக்த்யுபாயாஸம் பரித்யஜ்யேதி ஸமிதார்த்த:. ஸத்யாவஶிஷ்டாங்கமே

ஸா.கா|| ஸ்வதோஸ்ஸித்திஹாவ:.(ஸித்தேஷ்வகாதீதி)ஸாதநாந்தரம் ஸ்வ த்யாகவாதிராதிஶப்தார்த்த:. ஸித்தேஷ்வகாதிஶ்ருதாப்யந் ஆராதயம்ஸ்வஸ்தி தேத்யக ஸம்ஸேகோஸக்த்வா ஸ்தோத்ரா ஶ்ரூதயேந்த்ர ஸ்வத்யர்த்த:. ஸர்வம் ப்ரமாணாந்தரா ப்ரக்ருதவிரோத ஸேந்தரவேக்ஷ்ய விதிக்ஷம: பவாதி). தத்தேவாஸக்த்ராநுஷ்டாந விஷயக யந்த்ரத்யாகோராவா, தத் ஸ்த்ராவாதக கர்மாநுஷ்டாநேந த்யாகோராவா, உபாயாந்தரயா ஸஹகாம்வா, பரித்யாஜ்யத்வேந வியாஸம் யோக்ருதிதி ஶ்லோக த்யேண ஸம்ப்ரஹ்ருதாந்ஶ்லோகாத்யாவ்ருதி (த்யாகவிதித்யாதிநா) ஆத்மஸாத்யாதிநா ஶ்லோகேந "பரி என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே பாதகங்களைவிடுமாப்போலே ஸாத்விகஸைந்யோடும் ஶ்ரத்தையோடுங் கூட மறுவிடாமலடையவேணுமென்கிறது ஐகாந்த்யஸ்ய ஸாக்ஷாநு- ஷ்டாந விஷயே ஸாத்விகஸநா ஶ்ரத்தாஹிஸஹாத்யோஸே தாத்பர்யமிது

ஜ௰|| கூாஸாகாஸாவ௰ஂஷுதஃ|ஸ்ராமெஸாநாவ்ருத்திவ-ஞாத்ராஸொாக்ஷ்ராவி திவாயஞெதா|| கவிஸிஷ்டஹெவெகவந விகலெஷரயஸ்யஸஂஸ்திதஃ| தநூ வெநாவி வாமெந்ரஷஂஷெஹூரஸூ ஸ்யாயஸஂஷஙஂ|| * || ஸஸகத்தி லே வ்யவ்ருத்தினைத்தவிரெண்கையும், தனக்கு ஃஷணங்களாய்க் கழிந்துநிற்

ஸா.ஙீ||கொஸஞஃ. அஸஞாஸாஜஹ (ஸ்ஃஷ்ணெரஷூதி)ஸாஃஷ்ணெர ஷ்திதி ஸ்துங்கவாஂஃஅத்ஜஃஷ்ணெரஷஃஷ்ஸ்ஃஷ்ணெரஷாய்ெஜஷ்ஃ விஷயஸ்வதீ. தனக்கு ஃஷணங்களா யிருதாதூர விவரணாநா ஸராஸ ஷ்ஃஷ்ணெரஷ்தெவ வாஂஷஸ்தீவீநஃ. (கூாஸகாஸாவ௰ஂஷு தஃ)வ வாெஹணாஸூஷ்ாணஸ்ர்தஸஜாஸாயுக கூாஸகாஸாவ௰ஂ வநாஸாவக் யொஸாஹ்ராவஂ வணாயாஜதிஸிக்ஷயா ஸெநஸ ெநாஹஂ ஸாயெ யதிவி ஸாயஷிஷா ஈவாஸாமெ ஸாநா வ்ருத்திவ-ராத்ராமொக்ஷ்ர விநிவாயஞெத விதீத்ாவ ஸம-ஞாஸஞஃ. ஸஃஷ்ஃஷூ யஜவிஷயக கூஸகாஸாவ௰ஂஷந கவெஷாவாயாஹாவ வாஸிஹ்ஹஜநிதாஸாமெஸஂவாஸிதஜெஜ்தஸஞஃ. ஸூதீயஂ கஷூஜா ஹ. (கவிஸிஷ்ட ஹெவெகவெநதி) வஙிவஞஸ்ராகஷூ யஜெஷ்திஸ்ரா நஷஂஹஃ. யஜ-ஷஃஜாெக்ஷ்ாவாெபஷ ஃஹராஜிவிஷ்ாஸாயஃ விக ஷஹஸஂதி தஷ்ஃவிகலெஷாஃவிஸிஷ்டஹெஷூஜி’திவகாராஸஃ ஸக்ஷ்ராவாஜ யாவாவிவ வத்ராவாஜஹாஜெ-(வராவெ்ராஹஂநாஸ்யாவராவெ்ா ஜஜெகெஂகயஞவிஷ்ாஷிஂ’’ இதிவிஸ்ஹாமெத(தநூவெநா)விஷூ விஷயொவாயாஂஙாஜாவெநக்ஷணகாயஸாஜ்தயாஅவிஸ்ாவெ ந உவாயாஜா ஜெஉெநஙவவத்ரஷாெந வஹூாவூஷ்யெந விமொயொஹவெஜிதிஸஙவநஂவா.(கது)வஸிதஜெஜதது விவக்ஷி தஜிதி மெஷஃ. உவாயாஜாஜெஉநஂ வஸிதஜெஜதஸஞஃ. வஸீ தாவஸெஞண ஹதூ்ராரமதிவிஜநாஜஂமஜெஉெநஷிவிரொ யஜதி தஜவி வஸிதஜெஜதி ஹவிதாஸஞஃ. இப்படி ஸ்யிவெக்ஷத்தில் யொஜநாதயுஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஃஃகூஙா ஃஂஜகூா என் கிறதன்றோ விஜஸஞம் ஸஸகத்திலாயாஸமும் ஞுமையும் ஷதவ வ நிவ்ருத்தமாகையாலே நிவ்ருத்தி விபிக்கவேண்டாவோ வஸஂஸஂஙா தாயினாஸாமெஸாநாவ்ருத்திதான் விபெயையோ வஹூாவூஷ்ய ஸஙவநந்தான் விஜஸஞமோவென்றவுக்கு காஸிகாஸஞத்தை விவரி க்கிறார் (அஸஞகத்திலே உதாஜிநா) (தவிர்) தஜ என்றபடி. இது

ஸா.கா || க்ஷ.(ஸஃஷ்ணெரஷ்திதாஜி) யயாஜஹாநநீ வ்ராவெஹண நீ யஜநஸ் கூாஸகாஸாவஂவநஂெநாத்ாஸணாய ஹவதி,ஷவவெஜவா கிஷநஸ்ஹக்ஷியொமொவாயஹஂதகஜயொம தெஜதஂவாஃநவி ெநாதாஸணாபஹவதீதி தவிஷயஸாமெஸாநிவ்ருத்திராத்ாமஸ்ஷா

ஜெ||கிற பக்தியிலேயபிநிவேஶமுடையவனை இது வேண்டாவென்கையும் விகல்பித்த உபாயாந்தரங்களிலே ஒன்றை யிங்கே கூட்டில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயத்தாலே விரோதிக்குமென்று கழிக்கையும் விவக்ஷிதங்கள்

|| * || ஸதோஸ்த்ராயி காரகவர்க்கிண ந்யாஸோ வாக்யா | ஸந்தஶநாபேக்ஷா யதோக்தாணா தேஶகாலாதிவாரணம் || அங்கத்யாகப்ரஸங்கம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயஸம்பவம் | ஸர்வயோக்யபரித்யாக ஸ்வாரஸ்யாத் ஸ்வாரஸ்யாஸம்

ஸா-நீ || பூர்வகாரிகார்த்தம். தனக்கிதாதிவேண்டாமித்யம்ஶம் த்விதீய காரிகார்த்தம். பூர்வகாரிகையில் ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரபத்யந்தரமென்றும் த்விதீயகாரிகையில் ப்ராயஶ்சித்தாந்தரம் ஸாக்ஷாதேகாந்தஸ்ய ப்ரபத்திநிவேஶமுடையவனென்று கருத்து. விகல்பதாதி த்ருதீய காரிகார்த்தம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்பவதேஶ ஏகாந்தத்வமென்று கருத்து. மூன்று யோஜனையும் ஸம்பவிக்கும் என்கிற விவக்ஷாபேக்ஷமென்று கருத்து. இப்படி நாநாவிதமாக பரித்யஜ்ய பதத்திற்கு அர்த்தவர்ணனம் பண்ணினதுகூடுமோ; இந்த அர்த்தங்களை ல்லாம் ஸர்வஸம்ப்ரதாயஸித்தங்களோவென்ற உத்தரார்த்தங்களைக் காரிகையாலே ஸங்க்ரஹிக்கின்றுகொண்டு இதுகளை ஸர்வஸம்ப்ரதாயஸித்த ங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸதோஸ்த்ராயிகாரக இத்யாதிநா) ஸ்வரூபம். ஸாங்கஸம்பந்தா என்கையாலே ஸ்வதந்த்ரமாகியோஜநா ஜரம் ஸாங்கஸம்பந்தமன்றென்றும் கருத்து. ஸர்வயோக்யதாஸ்ய த்திற்கு ஏவகாரார்த்தமதமாகலாகாதோ, அப்போது

ஸா-கா || அர்த்ஜத்வம். (ஸவிஶிஷ்டேத்யாதி) “விகல்போ ஸவிஶிஷ்டவமு கா”விரோதந்யாயேநவரஸ்ரநிரபேக்ஷ தயாவேகல்பயோரர்த்த யோரநுஷ்டாநம் விஶ்வாஸஸாவாதேவேத்ஜிஜ்ஞாஸவ நிவர்த்தகவி ஶ்வாஸவிஶிஷ்டநாதம்ஸ்வஸ்ஜாபத்ரோபாயாந்தரத்யாகோ பஸ்த்ராந நாரர் த்யாகஸம்பந்த ... நிரபேக்ஷ ப்ராயஶ்சித்தம் வேத்யர்த்தஃ. “ஸ... ... ஸித்தி”இத்யாதிவிஷா வ். ஸவம் “ஸர்வ... ... பரித்யஜ்ய”த்யஜ ஜயதாப ஏகாந்த நோக்தநர்த்த... ... ஸாநாய ஶ்லோகார்த்தம் ஸம்ப்ரதாய த்யஜ்யதி. (ஸதோஸ்த்ராயித்யாதிநா) நஹேவஷேவ தேவதாந்தராயந காரே ஹவதாராயநா தீநாஞ ப்ரபதந்யஸ்தாக தேவதாஃ “ஸர்வயோக்யபரித்யஜ்ய”த்யஜ தஸ்யவை ப்ரணாமாத்ர வி ரோதா ஸாவாது தவை விஷயம் கிஞ்சித் இத்யத் தாத்பர்ய த்யாகஸ்யஸக்த பஞ்சஸாமான்ய தயா“நாந்யம்தேவம்நமஸ்குர்யாத்” இத்யாதி ஸித்தஸ்யாத விஶேஷ்யத்யாத்தத்தாநுபபந்நத்வாத்.

சூ|| உதா:||ஷுவதாஂதாய்யாதி த்ராம ஹாக்ஷவமாயிநீ|உபாஸகே விதாஜ்யா ஷிஹலாநவிரோஷிகா || * || "உபாயாபாயஸந்த்ரீ" தாதிகளிற்சொன்னவுபாயத்ரமமுமிப்ர காரங்களிலேநிவர்த்தம்.

மூண்டாலுமரிய தனின் முயலவேண்டா

முன்னமதிலாசைதனை விடுகைதிண்மை

ஸா-டீ|| ப்ரமாணாந்தரவிரோதமில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார்(ஷுவகாதரோதி)(ஐஹு)சுகிஷநாப்ர திஸாயநதயாப்ர பத்திவிஷய(ஸா) ஷுவதாஂதாயதுதாஷோக்தி: (நவிரோஷிகா) நவ்ராவதிகா நப்ரயோஜநவதீத்யர்த்த:. இப்படி இங்கு "ஸவ்வயதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற வாக்யத்திற்கு பொருள் சொன்னது கூடுமோ, ப்ரகரணாந்தரத்திலே "உபாயாபாய ஸந்த்ரீ" த்யாதிஷுள உபாயாபாய த்ராம பரித்யாக ப்ராணவாரணவிஷயம நிஷிஹஸ்வரூபவ ஸ்த்ராமாத்காபாய ஸ்த்ரமவிபி ஸஹிவ்யாஹாரத்தாலே உபாயத்ராமபேஷம் ஸ்வரூபவ த்ராமவரமென்று சொல்லவேண்டுகையாலே தமெஷுகக்ஷேத்ந இங்கு ஸ்வரூபவ த்ராமவரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உபாயேதி) ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரே லக்ஷ்ம்யா ப்ரபேஷா ஸமவாதா வாவ "உபாயஸ்யாபாயஸ்ய த்ராஸ்ய "உபாயாபாயஸந்த்ரீ சஸ்யாரா வ்ருத்திர்ஷி த: | சாஷ்டகாஂஸரணாஂவ்ராவ் சாஷோவாஷஸஸ்தூதே || ஷடம் ஹஷ சாபாயஷ ஸ்ப்ரணாஷ" இத்யாதாவென்றபடி. "உபாயாபாயஸந்த்ரீ" த்யாதிகளிலும் சுபாயத்ராமம் ஸ்வரூபவத்ரமமானாலும் வஹாவ ராணாந்தரவிரோதாபத்தர் சுபாயத்ராம ஸஹிவ்யாஹாத உபாயத்ராமமும்உக்தப்ர காரேணைவ நிவர்த்தம் மென்று கருத்து. இப்படி "ஸவ்வயதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்றுஸகர்ஷ யாக்யவாக்யத்திற்கு சுநேகாயவாரகவுஞ்சொன்னது கூடுமோ, வக்தாவுக்கு ஶொகத்திலே ஸாகாய ந்த்திலேதானே தாத்பர்யம் காணவில்லையோ சுநேகாயவாரஸ்ய வாக்யஷேஷமும் ப்ரஸம்கியாதோ வென்ற ஶொகத்திலே சுரஜுவாக்யங்களில் தாத்பர்யம்நியதமானாலும் ஸவ்விஜுவாக்யத்தில் ப்ரகரணாந்தராநாமைந"ஸகோரா வாஷஜிஹாஹ்யாசுஷிரோமீ விவஜுயெ"ஷிதிவசு சுநேகாயவாரகவம் கூடுமென்றும் விஸிஷெகாயவு வஷநவியவாரதயா வாக்யஷேஷ ஷெஷமில்லை என்றும் திருவுள்ளம்பற்றி ஒருபாட்டாலே ஸவ்வயத்ரமஸ்வரூபங்களை ஸம்ஹரிக்கிறார் (மூண்டாலுமிதி) (அரியத

ஸா-கா||(ஷுவதாஷரோத்ராதிநா)'ஸ்வயாஜ'நித்யேத ாக்ஷாயம்வஷ நாஷரோவ்திஷித(உபாயேத்யாதிநா)ப்யஷ்வாஷெநஷேவஸ்ரகாயா நாஸ்ஸீரூபு்ராஷ்நவஸாதாய ஷாஜிஷமாயயாதாஜுஸம்ஹ ஹாரஹ.

௨௫ || வேண்டாதுசரணநெறி வேறோர்கூட்டு
வேண்டிலயனத்திரம்போல் வெள்கிநிற்கும்
நீண்டாகுநிறைமதியோர் நெறியிற்கூடா
நின்றனிமை துணையாகவென்றன்பாதம்

ஸா-தீ|| (இனில்) ஸம்ஸாரத்தில் (மூண்டாலும்) [illegible] யத்நத்தாலும் (முயலவேண்டா) [illegible] வேண்டா இத்தால [illegible] சொல்லப்பட்டது. (முன்னம்) [illegible] (அதில்) ஸம்ஸாரத்தில். (ஆசைதனை) ஆசையை விடுகை [illegible] (திண்மை) [illegible] மென்றபடி. இத்தால் [illegible] சொல்லப்பட்டது. (சரணநெறி) [illegible]. (வேறோர்கூட்டு) [illegible] (வேண்டாது) அபேக்ஷியாது. "[illegible]" மென்கிறவர்த்தஞ்சொல்லிற்று. [illegible] வேண்டில் [illegible] அபேக்ஷிக்கில் (அயன்) ப்ரஹ்மா. (அத்திரம்) அஸ்த்ரம். ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே. (வெள்கி) லஜ்ஜித்துநிற்கும் [illegible]. (நீண்டாகும்) தீர்க்கமாகாநின்ற [illegible] யான என்றபடி. (நிறை) [illegible] (மதியோர்) [illegible] யுடையார் உபாயாந்தரநிஷ்டரென்றபடி. (நெறியில்) அவர்களுடைய [illegible] த்திலே உபாயாநுஷ்டானத்திலே (கூடா) கூடாதேயிருக்கிற [illegible] சொல்லப்பட்டது. (நின்றனிமை) உன்னுடைய தாழ்ச்சியை [illegible]

ஸா-கா|| (மூண்டாலுமித்யாதிநா) (மூண்டாலுமரியதனில்முயலவேண்டா) [illegible] (முன்னமதிலாசைதனைவிடுகைதிண்மை) [illegible] (வேண்டாதுசரணநெறிவேறோர்கூட்டு) [illegible] "[illegible]" [illegible] (வேண்டிலயனத்திரம் போல் வெள்கிநிற்கும்) [illegible] (நீண்டாகு நிறைமதியோர்நெறியிற் கூடாநின்) [illegible] (தனிமைதுணையாகவென்றன் பாதம்பூண்டால்) [illegible]

௪௭ ॥ பூண்டாலுன் பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பே
னென்றபுண்ணியனார்புகழனைத்தும்புகழ்வோமே. (௪௭)

இங்கு "ஶரம் ஶரண" என்கிற பதங்களுக்கு அடைவே ஸவதார

ஸா-நீ ॥ ஸாத்ரநாராயணாஸ்த்ரம். (துணையாக)ஸஹாயமாகக் கொண்டு" ஆகிஞ்சந்யவ்யாஸக்தியா" என்கிறவம்சஞ்சொல்லப்பட்டது. "ஸதோஸஹாயிகாரதவ" மென்கிறகாரிகையில்சொன்னவம்சங்களை இங்கு வ்யக்தமாகவநுஸம்யிக்கையாலே ஷடங்கங்களும் தாத்பர்யா விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. (என்தன்பாதம்) என்னுடையவர ணத்தை (பூண்டால்) ஶரணமாகவடைந்தால். "ஶரணங்கோ ஶரணம் வ்ரஜ" இதினம்சஞ்சொல்லிற்று. (உன்பிழைகளெல்லாம்)உன்பாபமெ ல்லாம் (பொருப்பேன்) க்ஷமிப்பேன் (என்ற)"அஹந்த்வா ஸர்வபாபே ப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுசொல்லாநிற்கிற(புண்ணியனார்) "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" மென்றுசொல்லப்பட்டஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (அனைத்து ம்) ஸமஸ்தமான (புகழ்)கீர்த்தியை" தஸ்ய நாமமஹத்யஶ:" என்கிற கீர்த்தியைன்றபடி. யஶோதாஸ்தநந்தயகுணங்களையும் (புகழ்வோம்)ஸ்தோத்ரம் பண்ணக்கடவோம். எ என்றுவாக்யார்த்தம் ॥

இங்கு ஸங்க்ஷேபவ்யாஸரண விஸ்தாரத்தை விட்டு "ஶரணங்கோ ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸாதாரணார்த்தவாத்ஸல்யம் யோஜிக்கக்கூடுமோ; உத்தராகத்தில் அஹமென்று ஸ்வதந்த்ரம் வ்யக்தமாகையாலேஇங்குமஹா என்று ஸ்வதந்த்ரவ யோஜமென்றில்உத்தராகத்திலேதான்அஹம்பதம் யோஜிக்கக்கூடுமோ; இரண்டிடத்திலும்ஸர்வேஶ்வரனைக்குறித்து சொ ல்லுகையாலே பவிஷ்யத்தில் ஸ்வதந்த்ரமென்றில் "தவேவ ஶரணம் மம" இத்யாதிகளைப்போலே இங்கும் ஸ்வாதந்த்ர்ய யோஜக்கூடாதோ வென்றவிரண்டிடத்திலும் ஸம்ப்ரதிபந்நஸம்பந்த்ய ஸ்வதந்த்ரிய யோ ஜமென்கிறவபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) (இங்கு) ஶரணாகதிலே (அடைவே) க்ரமேண என்றபடி. ஸவதார ரஹ

ஸா-கா ॥ பரவஸ்துஸ்வரூபாரவிந்த யோகேந யதாஸ்வீகாரேணஸஹ தே "ஸதோஸஹாயிகாரதவாகிஞ்சந்ய வ்யாஸக்தியே" தேஷ்வபக்ஷம் (உன்பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பேனென்ற) தவஸர்வபாபேப்ய ஷ்ருஷ்ணமோக்ஷயிஷ்யாமிதிவசனம்.(புண்ணியனார்)"க்ருஷ்ணம் தர்மம்ஸநாதநம்" இத்யுக்த ஸநாதந தர்மஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய(புகழனைத்தும் புகழ்வோமே) கவ்யாண ஶ்ரவணாத் ஸர்வாத்ம கீர்த்தி தஸ்ய வாநசம் வாநசவநாத. இதி ஸ்ரீயாப்ரஸாதம். கஸ்ய ஶாந்திவ்யஸ்யாப்ரஸாதம் வசநம் தேந ஸமாநவிஶே ஷஸ்யஸ்யாத்ரஸ்வாதஸ்யாப்ரஸாதம். (இங்குஶரஹிதாதிநா)(ஸவதார ரோதாதி)"மஹாநிஷேதே தாநிஜநாநீ" த்யாத"ஆகிஞ்சநவ்யாப

உ௦|| ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திலும் ப்ரபத்தேஸ்ஸ்ர்வாதிகாரத்வ ப்ரகரணத்திலும் ஸா. நீ|| ஸூத்ரத்திலும் "ஸர்வஸக்தித்வாத்" த்வாதஶாதிகாரஸூத்ர ப்ரகரணத்திலுமென்றபடி (ப்ரத்யேக) "ஆவிர்பாவத்தியே" இத்யாதிஸூத்ரத்திலேயென்றபடி. "ஸர்வம்" மென்கிற பதத்திலே ஸர்வாதிகாரத்வம் தோற்றுகையாலேயாத்ம ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரத்தை உண்டாக்கும் ப்ரக்ருதியிலே ஸ்ர்வோபாயத்வம் ஸர்வஸக்திதமாகையாலே அதிலுமுத்தரார்த்தத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ரக்ஷணத்தையுங்கூறுகையாலேயுபாயத்திலும் ஸ்ர்வோபாயத்வமென்றபடி. ஸர்வாதிகாரத்வ ப்ரகரணத்திலே என்று சொன்னது கூடுமோ, அவ்விடத்தில் "ஸூத்ரயா" என்கையாலே ஸர்வாதிகாரத்திற்கு ஸ்ர்வோபாயத்வமும் ஸாக்ஷாத்கார ஸாதனத்வமும் சொல்லுகையாலே ஸ்ர்வம் ஸித்திக்குமோ? ஸித்தித்தாலும் ஸர்வஸ்யாத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்வகாரணமாகுமோ, என்னத்தெளி

ஸா-கா || ஷள்மொகெ" இத்யாதிகளையுதாஹரித்து. "ஸர்வஶக்திதே வத்தாநிஜாநித்வமாஜ்ஞாபந | தாதாத்ம்யம் வேதஸர்வாணி ஜ்ஞாநம் ஸர்வாஞ்ஞ || ஸர்வமதம் ஸர்வத்வம் ஸமஸ்தாந்ஸர்வத்ரைவ ஸர்வ | ஸர்வத்ரம் ஸ்ர்வஶக்திஷ்யா ஸாமர்த்யாத்த்ரயா || யதாயதாஹி யத்ர ஸர்வ ஸ்ருதிஸம்ஹிதா "ஸர்வஸ்யாந யத்ஸர்வ தநாத்நம் ஸ்ர்வ ஜ்ஞாநம், "ஸர்வஸ்மிந் ஸாயுஜ்யம் விநாஶாய ஸர்வஸ்தாம் | யத்ஸர்வம் ஸ்ர்வ நாஸ்ய ஸமர்த்தி யத்ரைவ || ஜ்ஞாநஸர்வதேவ ஸர்வம் மோக்ஷதிகத் | த்யாகாதிகம் ப்ரதஜ்ஞ மேதி ஸாமர்த்யம் மோக்ஷ" இத்யாதி ஸர்வஸ்யோபகமோக்ஷம். நாஸ் ஸர்வ ஶ்ர்வஸ் ஸர்வதாதி மக்ஷ்விஷய தேஹ ஸர்வ ஹாநிநா கர்மணீயம் ஜ்ஞாநஸம்பந்நமஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸர்வதேஹாய ஸர்வத்ர ஶரீரஸம்பந்நாதேவ ஸம்பந்நமஸ் ஸர்வதாராதே ஸ்ரீ ஸர்வஸ்ய ஸ்ர்வ கர்மணாநாமே ஸர்வத்ர ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸர்வ ப்ரதிபாதிக ஸர்வஸ்ய ஸர்வத்ர ஸ்ர்வஸ்ய ஸர்வ ப்ரதிபாதநா ஸித்தாந்தநித்யத்வ ஜ்ஞாநமதி ஜீவஜ்ஞாநஸ்ய ஜ்ஞாநமேதத்வ ஜ்ஞாநஸ்ய ஸர்வஸ்ய வேதஸர்வாணி ஸ்ர்வஸ்யாத்மஸ்ய ஸர்வத்ர ஸ்ர்வாதிகாரஸ்ய ஸர்வஶக்திஷ்யாமிதி ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸாத்யஸ்ய ஸ்ர்வஸ்ர்வஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸாமர்த்யாதி நிதாநஸ்ய யதாயதாஹீதி யத்ரதாநஸ ஸ்ரீதஸ்ய ஸர்வதாமேதி ஸாயுஜ்யாக்ஷாயஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய வேதி மோக்ஷ மோக்ஷஸ்ய ஸ்ர்வாத்மஸ்ய ப்ரமாணஸ்ய ஸ்ர்வஸ்ய மோக்ஷஸ்ய ஸர்வாதி தாத்பர்ய ஸமீதம் ஸர்வாதிகாரத்வஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸர்வதா ... ...

ஜ[illegible]சொல்லுகிறபடியே ஸௌலப்யத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் ப்ராதாந்யேந நோக்கு. || * || அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா | ஶுத்தஸத்த்வமயத்வம் ச ஸ்வேச்சாமாத்ரநிதாநதா || தர்மக்லாநௌ ஸமுதய: ஸாதுஸம்ரக்ஷணார்த்ததா | இதி ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி நாஸ்ய புநர்பவ: || * || இவ்வவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாரக ப்ரவ்ருத்திநி-

---

ஸா-நீ || ப்ரமாணஸித்தார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவதாரஸ்யேதி) அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் பாரமார்த்திகத்வம் மித்யாத்வே கேவலஜ்ஞாநாபாஸத்வ வர்ணநாநர்ஹத்வம் நஹி மித்யாஜ்ஞாநம் ப்ரஶம்ஸிதம் பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநீத்யுக்தேஶ்ச அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் யஸ்ய ஸ: அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவ: தத்வம் "அஜோபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோபி ஸந்" இத்யுக்தே: அப்ராக்ருதி: ஸ்வபாவ: ஶுத்தஸத்த்வமயத்வம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய "ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யம்" இத்யநேந ஸூசிதம் ஸ்வேச்சாமாத்ரநிதாநதா அவதாரஸ்ய ஸ்வேச்சைவ நிதாநம் காரணம் ந து கர்மேதி யாவத் ஆத்மமாயயேத்யுக்தே: மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநமிதி வேதநிகண்டு: ஸம்பவாம்யாத்மமாயயேதி ஶ்ருதேஶ்ச "யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத | அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம்" இத்யுக்தே: ஸாதுஸம்ரக்ஷணார்த்ததா ஸாதுஸம்ரக்ஷணமேவ ப்ரயோஜநம் துஷ்க்ருதிநாஶநம் தத்பரிபாலநாநுஷங்கிகமிதி பாவ: "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" இத்யுக்தே: இத்யுக்தப்ரகாரம் ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி அஸ்ய புநர்பவ: புநர்ஜந்ம நாஸ்தீதி ஶேஷ: "ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: | த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந" இத்யுக்தேரிதி பாவ: இப்படி அவதாரரஹஸ்ய காரணமாகில் அங்கு அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் ஸ்வயமேவ மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? அப்போது பக்திப்ரபத்திவ்யதிரிக்தோபாயநிஷேதவிரோதமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமிதி) பக்தியோகப்ரபத்தித்வாரா ஸாதநமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் பக்தியோகப்ரபத்த்யங்கதயா அந்யதாஸித்தமாகையால் ஸாக்ஷாத்ஸாதநமல்லாமையாலே தத்வ[illegible]

ஸா-கா || அவதாரரஹஸ்யாநுஸந்தாநஸ்ய த்ருஷ்டோபயோகம் தர்ஶயந் அத்ருஷ்டோபயோகமாஹ. (அவதாரஸ்யேத்யாதிநா) ஶ்லோகத்வயே ப்ராப்யஸௌலப்யோபாயநிஶ்சயௌ உக்தௌ கிம் புநருக்த்யா ஹ்ருதயங்கமாநு[illegible] ப்ராப்ய ஜ்ஞாநம் ஸம்ஶ்ரித்ய ப்ரயோஜநம்.

உ௭ || நிஷ்டனுக்கு ப்ராப்யப்ராபகம், ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தைக்காட்டும். இவ்வ காரணங்களிரண்டில் ஸித்தமான ஸௌஹார்த்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமொன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கும். ||*|| ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்தௌ நவஸ்யாதாஸ்ய யோகிந: ஸௌஹார்த்தம் | ஸ்வதந்த்ராஸ் ஸம்பந்தஸ்யாஸ் ஸாம்ராஜ்யாஸ்ரீ தர்சிதா|| ஸ்வதந்த்ரேண கைங்கர்யம் ஸித்த்யேத்ப்ரபத்தே ப்ரஸம்மத: | ஸாது.

ஸா-டீ || 'ணாத்ர சணோ' என்கிறது ப்ரபத்த்யாபத்ய ஸௌஹார்த்தபரமென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேதி) ஸ்வதாரம் ஸௌஹார்த்தகார்யமாகையாலே காரணீபூத ஸௌஹார்த்தஸூசகமென்றபடி. உபயஸாதாரணமான இவ்விரண்டு காரணம் ப்ரக்ருதவிஷயத்தில் ப்ரயோஜநாபாரமில்லாமையாலே ஸௌஹார்த்தஜந்யைவ ப்ரபத்த்யாபத்யாத்மென்று கருத்து. இப்படி 'சோ' என்கிறவிடத்தில் ஸௌஹார்த்தம் தாத்பர்யவிஷயமென்று சொன்னது கூடுமோ? ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில் ஸம்ப்ரதாநாபக்ஷையாலே சரணமே கூடாதே ப்ரபந்நனான ஸ்வதந்த்ரனுபக்கல் கைங்கர்யம் ப்ராப்யமாக ஸித்திக்குமோ? ஆகையால் இரண்டுமிரண்டிடத்திலபேக்ஷிதமாகையாலே ஒன்றொன்றிலே ப்ராதாந்யநோக்கென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வ காரணங்களிரண்டிலிதி) (துணையாயிதி) ஸஹகாரியாஎன்றபடி. ஸௌஹார்த்தமில்லாவிட்டாலும் ஸ்வதந்த்ரனுக்கு ஸம்பந்தமுண்டாகையாலே ஸம்ப்ரதாநத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்கு ஸௌஹார்த்தம் துணையாருமோவென்றபர ஸ்வரஸஹகாரித்வத்தை ஸ்பஷ்டமாகவுபபாதிக்கிறார். ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்த்யாதிகாரிகாஸ்யத்தாலே ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்தௌ ப்ரபந்நஸ்ய சரணம் நவிசேஷ்ய: ததா ஸௌஹார்த்தாச்ரயணே ப்ரதாநகாரணம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸஹகாரீத்யர்த்த:. யத்யபி ஸம்பந்த: ஸர்வாத்மஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸம்பந்தவிசேஷ்ய: ததா ஸம்ப்ரதாநே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரதாநகாரணம் ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்த்யாச்ரயணாஹாவே ஸம்பந்தஸ்வாபாவாத் ததஸ்யம் ஸௌஹார்த்தமபி ஸஹகாரீத்யர்த்த:. யதா ஸ்வதந்த்ரப்ரவ்ருத்தௌ ப்ரபந்நஸ்ய சரணாஹாவாத் சரணவ்ருத்தி ப்ரதாநகாரணம் ஸௌஹார்த்தமிதி வக்தவ்யம்ஸ்யாத். சரணே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய ஸஹகாரித்வாத். (ஸ்வதந்த்ராதிதி) ஸம்பந்தஸ்ய யத்ர ப்ரபத்த்யாச்ரயணம் பவதி ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்தமேவ ததாபி பீதிகரோதி ஸ்வாதந்த்ர்யஞ்ச சரணம் ஸாத்யம்கரோதி அதஏவ ஸௌஹார்த்தாச்ரயண ஸ்வ ப்ரபத்திநிஷ்டாநுகூலாஸ் ப்ரதாநம் ஸ்வாதந்த்ர்யஞ்ச தத்ஸாத்ய கர்த்தவ்யதயா ஸஹகாரீதி தாத்பர்யம். ஏவம் ஸதி ஸ்வாதந்

ஸார்த்த || (இவ்வ காரணங்களிதராதி) பரஸ்பரஸௌஹார்த்தவத்தாஹாத்ம்யாதேவ

௩௦ || ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத் || * || ஆகையாலே ஸகல ஸேஷமான த்ருணாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸர்வஸ்வாமியுமாய் ஸேஷபூதமான ஶரீரத்தைப்போலுமன்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞனுமாய் வரனுமான ஸர்வேஶ்வரன் ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியுமாய் ஸ்வாமியுமாகிறான். இவ்விரண்டுபடத்திலும் ஸகலஸேஷத்வத்துக்கும் ஸகலரக்ஷணத்துக்கும் ஸம்பார்த்து நிற்கிற நிலையுந்தோற்றுகிறது. இப்படி ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யனை விஶ்வ

ஸா-ஸ்ரீ || த்ரஸ்ய வ்யாப்யஸ்ய ஸமஸ்தஸ்ய ஸஹகாரிகாஹ (ஸ்வதந்த்ர இதி) ஸ்வதந்த்ரேத்யநேன ஸர்வைர்ஜ்ஞேயத்வம் ஶக்தம் ஸ்வரூபஸத: ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய உபயோகமாஹ ஸ்வஸ்யாதிஸ்தள விரோதாகாரணம் ஸர்வபோஷகஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ப்ரத்யக்ஷஸித்தமிதி ப்ரயோஜனம் ஸர்வஸ்வ நிஷேதககாரக யத்ஸ்வதந்த்ரம் அஶக்யம் விஶேஷ தஸ்ய ப்ரயோஜனமிதி ராஜ்ஞஸ்ஸ்வதந்த்ரஸ்ய அஶக்யம் கேஷாஞ்சித் ஶக்த: நிஷேதாஶக்யாஹத்வாத் தாபககாரக ஸர்வஜ்ஞம் ஸமர்த ஸஹகாரிகாரணத்வஸம்பவ:. ஆனாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமிருந்தாலும் காருண்யாதிதோஷதுஷ்டமாகில் ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியும் ஸ்வாமியும் கூடுமோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலேஇதி) (ஸ்வாமியுமாயிதி) (ஸர்வஜ்ஞனுமாய்) ஞானவானுமென்றபடி. ஆனாலும் க்ருஷ்ணாவதாரவாதகஸ்லோகங்களாலும் அவதாரரஹஸ்யத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வமும் வரகமும் தோற்றலாயிருக்க 'ஶேஷ'மென்று ஸர்வஸ்வ பொறுதிவித்துமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டுஇதி) ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியாகாரகாரப்ரஜ்ஞகமாகையாலே 'ஶேஷ'மென்றே சொல்லவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் 'ஶா'மென்று ஒருவருக்குப்போருதோ 'ஶேஷ' என்கிற பதந்தான் ஸாக்ஷாத்காரப்ரஜ்ஞகமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படித்யாதிவாக்யத்தாலே) ஆனாலும் ஶேஷமென்று வசகவசநத்தாலே வசகத்வம் ஸித்தமாகையாலே வசகஸ்லோகம் நேராவேக்ஷ்யபரமன்றோ, ஆகையால்

ஸா.கா || பதார்ஹஸ்வாதந்த்ர்ய தீக்ஷ்ணஞானஸம்பந்தத்வாஹ (இவ்விரண்டித்யாதிநா) ஶேஷம் ஸ்லோகவாக்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய தீக்ஷ்ணம் ஸாக்ஷாத் உக்தம் தத்ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய ஶேஷித்வஸ்ய ஶக்திகமஹத்வம் ஶேஷித்வ ஶக்தி ஸமர்த்தனஸ்வாதந்த்ர்ய தீக்ஷ்ணத்வம் ஸர்வஸ்வேஷு ஶேஷித்வ ஶக்திகமிதி விஷயம் ப்ரஶ்நயதி (இப்படித்யாதிநா) வாக்யேந அஹ "ஸர்வ பரிதத்ரஜ்ஞ" த்வஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்லோகஸ்ய ஸம்பந்த

௨௦ ॥ ரன் "ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்கிறபடியே என்றும் நம்மை யிவர்கள் அபேக்ஷிப்பதென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸஹிஷ்ணுவாய் நிற்கிற நிலை "காலம்" என்கிற பதத்திலே ஸூசிதம். என்று நாமிவர்களை அழுக்குக்கழற்றின வாஸஸ்ஸைப்போலே பரிக்ரஹிப்பதென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனாய்த் தன்பேறாக ஸ்வீகரிக்க நிற்கிறநிலை "அஹம்" என்கிறபதத்திலே காட்டப்படுகிறது. இப்படி ப்ரபந்நனை யங்கீகாரிக்கு யதாவிதி ரக்ஷாபேக்ஷா பூர்வக ந்யாஸத்தை யொழிய வேறொன்றிலபேக்ஷையில்லாத ஸித்தோபாயத்தை "மாமேகம்" என்று காட்டி அதினுடைய ஸ்வீகாரரூபமான ஸாத்யோபாயத்தை "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று விதியாலே காட்டுகிறது. இப்படி விதிக்கிற ப்ரபத்திரூபவித்யைக்கு ஶரண்யப்ரஸாதநமாகவொழிய தத்வத்தாலே

ஸா. நீ ॥ "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று உபாயவிதாநங் கூடுமோ, "க்ருத்வாநம் ஶ்ரிக்ஷிபே" இத்யாதிவிதிபலத்தாலே ஸாங்க ப்ரபத்தி வ்யதிரிக்த நிரபேக்ஷ்யோபாயமென்றில் அப்போது "ஶரணம் வ்ரஜ மாமேகம்" மென்று விதிமுன்னே ப்ரவிக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) விதேயமான ஶரணாகதிக்கும் ஸ்வீகார்யனை ஶரண்யன் ப்ரயோஜநத்தையாலே "மாமேக"மென்று ப்ரவ்ருத்திஸாதநங்கூடுமென்று கருத்து. "மாமேகம் ஶரண"மென்று ஶரண்யனே உபாயமென்று தோற்றுகையாலே ப்ரபத்திக்கு உபாயத்வமே இல்லாமையாலே ஸாத்யோபாயத்தை "ஶரணம் வ்ரஜ"வென்கிறவிதியாலே காட்டுகிறதென்று சொன்னது கூடுமோ? ஶக்தியோகமொன்றுமேயன்றோ ஸாத்யோபாயமென்றவருளிச் செய்கிறார் (இப்படிவிதிக்கிறவிதி) ஶக்திதாத்பர்யமாகஸாத்யோபாயாந்தரம் ப்ரமாணஸித்தமென்று கருத்து. இப்படியாகில் மாமேகம் ஶரணமென்று ஸர்வேஶ்வரனுக்குபாயத்வஞ் சொல்லுகிறது கூடுமோ வென்றவருளிச்

ஸா. கா ॥ ந்யாஸவித்திக்கு நிரபேக்ஷ்யுபாயஜ்ஞாநம் வ்யுதநுகம்பவா வித்யஸ்ய ஶரணம் வ்ரஜேத்யஸ்ய ஸாத்யோபாயபரத்வம் வ்யஸ்ய வ்யாஜநத்யாகாரம் க்ஷாமம் பரமதி (இப்படிப்ரபந்நேத்யாதிநா) நந்வ ப்ராப்யநாம் ஶரண்ய திஉபாயே ஸம்ஶிதஸாத்ய ஸாத்யே ஸாபேக்ஷாத்வாத் ஸாத்யஸாத்யோபாயத்வம் கத்யத்ர. (இப்படி விதிக்கிறேத்யாதி) "ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" "அக்ந்யாஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்" இத்யாதிவத் "ஶரணம் ப்ரபத்யேத த்வத்ஸ்ஸந்நிதௌ" இதி ஶாஸ்த்ரவிஹிதாத் ப்ரபத்தேரபி ஸாத்யோபாயத்வம் ஸித்தம் ஸ்வதந்த்ரோபாயம் பவதீதி ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷத்வேந நம்பிக்கை... ஸக்தியோகஸ்ய ஸாத்யஸாத்யோபாய விஶேஷகாரகஸ்த்வாத் கோவேத்யாகாங்க்ஷாயாம் வேத்யாகாரவிஶேஷம் தர்ஶயதி ஶரணாகதம்

உம் ||வருகிறவுபாயஸ்வீகாரஸக்தியோக்யதாமாத்ரம் இங்கே ப்ரபந்நனை விஸ்வ
ரன்மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயம். இவ்விதைக்கு விசேஷித்து
வேத்ராகாரம் நிரபேக்ஷோபாயத்வம். இதுக்குபயுக்தாகாரங்களெல்
லாம் "மாமேகம்" என்கிறபதங்களிலே விவக்ஷிதங்கள். "ஏஷ நாராயண
ஸ்ரீமான்" இத்யாதிகளிலே நிர்திஷ்டப்ரகாரனான ஸரண்யனைச்சொல்லு
கிற "மாம்" என்கிற பதத்தாலே திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் ப்ரகா

ஸா.நீ || செய்கிறார் (இதனாலே இதி) ஸரணமென்கிறவிது ஸாக்ஷாது
பாயத்வபரமாகையால் விதிவாக்யம் பரம்பரயோபாயத்வவிஷய
மாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து. ஆனால் ஸக்தியோக்யமும் ப்ர
பத்தநத்யா பரம்பரயோபாயமாகையாலே ஸர்வஸ்வ ப்ரபந்நனைக்
கொண்டு இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாக்ஷாதுபாயமாகையால் "ஸ
ரணாகதஜ் ஸரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ப்ரபத்திகரணங்களிலே விசி
ஷ்ட ஸர்வஸ்வனுக்கு உபாயத்வஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஆகையால்
ப்ரபத்திக்கு ஸக்ததோபாயத்வமில்லை என்றவேண்டாவோ, மோக்ஷ
த்தாலே வருகிற உபாயத்வம் ஸக்ததோவமென்கையாலே உபாயத்வ
த்திலே வைஷம்யஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார்
(இவ்விஷயக்கிதி) அதிகாரபேதத்திலே ஸக்தியோகம் யாதோஸமோக்ஷ
ஜநகவ்யாபாரஹேதும். தாதோஸ ப்ரஸாதம்ப்ரதி அகிஞ்சந விஷயே
உபாயாந்தரஸ்தாநாபத்த்யபரபர்யாயபர்வ ஸஹாயவ வைஷம்யம்
ப்ரபத்தித்வ தாதோஸ்வஸாவவிசேஷஜநிகேதி வைஷம்யாதகிஞ்சநம்
ப்ரதி ஸர்வஸ்வவ உபாய ஹேத்வப்ரதே என்று கருத்து. இப்படி
த்வயமொழ்யுக்தாகாரஜாதம் மாமென்கிற பதத்திலே தோற்றின
தும் த்வயத்தில்போலே உபாயஸோபயுக்தாகாரந்தோற்றவேண்டா
வோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) உபாயஸோபயுக்தவாக
ஸஹாதநேகாகாரம் மாமென்கிறபதத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கூடுமோ
நாராயணபதவசம் மாமென்கிற பதத்திற்கு வாக்யாதி வ்யூஹகம்
எங்ஙனே என்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா)
"ஏஷ நாராயணஃ ஸ்ரீமான் க்ஷீரார்ணவநிகேதநஃ | நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய
ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்" என்று ஸ்ரீமந்நாராயணனே ந

ஸா.கா || மாமேகமித்யத்ர விவக்ஷிதவ்யாஹ (இவ்விஷயேக்கித்யாதிநா)
நிரபேக்ஷகத்வோபயுக்தா குணாஃ கே தேஷாம் மாமிதிபதாத்
ஸம்ப்ரதீதிப்ரகாரஞ்சாயாம் மாமித்யஸ்ய நாராயணவிஷயகத்வஸ்ய ப
ரமாணிகத்வாத் தத்ஸமவாயாதபேக்ஷிதத்வாத் ப்ரதீதிப்ரஸங்க
மிதம் த்வயபோஷ்ட திவ்யஹேது ஸாதந ஸ்வோபாயயுக்தாநுவி
வக்ஷ்யாஹ (ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா) பரத்வஸௌலப்யஸௌசீல்ய

௨௯|| ஶ்ரீமானான ஸர்வாத்யக்ஷத்வமும் ஸர்வஶேஷித்வமும் ஶ்ரிய:பதித்வமும் நாராயணத்வமும் இவற்றாலாக்ருஷ்டமாய் பரத்வஸௌலப்யங்களுக்குறுப்பாய் வருகிற ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதிகளும் பரமகாருணிகத்வ ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாதிகளும் த்வயத்தில் அர்த்தநாமதத்வாதத்தாலே தோற்றின ஶாஸ்த்ரஸாரமாய் பரத்வஸௌலப்ய வ்யஞ்ஜகமான பாஞ்சராத்ரயி யினுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ விஶேஷமுங்காட்டப்படுகிறது. இங்கே "நிகரில் புகழாய்" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யரூபமான விஶேஷண சதுஷ்டயமும் அடியிலே ஸூத்ரநிஷ்டாதிகளாலே கலங்கின ஸஜாதீயநாகரியாமையாலும் "த்வத்த: பாதும் நார்ஹஸி" என்றுதானே யருளிச்செய்கையாலும் "ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ, ஹேஸகே" இதி ப்ரயோகமாகச் "ஸ்யாதுமபிசேத்" என்னும்படி நின்று ஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணுகை யாலும் காணவேணு மென்ன ஸ வைஶ்வரூப்யத்தைக் காட்டி மீண்டும் பழய ஸௌந்தர்ய விக்ரஹத்தைக்காட்டவேணுமென்னவப்போதே ஸாரதிரூபனாய்த் தோற்றி நிற்கை

ஸா.நீ|| நிதிர்விஷ்டக்ருஷ்ணாவதாரவிஷயமானதோவென்கிற பதம் ஸர்வாகாரஸம்பூர்ணமாகக் குறையில்லை என்றபடி. (திருவேங்கடத்தில்) ஶ்ரீமத்வ்யா ஸ்யாநமான த்வயத்திற்கும் வ்யாக்யாநமான ஸாரஶ்லோகஸ்யமான தோமென்கிற பதம் ஸர்வாகாரஸம்பூர்ணமென்று கருத்து. தோமென்கிற பதத்திலே காட்டப்படுகிறதாதுமன்றிக்கே ஸ்வகாரணபாவாநயா கத்யம் தாவேக்ஷித கண ஜாதம் வ்யஞ்ஜிதமுமாமென்றருளிச்செய்கிறார். (இங்கே இதி) யதா "நிகரில்புகழாய்" என்கிறபாட்டிலே வாத்ஸல்யாதிகுண சதுஷ்டயத்தை யாஶ்ரயணோபயுக்தமென்று ஆழ்வாரருளிச்செய்கை யாலே அக்குண சதுஷ்டயமும் நாராயணபதத்தில்போலே "தோ" மென்கிறவிடத்தில் ஸாதாரண்ய ப்ரகாஶிக்கிறவளவன்றிக்கே விஶிஷ்ய தோற்றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கே இதி) இப்படி ஆஶ்ரயணத்திற்கும் ரக்ஷணத்திற்கும் உபயுக்தாநேக குணமுண்டாகில்

ஸா.கா|| வாத்ஸல்யாதீநாம் ப்ராரம்பிகத்வாத் ஸாதித்வஸ்ய தமிஶ்விஷ்ட விஷயத்வாபாத்திதிஶடநிஷ்டவிஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யபூர்வ்யா நாஇதி ஸர்வசரணமாஹ (இங்கே "நிகரில்புகழா" இத்யாதிநா) நிகரில்புகழாயிதி வாத்ஸல்யோக்தம். உலகமூன்றுடையாஇதி ஸ்வாமித்வோக்தம். என்னையாள்வனேஇதி ஸௌஶீல்யோக்தம். திருவேங்கடத்தானேஇதி ஸௌலப்யோக்தம். (ஸூத்ரநிஷ்டாதி) யதா அதிதேஶ வக்ஷ்யே கத்யாதாரகாரணநாதிவாத்ஸல்யம் ஜ்ஞாயதே ஸஜாதீயநாவேக்ஷிதாநாம் க்ருஷ்ணாத்ய உரணாநுஷ்டாநஸ்ய ஸ்விதத்வாத் வாத்ஸல்யாதய: ஸ்வாகாருணிகாதிதீத்யா விவக்ஷிதா: யோக்யாஇத்யர்த்த:. ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யவி

௨௭ ॥ யாலும் வ்யஞ்ஜித மாயிற்று. உக்தமான ப்ராப்ய ப்ராபகங்களில் ப்ரபத்தி ஸம்ரக்ஷணத்துக்கு வ்யாபாரங்கள் “ஸர்வஜ்ஞோ விஹிதவிஶ்வ: ஸதா காருணிகோ விபு:” என்று ஸம்வத்ஸரத்திலும் “க்வசிஜ்ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாஸ்து ஸதீஷ்ட:” என்கிற வசியாக்யாக்ருத்திலும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டன. இவை மூன்றிலும் ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிரபேக்ஷ ஸாதாரணங்கள். ஸ்வாமித்வமும் ஶௌர்யகாரணமாக்குகைக்கும் ஸௌலப்யகாரணமாக்குகைக்கும் பொதுவாகையாலே ஜ்ஞாநஶக்திகளை ரக்ஷகத்வகாரணங்களாக நியமிக்கமாட்டாது. காருண்யமும் இதின் கவடுகளான ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளும் அநந்யஸாதாரணத்துக்கேகா

ஸா. நீ ॥ “ஸர்வஜ்ஞோ விஹிதவிஶ்வ:” என்கிற வசநத்திலும் “க்வசிஜ்ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாஸு ஸதீஷ்ட:” என்கிற வசியாக்யஶ்லோகத்திலும் குணத்ரயமே ரக்ஷணோபயுக்தமென்று சொல்லுகிறது விரோதியோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞோ விஹிதி) வ்யாபாரகுணாநிவயம் வசாணஸம்வதாயமென்றுகருத்து. இவைமூன்றுமா ப்ரபத்தி ரக்ஷணத்திற்கு வ்யாபாரமென்று சொல்லக்கூடுமோ. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிரபேக்ஷகாரணங்களன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவை இதி) ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநந்யஸாதாரணத்திற்கும் அபேக்ஷிதங்களாகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிரபேக்ஷ அநந்யஸாதாரணங்களென்றது கூடுமோ, ஸ்வாமித்வஸஹக்ருத ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநந்யஹேதுக்களன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வாமித்வமுமிதி) (ஶௌர்யேதி) ஶேஷஸூசக வேதந க்ருதாதிஶய ஸாக்ஷ வேதநத்வம் ஸ்வாமித்வமாகையாலே பொதுவென்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிரபேக்ஷ அநந்யஸாதாரணங்களென்றால் காருண்யமொன்றுமே அநந்யஸாதாரணமென்று ஸமிக்கையாலதுஉபபந்நமோ “ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளும் அநந்யஸாதாரணங்களன்றோ ஆகையாலே ரக்ஷணோபயுக்தவ்யாபாரம் மூன்றென்று நிஷ்கர்ஷிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (காருண்யமுமிதி) (கவடுகள்) ஶாகைகள் ஸௌஶீல்யாதிகள் காருண்யாநுமதங்களாகையாலே விரோதமில்லைஎன்றுகருத்து

இப்படி ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யம் மூன்றும் ரக்ஷணத்திற்கு வ்யாபாரமாகில் ஆழ்வார்கள் ப்ரப்ருதிவ்யக்திகளெல்லாரும் ரக்ஷணாதந்யமான ஸம்பந்தத்தையும் ஸர்வஜ்ஞாதிகுணங்களையும் விட்டு க்ருபாமாத்ரத்தை தஞ்சமாகப்பற்றி காருண்யைகாந்திகளாகப் பேசுகைக்கு நிதா

ஸா. கா ॥ காருண்யஸ்யாநந்யஹேதுத்வாதிதி ஸோபபத்திகம் ப்ர... ஸ்வஸ்ராஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகத்வாத ... (இவைமூன்றிலுமிதி) த்ரிஷ்வபி ... அநந்யஸாதாரணத்வம் ... வ்யதிரேகத்வாத்.

ச௰|| ஞங்கள். இப்படியிக்காருண்யத்திலுடையவாசியைக்கண்டவர்கள் "ஸொஹமெதெவஸெவஸ நாவந்நாநள ஸ்தளந | ஸாதயந்வாநுக்ரவாசாத் ஸநாவ்ருத்தி: வஸீதெ" என்றும் "நின்னருளேபுரிந்திருந்தே"னென்றும், "துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்கென்றும் "உன்னருளேபார்ப்பனடியே" னென்றும், "திருமாமகளைப்பெற்று மென்னெஞ்சங்கோயில் கொண்டபேரருளாள" னென்றும். நின்றிருவருளாலன்றிக்காப்பரி"தென்றும், "நின்றிருவருளும்பங்கயத்தாள்திருவருளு"மென்றும் "ஆவாவென்றருள்செய்"தென்றும் "க்ருபயாகேவலமாத்ஸாத்கரா" என்றும், "ஸ்ரீமஹெஷ்டசவீ தாவகீ

ஸா. நீ|| நமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) (வாசியைஉதி) ரக்ஷணைகாஷிகத்வத்தையென்றபடி. ஆகையாலேஇதுவே நிதாநமென்றுகருத்து. (நின்னருளே) தேவரீர்க்ருபையேதஞ்சமென்று புரிந்து விஸ்வஸித்துஇருந்தேனென்றபடி (துணியேனிதி) (இனி) உத்தரம் (நின்னருளல்லது) ஸ்வாக்ருபையை விட்டு எனக்குத்துணியேன் விஸ்வாஸத்தாலே என்னவ்யாஜநமென்றபடி. (உனதருளேஉதி) உன்க்ருபையை (தஞ்சமென்றுஅடியேன்பார்ப்பன்) (திருமாமகளைஉதி) திருமாமகளைப்பெற்றும் பெரியபிராட்டியாரை அடைந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வாத்ரஷ்டுயிருக்கச்செய்தேயும்ஸ்விஹரணாஸந்நம் (என்னெஞ்சம்) உதிதம் (கோயில்கொண்ட) ஸ்தாநமாகக்கொண்டே பேரருளாளன் ஸஹாக்ருபாவானே உதிதவிஹரணே.வி.தஸஹாக்ருபாவானென்றபடி. (நின்றிருவருளாலிதி) (நின்றிருவருளாலன்றி) ஸ்வக்ருபயாவிநா (காப்பரிது) ரக்ஷணமஶக்யமாகையாலென்றபடி. (நின்திருவிதி) (நின்திருவருளும்) ஸ்வக்ருபையையும் (பங்கயத்தாள்திருவருளும்) பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையும் கொண்டிருக்கத்தாத்பர்யம். (ஆவாவிதி) நிதாந்தகைகஸ்ஸ்வாமிபயாற்றிதிக்ருபைபண்ணிஎன்றபடி (க்ருபயாகேவலம்) க்ருபையே. (ஆத்மஸாத்

ஸா. கா|| க்ருபாசாத் ஸநாவ்ருத்தி:. (நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்) ஸ்வக்ருபா ஸேவாவ்ரேக்ஷாணோஸவஸ்து.(துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்கு) ஸ்வக்ருபாஸதெரண கிம்பிதஸீ ஸஸோத்தாரகம் நாஸ்த்யவஸ்ராதி. (உன்னருளே பார்ப்பனடியேன்) ஸஸோத்தாரகமேவ ஸ்வக்ருபா ஸேவாஸ்த்யவஸ்ராதி. (திருமாமகளிதி) ஸர்வாஸ்க்ருஷ்டாம் ஸ்ரீயம் லப்த்வாபி அதிநீயஸஸ்த்தயா நிதாந்தவாஸஸ்துகேவந ஸ்வக்ருத்வதொ நிரவதிகக்ருபாவதம். (உன்திருவருளாலிதி) ஸ்வக்ருபாவந்தி நிக்ஷேந ஸரக்ஷணஸோமஸ்யம். (நின்திருவருளுமிதி) ஸ்வக்ருபாம் லக்ஷ்மீக்ருபாஞ்ச (ஆவாவென்றருள்செய்து) ஹாஹேதி க்ருபாம

ஈஸ்வரா தயாக்ஷமாதிகுணைர்யுதம்" என்றுமிப்படி காவ்யங்களிலே இக்குணங்களைத்தஞ்சமாக வர்ணித்து ஸம்பந்தத்தையும் குணாதிகங்களையும் காரணத்துக்குச் சொல்லிற்றுச்செய்வாராக்கித்தாங்கள் காரணங்களாகிகளாய்ப்போந்தார்கள். பிராட்டியும் குணாதிகங்களிருக்க "வ்யாஹ்ருதவிகாரகாஸுஸ்ஸ க்ருபயா வயஸ்யாநுயதஸ்" எனறருளிச்செய்தாள். மந்த்ரத்திலும் "ஸ்ரீயமேவ ஊயா" என்கையாலே இக்குணங்களின் ப்ராதாந்யம் விவக்ஷிதம். இப்படி தாரகத்வத்துக்கு ப்ராதாநமாயும் பரிகாரமாயுமுள்ள ஸ ... களாலும் விஶிஷ்டனை தன்னை சரமஶ்லோகத்திலே 'மாம்' என்று நிர்தேசித்தருளினான். 'மாம்' என்கிற பதத்திலே ஸகலபந்த ... ஸகலமும் தோற்றுநிற்க பின்பும் ஸகலமும் "தன்னைத்தந்த

ஸா.டீ|| ...)ஞானாதிகங்களை" என்றபடி (காரிகேதி)(தேஷாமேவி)ப்ர வ்ருத்தாநாம் ஸம்ஸ்லேஷோமாந்த்ரஷாநாமேவ (தயாக்ஷமாதி)ப்ரவ்ருத்தகோத்தராஸக்தாக்ருதங்க. யத்ர ஸமி ஸக்திம் ஸாக்ஷ்யஸக்திதித்தும் ஜய ஸமம் தி தேஷாமேவி ஸக்திஸமாதி தவ ஏவேத்யுக்தம். ஜேஷம் ஸஷ்டம். (ஸம்பந்தத்தையும்) ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தையும் (குணங்) ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்களையும்என்றபடி (சொல்லிற்றுச் செய்வாராகி) காரணப்ரதாநங்களாகப்பண்ணிஎன்றபடி. ப்ரவ்ருத்தர்கள் தான் க்ருபையேதஞ்சமென்று அறிகைக்கு ப்ரமாணமேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (பிராட்டியுமிதி) ஸமவாக்யமும் ப்ரமாணமென்றருளிச்செய்கிறார்.(மந்த்ரத்திலுமிதி)மந்த்ரத்தில் "ஸ்ரீயமேவஊயா" என்கிறது ஸமநாகம்மென்று கருத்து. (ப்ராதாந்யமிதி) ஜ்ஞாநஶக்தி காரணைகள் மூன்றிலுமென்றபடி. ஆனாலும்மாமென்கிறபதம் ஸஹ ஸர்வாதியாகையாலே ஸகலகுணங்களை சொல்லவத்தோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உப ஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியிதி) (ப்ராதாநமாயுமிதி) (காரணமும் பரிகாரமாயுமிதி) ஜ்ஞாநாதிகுணங்களும் சொல்லிற்று. (சரமஶ்லோகத்திலேஇதி) "மாம் ப்ரபத்ய" என்று சொல்லாயிருந்தாலும் சரமஶ்லோகத்தில் ஸவிஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞமே ஸாத்தியஸ்வரூபமென்று கருத்து. இனி ஸகலமென்று சொல்லவேணுமோ "மாம் ப்ரபத்ய" என்கிறதேயமைம

ஸா.கா || க்ருபேதி ப்ரத்யக்ஷம். (தேஷாமேதி) ஸமஸ்தஜ்ஞாநஶக்திஷூ நாமரூபத்வமுக்தம். ஸகலம் மாமிதி பதஸ்ய ஜ்ஞாநஶக்திகாரணாதிஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்ய குண விஶிஷ்டாஸ்ரயப்ரபத்ய ப்ரகாஶகா ஸகலஸ்ய ப்ரபத்யப்ராதம்யாகாரம் ஸர்வஜ்ஞம் நிரஸ்ய ஸர்வாபரிபூர்ணஸ்வாமிநஸ். (மாமிதாதிநா).. (தன்னைஇதாதி)

ச॥ கற்பக"மென்கிறபடியே ப்ராப்யனானவன்தானே ப்ராபகனானபடி-
யாலே உபாயஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறதென்றும் யோஜிப்பர்கள்
இதுக்கு "மாமேகம்ஶரணம்" என்கிற ஸாத4நவ்யவச்சே2த3வாக்யமே
ப்ரமாணம். ஏவகாரமுண்டாயிருக்க ஏகஶப்3த3ங்கிடந்தாலிதுக்கவ-
தா4ரணமொழிய வேறேபொருள் கொள்ளுகையுசிதமிறே. இங்ஙனே

ஸா.தீ॥ யாதோ, ஏகத்வஞ்சொல்லுகைக்காக ஏகமென்றுசொல்லவேணு-
மென்றில் "மாம்" என்கிற ஏகவசநத்தாலேதானே ஏகத்வம் ஸித்3தி4யாதோ
வென்ற ஏகஶப்3தா3ர்த்த2மருளிச்செய்கிறார். (ஏகேதி) (தன்னையுக்தி)
(தன்னை) ஸ்வார்த்த2ரைத்தந்த ஸ்வஸ்வரூபமென்றபடி. ஏகஶப்3த3மவதா4-
ரணார்த்த2மென்கிறதாகையாலே ஔசித்யாத்தாலே இங்கு ஏக-
ஶப்3த3த்திற்கு உபாயஸ்வரூபபரத்வம் கூடுமோவென்றவருளிச்
செய்கிறார். (இதுக்கிதி) ஸாத4நவ்யவச்சே2த3வாக்யப்ரமாணத்வாஶ்ரா-
யத்தாலே உபாயஸ்வரூபபரத்வம் கூடுமென்று கருத்து. "மாமே-
கம்ஶரண"மென்கிறவிடத்திலே தான் ஏகஶப்3த3த்திற்கு அவதா4-
ரணார்த்த2ம்விநா உபாயஸ்வரூபபரத்வத்தில் [illegible]தென்ற-
வருளிச்செய்கிறார். (ஏவகாரமிதி) ஸாத4நவ்யவச்சே2த3வாக்யப்ரமா-
ணத்தாலே. இப்படி ஸாத்4யம் கூடுமோ ஸாத4நவ்யவச்சே2த3வாக்யத்திலே
வகாரமிருக்கையா லவதா4ரணார்த்தி2த்தோபாயஸ்வரூபபரத்வஞ்
சொன்னாலுமிங்கு ததா3பரத்வம் நியமிக்கக்கூடுமோ ஸாதா4ரணத்திற்-
கும் "தமேவ ஶரணம்க3ச்ச2", "மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே" இத்யாதி3வா-
க்யாந்தரப்ரமாணமுண்டன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இ-
ங்ஙனன்றிக்கேயுக்தி) ஸ்வஸாத்4யத்வஶக்தியில்லாதேயிருக்க ஸ்வஸா-

ஸா.கா॥ ஸ்வப்ரக்ஷேபஸம்ஸ்ரீஷ்டப்ரதிபத்திஸ்வாதந்த்ர்யம் நாஸ்தி
ஸமஸ்தஸ்த தத்ப்ரஸ்த்தித்வாதந்தராணாம் ஸ்வீக்ருத்யாப்ய(?) ஸாத்4யத்வா-
நிதி3வஸ ப்ரபத்திபராயணே "மாமேகம் ஶரணம்வ்ரஜ" ஸாக்ஷாந் ஸாத்4யதி-
ஷ்டிநாம் । யாஷ்டி ஸாத்4யாஸ்த்ரஹநதயாஸ்யவிஷய்ஸாதாஷய"இதி
ஶ்லோகே ஸ்வதே3ஶகாலாநுகாஸாத்4யாஸ ஹேதுரூபாவசேயத்வ
வாக்யாஸ்வநு மாமேகமேவ தத்3ரூபா ஸஹவாக்யமேவ த்வாத்ஸ
ஸாத்4யதே. (இதுக்குமதி த்யாதி3நா) (வேறேபொருள்கொள்ளுகை)
வ்யவச்சே2தாதிரிக்தஸ்வரூபவாசகஶப்3த3வாக்யாஸ்வீகாராத் [illegible].
கஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி விஷயத்வம் யஸ்யைகஸ்ய [illegible] ஸமிதி ஸ்வ
ஸ்வேந விஷயேவ ததேவ ப்ரவ்ருத்தி விஷயத்வம் வ்யவச்சே2-
த்3யவாக்யஸ்ய மாமேகமேவ தத்3ரூபா ஏவகாரஸ்ய ஸமரோபாதா-
யகஸ்யாஸாவா வ்யவச்சே2தவாக்யஸ்யாவ்யதிரேகவதாநாநந்தர
ஸாத்4யத்வஸ்ய த்ரைவச்சே2த3ஷ்ஷாஹ. (இங்ஙனன்றிக்கேத்யாதி3நா) (ஸ்வ

ஶா॥ந்திக்கே “ஶாஸ்த்ராந்தரைஃ கிமேதைஃ ஶ்லேஷ்மகம்” என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வமா னவேகஸ்ரூபமிங்கு கேவலமுபாயமாய் “ஶாஸ்த்ர ப்ரயோஜகோ” “த்வமேவ ஶரணம் மம” இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வயமாரணாயமாய் ஶர ணாகதனுக்கு ஸத்யத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளை நிவர்த்திப்பிக்கிற தென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். எங்ஙனேயென்னில் ஸ்வரக்ஷைக்குபாயாந் தரங்களான வஶீகரணங்களை ப்ராஸ்நியாந்தரஞ்ஞாதான நாஷ்டிக்கையாலே ரக்ஷையிலே தனக்கும் கர்த்ருத்வந்தோற்றி விஶ்வாஸமுடைய ஶரணாகதனை டொக்கத்தன்னையு முபாயமாக வெண்ணப்புக இப்படி ப்ரஸக்தமானவுபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது ஸகலஸ்ரூபம். அதுகழிந்த படி யென்னென்னில்; “கர்த்ருஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்” என்கிறபடியே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் ஶாஸ்த்ரீயமேயாகிலும் இது பராதீநமு மாய் ஸ்வவிஷயமுமாய் ப்ரதிஹதியோக்யமுமா யிருக்கும். ஆகை யால் இவன் தானுபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணிற்றும் “ப்ராப்த ஸ்வ

ஸா.நீ॥ ப்ரதிஷேதபரத்வம்கூடுமோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச் செய்கிறார். (எங்ஙனேயென்றிவித்யாதிநா) இப்படிகர்த்ருத்வ உபாய த்வம் ப்ரஸக்தமானாலது ஸகலஸ்ரூபத்தால் கழிகைகூடுமோவென்று ஶங் கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதுஇதி) பராதீநத்வாதிகளிருந் தாலும் கர்த்ருத்வ உபாயத்வமிருக்கையாலே உபாய த்வத்தை க்கழிக்கக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) இந்த பக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ரோபாயாந்தர நிரபேக்ஷோபாயத்வம் ஸங் கல்பார்த்தமென்று விவக்ஷிக்கையாலே ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வத்தைக்கழிக்

ஸா.கா॥ஸ்வதந்த்ரேதி) உபாயாநுஷ்டாநே ஸ்வஸ்ய ப்ரயோஜகோபா யத்வாதிநிவ்ருத்யர்த்தம். உபாயாநுஷ்டாநோபயுக்தஜ்ஞாநபலஷ்டை: ப்ரயோஜகோபாயத்வாதிஶங்காயாம். ந ந உபாயத்வஸ்ய ப்ரஸங்கநா நுஷ்டாதயா ப்ரஸக்த்யா ததுபலக்ஷகப்யாக்ஷேபிதஸ்ய தஸ்ய ஜீவே ப்ரஸக்திரூபமயதி. (எங்ஙனேயென்னிவித்யாதிநா) ந ந ஸகலஸ்ஹி “ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோயஜேத” “முமுக்ஷுர்வை ஶரண மஹம் ப்ரபத்யே” “காமாஞ்ஜ்காமரூப்யநுஸஞ்சரந்” “யேநயேந யா தாமக்ஞ்தி தேநதேநஸஹ கச்சதி” இத்யாதிவிப்யஶாஸ்த்ராவிஶேஷண ஶ்ரேயஸாணஸ்ய கர்த்ருத்வஸ்ய நிவர்த்யகேஷாபவத்ய ததத்த்ர ஹ. (அது. கழிந்தபடி இத்யாதி) யஸ்கிம்விஜ கர்த்ருத்வவி ஶபஷாயீநம் ததுஸத்ருதஸோஸ்ய ஸதீதி ப்ராஶாணிகத்வாத உபாயாநுஷ்டாந ஸ்ய ஸ்வஸ்வதேகஸாஸ்யத்வாத அநுஷ்டாதுருபாயத்வோபநிபாதோ தேஷ்கம்ஶாயமுபதயம். ஸகலஶகஸ்ய கர்த்ருப்ராயாந்ய ரபோாந்த்யவத்ஸகத்வாஜ்ஜ ஹரந்யாஸ ப்ரயோஜகோபாயத்வ

ஸர்வ ஸாதாரண்யே தஸ்ய ஶரணத்வமிதி வேதிதவ்யோ நார்த்திபாக:” என்று சொல்லுகிறபடியே அவன் கடாக்ஷபடியாக வருகையால் அவனாலே வ்யுத்பிதனாய் அவன் ஸஹகரியாதபோது நீட்டமுடக்கமாட்டாதே அவன் கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு அவன்காட்டினவுபாயத்தை அவன் துணைசெய்ய வநுஷ்டித்து அவன் கொடுக்கப்புகுகிற ஃபலத்துக்கு யாசகம்போலே பண்ணுந்திருக்கிறவிவனை ஸ்வாதீநஸவிஶேஷயாவ்ருத்திஹேதுகர்த்ருத்வமுடையவனோடே ஸாம்யமாக விரண்டாம் ஸித்தோபாயமாகவெண்ணுகை விவேகியான ஶாஸ்த்ரஜ்ஞனுக்குத் தகுமன்றென்று ஶங்காஸ்பதத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று. இக்கட்டளையிலே ஸாத்யோபாயமான ப்ரபத்தியையும் ஸித்தோபாயத்தோடொருகோர்வையாக வெண்ணுமைக்காக ஶங்காஸ்பதமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெங்ஙனேயென்னில்; இப்ப்ரபத்தியும்பக்தியோகம்போலே ஸாதநமாக

ஸா-டீ|| கிரது ஶங்காஸ்பதமென்றுகருத்து (விவேகியான ஶாஸ்த்ரஜ்ஞனுக்கு இதி) ஸ்வதந்த்ரஶாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞனுக்கு ஸ்வஸ்ய ஜ்யோதிஷ்டோமாதிஸாதநகர்த்ருத்வ ப்ராப்தோபாயத்வ பாஸிகம் விரோதியன்று இங்கு ஃபலவிரோதியென்று கருத்து. இப்படி ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாதாவுக்கு ஸித்தோபாய ஸாஜாத்யாபாத ஶ்ரவணாத் ஶங்காஸ்பதமென்றால் ஸாஜாத்யாபாயத்திற்கு ஸித்தோபாய ஸாஜாத்யாபாயானுஸந்தாநம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ற ஶங்காஸ்பதத்திற்கு ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார். (இக்கட்டளையிலே இதி) (ஒருகோர்வையாக) ஸாம்யமாக என்றபடி ஸித்தோபாயத்தோடே ஒருகோர்வையாகவென்னுகை ப்ரஸக்தமோ ப்ரஸக்தமானாலும் தனிவநந்தான் கூடுமோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனே இதி) (ப்ரஸாதநே இதி) ஸாதந

ஸா. கா|| ப்ரபத்தேஸ்ஸாதநத்வாத். (இக்கட்டளையிலே இத்யாதிநா) நநு பக்தியோகப்ரபத்த்யோருபாயாநுகூல்ய தயாவிஹிதத்வாத் ஶாஸ்த்ரஸ்யைகத்ர ஸ்தாநஸ்ய ஸாத்யோபாயத்வஞ் சோக்ஷோபாயத்வேப்யவிஶேஷாய ப்ரத்யக்ஷஸ்ய தத்ப்ராவண்யநிர்தேஶாத் ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸமஸ்த ஸ்வார்த்தாய விஹிதத்வாத் ஸக்தவிஷயே ஸக்தியோகம் நிர்வத்ய ஶக்தஜ்ஞாநாதிகாராணாம் விஶிஷ்டாஸஹத்வா ப்ரஸாத ஸாமர்த்யாதா ஸமவதா ஸக்த்யஶக்தேந ஶாஸ்த்ரேண க்ருதேத ஸக்த்யாத்யதிகாரணம் ஸாம்யம் காரணம் ஸ்வயமேவோக்தம் ப்ரஸாத ஸாமர்த்யாஸ்ய ப்ரஸாதநேவ ஸமவத் உபாயாந்தரஸ்யாபி நிவேஶ ஹேதுஸ்ஸித்தோபாயஸ்வரணாதிகே ஶாஸ்த்ரேண ஸாக்ஷாத்வேப யக்ஷ்யமாணதியேதி தத்ப்ரபத்த்யுக்தேஸ் ஶங்காஸ்பதத்வாத் திதிஸ வேத்திவ்யபதேஶாத். (அதெங்ஙனே என்னில் இத்யாதிநா) (என்றுணர

ஜ||விதிக்கப்பட்டிருந்ததேயாகிலும்ஸஹஜகாருண்யாதிவிஶிஷ்டனான ஸ
ர்வேஶ்வரனுடைய காருண்யப்ரஸந்நதாதஶையாய் ஸாக்ஷாத்க்ருதத்துக்கு
ஸஹஜஸாமர்த்யகாருண்யவிஶிஷ்டனான இவன் நினைவே காரணமாம்
படியாய் அவன்தானே ப்ரஸந்நனான ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வீகா
ரத்தாலே பக்த்யாதிகளான ப்ராப்த்யுபாயங்களின் நேரே நின்
று இவ்வாநுகூல்யஸங்கல்பாதிப்ராதிகூல்யவர்ஜநாதிவ்யாஜஸாபேக்ஷனும்
வேறொன்றுமபேக்ஷையில்லாமையால் நிரபேக்ஷோபாயமே இந்
த்ரஸவித்தைக்கு வேத்யாகாரமாகக்கொண்டு "ப்ரபத்யோபாயஸோ
தாபஸே"என்று ப்ரபேக்ஷணீயனாயிருக்க, "என்னுணர்வினுள்ளேயி
ருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே"யென்றும், "இசைவித்தென்னையு
ன் தாளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே"யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உபா
யஸ்தானனான இவன்செய்விக்கச்செய்கிற வ்யாஜமாத்ரத்தையவனோடொ
க்கவுபாயமாக வெண்ணுகை யுசிதமன்றென்று ஸங்க்ஷேபத்துக்குத்

ஸா-நீ || உபாயத்வ பக்திசொல்லிற்று. ஸாக்ஷாத்ஸாதநத்வாபாவம்
பக்த்யாதிமாகையாலே ப்ரவ்ருத்தியிலே ஸாக்ஷாத்ஸாதநத்வ ஸாதநம்
ப்ரதி பக்த்யாத்யுபாயத்வப்ரதிபன்ன ப்ரஸம்பியாதோவென்ற
வருளிச்செய்கிறார். (அவன்தானே இதி) (என்னுணர்விதி) என்னுணர்
வினுள்ளே என் என்னுடைய உணர்வினுள்ளே "ப்ரபத்யோபாயஸோ
தாபஸே"தி பாஷியிலே. (இருத்தினேன்) விஷயதயா ஸ்தாபித்
தேன். (அதுவும்) ப்ரபத்த்யோபாயத்வபாஷியும் (அவனது) அவனுடைய
(இன்) போக்யமான (அருளே) க்ருபையே க்ருபைகஸாபேக்ஷ
என்றபடி. (இசைவித்திதி) (இசைவித்து) விஶ்வஸிப்பித்து (என்னை) என்
னாத்மாவையுமென் ஸத்தையுமென்றபடி. (உன்தாளிணைக்கீழ்) தேவரீர்
திருவடியிணையின் கீழே (இருத்தும்) ப்ரதிஷ்டிதமாகப்பண்ணும் (அம்
மானே) ஸ்வாமீ என்றபடி. ஆனாலுமிங்கு ஸந்த்யாஸ்நாநவைதர்ய்யா
பவிஷ்யாநம் கூடுமோ, ஸந்த்யாஸ்நாநவ்ரத்தியாவது ஸம்ப்ரதா
யானந்தம் ப்ரஜாவ்யவஸ்தித்தாவா, அநுவர்த்தித்தாவா,
வேதப்ரத்யக்ஷத்தாவா, வித்வஸம்வாதம்வா, ஶ்ரீகார்யவிஶேஷணம்வா,
இதர ஸர்வஸேவாதர்மமென்று சிலஸாவதானாயிகொக்கிவிரோதி

ஸா:கா || விதர்க்காதி) ஆத்மாநந்தஸ்வரூபம்ஸம்பந்தஸ்வஜ்ஞேநஸ்வப்ரஸா
விதவாநு தத்வதீக்ஷக்கரூபமேயவேதாந்தஃ. (இசைவித்திதர்க்காதி) ஸ்வ
ஸ்வாமிநு ப்ரபத்தே ஶாஶ்வதஸம்பந்தஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபணஸ்வாதந்த்ர
ஞ்ஞப்ரவிஶிதவாநிதஃ. உக்தப்ரகாரம் ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரயாணோபா
யத்வாஸாவதோக்ஷிப்ரத்ய ப்ரவ்ருத்தோபாயே ஸம்ப்ரதாயத்ர

ரூ|| தாத்வமும். இப்படி விஷோவாயத்தைப்பற்ற ஸாஷோவாயம் வ்யாஜாத்மாய் இது வ்யாநமன்றிக்கே நிற்கிற நிலையைப்பற்ற; ஸம்வாஜ்ஞாநாத்ம், விஷோவாயவ்திவத்தாத்ம், அநிவாரணாத்மட, அநாதிராத்ம், அவிசாவ்த்தாத்ம், வெதநக்ஷத்ம், வித்வஸாயாநம் அயிகாரிவிஶேஷணம் என்றிப்புடைகளிலே அதிவாதம் பண்ணினார்கள். இவ்வநவரோக்தியைக்கொண்டு இவைதானே யசமுமென்றறுதியிடவொண்ணாது. இவையெல்லாம் "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிபிக்கு விஶேஷங்களாம். அதிவ்ஸஹாதிதோஷங்களுமுண்டு. அதெங்ஙனேஎன்னில்; ஸம்வாஜ்ஞாநாத்மென்றாலும் விஷோவாய

ஸா-நி||யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஐதி) ஸாம்வ்ஊாயி கொக்திவிஷோவாயவ்யாநாஸிவ்ரயெணாதிவாதா௳வெ என்றபடி. அதிவாதமென்று சொன்னதுகூடுமோ, ஸவ்வத்ராஸம்வாஜ்ஞா நாதிகளே ஜோக்ஷஸாயநமென்று தோற்றுகிறதே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வநவரோக்தியைஐதி) விஷோவாயவ்யாநாஸிவாரையான வுக்தியைக்கொண்டு என்றபடி. அறுதியிடவொண்ணாதென்கைக்கு நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவையெல்லாமிதி) விரோயாதிவ் ஸம்ஶாதிகளை புவவாதிக்குறார். (அதெங்ஙனேஐத்ராதிநா) சிலவக்ஷத்தில் ஸவஜுக்திவ் ஸம்ஶரவாதிவ் ஸாமமுமென்றபடி. ஸம்வாஜ்ஞாநாத்மென்றதுவும் விஷோவாயவ்திவத்தாத்மயென்றதுவும் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநாத்ரவெமோ, அதுவ்ஜ்ஞாநரவெமோ,

---

ஸா-கா|| கவாதர்காராஉக்தாஐத்ராஹ. (இப்படிவிஷத்ராதிநா)யயா ஸம் வாஜ்ஞாடாதீநாம் ஸமவஅவ்ரவ்ள வ்யாதெநாவாயகவஹாவித்தயாஸாநாஸஸ்ராவீத்யஜு. ஸம்வாஜ்ஞாநஶப்தெந வ்ராவெ ஸாமஹாநாம் ஸமவெஷகவாநாஸாநாத்தக ஸம்வாஜ்ஞாநம் விவக்ஷிதகிதிவிஷோவாயவ்திவத்திஶப்தெந விஷோவாயஸ் ஸமவத்ம் நிரவெக்ஷாரக்ஷகவெந வ்திவத்திவிவக்ஷிதா அநிவாரணஶப்தெந ஸாநாவஸம் கவ்வா தஜநதரம் வ்ரக்ஷணாஜவ்ஷவ்ராவாரெண க்ரியாணஸ் நிவாரணஸ் மிவ்த்திவிவக்ஷிதா அநாதத்ர விசாவ்த்திஶப்தெநாஹாம் ரக்ஷாவெக்ஷா விவக்ஷிதா வெதநக்ஷத்ஶப்தெநாகிம்ஜிந்யஜ்ஞாநகாயவம் விவக்ஷிதம் வித்வஸாயாநஶப்தெந "நாஹஞ்ஜிவெநஹயம் விவக்ஷிதம் அயிகாரிவிஶேஷணஶப்தெந "நாஹஞ்ஜிஶரணஷ்ஸ் அஹம் கொபிதீவே" த்யுக்தா வ வஹவெஸாவாயாஜே ரநிஷெஹா வ்ராவ்த்திவிவக்ஷிதெத்யவி தாஸ்வயஜுதிதிஹாவம் ஊவம்ரவெம் தெஷாம் தாஸ்வயஜுநவமஸ்ராவாதவ்திவஹாயஜு ஷீகாரெ ஸாஷோவாய ஶாயநாயிகாரெ ஷ்ரஹபிஜுதநிஷம் ஸம்ஶ்ரஹாஹ. (இவ்வநவரெத்ராதிநா) அதெங்ஙனேஎன்னில் த்ராஹ தாஸ்வயஜுதித்தைந ஸாம்வாஜ்ஞாநவிஷோவாயவ்தி

௨௪ || ப்ரவ்ருத்திரோதமென்றாலும் இது வாக்யார்த்த ஜ்ஞாநமாகில் விதி விஷயமாகமாட்டாது. அவிதேய ஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷமென்பார்க்கு உபாஸநாதிவிதிவிரோதம் ஸாஷ்ட்ராதிஸித்தம், தத்த்வஜ்ஞாநமுடையவனுக்குப்பின்பு கர்தவ்யமான ஜ்ஞாநாந்தரமாகில் ப்ரவ்ருத்தியினுடைய விஷயக்ஷணாநுஷ்டாநவாக்யங்கள் சொல்லுகிறபடியே இதின் ஸ்வரூபம் ஸ்வீகரிக்கவேணும். ஸித்தோபாயஸ்வீகாரமென்ற பாசுரத்துக்கும் ஸித்தோபாயத்தையறிந்து அது தனக்குக் கார்யகரமாம்படி பண்ணுகிற விதி ப்ரவ்ருத்தஸாத்யநாபேக்ஷ ஸாந்த்ரஸாதநாதிகாரிக்ருத்யத்திலே யன்றோ தாத்பர்யம். அநிவாரணரோதமென்றது விலக்காதரோதமானால் ரக்ஷகனைவிஷயீகரிக்க இவன் முன்பு ப்ரவஶனாய் விலக்கினானாகில் ஸர்வேஶ்வருடையவிஶ்வரக்ஷணம் ஸங்கோசிதமாம். அபாயத்தாலே நிக்ரஹத்தையுண்டாக்கி விலக்கினானாகில் இவன் பண்ணுகிற ப்ரவ்ருத்தி ப்ரஸாதநமேயாகவேணும். ஸ்வரக்ஷணார்த்தவ்யாபாரத்தாலே விலக்கினானென்னில்; நிவ்ருத்திவ்யாபாரமான ஸாத்விகவ்யாபாரங்களிலும் ப்ரவ்ருத்திக்கயோக்யனாயிருக்கிற ஜாக்ரதவஸ்தையில் விலக்காதேயிருக்கும் போதும் ஸர்வேஶ்வரன் மோக்ஷப்ரதானம்பண்ணப்ரஸங்கிக்கும். அநுமதிரோதமென்றால் அது உபாஸகனுக்கும் துல்யம். அபிப்ராயத்ரி

ஸா-நீ ||மென்றுவிகல்பித்துத்வித்யபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (இதுவாக்யார்த்த ஜ்ஞாநமாகிலிதி) அவிதேயமானாலும் மோக்ஷஸாதநமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவிதேயேதி) த்விதீயபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (தத்த்வஜ்ஞாநேதி) ஸித்தோபாயஸ்வீகாரம் ப்ரவ்ருத்தியென்கிற பக்ஷத்திற்கு ஸமாதாநத்திலே பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார். (ஸித்தேதி) அநிவாரணரோதமென்கிற பக்ஷத்தில் முன்பு பண்ணின ஸ்வரக்ஷணநிவாரணம் ஸ்வவஶத்தாலேயோ அபாயத்தாலேயோ, ஸ்வரக்ஷணார்த்த ஸ்வவ்யாபாரத்தாலேயோ வென்று த்ரேதா விகல்பித்து க்ரமேண தூஷிக்கிறார் (விலக்காதரோதமித்யாரப்ய) ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபாரத்தாலே நிவாரணமென்கிற த்ருதீயபக்ஷத்திலும் ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபாரத்தால் விலக்காமை யதாகதம்சிதென்கிறதோ நிவாரணப்ரஸக்தியிலே விலக்காமை விவக்ஷிதையோவென்று விகல்பித்து க்ரமேண தூஷிக்கிறார். (ஸ்வரக்ஷணார்த்தேத்யாதிநா) அநுமதிரோத பக்ஷத்தை தூஷிக்கிறார், (அநுமதிரோதேதி) அபிப்ராயத்ரி பக்ஷத்தை தூஷிக்கிறார். (அபீதி) வேதாந்த ஶாஸ்த்ரமென்கிற ப

ஸா-கா ||ப்ரவ்ருத்திரூபமொராவர்தகத்வே ப்ரவ்ருத்தியோஜ்யஸ்வீகாரோபாயகம் ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வஸ்வஸ்வீகாரப்ரகாரோ தாத்பர்யமொன்றுக்கும். விலக்காதே த்ராஸ ப்ரதாநம் பண்ண ப்ரஸங்கிக்குமித்யர்த்த அநிவாரண ஸ்வரூபாதப்ரவ்ருத்தி ஸ்வீகாரோத்கிஷ்டோக்தம், அநுமதிரோத்ராஸ

ஸ்து|| த்ரம்வ திகாஞ்சநைமையிலுமுண்டாகையாலேஇவ்வளவேரக்ஷணீய தைக்குறுப்பாகாது. வேதநக்ருத்யமென்றால் உபாஸநாதிகளும் மற்றுமுள்ள வேதநவ்ருத்திகளுமெல்லாம் வேதநக்ருத்யமாகை யாலே இதுக்கொருவாசி சொல்லிற்றாகாது. வேதநனுக்குத்தானே வருமதென்று விவக்ஷிக்கில் உபதேசாதிகள் வேண்டாதொழியும். ஸாமாந்யவ்யாக்ருதவிஷயாநாத்ரமென்னில்; தந்தாம் ராஜ்யநா ரூபமாக வ்ருத்திவைலக்ஷண்யம் வேறுபடும். "வ்ரஜ" என்று விதேய மாய் ஸமுதகங்காதிநாதிகளன்றிக்கே யிருக்கிறவித்தை அதிகாரிவிசே ஷணமென்னவொண்ணாது. கதர்வ்யமாக விதிக்கிறவ வ்ருத்தி தனக்கே இப்படி யேதேனுமொரு கண்ணழிவுபண்ணில் உபாஸநாதிகளையும் இப்படி கண்ணழிக்கலாம். அப்போது இச்சேவங்களாலே உபாஸ நாதிகளிற் காட்டில் ப்ரபத்திக்கு வ்யாவ்ருத்திசொல்ல நினைத்து கலைக்க

ஸா-நி|| க்ஷத்தில்உபாஸாதிரூபவேதநக்ருத்யமோ ஸ்வதஃப்ரவ்ருத்தி நிஷேதநிஷேதாதி வேதநக்ருத்யமோஎன்றுவிகல்பித்து ஆத்யபக்ஷத்திலு த்தர மருளிச்செய்கிறார். (வேதநக்ருத்யமிதி) த்விதீயபக்ஷத்தைநிரா கரிக்கிறார். (வேதநனுக்கிதி) இந்தபக்ஷத்தில் ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்யாதிவி சேஷப்ரஸங்கமுமுண்டு விஷயஸாமாந்யபக்ஷத்தில் ஸாமாந்யவ்யாக்ருதவி ஷயஸாமாந்யமோ ஸாமாந்யவ்யாக்ருதவிஷயஸாமாந்யமோ ஆத்யபக்ஷத்தில் ப்ரவ்ருத்தியிலேவ்யவஸாநம் விசேஷம் க்ருத்வாத்விதீயத்தை தூஷிக்கிறார். (ஸாமாந்யவ்யாக்ருதவிஷயஸாமாந்யநேதி) வ்யாஸாங்கவேதந ப்ரவ்ருத்தி வேதஜாத்யாவ்ருத்யா நாநாவிதம் ப்ர ஸம்ஸிக்குமென்றுகருத்து. இனி ப்ரவ்ருத்திஅதிகாரி விசேஷணமென்கிறபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார். (வ்ரஜ இதி) ஸமாதிவேத்யா விதிஞானாக ப்ரவ்ருத்திவிஷய நயாக விதேயாஞானஹாநேர்ஸ் நாதிகாரிவிசேஷணம் ஜதிஸ்ரீ த்யாஸ்நேநயோக்த விரோதமென்றுகருத்து ஸவ்யபக்ஷத்திற்கும ஸா தாரண தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (கதர்வ்யமாகவிதி) உபாஸநா திகளையும் கண்ணழித்தால் வாசகமுண்டோ வென்றுவருளிச்செய்கிறார்

ஸா-கா|| உறுப்பாகாதித்யநேதநகநாஸ்த்யவிஅத்யாவ்ருத்திஸம்வர்வாத ப்ர திவனாசய்யஸ்வீகாரோபநிஷ்டக்கம். (உறுப்பாகாது) உபயாக்ஷ்ய நஸ வதீத்யசய்ய:. வேதநேத்யாராஹ்ய வேண்டாதொழியுமித்யநேதந வேதநக்ருத்யஸம்வாதவ ப்ரதிவனாசய்யஸ்வீகாரோபநிஷ்டக்கம். ஸாமாந்யவ்யாகேத்யாராஹ்ய வேறுபடுமித்யநேந விஷயஸாமாந ஸம்வாத ப்ரதிவனாசய்ய ஸ்வீகாரோபநிஷ்டக்கம். வ்ரஜேத்யாராஹ்ய ஒண்ணாதித்யநேந ஸமாதிவேத்யா விதிஞானாக ப்ரவ்ருத்திவிஷய நயாக விதேயாஞானஹாநேர்ஸ் த்யாஸ்த்நிஷ்ட நூஸ்விக்ஷகம். கதர்வ்யமாக உத்யாராஹ்ய நிலையாகக்கடவதுஉத்யநேநஸாமாந்யஸாமர்த்யா ஸாமர்த்யமாரோ

ஜ॥ட்டாது. ஸவிஷயஸ்வீகாரவிசிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸமுதாயமாகாநிற்கச்செய்தே இவ்வுபாயம் ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபேக்ஷமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணவேணுமென்றில்; இது ப்ரபத்திவிஷயியாலே ஸாபேக்ஷிதமாதல் ஸ்வவசநவிரோதமாகலாம். ஆகையாலீஸ்வரன் ப்ரஸாதநீயனும் ப்ரதாநமான உபாயம், ஸக்தி ப்ரபத்திகளிரண்டும் ப்ரஸாதநங்களாய்க்கொண்டு ப்ரதாநமல்லாத உபாயங்கள். இவை யிரண்டத்தொன்றிலே யதாதிகாரம் நிலையாகக்கடவது. ஸாபேக்ஷத்வத்துக்குபாயமாக விஹித்த ஸாதநாந்தரங்களை யிடையிடவேண்டாதபடி ப்ரபத்திக்கநந்தரம் ஸ்வீகாரம்பண்ணின ஶரண்யன் தவிர்ந்து நிற்கும் நிலையைப்பற்ற ஸமுதாயமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெங்

ஸா-நி॥ (அப்போதுஜதி) ஸவிஷயவிரோதக்ஷணாபத்தியென்றுகருத்து "ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ஸவிஷயஸ்வீகாரவிசிஷ்டமாய்க்கொண்டு உபாயம் ஸமுதாயமென்று ஸாதிக்கிறது. உபாய ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபேக்ஷமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணவேணுமென்று ஸமுதாயம் சொல்லுகிறதென்கிறபக்ஷம் நிஷ்டயா ஶாஸ்த்ரமன்றோவென்று ஶங்கித்துபரிஹரிக்கிறார். (ஸவிஷயேத்யாதிநா) வஸ்துத: ஸாபேக்ஷ உபாயே ஸமுதாயம் நிரபேக்ஷப்ரதிபத்தியாமாகில் "ஏகேநாப்யந்தராத்மநா" இத்யாதிவசநப்ரஸித்திவிரோதமாகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதநகலாலம் ப்ரஸஞ்ஜிக்கும் நிரபேக்ஷப்ரதிபத்தியாமாகில் "ஶரணம்வ்ரஜ" இதி உபாயவிதாயகஸ்வவசநவிரோதம் வருமென்று கருத்து. ஸவிஷயத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் ஶாஸ்த்ரவசநவிரோதம் வாராதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவைஇரண்டிதி) அதிகாரிபேதேந வ்யவஸ்திதமாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து. இனி ஸமுதாயத்திற்குயோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷத்வத்துக்கிதி) யதா நிரபேக்ஷோபாயஸாதநனவன் செய்விக்கச்செய்கிறவ்யாஜமாத்ரத்தை அவனோடொக்க வுபாயமாகவெண்டுகை உசிதமன்னென்றுஸமுதாயத்வமுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ' ப்ரபத்திக்கு இரண்டுயோஜநையிலும் ஶரண்யஸாதநாதிகாரணமான ஸமுதாயத்திற்கு ஶரண்யப்ரகார விஶேஷபரத்வஞ்சொல்லுகையே யுசிதமாகையாலே ஸாத்யோபாயாதி ப்ரதாபாயத்வ ப்ரதிபத்திவ்யபதேஶபரத்வம் ஸ்வரஸமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாபேக்ஷத்வத்துக்கிதி) ஜந்மாதிஸ்வாநம்

ஸா-கா॥ ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷம் ஸமுதாயஸ்ய ஸ்வயம் ஸமுதாய ஸாதநஸாத்ய கேவலஸ்வரஸ்யா ப்ராதாந்யாயநயவாக்யம் வெ... (ஸாபேக்ஷேதீத்யாதிநா) (நடுவேநிற்பஜத்யாதி)ஸக்தி நிரபேக்ஷ

ஸூ|| ஙனேயென்னில்; ப்ரபத்தியும் பண்ணி அநந்தரம் அதடியாக உபாஸநாதிகளும் அநுஷ்டித்தால் ஸஹாயமாகக் கடவனை ஸரண்யன் அகிஞ்சநனாய் விலம்பக்ஷமனல்லாத இவன் திறத்தில் ப்ரபத்திக்கும் தனக்கும் நடுவே நிற்பதொரு சுமை சுமத்தாதே இவன் சுமையைத் தன் குணங்களின்மேலே யேறிட்டு "ஸரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாயே த்யாநயோக விவர்ஜிதா: | தேபி ம்ருத்யுமதிக்ரம்ய யாந்தி தத்வைஷ்ணவம் பதம்" என்றும், "ஆறெனக்குநின் பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே குணவிசிஷ்டனை தானே நிரபேக்ஷஸாதநமாய் நிற்கும் நிலையை ப்ரகாஸயித்துக்கொண்டு ஸரணமாகவுடையென்று இங்கு சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படியே பரிபூர்ணனை தன்னை ப்ரபத்தி பண்ணும்போது ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளையொழிய வேறொருவதிகாரத்தை இதிலே விஷயாந்தரத்திற்போலே சொரிகிக்கொண்டு அதுவும் ஸாதநமான உபாயகோடியிலே நிற்கிறதென்றும்

ஸா-தீ|| போலே ப்ரபத்யநமும் ஸாதநவாயமாகையாலே ஸாத்ய விஷயத்தில் அந்தரத்தாலே ஸஹாயம் விஜிக்கையால் ஸாதநத்துக்கு உபாயாந்தர ஸ்தாநமுண்டுமென்று ஓராகாரமுண்டோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேஎன்னில் இத்யாதிநா) உபாயாந்தர நிரபேக்ஷமாய் ஸ்வீகாரத்திற்கு காரணங்காட்டுகிறார். (ஸரணம் த்வாமிதி) (ஆறெனக்கிதி) ஆறு உபாயம் எனக்கு நின் பாதமே ஸரணாக உபாயமாக நிரபேக்ஷோபாயமாக தந்தொழிந்தாய் என்றபடி. இப்படி ஸரணாகதோபாயாந்தர நிரபேக்ஷ ஸாதநஸ்யாந வ்யவஸாயமென்று சொன்னதுகூடுமோ, அது ஸரணஸப்தஸாமர்த்த்யத்தாலே தானே விஜிக்கையாலே அநேகஸப்தத்திற்கு அநந்யஸாதநத்வ யோஜநமோவென்ன யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படியே உக்தி) இப்படியே உபாயாந்தர நிரபேக்ஷ ஸ்வீகாரப்ரீதியிலே என்றபடி. இப்படி ப்ரபத்தி ஸ்வீகாராந்தர நிரபேக்ஷ ஸாதநமாகில் ஸாத்யாநுஷ்டாநம் ஸம்பவியாதோ, ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதிகளாலே அநு

ஸா-கா|| ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரபாவிபக்தியோகபர்வாநுஷ்டாயப்ராப்த்யம் பரம்பராஷ்டாங்கம் காரணத்வரபரஸா ஸக்தியோகாநுஷ்டாநநிரபேக்ஷ ஸாதநதீதிப்ரயோஜநதாவமதீத்யர்த்த:. (ஆறெனக்கித்யாதி) ஸ்வோபாயம் நாதஸேதுக்ஸ்வரணா வேவோபாயவேநாந ஜத்யர்த்த:. அயாநாக்ருஷ்ணஸம்பந்த்யாத்மபக்தவிஸிஷ்ட ஸாத்யாஸாதிநிஷ்க்ருதமய ப்ரபத்த்யோபாயாந்தரஸாநயபரத்வம் வேதத்ராஹ (இப்படியேபரிபூர்ணேத்யாதிநா) ப்ரபத்யாஜ்ஞாநாஜ்ஞா கைங்கர்யஸ்ய ஸாத்யாநுஷ்டாநத்வப்ரபேக்ஷிதம்

௨௦|| வினையைக்கழிக்கைக்காக ஸாக்ஷாதுபாயமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஸ்ரீஜ்ஞா
நிகளாலே அநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகாதிகளுமெல்லாம் ப்ரப
த்திக்குத் துணையன்று, இப்ப்ரபத்தியாலே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸமர்த்தனாயிரு
க்கிற நானொருவனுமே இவ்வுபாயத்துக்குப் ப்ரதிநிதியாய்
நின்றேன், இப்ப்ரபத்திஸமயத்தைப்பற்ற வேறொரு தேவைசெய்யவே
ண்டா அத்தேவையைத்துணையாகக்கொண்டு உன்னை நான்ரக்ஷிக்கப்புகு
கிறேனல்லேனென்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஜ்ஞாநகர்மஸங்காதிவிசி
ஷ்டப்ரபத்தியொழிய ப்ரபத்திபரிகரமென்று பேரிட்டுத்தனக்கு வே
றொரு ஸஹகாரிகாரணத்தைக் கூட்டவேண்டாவென்று சொல்லிற்றா
யிற்று. “யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம்” என்றும், “ப்ரப
த்தாவேவ நிரீக்ஷிதம் ப்ரணே” என்றும்சொல்லுகிறபடியே ப்ர
ணவப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதமான தெளிவில்லாவிடிலும் யதாஶக்தி
அநுஷ்டாநத்தாலே காயஞ்செய்கிற இவ்வுபாயத்துக்கு வேறொரு

ஸா-வி || ஷாநமானாலும் பரிகரபேத தந்துஷ்டாநமில்லையென்றிஸ்
ஆனாலும் ஸ்வோபாய விசேஷணமான ஸாங்கப்ரபத்திக்கிதர
ஸாபேக்ஷத்வமாகமாட்டாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜ்ஞா
நாதிநேதி) இப்படிஸ்வோபாயத்திற்கு ப்ரபத்திப்ரவ்ருத்திஸாபே
க்ஷம் சொன்னாலும் ப்ரபத்திக்கு ஸாபேக்ஷம் சொல்லவில்லையே
ஸ்வோபாயஸ்ய ஸாபேக்ஷத்வ தத்ஸம்பந்தமென்றில் ஸ்ரீநாராயணா
த்ம ஸாபேக்ஷமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ற ப்ரபத்திக்காந
ந்யஸங்காதாத்ம ப்ரத்யக்ஷ ஸாபேக்ஷம் ஸமிதமென்றருளி
ச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) இவ்வர்த்தத்தை ஸௌபத்திகந்யாயத்தாலே
த்ருடீகரிக்கிறார். (யேநகேநாபீதி) இப்படி ப்ரபத்திபரிகராந்த
ரபேக்ஷையாகில்பெருமாள்ஸமுத்ரத்தை ஶரணம் புகும்போது
ஸ்ருஷ்டவதித்திலும் த்ருணாஸ்தரண ஶயநாதிவாஸாதி ரக்ஷ

ஸா-ஸ்வா|| த்ரத ஸ்வயம்ப்ர யோக்கயேஷு பரநுஷ்டாநம் நத
ஸாநந்யாஸஸஹகாரித்யேஷ்யாம (ஸ்ரீஜ்ஞாநிகளாலே...த்யாதி)
(தேவை) ஸஹஸ்ர கதவர்ஜ். உக்தஸம் ஸௌபத்திகந்யாயேநாவ்ய
வாதயதி (யேநகேநாபீத்யாதிநா) ஸ்ரீநாராயணஸங்காதாத்மாம
ஸிவிஷயவிஶத ஜ்ஞாநஸாமேவ ஸாமாந்யஜ்ஞாநவஹிவக்த ஸக்ருதா
த்மாரமேணாவி ஸமாதநெ ஸமவத ஸ்ரீநாராயணஸங்காதாத்ம
ரிக்தாநபேக்ஷஸ்ய ஸௌபத்திகந்யாயஸித்தத்வம். நநிதரா
நாராயணஸங்காதாத்மரிக்தாநபேக்ஷஸ்ய ராமவப்ரஹ்மாஸ்த்ராத்மநா
ஷ்டிதஶரணாமதிப்ர திவாதகராசிய ஸாரதவிரோதம். தத்ர ஸமாஸ்
ரண திராஸாரஸ்வாதி நியமாஸாரணாவேக்ஷணீயத்ர தயோஸ

ஸ॥பரிகரத்தைத்தேடப்ப்ரஸங்கமில்லையிறே. "ததஸ்ஸமாரோபயாம் ஆஸ ராமஸ்ய ரவிதேஜஸ: । ஸர்வாம்ஸ்தாநப்ரஸாதநாந் தாரகாபயா பரிக்ஷநம் ॥ ஸத்யம் ப்ரதிஜ்ஞாய ப்ரதிபத்ய மோக்ஷ ப்ரயம்" என்று பெருமாள் ஸமுத்ரத்தைப்பற்ற ஶரணாகதிபண்ணின விடத்திலும் "ஸராஜா ஸாகரம் ப்ரோக்தோ தேவஸேஷ்ஸமாக்ருத: । ஶரண்யம் ஶரணம் கச்சேத் தத்ர நாராயணம் ஹரிம் ॥ ஸநாதநோ நிராஹாரஷட்ரோத்ரேண ஸ்ரீமாரய: । ப்ரபத்யே ப்ரபத்யே ராஜா தேவம் நாராயணம் ப்ரபு:" என்று ஸங்க்ஷேபரூபமான த்வயத்திலே ப்ரபத்திப்ரகரணத்திலுஞ்சொன்ன ப்ரகாரங்களுமெல்லாம் ப்ரபத்திக்கங்கமன்று. இவ்விரண்டிடமும் ஸபரிகரப்ரதிபாதநப்ரதாந மாகையாலே அங்கந்த நியமங்கள் சொல்லப் ப்ராப்தம். இப்படி ஸா

ஸா-நீ॥மான ஸிஷ்டஸம்மதாநுஷ்டாநம் ஸம்ப்ரதாயத்திற்குமாகப் ப்ரபத்திக்கிச் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தத்ர தத்ர) ப்ரபத்திக்கிதமன்றாகில் அங்குபரிகரவிஶேஷம் சொல்லுவா னேனென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டிதி) அவ்விடம் ப்ரதிபாத நரூப ப்ரதாநமாகையால் ப்ரபத்திப்ரகரணமல்லாமையாலே விரோ தமில்லை என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸாங்கப்ரபத்திரூபம் ப்ரபத்திரூப மாகில் அவ்விடத்தில் வாஹ்யாஹ்ரம் த்ரிராயாதம் கஜவிகரணம் த்ரிரா த்ரநாப்ரஸாரணம் இத்யாதி நாஸாக்ரபாதநம் த்ரிஸந்த்யஸ்நாநம் யத்ராஸக்தி ததா ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமஸ்து தாத்ராவ்ருத்திரிதந்த்ரம் மவியிகூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிதி) இப்படி ஸர் வேஷாக்ஷ்ய ப்ரதிபாத விஶேஷாநர்த்ரா ப்ரபத்திவ்ருத்திக்ஷாமம ஸாங்க ப்ரதாநவிதி என்றுகருத்து. இப்படி ஸகலஶ்ரோதாநுகு

ஸா கா॥ ந்யாஸாதிகரணமஸவப்ரதிபாதநாஸவிரோதஇத்ய விப்ரயநாஹ. (தஸ்மாதிரேத்யாதி) நநு "மஹர்ஷேந"இத்யத்ர ப்ரதிதிதேஸதயா "நஶஸ்த்ரஜாநாதிந" இத்யத்ர நஸ்ஸ்காரஸ்ய ஸந்த்யாஸஸ்ய ஜகாமஸ்ய "ஸகோவிந்த்ரேஷ ஸாங்கத்வப்ரண ஸோதஸமஸ்யோவஸ்ஸ்யேந தாத்ய: । தஸாஸ்வேஸ்ய ப்ரநேதிஜந் க்ருஷ்ணப்ரணாமீநவாநமஸ்வாயே" த்யாதிஷு ஸாங்கதக்ஷநவிஶேஷ ணாக் தேநரவேக்ஷ்யாணுஜ்யத இத்யத்ர "விநதவியமஸ்ரேத" த்யாதௌ ஸதேஷாவஸ் நஶ்ஸ்மாஸ்ஸ்ஸ்வஸஸ்யேதந ஸாங்கப்ரணாம ஸ்ஸ்ய ஸந்த்யாஸஸ்ய ப்ரணாமவிஶிஷ்டஸ்ய நியமகோஸாவாக்ஷர ந்யாஸாதிரிக்தஸ்ய ப்ரணாமஸ்த்ர விவக்ஷித இதி நதேநரவேக்ஷ்ய விரோத இத்யவியநாஹ (இப்படி ஸாங்கதேத்யாதி) நநு "யாம் ஸ்ரீயம் காமதேஹாஶ்ரவதோவ நாஸ்திகம் । ஸவஜிஹ்வாயா

ஸர்வஜ்ஞ ஸூக்திகளிலுங்கண்டுகொள்வது. இங்குச் சொன்ன ஸாங்கோபாங்கமான அதிகாரங்களொழிய வேறொரு நியமங்கள் வேண்டா, ஸமர்த்தனான ஸ்ரீமத் பரம்பரையாகிய விஷ்ணுபக்த ஸமாச்ரயணாதிகளுக்கு ப்ரஹ்மாதிகள் முதல் க்ஷத்ர வைச்ய சூத்ர கிராத சண்டாளாதிகள் வரை அதிகாரம் ஸர்வ அர்ஹதைகளாகிறபோது அப்போதை ஸாங்கோபாங்கங்களையொழிய வேறொரு உத்க்ருஷ்டதையைச் சொல்லக்கண்டிலோம். க்ஷணகாலவர்த்தியாய் நிரபேக்ஷமான ஸத்வோத்ரேகத்தாலே கடுக அவ்வோ ஸமர்த்தருக்கு அவ்வோ ஸாபேக்ஷதவஸிதியுங்கண்டோம். இப்படி ஸர்வ

ஸா-ரீ ‖ ஸாங்கோபாங்கம் த்ரிவித அதிகாரநிரபேக்ஷமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸாமர்த்யம் அதிகாரஸாமர்த்ய நிரபேக்ஷமாய்க்கொண்டு ஸாங்கோபாங்கமான நிரபேக்ஷமும் ஸம்பவியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கிதி) ஸத்வஸத்வாச்ரயத்தில் ப்ராதிலோம்யமாக ஸாங்கோபாங்கம் விஹிதமாகையாலே அதிகாரநிரபேக்ஷம் த்ரிவித விஷயதயா அவச்யமென்று கருத்து. ஸத்வாச்ரயத்தி லில்லாவிட்டாலும் ஸத்வகரணாதாரத்தில் அதிகாரம் சொல்லித்தாகிலதுவும் ஸாபேக்ஷமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸமர்த்தேதி) ஸாமர்த்யம் ஸத்வவ்ருத்திக்கு அதிகாரமாபேக்ஷை இல்லாவிட்டாலும் அவிளம்பேந ஸமவஸிதியில் அதிகாரந்தான் ஸத்வவ்ருத்தி தான் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (க்ஷணகாலவர்த்தியாயிதி) ஸாத்விக ஸஹகாரஸம்பந்தத்தாலே அதிகாரவிளம்பமாக ஸமவிளம்ப மில்லையென்று கருத்து. ப்ரபந்நாசார்ய வ்ருத்தியிலிப்படி கூடினாலும் அதிகாரபரதந்த்ரர் ஸர்வ ஸர்வாசார்ய வ்ருத்தியில் ஸ்வதந்த்ர அதிகாரமில்லையாகில் ஸாபேக்ஷதகாலத்திலே ஸமவஸிதி கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸர்வேதி) த்ரு

ஸா-ஸா ‖ தஸ்மிந்யாஸ்வ அதிகாரஸம்சய: ‖ உபவீதம் ஸ்ரீவாஸுதேவஸ்ய வாங்மயம் நிரூபணம் ‖ ஸவித்ர ஸாமர்த்ய ஸத்வஸம்ஸ்பர்சித ஸம்ஸ்வரூபவிஷய ஸம்ஸ்க்ருதிரிராவஸ்தாத்ரய கரணை ஸர்வஸ்ய ஸத்வேன வேதவேத்யேக ஸமஸ்த ஸம்ஸ்காரஸ்ய த்ரவ்யேக்ஷிதத்தி நிரபேக்ஷ்ய ஸ்தாவரத்வ ததத்வ ஸந்தேஹேஷாம் ஸ்வாநாமாநதாநாம் நந்தோஷா நிரவத்யே க்ஷிதவ்யாபேக்ஷ தத்வ ஸர்வாநாமுக்த த்ருஷ்டிகாக நதவேக்ஷிதத்தி ஸர்வாசார்யவ்யவஹிதே நிரபேக்ஷ்யாவதாரத ஸம்ஸ்ரயணாஹ (இங்கு ஸத்வஸத்வாச்ரயாதீதி) ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யே வ்யபதே. தயங்கீ ஸ்வயம்வரம் ப்ரபத்திவாக்யம் வந்தா. ராக்ஷஸீ த்ரிஜடாஸம்வாதித்தாத் ஸ்ரீ ஸேவ ஸ வஞ்சனா விபீஷண: ஸுமுகோ ஸ வஞ்ஞ:. க்ஷத்ரபந்து ஆச்ரயாதி 'ஸுமுகோ ஸ க்ருஷ்ண

௨௰ || க்ஷாமப்ரவ்ருத்தியிலும் இவன் கோலின காலத்திலே ஸமஸ்திக்கு க்குறையில்லை. இது "ஶரணம்" என்கிறவர்களுக்கும் தாத்பர்யம். "வ்ரஜ" என்கிறவிடத்திலே பரிகராநுஷ்டாநமாகச்சொன்னபொருளிலே ஸ்கந்தத்திலிந்தயோஜனை நஷ்டவ்யாகரணாப்யுமாகக் கடவது. இதுக்கு அப்ரஸ்தாவம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். ஸகலத்துக் கிது பொருளானால் "வ்ரஜ" என்கிற விதுக்கங்கு சொன்னவ

ஸாதநீ|வ்யாய த்தமிலையென்றுகருத்து. ஶ்ரேஷ்டாப்யப்ரவ்ருத்தியில்அநயமு திரோகாம்ய ஸ்வயத்நாபேக்ஷநத்தாலே ஸமஸ்தியுண்டானாலும் அதீம் ஶ்ரியஶ்ஶரணாப்ய ப்ரவ்ருத்தில் ஸாதநாந்தர பரிகாராநுஷ்டாநமில்லாவிட்டாலும் அவஶ்யம் ஸமஸ்தியுண்டென்கைக்கி ப்ரமாணமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஜதி) "ஶரணம்" என்கிறதுவைதப்ரகார ஶோகநிஷேதமாகையாலே பரிகராநுஷ்டாந ஸமஸ்திஸம்பாதிப்ர யாஜ்ஞஶோகமும்நிவர்த்யமென்றுகருத்து. இப்படி ஸகலத்திற்கு பரிகராநுஷ்டாநத்தின் தாத்பர்யமாகில் பதவும்"ஸர்வ யஜ்ஞாநு வ்ரஜ" என்கிறதற்கு ப்ரஹ்மாஸ்த்ர விஶ்வாஸம் சொன்னபடியாலே ஸாதநாந்தரம் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (வ்ரஜேதி) அப்ராப்தியில்லாமையாலே த்யாஜ் யத்வங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்.(இதுக்கிதி) ஸகலத்திற் க்கு ப்ரஹ்மாஸ்த்ராப்யவலக்ஷத்தில்"வ்ரஜ"வென்கிறதுக்கு ஸாதநாந்தரம் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(ஸகலத்து க்கிதி) இப்படி ஸகலத்துக்கு ப்ரவ்ருத்தியில்உபாயாநுஷ்டாநமும்

ஸடீகா || ப்ரபதனம், ஶரணாகதிஸ்யாத்மநிக்ஷேபம் ப்ரபதனம், ஶரணம் ஶ்ரீயத்வாஜ்ஞைவ ப்ரபதனம், பாணிவாஸ்ய ஶரணாகதிஸ்வயமேவ ஸ்தாநிதேவ ப்ரபந்ந:, தேவாஸ்ய யஜ்ஞாஸ்ய ஶ்ருஷாணாமப்ய ஶரணாகதாஸ்ய தேவ விஷ்ணும் ஶரணம் கதா:. ஸர்வேஷ்வஸ்ய ஶரணாஜிதேந ஸர்வ ஶரணம் கத:, ஸ்ரீ ஶம்கரஶாநதேஸ்ய வசன விஶ்வாஜித ஶரணம் கதா, கிராதம் கபோதம் ஶரணம் கதம், காகம் ராவணம் ஶரணம் கதம் கபோதஸ்ய ஶரணம் கதம், அஸாவாதிஶப்தப்யம். ஸஷாம் ஶரணாகதிப்ராபகப்ரகரணேஷு ந கோபி யஜ்ஞஸ்ய நஷ்டேத்யா ஶ்ரூயதே ஜகத்யம். ஸகலஸ்வே ஸ்வயாநுஷ்டாநம் நாஸ்தி ஸமஸ்தக்ஷம் ஶோகநிவ்ருத்திஸமர்த்திகஸ்ய(இது"ஶரணம்" ஜகத்யாதிநா) ஸாவஜ்ஞபதி "அநம்ஸாவோ யஜ்ஞாநா"மிதி ப்ரஹ்மாஸ்த்ரபோயகத்யோக்த நக்ஷாஸம்பந்தநாஸாதநாந்தரம் ஸாஷாத்த்வாத் (வ்ரஜேத்யாதி) (இதுக்கப்ராப்தேதி) "ப்ராப்யோஸ்ய ஸ்வேபாக்ஷ்வ ஸ்வப்ராயாந்நிவாரணம் | ப்ரபந்நஸ்யாஜ்ஞைக்ய

ரம் || ஸாதநங்களைக்கொள்ளவுமாம். ஸம்ஸ்கார வ்யவஸ்திதத்வமாவது ..... நாதிகளானவங்கிகளையும்இவற்றின் ஸம்ஸ்காரங்களான யஜ்ஞாதிகளையுங் கழிக்கிற விப்பொருள்களில் இவ்வேகஸம்ஸ்கம் ஸாரண்யமே விசேஷித்த படி யென்னென்னில்; ககிஞநன் பக்கலிலே இவை ஸ்வஸாதநமாய்க் கொண்டு ஸாரண்யத்தோடு துவக்கற்றமை காட்டுகைக்காக. "ஏகம்" என்கிறது "ஸர்வதர்மாந்" என்கிறகிழில் ஸர்வஸம்ஸக்தையும் "ஸர்வபாபேப்யோ" என்கிற மேலில் ஸர்வஸம்ஸக்தையும் பார்த்

ஸா-நீ || ஸம்ஸ்காரஸ்தாநீயமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸாரண்யவிசேஷணமாகாதே, ஸம்வ்யாக்தவ்யகாரணஸார ணத்துக்கு ..... அப்போது ஸ்வஸாமர்த்தியிலும் ..... ஸ்வஸாதந்யத்தோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செ ய்கிறார். (ஸம்ஸ்காரேதி) (ககிஞநேதி) அது ஸ்வயாதார ஸம்ஸ்கார ஸ்தாநமென்றபடி. விஹிதமான ஸம்ஸ்கார வ்யவஸ்திதத்தில் ஸ்வதந்தரஸம்ஸ்காரதார நிரபேக்ஷமென்று விசேஷிக்கையாலே ஸ்வஸ்தத்துக்கு ஸ்வயாதார ஸம்ஸ்காரதாரகம் ஸித்தமென்று கருத்து. ..... கஸம்ஸக்தத்துக்கு ..... ஒருஅதிசயம் சொல்லாநின்றுகொண்டு ..... மருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வ யஜ்ஞாதிதி) ஸர்வஸம்ஸ்வத்திஸம்பந்தாதத்தாலே ..... விசேஷ

ஸா-கா || ..... ஸம்பந்தஸம்ஸர்வஸா ..... || ..... ஸர்வஸம்ஸர்வஸ்ய ..... (அங்குசொ ன்னஸாதநங்களை ..... ஸர்வ ..... ஸாவஸாந ..... ஸம்ஸாரம் | ஸர்வயஜ்ஞ ஸம்ஸ்காரஸ் ..... ஸ்வதந்த்ரஸம்ஸ்காரஸ் ..... ஸாதநாயிகாரண்ய ..... ஸம்ஸ்காரஸ்வ ..... ஸ்வதந்த்ரஸ்வரத்திதமநபேக்ஷ ..... ஸாதநாயிகாரண்யதீதி ஸம்ஸ்காரதி (ஸ ..... ஸம்ஸ்காரேத்யாதிநா) (இவற்றினித்யாதி) ..... ஸ்வஸாதநதயாநுஸ்வாஹித்ய ..... ஸாதநாயிகாரண்ய ..... ஸர்வ ஸ்வஸம்ஸ்வத்ர .....

ரம்॥ திவ்யைகஶாஸ்த்ரம் ஸர்வஶாஸ்த்ரத்துக்குப் ப்ரதிஸம்பந்தியாய் நிற்கிறதென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அப்போது “ஸாங்க்ஷேபேண ஸர்வவேதா³ர்த² யேந யேநேஷ்டஹேதுநா | ஸம்க்ஷ்யதாமஹமேவேதி சரமஶ்லோக ஸங்க்³ரஹ:”. இத்தாலே என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; “யதே²ந்த³காரக காலேந நவஸாஸ்த்ரம் ஸாயநாந்தரே: | ப்ரக்ஷாலநா யக்ஷாம்ஸேந யோகேநைவ ஸக்தித: ॥ ப்ராப்தே சரமயாக யதாநாவஸ்தே யதி: | தேந தேநாப்தே தத்³ ஜ்ஞாநேநைவ ப்ரஹ்ராஸேந ॥ சரமார்த²வ தேநைவ ஸாத்⁴யதே பரமோக்ஷத:” என்கிறகட்டளையிலே தனக்கநிஷ்டங்களாயிருப்பதே தேனுமொரு ஸாத்⁴யங்களைப்பற்ற அவற்றுக்கநுரூபமாகத் தனித்தனியே ஶாஸ்த்ரங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களில் ஜ்ஞாநாபா⁴வத்தாலேயாதல் ஜ்ஞாநமுண்டாயிருக்க ஶக்த்யபா⁴வத்தாலேயாதல் இவையிரண்டுமுண்டாயிருக்க விளம்பாக்ஷமத்வத்தாலே யாதல் ரோகித்த வயிகாரியைப்பற்ற அவ்வுபாயங்களொன்றிலும் நீ யலையவேண்டா, அவை தனித்தனியே தரும் ஸாத்⁴யங்களுக்கெல்லாம் ப்ரதிநிவஸ்க்ருதனான நாமொருவனுமே யமையுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. பலவிஷயங்கள் தாவல்ல ஶாஸ்த்ரத்தையெல்

ஸா-நி ॥ விதியுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாங்க்ஷேபேணேதி) “ஸர்வஸ்யாஹமேவ” திவோபாயாஹம் விவக்ஷிதமாகில் ஸாயிதமன்றோ, தத்தத்ஸாத⁴நாநாமநேகத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ஸர்வேஷ்டம் ஸாமம் வாருதோ, தகிலநவிஷயத்தில் மோக்ஷ ஸாத⁴நாந்தரநேகத்வம் விவக்ஷிதமென்றில் உபாயாந்தர ஶக்தரான நாயக்ஷுதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ரோகாவாவம் ப்ரஸம்கியாதோவென்கிறவபிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) இப்படியர்கில் ந்யாஸமே ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதிகொடிபாகதோற்றுகையாலே ஸாகல்யவிஶேஷித ஸிதோபாயத்திர்க்கு ஸர்வாபீஷ்ட

ஸா-கா॥ ப்ரவ்ருத்திகாநாம (ஸர்வாபீஷ்டப்ரதிந்யாஸிநா) ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஜ்யோதீநாம் ஸாத்⁴யபா⁴வேதஸம் ஸாராஜ்யாதிமோக்ஷாந்தே ஸாவேகவல் ஸாயநீத்யஸ்த். ஸாக்ஷேப³வாநேகாஸாயநஸ்வாஸம் ஸம்ஶ்ரும் “காருண்யாதிஸாரக்ஷயஜரக்ஷவாதமோக்ஷ ரோஹாந்தமெத்ராத்ரமதிகஷ்டஸ்யமோக்ஷஶ்ரீம் கண்டநாஸாக்ஷிரோமாந்து | யேவா நேத்ரக்ஷத்வாக்த்வா ஸ்ருதிவிக்ருதிஜாவ்யயவஸக்திஜோநாஸ்தம் ஸ்தோத்ரமாநரோஷாந்து ப்ரஶ்யதியம் விசஶைநிமாயா: ॥ ஷண்ணாங்கம் ஸராஜம்வா ரோமாஜம்வாவிமேஜம் | நாஸ்திஹேஷஜஞந்த்ருநாராயண ரஸாயநா” நித்யாத்யக்ஷஷய ஸ்தோத்ரஸ்ய நிரஸ்தி (பலவிஷயங்களித்யாதிநா) நவேகவேகஶாஸ்த்ரமவஜ்ஞேஸாய

ஶ்லோ||லாம் இஸ்ஸர்வௌஷதமொன்றுமே தரவற்றுகையாலே நீ ஔஷதாந்தரங்களுக்கலமரவாதே யிந்த ஔஷதமொன்றையுமே யுபஜீவிக்கவமையும், இது உனக்கந்த ஔஷதங்களாலே கழிக்கப்படும் வ்யாதிகளெல்லாத்தையுங் கழிக்கும், உனக்குப் பின்பு ஸர்வதோஷங்களையும் ஸாஜிக்கலாம், நீ ஆரோக்யத்தையும் தோஷங்களையுமிழக்கிறோமென்று வெறுக்க வேண்டாவென்று சொல்லுமாப்போலே யிருக்கிறது இச் சரமஶ்லோகம். ஸர்வஸௌலப்யஸீமாபூமியான வேகஸ்தலமும் ஸர்வோபாயஶூந்யாநாத்தாலே ஶரண்யனை விஶேஷித்துக்கொண்டு நின்றுளும். "ந்யாஸமேஷாம்" என்கிறபடியே வ்யக்தியொன்றுமே ஸர்வபலப்ரதாந ஸாதநத்திலும் விதிக்கப்படுகிறதென்று ஸூசிக்கும். இத்தால் ப்ரபத்தி வ்யாப்திகளுமிப் ஸமவ்யாப்தி பண்ணலாமென்றதாயிற்று.

ஸா-ஸ்வா|| வ்யக்திகொடிஸம்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (பலவிதி) (அலமரவாதே) ஸம்ஶயப்படாதேயென்றபடி. ஔஷதோபஜீவநம் போலே ஶரணவரணம், பலஔஷதம்போலே ஸகிராதிகோபாயாம்தரங்கள் ஔஷதஸாதநங்களும் ஶரண்யனும் என்றபடி. இப்படியாகில் "தேந ஏதாநி தபாம்ஸி ந்யாஸமேவாத்யரேசயத்" என்று ந்யாஸத்திற்க்கு ஸர்வஸாதநத்வஞ் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஸௌலப்யதி) ஶரண்யன் ஸாக்ஷாத் ஸர்வஸாதநங்களிலும் ஸர்வஸாத்ய ஸாக்ஷாத் ஸர்வஸாதநதயா விஹிதத்வ வேஷத்தாலே ந்யாஸம் ஸர்வஸாதநமென்று ப்ரஶம்ஸைசொல்லுகிறது ஶரண்யனுடைய ஸர்வஸாதநத்வம் நிர்வஹித்துக்க பத்திக்கே வ்யக்திஸாத்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வஸாதநதயா ஸமவ்யாப்தியாநக்கூடுமோ, ஆதார வ்யாபாரத்துக்குக்களுக்கு ப்ராணம் ஸ்ருதிகளென்று த்ருஷ்டாந்த தேவதாந்தரஸ்தானம் சொல்லுகையாலே ஸமவ்யாப்தி கூடுது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) தேவதாந்தரஸ்தப

ஸா-ஸா|| ந்யஸ்ய ஸர்வாத்மஸ்வரூபாதிப்ரஶ்ஸாந்யாஸஸ்ய ஸர்வஸ்வஸாத்யஸாதநத்வவிஶிஷ்டஸ்யாதித்வாத் ஸாந்யாஸப்ரஸஞ்ஜஸ்ய ஸர்வஸுக்ருதப்ரயோஜநஸ்ய ஸர்வாந்யாஸஸ்ய ஸர்வஸாதநத்வம் ஶ்ருதிஸித்தமஸ்ய (ஸர்வஸௌலப்யாதிநா) ஸர்வோபாயவிஶேஷதந்தஶரணாகதி வியாபகே ஶரீரே ஶரணாகதே ஸர்வஸாதநத்வேபியந்வ்யஸ்யதித்வாத் "ஸத்ஸங்கநாத்ஸஸ்ஸிம் பரிவாரணம் ஶரணாதி" த்ருஷ்டாந்தோக்திஸமானாதிகரணவைகல்யாபாவோ தேவதாந்தரஸமநவ்யாப்திஸமத்வஞ்சியானம். (இத்தால் த்ரிகத்ரிகாதி) ஸர்வம் ஸாந்த்ரஸ்ய ஸர்வஸமத்வாந்த்வ

௨௭॥ அப்போது “ஸ்வயமேவ ப்ரபத்யேத ஶிஷ்யம் வா தேஶிகோத்தமஃ | நாராயணாய ஶிஷ்யாய ததப்யேவ ஶிஷ்யதே ॥ ஸர்வம் ப்ரபத்யதாம் வா ஶிஷ்யஸ்ய ப்ராப்தம் | நாராயணாத் ப்ரத்யஶோ ஶிக்ஷணாத் ப்ரபத்யாதிஷோ” இத்யாதிகளிற்படியே நித்யநைமித்திகங்களில் விஶேஷணமாய்ப் புகுமளவொழிய மற்றும் ஸர்வகர்மங்களிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமற்றிருக்கை யுசிதம். மோக்ஷத்துக்கு உபாயாந்தரநிஷ்டர்களாய் உபாயவிரோதிகளைக் கழிக்கவேண்டுவார்க்கும் இப்ப்ரபத்தி பண்ணலாம். ப்ராப்திவிரோதியைக் கழிக்கவேண்டுவார்க்கு மிப்ப்ரபத்திதானே யமையுமென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸகலபலஸாதநத்வமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ப்ரபத்தி உபாயவிரோதியைக் கழிக்குங்கட்டளையை ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் த்விதீயயோஜநையிலே யருளிச்செய்தார், ப்ராப்திவிரோதியை

ஸா-நீ॥ ணமேகத்வமென்று நிவர்த்யமில்லை என்று கருத்து. இப்படியாகில் த்ரிவர்ணாதிகளுக்கும் ஸமஸ்தப்ரபத்திபோலே ஸமஸ்தவர்ணர்களுக்கும் ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தமாக தேவதாந்தராஶ்ரயணம் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போதுஉக்தி) நித்யநைமித்திகங்களிலும் அந்தர்யாமிதேவதாந்தரங்களையும் ப்ரஸம்பந்தமோவென்றதிலே இப்படி ஸகலபலஸாதநம் ப்ரபத்தி என்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது “ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்று மோக்ஷமாத்ரஶ்ரவணங் கூடுமோவென்றவர்க்கு ஸர்வபலமோக்ஷணமென்குற வஹிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். (மோக்ஷத்துக்கிதி) இப்படி ஸர்வபலஸாதநமுண்டாகில் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் சொல்லவேண்டாவோ அங்கும் த்விதீயயோஜநையில் சொல்லித்தென்னில் அங்கு உபாயவிரோதிநிவர்த்தகத்வமுஞ் சொல்லித்தன்றிக்கே ப்ராப்திவிரோதிநிவர்த்தகத்வஞ்சொல்லவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்யாதிநா) இப்படியாகிலிரண்டிடத்திலும் இரண்டாகாரஞ் சொ

ஸா-ஸா ॥ ஶக்தாநாம் ஸாதநந்தோஷாந்தராந்தஸாதநம். (மோக்ஷார்த்தத்துக்குஉக்த்யாதிநா) ஸர்வஸாதநஸாத்யஸாதநஸாத்யம் ஸாங்கம் ஸாயிகமெ. (இதில் ப்ரபத்த்யாதிநா) நநு ஸா ஷ்யகாரைஃ மோக்ஷஸாதநஸாதநமோக்ஷமாஶ்ரயஸ்யாதீத்ரூ ஸர்வஸாதநநிஷ்டிதம் கிம ஶாஸ்த்ரதிதி ஸ்ரீபாஷ்யே ஸாங்கஸாதநயோக்ஷ்யம் ஶேஷம் ஸத்யமநந மோக்ஷஸாதநயோக்ஷ்ய வ்யாஸவிரோதயஶ்யாதிஷு “யசேஷ்டாஸ்காரகோ” தாரோ, “தேநநவநாமேத த்ஷ்ட்யாஸ்மேநவே” த்ர்யா ஷ்யு வ செந்ஃ விஷஸ்ய ஸாவம் ஸாயநக வேஸா ஷியாஸஶாஸ்ரணயோஸ்ரஷ்யகாரைஃ ப்ரஸ்ரணா ஸங்காவி

௭௦ || க்கழிக்குங்கட்டளையை மத்யத்திலேயருளிச்செய்தார். இவையிரண்டி டத்திலுமொன்றைசநாதரித்துஒன்றையருளிச்செய்தபடியன்று. இரண் டிடமும்ஸாமாந்யஸாபேக்ஷமாகையாலிவ்வுபாயத்தின்ஸ்வபாவத்துக்குசாஸ் ரணவாரம். ப்ரபத்தியில் ஸ்வ வைலக்ஷண்யத்தால் ஸ்வரூபமாயும் நிற்குமாப்போலேஇப்ப்ரவ்ருத்திகளிற்காம்யமில்லைவிஷயத்திலே ஸ்ரக்த்யம்சமுமாய் அயோக்யத்தில் ஸ்வதந்த்ரமுமாயிருக்கைவசநபலத்தாலேஸித்தம். இப்படி நியதாதிகாரமாக ஸக்தி ப்ரவ்ருத்திகள் விகல்பித்து நிற்கிற நிலை "ஸக்த்யாபாவயோர் வாபி ப்ரவ்ருத்யா வா ஸமாக்ரித" இத்யாதிகளிலே ப்ர

ஸா-ஹீ||ல்லவேண்டாவோ, வர்ணகாகாரஞ்சொல்லுகையாலே சநாதநாசாரம் ப்ரஸம்ஸியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடத்தி லுமிதி) சநாசாரதோஷாதகமன்றுகில் ஸ்வப்ரயோஜந ஸநாதநாசாரத்துக்கு நிவர்த்தகமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடமுமிதி) ஸ வர்ணாதிகாராநுஷ்டாநம் ப்ரபத்தியைப்போலே யாகையாலே தத்தத் வர்ணைகஸமஸ்தநிஷ்டாநுஷ்டாநங்களை என்று கருத்து. இ ப்படியாகில் ப்ர வ்ருத்திக்கு அங்கமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ப்ரஸம்ஸிக்கை யாலே விரோதம்ப்ரஸம்ஸியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரபந்ந ரீதி)(வசநதி)"ஸாதநஸ்வர்ணஸ்ய ஸர்வகாமஸ்வாநுவர்த்திநே" த்யாதிவசநஸித்தமென்றபடி. "ஸர்வதர்மாந்" என்கிறவசநத்தில் ப்ர வ்ருத்திபரமாயுமந்யாபேக்ஷையாகையாலே ப்ரபத்தியில் போலேஸ்வா தந்த்ர்யாஸக்தஷ்டவசநம்வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) ஸ்ரீபாஷ்யத்தாலே "ப்ராணம் ஸ்வாமிநம் வ்ருணுயா" இத்யாதி வாக்யம். "ஸக்த்யா வாபயோர் வாபி" இத்யாதிவசநத்தாலே ப்ர வ்ருத்தி ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லில் "ஸர்வக்ஞாநந வாக்ய" இத்யாதிவசநத் தாலே ஸர்வக்ஞாநாதிகளுக்கும் விகல்ப ஸக்த்யம்ஸாங்க

ஸா-கா||விரோதம்ப்ரஸ்யதே. (இவைஇரண்டிடத்திலுமித்யாதி) ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸாங்கஸ்யாநம்ஸ்ருதித்வாத். (ப்ரபந்நவித்யா தி) சநந ஸாதநாநுஷ்டாநாவா ப்ரவ்ருத்திஸ்வதேவா|ஸாத்யமேஷ் திகாரிணாம் விசேஷம் ப்ரபத்யேய" த்யாதிவசநஸாஹ்ய ஸக்த்யா விகல்பேந ஸாதநஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்தம். (இப் படி நியதாதிகாரம்) நதேவம் விகல்பாத் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தத்ஜ்ஞா நமாநாந்தரமாரவி ஸக்திப்ரவ்ருத்யோ: விகல்பாதேவாரவி ஸ்வாதந்த்ர்யஸித்தம் "தமேவம்வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே, ஸக்த்யா பாவயோர் வாபி ப்ரவ்ருத்யா வா ஸமா ஸ்ரித | ப்ரபத்யா ஸாத்யமோக்ஷ ப்ரபத்யா ஸாத்யமோக்ஷ" இத்யாதிவிரோதாத் தத்ஜ்ஞாநமஹாமாரணயோர் விகல்பாத்: ப்ர

[illegible] ஆகையால் "[illegible]" இத்யாதி களிலே [illegible] யத்தோடேகூட [illegible] யங்களை யெடுத்ததுவும் அவற்றினுடைய [illegible] தோற்றுகைக்காகவத்தனை. ‖ * ‖ [illegible] ‖ [illegible] |

[illegible] ‖ [illegible] யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) [illegible] களாகையாலென்றபடி. இங்கு "[illegible]" என்று [illegible] யத்தையெடுத்து அதில் [illegible] களில்லையாகில் [illegible] என்று [illegible] தோற்றுகையாலேயும் "[illegible]" என்று [illegible] த்தாலும் [illegible] கூடாது "[illegible]" இத்யாதி [illegible] முன்னே எடுத்து "[illegible]" என்று [illegible] யத்தை [illegible] மெடுக்கையாலும் [illegible] மில்லாமையாலும் [illegible] மென்றுகருத்து. இப்படி [illegible] த்தை [illegible] ரிகையாலே [illegible] ஹிக்குறார். ([illegible]) [illegible]

[illegible] ‖ [illegible]. (ஆகையாலித்யாதிநா) [illegible]. "[illegible]" [illegible] ([illegible]) [illegible]

ஶ்லோ||கார்ப்பண்யஸ்யாநுஶிஷ்டாம்|| கேஷ்வபி ஹேகார்ப்பண்யஸ்யாநுரூபமேவ ஸ்யாத்தும்
வ்ய[illegible]ஷேத| விஶிநஷ்டி தயாஸ்ரீ ஶரண்ய ஹவக்ஷஸூர்யம் ||
[illegible]ஸவ்ய ஸாந்தாநாநியம் ஹஸ்த கஷ்த்ரியா| ஸம்ப்ருத் ரணீக்ஷ
யாம் ஸஹயோவ்ரீஸ்ருதா || ஏகம் ஜந்மோபாதாந திக்ருத்யமேதேவி
வரணம்| யதா வெங்கட தேவேஶஸ்யம் தயாஸ்ராவி ஸமீக்ஷ்யதி ||

ஸா-நீ||உபாயஸ்வரூபவைஶிஷ்ட்யம் ப்ரதிபாதயதி(கேஷ்வபீதி)
நிராகரோதி.(விஶிநஷ்டீதி)(தயாஸ்ரீ)ஶரண்யத்யாக்ஷேபவிஶ
ண்விக்ர ஹவிஶிஷ்டமேவ உபாயம் நது நிர்விஶேஷமேவ தயா
ஶ்ரீமதி ஶரண்விக்ர ஹவக்ஷஸ்ஸூர்யம் (விஶிநஷ்டி)விஶேஷணதயா உபா
யஹேதுதாவத்தஜத்யத். நகேவலம் விஶேஷணதயா தஸ்ய
உபாயத்வம் கிந்து ஸ்வதந்த்ரதயாபி ஸம்பூர்ணகோடிகேநோ
பாயத்வமித்யாஹ. (ஸம்பூர்ணேதி) தஸ்ய ஶௌர்யஜ்ஞாநஸம்ப
ஜத்யத்ராஹ. (ஜயாஶ்ரவதஸ்த்ரியேதி) பத்நீஷ்வஶௌர்யஜ்ஞா
நஜநிதாவ:. பத்நீகேஷு ஸ்வாதந்த்ர்யாஹாவாஸ் கயோபாயத்வமித்
யாஹ. (ஸம்ப்ருதேதி) யாஶாதள ஹம்ஸதேஜ்யஸ்லக்ஷ்மீதத்ப்ரவக்
ஸம்ப்ருதத்ராணஸம்கல்பவி ''லக்ஷ்மீ ஸஹ ஸ்ருஷ்டிகேஶ:, ''ஜயம்
ஸீதா ஶேஷாதா ஸஹயஶோவ்ரீதய''ஜத்யாதிவு ஶரணேந ஸஹாயபி
நீத்யத். நநு ''ஶரணோகம்ஶரண''மிதி ஏகஸ்யைவோபாயத்வா
கயுதிதாரயஜத்ராஹ. (ஏகமிதி) ''ஸஹைவஸமேத்யேஶ்ரூஸ்வ
தேகஶேவ''த்யாதௌ ஏகஸ்யைவோபாதாநகேவல்லவாஸ்யாவெங்கட
ஸம்ஶ்லேஷவிஶ் விஶேஷிதஸ்ய ஶம்ஸ ஷ்ணஹண உபாதாநகேவ விகார்ய

ஸா-கா|| வ்யவஸ்திதம்ஸ்யாதித்யத் ப்ரஹ்மஷிகோ ஶரணேந லக்ஷ்ம்யாஉ
பாய கேவாத்ர்யஶரண்யஸ்வவிஶேஷ விஶிஷ்டமேவ ஶரண்யத்வாவிஶி
ஷ்டேரவாதாநத்வ ரவேக ''ஸஹைவஸமேத்யேஶ்ரூஸ்வதேகஶேவா
வித்ய''இதிவாக்யே ஸ்ரீதமேவ கார்ப்பண்ய விதிவித்யாவத்தக்ஷமா
வ்யவதமேவ ஶரண்விக்ரஹாதிவ்யவதக்ஷமாஹாவஸ்ய லக்ஷ்மீவ்யாவ
தக்ஷமாஹாவாத்தீ விஶிஷ்டே ஏவ ஶரண்யஜத்யவிப்ரயஞாஹ. (கேஷ்வ
பீத்யாதி) [illegible] வெங்கட தேவேஶஸ்யம் ஸம்ஶ்லேஷவிஶ் விஶேஷிஷ்டமித்ய
த்யத். நநு ''ஶம்ப்ரூஶரணம் ஹரிம், ஶரணம்ஶரணம் ஹ்ரஜே''த்யா
தீஹீஶ வ பத்நீகேவ கேஶ: கயம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டஸ்யைவ ஜத்ய
த் 'தஸ்வம்விதிவா தித்யதேதி ய: பாநரோதம்தி ஶரணேநாதி
த்யநேநநவாக்ஷ்ரேண பரஶேஷாஷ்ணீஸ்ராயீத ஸஜ்ஜநீ ஸம
ப்ரஸ்வம்பஞ்ஜத்யாதிஷு ஹ்ருவதவாக்யேஷ்வேவஸ்யேவாக்
வபி ஸத்யாதிஸ்வரூபநிரூபகதர்மாஸ்ஸ்யஸ்ஸ்வபா
ஸ்யஹேதுவஹஸ்வாஹாவஞ் யதாதயா ஸ்ரீ யோவி ஸ்வரூபநிரூப

உ௩|| ஸதொவாஸ்திவிபாநெவி ஶுணாதீநாயயாஷு: | தமெயக்ஷ
ாணவ ஜ்ஞாவிபாநெவ்ந்நக்ஷத்ரம் || யயாஶுணாதி வெவஸ்தெஷ்
ஷிஜாவாயெக்ஷக்ஷம் | ஸவம்வத்திவிஶிஷ்டகெவ வ்யிஷ்டம்ஶா
ஷுவக்ஷஷ்ரம் || வஸாஸாவதாயத்தி ஷகொக்ஷ விதாரஸய: |
ஸவநிந்த்ரொராக்ஷஸ்ஸாக ஸஹவக்ஷ்ஷி பாதக: || ஷ்ராஷிவெவ

ஸா-நீ||அவாவெக்ஷ:நிவிகாரவஶ்ரநிவ்ரணதமேஶ்கீ யெத தயா
த்ராவி ஸவிஷ்த்ஷி. த்ருஷ்டாஜோஜாராஹ (ஸதொவாஸ்திவிபாநெவீ
தி) "தெசெவெக்ஷம்ஜாநயாத்ராந"திக்ராஷணவக்ஷவெஷ்வெவாவாஸந
வியாநெவி ஶுணாதி விஶிஷ்டவெஷ்வெவாவாஸநதிதி ஶுணாதீநாம்
யயாஸய:, தயாவஸகஶாரண வ்ருஜ்ஞாவியாநெவி ஶ்ரீவெவஶிஷ்ட்ய
உநநத்ராம் விஶெஷணதயா ஶ்ரீ யஉவாயஸெக ஷிஜாவாயெ
க்ஷ ஸம்ஶவ்ஷாதிதி வாயகம் தக்ஷம்வரிஹாரதி (யதெதி) ஷஷொஷா
க்ஷக்ஷ:. ஶாஷுவக்ஷஷாதிதி ஸாஷிவ்ராயம் "பாவஜஶிஸ்ஷவ்ய விஹம்
ஜஶத: காரணாவா"திதி ஷாஶவதாஷிஶாஷு வ ஶாணதிக்ஷ்ஷக்ஷ:.
ஸவம்உயொரவி காரணஸெக "ஊயாவாஸஷாநாரவஷிஸீவவக்ஷிஷம்
ஸூஜதி ஸவக்ஷிஷம்ஸம்ஹாரதி ஸவக்ஷிஷாரக்ஷதீ"தி தாவநீயெ "ஸ
கொஹவெ நாராயண ஆஸீ"திதி உஷஷவநிஷஷிவ ஸவெகக்ஷ்ய
காரணக்ஷ ஶ்ரவணம் கயிதக்ஷ்ரஹ (வஷெதி) ஸஹவ்ரதஷியா
நத: ஸஷியாஶவிஷ்டந்ரயாஷிக்ஷ்க்ஷக்ஷ:. நந ஊக்ஷ்ஷ்ரஉவாயஸெக
ஜநந்யா ஷிஜஷஷ்ட வ ஊணவஸெக ஸவக்ஷிஷம் ஷஷெத தஷெவ
நாஷிக்ஷ்த்ராஹ. (ஷ்ராஷிவெவநாதிதி) காஶ்வாஷய: "ஸவக்காஊ
வ ஷாம்ரஊ்ராஸம்ஸாராணக்ஷவ தாரிணீம் | க்ஷிவ வ்ஷாஷிநீம் ஷெவீம்

ஸா.கா||க்ஷவாஷெவவிஶெஷணக்ஷம்ஶரவெஷ்க்ஷ்ராவிராயிக்ஷவெஷதக்ஷ
ஷிவ் யஹாஹ.(ஸகொவாஷ்க்ஷ்ராஷி)ஸவம்தஹிக் "ஊக்ஷ்தவெஷ்ஷ
வெதா: "ஸம்ஸாராணக்ஷவஉ்ராநாவிஷாக்ஷ்ராஜெவெதஸாம் |விஷ்ண
வொதாவிநாநாநஜ கிம்விஷஷி வாராயண"திக்ஷ்ராஷிஷ ஹஶவத்
ஸவொக்தி: கயிதக்ஷ "யயாஉயாவி ஷாவ்ய ஷா தயா வ்யாவெஷா
ஹீஶ்வர:| ஜநந்ராஷி ஊயா ஷீதா ஷாஷுரெண வஷாயெ"க்ஷ்ர
ஷிஷஷெஹவாஷ்ஷாநாவஶஊக"ஷ்ராஷிவம்ஷுாதம்க்ஷ்ர"திக்ஷ்ராரஷ்
"தஷஜஹவாக்ஷாஷவ்ருஶஷியெக்ஷ்ஶக்ஷிரவீ"க்ஷக்ஷ காரெண
ஹஶவஷக்ஷாவவி ஷாவ்ஷெக்ஷக்ஷராஊஹ. (வஷெக்ஷ்ராஷிநா)
ஸவக்ஷிஷஊவாயக்ஷவஷ் வாஊணிக்ஷெவஷ்ராக்ஷஷெவ கயிதக்ஷ்ரா
ஹ. (ஷ்ராஷிவெவநாதிக்ஷ்ராஷி) "ஸவக்காஊவ்ஷம் ரஊ்ராம் ஸம்ஸார
ணக்ஷவதாரிணீம் | க்ஷிவ வ ஷாஷிநீம் ஊக்ஷீம் பரணாஊநம்ஷிம்தயெக||
க்ஷயஶ்ராஷாவஸஷாயஊக்காஊஶ்க்ஷஊெக்ஷ்ஷா | க்ஷவெயொ க்ஷியா

ரம் || நாம்நா ந்யாஸ: ஸம்ஸாரார்ணவதாரணம் | உபாதாநஸ்ய பூர்வத்வாத்
ஸாக்ஷாத் நாதிஷ்டதா மதா || உபாயோபேயபாவேந ஶமயோரத்யயோர்ஹி ஶ்ரீ
ஸம்ஸ்திதா | ஐக்யாச்ச ஶக்திஶக்திமதோ: ஶக்திமத்யேவ சோதிதா ||
ஸமேதா நந்த்யபாரோக்தப்ரதிஷ்ட்யர்த்தம் ஸாரத: | பத்நீவிஶிஷ்
டஸ்யைவ ஸ்ப பத்யுருபாஸ்தித: || * * * *

இக்குற்றை ஶரணஶப்தத்துக்கும் அபாயிகாரத்தின் பொரு

ஸா. தீ|| ஶரண்யாதந்த்ரேதி யேஷ| யாவ்ஶம்ப்யஸ்தவேநரம்ப்ரஸம்ஷி
ப்ரணோதயம் | நிஷ்ப்ரத்யூஹ்மோக்ஷப்ரஜீத்யர்த்த: நமேவஜம் ஶ
நபஸ்ஷத்ஷிப்ரம்பத்ஸ்ய ப்ரபத்திதார்பிதா. (உபாதார்பிதி)
"ஶக்தீஶதஸ்ஸர்வேஶம் ஶரணம் கத: | ஸர்வகதிராஸ்ஸர்வ
ஸ்வஸ்யமாஜ்ஞயம் ஸமஸ்தே" த்யாதிநேத்யர்த்த:. கிமேஷிவர்ஷநேபவ
பத்திகாரண ஸம்ஸ்வர்வ அபி உபாயஸ்வ ஸந்ஜிதிஹ. (உபாயேதி)
உபாயஸ்ஸ்ரவேஶ உபேயஸ்வமபி நஸ்யாதிதிஸாவ:. (அயேதி) அயா
வ்யக்தைவ பீதர்த்த:. ஶக்திணி அம்பேச ஶக்திமத்யேவசோதிதா
தயோர்பாயோபேய ஶமயோரபி ஶ்ரீஸம்ஸ்திதேத்யர்த்த:. (உபஸம
ஹார்தி) (ஸதஜதி)ஶ்ருதிஃ, "ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்தக்லேஶ
ஸாகரம் த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:" த்யாதிகா. ஸ்ம்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதிப்ரதாயிநீத்யாதிகா ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம்.
இங்கு ஶரணஶப்தம் க்ருஹவாசமோ, ரக்ஷகவாசமோ, ப்ரதமபக்ஷத்தில்
வ்யாபிதாஸ்யத்வாவ்யவஸம்பிக்கும், த்விதீயபக்ஷத்தில் ரக்ஷகத்வமேவ ப்ர
வ்ருத்திஸாதாரணமாகையாலே ஸகிலநம்ப த்தநிவர்த்தஸம் நிஷ்ப்ர
யோஜநம். இனி உபாயவாசமென்றில் ரக்ஷகே பரே ப்ரஹ்மணி ஸகலே
தந ஸாதாரணோபாயத்வகல்பே நிருபாதிபாரம்பர்யம் ப்ரஸம்தி

ஸா. தீ|| ஸக்ஷாத்பா நிவர்த்தநாயிநீ|| பாவம்பரம் ப்ரஸாதயிதா ப்ரப
த்யேஷியதஶ்ரீ ய"ஶ்ரீத்யாதிஷிஸ்ரம்தீத்யர்த்த:. (தாவஹாவமேவதா
ஶேதி) "ஶக்தீஶம் ஸர்வேஶம் அபி ந ஶரணம் கத: | ஸர்வ
கதிராஸ்ஸர்வ ஸ்வஸ்யமாஜ்ஞ்யம்ஸமஸ்தே" த்யாதிஷித்யர்த்த:. அபி ஶ்ரு
தாவையவிஶேஷணஸ்வஸர்வயவிஶேஷணஸ்யாவி தமேவ
ஶ்ருதஸ்யாரவேமேவர்யாயாவஶ்யம்மக ஸம்வக்ஷ்யாஷ்ட தஸ்யவஷ்ட
கஸ்யமக்ஷிதிதஶ்யந்நு வஸஶப்தஸ்ய ஶரணஶ்ரீவேஶிஷ்ட்யேவாக்ஷ்ம்
ஷிப்ரயதி. (உபாயேத்யாதிநா) "ஶ்ரீயம் லோகே தேவஜுஷ்டாமுதா
ராம் "காருண்யஸ்ய தத்ரஹாநாஸேநா லோகத்ருதயாத்,ஶரம்
ஶாநாதேவீ ஹவதஸ்யாயிவத்தீ, ஶ்ரீயம்வஸாநா ஸ்ருதவ்ஜாய்ஞி
த்யாதிஶ்ருதிஶப்தார்த்த:. (வவர்காஷ்வோதீத்யாதி) வஶேவர்வா
த: வர்திஶப்தார்த்த: ஸ ஶரணஶப்தார்த்தோஹ. (இக்குற்றைஜ

ஶி||னேயநம்ஸம்பாதித்துக்கொள்வது. இந்தஶரணவரணம்ஸர்வஜநங்களைக்குறித்துஉபதேஶிக்கப்பட்டதேயாகிலும் "ஸநாதநவிதவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்ய" என்கிறபடியே ஸர்வவிஷயமென்னுமிடம் ஶ்வேதாஶ்வதர ஶ்ருதிஸித்தம். "க்ருஷ்ணம்தர்மம் ஸநாதநம், ஶரண்யம்ஶரணம்ஜக்மு:, யோகேஶா யோகவிதாம்வேத்தா, ஸர்வபூதம்ஸர்வயநம்ஸாத்ய" இத்யாதிகளிலும்ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஸர்வவிஷய

ஸா-ணீ||யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்குஐதி)ஶரணஶப்தோபாயத்வபரமாய்க்கொண்டு உபாயாந்தரஶூந்யாதிகாரிவிஷயமென ஸாத்யஸாத்யகமென்றுஅதிகாரத்திலேஸித்தமென்றுகருத்து. ஆனாலும்ஸர்வஜநங்களைக்குறித்து "ஶரணம்வ்ரஜ" என்றுபதேஶித்தால் ஜநங்களைக்குறித்து ஶரணமென்றென்று வ்யவஸ்தியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்தஜதி) ஸர்வ ஶப்த ஶரணத்தாலே ஸர்வ ஶரண்யத்வம் ஸித்தமாகையாலே ஸர்வஜநம் ஸர்வ த்ர்யபதேஶம் ஸமீக்ஷணமென்றுகருத்து. (ஶ்வேதாஶ்வதர)"ஸர்வஸ்ய ஶரணம்ஸுஹ்ருத் ஸர்வஸாக்ஷிஸர்வஶரணம் ஸர்வ ஸர்வத்ர" இத்யாதி ஶ்ருதியிலே என்றபடி. ஆனாலும் "க்ருஷ்ணம்தர்மம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம்ஜக்மு" இத்யாதிகள் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேதானே ஸர்வஶப்தமன்றிக்கே கதிவ்யவிஷய ஶரண்யத்வஞ்சொன்னால் தநாநந்தர்யந இங்கும் ஸர்வவிஷயமென்று ஸித்தியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (க்ருஷ்ணதிதி)ஸர்வஶக்திஸம்பந்தம் வாருமைக்காக "யோகேஶா யோகவிதாம்வே

ஸா-கா || த்யாதிநா "நஹ்யஸ்ய ஸர்வம்ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தே" த்யாதிஷ்வதிகாரி விஶேஷவிஹிதாஷ்வ ஸர்வேஶ்வரேயஶ்சாதிவஶ்யதாதிகாரிவிஶேஷம் ஸர்வவிஹிதஶரணவரணஸ்ய ஸர்வாதிகாரத்வஸித்திஸ்த்யாஹ. (இந்த ஶரணவரணஇத்யாதி)"வர்ணாஶ்ரமஸம்யோகஸம்வேஷாநாஷ்யாவிஶேஷாத் ஸர்வவேஷாம் ஸர்வ த்யஶேஷாநாஷ்யவிஶேஷா"இத்யுக்த காரணை ஶோகாஷ்யவாஸம்யோகஸ்ய வேஷ்யாகாரஸந்தித வேஷகத்வாஷ்வஸ்ய ஶரணவரண இத்யாஷ்யாஷ்யாவிஶேஷண "ஸர்வ ஸர்வேஷ்வ ஶரணஸ்தம் ஸர்வ ஸர்வ ஸம்ஸாஹ்ருதி" ஶ்வேதாஶ்வதராத்யுக்த ஶரணவரண த்யஜ்ஞாநேநேகஸ்யாவஶாஸ் ஶ்வேதகேதவ் தத்வவிஷயஸித்யாதிவ ஸர்வாதிகாரஸ்ய ஸர்வவேஷ்ய தவவேதிஹாவ:. "ஸர்வவாதிகந்தேஷு ஶேஷஸம்கோஷ ஸித்திஸ்ஸி" இத்யுக்தந்யாயாஸ் ஸ்ம்ருதிஷ்வநா வாயிகந்தேஷ்வநாஷ்வ ஸர்வாதிகாரஸித்தஸிஷ்யதாஹ. (க்ருஷ்ணம் யஜ்ஞஇத்யாதி) யஜ்ஞயோகஸாயஜ்ஞஶப்தேநாம் ரக்ஷகத்வ வ்ருத்திநித்த கத்வாஸ் ஸிஸேஷவாயத்வ வ்ருத்திநிக்த்வாஸ் ததாரணாத்வ

ஸாமர்த்யம் விவக்ஷிதம். இப்படியிவன் ஶரண்யனாக வரணீயனும்போதைக்கு தானநந்ய ஶரணனாகையே வேண்டுவது. "வ்ரஜ" என்கிற ஶப்தமும் "வ்ரஜேத்" என்கிற விடத்திலறுதியிட்ட ஸபரிகராந்த நிக்ஷேபத்தையே சொல்லுகிறது. அவ்விடமநுஷ்டாதாவினுடைய அநந்யஸாதநமான படியாலே உக்தமாயிற்று; இவ்விடம் "ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம்" என்றபிமுகனாக நின்றவனைக் குறித்து விதிக்கிறதாகையாலே ஸித்தனாயிற்று. இவ்வாநுகூல்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநாதிகளுமிங்கே ஸமுசிதமான படியை அபயத்திற்போலே உசிதவசநங்களிலே கண்டுகொள்வது. "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" என்கிற நிர்ணயத்துக்கு உபாஸ

ஸா-நீ|| தே" திவ்யாஜ்ஞாவசநம் அங்கும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே 'அநாவ்ருத்தி நிஷேதஶப்த ஸஞ்ஜ்ஞா ஶப்தாத்' இதி ந்யாயஸ்ய விஷயமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸக்ருத்விஷயமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸகலமோக்ஷநிஷ்டனைக் குறித்து உபாயாந்தரஸ்தானாவஸர அப்ராப்யமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) ஸக்ருத்விஷயமென்னாக்கிக்கு ப்ரத்யவஸ்தாநாதி நியமமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் "வ்ரஜ" என்கிற ஏகவசநாந்தமாகையாலே அநந்யதமன்றோ, ஐந்தவாவியாகில் அயவிவரணங்தான் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (வ்ரஜ இதி) இப்படி அபயவிவக்ஷிதாந்யங்களுஞ்சொன்னால் அயவஸ உக்தபூர்வாபரம் வ்யஸமியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடம் த்ராஹிவாக்யத்தாலே) ஆனாலும் அயவஸ ஸாங்கஸ்வேதணபரவும் வாக்யத்திற்குக்கூடுமோ, ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிவாக்யஸ்வம் இல்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாநுகூல்ய இதி) 'ஶரீரம்'மென்கிற

ஸா-கா|| ஸத்தைஸஹ்யகாரணதிஹாவ: பரமஹம்ஸ ப்ராண்யாதிகாரதாயிகாரகஸத்தியோமேந த்யாஜ்யவிகல்ப ஸம்ஸ்காரஸ்தாயாக்ஷம் ப்ராணவிகல்பநாவ வசேதிக்ருத்ய ஸாதாரணம் ஸப்ந்யாஸோஹ. (இப்படி த்ராஹிநா) அநந்யஶரணம் அநந்யாபாயம் அகிஞ்சநத்வம். ஆகிஞ்சந்யயிகாரிவிவக்ஷயா வ்யவஸ்திதமிதிஹாவ:. அய "வ்ரஜ"திவசனஸ்ய அயஷ்டவ்யமிதி பரமாத்ம நிரூபமாஹ உபயோஸ்ஸ்வஸாதாரணாத் வ்யாஹமோஸ்ய ஸ்தேவம்பராம் தத்வநிஷ்டாநரேவ்யாஹ.('வ்ரஜ' என்கிறவிடத்தாஹிநா) (உசிதவசநங்களிலே இதி) வ்யஸ்தோப்தே ஏதாதி கல்ப்ய வர்ஜநாநுகூல்ய ஸங்கல்பம் மத்யஸ்தயா பாலஸ்யமே வ்ரஜதிவடே ஹோவிஶ்வாஸம் ஶரண ஸம்போஷ்டே தத்தேவ வேஷ்ட வரணம் "ஶரண"மித்யத்ர அநுகூல்ய ஸங்கல்பாத்மக ஸாம்யுஞ்சாமதிதிஹாவ:. அயஶரணவரணே வநாஹரவி

நம் ॥ நத்திற்போல் இங்காவ்ருத்திவேண்டும்படி ப்ரமாணமில்லை. இவ்வ ர்த்தம் "ஸக்ருதேவ ஹி" த்யாதிவசநத்தாலும் ஸித்தம். இப்படிப்ரபத்தி பண்ணும் ஸர்வேச்வரனிடத்திலே ஸம்ப்ரதாநம்பண்ணு மவனுக்கு ஸ்வாமியாய விசேஷமொழிய மற்றவைக்கும் ஆவச்யதை யில்லை- ஆகையாலே இத்ப்ரபத்திக்கு ஸாத்யநிரபேக்ஷத்வம்

ஸா-நீ॥ வசநங்களில்லையென்றபடி. ஆனாலுமிங்கு ஸக்ருத்ப்ரயோகம் ஸ்வம் என்று விசேஷித்ததேசிக்கவேண்டாவோ, சதுர்த்யாதிஸஹ ஸகல ஸக்ருத்வந ஷ்டானம் ஸம்ப்ரதாயமென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸக்ருதிதி) இப்படி ப்ரயோகவசக்ருத்விஹிதமால் "ஸக்ருதேவ ஹி" த்யாதி களிலே ஸக்ருத்வசனம் வ்யர்த்தமாகவு ஸம்ப்ரதாயமென்றவருளிச் செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமிதி) ப்ரபத்திக்கு ஸக்ருத்வம் வ சநஸித்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரபத் யாதிகளில் ஸக்ருத்வம் ஸாத்யமென்று சொல்லவேண்டாவோ, ஸகல ஸாதநாந்தரம் ஸாத்யஸாதனமா கில் உத்தரக்ஷண ஸாதமும் ஸம்ப்ரதாயமென்றவருளிச்செய் கிறார். (இப்படியிதி) இப்படி ஸ்வாமியாய ஸமர்ப்பண விஷயம் ஸர்வ சக்தியோகமாக ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே ப்ரபத்திக்கு ஸாத்ய ஸாத்யமென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலேயிதி) (ஆகையாலே) ஸ்வாமியாய ஸமர்ப்பணம் இல்லாமையாலே என்றபடி. ஸ்வாமியாய ஸமர்ப்பண ஸாத்யநிரபேக்ஷமே ஸாத்ய மென்றுகருத்து. (ஸாத்யநிரபேக்ஷமிதி) ஸர்வாதிகாரகத்வ ஸக்ருத்வ ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரபத்தியென்று ஒருவ்யாபாரத்தை "ஸ்வ" வென்று கர்த்தவ்யமாக விதிக்கக் கூடுமோ,

ஸா-கா॥ ஸர்வேச்வரஸக்ருத்வம் தாவதாஹ. (ஸக்ருத்ஸக்ருத இத்யாதி நா) (உபாஸநத்திற்போலேயிதி) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" ஷம் ஸர்வ லோகாதிஸம்ப்ரதாய ஸாத்யாநாம் ஸர்வ ஸாதிப்ராய தத்யாதிவிதித்வம். ஸக்ருதேவ ஹி சாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம் தாரயேந்நரம் இத்யாதி: ஸ்வயமேவ த்யாதி ஸம்ப்ரதாய:. அத "உபாய பக்திப்ராரப்த திதிக்ஷாவநாசநீ । ஸாத்யபக்திஸ்து ஸா ஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ" த்யாதிப்ரஸ்துதம் ஸாத்யஸ்ய ஸாதனமாஹ. (இப்படி ப்ரபத்தியாதிநா) "ஸக்ருதா ஸம்ஸாரநிர்ணய ஸாதநஸாத்ய தேஹயோ: । ஸம்ஸாரவ்யதிரேகாத்ஸக்ருத் ஸம்பந்நம் ஸேவா ॥ ஸ்வயம் ஸத்ருசமேதஸ்ய பாரதந்த்ர்யஸ்ய தேஹிந: । ஸ்வரக்ஷணேப்ய ப்ராக்தஸ்ய கொஹேத் ராக ॥ நாஹமேவ ஸ்வதந்த்ரோஹம் நாஹம் த்ரஸ்யாமி தேவ த" இத்யாதி வேதநாநாஸித்தம் தவாசம்

உ||விரோதமாகிறது. இவ்விடத்திலே சிலர் ஸ்வதந்த்ரனைக்குறித்தன்றோ வொன்றை விதிப்பது, சாஸ்த்ரபரதந்த்ரனாக சாஸ்த்ரோக்தங்களி லும் உபப்ரும்ஹணாதிகளிலும் ஸ்ருதிகளும் அதிகாரியைக்குறித்து "ப்ரஜ" என்றொரு கர்த்ருத்வத்தை விதிக்கும்படி யென்னென்று சொல்லுவர் கள், இது பாரதந்த்ர்யத்தைப் பராமர்சியாமற் சொன்னபடி. எங்ஙனேயென்னில்; "கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத், பராத்து தச்ச் ருதே:" என்று வேதாந்தத்திலருளி யிட்டபடியே யிவனுக்கு ஸ்வாதீ நகர்த்ருத்வமுண்டாகையாலே இவனைப்பற்றவிதிக்கக்குறையில்லை. சித்துக்கள் ஸ்வாதீநமே ஈஸ்வரனுண்டாக்கச் சுமக்கிறாப்போலே இவ் வளவு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வெடுத்துச்சுமக்கையுமிவனுக்கு ஸ்வாதீ பாரதந்த்ர்யமாயிருந்தபடி. இவனுக்கொருவழியாலும் கர்த்ருத்வமில் லையென்னில்; ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு கர்த்ருத்வஞ் சொல்லுகிற

ஸா.நீ||இத்தநந்தரத்தைப்பரதந்த்ரனாகையாலே"ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா" வென்று வ்யாகரணமுக்தகர்த்ருத்வங்கூடாதேஎன்றுபரபக்ஷத்தைய நுவதிக்கிறார்.(இவ்விடத்திலித்யாதிநா)இந்தமதத்தைநிராகரிக்கிறார். (இதுஇதி) பாரதந்த்ர்யமேஷ என்றது கூடுமோ, கர்த்ருத்வமுண் டாகில் பாரதந்த்ர்யமே கூடாதேஎன்று சங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (எங்ஙனேஎன்றிலித்யாதிநா) கர்த்ருத்வமுண்டாகில்பாரதந்த்ர்யஸ்வா ரஸ்யம்விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (சித்துக்களிதி)இப் படி பராதீநகர்த்ருத்வம் சொன்னதுசேருமோ, அஹங்கார விமூடா த்மா கர்த்தாஹமிதிமந்யதே"இத்யாதி ப்ரமாணத்தாலேகர்த்ருத்வமில்லை என்றுதல்"அபிஷாநஜ்ஞாகர்த்தா"இத்யாதிப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வமுண்டென்றுதல் கொள்ளலாகாதோ வென்றவிரண்டு பக்ஷத்தையும் நிராகரிக்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே)

ஸா.கா||த்ரைவர்ணிகாநுஷ்டேயஸ்வாநுஷ்டேயவிதிநாவலம்பித்ய ஸங்காநம்பேதவ்யவிஹாரதி. (இவ்விடத்திலேசிலரித்யாதிநா)ஸ்வதேஸவி தித்யர்த்த:. யாகிஞ் உபப்ரும்ஹணாதித்யாதிப்ரஜா:. (பாரதந்த்ர் யமேஷதி) வேதஸ்ய ஸ்வதந்த்ரபாரதந்த்ர்யகாஷ்டாநாபந்நாஸ்வதீத ஸ்வாதந்த்ர்யேண வேதநேந தத்ரதாஹிதாநுஷ்டாநம் நத ஸ்ருதிப்ராமாண்யஸ்வம் நவேவ விஷ்ணுவேதா வேதநஸ்ய க ர்த்ருத்வாம்ஸீகாரே"ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா"கர்த்ருத்வஸ்வஸ்வாதந்த்ர் ய ஸ்வாதீநத்வாநுபவாபாவஶ்ச பாரதந்த்ர்யம் வ்யாஹந்யேத. ஈத் ந்யாயீநத்வஞ் ஸ்வாதிந்த்ய பொதாஹரணமுத்தரம். (சித்துக் களித்யாதி) ஸர்வம் விதிகர்த்ருத்வாநங்கீகாரேவஹிஶாதவ ஸங்க்ரஹ ஹ. (இவனுக்குஇத்யாதிநா) ப்ரத்யக்ஷே கர்த்ருத்வாபாவப்ரவாதி

ஜீ॥ ஸுஸங்கதார்த்தமாம், ப்ராப்யம் ஸாத்யமென்னில்; ஸ்வப்ராப்திய
னாரொருவனென்கிற வசனத்துக்கிடையாமையாலே நிரீஶ்வர ஸுஸங்கதப்
படியாம். ஸம்ஶயாஸ்பதமாக வரும் ப்ராப்யந்தானும் ஆத்மப்ரயோஜந
மென்னில்; பாரதந்த்ர்யஸம்பாதநாதியும் தத்பரயத்ந ப்ரவ்ருத்தி
யுந்தவிரப்ப்ரஸங்கிக்கும். ஆநநும் அதிஶயஸ்வாவிஶேஷமான விஷ
யமே யுள்ளது, வேறொருவ்யாபாரமில்லை யென்னிலும்; ப்ரதிஷேதவ்ய

ஸா-ஜீ॥ ப்ரக்ருதிக ப்ராப்யம்ஸாம்ப்ரதம் ப்ராப்திப்ரகாஶமோபாயாதி
ஶதமென்றபடி. ஆதிபதேநவளஸதஸம்ப்ரஹ:என்றபடி. இனி ஸமஸ்த
பீநக ப்ராப்யம் வ்யாபாராஶ்ரயஸ்வரூபமாகில் ஸ்வேதநஸாயார
ண்யம் ப்ரஸங்கிக்கும், ப்ரயத்நாஶ்ரயஸ்வரூபமாகில் ஆத்மஸ்வரூபாத்ர
வஸ்துயிலே ஜாநாதி என்று ப்ராப்திஶப்தம் விரோதியாதோ
ஐதிஹ்யஸம்ஶங்கையிலே ப்ராப்யஶாயநம் பண்ணுகிறார். (ப்ராப்
யந்தானுமித்யாதிநா) ஒன்றைத்தானுத்தாதிக்குப்பொழுது ப்ரயத்நாஶ்ர
யமான ப்ராப்யமித்யந்தே யதா இப்படி ஸமஸ்தத்வதாயார
தம்ப்ரஸம்ஶீகரித்து ததாபயமான ப்ராப்யப்ரஶம் சொமக்குமா
னென்று சொன்னதுகூடுமோ, தத்வேக்ஷயாக ப்ராப்யமில்லைஎன்றுதல்
ஸமஸ்தயீநஸ்வதந்த்ர ப்ராப்யமுண்டென்றுதல்கொள்ளலாகாதோவெ
ன்னவுத்தாரத்திற்குவாயகமருளிச்செய்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி) ஸா
க்ஷாத்தாலேப்ராப்யமில்லைஎன்றால் ப்ரக்ருத்யாதிப்ராப்யஸ்ஸ
ஸாங்கதார்த்யமாமென்று சொன்னதுகூடுமோ, ஸமஸ்தஸங்கதத்திலே
யும் “ஜநயஞ்ஶ்ரவணம்” என்று ப்ரக்ருத்யாதிவேதநத்திற்கும்
ப்ராப்யம் சொல்லவில்லையோ ப்ரயத்நாஶ்ரயஸ்வரூபப்ராப்யம்
ஸ்வதந்த்ரஸாத்யஸ்வரூப ப்ராப்யம் ப்ரக்ரு
த்யாதிஸாதாரணமென்றில் ஆனாலும் ஸ்வதந்த்ரமாக ப்ராப்
யம் வேணுமாகில் ஆநாஶ்ரயம்வா ஆநவத்துவிஶிஷ்டாஶ்ர
யம்வா ப்ராப்யமென்று சொல்லலாகாதோ, கதிரிக்தம் தத்ஸம்ஶீகரிக்கவே
ணுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஶயாஸ்பதமாகவித்யாதிமூன்று
வாக்யத்தாலே) இப்படியாகில் ஆநாதிரிக்தஸ்வப்ரயத்நங்களில்லைஎன்

ஸா-கா || கவித்யார்க ப்ராப்யஜாயிந:ஸாம்ப்ரதாயிகவேஶிஷி: க
ப்ராப்யநாத்ரஸங்காராதிஸ்வாத்ம்ய:. ப்ராப்யஸ்ய ஆநாஶ்ரயஸ்வ
ரூபஸ்ய ஐஶ்வர்ய ஸ்வரூபஸ்ய பராபேக்ஷவேக்ஷணம்ஸம்வித்
இதிதமேவ கிஞ்சித்ஸாம்ப்ரதாயாத்பொரவி பக்ஷயோ: ஸ்வநேக
ஷோஷ்டஷ்டகாக ஶ்லோகம் ஸமஸ்தயீந யத்நவக்ஷவ ப்ராப்ய
ஸித்திவத்ந ப்ரஸம்மாதிஷு யத்நயோ: ஆநாவஸ்தாவிஶேஷக்ஷாணம்.
(ஸம்ஶயாஸ்பதமித்யாதிநா) (வேதாந்தஸம்ப்ரஹத்திலிதி) விஷயஆ

௨௭ || ஷாஸ்த்ரங்களானவொருவுபாயங்களையும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான
கைங்கர்யங்களையுமநுஷ்டிக்க விரகில்லை. ஆகையால் ஜ்ஞாநவிஶேஷ்ய
பதங்கள் மூன்றும் ஜ்ஞாநவுக்ருஷ்டம், இதில் விஶேஷ்ய பதங்கள்
ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வரூபவிஶேஷங்களென்னுமிடத்தை வேதாந்த
ஸங்க்ரஹத்திலருளிச்செய்த ப்ராப்ய யுக்தியாலே கண்டு கொள்வது.
க்ரியாஶ்ரயத்வ ரூபமான கர்த்ருத்வம் சேதநாசேதநஸாதாரண

ஸ.நீ || இது ஸகலஜீவஸாதாரணநிவாரணார்த்தமென்றருளிச்செய்கிறார்.
(இதீதி) இப்படிவாக்யத்துக்கு ஜ்ஞாநவிஶேஷ்ய பதார்த்தாஶ்ரயத்வரூபம்
கர்த்ருத்வமென்றில் "ஜாநாதி" என்றும் "ப்ரயோஜயதி" என்றும்சொ
ல்லப்படுமவைகளிலே சேதநகர்த்ருத்வநிர்தேஶத்துக்கு ஹிதமென்ற
வருளிச்செய்கிறார். (க்ரியாஶ்ரயத்வமாநேதி) வாக்யத்தாலேஇப்
படிபதார்த்தம்பஹுவிதமென்றால்பதார்த்தம்பஹுவிதமன்றோ,ஜ்ஞாநா
திரிக்தகுணகமென்றில் அதிரிக்தகுணாநங்கீகாராதுபஸம்ஹவமன்
றோ, ஜாதிவிஶேஷமென்றில் அவஸ்தாந்தமன்றோவென்னவருளிச்செ

ஸ.கா || நாதிஸாமாந்யவ்யாஸ்ஸாதாரணாநிதாநிவிஷயவிஶே
ஷாயீதவிஶேஷாணி ததாஸவஞ் யேநவிஷயவிஶேஷணவிஶேஷிதம்
ஜ்ஞாநம் ஸாமாந்ய ஜநகத்வேநதம் தத்விஷயஜ்ஞாநத்வே ஸாமாந்யம் த
தீதரே க்ரியாஶ்ரயத்வம் நோபயுஜ்யதே தேநைவ ஸாமாந்ய
வ்யவஹாரோபபத்தேஶ்ச த்ருதீயந்தீ யத்நாதேர்வ்யாபகவ்யேவ
ஸாமாந்யம் ஜ்ஞாநாதேர்வேதநாயுஷ்ஜகஸ்ய வ்யாப்யாதிவேதாந்தநாம் ஷ
ண்ணாந்தாநாம் தத்ஸம்ஸ்காரவிஶேஷாணாம் வேதாந்தாநாம்
ஜ்ஞாநாதேர் "அவிநாஶீவாஅரேயமாத்மாநுச்சித்திதர்மா" "வேத்யோ
ஸ்ய ஸர்வஸ்ய ப்ரபவஸ்ய வைதிஶ்ரோத்ரம் தேநாஸ்ய ஜ்ஞாதி
வ ஜ்ஞாயதேர்வேதாதிவேதக" இத்யாதிஶ்ருதிஸித்தத்யா நித்யத்
வ வேதாந்தத்வாவஶ்யகத்வ பத்யந்த ஜ்ஞாநேநைவ க்ருதி
காதேநாவஸ்தாஸ்வீகாரேண இத்யர்த்தேநைவ ஸம்ஶய ஶோகஶ்சாதிவக்
ஸாமாந்யஸ்வேனுபவஶேஷத்வ பதஸ்வாவஸ்தாஸ்வீகாரெ வபுஜ்ஞா
நாதி வஜ்ஞாநாதீந் வ்யவஹாரோபபத்தேர்வக ஸாமாந்யதிரேவ்ருதி
ஜந்ததேஷ்வ பதநாத்யாதிவ்யவஹாராணாமேவ்யவஸ்தேரக்நி
ஷ்க்ருதிகாவஸ்தவ போயக்யமநுமேயா ஸாதோஷஹாவாக்யதிஷ்கவு
நாதோவராயத்தேஷு நதிதிநாமேநவாவஸ்வேதாந்தாரகவு
நமணாஸ்வாஶ்யதாதேபோ ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷாணவேத்யந்தி. ஸ
வாதஸித்த ப்ரயோஜநீத்யாதிஷ்டு ப்ரவ்ருத்தியத்நங்கர்த்ருத்வம்வ்யாஹநேந
தேத்யாஹ(க்ரியாஶ்ரயத்வேத்யாதி)நவேவம் தஸித்தஜாநாதிஸாமாந்
தி ஸ்வபீதீத்யாதிஸிக்ததீப்ரவிஸித்தவ்ருத்யாவ்யேஷேத நாஸியாநம்

௭௦|| ணம், ப்ரயத்நாஶ்ரயத்வரூபமான கர்த்ருத்வம் சேதநனுக்கும். ப்ரயத்நமாவது; ஶரீராதிப்ரேரணஹேதுவான வ்யாபாரவிஶேஷம். ஜ்ஞாநத்துக்காஶ்ரயமான போதும் ஸங்கல்பத்துக் காஶ்ரயமான போதும் க்ரியாஶ்ரயத்வமான ஸாமாந்ய கர்த்ருத்வமேயுள்ளது. ஒன்றைத்தன் வ்யாபாரத்தாலே யுத்பாதிக்கும்போது ப்ரயத்நாஶ்ரயத்வமான கர்த்ருத்வம். இப்படிப்பட்ட கர்த்ருத்வம் மோக்ஷதஶைத்திலே யென்கையுமுசிதமன்று, அங்கும் ஸம்பவஸ்ருதியென்றருளிச்

ஸா-நீ|| ய்கிறார். (ப்ரயத்நமாவதுஇதி) ஶாஸ்த்ரஶரீராதிப்ரேரணஹேதுவ்யாபாரவ்யாபாரத்வம் ப்ரயத்நத்வமென்று கருத்து. இப்படி க்ருதாவுக்கு ஜ்ஞாநாதித்ரயாஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வமென்றால் ஜ்ஞாநஸங்கல்பங்களிலே ஜ்ஞாநாதி ஸாமாந்யாதிகர்த்ருதிஶப்தத்திற்கு மதியெதென்றவருளிச் செய்கிறார். (ஜ்ஞாநத்துக்கிதி) தத்விஷயமந்த நிர்தேஶமென்று கருத்து. இனி ப்ரயத்நாஶ்ரயத்வரூப கர்த்ருத்வமெந்தகாலத்திலே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஒன்றைஇதி) இப்படியாத்மாவுக்கு விலக்ஷண கர்த்ருத்வ முண்டானாலும் உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே மோக்ஷதஶையில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமாகையால் மோக்ஷதஶையிலேயே கர்த்ருத்வம் ப்ராஸங்கிகமாகையால் "ப்ரஜ" வென்றுபாஸநாதயா உபாயவிதிக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை நிராகரிக்கிறார். (இப்படிப்பட்டேதி) விலக்ஷணத்தில் ஹேதுவருளிச்செய்கிறார். (அங்குமிதி) உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமென்றால் மோக்ஷதஶையிலும் உபாயதயா கர்த்ருத்வமில்லையாக ப்ரஸங்கிக்குமென்று கருத்து. இப்படி கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமாகில் ஜீவாத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வம் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கு மதி எதெ

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநேச்சாப்ரயத்நாஶ்ரயத்வாதிரூபத்வாத் க்ரியாஶ்ரயத்வமாத்ரம் கர்த்ருத்வம் ப்ரயத்நம் ப்ரேரணாதி ஸாக்ஷாத் வ்யாபாரம் கிம்விஶிஷ்டம் ப்ரயத்நாஶ்ரயத்வமிதி விவக்ஷிதம். (ஜ்ஞாநத்துக்கித்யாதிநா) நஞ்ஜ்ஞாநேச்சாப்ரயத்நாஶ்ரயத்வஶேஷதஶைவ ஸாமாந்யதஶைவ வ்யாபாரவிஶேஷ ப்ரவ்ருத்தி: மோக்ஷ தஶாயாமபி தத்வாத் கர்த்ருத்வம் நாஸ்தீதி நிராக்ருதம் மோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநஸ்யாபி ஸம்பவஹேதுகத்வாத் தத்ராபி கர்த்ருத்வஸித்தி: (இப்படிப்பட்டேத்யாதிநா) நநு "ஸோ(அ)ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" "ஸ்ருஷ்ட்வா பதத்யுபாஸநம்" ... ஜக்ஷத் க்ரீடந் ரமமாண:" ... ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி

ம்] ப்ரயோஜநத்தை ப்ரார்த்தித்து ப்ராப்ய ப்ரார்த்தநம் பண்ணினானாயிறே யிருப்பது. ஆனபின்பு கைங்கர்யத்தில் போக்யதைஹேதுவான போக்யதையே த்யாஜ்யம். அதெதென்னில்; ஈஶ்வரன் கொடுத்த ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் கரணகளேபராதிகளையுங்கொண்டு அவன் ஶேஷபூதனுமாய் பரதந்த்ரனுமாய் ருசியுமாய்க்கொண்டு ஸஹகரிக்கப் ப்ரவர்த்திக்கிற தன்னையிதுக்கு விபரீதமாக அநுஸந்தித்திருக்கையும் இவ்வநுஸந்தாநத்தில் திருத்தமுண்டேயாகிலும் இதிலே ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யிடுக்கிய நீக்கைக்கையும் போக்யம். ஶக்திப்ரவ்ருத்திகள்தானும் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கு போக்யமாயிறே யிருப்பது. ஆகையால் ஸ்வாமி

ஸா-நீ]ன் றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) ஆனாலும்வகாரமான கைங்கர்யத்தில் இரண்டுமுண்டோ வென்றுஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெதென்னிதி) (இடிக்கி)கூட்டிஎன்றபடி. இப்படியாகில் ஶக்திப்ரவ்ருத்திகைங்கர்யத்தில் ஶேஷஹேதுதயா போக்யாகாரமில்லாமையாலே கைங்கர்யத்யாஜ்யாம்ஶம் ப்ரஸம்ஸியாதோ வென்று வருளிச்செய்கிறார். (ஶக்தீதி) கைங்கர்யேதர கைங்கர்யேதரநிராஸத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) யத்ர ஸ்வதேஶயில் கைங்கர்யம் போக்யாகார ரஹிதமாகையாலே யதுவே ப்ராமாணிகம் உபாய தேஶயில் கைங்கர்யம்போக்யாகாரஶூந்யமாகையாலே விரோதமன்றோ வென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) அநந்யப்ரயோஜநனுக்கு கைங்கர்யம் போக்யாகார ஶூந்யமல்லாமையாலே ஸ்வதேஶஸாத்யமாகையால் விரோதமன்றென்று கருத்து. ஆனாலுமுபாயதேஶயில் கைங்கர்யத்தில் போக்யாகாரம் த்யாஜ்யமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, பேற்றுக்கு ப்ரகாரமான உபாயதேஶயில் கைங்கர்யம் போக்யாகார ஶூந்யமாகையாலே த்யாஜ்யதை கூடுமென்னில் அப்போது ஸ்வதேஶயிலும் கைங்கர்யம் போக்யாகார ஶூந்யமாக ப்ரஸம்ஸியாதோ, ஸாத்யதேஶயில் ஹேதுவில்லாமையாலே

ஸா-கா]ஆரம்ப ப்ரபேதஸ்ய ப்ரவர்த்தகாரகஸ்ய ஸஹஜ்ஞாநம்பவம் தபஸ்தா ஸ்தோத்ர பரிக்ரஹம் | விரோத்ய நிஶ்சேஷாணாம் ப்ராஸ... ஸ்யாத்” இத்யாதிஷு கைங்கர்யஸ்ய த்யாஜ்யத்வோக்திவிரோ தஸ்ய ஸாத்ய (ஆனபின்பு இத்யாதி) ப்ரவர்த்தக கைங்கர்யஸ்ய கைங்கர்யஸ்ய ... ஸாதநக்ரம ... ஸுகாதிக்ரமாதி ... நிவ்ருத்தே ... கைங்கர்ய... ப்ரவ்ருத்தி ... “தத் ஸுகஸ்ய ... ஸ்வஸம்ஶேஷ ... போக்யாதி ஜ்ஞாநஸம்பந்த ... இத்யாதிஷு ... ஸ்வாத்மாதி ... ப்ரயோஜநாந்தரக ... ஶேஷ உபாய ...

ஸூ॥ கைங்கர்யாதியாய் ஸ்வதந்த்ர ப்ரயோஜநனாயிருக்குமவனுக்கும் ஸாத்யதசையில் கர்த்ருத்வம்போலே உபாயதசையில் கர்த்ருத்வமும் விருத்தமன்று. ஸாத்யதசையில் விலக்ஷணமான கைங்கர்யகர்த்ருத்வம் சேஷத்வஸ்வரூபத்தோடே பொருந்தின ஸ்வாதந்த்ர்யாலேயாயிருக்கும். ஸம்ஸாரதசையிலுள்ள கர்த்ருத்வமெல்லாம் கர்மாதீநமாக ஈஶ்வரன் பரிணமிப்பித்த ஸத்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையுபாதியாகக்கொண்டு ஔபாதிகமாயிருக்கும். இதில் ரஜஸ்ஸாலும் தமஸ்ஸாலும் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமான ஸத்த்வத்தாலும் வரும் கர்த்ருத்வம் பந்தகம். ஶமதமாதி ஸத்த்வோத்ரேகத்திலே ஸம்பத்தைப்புணர்க்கும் ஶுத்தஸத்த்வவிஶேஷமடியாக வரும் கர்த்ருத்வம் மோக்ஷகாரணம். இக்குணத்ரயத்தோடு துவக்கற்றிருக்கும் முக்ததசையில் கர்த்ருத்வம்

ஸா-நீ॥ பந்தகாகாரமென்னென்னிலந்த ஹேதுவைத்தன்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்யதசையில் இத்யாதி வாக்யத்தாலே) கேவலமென்றது க்ரியாரூபமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்படியாகில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரயோஜநனுக்கு உபாயதசையில் கர்த்ருத்வம் ஸாத்யஸாதனத்வ ரூபமாவதால் விருத்தமன்றென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ப்ரயுக்தமாகையாலே பந்தகத்வமாய் விருத்தமன்றோவென்ற பந்தகாகாரம் வகுத்து ஜநகாகாரங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இதில் இத்யாதி வாக்யத்தாலே) (இதில்) ஔபாதிகமான கர்த்ருத்வத்தில். இப்படி ஸாத்யதசையில் கர்த்ருத்வம் பந்தகமாகாவிட்டாலும் மோக்ஷகாரணமாக ஸம்பவியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இக்குணத்ரய) குணத்ரயாதீத ஶுத்தஸத்த்வமயமாக்கர்த்ருத்வமே மோக்ஷகாரணமென்றுகருத்து. இப்படியாகில் "ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு:" என்றும் "கர்த்தா விஜ்ஞாநாத்மா புருஷ:" என்றும் கர்த்ருத்வவிதிப்ரதிஷேதங்களுக்கு மதிளவைத்தன்றவருளிச்

ஸா-கா॥ ப்ரஸ்தாவமுக்தமாக்கர்த்ருத்வம் குணக்ருதமென்று விவக்ஷித்து த்ராஜ்யமேவ ஸாத்யத்தை ஸ்தாநம் கர்த்ருத்வஸ்ய காரணம் ... கர்த்ருத்வஸ்ய ப்ரஸ்தாவஸ்ய ப்ரளயாதிகமேவ ... தத்த்ராஜ்யாம்ஶமேவ உபயுக்யதே (ஸாத்யதசையிலித்யாதிநா) (ஸமத்தைப்புணர்க்கும்) ஸமதா ... அதவா "ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ: । அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே" "நாந்யம் குணேப்ய: கர்த்தாரம் யதா த்ரஷ்டாநுபஶ்யதி" "கார்யகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே" இத்யாதி கர்த்ருத்வநிஷேதவாக்யாநாம் "ஸர்வ ஹி த்ருஷ்டா ப்ரோதா" இத்யாதி "போக்தா கர்த்தா விஜ்ஞாநாத்மா" "விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் [illegible]

௩௦ || இப்படியிருக்கையால் ஜ்ஞாதாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லையென்கிறவாக்யங்களுக்கும் கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்களுக்கும் விஷயவ்யவஸ்தையுண்டாகையாலே விரோதமில்லை. அதெங்ஙனேயென்னில்; கர்த்ருத்வமில்லையென்கிற வாக்யங்கள் ஸம்ஸாராதீனமாயும் [illegible] குணாதீனமாயும் வரும் கர்த்ருத்வத்தை நிரபேக்ஷமென்று நினைக்கலாகாதென்கிறன, கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்கள் ஶாஸ்த்ரார்த்திகளடியாகவே வந்த ஜ்ஞானத்துக்கும் தத்விஶேஷங்களான விஶிஷ்டப்ரயத்நங்களுக்குமிவனே ஆஶ்ரயமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறன. இந்த விஷயவ்யவஸ்தையை "ஸ்ரீரவாஜதெநாஷ்யத:" என்று தொடங்கி

ஸாநீ|| செய்கிறார். (இப்படியிருக்கையாலிதி) ஶ்ருதிஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கு விஷயமன்றிக்கே கேவலிப்ராப்யமான கர்த்ருத்வநிரபேக்ஷத்தில் விப்ரதிஷேதங்களுக்கு விஷயவ்யவஸ்தை கூடுமோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) (நினைக்கலாகாதிதி) நிஷேதவாக்யம் விஹிதகர்த்ருத்வ ஸாதநநிஷேதபரமல்லாமையாலும் 'ப்ராப்தமேவ நிஷித்யதே' என்னுமிடத்தாலும் கர்த்ருத்வநிஷேதம் ஸ்வாபிமானமாகையாலும் ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷத்வம் நிஷேதபரமென்று கருத்து. இப்படி ஜீவனுக்கு ஶாஸ்த்ரீயகர்த்ருத்வம் முதலான விவஸ்தத்தில் ப்ரமாணங்காட்டுகிறார். (இந்த விஷயவ்யவஸ்தையை இதி) யதா ஜீவனுக்கு ஶாஸ்த்ரீயகர்த்ருத்வமுமீஶ்வரனுக்கு ப்ரயத்ந கர்த்ருத்வமுஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஜீவகர்த்ருத்வகாரயங்களிலே ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரயத்நத்தில் ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இந்த விஷயவ்யவஸ்தையை இதி) நிலையிலே "தைவஞ்சைவாத்ர பஞ்சமம்" என்று தெய்வத்துக்கன்றோ ப்ராதான்யமென்று ஸூத்ரகாரருடைய ப்ராதாந்யம்

ஸா.கா|| "[illegible]" இதி கர்த்ருத்வ விவா[illegible] கர்த்ருத்வஶாஸ்த்ரீய கர்த்ருத்வக் [illegible] கர்த்ருத்வாஶ்ரய விஷயக [illegible] விரோதம் நாஸ்தி (இப்படி இருக்கையாலித்யாதிநா) ஸததோக்ஷிப்ரமேயமான "ஶரீரவாங்மநோபி: யத்கர்ம ப்ராரபதே நர: । ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: । அதிஷ்டானம் ததா கர்த்தா கரணஞ்ச ப்ருதக்விதம் । விவிதாஶ்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவஞ்சைவாத்ர பஞ்சமம் । தத்ரைவம் ஸதி கர்த்தாரமாத்மானம் கேவலந்து ய: । பஶ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி:" இதி கீதாவாக்யேன வ்யவஸ்தாபிதம். (இந்த விஷயவ்யவஸ்தை இதி)

௩௯||ஸீதாவாய்ந்துனே ஏற்றியிட்டான். அவ்விடத்தில் "தைவம் தைவ ஸாத் வஸுமம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இவன் ஜீவனை பொருகாயத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கும்போது இக்காயத்தைப் பற்ற காரயிதாவென்று சொல்லப்படும், தானே ப்ரவர்த்திக்கும் ஸஹ ப்ரஹ்மநாதிகளிலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலும் கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும், ஒன்றிலே ப்ரவ்ருத்தனான வேதநனை விலக்காதவளவில் உபேக்ஷகன், அப்போதிசைந்திருக்கையாலே அநுமந்தா, இளந்தலைசுமக்குமவனுக்கு ப்ரபலன் பெருந்தலைசுமக்குமாப்போலேகூடப்ப்ரவர்த்திக்கையாலே ஸஹகாரி. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் தைவாதிஷ்டாநசேஷ்டைம்ஜீவகர்த்ருவிஶேஷாபாயிகமாகையாலே "சாத்வர்ண்யம் மயாஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஶ: | தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யயம்"

ஸா.நீ||தோற்றுகிறது, ஸம்ஸாரனுக்குத்தோற்றவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (அவ்விடத்திலே) இப்படி ஸம்ஸாரநுப்யாக கர்த்தாவென்று சொன்னதுகூடுமோ, உபேக்ஷகனென்றும் அநுமந்தாவென்றும் ஸமஸாரணாஸூஞ்சொல்லுகையாகில்கர்த்ருத்வமேகூடாதே, என்றில் இனி ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்திலே ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் ஶப்தமாகையாலே கர்த்ருத்வங்கூடுமேன்றிலப்போது காரயிதாவென்றும் உபேக்ஷகனென்றுஞ்சொல்லுகிறது விரோதமாகாதோவென்ற கர்த்ருத்வாதிகாரங்களை விரோதமில்லாமல் பிந்நவிஷயங்களாக விவேசிக்கிறார். (இவனித்யாதிநா) இப்படியானுமேகவிஷயத்திலேதானே "தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்ய கர்த்தாரமவ்யய"மென்றுஞ்சொல்லுகிறது சேருமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலே)கர்த்ருத்வவசநம் ஸோபாதிக கர்த்ருத்வபரமென்றும் அகர்த்ருத்வவசநம் உபாதிநிரபேக்ஷகர்த்ருத்வாபாவபரமென்னும் ஏகவிஷயத்திலும் வ்யவஸ்தைசொல்லலாமென்றுகருத்து. (குணகர்மவிபாகஶ இதி) குணௌஸ்த்வாதிபி:

ஸா.கா||திநா) க்ருதிஸமவேதம் கார்யநிஷ்பாதநானுகூலத்ருத்வம். (அவ்விடத்திலித்யாதி) ஏவம் ஜீவகர்த்ருத்வவிதிநிஷேதயோர்விஷயவ்யவஸ்தாமுக்த்வா ஸம்ஸாரமதவிஶேஷஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வ விதி நிஷேதயோரவிஷயவ்யவஸ்தாம் காரயித்ருத்வோபேக்ஷகத்வாநுமந்த்ருத்வஸஹகாரித்வப்ரவர்த்தகத்வ ஶைலாங்கம் வ்யவஸ்தாபயந் ஜீவகர்த்ருத்வஸம்ஸ்ரயத்வஸாமாநாதிகரண்யவிவக்ஷாயாம் ... (இவன் ஜீவனை இத்யாதிநா) (இளந்தலை) உபேக்ஷா: (பெருந்தலை) ப்ராதாந்யாத் ... ஸோபநிஷத்ப்ரவர்த்தகஸாமர்த்யகாரணமத்ஸ கர்மோக்த ... திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானித்யாதி ... ஸோதாஹரணம் ...

த்வ]] என்று ஈஶ்வரனுக்குக் கர்த்ருத்வநிஷேதம் பண்ணுகிறது. இப்படி ஸர்வ-விஷய ஸாதாரண கர்த்ருத்வமுடைய ஈஶ்வரனடியாக ஜீவனுக்கு ஸ்வப்ரவ்ருத்தி வ்யுத்பத்தி ஶக்திப்ரதமான நியோகயோக்யத்வம் ஸித்தமாகையாலே இங்கு 'வ்ரஜ' என்று விதிக்கக் குறையில்லை. இப்படி ஶாஸ்த்ராதிகள் போலே ஶரணாகதியும் கர்த்தவ்யமாக விதிக்கப்படுகையால் “தன்னால் வரும் நன்மை விலைப்பால்போலே, ஈஶ்வரனால் வரும் நன்மை முலைப்பால்போலே” என்று பிள்ளான் வார்த்தைக்கு ஶக்தவ ஶாஸ்த்ராதிகளெல்லாம் அவனாலே வருகிறதென்று நினைக்கவேணுமென்று தன்னு

ஸா.நீ]] கர்த்ருத்வம் உபாயத்வேந ஸித்தயோக்யம் என்றபடி. இப்படியாகில் ஈஶ்வரனும் கர்மாநுரூபமாக பலப்ரதனாகையாலே ஸாதாரண கர்த்ருத்வம் துல்யமாகையால் ஜீவனுக்கு ஸாதாரண கர்த்ருத்வம் விஶேஷித்து சொன்னது கூடுமோ வென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படி இதி) (ஸர்வேதி) ஸர்வவிஷய ஸாதாரண கர்த்ருத்வ ஈஶ்வரனுக்கு கர்மாதி நிரபேக்ஷமாகையாலே ஜீவனுக்கு ஸாதாரண கர்த்ருத்வ ஶக்தி ஸமர்ப்பிக்கையாலே ஈஶ்வரனுக்கு அஸாதாரண கர்த்ருத்வமும் ஜீவனுக்கு அஸாதாரண கர்த்ருத்வமுமென்கிற வைஷம்யம் கூடுமென்று கருத்து. இப்படி ஜீவனுக்குக் கர்த்ருத்வமுண்டாகில் தன்னால் வரும் நன்மை விலைப்பால் போலே என்றும் ஈஶ்வரனால் வரும் நன்மை முலைப்பால்போலே என்றும் அப்பிள்ளான் வாக்யத்திலே ஸ்வகர்த்ருத்வநிஷேதம் தோற்றுகையாலே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் பாரதந்த்ர்யகமன்றென்று சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இப்படி ஸர்வவாக்யத்திலே ஶக்தவ்ய ஶாஸ்த்ராதிகளெல்லாமென்று

ஸா.கா]] உக்தமேவார்த்தம் ஸம்க்ஷிப்ய தர்ஶயதி இப்படீதி ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஸர்வகர்த்ருத்வஸாதநம் ஸமர்த்தனவியாநாதிஶோ ஶா ஸ்த்ரஸ்ய ஸர்வவஶ்யாய ஜீவஸ்ய கர்த்ருத்வஸித்திரித்யுக்த்வா தத்ர வக்தவ்யாம்ஶம் வாக்யார்த்தம் விஶதயதி ஏவமாயா நந்தரோக்த ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸாதநத்வம் த்யாஜ்யமிதி நிஷேத்தும் ஏவம் வாக்யஸ்யாபி ஸத்தோஷ ஸாமாந்யஸம்பந்தவத்வ நிஷ்ப்ரயோஜநத்வ நியமேந ஸர்வமாஸ்த ஸ்வர்க்காதி ஸாதநத்வம் ததநுஷ்டானஸ்ய கர்த்ருத்வ ஸம்பாதகத்வம் ஶாஸ்த்ரீயவிஷயஸ்ய நிகர்த்ருத்வாதிஸித்திர்த்ரஷ்டவ்யம். (இப்படி ஶாஸ்த்ராதிகள்) ஸந்த்யா ஸ்வகீயவாக்ய ஸ்வாதீனதாஶ்வீகாரே ஜீவாபாதித விஶ்வ ஸாமர்த்ய ஸ்வீகாரே தஸ்ய ந்யாயத்வா ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காதி ஸம்பாத்யம் ஸாமர்த்யம் வஸ்துத்ர ஸ்வாதி ஸ்வாதீ ஸம்வாத நகஸமவக்ஷ ஸம்ஸ்கார ஸர்வம் ஸாதாரண ...

ஆ||டைய ப்ராயஶ்சித்தத்திலே த்யாஜ்யம். ||*|| ஸர்வவிஶ்வாஸவி ஷயம் ஸக்ருத்வோபாயவிஷயம் வசந | ஸபர்யாஶ்லேஷவிஶ்வாஸ ஶாயதே ஶவமோஹித: || ஶேஷாவஸரதபாத்ர ஸ்ய தீமஹீஷ்ட்ருஷ்டாந்தவர்ணநம் |

ஸா.தீ || ஸக்ருத்ப்ரயோகத்துக்கு உபாயஞ்சொன்னது கூடுமோ, வியாஜத்தாலே ஸக்ருத்துக்குமுபாயமுண்டென்னில் ஸக்ருதேவோபாய வியாஜம் ப்ரபத்தௌ விஶ்வாஸ ஸஹிதயாக்ந்யாஸமானகையாலே யதுக்கு உபாயமே இல்லையே, கிஸக்ருத்ப்ரயோகம் "ஸக்ருதேவோதி" என்று ஸகல காலவர் ஸக்ருத்கமாகையாலே ஶேஷாவஸர பாபமத ஸம்ஸாஜ்ஞவர் தீக்ஷ்டமன்றோவென்றவிக்தஶேஷயத்தையு மிந்தரெண்டு ஶங்கையையும் ஒருகாரிகையாலே நிராகரிக்கிறார். (ஸகேந்தி) (ஸர்வவிஶ்வாஸவிஷயம்) ப்ரபத்திவிஶ்வாஸவிஷயம். ஶாஸ்த்ரோபாயம் வியாய ஸ்வ ஶத்ருநஶ்ய: ஶாஸ்த விஷாத: ஸ்வாதரோபாயாஜ்ஞா ஶாஸ்ரேதஜத்வ ரேக்ஷ மி தத்ராஷ ரமேவா விஶ்வாஸோ ஸவேதிதி ஸாவ:. ஸக்ருதுபாய விஷயம் வசந வாக் (ஸவஶ்யாஶ்லேஷ)ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரீ த்யம்ம:. (ஶாவமோஹித:)ப்ர காரமோஹித: பயந்ரயமேதி யாவத் ஸக்ரியாநம் ப்ரபத்திவிஶ்வாஸாபதிதிவத் ஸ்ஸம்ஹாரத்ராதி விஶ்வாஸ விஷயம் ஜாதிஷேடாதிவியாநம் கீதாந விஶ்வாஸவிஷயம் ப்ரபத்திவியாநதிதி ஸம்பிமேநேந ஸவஶ்யாஶ்லேஷவி ஸவிஶ்வாஸஶா யதே ஜத்யம:. ஶேஷாவஸர பாத்ரஸ்ய தீமஹீஷ்ட்ருஷ்டாந்தவர்ண நம் உபாயாந்தரஸ்ய பாபமேநோக்த ஶஸம்காராவயஸ்யாஸத்தே ப்ரபத்தாவவிஸ்யாதிதி ப்ரபத்தேரபோபாயத்வம் நஸ்யாதிதிபாவ:.

ஸா.ஸ்வா || ஸ்வித்தயாரோப்யதஜத்ர" ஶிராவிதுதிமூமான ஶாந்த கரைஸ்யகர்ம ஸமதீமஹீஷம்போலே ஸகலகாரதிமூமானவுபாயா ந்தர" இதி ஸம்ப்ரத்யதிஸ்க்ஸ்யஸவஸ்யாவி ஸாஜ்யோபாயஸ்யாஸ்ம காரமாஹேவ த்யாஜ்யஸ்ய விஶிஷ்யோக்த: ஸாஶாநேந்த்ரோக்த ரவி தஸ்வரஸ்நாரோபித ஜேவேத்யஹிப்ரயஜோஹ. (ஶேஷாவ ஸரதபாதி) நநு ராஶநஜாஷாயஹஶம்நகஜ்டமேயு யஹாஶ நாஷாமேயம் ஸ்ஸஶேஷவயா ஸஶவிமஜத்யத்ர ஸ்வா நஷ்டித ஸரந்யாஸஸ்யாபராயஸ்ஜ்ஞா மேஷாத்ராஜ்ஞ ஸ்வாஶாயஹபாரஸ்ஶ ணபரிவஹஸ்ம தஸ்கூராணம் க்ருதமித்யாஷ்டதஶஸம்ப ஜாயாஸ் ஸஸ்யா ப்யோபாயஸ்யா நமேஷயஸ்வாநபவமேத்த: ஶாஸ்த்ராமவத்ராஸ் ஸ தஹ்ரஸ்வாய நஶநவஜஶித்ய, யாஶநாஷாமேய: "ஜந்ஸ்வ ஶம்வம்மேஶ ஶஹதீ" த்யாஷ்யக்த "ஷிதாஶஹம் நாயமேநிம் விமோக்ஷ ப்ரஸீமேஷ" த்யமேக்த: காஶ்த பேஷி காரணத்ரய நிஷித்தாதிவாவக்ர யஸ்யஶரணம் ஸமவஸ்க்ஷமேஶவ "ஸாவஸ்வமேயவகஶேஷாரஶமேஷார்தாய

௨௦||அஹங்காராநுவ்ருத்தி ஸ்யாத் ப்ரவ்ருத்தாவபி ஸத்வதாம் ||*|| ஆகையால் "பூர்வோக்தம் த்வயி ஸந்த்யஸ்தம்" த்யாதிகள் முன்பு தாம்பண்ணின ப்ரப த்திக்கு க்ஷமைகொள்ளுகிறபடியென்று சிலர் சொல்லுமதுவும் அஹங்கார ஸம்பந்தாதிஸங்கையைப்பற்றவாமத்தனை, அல்லது யதாஸாஸ்த்ரமநுஷ்டி த்த ப்ரபத்தியபாயமாய் அதுக்கு க்ஷமை கொள்ளுகிறபடியன்று. அப்படியாகில் "விதாதோஹம் நாயமேதம் விஜ்ஞாப்ய ஸ்த" என்கிற வசநவ்யாக்யாதாக்களாராதிகளும் தாஞ்செய்கிறதாகையாலே இதுக் கு க்ஷமை கொள்ளவேண்டியதவஸ்யம். இது ஸ்வாநிவ்ருத்தகமா கில் இதுபோலே முன்பு பண்ணின ப்ரபதநமும் ஸ்வநிவ்ருத்தக

ஸா-ஸ்ரீ||ஆனாலும்'ப்ரஜ'வென்று ப்ரபத்திரூபோபாயவிஷயமாநன்றோ "பூர்வோக்தம் த்வயிஸந்ந்யஸ்தம்" என்று ஆளவந்தார்தாமநுஷ்டித்த ப்ரபத்தி யையபாயமாக நினைத்து க்ஷாமணம்பண்ணுகையாலே ப்ரபத்தியபா யமேயென்றென்று சிலர் சொல்லவில்லையோவென்றவிந்த சங்கையும் ஸக்த யாக்ஷ்யர் நிராகரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி)(ஆகையால்)அஹங்காரஸம்பந்தம் ஸத்வஸ்ய ப்ரவ்ருத்தியிலும் தோஷமாகையாலேயென்றபடி. அஹங்காரமன்றி க்கே யதாஸாஸ்த்ரமானாலும் ஸ்வயஞ்செய்கையாலே அபாயமென்று வ்யாபகமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியாகிலிதி) ஆசார்யாதிகளாம் வநிவ்ருத்தாநுஷ்டித ப்ரபதநத்திற்கும் க்ஷாமணரூபமாய்க்கொண்டு ஸ்வாநிவ்ருத்தகமாகையாலே யதநமெல்லாம் இல்லையேயென்றவருளிச் செய்கிறார் (இதுஇதி)(முன்பிதி) வர்வநுஷ்டித ப்ரபதநம் ஸம்யக்

ஸா.கா||தேஸஸ்வபாவஸித்தம் ஸதா நா"தி த்யக்த்வா காரணா நாதீந்நபாலாயப்ரயிதாநாம் ஸமவதாரம் யணாசார்யா ஸ்ராரமேவ, கதம்ப்ரதி ஆவநேஹங்காராதி பரிஹரணீயத்வ ஆவநேய தாதவ்யேஷ த்ரோக்திரிதி ஓஸம்யநு உத்தாதய நம்மீதாரண ஹரநாஸக்ருதிரூபாபாயத்தாணாஸம்கோக்த ஆசார்யாதிகாரணாரூபாபாயத்தைன கதம்ருத்வாயவாய யக்ஷணாஸம் க்ஷாணாதாஸ கதம்வத்தயா தஸ்ய தஸ்யாவி தமேதநவஸ்தாநாத்தாஹாராஸம் ப்ரவீதேதம் ரூபாவ ராயக்ஷாணஸ்ய ஸ்வாநிவர்த்தககோக்த"ப்ரயஸ்த்வ ஸமேதா ஸமர்வாவ ஸமாப்தவ்" இத்யாதிஷீ ஸமர் வாவ ப்ரயஸ்த் தயோக்தஹாநாஸமேஸ்ய ஸ்வாநிவர்த்தகவாம்ஸீகாரஸ்ய யுக்த க்ஷாமணாசார்யாதிகாரணவேலக்ஷ்யஸாதநஸ்யாகதம்வக்ஷம் வதூ ஆசார்யாதிகாரஸ்ய ப்ரயோஜநப்ரஸங்கவேஷ்கம் ஸாஸ்ர ஸம்வக்தாக கதம்ருக்ஷஸேஸம்நம் நிஷேதி. (ஆகையால் பூர்வோ க்தாதிநா) ஏவம் ஸாமீநக்கதம்ருக்ஷஸேஸ்நாக கதம்ருக்ஷஹாவ்

ஈஶ||மென்னலாம். இங்கு சொல்லும் காதகங்களாலே வந்தவர்கள் பண்ணின வ்யவஸ்தையுமவஶ்யமாயறுகையாலே வந்தவர்களோமுன்னிடவு வொண்ணுதொழியும். ஆகையால் இஸ்ஸூத்ரத்தில் ருஷிகளுங்களில் பண்ணினவாவாய வாரஸாரம் இங்கருளிச்செய்கிற வ்யவஸ்திக்கவெகஷிதமாயாதல் வெகஸ்ய பரிஹாராநமாயாத லுவயக்தமாய் வந்ததித்தனை. இவ்வாவாய வாரஸாரத்திற்போலே வ்யவஸ்தாதிகளிலும் வராயீநகதரகம்தொஷமன்று. இப்படிவராயீநகதரகம் வ்யாவணிகமாகையாலே ருஷிகளுக்கு கதரகமில்லாமையாலேஸூர

ஸா-நீ || வாவத்துக்கும் தனக்கும் க்ஷாவணமாய்க்கொண்டு ஸூவர நிவர்ஹகமாமென்றுகருத்து.வ்யவஸ்தாஸாரமருளிச்செய்கிறார். (இங்குஉதி)(அறுகையாலே)தீருகையாலே கவராயிகளோமுன்னிடக்கூடாதேஎன்றபடி. இப்படியாகில் ஸூத்ரத்திலாவாய வாரஸாரம் நிஷ்டுமாகவ ஸம்பியாதோ, கஹாகார தீர வ வக்நரவாவராய க்ஷாவணாஸ்யமென்னில்“வ வஸீதெ ருக்ஷவிஷயிஸா”என்றுவ ாஸ்ய நமே தக்க்ஷாவணமாகையாலே யதுவஸ்யமன்றேவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்)கஹாகாரஸாரஹிதவ வக்நம் ஶாஸ்யமாகையாலே என்றபடி. (கவெகஷிதமிதி) ருவாயமா நாஜ்யா காயமா” திதராவாயவாரஸாரம் வ்யவஸ்திக்கி கவெகஷிதமிறே (வெகஸ்யேதி)“ஶாரவ காஶயெஜீஜாநுஜ யஜேந மெரவயெக|கவகாஶவ்யகாராஹரா கீயெத ஸவகா யஷீ” உதரா ஈரக வ்யகாரண வ்யவஸ்தரவயக ஜாநவெகஸ்ய பரிஹாராநஸ்ய மென்றபடி. யதா தக்காஜீநவ ா திகந்ய வஜநரநவாஶ வெகஸ்ய பரிஹாராநஸ்யமென்றபடி. ஈத ருக்ஷவிஷயிஸாஎன்றதிறே.இவ்வாவாய வாரஸாரம் வ வஸ்தியில் வராயீநகதரகஸாரநவ தொஷவபரிஹாராநஸ்ய மென்றுதான்சொல்லலாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாவாயெதி) வராயீநகதரகம் தொஷமல்லாமையாலே தகவபரிஹாராநஸ்யமென்னவொண்ணுதென்றுகருத்து. இனி ருஷிகளுக்கு கதரகமில்லாமையாலே தகவ்யயக்தவாவம் ஜெவியாதென்கிற வக்ஷம் கதரகவஸஸ்யநத்தாலேநிரஸ்தவ்யாயமாணுலும்விஶெஷவவஸ்யமாக தகவெக்ஷ நிராஸத்தையநவதிக்கிறார்.(இப்படிஉதி)ஈசக்ஷவுக்கு“வாணிதரம்

ஸா-கா || ஈஶுஜாஜெவகவக்ஷஶ நிரஸ உதரா ஹ. (இப்படிவராயீதெந தரா திநா)நந“தஸாகவ ாஹணஶவாஶவிதரம்நிவிரஷரவாஜெநதி ஷாஜெஸ”திதி வாஜெந ஸஜெதவியாநாக கதீதாயாவாஷூரவஸா யாஶ வநராமதரஸாஹவாக கநரயாநவவஸ்த்ரா வாஜுஷாஸாஹ

ஜீ|| வந்தெனிங்கவனே திஷ்டிஸ கடூங்களொன்றும்வெவியாதென்கிறவக்ஷ முமஸ்ரீஸூக்ஷம். உடூக்ஷூவக்குச்சொன்னபொருள்பொருகூடுங்களான கூசேவாராதிகளன்றுஸூலாதா நாவிஷ்டாமாதுமென்னுமிடம் "கடா விஷ்டவஷ்ணயாஸ" என்கிற ஸூத்ரத்திலேஸித்தம். "கநிஷ்டிஷ்டம் திஶ்ரூ ஞா, பஸ்யநாஹம் ரூஶோஹாவ" இத்யாதிவசனங்கள் வேஜிவே

ஸா-டீ|| நிவிஷ்யாவேஷ்டத்ஷோவெஸ" என்று காஶ்வாரப்சொல்லவில் லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (உடூக்ஷூவக்கிதி) பின்னேயதென்ற வருளிச்செய்கிறார் (வேஸதி) "பஸ்யநாஹம் கூரெஶாஹாவெ வேஜியதூ ஸூநஷியூதெ | கநிஷ்டிஷ்டிஶ்ரூ ஞ த்ரிவியம் கஶதூணா: ஹயா || ஹவ ஸ்ரூதர்யாமிநாம் வெ த்ர ந தவஸஞ்யாஸிநாக்ஷூ" இத்யாதிகளிலே உடூக்ஷூவக்கு தஹ்ஷநம் வெளியாதென்று சொல்லவில்லையோவென் றவருளிச்செய்கிறார். (கநிஷ்டிதி) "ஹஸாவி நிவேஶ்யதெ" என்று

ஸா-கா || தகாஶாரவெஷ்வ விடுயபூவ வாவாடுவவக்ஷநிரா வெஸாநவவஞஇத்யாதாஹ(உடூக்ஷூவக்கித்யாதிநா) "நாவிரதெர ஞாகூஷிதா நாஸாஷெ நாஸஹாஹிக: | நாஸாதஸெ நவெஸாவாலு வூஜ்ஜாநெநெநஶ்வியாக "ஞ்ஜாநெஜூ ஶஶநீஹாஹீ தஜூக்ஷூஶ்வி நவேணவ" இத்யாதிஷு காஶ்வாரவாதவக்ஷாஹீநாம் விதூராவிரோபி ஸுரூவணாதெஷ்டாஞ்ஜவிதூாநிஷேஷ: கதவ்யபயாவிஶாநாவஸ ஹவாகவூஶஹாதூாநாவிஷ்டாரவய வொருஷ்ஶுாஹய இதி ஸூத்ர ஸூாஸய: நநு யஶவஸஸூாவநவ வூதெத்நஹவ ஹேதவ "கநி ஷ்டிஷ்டமதிஶ்ரூ ஞ த்ரிவியம்கஶதூணா:ஹயா | ஹவதூ தூாமிநாவேஶ்ரூது நதவஸஞ்யாஸிநாக்ஷூவிஸ || பஸ்ய நாஹம்கூரூஶாஹாவெ வேஜி யூஸூ நஷியூதெ| ஹஸாவிஸஜூவாநூவாஸஸவிநிவேஶ்யதெ|| வெநவ கிம்விஸக்ஜோதிதி பஷ்கூதெநிஷ்ய நக்ஸவக" இத்யாதிஷ்ஹிஸூவ ஜ்ஞாநவத்வொவாஜெவெதொக்ஷூஷடஷ்டிஷிணதெய ஷ்நிஜ "நாவிரதக "பாதூவநூாமி கஶ்தூாணி | தாநிவெவிஷயாதி|வெகாஜதாராணி| "தவாயாஷ்ஷஸூ நாவிவெஜுய ஸஸாண டூவி | தநாவிரூதூாஷியும் வாவம் தஃ விநாதி நாஸூவிஷெ: || வியெவாவி பவியெரவெஶ்ஸவள ஷோஜூாவுதிவக்ஷநாஸ | வூஶ்ஷூவி ஹவெதிஜெஶ்ர ஹக்ஷூஷ வெஷ கூஸவஹொ: || ஷூஹக்ஷாயாவி ஹக்ஷூஷ வெஷிணெ ஶக்ஷூ கூவ்ய தீ" த்ரீஷ்ய நஜ வ ஶேணாவாயாய "ஸவநாஜாநாதிஶ்ரூ வாணா த்யெதஜூமநா" இத்ஷ்யவிஜயிகாரனெ ஹாஷ்யகாரெராரவதூநா வதி தாநாவோவெஷெவா நேகமெஷாதிக்ஷூக்ஷ ஷூவூநூாய்தயா நிஷ்டி தித்யாதீநாஶஷதூ நாஷதிதாநாம் ஹஜநக்ஷாஹாவொாயஷூ ஷூஶ திதஜ இத்யாஹ(கநிஷ்டிதித்யாதிநா) (கநிஷ்டம்)கவ ரஶாதிக வாவஷ்யதி

ஐ௵வேதாந்தாவிஷயங்களென்றென்னுமிடம்வைஹாஸாஸ்லிரோபம் வாராமைக்காக ஸாஷ்யாதிகளிலே ஸஂஜ்ஞிக்கப்பட்டது. "ஹஸாவீ" என்றதுவும் பரிபாஷாவிஷயம். ‖ * ‖ உபஹாங்க்ஷாஷ்ய ந்யாயாத ஸூத்ராவஷ்யதேங்கம் | கநந்யோ திவாய ஶாஸ்த்ரதி ஸமே ஹேத்தா | * ‖ ஸ்ரீஷாதிகளும் "ஜீவிதாத்ம ஸாமங்க்ரா யோஜதேந்திய ஸ்ததஃ | ஶுகாஸஜ்ஞந நஸ்வாவேநவ்யுகே, ப்ராணஸாஸய ஸாமங்க்ரா யோஜதேந்திய தஸ்ததஃ | ஷியுகே நஸ்வாவேந ப்ரவது

ஸா-நீ ‖ வாஜிவஷவாவம்வெபியாதென்றுசொல்லவில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஹஸாவீதி) ஐதாநீஷவஹாங்க்ஷாஷ்யதேத்ராகாஷீநாவஸ்யநாஸகயாகுறப்போலே ப்ரஜ்பந்ஷத்ராவாஜிவஷவாவநாஸகமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (உபஹாங்க்ஷேதி) (உபஹாங்க்ஷஷ்யஞ்யாயாத்) ப்ரவத்த்யா (ஸூத்ராவஷ்யதேங்கம்) வாஜிவஷவேதாந்தாவதேங்கம் (கநந்ய) வாநிவாய ஶாஸ்த்ரதிஸமேதஃ) "ஐமேஹமேவேஷாமேவிஷ்ணுவாஹனஶ்" "கவாபஸம்ஜேவேஷ்யஃப்ராயஶ்சித்தம்ஸாவவரே" இத்யாதிஷு(ஹதம்)ஜஹ்திதயுஃ. நஹிவவந விரோதேந்யாயஃ ப்ரவர்த்ததே என்றுகருத்து. இப்படியாகில் "ஷியுகே நஸ்வாவேந ப்ரவர்த்திவாஸஸா" என்று வாஜிவஷவாவம்வெபியாதென்கிற ஸ்ரீஷாதிவசனத்துக்கு கதியெதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ரீஷாதிகளுமிதி) (நியமித்தார்கள்) தேஶகாலவேஷஸ்ய க்ருதிவாவவிஷயதயா வ்யவஸ்தாபித்தார்களென்கை. இந்தஸ்ரீஷாதிவசந ஸ்வப்வஷவிஷயமாகையாலே இத்தைப்வஷவிஷயத்திலே ஸஞ்சரிப்

ஸா-கா ‖ த்யஃ(ஸாஷ்யாதீதி) "நவேஷ்யஃ ஸம"இத்யாதிபீதாஸ்லோகஸாஷ்யாதிஷ்வாதிஸ்வேஷுஃ. ஹஸாவீத்யுத்தா பரிபாஷாஷாகரணா ஸஞ்சயாஷ ஹகேதேத்யுக்தஸூத்தித்யாஹ (ஹஸாவீதி) ஸாநந்யா ஸஸ்ய வாஜிவஷவேதாந்தாவாஸ்லேஷஸேதாஸம் கவஸ்யஸஹஷ ஷயந்யாயாஸ் ஸவிஷ்யத்தித்தி "நஹி வவநவிரோதே ந்யாயஃ ப்ரவர்ததே"ந்யாயாவதாரியதஜத்யாஹ (உபஹாங்க்ஷேத்யா தி) ஔஷ்டவிஷேஷாயாஸ்ஸித்தஸேஸ்யஷேவிநாஸ்யவ்யாயிஸேவி நாஸயேஸ், ஜவஹாநந்யோஸாவ்யாத்ராவாஸ்லேஷஸேவ்யாவாக்யேஸாக ஸேவ்யாஸ்வாஷயதேதகஸ்வ ஸாணாஞாவாயப்வ திரோபாஷேதே ஸ்தாவகஸாஷ்யாந்யவயஹிதேதஃ ஶாஸ்த்ரஸித்திஸமேவேதாயிதத்வஶ்யஃ. வாஜிவஷவேதாந்தாவேஷாங்கீகாரே ஶுவஷநாஷ்டிதாநாஸேஷவஸ்ய கிவநந்யாயவிஸ்த்யா தகஸ்வாவகவநவேயஷ்யஃ ஸஸ்யாதித்வி நவோவாங்கீகாரயஜத்யாஹ (ஸ்ரீஷாதிகளுமித்யாதி நா) யதா ஸ்லோகே வாஜிவஷவேதாந்தாவஷேஷ ஶுவஷ்

ஸா-நீ ஸா-கா வ்ருாவ்ருாஸஹித ஸ்ரீஜீ ஹவஸ்ரு த்ரு யஸாமே

உஅ||விவாம்ஷஸா" என்று நியமித்தார்கள். இது ஸ்ஹவித்த க்ரும த்ருஷ்ரு மென்னுமிடம் "ஸவடிஜஞா நு தித்ரு வ ணா தருயெ தஜூ ஞநாஜ" என்கிறவஸத்ரு த்திலே உரூஷ ஜாபெண ஸாயிதமாயிற்று. ஆகை யால் கதருவமாத்ராவுக்கில்லை யென்றுதல் வாரதந்தரு ஜுாநாஜு த்தைக்கொண்டாதல் ஸ்வதஜிவ பெவஸாதுராவமொருபடிக்கும் ஜெவி யாதென்கையுமித்தைப்பற்ற வநஷ்வ வஜநம் வேண்டாவென்கையும் ஸ்ரவக்ஷமாம். இவ்விடத்திலேசிலர் "வ்ரஜெ" தருாதிவியிகளை யநரு ஸாங்களாக்கி "யொநயா ஸஜஜாதூாந ஜநருயாவுருதிவஜருத | கிஜெநகருதம்வரவம் ஜொஷணாதூாவஹாரிணா, யஜாஜெவ ஷஜெதா ராஜா யஷஜெவஷ ஹரூஜி ஷீதஃ | தெநஜெஷவிவாஜஜெஷ ஜாஜாம ஜம கவாஜுஜஃ, ஸ்ரூதாஸம் ஹரெஷாஜும் ஷஹாவஜி ஸஷாஷரெ" தருாதிகளில் தாதுயமதிகளையும் வராஜஷியாதே இவ

ஸா-நீ||யிக்கப்பேசமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இது ஜதி) ஆனாலும் கிஜெவகரைப்போலேயன்றிக்கேஶ த்ஷூதிஶாணருயாஜநஜஜர நிஷ்ருன ஸ்ரீவெஷ்ணவர்சொல்லுமிந்தஹஜியை நிரஸிக்கக்கூடுமோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார். (வாரதந்தருதி) வாதந்த்ருஜுக்குநியொம யொமருமில்லாமையாலே வாவம்ஜெவியாதென்று கருத்து. ஸம்ஶி ஹையாஞும்ஜெவகஜதருஜுதயா ஸ்ரீஹாஷுகாவஸிஜாதயல்லா மையாலே நிராகரணீயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் "வ்ரஜ" வென்று உபாயவிதி சொன்னது கூடுமோ, ஶாஷுஜநஸம்வாஷ ஜுாநஜாதும் மொக்ஷஸாயநமன்றோவென்கிற ஜதத்தை யநவஜித்து நிரஸிக்கிறார். (இவ்விடத்திலேஜதருாதிநா) (வாராஜஷியாதேஜதி) விசாரியாதேஎன்கை

ஸா-கா || நஷுாஜநஜஷாஹாவுராவகஜநாதிஷஜெநாஜுாஜ ஜுஜகிவ ாஜாணிகதஜவெஜிவஜநுருவஜருநஷ்தாவெவொஜெவு ஹஷிவிஷயகஜவுாஹ (ஜநாதிகளுக்குமிதருாதிநா) வுாஸாஜயொஜநீ தருாதிஶவாஜஃ. ஜவஜாதூஜநாகதருகாஅா ஷஷாவெஜுா நவகுாஅா உதுராவாவெவாம்ரீகாரெ ஜஹாவிஜாயீகாரகாதிதரு ஜருக்ஷ ஜாயிஜசவ்ரு ஸம்ஶஷு ஸுாதிதருாஹ (ஆகையாலிதருாதிநா) ஜவ ஜெவகஜதம் நிரஸு ஜொஷொக்ஷாவாயாநஷூாதாவஶுாவெக்ஷிதா ஹம்காா ஜஜகாாநிவருதிஶெஷகயொ ஜுாதவுகவ்ு ாவகவஜநா வாதவ் தீதி ஜவெவாயஜெநாவெக்ஷுஶம்காஜநஜு உபாயா நஷாநாவஶுக்ஷம் ஜஶயநு ஸம்வஷஜுாநஜெவ ஜொக்ஷாவாய ஜ தருாவாயவாகுஸு தாதுயவ் ஜஶநவவஜகஜது வியீயஜா ந ஸவரிகரொவாயஷாஜவ்ஸு வவெவாக்ஷகவஷாரண வுாஜெஜந வ்வெவஜஜாஷவணாநம் நிஜஜயதி (இவ்விடத்திலேசிலரிதருாதிநா)

உபாயத்தைக்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞஸம்யக்ஜ்ஞாநமொழிய வேறு தாதாத்ம்ய ஸ்வக்ஷநாபேக்ஷமாயிருப்பதொரு உபாயமில்லையென்பர்கள். இது ஸக்த்யாதிவிதிவாக்யவிரோதம். ராமப்ராத்ய ஸ்ருதவண தநங்களாலே ஸித்தமான ஸர்வஜ்ஞஜ்ஞாநத்தை விதிக்கவும் வேண்டா. கேவலஜ்ஞாநத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லுவார்க்கு விதிவிரோதாதிதோஷங்களும் வருமென்று ஸாதித்திறே. ஆனபின்பு ஸர்வவித்யாநிஷ்டரான மோக்ஷார்த்திகளுக்கும் பொதுவாய் பரம்பரயோபகாரகமான ஜீவ பரதத்த்வ ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரத்தாலே பிறந்தவனுக்கு நம்முடைய ஸ்வாமியாய் நிரதிஶயபோக்யனை ஸ்ரீயப்பதியை ப்ராபிக்கைக்கு விரகேதென்கிற உபாயாகாங்க்ஷை பிறந்தவளவில் இங்கேயவ்வோ அதிகாரி விஶேஷாநுகுணமாக விதிக்கப்படுகிற ஜ்ஞாநாந்தரங்கள், பக்திப்ரபத்திகள். அவற்றில் ப்ரபத்தியாவது; "யஜ்ஞோபக்ஷ்யதயாவ்ருத்த" இத்யாதிகளிற் படியே ஸபரிகரமான ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம். இது ஸம்பந்தாநுஸந்தாநபூர்வமாகவேணுமென்கைக்காக ஸம்பந்த ஜ்ஞாநம் ப்ரபத்தியென்று சொன்னார்களத்தனை. இப்பராந்யாஸரூப ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபபரிகராதிகளை முன்பேபோக்கச்சொன்னோம்.

ஸா-ந் || தாத்பர்யதோஷத்தில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநப்ரஶம்ஸாபரமொழிய ப்ரபத்தி விஷயபரமன்றென்றுகருத்து. (ஸக்த்யாதீதி) "விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாங்குர்வீத" "ஸ்வாத்தாநம் பிதிக்ஷேத" "ஶரணம் வ்ரஜ" "ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி வாக்ய விரோதமென்றபடி. இந்தஸர்வஜ்ஞ ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே விதிவிஷயமானால் விரோதமில்லை என்றவருளிச் செய்கிறார். (ராமேதி) ஆகில் கேவலஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமா னாலோ வென்றில் அதுபூர்வாக்த விதிவிரோதாதி தூஷணாநந்தரம் ஸாதிதமென்கிறார். (கேவலேதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாநமபேக்ஷிதமானால் பூர்வோக்த ப்ராணவிரோதம் ப ஸம்பவியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆனபின்பிதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பக்தி ப்ரபத்திகளுக்கு அதிகாரிகோடி நிவிஷ்டதயா உபகாரகமாகையாலே ஸாதக மென்றுகருத்து. இஸ்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியாகில் விரோதமேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றில் ப்ரபத்தியாவதிதி) ஸூக்ஷ்மம் வேதா "ஶ்ருதா தீய ஶாஸ்த்ராஸ" இத்யாதி ஸம்ப்ரதாயம். இப்படியாகில் ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியென்று ஸம்ப்ரதாயோக்திக்கு கதியேதென்றவருளிச் செய்கிறார். (இதுஇதி) ஸபரிகராத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் ப்ரபத்தி யாகில் பரிகரநிரூபணம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னவருளிச் செய்கிறார்.)(இப்பராந்யாஸரூபேதி) இப்படி ஸகலஶேஷத்துக்கும் ஸாதநமாய் விஶேஷகூடுமோ, ப்ரக்ருதோபாயமாகிலன்றோ ஸ்வ

௨௬ ‖ சாதனமுநற்பயனுநானேயாவன்
சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றுஞ்
சாதனமுஞ்சரணநெறியன்றுமக்குச்
சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா
வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா

ஸா-டீ‖ காஸ்யபவிவெக்கடுவதென்னசிலவாக்யம்விஷயமானஶரண வரணத்திலும்சிலவாக்யம்ஶோகநிவ்ருத்தியிலு முபயோகமென்று கூறி வ்யாயத்தாலே வகஶப்லோகங்களை ஒருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு வசுவாக்யமாகவமயித்து சரமஶ்லோகார்த்தையருளிச்செய்கிறார்.(சாதனமுமிதி)(சாதனமும்)ஸாதநமும். (நற்பயனும்)நல்லபலமும் (நானேயாவன்)அஹமேவஹமேவம்இத்தால்வ்யாஜ்யவைஷ்ணவ ப்ராவக்யஞ்சொல்லப்பட்டது.(சாதகனும்)ஸாதகனும்(என்வசமாய்) என்னுடையவசீநமாய். ஸ்வாதந்த்ர்யமன்றிக்கே(என்னைப்பற்றும்)சரணமாகவடையும்.இத்தால் ஸ்வ்யாபாந்ய நிவாரணஞ்சொல்லித்து (சரணநெறி)ஶரணாகதிஉமக்கு.(சாதனமுமன்று)ஸாதநமுமன்று, வ்யாஜமாத்ரமென்றபடி.இத்தால்வ்யவஹித்வப்ராஜமாத்ரவஞ்சொல்லித்து. (சாதனங்கள்)ஸாதநங்கள்ஸக்த்யாதிகள்(இந்நிலைக்கு)ஶரணாகதிக்கு(ஓரிடையில்லா)தானும்அங்கியாய்ஸஹகாரிஸ்தாநத்திலே(நில்லா)நில்லாது.அங்கமிருஷ்யதிதிருஷ்ணகோசாஹமென்றதாயிற்றுஇத்தால்அநந்யாபேக்ஷத்வஞ்சொல்லித்து. (வேதனைசேர்) வேதனை துக்கம் சேர்ந்த துக்கஸாத்யங்களான (வேறங்கம்) ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி ரிக்தாங்கங்கள்.(இதனில்)ஶரணாகதியில்.(வேண்டா)அநபேக்ஷிதங்கள். இத்தால்

ஸா-கா‖ திவ்யார்தாக்யம்ஸர்வாந்தர்யாமிநாவஸரவாதாஸத்யாநாபந்ந ஸ்ரீவ்யாஸமஹர்ஷிணா (சாதனமுமித்யாதிநா) (சாதனமுநற்பயனும் நானேயாவன்) ஸாதநம் ஏகம் ஹேதுமேவ ஹேயம். அநேந வ்யாஜ்யவைஷ்ணவப்ராவக்யம். (சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றும்) ஸாதகஸ்ய தஸ்ய தவாநவர்ஸ்வ வஶ்யத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யாபநோதநாஷா நேநைவ ஸ்வாதந்த்ர்யம். அநேந ஸ்வாபாந்ய நிவாரணமுக்தம். (சாதனமுஞ்சரணநெறியன்றுமக்கு) யாஷாகம் ஶரணாகதிர்நாஸ்தி ஸாதநத்வேந ஸ்யாத். அநேந வ்யவஹித்வப்ராஜமாத்ரத்வமுக்தம். (சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா) ஸாதநாந்தராணி ப்ரபத்தேரங்கிபூதாநி ஸ்வாதந்த்ர்யாநாஷ்டாநஸ்ய ஸஹகாரித்வேந நாவதிஷ்டந்தே. அநேந அநந்யாபேக்ஷத்வமுக்தம்.(வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா) ஸ்வாமாயாஸஸாத்யாநி அநுகூல்யஸங்கல்பாதிரிக்தாநி ஸாங்காநி ஶரணாகதௌ ந ஸ்வாதந்த்ர்யேண அபேக்ஷிதாநி

௨௰ || வேறெல்லாநிற்குநிலைநானேநிற்பன்
தூதனுமாநாதனுமாமென்னைப்பற்றிச்
சோகந்தீரெனவுரைத்தான்சூழ்கின்றனே. (௪௮)

ஸா-நீ|| தத்த்வைஸ்வர்யஸம்பாஷணஞ்சொல்லித்து. இதுவும்சோகநிவ்ருத்தியி லேயுபயுக்தமென்றுகருத்து (வேறெல்லாம்) ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திலக்ஷணங்க ளெல்லாம். (நிற்க்கும்நிலை) தத்தத் உபாயாநுஷ்டானத்தாலுண்டாகும் ஸ்வரூபத்திலேயென்கை (நானேநிற்பன்) "ஸர்வஸ்மாதஹம் ஸமோ" என் கிறவசனஞ்சொல்லித்து. இதுவும்உபாயத்திலும்சோகநிவ்ருத்தியிலுமு பயுக்தமென்றுகருத்து. (தூதனுமா) ஸாரத்யாதி யுக்தனை (நாதனு மாம்) ஸர்வஸ்வாமியான (என்னைப்பற்றி) உபாயமாகப்பற்றி (சோகந்தீ ரென) "மாசுசஃ" என்று (உரைத்தான்) சொல்லாநின்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் (சூழ்கின்றனே) ஸ்வயமேவ நம்மை வளைந்தானே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநாய ஸ்வயமேவ ப்ரவ்ருத்தனானானென்கை.

இப்படி ப்ரபத்தி ப்ரகரணம் வியாபகமா கில் வியாக்யாநஸாரம் அநுஷ்டாநமாகையாலே அநுஷ்டாநகாரணமான அபவர்க்ககாரணத்வம் தானே ஸாரஸ்லோகமாக்க வேண்டாவோ? ஸாரஸ்லோகம் அபவர்க்கமாகையாலே யநந்தரம்வரா வேண்டுமென்றில் "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்கிற வசனத்தில்காட்டில் அதிகம் ஸாரஸ்லோகத்திலே சொல்லாமையாலே த்வயவிவரண வாக்யஞ் சொல்லக்கூடுமோ? அதத்தில் "நாராயணாய" என்று சதுர்த் யர்த்தத்திலே சொல்லப்பட்டவிஷயத்வம் சொல்லாமையாலே யும் த்வயவிவரணமாகாதோமன்றோ? ஸாரஸ்லோகம் அபவர்க் கமாகில் உத்தரார்த்தான் ப்ரபத்திநிஷ்டமாகலாகாதோவெ ன்ற ப்ரபத்திக்ருத்வோத்தர ஸர்வரக்ஷணமென்னுமுத்தரார்த்தம்

ஸா-கா || ஸாதநஜ்ஞாநஸம்பந்தமுக்தம். (வேறெல்லாம் நிற்கு நிலைநானே நிற்பன்) ஸர்வாஸ்ரயத்வப்ராப்யத்வமுபதிஷ்டம். ஸ ர்வஸ்வாமித்வமுக்தமேவ ப்ரபத்திஷ்டோசிதத்தத்தமாக ஸாத நாநுஷ்டானமுக்தம் தத்தத்பலப்ராப்தியஸ்ய. ஸாதநஸர்வ ஸாமர்த்யமதிகம். ஸர்வேஸ்வரத்வம் உக்தம். ஸர்வஸ்வாமித்வ மேவ ஸர்வ (தூதனுமிரத்ராதிநா) (தூதனுமாநாதனுமா மென்னைப் பற்றி) ஸர்வேஸ்வரத்வேஸர்வத்வாதிநீசக்ருத்யசக்ரவர்த்தித்வாதி கம் காரணம் மாமேகம். ஸர்வஸ்வாமியேவ ஸர்வஸ்வ ஜ்ஞாநம். விஷயம் ஸர்வஸம்யோகாநுயாதம் (சோகந்தீரெனஉரை த்தான்சூழ்கின்றனே) மாசுச இதி வதந் க்ருஷ்ணம் ஸ்வயமேவாஸ்மாகு ஸமஸ்தகாரணாய ஸ்வீகரோதீத்யர்த்தம்.

௯ || இப்படி பூர்வார்த்தத்தாலே ஓரதிகாரிவிசேஷத்துக்கு அந்தத்தில் ப்ரயாணத்திலே அநுஸந்தேயமாய் ஸர்வபூதங்களுக்குமுள்ள ப்ரஹ்மபாவத்தையும் அவற்றுக்கில்லாத அஸாதாரணஸ்வபாவத்தையுமுடைத்தான ஸர்வாத்மவ்யாபகவிசேஷத்தை அதிகாரமென்ற வேத்யாதி விவரணபூர்வகமாகவிதித்து உத்தரார்த்தத்தாலே அந்தத்திலுத்தரணத்தில் கர்த்தவ்யத்தை நஸ்யஸம்ஸ்காரநிஷ்டநிவ்ருத்திவிவரணபூர்வகத்தாலே யருளிச்செய்கிறான். இங்கு பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரி க்ருத்யத்தை யருளிச்செய்தான், உத்தரார்த்தத்தாலே ப்ராப்யஸ்வரூபமான தன் க்ருத்யத்தையருளிச்செய்து க்ருதக்ருத்யனவனைத்

ஸா-டீ|| வ்யாவ்ருத்தமென்றும் ஸாமாந்யமென்றுகொண்டு ஸாமர்த்யமருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) (வேத்யவேத்யேதி) ஏகவாக்யத்தாலே வேத்யவேத்யாதிகளும் ஸர்வஜ்ஞாதிலே ஐச்வர்யாதிகாரமுமென்றபடி. ஆனாலும் பூர்வார்த்தம் ப்ராப்யபரனாயிருக்கிறப்போலே "ப்ராப்ஸ்யதி" என்று உத்தரார்த்தத்திலும் ப்ராப்யபரன் ஸ்ரவிக்கவேண்டாவோ பூர்வார்த்தமதிகாரிக்ருத்யபரமாகையாலும் உத்தரார்த்தம் ஸ்வக்ருத்யபரமாகையாலும் ப்ராப்யப்ராப்திபரமாகவேணுமென்றில் அப்போது "ப்ராப்ஸ்யஸி" என்று ப்ராப்யப்ராப்தி ஸ்ரவணம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) "ப்ராப்ஸ்யஸி" என்கிறவம்சம் ஸித்தவத்வசநம் தேற்றுகிறதாகையாலே ப்ராப்யனாயிற்றென்று கருத்து. இங்கு அநுமென்கிற பதத்திற்கு பூர்வம் ப்ராப்யவிஷயத்வ ஸ்மரணாத்து பரத்வத்திலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ? இங்கு அநுஸம்பந்தம் "ஸ்மரேத்யதி" என்கிற க்ரியாபதாபேக்ஷிதகர்த்ருபரமாகையாலே அந்யதாஸித்தயா பரத்வத்திலே

ஸா-கா || அதோத்தரார்த்தாம் வக்தும் தஸ்ய பூர்வார்த்த ஸங்கதிமாஹ. (இப்படி பூர்வார்த்தத்தாலே ஐச்வர்யாதிநா) (ஸர்வபூதங்களுக்குமுள்ள ப்ரஹ்மபாவத்தையுமிதி) ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஸ்ரேயஸ்ஸாதநாநாம் ஸஸாதநாநுஷ்டாநே தத்ஸஹ வேதாந்த ஸம்வஸ்வ ஸாதநத்வம் ப்ரஹ்மபாவம் ஸோபாஸ்யாஸ்த்ரீதி ஸமாஸம்பந்தம் (அஸாதாரணஸ்வபாவத்தையுமிதி) நித்யநிர்திஷ்டகாதிவேத்யவேத்யப்ரஸித்தஸ்வகாதிஸாதாரணஸ்வபாவம் ஸோஸ்மி ப்ரயபோதநார்த்தம். ஸ்வதேவத்யாதிநாதிகாதி வேத்யவேத்யாதிகீர்த்திரூபார்த்தஸ்வபாவம். ஏவம் பூர்வார்த்தவிஹிதோபாயஸாத்யஸ்ய ப்ராப்யஸ்ய ஸம்பத்திகாரணம் ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸ்வஸ்வாய நிதி வக்தவ்யதயா பூர்வோத்தரார்த்தயோர் வேத்யவேத்யாதிகார்யஸம்பந்தம் பூர்வோத்தரஸந்தியாகேவ ப்ராப்தேநவ்யவஹாரதி (இங்குபூர்வா

ஶம்॥ தோற்றுகிறான். இவ்விடத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வுத்தமனாலே நானென்று தோற்றுகிறக, மிகுதியான "அஹம்" என்கிற பதம் ஸ்வ- ஸ்ஸாமர்த்யத்தாலே வ்யவஸாய விரோதத்துக்குறுப்பான அஜ்ஞத்வ அஶக்த்யாதிகளை விவக்ஷித்து ப்ரயோஜநமாகிறது. அத்யவஸாயம்பண்ணினவனை விலங்கிட்டுவைத்த ஸம்ஸாரிகதுரிதஜனமான ராஜத்தாலே உதஹிதகாருண்யனாய் அத்யவஸாயத்தைப் பொருத்து விடும்போது விலக்கவல்லாரில்லை வேறொருவருமில்லை இவனை ரக்ஷிக்கவுமொண்ணு

ஸா-நீ॥ தாத்பர்யங்கூடாதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) இப்படி அஹம்ஶப்தஸாமர்த்யமாகில் அவாப்தஸமஸ்தகாமனான நான் ஸ்வ- ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் நின்றும் மோசநம்பண்ணிவைக்கிறேனென்று அபி- மானமாகையாலிவனுக்கு ஸம்ஸாரஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்தானே மோக்ஷம் ப்ரஸங் கியாதோ? அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ ப்ரதிஸம்ஸயாகையாலே ப்ரவ்ருத்தம் மோக்ஷமில்லை என்றால் அப்போது அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்துக்கும் ப்ர ஸங்கியாதோ? உத்தரகாலத்திலும் ப்ராரப்தாநந்தரோபஶக்திப் ரதிபந்த முண்டாகில் மோக்ஷாபாவம் ப்ரஸங்கியாதோ, ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தி அந்யர்களுக்குமுண்டாகில் ஸர்வருக்கும் ஸம்ஸாரத்துக்கும் தானுண்டோவென்றவ ருளிச்செய்கிறார் (அத்யவஸாயமிதி) காருண்யாதிரூப ஸஹகாரி ஸத்தைபா ன ஶுத்தி மோக்ஷஹேது இதற்கு ப்ரதிபந்தகநாஶாத்யவஸாயம் தனி வ்யக்த்யவஸாயப்ரவ்ருத்திகள் வ்யாஜங்காருண்யஸஹகாரிதோதிகர் மோக்ஷஹேது ப்ராரப்தாநந்தரோப ப்ரதிபந்தகம் அந்யஶா ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்த்யவாப்தஸமஸ்தகாமஸ்வாபாவமேன்று கரு த்து. அந்யாஸாத்யமான இவ்வஹம்ஶப்தத்திற்கு ப்ரயோஜந மன்றிக்கே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபிப்ராயேதி) (இவ்வர்த்தம்) ஹதமதவ ஸர்வஸுவமோக்ஷஹேதுக மென்றபடி. ப்ரபோதந பரதோவாஸிதாம் ப்ரபத்தி ஸ்ரீஸூக்தி. ஆனு லுமப்ரஸாதப்ரக்காலே இவ்வஹம்பதத்திற்கு அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தி யிலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, அது நிரூஹத்துக்கும்

ஸா-கா॥ (ஜடாத்யாதிநா) ஸ்வாபாவ்யஸர்வகாரணத்வஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸர்வஸாக்ஷித்வதிவ்யாதிவ்யஜ்ஞாதிஶக்திகாரணதோக்கா விஶேஷப்ராஜ்ஞஸித்திக்ரமோபெக்ஷெபா ரக்ஷிதம் ஸம்ஸார்வ நமோஸ்து ப்ரஸங்கதி ஸாவ:. அயாஸுநிதிவேதஸ்ய ஸமவேக்ஷஸாத்ய ஸர்வ நிவர்த்தக: கர்மாரம் ஜ்ஞாநமேதாத்மோபாஸ்ஷண பௌநருக்த்ய ப்ரஸங்கார்த்தப்ரஸங்க ப்ராஹாணாஸ்வாஹ (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) ஸஹ ஜகாருண்யாதி ப்ரஸக்த்யாதீத்யாதிஶப்தார்த:. கிம்வா அவாப்தஸமஸ்தகா மித்வாத்யேதஜத்வஹ (அத்யவஸாயமித்யாதி) அந்யா மோக்ஷநிக்ஷேப

ஸ்து||தென்றிங்குதாத்பர்யம். இவ்வர்த்தம் "லோகோத்தரமஹிமாநுவிஷ்டா:, "பௌலஸ்த்ய: ஶ்ரீமான் ப்ரஹ்மணா ஸ்வஜ்ஞயா | தேநைவ லோகநீயாஸ்து நாமநேத்ரோத்ராயிதாங்க்ஷ:" இத்யாதிகளிலே வ்யக்தம். இவ்வர்த்தம் என்கிற பத்தில் ஸஹஜ காரணாதிகள் பேரணியாய் வ்யக்தியடியாகவந்த வஸ்துவிஶேஷமிளவணியாய் நிராகாஶமான ஸாதர்ம்யம் ஸம்பவிரோதிநிராகரணார்த்தமாக முன்னேநிற்கிறது. அதெங்ஙனே யென்னில்; ஸஹஜகாரணங்கள் வ்யாஜத்தைக்கொண்டு கந்தர்ப்பாயங்களை யநாதரிக்கும்படியான வஸ்துத்தை யுண்டாக்

ஸா-ஸ்ரீ||ஸாதாரணமன்றோ. ஸஹஜகாரணஸஹகாரஸாதர்ம்யே நாஹ்யஸாதாரணமென்றில்ஸம்பந்திக்கு ஸம்பவாருதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார்(இவ்வர்த்தி) (பேரணி) ராஜாவின் ஸம்பவம். (இளவணி) ஸத்யவதிபவம். வஸ்துஜநிதவஸ்துவிஶேஷமும் ஸஹஜகாரணமும் கவ்யாநமாகவும் தத்ஸஹகாரஸாதர்ம்யம் வ்யாநமாகவும் ஸஹஜத்திலே ஸம்ஸ்வபாவத்தாலே தோற்றுகிறபடியாலே ஸாதர்ம்ய ராஜஸ்தாநமாய் ஸஹஜகாரணாதிகளை பேரணி என்றும் வஸ்துவிஶேஷமிளவணி என்றும் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ஸஹஜகாரணம் பேரணி என்றும் வஸ்துவிஶேஷமிளவணி என்றுஞ்சொல்லுகைக்கு நிதாநமுண்டோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேஎன்னிலித்யாதிநா) ஸஹஜ கா

ஸா-கா||வஸாரணாஹ (லோகேத்யாதிநா) நநுநிரஸ்ஸ்ய ஸாதர்ம்ய ஸ்ய வரோபி ஸாதர்ம்ய நிவர்த்யஸாதாரண்யாநாத்ர நாஸரோபகம் கல்பிதத்வம் ஸஹஜகாரணாநாம் ஸாதாரண காரணாநாம் விஶிஷ்டஸ்ய தஸ்யாஸாதாரண்யேஷ்டத்வநாஸரோ பக்ஷேவஸ்துதவர்வேத்யஸ்ய யஜாஹ (இவ்வர்த்தித்யாதிநா) (பேரணி) ஶத்ருஹிரவிதாஷ்யா கயிகாலேநா (இளவணி) ..... நிமித்தா ஶத்ருவஸீவம் ஹதா ஸ்வலேநா. ..... ஶத்ருரிது ஸாஹஸதாம் வாரஷணா ..... ஶத்ருவ ..... ணாஸாலே யதா ஸாவஸ்திதி வாவம் ஸஹஜகாரணவஸ்துவி ஶேஷாஹ்யாம் ஸாதர்ம்யஸ்ய க்ரியதஜ்த்வத் காரவிஶேஷநிய தத்வம் க்ரியதஜத்ராஹ. (அதெங்ஙனேஎன்னிலித்யாதிநா) யதா ஸஹஜகாரணஸ்யவா, வஸ்துவிஶேஷஸ்யவா, ஸாதர்ம்யஸ்யவா, விரோதிநிவர்த்தகத்வம் வாச்யம் ஶாவவாதித்வ நிஷ்காரணாவஸரே. பாரஷஸ்தர்ம்யஸ்ய பாயகவாக ஸ்வதர்ம காரணவஸ்து யோரகிஞ்சித்கரத்வாத் விஶிஷ்டஸ்யைவ கார்யகாரித்தி தேஷாஞ்ச யோகவகாரஹாஹ. (அதெங்ஙனேஎன்னிலித்யாதிநா) வாவா ரக்ஷ

கி|| கிறது. இப்படி ஸாத்யவிஶேஷங் காரணாந்தரவஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு நிராகாங்க்ஷ ஸாதநாந்தரத்தை ஸூசிக்கிறதுடைய ஸர்வவிரோதி நிராகரணத்துக்குறுப்பாக்கிறது. இப்படி ஸர்வபாபவிமோசநத்துக்கபேக்ஷிதமான ஸர்வப்ரகாரத்திலும் விஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரபேக்ஷ ஸ்வதந்த்ரமான அஸஹாயத்வத்திலே அவதாரணம் ஸங்கதம். 'ஏகம்' என்றது "ந தேவா ஹ:" முதலானவுபதேஶவாக்யங்களையாலே விஶிஷ்ட ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவைஶிஷ்ட்யம் பிறந்தும் வஶ்யதாதி ஸாத்யங்களினுடைய ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தித்வாதிகளிற் தெளிந்து கேவலநிர்ஹேதுவமான ஸர்வேஶ்வரஸாத்யத்தைப் பெறவேணுமென்றவிதிவிஷயனாய்

ஸா. தீ|| ஸாதநமில்லாவிட்டாலும் ஸ்வதந்த்ரத்தாலே ஸாதநாபாயமி ல்லாத்ரிநீலம் ஸாத்யங்கூடாதென்று கருத்து (உறுப்பாக்கிறது) அவதாரணகாரணமாக்குகிறது. ஆனாலும் ஸஹாயத்திலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்தித்தாலும் உபாயநிரபேக்ஷத்வ ஸித்தி கூடுமோ? தஸ்யாவகாஶமில்லையே என்ற "ஏகமேவ அத்விதீயம்" இத்யாதி ப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே நிரபேக்ஷ்யாவதாரணம் ஸித்தமென்கிறார் (இப்படி இதி) ஆனாலும் ஸஹாயத்திலே ரக்ஷணோபாயஸ்ய ஸர்வாகாரம் விவக்ஷிதமென்று சொன்னது கூடுமோ, 'ஏகம்' என்கிற பதம் கேவலஸ்வதந்த்ரவாசியாகையாலே தத்வ திகொடியான ஸஹாயத்திற்கும் ஸாதநாந்தர வாசகஞ்சொல்லவேண்டாவோ, அந்யோந்ய நிரபேக்ஷம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவற்கும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவ ஸர்வாகாரம் விவக்ஷிதம் அந்யோ உபாயாந்தரஸாபேக்ஷ விஷய க்ஷேமாதிகாரிக்கும் அபிமதமோக்ஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் ("ஏகம்" என்றது இதி) யதா ஏகம் என்று அநந்யநாதத்வ ஸித்திமோக்ஷப்ரதத்வஞ் சொல்லுகையாலே ஸுஹ்ருதிகளுக்கது ஸாத்யமன்றோ "ஏகம்" என்று ஸர்வவேதவேத்யமென்றில் ஸர்வஶக்தி ப்ரஸங்கியாதோ, இனி க்ருதோபாயபரமென்றில் உபாயாந்தரநிஷ்டனுக்கும் அஸித்தம் மோக்ஷம் ப்ரஸங்கியாதோ. ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டபரமென்றில் ஸர்வஶாஸ்த்ரவையர்த்யம் தோஷமேவ யஸ்யாம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ('ஏகம்' என்றது இதி)

ஸா-கா|| ஶரணாகதஸர்வாகாரபரிபூர்ணஹம்ஸஸ்வரூபநிரபேக்ஷ்யோபாய ஸ்வதந்த்ரஸர்வஸம்பந்தி ஸ்வதந்த்ரன். (இப்படி ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்ய) ஸஹாயஸாபேக்ஷ நிரபேக்ஷ ரக்ஷணோபாயஸ்ய ஸர்வாகாரவஶ பரதந்த்ர ஸ்வ"ஏகம்" ஸ்வஸித்தி விதிவிஷயக ஸாத்யாந்தரநிரபேக்ஷ ப்ரபத்தி ஸாத்யஸித்தி விரோதிஶாயதாகோர ஸாஹாய்ய க்ருத க்ருத்ய ஸாத்யஸ்வாமி விஶிஷ்ட பரமாத்மாஹ. ('ஏகம்' என்கிறது

ச்சி இதுக்குவிஶிஷ்டமான ப்ராப்யாந்தரத்திற்றுவக்கற்றவ்யாப்தி ஞா... விரோதி நிராகரணக்ஷமனென்பக்கலிலே ஸாத்ய ஸம்பன்னி க்ருதக்ருத்யனைக்கொண்டு ஸமாஶ்ரயத்தைப்பற்ற இனி யொரு கர்தவ்யாந்தரத்தில் ப்ராப்தியில்லாத வுன்னையென்றபடி, * இப்படி ஸர்வஶோகஶமனன ஶோகஹேதுவையும் அஶக்தனாயவன் பக்கலிலே நிஸ்ஸஹாயனான உபேக்ஷையுஞ்சொல்லி, மேல் “ஸர்வ பக்கலிலே நிஸ்ஸஹாயனான உபேக்ஷையுஞ்சொல்லி, மேல் “ஸர்வ பாபேப்ய:” என்று பாபங்களைச்சொல்லுகிறது. பாபமாவது; ப்ரதிகூலமான ப்ராப்யவிரோதியான வஸ்துவான ஸம்பந்தம். அநர்த்தமாவது; ப்ரதிகூலமான ப்ராப்தி யும் அநர்த்தநிவ்ருத்தியும். இங்குப்பாபஶப்தம் உபேக்ஷையைப்பற்ற வரிஷ்டங்களான ஸாம்ஸாரிக பலன்களையுஞ் சொல்லுகிறது. “ஸர்வே தேவா நிரயாஸ்தாத் ஸர்வஸ்ய பரமாத்மந:” என்கையாலே ஸர்வ ஸாத்யாதிகளும் உபேக்ஷைக்கு நரகமாகையால் இவனுக்கு ஸர்வ

ஸா-ஸீ|| ஸர்வே பாவனஶப்தப் ப்ரயோகாபஸித்யர்த்தமென்றுகருத் து. இங்கு“ஸர்வபாபேப்ய:”என்றுபிற்படச்சொல்லவேணுமோ, ஸர்வ ப்ராப்தி நிவ்ருத்தியுண்டானாலும் ஸர்வதாத்ர்யஸம்பந்த ஸம்பந்த முண்டாகில் நிஶ்ஶேஷ ஸம்பந்தம் கூடுமோவென்ற ஸம்ஶயத்திற்பரிஹாரமருளி ச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) பாபஶப்தம் பந்தகபலன்களான ஸாம ஸ்தோத்ரமாகையாலே பாதகமில்லையென்று கருத்து. இப்படி பாபஶப்தம் ஸாமான்யமாகையாலே பாதகமில்லையென்று கருத்து. இப்படி பாபஶப்தம் பந்தகமென்றுசொன்னது கூடுமோ, அது கர்மஜ்ஞாநாதிநிஷித்த பந்தகமென்றுசொன்னது கூடுமோ, அது கர்மஜ்ஞாநாதிநிஷித்த க்ரியாவாசியன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாபமாவதுஇதி) ஶாஸ்த்ர நிஷித்தாசரணாய(ஶாஸ்த்ரவேத்யதி) இப்படி அநர்த்தஸாதந த்வேந ஶாஸ்த்ரவேத்யம் பாபமாகில் ஸர்வநிவ்ருத்தியாக ஶாஸ்த்ர வேத்யபலத்தாநாத்ஸாத்ய ஸாதநம் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்றவருளி ச்செய்கிறார் (அநர்த்தமாவதுஇதி) ஆனாலுமிப்படி பாபநிவர்த்தநங் கூடுமோ, அப்போது ஸர்வதாத்ர்யஸம்பந்தத்திற்கழியாமையாலே ஶோ கம் விடம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) ஸாம ஸாரிகபலம் ஸர்வதாத்ர்யபேக்ஷைக்காகையாலேயவற்றை நரகஹேதுவான பாபத்தோடே சேர்க்கை கூடுமோவென்றவருளிச் செய்கிறார்(ஸர்வே தேவாஇதி)ஆனாலும்ஸர்வதாதிஹேதுபலம் விஹி தமாகையாலே நிஷித்தமில்லாமையால்அபேக்ஷிதப்ரயோஜக நிஷித்தமில்

ஸா-கா||உத்தராதிநா)அயோக்ய ப்ரஸித்தபாபஶப்தப்ரவ்ருத்தி நிமித்தம் ப்ரத்யக்ஷ உபேக்ஷா நிஷ்டபலேஷு நிஷ்டப்ரயோஜநத்வாத்பாப ஶப்தஸ்ய ஸர்வ ஶ்ரேணம் பலதாஸாமஸாரகம் பந்தகவதநஸ்ய தத்தநத்வாரகஷ ஸம்ஶித்த ப்ரயோஜநாயோக்யநாதா பந்தக ஶாஸ்(ஸ்ரீ . . ஸ்ய த்ராதிநா)ஸர்வஶப்தஸர்வஶப்தேப்ய ஸம்பந்த

மூ॥ ஸுக்ருதத்தோடு துஷ்க்ருதத்தோடு வாசியில்லை. ஆகையாலேயிறே முமுக்ஷுவுக்குப் பாபங்களைவிடச்சொல்லுகிறாப்போலே "தத்ஸுக்ருத-துஷ்க்ருதே ஜஹாதி" என்று விதிக்கிறது. "இருவல்வினைகளுஞ்சரித்" தென்கிறபடியே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்களிரண்டும் முமுக்ஷுவுக்கு நிராகரணீயங்களாகவிறே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகிறது. இப்படி புண்யபாபரூபமான பந்தகாரணத்தை பாபஶப்தத்தாலே சொல்லி ஸஹபாடத்தாலே புண்யபாபங்களினுடைய ஸாம்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. இனி ஸர்வஶப்தத்தாலே விஶேஷிக்கிறதென்னென்னில்;

ஸா.டீ॥ ஸாதபுண்யத்திற்கு பாபத்வஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) முமுக்ஷுவைக்குறித்து நிஷித்தமாகையால் பாபத்வஞ்சொல்லலாமென்று கருத்து. ஆனாலும் பூர்வார்த்தத்திலே உபாயநிவ்ருத்தி பண்ணின ஸுக்ருதத்தை பாபமென்று சொல்லி மாக சொல்லுகைக்கு நிதாநமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதி) இரண்டு வல் விஶிஷ்டமான (வினை) புண்யபாபரூபமான இரண்டுபாபமுமென்றபடி. (சரித்து) போக்கி என்கை. நிராகரணீய ஶ்ருதிஸித்தம்பாபஶப்தப்ரவ்ருத்தி நிமித்தமென்றுகருத்து. யதா ஹி நிஷேதகஸித்த ஶாஸ்த்ரஸித்தம் பாபஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, நிஷித்தத்வமன்றோ நிமித்தம் முமுக்ஷுவைப் பற்றஸாம்ஸாரிகபுண்யத்திற்கும்பாபத்வாபாதகம் நிஷித்தத்வம்நிமித்தமென்று சொல்லக்கூடாதென்றில் அங்கும் "தத்ஸுக்ருதம் ஸ்ருஜஹாதி" என்று நிஷித்தத்வமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) (ஆகையாலே) நரகஜநகமாகையாலே என்றபடி. நரகஸாதநநிஷித்தத்வமுண்டாகையால்உபஜீவ்யத்வாதநிஷேதகத்வமேவா பாபஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தமென்று கருத்து. (இருவல்வினைஇதி) ஆகையாலேயிறே இத்யநுஷங்க:. ததா நிராகரணீயத்வம் த்யாஜ்யத்வமிதி ஹிதத்வம்பாபஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தம், கிம்து தத்ஸாஹசர்யோபஜீவ்யாநிஷேதகத்வம் பாபஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் "பாபாகத்வம் பாபஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தம் வேணுமோ, நேதாத்யயிஷ்யாதி" என்றுசொல்லலாயிருக்கபஹுவசநம்வேணுமோ, ஸர்வஶப்தத்தாலேதானே பாபபஹுத்வபரம் பஹுவசநமென்றில்ஸர்வஶப்தத்தாலேதானே ஸகலவிஷயத்வம் ஸித்தியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) பஹுவசநம்பஹுத்வம்பரமென்று கருத்து. இப்படி பஹுவசநம் ஸ்வாதந்த்ர்யமேயாவஶ்யகமென்று கருத்து. இப்படி பஹுவசநம் பஹுவசநமேயாவஶ்யகமாகில் ஸர்வஶப்தவையர்த்யம் பாபாநாம்த்ராஹ்யமாகில் ஸர்வஶப்தவையர்த்யம் ஸித்தியாதோவென்றுஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இனிஇத்யாதிநா)

ஸாங்கா॥ ஸர்வாதித்யாஶங்க்ய தத்ஸ்வாரஸ்யோஹ. (இனிஸர்வேத்யாதிநா)

௨௦|| ப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்துக்குக் காரணமாயும் கார்யமாயும் வருகிற அவித்யையையும் விபரீதவாஸனையையும் விபரீதருசியையும் ஸூக்ஷ்மஸ்தூல ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் பாபராசியிலே சேர்க்கைக்காக. இப்படி "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிற விரோதிவர்க்கத்தையெல்லாம் "அவித்யாகர்மஸம்ஜ்ஞாந்யா" என்று தொடங்கி மூன்று வகுத்திடுகை

ஸா-நீ|| (விரோதிக்கிறதென்னென்னவென்னிலிதி) ஸர்வபாபவிஶேஷணங்களி ஸமுதமென்றபடி. (காரணமாயுமிதி) அவித்யாகர்மணாம் பரஸ்பரஹேதுத்வாத் அவித்யா என்று கர்மத்திற்கு காரணமாயும் கார்யமாயும் அவித்யை இருக்கும். யதா கர்மத்திற்குக்காரணம் அவித்யையும் வாஸநாருச்யாதிகள் கார்யங்களென்று யதாஸம்பவம் ஜ்ஞேயமாகவுமாம். விபரீதவாஸநா ப்ராக்விஷயவாஸநா. விபரீதருசி: தத்விஷயருசி:. ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதி: ஸூக்ஷ்மஶரீரம் ஸ்தூலப்ரக்ருதி: ஸ்தூலஶரீரம் இப்படி விபரீதவாஸநாருச்யாதிகளும் ஸர்வபாபஶப்தார்த்தமென்று சொன்னது கூடுமோ, அயவிவரணமந்த்ரத்திலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரகரணத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கர்மத்துக்காரணகார்யங்களான அவித்யாதிகளை ஸாதரம் நிவர்த்யமாகச்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸர்வபாபேப்ய இதி) கர்மவிபரீதஜ்ஞாநப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ப்ராப்யம் "அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த" இத்யத்ர "அவிஷயாயாஸ்ச ஹேயப்ரத்யநீக" இத்யத்ர வாஸநாருசிகள் ஆதிஶப்தங்களென்று கருத்து. இப்படி மந்த்ரத்திலே "அவி

ஸா-கா|| (காரணமாயும்கார்யமாயுமிதி) அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தாநாம் பீஜாங்குரந்யாயேந அந்யோந்யகார்யகாரணபாவாதிஶய:. ஸர்வபாபஶப்தேந ஸர்வேஷாம் காரணாநாம் ஸாஷ்டாங்கேந ஸமவாயமுக்தம். (இப்படி "ஸர்வபாபாதி" (மூன்று வகுப்பிட்டு கொடுக்கிற இதி) "அவித்யாகர்மஸம்ஜ்ஞாந்யா" இத்யநேந காரணகார்யபாவாதிஸ்வீகாரேண ஸாரார்த்தஸம்பந்தோ ஜ்ஞாநாவரணரூபகார்யாநநர ரூபகார்யம் கர்மாதி ஸந்திதம் தத்விஷ்டேஷ்வநஶ்வரம் ஸர்வாந ஶேஷத: கர்மஸு. அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த விபரீதஜ்ஞாநசேதவிஷயம் க்ருத்ஸ்நம் ஜகத்விஷயம் விபரீதவ்ருத்திஜ்ஞாநஶேஷவிஷயசேஷ்டாதி வதகாநாம் வர்த்திஷ்யமாணம் ஸர்வம் கர்ம ஸ்தீயாநாதிகர்மவாஸநா ப்ரவ்ருத்தம் ஹேயஸ்வரூபதிரோதாநகரம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநம் ஸ்வவிஷயாயாஸ்ச போக்யபுத்தேர்ஜநநம் தேஹேந்த்ரியத்வேந போக்யத்வேந ஸூக்ஷ்மரூபேணாவஸ்திதம் தைவீம் குணமயீம் மாயாம் ஸம்ஸாரரூபாமபி தாஸீபூதாவஸ்திதாஸத இதி வக்தாரம் ஸாஷாரமே

ஶ்ரீ||பாஷ்யே ஶாஸ்த்ரீயமாகவும் ஆர்ஷமாகவுமருளிச்செய்தார். 'அவித்வாநதிகா ராத் ஶூத்ரஸ்ய ஶ்ரவணாதிகம் நாஸ்தி| வேதவேதாந்தயோ: ஶாஸ்த்ரேஷு அஸம்ஸ்காராத் ஶூத்ர:'' என்றும், ''நாஸ்த்யதிகாரோ வேதே ஶூத்ராதிகாரிகாணாம்'' என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே சிலர்க்கதிகாரஸாதநத்திலே ஶோகமாயிருந்து; அதிகாரிகளல்லாதார்க்கும் ''ஶ்ராவயேச்சதுரோ வர்ணாந் க்ருத்வா ப்ராஹ்மணமக்ரத:'' என்கிறபடியே ப்ராஹ்மண ஸாமாந்யோபாஸாதநத் திலேயாயிருந்தது. இப்படியிருக்க விவ்விடத்தில் ஶூத்ரஶப்தத்தை க்ஷேபிக்கையாவதென்னென்னில்; ஸர்வஜ்ஞரான ப்ரஹ்மஸூத்ரகாரர் கரணத்திலும் ஜ்ஞாநோபதேஶ யோக்யதாதிகளுக்காரம்பகமான ஸம்ஶயமும் இஸ்வபத்தே ப்ரவ்ருத்திநிஷேதுக்கநிஷேதமாய் அத்தையும்பற்றவிவன் ஶோகி க்கில் அவ்வம்ஶத்தையும் ஶாஸ்த்ரன் க்ஷேபிக்கும், அப்போதே ஶோகம் பெற்றன்றி யறிக்கமாட்டாத வாக்யத்திலயமுடையார்க்கு அக்ஷண

ஸா. ஶ்ரீ||ஶூத்ராயநாநு'' என்று ப்ராஹ்மணவாக்யத்திற்குக்ஷாவணப்ராப்தி நங்கூடுமோ, ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் ப்ராஹ்மணம் ஸநாதநவேதநாத்) மன்றோவென்னுமம்ஶித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (க்ஷாவயிஸேஷாதி நா) ஆனாலும் ஜ்ஞாநோபதேஶாநுஷ்டாநாம்ஶங்கழிந்தாலும் க்ருஷ் ணப்ராப்யம் கழியாமையாலே ''ஶூத்ரகாயநாநு ஸர்வாநுஶேஷத்: க்ஷத்ரஸ்ய'' என்று ப்ராஹ்மணை கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்

ஸா-கா||ஶ்ரவணேவேண வாக்யத்த பேணைதாம்ஸ:. (ஶாஸ்த்ரமாகவும் ஆர்ஷமாகவும் இதி) அவித்யாஸம்வாஸநாதிப க்ருதி ஸம்பந்தேஷ விரோதிகஸம்ஸ்காரவிரோதிவ யபேக்ஷணீயகணோக்த: இதி தீயவக்ஷணீயா விவரீதஜ்ஞாநாநாரோதித: கணோக்தா த்ருதீயயா தேஹஸம்ஸ்க்ருதாதி ரவிப க்ருதிஸம்பந்த:. வாஸநா நாமேஸஜாதீய கஸ்காரஜநநவ்யாபாரஜநகப்ரஸக்த: நாமிஷு ஸஜாதீயகஸ்காரஹிதாஷ:. கஸ்காரவாஸநாதேவ தஜ்ஜாரணீஶேதவாஸநாநாதேஶாநாஸக்தி ஶ்ரீதிநாவ:. ஶூத்ரகாயநாதிநா ப்ராஹ்மணாநாம் நிஶேஷ நிவ்ருத்திப்ராஹ்மணேநைவம் அதிகாரிவிஶேஷஷ ப்ராஹ்ம நிவ்ருத்த: ஶூத்ராநாம் தத்ப்ரதிஷேதம் ஸத்ப்ரஸாதோக்தேந ஶூத்ரகாயநாநேவ விஶிஷ்டோக்த: ப்ராஹ்மணாநாம் தேஹநாநாப்ர தேஶஸாநோவேதாம்ஶ: ஸஹோக்த: ப்ராஹ்மணாஶக்காஸாவேவ ''பாஞ்ச்ஸ்த்ரு ஸாஹ்நீ ப்ராஹ்மணஸ்யேவ ஸம்யக்'' இதிவத ஜ்ஞாநஸ் ஸாநத்யஸ்ய ப்ராஹ்மணஸ்யக்தயா ப்ராஹ்மணஶோகநிமித்தாநாம் ஸர்வேஷாம் நிவர்த்தகோவேதாம்: ஶுக்லப்ரபேண தஜ்ஜாதீயவ ஸம்ஸ்காராநிவ்ருத்தோக்த: ஶூத்ராநாம் தத்ப்ராஹ்மணம் ஜ்ஞாநாபேக்ஷி தத்ஸஹ (க்ஷாவயிஸேஷாதிநா) க்ஷணிகப்ராப்தாநாம் ப்ராஹ்மண்யதா

ஜந்மத்திலே ப்ராரப்தகார்யமான கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாக க்ஷபிக்கும், ஆகையால் ப்ராரப்தகார்யத்தை க்ஷபிக்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கக் குறையில்லை. இவ்விடத்தில் ப்ரபத்திகாலத்துக்கு முன்புள்ளவற்றை "க்ருதாந்" என்றெடுத்துப் பின்புள்ளவற்றை "கரிஷ்யமாணாந்" என்று சொல்லாநின்றது; ப்ரபத்திகாலத்திலே பண்ணுவன சிலபாபங்கள் காண்கிறிலோம், இப்படியிருக்க க்ரியமாணங்களை க்ஷமிக்கையாவதென்னென்னில்; "ப்ராரப்தாபரிஸமாப்தஸ்து வர்த்தமாந:" என்கிறபடியே ப்ரக்ரியையாலே ப்ரபத்திக்குமுன்பே தொடங்கிப் பின்பே தலைக்கட்டவேண்டும்படி சிரகாலஸாத்யமாயிருக்குமவற்றையும் தத்க்ஷணத்தில் ப்ராஸங்கிகங்களையும் இங்கு க்ரியமாணங்களென்கிறது. கரிஷ்யமாணங்களாவன பின்புதொடங்குமவை. இப்படி க்ரியமாணைகதேஶங்களாயும் கரிஷ்யமாணங்களாயுமுள்ள உத்தராகத்தில் புத்திபூர்வகமல்லாதவை ஸம்ஸ்பர்ஶன்

ஸா-தீ॥ போக்தஇதி) ஆனாலும் "க்ரியமாணா" னென்று ப்ரயோகிக்கக்கூடுமோ, ப்ரபத்திகாலத்திலே க்ரியமாணபாபஸம்பந்தமன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்தில் ப்ராஸங்கிகேதி) ப்ராஸங்கிகேதி) தத்க்ஷணம் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம்பண்ணுகையாலே புத்திபூர்வகமாவதற்கவகாஶமில்லாமையாலே ப்ராஸங்கிகைஎன்று நிர்தேஶம். ப்ராரப்தாபரிஸமாப்தமாகிறதுவும் கரிஷ்யமாணமாகையாலே யத்தை "க்ரியமாணா" னென்று வ்யபதேஶிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (கரிஷ்யமாணங்களாவனேதி) ஆனாலும் "க்ரியமாணாந்கரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச ஸர்வாந் ஶேஷதஃக்ஷமஸ்வ" என்று ப்ரயோகிக்கக்கூடுமோ, க்ரியமாணைகதேஶமுத்தராகமும் கரிஷ்யமாணபாபமும் ப்ராயஶ்சித்தநாஶ்யமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி க்ரியமாணேதி) புத்திபூர்வோத்தராகம் க்ஷமாவிஷயமன்றாகிலது க்ஷமாப்ரதிபாத்யமாகாதோ,

---

ஸா-ஸ்வா॥ நநு க்ருதாநாம் ஸர்வேஷாம் க்ருதத்வாத் கரிஷ்யமாணேஷு சாநாகதத்வாத் ப்ரபத்திஸமகாலபாவிநாம் க்ரியமாணாநாமபி: தத்க்ஷணப்ராஸங்கிகத்வேந ஸம்பந்தஸம்பவேऽபி ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிமதஃ பாபஸம்பந்தாஸம்பவாத் ப்ரபந்நஸ்ய ஸர்வாத்மநா ஸம்பந்தாஸம்பவாத் ப்ராஸங்கிகபரிஹாரார்த்தம் ஸர்வநீயத்வாத் "ப்ராரப்தாபரிஸமாப்தஸ்து வர்த்தமாந" இதி ந்யாயேந ப்ராரப்தாநாம் க்ரியமாணத்வாபத்தே: ப்ரபத்திஸமகாலவர்த்தித்வேந ஸம்பந்தஸம்பவாதிவத்தாநாம் க்ரியமாணத்வாவதேஶ்ச ப்ரயோக: தத்ப்ராயஶ்சித்தவிஷயத்வேநேதி வக்தவ்யம் கரிஷ்யமாணாநாம் க்ரியமாணைகத்ராந்த்யந்தஸங்கதேஷ்வபுத்திபூர்வகேஷு புத்திபூர்வகேஷுசாபி க்ஷமாப்ரார்த்தநம். (இவ்விடத்தில் ப்ரபத்தீ

௨௦||க்ஷமிக்கப்ரார்த்தியாதேபோம். பாகவதாபசாரங்களானவை ப்ரபந்நனுக்கு“ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஶ்ஶரணம் வ்ரஜேத்” என்கையாலே ப்ரபத்தியாலே ஶமிக்கும். ஸர்வேஶ்வரன்றான் தோஷங்களை க்ஷமிக்கும்போது பாதகங்களும் விலக்காகாதென்னும் வார்த்தையும் பாகவதாபசாரத்தில் நிற்குமதாகாது ப்ராயஶ்சித்தமும் வேண்டாவென்றபடியன்று; ப்ரஸாதநத்தாலே அவன் ப்ரஸந்நனானால் க்ஷமிக்கும்ஸ்வபாவனென்றபடி. இதுக்கிப்படி யீஶ்வரன் ப்ரபந்நப்ரபத்தியா

ஸா-நீ||வென்றவருளிச்செய்கிறார்.(பாகவதாபசாரமிதி)இங்குகரிஷ்யமாண மான உத்தராபத்திலே என்று ஸாதாரணமாக வக்தவ்யமாயிருக்க இப்படி க்ரியமாணகரிஷ்யமாணங்களாயும், கரிஷ்யமாணங்களாயுமென்று நிர்த்தேஶத்தாலே “ப்ராரப்தாபரி ஸமாப்தஸ்ய பதிதாநாம்” என்கிற வாக்யத்தில்க்ருதாம்ஶம்பாகவதாபசாரபர்யந்தமாஸவிஷயமென்றும், கரிஷ்யமாணாம்ஶம்ஸாகவதாபசாரமாகில் க்ஷமைவிஷயமென்றும், பாகவதாபசாரமாகில் ப்ராயஶ்சித்தநாஶ்யமென்றும் தாத்பர்யம். ஸர்வேஶ்வரன் க்ஷமிக்கும்போது பாதகங்களும் விலக்கன்றென்று பூர்வர்கள் சொல்லுகையாலே உத்தராபத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டாவென்கிற ஶங்கையை நிரஸிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனிதி) இப்படி பாகவதாபசாரம் உத்தராபம் ப்ராயஶ்சித்தநாஶ்யமாகில் “கரிஷ்யமாணம் ச ஸர்வம் தத் க்ஷமஸ்வ” என்று பாகவதாபசாரோத்தராபத்தையும் ப்ரபத்திஜநிதக்ஷமாவிஷயமாகச் சொல்லக்கூடுமோ; அந்யதா “கரிஷ்யதஶ்ச” என்கிறதற்கு ஸாங்கோசம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிப்படி ஜீயர்) இனி பாகவதாபசாரோத்தராபத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டா.

ஸா-கா||த்ர்யாதிநா)நநு பகவதபசாரோபேக்ஷயா பாகவதாபசாரஸ்ய க்ரூரத்வாத் தத்ஸாத்ருஶ்யேந பாகவதாபசாரஸ்ய க்ஷமாவிஷயத்வே உக்தே பாகவதாபசாரோத்தராபஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தநிவர்த்த்யத்வோக்திரநுபபந்நா; “நஹி பாகவதாபசாரம் ஸர்வதா க்ஷமதே” ஸ்வயம் ப்ரபத்த்யா பாகவதாபசாரம் விஷ்ணும் ப்ரபந்நா இத்யாதி ப்ரமாணாநாம் நாரகத்வநாஶ்ரவணேந பாகவதாபசாரஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தநாஶ்யத்வேந பாகவதாபசாரஸ்ய ஸர்வஸ்வாபஹாரித்வேநேதி தாத்பர்யம் ஸ்பஷ்டம் ப்ராயஶ்சித்தாநாம் ப்ரபந்நஸ்ய க்ருதாக்ருதகாலாத்யநியமாதி (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதிநா)நநு க்ஷமிப்பித்தவநந்தரம் ஸர்வஸ்ய ஸம்பந்தவத்தயா ஸாத்யத்வஸ்ய ப்ரபந்நதோஷாஸம்பந்தோ ஸோமத்யுத்பத்யே பாகவதாபசாரோத்தராபஸ்யாபி க்ஷமாவிஷயத்வே ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷாஸத்வே பாகவதாபசாரக்ஷமாயாம் க்ருஷ்ணஸ்ய ப்ரத்யுத்பந்நத்வாத் “கரிஷ்யதஶ்ச ஸர்வஜ்ஞ யஸ்மாத் க்ருஷ்ணார்பணம் மத:” | இதி தாத்பர்யஸம்ப்ரதாயஸித்த

உ௵கிற ப்ராயஸ்சித்தத்திலே மூட்டுகிறதுவும்க்ஷாமைம். ஷிய தலையுடம் பிலழுக்கும் வஸ்த்ரத்திலுடைய ஸருப்பும்போலே ஸூவஜனுடையலொ ஷமென்கிற வாதையுந் தீருகும் ஸாரணாமதரானல் ஸாஂஸாரன் கைவிடாதே திருத்துமென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே பாகவ தொடரா த்ராவமும் ஸாஂஸாரனுக்கு ஸோஹ்யமென்று விவக்ஷிதமாகில் ஸூவ ஜனுக்கிதுவேயயாஶக்திஸம்வாத்யமாம். ப்ரக்ருதி விஶேஷ ஸ்வபாவத்தா லே கவயராயங்கள் பாகவதொடராமாகவர்த்தாலும் பாரதெப்ர வத்தி பண்ணுதார்பக்கலிலும் "தெவஂஸாஜூயாஂ விஷ்ணும் யெபூ வஜூ வாயணஂ | நதெஷாஂ யஸோலொகஂ நவெத நாகளகஸஂ, யஸிநு கஸிநு கூலெஜாதா யத்ரகூத நிவஸிநஂ | வாஸுதெவா தாநிதஂ யடலொகஜுயாகித்" இத்யாதிகளிற்படியே நரகாதிகள்வா ராதபடிபண்ணி ராஜபுத்ராபராயத்திற்போலே ஜாஸுத்ருவா யத்தாலே கண்ணழிக்கிறதுவும் க்ஷாமவிஶேஷம். பாவங்களுக்கு தீ

ஸூ-நீ || ஸாஂஸாரநுஷொ ஷஹொஹ்யன்றோவென்கிறஉதத்தைய நூவதி த்து நிராகரிக்கிறார் (ஷிய தலையுடம்பிலித்) இப்படிபாகவதொஷாவத் தில் ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணினவனுக்கு மொக்ஷ ஸித்தியில்லாவிட்டா லும் ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணாத ப்ரபன்னனுக்கு நரகமுண்டாய் மொக்ஷ ப்ரதிபந்தம்வாராதோ, அவ்விஷயத்திலும் உபக்ஷேபத்தாலே பாவ ந்தீருமென்னில் அப்போது "க்ஷமஸ்வ" என்று க்ஷாமவிஷயகவுங்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) நரகஜநக பாகவதொடரா தீபாவத்திற்கு நரகமில்லை என்றால் க்ஷமமான உபக்ஷேபம் வரு மென்கை ஸாமகமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாவங்களுக்கிதி)

ஸா-கா || ஹவாதிநெஹ" த்யாதெ... [illegible] ...
மெ தாடஶநெநஸீ தஸ்நுஶரணாகதெத்வாக்ஷீ ... [illegible] ...
வயதீத்யத் தாக்ஷ்வெ... [illegible] ...
நஸவாஶிக்ஷாதா... [illegible] ...
க்யஸ) ஷெஸாக்த தா... [illegible] ...
க்ருபாகாய... [illegible] ... (ஷிய... [illegible] ...) ... [illegible] ...
பா நாஂநாகாதி ... [illegible] ...
யொத்ய ஷிய ப்ரபன்ன... [illegible] ...
ப்ராயஸ்சித்தா ... [illegible] ...
ம தஂதாவ தெவஸ்வீகாய... [illegible] ...
மெவஷாஂ கெவி... [illegible] ... த்யாதி விஶெஷ... [illegible] ...
ஸ்சித்தபெர ... [illegible] ... (பாவ
ங்களுக்குஇத்யாதி) ... [illegible] ...

ஶ்ரீ|| ஸத்வ த்ரவ்யங்களும் ப்ரக்ருதிஸ த்ரவ்யங்களுமுண்டாயிருக்க ப்ரக்ருதிகளிவனுக்கில்லையென்றுவிஶேஷவசநங்கள் சொன்னால் த்ரஷ்ட்ரு த்ரவ்யங்களுக்கு ஸாம்யமில்லை. வசநவிரோதத்தில் ந்யாயப்ர ஸக்தியாது. ஸாவகாசருமாய் கதாசிதுமன்றிக்கே ப்ரஸ்து க்தியும் பண்ணுதேயிருப்பார் சில ஸ்வ வனர்க்கு உபதேஶங்களாகச் சொன்ன காரணவாதி த்ரஷ்ட்ரு த்ரவ்யங்கள் காணுதிராநின்றோமென்னை ஶங்கைவாக்யம்; அவர்களுக்கும் ஸம்ப்ரதாயாதி ப்ராமாண்யத்துக்கீடாக நிரூபணகார காலம் பரமஹம்ஸ; உபப்ருஹ்மண நிராகுர்யம்; இங்குள்ள ஸமஸ்த ஸங்க்யா ஸங்கோசவிஶேஷங்கள், ஸமஸ்தாஸமஸ்தவிகல்பவிஶேஷம்; ஸமஸ்தஸாஸ ஸமஸ்த ஸாதநாதிகள், ஶிஷ்ட ப்ரஹ்ம வஶிஷ்டாதிகள்; ஸாங்க்ய விஶேஷங்கள்; ஸாங்க்யாதிகள், ஶேஷாஶ ஸமஸ்தங்கள் என்றிப்புடைகளில் ஏதேனுமொருவருடைய ஶாஸ்த்ரமான த்ரவ்யங்களைலாம், ஸக்ருத்காரண க்ருத்ய

ஸா-நீ|| க்ஷேத்ரமான ப்ரக்ருதிஸ்வரூபத்திற்கு அஜ்ஞமானவர்த்தேஶஜந காவ ந்யாய்யமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமேதி) ஸ்வ வனர் களுக்கு ஸாங்க்யதர்ஶநபராயம் பிறந்து வ்யாபகத்தமில்லாதேயிருக்க காரணவாதிபக்ஷங்களுடையாலே த்ரவ்யவிரோதம் வாராதோ வென்கிற ஶங்கைத்தையநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஸாவகாஶரு மாய் இத்யாதிநா) உபப்ருஹ்மணாதிகள் ஸ்வ வனுடைய ஸாங்க்யவேதாந்தாவஸரமாக ப்ரஸங்கங்களல்லாமையாலே அந்த ஸமம் வருமென்னைக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ருதேதி) "கார்யாஸவத்தி "காரணாஸவத்தி" என்று காரணவாதிக்ஷேபஶாஸ்த்ரவிஸி

ஸா-கா|| ப்ரஸக்தப்ரதிஷேதார்த்தமாக ஶாஸ்த்ரவசனங்காணவா ஶ்ரோதவ்யநாஸ்யவாதிநிர்த்தாத்மா ஸ்வதேவதா வாதிநிஷேதா ணாம் ஶாஸ்த்ரத்வேந்த்ரியஸாகல்யம் ப்ரத்யக்ஷவாக்யந்யாயஸஹி "த்ரயீ ஸாங்க்யம் யோக: பஶுபதிமதம் வைஷ்ணவமிதி | ப்ரபிந்நே ப்ரஸ்தாநே பரமிதமத: பத்யமிதி ச" இத்யாத்யுக்தேஷ்வபி நிரூபணாதிஷு ப்ரஸக்த்யாவிவாதாதிஷு க்ஷேத்ரஜ்ஞேஷு ப்ரஸக்தாநுஷ்ட தாத்பர்யத்தில் பரிஹாரம். (ஸாவகாஶருமாயித்யாதிநா) ஸவா நாநாவிதோபதேஶாநாம் ப்ராமாணிகஸாக்ஷ "நவஸு ஸாமஞ்ஜஸ்ய" இதி வாக்யே "கேவிதாவஸ்தா" இதி ஸாதாரணநிஷேதஸாக் யஸ்யஸ்ய ப்ரஸங்கஸ்யாஸம்ஸக்தஸ்வ ஸ்வாகாரஸ்ய யோக்யஸ்ய வஸ்துதாத்பர்யநைரபேக்ஷ்யம் இத்யர்த்த:. (ஸக்ருதேவமித்யாதிநா) நநு ஸ்வபக்ஷ த்ரவ்யாநாம் தாவத்யாஹிதாநாம் ஸம்ஸாரித்வ ப்ராப்யவிஷயேஷ்விவ

உபகரணங்களான நாநாவித வார்த்தைகளுக்கு அது நாநாவித த்ருஷ்டாந்த வாக்யங்களும் ஸ்ருதிகளிலும் ஸ்ம்ருதி பிரபந்தங்களிலும் இதிஹாஸபுராணஸ்ரவணாதிகளிலும் ப்ரஸித்தம். ஆகையால் காரணாந்தரநிரபேக்ஷமான ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ர ஸாதநமென்னுமிடம் வாக்யார்த்தத்தில் ஸந்தர்ப்பநிர்ணயாதிகளாலே ஸித்தம். ஸப்தஸித்தமாய் ஸாத்யஸ்வதந்த்ரஸாதநமான ப்ரபத்தியை ப்ராப்யவிஶேஷமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவிரகில்லை. இவை யதா ஸம்பவம் உபயவித வாக்யத்தாலும் வரும்; ஆகையாலேயிறே ஸாத்யஸ்வதந்த்ரத்துக்கு ஸாக்ஷிகளஞ்சிப்போருகிறது. இங்ஙனல்லாத

ஸா-ஸ்ரீ||ஸமாகையால் தத்ஸாதநாதி ஸித்தமஸித்தசொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸாதநாந்தரநிரபேக்ஷத்தாலே ஶ்ருதிக்கும் உபாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யத்திலும் தாத்பர்யம். அதாவது "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று நிரபேக்ஷியாமல் "சரணம் வ்ரஜ" இத்யாதி நிரபேக்ஷமே ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸாத்யஸ்வதந்த்ரத்திற்கு உபாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யம் சொன்னது கூடுமோ, அதுஜந்மாந்தரீய ப்ராப்யமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸதேதி) ஆனால் ஸாத்யஸ்வதந்த்ரமென்று நினைக்கத்தான் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவைஇதி) உக்தார்த்தத்தை ப்ரதிஷ்டாநுஷ்டாநத்தாலும் ஸமர்த்திக்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஇதி) யதா இப்படி ஸமஸ்தாபரணமாகில் ஸாத்யஸ்வதந்த்ரமே ப்ராப்யகநிஶ்சயாஸாவாக ஸமுச்சயமவ்யவஸ்திதமே ஸம்பவியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇறேஇதி) (ஆகையாலே) ஸாக்ஷிகப்ராப்யக நிஶ்சயத்தாலேயும் ப்ராப்யத்தாலுமென்றபடி. விவக்ஷத்தில் ப்ராப்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனல்லாதேஇதி) இப்படி ஸாத்யஸ்வதந்த்ரமாயம்பிறந்து ஸமந

ஸா-கா||யாதம், ந து ஸாத்யஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸாதநத்வம் நியாமகாபாவாத் ஸாத்யஸ்வதந்த்ரஸ்ய ப்ரவ்ருத்திப்ரயோஜகத்வே காரணம் ஶரணாகதஸாக்ஷிகாநுஷ்டாநவிரோதம், தத்ஸமந்த்ர ப்ரயுக்த விதிவிரோதம், தத்ஸாதநாநுஷ்டாநவிரோதம் தத்ஸம்பந்த ஸம்ப்ரதாய விரோதஞ்ச. (ஸதநஸமஸ்தமாயித்யாதிநா) ததா "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இதி ஸர்வதர்மஸ்ய பரித்யாகம் க்ருத்வா | ஸாத்யஸாதநம் ஸமர்த்தித்வா ஸாதநாந்தரஸ்யாபி த்யாகம் ஸமர்த்தித்வா" இத்யாதிநா தத்ஸாதந வ்யாவ்ருத்திக்கு ஸம்ப்ரதாயஸாதநஸமர்த்தநாவலோகநஸா

ஸ ॥ போது ப்ராந: ப்ரவ்ருத்தி வியாபகமானதும் அப்படிக்கிருக்கிற ஸ்வாநுஷ்டாநமும் ப்ராயஶ்சித்தாதிகளும் விரோதிக்கும். அநுதாபாஜ்ஞாநமநுதாபம் பிறந்ததில்லையாகில் ஜ்ஞாநம்பிறந்ததில்லையாகக் கடவதென்று நஞ்ஜீயர் வார்த்தைக்கும் அநுதாபம் பிறவாதாருடைய ஜ்ஞாநமாந்த்யத்திலே தாத்பர்யம். ஶாஸ்த்ரீயங்களான ஸமயவிதிலங்கநங்களுக்கீடாகவரும் ப்ராயஶ்சித்தாபாரம் சிலர்க்குப்பிறவாது, சிலர்க்குப்பிறந்தவை அநுதாபாதிகளாலே கழியும். கடிநப்ரக்ருதிகளுக்கநுதாபமும் பிறவாது. ஆகையால் ப்ராக் பஶ்சாத்தாபம் பிறந்தால் அநுதப்தனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தி பண்ணுதபோது உபக்லேஶஞ் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ராதிகளின்கட்டளையிலே ப்ராயஶ்சித்தாபத்தாலே தீரும் ॥ * ॥ விவேகிநாம் ப்ரபந்நாநாம் யீபஶ்சாத்ஸமஸ்த நாஶ்ர்ய: ॥ ஜ்ஞாநாநுதாபாதி ஶிக்ஷாகடிநசேதஸாம் ॥ * ॥ ஆனபின்பு ஒருப

ஸா-தீ॥ தாபாதிகளில்லையாகில்ஜ்ஞாநமேபிறக்கஇல்லையென்றுநஞ்சீயர்சொல்லுகையாலே ப்ரபத்தியே நிறைவேறவில்லை என்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுதாபேதி) இப்படி உபக்லேஶாதி பஶ்சாத்தாபம் ப்ரபந்நனுக்கு ஸம்பாவிதமாகில் சிலப்ரபந்நனுக்கு உத்தாரமில்லாதே போகக்கூடுமோ? அதுக்கு நிதாநமுண்டோ, உத்தாரமா பிறந்தாலும் சிலருக்கு உபக்லேஶம் பிறவாமைதான் கூடுமோவென்ற ஶங்காவ்யவஸ்தையை ப்ரகாரமாக ஸம்க்ரஹம் காட்டுகிறார் (ஶாஸ்த்ரீயேதி) அதிகாரபேதாபாயி என்றபடி. சிலருக்கு என்று சொன்னவர்த்தத்தை அதிகாரிவிஶேஷ பரிஹாரேண காட்டுகிறார் (விவேகிநாமிதி) இப்படி பாபமுண்டானால் ப்ராயஶ்சித்தமில்லையாகில் ஸவிஶேஷாபாயப்ரவ்ருத்தி ப்ரஸம்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி)(ஒருபடியாலும்)

ஸா-கா॥ ந்யாஸாத்ஜ்ஞாநபேதஜாதஶக்திவேதாந்திரஸ்ஸ்தாயாஸ்ய ஶிஷ்ட்வாபக்லேஶவிஶ்யாதீநாநாத்யபரிகாயுக்தம் ப்ரஸந்நாம நாஶ்ரோ ந்யாய்யஶாஸ்த்ரீய த்ய கலேஶ வேதாந்தக்லேஶ வாந்யபரிதி வஶ்ந பாபாநுதாபாநிவ்ருத்த்யபேக்ஷி ஸந்நா ஶெ உத்தாரவாநுஷய ஞஸாவெவ உத்தாரவோக்யெ விவேகிநாம் "அநுதாபாநுபாதாபம் ப்ராயஶ்சித்தாநுவந்த: । தப்ராணா ஸ்வாபாராயாஸ்வேபு நஶ்யதி பாபஶ"இத்யுக்த்வா தனிவ்ருத்திம் "களஹிதெஷ்ஹதி ஶிக்ஷயாவ்யநவய"இத்யுக்தகாரேண கடிநாநாம் ஶிக்ஷயா தன்னிவ்ருத்திஞ்ச ப்ரதிபாத்ய அதனவோத்தாராவாநாம் பரிஹரணீயத்வமாஹ. (அநுதாபாநஜ்ஞாதிநா) (ஶாஸ்த்ரீயேத்யாதி) ப்ராரப்தகர்மவிஶேஷஸஹக்ருத ஸமயஸ்தலங்கநாநாம்

தொண்டியாரும் ஸம்வஸிக்கும் வாராமைக்காகவுண்டிவைவர்வராயம் பரிஹரணீயம் ‖ * ‖ ஸ்ரீ திகேவஸேந்த்ரியஸ்ய ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாநா பாகுதே | நிக்ரஹாநாதயோபஸ்யா நாஞ்ஜநீயகளவா ‖ * ‖ இப்படிய யாமக்த அபராயங்களைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு போராநின்றால் ஸம்வதாவதாரமும் அதனுடையாரோடு ஸம்ஸர்க்கமும் போரப் பரிஹரணீயம். ‖ * ‖ பஹுவிதபாபவமநாநா ஶேஷாஜ்ஞாநா ஶேஷியஸாம் |

ஸா-டீ ‖ அனுமாகிலுமென்றபடி. இப்படி ஆஜ்ஞாநாபராதத்திற்கு ஸம்வஸிக்கும் நிவ்ருத்தியமென்று சொன்னது கூடுமோ, "ஸ்ரீதேவகாரிதை:" என்று ஸம்வதஸ்ரீதியே யமமென்றோமென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ திதேவதி) (அஸ்ய) அநாஷாதா:. நிக்ரஹாநாதயோபஸி அநாஷிஷ்டகேவஸி ஸவதேவ. யதா நாஞ்ஜநீயகஸமமேவஸம்வது என்கை. இப்படி அபராயஸாமாந்யம் பரிஹரணீயமாகில் "தேநாஸ்க்ஷயே" த்யாதிபணிதிகையிலே ஸாமவதாவதாரத்திற்கு ப்ரயஶ்சித்தமுங்கூடுமோவென்றவது ப்ராயாந்ய ஷாதநாயுமென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) (போற)மிகவுமென்றபடி. போறப்பரிஹரணீயமென்கைக்கு நிதாநமருளிச்செய்கிறார் (பஹுவிதிதி) பஹு

ஸா-கா ‖ தேந்த்யயு:. நமேவாபாஹிபதுவதிஷ்டிஸாநாஷாநஸ்யவ த்யாயாநாதயாய பரிஹரணீயகேவிஹிதாநாஷாநஸ்யாவி வ்ரத்யாயஜநகதயா தஸ்பரிஹாரார்தவிஹிதாநாஷ்டாநஸ்ய வ்ரத்யாயநிவ்ருத்த்யர்த்தகேவ ஸ்யாஸ தயாவ நித்யநைமித்திகாநாம் கேவமஸம்வஸ்ரீ தாஜ்ஞாரூபகம் கேஶவபூர்வகாஸ்ர மஜேதத்த்வ வ்யவஸாயாஸ வஸித்யத: வ்ரதயாயஸாவஸேயாஜ்ஞாரூபவாநிவ வதே: தேஷா ஸம்வஸ்ரீ தேவோஜ்ஞாரூபம் ப்ரயஶ்சித்தம் ப்ரதி ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்யாத்ஸுவோபாயாபஹிதேந ஸ்ரீதேவஸம்ஸவாஸ நஹ்யஸங்கீர்ணீயஸ்ய வேதோவி விதயாதிதிந்யாயாஸ விபநாஸம் ஸவஶாங்கா பரிஹாரஸாமவதாவதாரஸ்யாத்யாபரிஹரணீயகவேஸ்யாஹ. (ஸ்ரீ திதேவேத்யாதிநா) ஸாமவதாவதாரவதோ தேவதாஜ்ஞாஸம்பாஸ்யாவ்யவஹாரம்(போர)அத்யஹிதத்யய:. கயம் ஸாமவதாவதாரஸ்யாதத்பரிஹரணீயம் இத்யத்ர "வாயாதேவி ஶேஷஜ்ஞாவசேநத பாபிநாம் | ஸவதநாஸ வதேதேவ ரணவே நரகே நர" இத்யாதேஷ்யக்தவ காரண பஹுஹதஸ்யவாரவாநாதிவஸ்வய தேவ நரகஸாயநகேவலி "ஸ்ரீபேஷா வேஷா ஸாக்ருதஶ்ரீயே ஷாவ தாஷ்க்ருதம் | விஸ்ருஜேந்" த்யாக்தஸ்யாஸ்ரீஷ்ட வாவ ஸங்க்ருதேண ஸ்யாவிஹதாகேநாத்தபரிஹரணீயக்வதி தஸாயந அபராயி ஷிஸம்ஸமஸ்யாவி "தக்ஷம்யோமீவஶரணஶ:" | நதேஷாம் பாணத்தீ

௨௦॥ [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ * * * *

தன்னினைவில் விலக்கின்றித் தன்னை நண்ணார்

ஸா-நீ॥ [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] நம்பண்ணிருலோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] வென்று கருத்து. இப்படி [illegible] "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] களும் [illegible] யார்களோ வென்கிறபாசுரத்தை [illegible] யாரின்றுகொண்டு [illegible] த்தைப் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (தன்னினைவிலித்யாதி)

ஸா-கா॥ [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ஸ்ரீ [illegible] "[illegible]" [illegible]

௨௭ || நினைவனைத்துந்தான்விளைத்தும்விலக்குநாதன்
என்னினைவையிப்பவத்திலின்றுமாற்றி
யிணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து
முன்னினைவால்யான்முயன்றவினையால்வந்த
முனிவயர்ந்து முத்திதரமுன்னேதோன்றி
நன்னினைவாணமிசையுங்காலமின்றோ
நாளையோவென்றுநகைசெய்கின்றனே. (௪௧)

ஸா-நீ ||(தன்னினைவில்) ஸ்வஸங்கல்பத்தில். (விலக்கின்றி) அநந்யதா ஸித்த ... (தன்னைநண்ணார்) கிட்டாதவாஸ்ரிதவிரோதிகளுடைய. (நினைவனைத்தும்) ஸர்வஸங்கல்பத்தை. (தான்விளைத்தும்) ஸ்வயம் உத்பாதித்து (விலக்கும்) விலக்குமவனான (நாதன்) ஸ்வாமி (இப்பவத்திலென்னினைவை) இந்தவென் ஸம்ஸாரத்திலாசையை (இன்று) ... பிறந்தவின்று (மாற்றி) நஶிப்பித்து (இணையடிக்கீழ்) இணை ... அடி ... கீழ் ... (அடைக்கலமென்றென்னைவைத்து) ... வைத்து (முன்னினைவால்) ... த்தாலே (யான்முயன்ற வினையால்) நாம்பண்ணின ... த்தாலே வந்த (முனிவயர்ந்து) பிறந்த ... யைதவிர்ந்து ... யென்றபடி. (முத்திதர) மோக்ஷ ... (முன்னேதோன்றி) ... வெனவவதரித்து. (நன்னினைவால்) நல்ல ஜ்ஞாநத்தால். (நாமிசையுங்காலம்) ஸ்வீகரிக்குங்காலம். இன்றோ நாளையோவென்று. (நகை) ஹாஸம். (செய்கின்றனே

ஸா-கா || ... (தன்னினைவில் ...)(தன்னினைவில்விலக்கின்றி) ஸ்வஸங்கல்ப ... (தன்னைநண்ணார்நினைவனைத்தும்) ... (தான்விளைத்தும்) ஸ்வயமேவ ... (விலக்குநாதன்) ... (என்னினைவைஇப்பவத்திலின்றுமாத்தி) ... (இணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து) ... (முன்னினைவால் யான்முயன்றவினையால் வந்தமுனிவயர்ந்து) ... (முத்திதரமுன்னேதோன்றி) மோக்ஷம் ... (நன்னினைவாணமிசை

உ௯ ॥ "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றது உபக்ரமிஷ்டமானபோது உபதேஷ்டாக்
குவனென்றபடி. சிலவாவங்களை "நக்ஷாமி" என்கையுமிங்கே "ஸர்வ
பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையும் விருத்தமன்றோ; ஆகை
யாலிது வ்யூஹநமா மத்தனையன்றோ வென்னில்; இவையிரண்டும்நீ
ஞவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லை. "நக்ஷாமி" என்றது "வாஸ
த்ருஶமேதநாவி நக்ஷாமி வஸாதாவர | உவவார ஶமேதநாவி நக்ஷ
ாமிவஸாதாவர" என்றாற்போலே சொல்லுகிற போலியான வ்யாஸீ
த்தாஸரங்களால் ஷமியேனென்றபடி. இங்கு ஸர்வபாவப்ராயஸ்
த்தமாயிருப்பதொரு வ்யாயவிஶேஷத்தாலே யெல்லாத்தையும் க்ஷமிப்

ஸா-நீ ॥ ஸ்வயம்வ யோஜநாஸம்மோக்ஷணாநாஸம் நாம்முன்னே வந்
துநிற்க இவன்இன்றோ நாளையோவென்று கண்ணழிக்கிறனென்றுவ
ரிஹஸிக்கிறனென்றபடி. யதா ஸ்வஜாவஜாஹம் இன்றோ நாளையோ
வென்றுமநுஹாஸம்பண்ணிநின்றான் வஸதேஷ்டு ஞகாநின்றானென்றபடி.

வ்யவஹுவிஷயத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஹவிஷ்யணிதேஶ
ங்கூடுமோ, ஹஸ்துவிஷயத்திலன்றோ ஹவிஷ்யணிதேஶம் ஸாஸகம்,
வ்யவஹுவிஷயத்திலும் ஹவிஷ்யணிதேஶங்கூடுமாகில் ஹஸ்தாவேக்ஷயா
கவிஶேஷம் வ்யஸம்ஹியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷயி
ஷ்யாமி என்றது ஐதி) "வாஸவத்ருஶமேதநாவி நக்ஷாமிவஸாதாவர"
என்று ஸ்வயம் சொல்லாநிற்க இங்கு "ஸர்வபாவேப்யோ மோக்ஷயி
ஷ்யாமி" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்று ஶங்கித்து வரிஹரிக்கிறார்
(சிலேதாமிநா) (போலியான) ஸ்வவ்ஹாவமான வாஸவத்ராமிகளால்

ஸா-கா ॥ யுங்காலமின்றோநாளையோ வென்று) ஸ்வாகமீஷணத்ரயாஹி
தேந கேவஶஹமவகமேகேஷாயாவேக்ஷயா தேஹவிமோமாஹிமதிகா
மொஷ்ய ஶ்லோவேதி. (நகைசெய்கின்றானே) ஹஸதி வஸமமவியஜத்யே
க்ஷாத்யஸம்வியஸ்ய வாமேகஷிநாஜாஹாவஸத்ய ஹஸஹாவேஜ
த்யஸம். மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யஸ்யஹவிஷ்யஉஸம்ஶ்ரவணேகேவநாமாமேந
ஷகாரெ யஉாகஉாவிநாக்ஷணாஸம்கேவ ஞதந்நாநஹாரஷ்யாவெ
யிகாரோ நஸ்யாமிதி தஸ்யாவரத்யஸம்வ்யவிஸ்வமேக்ஷாவஸகாரம்
மோக்ஷணமஸம்ஜத்யாஹ (மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யாமிநா) ஸர்வபாவமோ
க்ஷணவ திஜ்ஞாயா: "தாநஹம்விஷத: க்ரூராநஸம்ஸாரேஷுநரா
மாநு | க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுஹாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ॥ மாமப்ரா
ப்யைவகௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாம் கதி" மித்யாமிவ்யாஹதிமஶங்க்ய
வ்யாமோஹம் விஷயவிஹாமவ்யஉஶஸ்ய நே வரிஹரதி. (சிலவாவங்
களைஜத்யாமிநா) போலியான ஶவாஹேதந விஷஉ்ரமேநத்

ரம் || பேரென்கிறது. "யதிவாராவணஸ்ய" என்றிறே ஶரணாகதிப்ரா யமிருப்பது. இப்படி வ்யவஸ்தித விஷயமாக வசனங்கள் தானே காட்டுகை யாலே விரோதமில்லாமையாலிது ப்ரமாதமன்று. இங்ஙனல் லாதபோது ஶக்தி ப்ரவ்ருத்தி ஜ்ஞானாதிகாரங்களை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ர ங்களெல்லாம் த்யாஜ்யங்களாம். இக்ரமங்களினின்றும் வி டுவிக்கையாவது; அநாதியான விபரீதாநுஷ்டானத்தாலே பிறந்த நி க்ரஹாபிப்ராயத்தை ஈஶ்வரன் தான் விடுகை. இந்நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியா லே நிக்ரஹகார்யங்களான அவித்யாதிகளெல்லாம் நிவ்ருத்தங்களாம்.

ஸா-டீ || ஆநுகூல்யமாகாத பாபத்தைப் ப்ரவ்ருத்தியாலே க்ஷிப்பதென்ற வருளிச்செய்கிறார் (யதிவேதி) உபஸ்தாபநத்தை உபஸம்ஹரிக்கி றார் (இப்படி இதி) விஷயத்தில் வாக்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றி இதி) இங்கு மோக்ஷணமாவது விடுவிக்கை நிக்ஷிப்தமானதை க்ஷமை யாகையாலே மோக்ஷணம் ஸ்வதந்த்ரமாகையாலேயது சொல்லவே ண்டா, பாபவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்னில், ஸம்ஸாரம் அப்போது இல்லாமையாலே தத்விஶேஷ ஸம்பந்தமன்றோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) இப்படி நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியுண்டானா லும் அவித்யாதிவர்த்தமாநமிருக்கையாலே நிக்ரஹ நிவ்ருத்தி கைங்கர்ய மன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்நிக்ரஹநிவ்ருத்தியாலே இதி) ஸர்வாபராதமே காரணமென்கிற வாக்யத்திலே நிக்ரஹாவித்யாதி

ஸா-கா || ஸ்வ:. ஸர்வஜ்ஞ ஸாமநாதஸாத்யாஸ்யஸாதகஸ்ய ஸாமகத்வம் பாதிஶயவஶ ஸிதி: நதாப்யாஹதிரிதி ஸாவ:. "ஸர்வம் ஹ்யஸ்ய வேதவாநம் ப்ரத்யுபயத்தே" இத்யாதிஷு ஶ்ருதி ஸமர்வாந்தி ப்ரதிக்ஷணம் ப்ராவித்யாதிபரிஹாரஸாந உக்திவ்யாய ஶரீரகாரகம் நம்பீகாரே வாக்யஶேஷ:. (இங்ஙனல்லாதேத்யா தி நா) ப்ரவ்ருத்திவிதி ஶாஸ்த்ரப்ரமேயநிஷ்டா தாத்பர்யதயா ஶக்திவிதி ஶாஸ்த்ரப்ரமேயநிஷ்டாநாம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய மோக்ஷஶாஸ்த்ர ஸ்யாப்ராமாண்ய ப்ரஸங்க இத்யர்த:. ஏதாவிதாஹ பாபாத் வாபாநாம் ஸமஸ்தானாம் த்யாஜ்யமிதி ஜீவஸ்வரூப ஸாவாஸ தவித்தா ஸாதித க்ரியாரம்ப ஜீவஸ்ய அவாரணம் தஹா தவேதவ நிஷ்டயாவ நிவர்த்யநீயாவஸ்தித: ஸமஸ்த ஸ்தாநாதீஶ்வர நாம் நிவர்த்யநீயஸ்ய ஜீவாநாம் மோக்ஷோணாவஸ்தித: மோக்ஷயி ஷ்யாமீதி நிர்தேஶோ பாநாம்பஸ்ய உக்தம் ஜீவஸ்தாவித்யா கர்மவாஸ நாதீநாம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாநாம் தத்காரணஸஞ்சிதஸ்ய ஸமஸ்தஸ்ய நிக்ரஹஸ்ய நிவர்த்நீயதயா நாம ப்ரவ்ருத்திரித்யபிப்ராயம் நிக்ரஹ நி வ்ருத்தி விஶ்யாநிவ்ருத்தோ ஸ்வீகாரோ பலமாஹ. (இக்ரமங்களினின்னி

ஜம் || ஸம்ஸாரனுடைய நிஸ்ஸேஷநிவ்ருத்தியாவது; "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கி றவிஷயவிஶேஷம். ஜீவனுக்கவித்யாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியாவது; ஜ்ஞா நஸங்கோசாதிகள். இவனுக்கிப்படி ப்ராப்யப்ராப்தியான ஸம்ஸா ரகாரணங்கழியும் க்ரமமேதென்னில், உபாயவிரோதிகள் முன்பேஸ்

ஸா-டீ || நிவ்ருத்தி ஏதென்றுஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஸம்ஸாரனுக்கி தி)(ஸம்ஸாரமிதி) "ஸர்வ பாபாத்ராம் ஶாக்ஷிமோக்ஷயிஷ்யதி" என்கிறபடியே அவித்யாநிவ்ருத்திரூப ஶாக்ஷிஹேதுவான ஶரீராவ ஸாநத்தில் நிஸ்ஸாஹாய்யமை விடக்கடவனென்கிறவிஷயமெ ன்றபடி. இப்படி உனக்கிஷ்டமானபோது ஈஶ்வரனுக்குமவனென்றுசொ ன்னது கூடுமோ, வித்யாப்ராரம்பதசையில் பாபநாஶஞ்சொல்லு கிறது விரோதியாதோ, அது ஸஞ்சிதபாபநாஶாவிஷயமென்றில் அப்போது வித்யா நாஶ்யமல்லாமையாலே நாஶகாபாவாத் பாபம் நித்யமாக ப்ரஸங்கியாதோ, வித்யாப்ராரம்பத்தில் நிஶ்ஶேஷ நா ஶமாகில் ஸமர்ப்பணத்துக்கு முமுக்ஷுத்தில் விநியோகம்ப்ர ஸங்கியாதோ; கிஞ்ச ஶரீராவஸாநத்திலே ஜிஷ்ணவாஹ்ருதஸங்கத்த ணமும் விரோதியாதோ, ஈத்ருஶவிஷயமெண ஶங்கித்து ஸகல ஶங்காநிராஸம்வரும்படி ஹேத்வந்தரணத்தாலே ஈஶ்வரஸமருளிச்செ ய்கிறார் (இவனுக்கிதி) ஸமஸ்த விவேக: ஸதே தாவத்த்விவிதம் உபாய விரோதி ப்ராப்திவிரோதி சேதனமுக்திவிரோதி ஹேதாக. ப்ராப்தி விரோதிவாவத்த்ரிவிதம் உபாயாந்தரரூபாகரணோபாயதோத்தராவஶதி பூர்வாகரண த்விவிதம் ப்ராரப்தவாவதிதி ப்ராரப்தஸ்தம் த்விவிதம் ப்ராரப்தப்ராரப்தேதி. பாபஸஞ்சி த்விவிதம் ப்ராரப்தப்ராரப்தேதி ப்ராரப்தமபரேஷ த்விவிதம் ஸஹ்யாஸஹ்ய மதஸஹ்யாஸஹ்யமத தீதி உத்தராகரண விதிர்விதம் பாபம் ப்ராரப்தம் கோஶாகாயஸ்யாஸ்த

ஸா-கா || ன்றுமித்யாதிநா) (ஸர்வ்ப்யஸாதாதித்யாதி) ஸர்வ ஸாதாதேவ ஸாக்ஷாத் த்ரயஸாவஸ்த்தஸர்வாவஸ்பாவிஷிந்திஜீவாகர ணவிஸ்தாரோ யோக்யவிஷ்ணுபாத்ய தாதாரஸ்யஸ்வஹாவாத்ஸ் ரமொ தேகாநாஹவா தாஸ்யஸ்வி யஃபரிவர்ணநவாத நித்ய விஶேஷாநந்தப்ரமோஜநா நவயிகாதிஶய வி யதேநாஹவஸ் தயாவிய தேநாஹஜநிதா நவயிகாதிஶய வி தி காரிதாஶேஷா ஶேஷாதிதாஶேஷஶேஷதேகாதிரூப தித்யக்ஷிஷ்ரோஹதேத்யர்த்த ஸஜ்ஞஸவிஶேஷஜத்யஸ்ய:. ஏவம் ஜீவஸ்ய பாபேஹேத்ய தோஷ்யதாண கவ தேவாதய ப்ராப்யவாவயோ பர்வ ப்ரியஸாக ஜனிவ்ருத்தே ரவி நாநாவிஷயஸ்திதி தஸ்ய காரஹேதாநவத்யாஹ. (இவனுக்கிப்படி த்யாதிநா)ஸவஸ்யாரெவமாப்யாதிலெ மாப்யாதீத்யாதிஶப்தாஸ்ய:

மூ || தேஹாந்தரங்களாலே கழிந்தால் ப்ராரப்தாந்தரங்களாய் ப்ராயச்சித்தவிரோதிகளாகவல்ல புண்யபாபங்கள் உபாயாரம்பத்திலே நிச்சேஷமாகக் கழியும். உத்தரங்களான பாபங்களில் புத்திபூர்வமல்லாதவையும் தேசகாலவைகுண்யாதிகளால் வருமவையும் ஒன்றும் ஒட்டாது. அநாபத்தில் புத்திபூர்வோத்தராகங்கள் ஸ்வாதிகாராநுகுணப்ராயச்சித்தவிசேஷத்தாலேயாதல் சிக்ஷாரூபமான தண்டவிசேஷத்தாலேயாதல் தீரும். இவனுக்கு ப்ராரப்தத்திலிசைந்தகாலத்துக்குள்ளே விவக்ஷமாம் சரீரபாதம் அநுதாபத்தாலும் அவாந்தரப்ராயச்சித்தத்தாலும் நசிக்கும். மேலுள்ளதும் உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலே கழியும். உபயபாவநாசத்தாலே வந்த புத்திபூர்வோத்தரபாபங்

ஸா-டீ || தனேதி. பாபம் த்விவிதம் புத்திபூர்வகமபுத்திபூர்வகஞ்சேதி புத்திபூர்வகம் த்விவிதம் க்ருதப்ராயச்சித்தமக்ருதப்ராயச்சித்தஞ்சேதி உத்தரபாபமபி த்விவிதம் புத்திபூர்வமபுத்திபூர்வஞ்சேதி புத்திபூர்வமபி த்விவிதம் தேசகாலவைகுண்யஜம் ப்ரமாதஜஞ்சேதி ப்ரமாதஜம் த்விவிதம் விஹிதாகரணம் நிஷித்தாசரணஞ்சேதி விஹிதாகரணமபி த்விவிதம் ப்ராயச்சித்தேநாபநேயமநபநேயஞ்சேதி விஹிதாகரணாபநேயகத்வமபி த்விவிதம் ப்ராயச்சித்தாபநேயமநபநேயஞ்சேதி. அநுஷ்டாநபுத்திபூர்வோத்தரபாபம் த்விவிதம் ப்ராயச்சித்தக்ருதம் தண்டக்ருதஞ்சேதி தேசகாலவைகுண்யஜமபி த்விவிதம் ப்ராயச்சித்தாபநோத்யமிதி தேசகாலவைகுண்யாபநோத்யஞ்சேதி அந்யகாரணகம் த்விவிதம் ஸாக்ஷாத்ப்ரமாதஜம் தத்ஸஹிதஞ்சேதி. ஸாக்ஷாத்ப்ரமாதஜம் த்விவிதம் தேசகாலக்ருதம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் ப்ராயச்சித்தேதி தேஷாம் க்ரமேண நாசமருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கித்யாதிநா) (புத்திபூர்வமல்லாதவை இதி) உபாயாரம்பத்திலே இத்யநுஷங்கः. ஸ்வாதிகாரேதி வேதாவிஷயம் சிக்ஷேதி தண்டவிஷயம் ப்ராயச்சித்தஞ்ச புநர்விஷயே சக்தஸ்ய புத்திபூர்வம் புத்திபூர்வப்ராயச்சித்தம் தேவதாந்தரஸம்பந்தாதி பகவத்ஸம்பந்தீதி த்வயம் ஸித்தமேக பகவத்விஷயே ச புநர்நவம் சக்தவிஷயே தா யோக்யமாவ என்று கருத்து. (அவாந்தரேதி) ப்ராரப்தபாபாரம்பக பாபநிவ்ருத்த்யர்த்

ஸா-கா || (ஸ்வாதிகாராநுகுணேத்யாதி) ப்ரதிபத்தோக்தப்ராயச்சித்தாநுஷ்டாநாசக்த ரஹஸ்யப்ராயச்சித்தேநேத்யர்த்தः. (அவாந்தரப்ராயச்சித்தங்களாலே இதி) பாபாரம்பகபாபப்ராயச்சித்ததயா பூர்வம் ப்ரதிபந்ந பகவத் ஸாமர்த்தாதாராதி ப்ராயச்சித்தஸ்ஸாதகம் ப்ரஸத நாதிநா வேத்யர்த்தः. (உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலே இதி) "ஸாத்யஸக்தித்வ ஸாஹந்தீ ப்ராரப்தஸ்யாபி ஸம்யவீ" த்யாத்யுக்தப்ரபத்திமாஹாத்ம்யாதித்யர்த்தः (உபயபாவநாசத்தாலே இதி) "ஸயோபாயப் ஸக்தாபி

ச॥ களில் வ்ரதிவஸகமில்லாதவையும் உபாஸகனுக்கு விஹிதமான வர்ணாச்ரமதர்மங்களும் ஸர்வ ஆநந்தாலேகழியும். விஹிதங்களான வர்ணாச்ரமதர்மங்களில் ப்ரதிபந்தங்களும் விஹிதவர்ணாச்ரமதர்மங்களில் காம்ய ப்ரதிஷேதங்கள் ப்ரத்யவாயங்களாலே நிர்வாஹகங்களாய் ஸங்கொடுக்கப்பெறுதே மிகுதியாய் நின்றவையும் ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞையிலேகழியும். இவ்வர்த்தம் ,,உதாஸ்யாஹாஸ்யஸ்வாஹாஷே: பாதோதகா'' என்கிறவாக்யத்திலே ஸித்தம். ஸமவஸஞ்சித மே ஸர்வமாக வஸா ஷித்த கைங்கர்யஸ்வரூபமான ப்ரவ்ருத்திகள் அப்போதே உத்தஸங்களாகையாலே இவற்றுக்கு ப்ரஷ்ஷுஞ்சொல்லவேண்டா, ஸ்ரீரங்காம் நு ஹ்ருதயவிஷயாலே வஸிக்குமவையும் தனக்கப்படியே ஸமவாதிகளாகையாலேயவையுமிவனுக்கு கைங்கர்யங்களாய் உத்தமங்கள். இவற்றில் சுநயாநத்தாலே ஸாங்கிகத்ரம ரஹிதமாக வந்ததுங்களுண்டாகில் அவையுமெல்லாம் ''தாநேவ ஸா வோபஹதாநிக்ஷ:'' என்கிறபடியே பாபதாங்களாய் போகுமி

ஸா-நீ ॥ ப்ரபத்த்யநந்தரத்தாலே என்றபடி. (ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞையிலேஜதி) விஹித ஸஹாசத்தாலேயென்றபடி. ஸாத்தமாஷ்டாதிகளிலே சொல்லாதேயிருக்கஇப்படி நிணயிக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தி) ஸாத்த்தில் உதாஸ்யம்ஸக தஷேயமென்றுகருத்து. (ஸர்வகதி) ஸர்வபாபக்ஷயாபாஹ ஸஸிஸாமாந்யாதிதத்தில் ப்ரபதநம் பண்ணினபின்பு ஸ்ரீரங்காம் ஹாஸ்யமாகவ ஸஸவ ரஹஸ்யத்தம் வாநேகதஸ்யமாகையாலேஎன்றபடி. (போக்யமிஷ்டாதிக்கு விஷயதி) சுநயாநத்தாலேவந்ததாகையால் கவாஸ்யவப்யாஸயாக்ஷே

ஸா-கா ॥ ஸாக்ஷரஸேஷநஷ்டாநு | ககேந விஸஹஸாத்மஸ்ஸே தவேஷவத''இத்யாக்ஷாநயஸாவநாந்யயேநத்தக்ஷ:. (விஹிதவயாக்ஷ த்ராதி)விஹிதவர்ணாச்ரமாதிஸாஷாநேஷதிதஷராநாஸ்தி தப்ராயப்யஸமேவ விஹிதகாவத்தாவிஷ்ணீதநாஷிதாநாம ஸர்வஸ்யாநாம ஸஸ்ரதாநி நிஷ்காமதிகம்ஷ:. உக்தாஸம்ஸஜதி ப்ரதிப்ரநவாதேந ஸாங்க ஈர்யிகஸ்ஸஹ. (உதாஸ்யாஸத்ராதிநா)நவேஜநகாரயதயா நாஸ்யாதிக ஸர்வாநாம நிவதநீயஸ்ய சுநஸீ ஸங்ஹித ஸர்வாநாம நித்யநைமித்திகாந்தாஸ நிவதநீயஸ்ய ஸ்ராதித்தத ஷேஷாம உத்தமஸாநேவ நிவதநாவகேத்ராஹ. (ஸமவச ஸீதித்ராதிநா)ஸமவாதஸிஷ் கைங்கர்யயா நாஷீயா ஷேஷவ கேஷாவிஹநவாநாஸ வாஸநஷேதேஷா நிவதநீ ஸாநஸ ஸமஸ்விவ்ருத்திவகார உதத்ராஹ. (ஸுவற்றிவித்ராதி) நநே

மூ || ஷ்யாதிக்கு விஷயமாம். ப்ரதாநாங்கமாகப்பண்ணின ப்ரபத்த்யந்தரங்களும் உத்தமாங்களாய்ப்போம். பக்திப்ரபத்திக்கோலின பலத்தைப்பற்ற ப்ராரப்தபத்திபண்ணுகை ஸ்வாமிப்ரஸாதத்தோடே கூட ப்ரார்த்தித்த ப்ரபத்தி ப்ரத்யாக்யாநத்தாலே கூடாது. அநேகப்ரபத்திகள்கூட ஸமுச்சயமென்றுநினைத்த ப்ராப்தித்தாலும் ப்ராயச்சித்த ப்ரபத்தியையாம். விச்வாஸாதிஹ்ருத்தாலே இக்கர்மங்களுக்கு விநாசமாவது; ஸம்ஸாரணிவற்றுக்குப்ராப்தமான ஸமுத்தாநாதிஸம்பத்தியைவிடுகை. அபேக்ஷமாவது; இவ்வாச்ரிதர் திறத்தில் இக்கர்மஸமுத்தாநாதிஸம்பத்தியறியாதொழிகை. இப்படி ஸகலகர்மங்களுங்கழியாநிற்க ஸஹ்ருத்துக்களும் த்விஷத்துக்களுங்கூறிட்டுக்கொள்ளுமவையெவையென்னில்; அபேக்ஷிதாசவிஷயங்களும் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்த பாபங்க

ஸா-தீ || ஷவிஷயமென்று கருத்து. (உபாயாந்தரத்யாகமிதி) "உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேதஏவஹி" என்கிறபடி உபாயத்வம் கர்தவ்யமென்றபடி. இப்படி ஸம்ஸாரமத்யஸ்தநிவ்ருத்திமோக்ஷமென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ராரப்தகர்மமானதாகவே ப்ராரப்தநாச ரூபமோக்ஷம் சொல்லவேண்டாவோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸம்கித்து விஷயதாஸம்பந்தமும் இதுவே கர்மமென்று அருளிச்செய்கிறார் (விநாசமிதி) (விடுகை இதி) விடுகைக்கு ப்ரமாணமான அபிப்ராயவிசேஷம் ஸர்வஜ்ஞத்வாத் ப்ரத்யக்ஷரூபம். அந்யதா மாறநினைப்பிட்டுக்கிடக்கிற "பூர்வோத்தரபாபங்களை மாற்றி" என்று பரஸ்பரமஸம்பந்தவ்யவிரோதம் என்று கருத்து. இப்படி

ஸா-ஸ்வா || ப்ரபத்யநந்தரமேவ ஸமஸ்தகர்மாபாவாத் மோக்ஷகர்மாநுரோதேவ ப்ராரப்தநாசரூபமோக்ஷமதிசித்த்யாஹ. (ஸமஸ்தகர்மேத்யாதி) காதிவிஷ கர்மாணி நச்யந்தீத்யர்த்தம் காதிவிஷ ந்ருஷ்யந்தீத்யர்த்தம் தன நாமாபேக்ஷன காவித்யாகாம்க்ஷயாஹ. (விநாசாதேர்த்யாதி) நகேவலம் ஸகலகர்மணாம் பச்சாத்ஸம்பந்தாபாவ ஸ்ம்ருத்யா ப்ரத்யக்ஷாவகந்த்யர்த்திரிக்தாபாவஸ்யோபரிஹாரதி(இப்படிஸகலந்த்யாதிநா)நாபிவிநாசஸ்யாபேக்ஷாலபேக்ஷாபோத்ஸித்யே ஸமஸ்தகர்மணாம் ஸ்தேயவித்யாபூர்வோத்தர பாபாவிசேஷஸ்ய ப்ரத்யக்ஷகர்மவிதா உத்தராபேக்ஷாபேக்ஷாவ ஸஹஸ்ரதி வேதங்களாவேவம் விதிபாபம்கர்மந ச்யந்தே நகர்மணாமிவ்யதே பாபகேநேத்யாதிஷ்வாபாபேக்ஷமேவ ப்ராப்திவஸித்யதமேவா விசம்பந்தாபேக்ஷவிஷயதாப்ராப்தேஃ ஸாக்ஷாத் நிஷ்டமமகஸ்யா விசேஷா அபேக்ஷவிஷய ஸுக்ருத பாபேஷ்வேதேஷ ஸுக்ருதஸ்ய பாபவிசேஷஸ்ய விநா

௨௭ || ணில் கர்மாதரங்கள் திவ்யஸமூஹங்களும். இவற்றை யீஶ்வரனுமாயா ரம்பத்திலே ஸாஹ்ருத்துக்கள்பக்கலிலும் த்விஷத்துக்கள்பக்கலிலும் ஸங்க்ரமிப்பியாதே ஸந்திக்ஷையளவும் பார்த்திருக்க வேண்டுவானேனென்னில்; இவ்வாஶ்ரிதர் பக்கல் பண்ணின வாநுகூல்யத்துக்குமேல்விபரீதஞ்செய்யில்இஸ்ஸாக்ருதங்களை ஸங்க்ரமிப்பியாதொழிகைக்காகவும் ஆஶ்ரிதர் பக்கலில் பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கு மேல்க்ஷமைகொள்ளவவஸரங்கொடுக்கைக்காகவு மிவ்வாஶ்ரிதருடைய வத்ஸரீரவிஶ்லேஷத்தளவு மிவர்களுடைய புண்யபாபங்களை யசல்பிளந்தேறிடாதொழிகிறான். ஸ்வமநீஷயா ஸாக்ருதம் ஶஶிக்ஷாவுக்கு பாபமா

ஸா-நீ || ஸாக்ருதங்கள் ஸாஹ்ருத்துக்களிடத்திலே ஸங்க்ரமிக்குமாகில் ஸ்வமநீஷயா ஸாக்ருதமும் ஶஶிக்ஷாவானஸாஹ்ருத்தின் பக்கலிலே ஸங்க்ரமிக்கவு மாமியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வமநீஷ)

ஸா-கா || யேநாஶ்லேஷவிஷயதாவ்ருதீமேதஶ்லோகயோர்வியமநஜஸ்ய த்ராபவ்ருத்தேஷேண யாமவத் ஶ்லேஷேபாயநாநபவதேசஃ ப்ரஸ்ஜிதேஜஸஃ பதாஸ்மவாநவாஸி பஞ்சவகோத்ர புண்யபாபநாம் விஷயீமஸ காலவஶாத் ஶ்லேஷம் ஸங்கஷ்யதி உத்தரபூர்வஸி வஜ புண்யநாஶ ஶரீரபாத காலே விநாஶஸ்ய ஹாஷேத்ர த்ரநயோ ராஸப்ராரப்த ஸஶ்லேஷ ஶப்தேந பாயதேந விரோதாஸாவாக ஏவஜஹஶ்லேஷ விநாஶாவித்ரக்த விநாஶஶப்தேந ஸம்ஹஸம்ஹவாக ப்ரயமாக்தவத்யெஷதி பேனு "உத்தரபூர்வா யோரஶ்லேஷவிநாஶள" ஏவம் விதிபாபம் கர்மாதஸ்திஷ்யதேஜத்ர த்விஷஶ்லேஷ யேத்ராத்ராவவிஷயதேந பமாமாவமகாக தாஷ்ய த்யயதயோத்ர புண்யநாஶஷ ஶ்லேஷப்ராதுள ப்ரதிவஜ ஸம்பாஸிவஞ்சவக புண்யநாஶ ஶ்லேஷாஸம்ஸவேந ஶரீரபாதகாலே விநாஶஸ்ய வத்வஸ்யாக ப்ரமாத்ரீத்யஶதி விஷேண நநு விஷயீமஸகாம ஏவேஶ்வரஃ கிதி ஸாக்ருதஷ்க்ருதே ஸாஹ்ருஜ்ஜஸ த்விஷஜ்ஜஸ நஸாக்ராயதீதி ஶங்காஶநமத்யுபிஹரதி (இவற்றை ஸம்ஶ்ரிதர்ஷிநா) (அசல் பிளந்தேறுடாதொழிகிறான்)

வ்ரக்ஷவத்யோரேகீகரணாயோகயோஃ ப்ராஜேவிகாயநாஸஹஸஞ்ஜீபாவஹாய விகாரித ஹாமயோஃ க்ரஸாயோஜநா அசல்பிளந்தேறுடுகைஇதி ஶப்தஸ்யாதஃ. தஜகரோதித்யாதஃ. உக்தகாரண ஸம்யோஜநே பயாஸாயாந்தூ ஜாமாஸா ஸாபியாமசாஜநா ராகா ஸ்வஸ்த்ரா பமாவாகிய புண்யபாப ஸாரூரிணவிபரீயக்வம் நஜ்ஞாயதே வ்ராவிநாவார்த்த மலேஷிதிஹாவஃ. நஜேகஷ்யம் ஸதி ப்ருஹவிஷ்ஹாஹ்ருஜ் ப்ருஹவிஷி புண்யஸாக்ருதே ப்ருஹவிஷ்வித்

௨௰ || கையாலேயது ப்ரபத்திரூபமான ஸாஹாய்யத்தின் பக்கல் ஸாங்க்ரமியாது. ஆரேனும்பண்ணின ப்ரபத்திகள் வேறே சிலர்பக்கலிலே ஸங்க்ரமிக்கை யாவதென்னென்னில்; இக்கதையைப்பற்ற ப்ரபந்நனுக்குவரும் நிக்ர ஹாநுக்ரஹங்களோடு ஸமாநமாக விவனுடைய ஸம்பந்திகள் பக் கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுண்டாகை. ஆரேனுமநுஷ்டித்த ப்ரபத்திக ளுக்காரேனும்பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள் பிறந்தால்திவ்யஸங்க்ரஹம் வாராதோவென்னில்; இதுவும் ப்ரபந்நவிஷயத்தில் அநுகூலப்ரதி கூலர்க்கு வ்யாபாரவ்யாபாரமான ப்ரபத்திமடியாக வருகிறதாகை யாலே அதிவ்யாப்திஸம்பவமில்லை. ஆகையாலேயிறே உதாஸீநர்பக்கல் ஸு க்ருததுஷ்க்ருதங்களிரண்டும்ஸங்க்ரமிக்குமென்றுசொல்லுகிறது. ஸமஸா

ஸா-நீ || (சேஷ்டி) ப்ரபந்நாநுஷ்டித ப்ரபத்திக்ரியாஸங்க்ரமணங்கூடாதே ஸம்பந்திகளுக்குமந்ய ஸங்க்ரமமேவிஷ்டமன்றோ, நஷ்டா ப்ரபந்நங்களுக்கும் ஸாங்கங்கூடுமோவென்கிற ஸந்தேஹத்தாலே ஶங்கி த்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமிதி) ப்ரபந்நதிவ்யஸம்பந்தம் ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமித்யாதிநா) உபகார அபகாரங்களடியாகவென்கைக்கு நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇறேஇதி) யத்விஷ்டுதேவ ஸங்க்ரமணம் ஸ்யாத் தஸ்ய த த்வேஷிணஸாத்யாக்ருத்யாதி ஶ்ரேயஸே" என்று கருத்து. ஆனாலும் தத்ஸம்பந்தமுண்டானாலும் தத்ஸங்க்ரமணம் கூடுமோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸேதி) இப்படி பஹுவிதவிஷயத்தில் ஸுநா கதுஷ்க்ருதாதிகதுஷ்க்ருதாதிகளுக்கு வ்யாஜத்தாலே மித்ராமித்ரவிஷயத் தில் அநாத்மஜ்ஞஸம்விதாநந்த ஸுக்ருததுஷ்க்ருததத்ஸங்க்ரமதாநம் பண்ணிவித்து ப்ரபந்நனுக்கு நைரபேக்ஷ்யாநுக்ரஹமாகாதோ

ஸா.கா || மோக்ஷேச்சு திவஸைஸ்தேதாநு (ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநேச்சுக்தா ஷி) நநு ப்ராரப்தவர்ஜ்யதயா பூர்வோத்தராவிநாஶி கேவலாதத்ரஸங்கோதநஸ்ய ஸமவேதாத்ருஶக்ரியாஜந்ய ஸ மவஸ்ஸ்தீ த்ரீ த்ரீப்ராஸ்த ஸமவஸமதயோர்நத்ர ஸங்கோதந வஶ உத்த அத்ருஷ்டவிஷயதயோக்த நிக்ரஹாநுக்ரஹ நிவ்ருத்தி பக்வம் தத்ப்ராவிஷயநிக்ரஹாநுக்ரஹயோரேவ ஸங்க்ரம உ க்தாஹ (ஆரேனுமித்யாதிநா) நிஷ்பந்நாதிவாஶங்க்ய பரிஹரது ஸாமந்தாவதாரஸ்யாவஸ்யபரிஹரணீயகேவ ஸங்க்ரமணப்ராப்தி ஸாணீதி ஸங்க்ரமணஸம்பவாரிகநிதாந ப்ரதஸ்ய; பரிவர்ஜக ஸாஹ (ஆரேனுமநுஷ்டிதேத்யாதிநா) ஏதேநாஶிஷ்டவிநஷ்டயோ: பாண்யயோர்ஸ்தாதித ப்ராப்த்யக்தேயமப்யஸங்கா வரி ஹ்ருதா வேதிதவ்ய:. ஏவம் ஸம்ப்ரேஷ்யாகஸ்ய மோக்ஷஸாயநவ்யக்தி

ஶம் || ப்ராப்யாந்தரத்தாலேயிங்கு ஸங்கோசநிவாரணம். இவ்வாக்யத்தி-ர்க்ஷ்ரத்ஸாக்ஷிசொல்லுகிற ஶ்ருதியாலே ஶாஸ்த்ரங்களுக்குத் தாத்பர்யவிஷயமான ஆஜ்ஞாதிவிஷயத்திற் பண்ணின வ்யபசாராபசாரங்களால்வரும் ப்ரீதிகோபங்களினுடைய தீவ்ரத்வம் ஸூசிதமாயிற்று. "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிற ஶ்லோகத்திற்சொன்னயோஜனையில் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்றது அதிகாரியுடைய அவைக்கிடாக ப்ராப்திவிரோதிகளையும் உபாயவிரோதிகளையும் ப்ரதிகூலாநுஷ்டாநஹேதுக்களையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறது. இங்கு ப்ராப்திவிரோதியாவது; ஸர்வேஶ்வரனிவன் நம்மையநுபவிக்கக்கடவனல்லனென்கிற பகவத்ஸங்கல்பம். உபாயவிரோதியாவது; நம்மையிவன் தெளிந்து ஸ்வீகரிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். ப்ரதிகூலாநுஷ்டாநஹேதுவாவது; அவ்வோ ப்ரதி-

---

ஸா-நீ || வென்றவிதுஷ்விஷயத்திற்காட்டில் ஸ்வஶாஸ்த்ரவிஷயவ்யபசாரஜந்யநிக்ரஹாநுக்ரஹதீவ்ரத்வம் ஶ்ருதியாலே ஸூசிதமாகையாலே ஆஜ்ஞாதிவிஷயத்தில த்யாகப்ரீதிராஹித்யாதிஶயிதமாணவ்யபிசாரஹமாகையால் தோஷமில்லையென்கிறார் (இஸ்ஸாக்ஷாதிதி) இப்படி ப்ராப்திவிரோதி பாபஶப்தங்களைச் சொன்னால் ஶாஸ்த்ரத்திலே "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று ஸர்வஶப்தங்களுஞ்சொன்னது விரோதியாதோ, ஆகையால் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்றது ஸங்கோசிதவிஷயமாகக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வபாபேப்ய இதி) (அவைக்கிடாகேதி) ஶோகாபேக்ஷயா ப்ரவ்ருத்தி பண்ணில் ப்ராப்திவிரோதிகளையும் உபாஸநாஸ்தமாக ப்ரவ்ருத்திகாரணத்திலுபாயவிரோதிகளையும் ஸர்வபாபஶப்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறதென்று கருத்து. ப்ராப்திவிரோதி என்றும் உபாயவிரோதி என்றும் பிரிவு கூடுமோ, பாபஜாதம் ப்ராப்த்யஸமநகாரணமாகையாலே ப்ராப்திவிரோதியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇத்யாதிநா) இப்படி ஸர்வபாபமும் நிவ்ருத்தமானாலும் கவிஷ்யாதிஸம்பந்தமிருக்கையாலே ஸர்வபாபநிவ்ருத்தி கூடுமோ, நம்மையடையக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தமானாலும் கிம்சித்விரோதிஸங்கல்பமுண்டாகில் விரோதி[illegible]தாதிஸம்பந்தாதிநிவ்ருத்திகூடாதேயென்றவருளிச்செய்கிறார்

ஸா-கா || வியபாரகைவல்யமஷ்டாஹ (ஸர்வபாபேப்யஇத்யாதிநா) ததநுயிகாயஷ்டநமணப்ராப்திவிரோதஸ்யாதிகம் ஸர்வபாபஶப்தஸ்ஸங்க்ரஹ்யதேஹக்ஷாம் ப்ராப்திவிரோதஸ்யாதிகஷ்டித்யாகாகாங்க்ஷாயாமாஹ (இங்குப்ராப்தீத்யாதிநா) ஏவம்ஹேதுயாநிக்ரஹநிவ்ருத்தேஸ்ஸத்த்வஹாஷ்யாத்யாத்திகஸ்வகாதேவாநுஸவேஷ்யதீதி ஜுஷ்டிக்ஷைகார்யஸ்வேஹாவி நிஷ்கஷ்டஸம்ப்ரதாயதேஶ ஷாதேஷ்யவஶ்ய

உசி] கர்மங்களுக்கு அநுஷ்டாநங்களாலேவந்த அவ்வோ ஸம்ஸ்காரங்களும். ஈஶ்வரேச்சையைப்பற்ற ஸகலநிமித்தங்களும் நிவ்ருத்தங்களானால் நிமித்தகார்யங்களான தர்மாதர்மாதிகள் நிமித்தநிவ்ருத்திரூபமான ஸாதத்தாலே நிவ்ருத்தங்களாம்; பின்பு காரணாபாவத்தாலே கார்யமான வ்ருத்திகளொன்றும் வாராது. இது "காரணநிவ்ருத்திஸ்ஸ்வரூபாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே விவக்ஷிதம். இந்தநிஷ்கர்ஷங்களெல்லாம் ஶாஸ்த்ரத்திலே ஸம்ப்ரதாயத்தோடேகூட விமர்ஶம் பண்ணின ஸாதுக்களுக்கு நிலமாயிருக்கும். இப்படி "ஸர்வாபேக்ஷா மோக்ஷயிஷ்யா

ஸா-ஸ்ரீ || (ஈஶ்வரேச்சையாலே இதி) ஸகலவிரோதிஸம்ஸ்காரநிமித்தங்கள் கழிகையாலே காரணநிவ்ருத்த்யா தர்மாதர்மாதிகார்யங்களும் கழியுமென்றபடி. நநு ஸ்வாபாவிகதர்மாதர முண்டாகில் மோக்ஷங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பின்பு இதி) இப்படியாகில் ந்தவாக்யம் ஸமர்த்தத்திலே "ததயிமே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே தஸ்ய ப்ரியா ஜ்ஞாதய ஸுக்ருதமுபயந்த்யப்ரியா துஷ்க்ருதம்" என்று ஸாதநிவ்ருத்திபோலே தர்மாதர்மாதி நிவ்ருத்தியுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) இப்படி ஸாஸாரகாரணம் கழியுங்கு ஹேதென்றிவித்யாதிநா சொன்னவர்த்தங்கூடுமோ, ஸூத்ர ஶாஸ்த்ராதிவெளிகளொருத்தரும் ஸூத்ரங்களிலே சொல்லவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்நிஷ்கர்ஷமெல்லாமிதி) (ஸம்ப்ரதாயத்தோடே இதி) கிடாம்பியாச்சான் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்ஸம்ப்ரதாயத்தோடே என்றபடி. (ஸாதுக்களுக்கிதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த வரதாசார்ய வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாதிகளுக்கென்றபடி. மற்றயவர்களுக்கு நிலமல்லாமையாலே ஸூத்ரங்களிலே ஶக்தியும் விபரீதோக்தியுமென்று கருத்து. இப்படி ஸஹேதுக த்ரிவர்ககநிவ்ருத்தி சொன்னாலும் தெயாயிகாதிஸித்த பாஷாணகல்பமோக்ஷவாதம் ப்ரஸங்கியாதோ, உஷவ்யாவ்ருத்தியுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) வ்யதிரேகநிவ்ருத்தியுண்

ஸா-கா || ஏதத்விவரணார்த்தம் (ஈஶ்வரேச்சையைப்பற்றவித்யாதி) நநு "வைராக்யாத் ப்ரக்ருதிலய" "ஸம்யக்ஜ்ஞாநாதிகமாத் தர்மாதீநாமகாரணப்ராப்தௌ" "திஷ்டதி ஸம்ஸ்காரவஶாத் சக்ரப்ரமவத் த்ருதஶரீர" "ப்ராப்தே ஶரீரபேதே சரிதார்த்தத்வாத் ப்ரதாநவிநிவ்ருத்தௌ" "ஐகாந்திகமாத்யந்திகமுபயம் கைவல்யமாப்நோதி" இத்யாதிஷு "யேநயேநாதாரஜ்ஜ்வாதி தேநதேந ஸமாஹித" இத்யாதிஷு "ஸம்வந்த்ராவிஶாரவேஷ்ய பூர்வா"தித்யாதிஷு ப்ரதிஸந்தாநஹவாதேஶவஶ வ்ருத்தாந்தராயுக்த் வாய நாஸ ஸங்க்ஷேபே அநேக தர்மாதிகாத த்வத்நாக்ஷீணாவிதேதத்த ஸதாஸ்திஷ்ட நிவ்ருத்திஷ்வாஶ்ரயாஜ்யாரோப்யோவிநாஶாத்தவேந

ஜீ॥தி" என்று காயக்லேஶாதிகளை ஸத்வ த்யாக வாஸ நிவ்ருத்தியைச் சொல்ல ஸூத்ரம் ப்ராப்தமான வர்ணாஶ்ரம ஸமஸ்த நிஷ்காம கர்மாநுஷ்டாநஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. "யதா நதீ யஶ்ச வ்ராஜ்நீ ஸமுத்ரம் ஸம்ப்ரயாந்தி பூ॥ கோஷவ ஸாணாஜ்ஞாந ஸாத்யம் ஸ்ரியதேதயா ॥ யேஷாம் நாஸ்தி ஸ்ரியதே ஜமாமபமா। ஸஜேவஷ்டியதே வ்ருத்தி ஸஸ்தஸம் ஸங்கல்பம் ॥ தயா யேஷாம் மாணம் ஸம் ஸாதவவேபா யாதயோ ஜா ணாம் । வ்யாஸநாஜ்ஞே ஸப்ஜே நிவ்ருத்தவதா நேராஜிதே" என்று ஸ்ரீ மௌனக ஸமவானருளிச்செய்தான். ஜ்ஞாநஜ வ்ருமும் இதினுடைய ஸவ விஷயவிகாஸத்துக்கு ஸ்வரூப யோக்யதாரூபையான ஶக்தியும் நிவ்ருத்திகளாகையாலே யவற்றிலாவிர்ப்பாவமும் ஜவ்ம். ஸர்வவிஷயவிகாஸமும் ஆதிவ நிவ்ருத்த்யாதிகளும் ஸங்கல்பாதிகளும் ஸெம்கல்ப்ம

ஸாதி ॥ டாஜூல்காரணமன்றிக்கேஸூத்ரம் ப்ராஜ்ஞப்ராப்திகமாக ஸிஜிக்கையாலே அதுவும் சொன்னப்ராயமென்று கருத்து. ப்ரமாண மன்றிக்கே ஸூத்ரம் ப்ராப்தி சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (யதீ) ஸ்வாநுஸவாவிர்பாவமென்றும் "ப்ரகாஶஜ்ஞ நஜநஜ்" என்றும் ஸ்வாநுஸவத்திலாவிர்பாவமும் கூடுமோ? ஸ்வாநுஸவம் ஸூம்வயிலாமலிப்போதுண்டாகையாலே ஸூம் விஜ்ஞநவிஷயாவிர்பாவமும் கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநஜவ்ருமிதி) ஸூம் ஸ்வாநுஸவாவிர்பாவஞ்சொன்னது ஜ்ஞாநஜவ்ருஶக்திவிஷயமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "ஜூவிஸ்வதஜ ஸஹஜகெம்கல்பவியம்" என்று தூமாதக கெம்கல்பாதிகளிலாவிர்பாவம் ப்ராப்யமாங்கூடுமோ, அதுமனை யோமமென்றில் நிஜ்ப்ராப்யமாக மனை யோமங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிஷயவிகாஸமுமிதி) இப்படி வர்ணாஶ்ரம ஸ்வாநுஸவா

ஸாகா॥ வமாணாமதத்தவதெகாக்ராவிஷ்வெராக்ராவிஸ்ஜைத்யாஸ(இப்படிஸ்வெத்யாதிநா)ஸர்வ த்யாக நிவ்ருத்தநஹாஸாவிநஸ்ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநஸ்ய நித்யகாலஸ்யாஸாஸாவாவிர்பாவோக்ரமவேத்யத்ராஸ (ஜ்ஞாநஜவ்ருமித்யாதி) ஸ்வரூபயோக்யதாரூபா ஶக்தி: விஷய ப்ரகாஶந ஶக்தி:. நஜ்வம் தஹி ஸர்வாவமாஸாதிஷாமஞ்கெஷாவாநாணாவிர்பாவஸ்யோமாநுவஜஜத்ய ஸர்வவிஸயநிதி நூதவ ஸ்வரூபவொவாயிகயா யாவஸ்காலந்தஸ்வாஷிநாஶாஸாவாஜிஜ்ஞாவநாயிவிர்பாவஸ்யை ஔபவாரிக ஜஷ்யாஸ (ஸர்வவிஷயேத்யாதிநா) கல்யாவிர ஸாவநிவ்ருத்த்யாதி: இதிவ நிவ்ருத்தீத்யாதிஶ்ப்தாஸ்ய:. வித்ருஷோகாதிநாஷாதி: ஸாகல்பாதித்யாதிஶப்தார்த:. கெஶாகப்லீத ஸமவாநுஷாதி:

ஸ்ரீ ஸா-டீ ஸா-கா வ்யாஸார்யஸஹித ஸ்ரீபாஷ்யபாஷ்ய

ஜீவர்களும் ஸூக்ஷ்மகங்களாயிருக்கஇவைநிவ்ருத்தவ்ருத்திபேதஸ்வரூபர்
வாயிகங்களாகையாலேமேல்முமுக்ஷுக்கடக்கும்படிதோற்றுகைக்காகவிவ
த்தில் "சுவிஸ்யஜீ ஸஹஜலோகஸ்புவிஷய" இத்யாதிகளாலே
சுவிஷ்காரஸம்பம் ப்ரயாணமாகிறது. ஸ்வரூபயோக்யத்வத்தாலே க
ரூபரவாயிகமாக பஹுவிதமான வாநங்களுடைய ப்ராதிகூல்யங்கள்
நடந்த ஸஹவதிஸந்தியான வஸ்துக்களுக்குமேலெல்லாம் லோக
உபையிலாநங்களுடைமே ஸ்வரூப ப்ராப்யமாகையாலே அதிலுமாவி
ஷ்காரஸம்பத்துக்கு விரோதமில்லை. ஆகையால் "ஸவப்வபெஹ்ர
லோகயிஷ்ராதி" என்னவிவ்வநங்களாவஸ்தானம் ஸிதமாயிற்று.
வாகஸம்பத்துக்கு உபாயஸெகம் பொருளானபோது இவ்விஷ

ஸா-டீ || விஷ்காவஞ்சொன்னதுகூடுமோ; அதாவதுவிஷதியவிஷி
ஷ்டத்திற்கு கநங்களுதயாகநஸவமன்றோ, விஷவிஷாத்கவிஷதி
பெத்தமையிலே ப்ரதிகூலமையாயும் கநாநங்களையாயும் கநா
ஸந்தையாகையாலே இந்த விஷந்த்யத்திலாநங்களுடைய நாஸ
வம் ப்ராப்தியாக ப்ரஸக்தியாதோ, இனி ப்ரஹ்மாநஸவம், தஸபத்
திலே ப்ராதிகூல்யவிஷயமென்றிலப்போது ஜீவனுக்கு உபவாந
ஸவம் ப்ரஸக்தியாதோ, தஷாநீநாநங்களுடைமுண்டாகிறதென்றில்
தஷா சுவிஷ்காரஸம்பம்: விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்வரூபேதி) ஐஷ்வர்யவைராக்யஸிஷவக்ஷத்தை உபஸம்ஹரி
க்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படி ப்ரயாநஸந்தையாகஉஷ்ப்ராப்தியை
ஸூத்ரகையாக்கி கப்ரயாந ஸந்தையான பநிஷ நிவ்ருத்தியை
ஸம்பமென்கிறது வுதிதமோவென்ற விஷப்ராப்திக்கும் ஸம்பம
ருளிச்செய்கிறார் (வாகஸம்பத்துக்கிதி) உபெயஸந்தனனவென்னை
உபாயமாகவடை என்று கருத்து. இப்படி கநிஷ நிவ்ருத்திஷப்ராப்தி

ஸா-கா || லோகயாராதிதயாதிஸம்பாகஸ்ய. நமெவஜஹிதஸர்வநங்ஸா
வெர்நாவிஷதெதிராதிஸயாநங்களுவ்யாவிஷ்காரஸம்பஉளவ
வாரிகஸ்யாதிகத்ராதநங்களுஸ்ய ஸ்வாஹாவிகஸ்வெவெதி
வ்யஸவெத்யாஹ (ஸ்வரூபவெத்யாதிநா)(ஸ்வரூபயோக்யத்வத்தாலே
ஜதி)வாதகெ வெதநவாதித்யஸ்ய.(ஆகையாலித்யாதி)ஸவப்வாவ
லோகெவெத்வாத்யநங்களாவஸ்தாநாவிஷ்காரவொவர்த்தா
ஸவிதத்யஸ்ய. வாவதிஷப்ராவைராக்யக்ஷா வாகஸம்பஸ்ய
வ்யவஸ்ய ப்ராவலெகவ்யாகவலெக்ஷ தத்ர ஸம்பஸம்வெதயாஹ
(வாகஸம்பத்துக்கு இத்யாதிநா) வாவஸ வத்வஸ்ரூபாவெக்தவா
பாஹதிஷஸதஷப்ராவ்யவெகதிதாநிஷ நிவ்ருத்திரபாயஸ்வெந
தவிஷ்டிகயா ஸதந வப்தவிஷ்யாகம் நஸ்யாதிதி பமைகாவஸா

உ௦|| ப்ராப்தியுமிச்ச்லோகத்திலே ஸாத்யமாகச்சொல்லிற்றும். ஆகைகால் "ஶரண்யவேஷ்யஸி" என்று கீழ்ச்லோகத்திலே விஶதமாகச்சொன்னவஸ்தும் இங்கு ப்ராப்திவிரோதியைக்கழிக்கையாலும் ஸாக்ஷாத்தில் விவக்ஷாவிஶேஷத்தாலுஞ்சொல்லிற்றும். ஆனபின்பு இதுஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு கீழ்ச்லோகத்துக்கு ஶேஷமாகிறதன்று. *

"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவிவ்வளவால் "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று சொன்ன ஸமஸ்த ப்ராப்திஸித்திக்குமே; ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டாயே ஸமஸ்த ப்ராப்தியன்றிக்கே ஸாத்யாந்தரஸாதநமான கைவல்யம் பெறுவாருமில்லையோ; ஸமஸ்தப்ராப்திக்காட்டில்வேறுபட்ட கைவல்யம் "ஸ்வாத்மாநம் ஸ்வஸ்வரூபம் ப்ராப்நோதி" கைவல்யம் ஸமஸ்தஶ்ச ஶரண்யம் ஸாமயிஷ்யதி"

ஸா-நீ|| ரூபவைஷம்யம் ஸித்தால் "ஶநைர் ஸு" என்கிற கீழ்ச்லோகத்திலே ஸக்தியோமவியியாகையாலேயதற்கு ஸாபேக்ஷிதஸமுச்சயமாய்க்கொண்டு இச்ச்லோகம் பூர்வச்லோகஶேஷமாக ப்ரஸம்மியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறர் (ஆகையாலிதி) பூர்வச்லோகத்திலே "ஶரண்யவேஷ்யஸி" என்று ஸம்விஶதமாக கதிதமாகையால் இதுக்கு ப்ராப்தகமாகவும் கவிஶதமாகவும் ஸாகாங்க்ஷமாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷ பூர்வவாக்யத்துக்கு இது ஶேஷமன்றென்று கருத்து. ப்ராப்த இதுவே ஸாபேக்ஷமாகையாலே நிரபேக்ஷ பூர்வ ச்லோகத்திற்கு ஶேஷமென்கை ஸர்வதா கஸம்பந்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறர் (ஆனபின்பிதி) இனி ஸர்வபாப நிவ்ருத்தி கதநத்தாலே யாதிகமாக ஸமஸ்தப்ராப்திரூப ஐஷ்வர்ய ஸித்தி சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டானால் கைவல்ய ரூபவைஷ்ணவம் ஸித்திக்கவில்லையோவென்று ஶங்கையை உபக்ஷிக்கிறர் (ஸர்வேதி) கைவல்யமென்று மோக்ஷவ்யதிரிக்தமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறர் (ஸமஸ்தேதி) வைஸ்வரூப்யத்ருப்தி

ஸா-கா|| வைதத்யஸிவ்யபாஸா (ஆனபின்புஉத்யாதி) நநு ஸர்வாதி ஷ்டநிவ்ருத்திரேவ ஸமஸ்தப்ராப்திஸாத்யாத்மோக்ஷாக்திநாவிதா ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திஸாக்ஷாத்ஸாதநம் ஸம்பிரணாநாஸவாஸா ஸ்வாத்மநவ கைவல்யஸ்ய ஸாத்தி வாஸ்யம். ப்ரஶாணஸங்க்ஷய வி ரோதவ்யஸநாதி த்யாஶ்ச கைவல்ய நாவ ஸந்திவாக்யதவம் ப்ராந ஸவ ஸாதநஸ்வருப்யாத்யாவ நிவ்ருத்தாவபி ஸமஸ்தஸவிரோ தீஸாவாநாநிவ்ருத்தமேவாஸ்ய ஸம்ஸ்வதிவேஸ நிவ்ருத்தி ஸ ஸாஸநிஷ்ட நிவ்ருத்தே: ஸம்ரிவணாநாஸவப்ராப்யவேதி யாஸ ஸமஸ்தப்ராப்திவையநவதித்யாஸ (ஸர்வபாபேப்ய இத்யாதி

சுகூ ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாவ்ருத்த ஸஹித ஸ்ரீமத் ஸஹஸ்ராம்சு யஸாரெ

ஜம் ॥ என்று நாரதாதிகளாலே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆளவந்தாரும் "ஸௌஸ்வர்யாக்ஷரயாதாத்ம்ய ஸம்வத்ஸர ணாதிநாம்" என்றும் "ஸம்ஸார தத்க்ஷாரஸெவ்வேஷ்ணவாயவா" என்றுமருளிச்செய்தார். மதத்திலும் "ஸர்வகாமம்ஸ்ஸாக்ஷராநு" என்கிறவாக்ய முவாக்தமாயிற்று. ஸ்ரீகீதாஸாஷ்யாதிகளிலுமிவ்வர்த்தம் ப்ரபஞ்சிதம். ஆகையால் "ஸர்வபாபே ஹ்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்ற ஸர்வபாப நிவ்ருத்தி கைவல்யத்துக்கும் ஸமர்த்தமாகும்போதுவன்றோவென்கை சோத்யாதம். எங்ஙனே யென்னில்; ஸர்வபாபங்களுங்கழிந்தால் ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸமவதா நுஸவத்தை யிழந்துகிடக்கைக்குக் காரணமில்லாமையாலேஅப்போது ஸமவதா நுஸவரஹிதமானவாத்மா ந்ந் நுஸவம் வடியாது.ஆகையால்

ஸா-நீ ॥ பலம்ப்ரத்யக்ஷம் ஸம்பவிக்கிறது. கக்ஷரயாதாத்ம்யரூபம் கைவல்யாக்ஷம். ஸவஸ்ரூபஸாவி ஸம்ஸாரதாதிஷு த்ரிஷு ப்ரத்யக்ஷம்ஸம்பவத்யேத. "ஸர்வகாமம்ஸ்ஸாக்ஷரா" இத்யுக்தாக்ஷர பூர்வாவி கைவல்யவர: என்று கருத்து. இப்பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார் (சோத்யாதிதி) சோத்யாதத்தை உபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்றிதித்யாதிநா) ஸர்வபாபக்ஷயபக்ஷத்திலாத்மாந்ந் நுஸவம் வடியாதென்று சொன்னால் பாபங்கழியாததசையிலே கைவல்யமென்று சொன்னதாகாதோ, அப்போது ஜராமரணாதி துஃகம் ப்ரஸம்கிக்கையாலேகைவல்யபராஷ்டமோக்ஷம் ப்ரஸம்கியாதோ, ஸ்வமதாத்யபக்ஷயா அதிசயந்தான் கூடுமோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியில் ஸ்வாத்ம

ஸா-கா ॥ நா) (ஸ்ரீகீதாஸாஷ்யாதிகளிலுமிதி) "யஸ்ஸஸர்வேஷாம்ஸர்வ தேஷாம்பந்நஷீநம்நி । கவ்யோக்தாக்ஷரஜத்வகஸ்மா ஸம்பவர அத்ருதி" இத்யாதீநாம்வ்யாவ்யாநஜத்யர்த்த:. "ஸௌஸ்வர்யக்ஷரமதிம்வ ரபேக்ஷே" த்யாதிஸாஷ்யாதீத்யாதிரூபார்த்த:. (ஸர்வபாபங்களுங்கழிந்தாலித்யாதி) ஸர்வஸ்ய திவ்யஸுகநிவ்ருத்தஸத்ரவி ஸமவதா நுஸவஸஜ்ஜாவே அகாரணகாயேத்யதிப்ரஸம்கோ நித்யமுக்தாநா மவி தத்தயோகப்ரஸம்க: "அநாவ்ருத்திஸ்ஸப்தா" தித்யாதி ஸூத்ர ஸாஷ்யாதிவிரோதப்ரஸம்கஸ்ச ஸாவ:. நநு கைவல்யஸாவகை வல்யமிதி ஸ்வாஸாவிகாகாரவிசிஷ்ட ஸ்வாத்மஸ்வரூபாதிரிக்தஸ்ய வாயி கஸ்ய கைவல்யரூபநைவ வ்யாவ்ருத்தகாலஸமவதா நுஸவ ப்ர திபந்தகாம்ஸீகாரோ ஸ்வீஹ்த உக்த "ஜீர்ணவம்ஸகாநமுக்தா கைவல்யமாத்மஸேலாக" இத்யாதிஷு ஸர்வஸ்ய திவ்யஸுகநிவ்ருத்தஸ ரஸ்வஸ்ய கைவல்யரூபஸ்ய ப்ராதீநஞ்ஸுவ ஹேதுதே நம. ஸ்வாத்மாநு ஸவஸ்ய திவ்யஸுகாநாம் ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்தஸ ஸக்ஷணயா ப்ரயோமா

உ௨॥ அவ்வவஸ்தையில் ஜாயமானகடாக்ஷசேதனர்களும் வருகைக்கீடான கர்மங்கள் கழிந்து பரிபக்குவ ஸம்ஸாரத்துக்குப் ப்ரதிபந்தகமான கர்மங்கழியாதே கிடக்கிற வளவிலே “யம்ஸ்மிந்நாத பராக்ஷயம் சக்ரதெந்நாயிகம் தத:” என்னும்படி யிருப்பதொருவ்யாத்ரானுஸந்தாநவிஶேஷம். ஆத்மாஸ்தவதேபோமேசதோ ததகைவல்யஸ்யஸாயகா:” என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்குஸாத்யமாயிருப்பதொருவுபாயவிஶேஷத்தாலே ஸித்தவிவ்வநுஸந்தாநத்தை சரீராநுஸந்தானத்தோடும் ஸம்வநுஸந்தாநத்தோடுந் துவக்கில்லாதபடியாலே கை

ஸா-நீ ॥ ஶாந்தாநுஸந்தாநம் வழியாலே ஆநந்தவிஶேஷிதகைவல்யமென்று சொல்லப்படுகிறவிஶேஷ:. இப்படிஸர்வோபாயநிவ்ருத்தியில் கைவல்யங்கூடாதாகில் கைவல்யப்ராப்திகூடுமோ, கைவல்யஸ்தம் ஸர்வோபாயபக்ஷஸ்யவாசியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாதீத்வதி) கைவல்யாபாயக்ஷமம் பரஸம்ஸ்காரதயோகி கர்மயோகாஷ்யஸ்யம். கவிஸம்பந்நவ வ்ருத்தியும் ஜ்ஞானஸ்ய. யதா இப்படி ப்ரபத்த்யாதிகாரணஜாயமானகடாக்ஷவத்தோம கர்மங்கழிந்தவளவிலே கைவல்யம் ஸ்வதஸ்ஸ்வாத்யமாகில் தந்நிஷ்டையும் ஶோகவிஶேஷமும் ப்ரஸாதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாதீத்வதி) ஆத்மாநந்தாநுஸந்தாநவைகைவல்யஸ்ய ஜாயதேத கர்மஸாத்யதயா ஶக்திவிஶேஷநிவ்ருத்தக ஸ்வதஸ்ஸ்வாத்யஸாதநா ஶக்த்யவிஶேஷ: என்று கருத்து. இப்படி ஸர்வகர்மக்ஷயாஸாவே கைவல்யஸம்பந்த வ்ருத்தி கூடுவதெங்ஙனே என்றவருளிச்செய்கிறார் (அவிதி) இப்படி ஸம்வநுஸந்தாநாஹிதேந கைவல்யஸம்பந்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகில் “யதா ஸகைவல்ஸ்த” இத்யாதிள ஸாக்ஷாந்நுக்தியிலே கைவல்யஸம்பந்த யோகத்திற்கு கதியேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வதிதி) ஆத்மாத்மாநுஸந்தாநத்திலும் ஸம்வநுஸந்தாநத்திலும் கைவல்யஸம்பந்தவ்ருத்திநிமித்தம் ஸிஜமென்னு கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வகர்மக்ஷயவாசியான ஶக்திஸம்பந்தம் “ஸ்வாத்மாநுஸந்ததிர்யாகில ஶக்திராகா” என்று கேவலாத்மாநுஸந்தானத்திலும் ப்ரயுக்தமாகையாலே கைவல்யத்திலும் ஸர்வகர்மக்ஷயஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கி

ஸா-கா ॥ ஞவ்யாஹதிர்யாஹ (ஆகையாவித்யாதிநா) ஆநந்தவிஶேஷித்யஸ்ய ஸித்தாவித்யேநாநயம். ஶவஞஹ்யாத்மாநுஸவேஶோகஸம்பந்த யோமோஜாயமானாஹித்யாக்ஷேப்ஸாநுபபந்நத்வாத் யோக்ரந்யபரத்வஸாதாஹரணஶாஹ (ஆத்மேத்யாதிநா) ஆத்மாநுஸந்தாநஸ்யாஸ்வ விபரீதாஹிராநந்தேக ஸ்வாஸாவிகாநந்த விஸஜ்ஜ்வாநஸ்யாநசார ஶோககாரணீஸ்த்தஶக்தியோகாரணவாசா

உபாயமென்றுபேரிட்டார்கள். ஸமஸ்த ஸூத்ரத்தில் கைவல்ய ஶப்தமும் ஸர்வோபாதி நிவ்ருத்தியை நினைக்கிறது. ஶ்ருதோபநிஷத்கநாஸ விஷயமாக "ஸ்வாத்மாநுஸந்திரிதியாகிய ப்ராப்திரப்யக்தே" த்யாதிகளிற்ப்ரயுக்தமான ப்ரயோகமும் "விஶதோதாஸ வைஶேஷயாயஸ்ஸ்தார்த்தவஸ:" இத்யாதிகளிற்போலே நிஷேதம். "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்றது வும் தேவர்களுடைய அமரத்வம்போலே யாபேக்ஷிகம். கைவல்யமாம் விஷயத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படி விஶதவ்யுத்பத்தி ஸாமாந்யத்தில் ப்ரயோகமும் நிஷேதம். "மோக்ஷேவிஶேஷ நிஷ்டைகநிஷ்டிக வஸீவபூர்வஹிதகே விநாமி | கமிந்த்ராதிஸம்ஸாரபாஶேதே ஸாயுஜ்யமேவைத மோக்ஷமுக்தி:" என்று நியமிக்கப்பட்டதிறே. இதிற்சொன்னஸாயுஜ்யம்

ஸா-நீ.|| றார் (ஶ்ருதேதி) அங்கு ப்ரயோகம் ஔபசாரிகமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்று நிர்த்திஷ்ட ஜராமரண மோக்ஷஞ்சொல்லுகையாலே கைவல்யத்திலும் நித்யஸம்ஸாரமோக்ஷயஞ் சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜரேதி) ஶ்ருதேரபேக்ஷி கவுபமாகில் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்விரோதமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதி) ஸ்வரூபாவக்ஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற விஶவப்ரஹ ஸாமாந்யாதிகளிலே "மோக்ஷம் ஸாமாந்ய ஸாரூப்யஞ்சாப்யய நகஷாவந | ஐஶ்வர்யம் பரமாமஹா ஸாயுஜ்யம் தவஸாவத" இத்யாதிகளில் ப்ரயோகம் போலே கைவல்யத்திலும் ப்ராப்யமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) மௌன தயா நிஷேதமென்று கருத்து. இப்படி விஶவப்ரஹ ஸாமாந்யாதிகளிலே ப்ரயோகம் மௌனமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷேதி) ஸதா என்று ஸாமாந்யாதிவ்யவச்சேத ஸாயுஜ்யமேவ மோக்ஷமென்று சொல்லுகையாலே ஸாமாந்யாதிகளில் மௌனமென்று கருத்து. ஸாயுஜ்யமாவது ஸாம்யமன்றோ, அது மோக்ஷமென்கை அவஶ்யாபேக்ஷமன்றோ, இனி ஸாமாந்யம் ஸாயுஜ்யமென்றில் விஶவாதிஸாயுஜ்யமும் ப்ராப்தியாக ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (த்ரிவிதி) கைவல்யமும் நித்யமாகையாலேயதுவும் ப்ராப்யமோக்ஷமென்று சொல்லவேண்

ஸா-வி.|| ப்ரயோகம் ஔபசாரிகம் இதி ஶப்தார்த்த "மோக்ஷம் ஸாமாந்ய ஸாரூப்யம்" இத்யாதௌ ப்ரயுக்த மோக்ஷமப்யுபசாரிதம் (மோக்ஷேத்யாதிநா) ஸர்வோத்தரஸாஹாய்யம் ஸாமாந்யஸாரூப்யாதீநாம் மோக்ஷஶப்தவாச்யத்வ நிஷேதாத் ஸாயுஜ்யமேவ மோக்ஷஶப்த ப்ரயோகஸ்யாநுபசாரிதமிதி பாவ: ஸர்வோத்தர ஶப்தப்ரயோகஸ்யோபசாரத்வாத் ப்ராப்ய ஸாயுஜ்யமேவ மோக்ஷஶப்த ப்ராப்யஸ்யாநுபசாரிதமிதி பர்யவஸிதம் (மோக்ஷே

ச௬ || ஸம்ஸாரத்திற்சென்றவனுடைய மோக்ஷலாபமும். கைவல்யார்த்தா நுபவம் நித்யமன்றென்னுமிடம், மோக்ஷாந்தர்க்ஷமன்றென்னுமிடம் "சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி மே ஶ்ருதா: | தேஷாமேகாந்திந: ஶ்ரேஷ்டா தேசைவாநந்யதேவதா: || அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராஶீ: கர்மகாரிணாம் | யே ச ஶிஷ்டாஸ்த்ரயோ பக்தா: பலகாமா ஹி தே மதா: || ஸர்வே ச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக்" என்கிற வசநத்தாலே ஸித்தம். "உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம் | ஆஸ்திதஸ் ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதிம் ||" ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப

ஸா, நீ || பாவோ? ஐஶ்வர்யகைவல்யபரனுக்குத் தாழ்வுதானுமதில் மனமென்று சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யேதி) சதுர்விதே ஷ்வர்த்தாநாம் தேஷாம் ஐஶ்வர்யகாமாநாம் ஜ்ஞாநிந உபாயாந்தர ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தா: அநந்யஶேஷத்வபாவம் ப்ராப்யதி (தேவதேவேதி) (த்ரயதி) ஆர்த்தஜிஜ்ஞாஸ்வர்த்தார்த்திந: தேஷாம் ஐஶ்வர்யகாமாநாம் ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தம் ஸர்வே ச்யவநதர்மாண: ச்யவநம் நாஶ இதியாவத். யத்வா: யேஷாமேகாந்திந: தேஷாம் ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக் மோக்ஷபாக்கிதி ந ஸம்பந்த: ப்ராப்த இதிவ மோக்ஷம் இதி ஸித்தம். ப்ரமாணாந்தரம் காட்டுகிறார் (உதாரேதி) உதாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம் என்கை. ஆர்த்தர் நிஷ்டனும் ஜ்ஞானிகளில் ஜ்ஞாநியாமென்கையாமென்கையாலே அதமன்றோவென்று கருத்து. நம்மாழ்வார் இறுதி கூடாவிருத்திகளில் நாசமில்லை யென்று சொல்லுகையாலே நித்யமென்றென்று சொன்னது கூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா || ஷித்யாதிநா) கைவல்யார்த்தா நுபவஸ்ய நித்யத்வம் ஸம்பந்தஸித்தா ர மோக்ஷப்ரயுக்தவத் வாசநிகமேவேதி தர்ஶயதி (கைவல்யார்த்தா நுபவநித்யாதிநா) ஏதத் மோக்ஷஸம்பந்தாத்வேந ஸ்வஸ்ய ஸ்வாமித்வம் ஸாவஶ. (யத்யபிஷ்டா இதி) "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச" த்யேகைகாஶி வ்யதிரிக்தாநமேஷாம் ஸம்பந்தாமேவஸ்வயங்ம் த்ருதாஸ்ரீ யந ஐத்யாதி: நநு ஸம்பந்த ஸாமான்ய ஸாமான்ய ஜ்ஞ: ஶ்ரீபராஶரபட்டை: "குருகாநீளா" விதி மாயாயாமார்த்தாநு பவஸ்யாவிநாஶிகொக்தி: தநித்யகொக்தி நாமிதேத்யத்த தேவ ஸஹஸ்ரவாக்யே "அற்றது பற்றெனில்" தி மாயாயாம் வைஷ்ணவாங்க்ஷேபமேவாமேத்ய ஸத்யார்த்தாநுபவ வேஷ நித்யவாஸாய ஸ்வேதவேத ஸத்வ விராஸ்ஸு ஸம்பந்தம் ஸ்யாதிக்கு இறுதி கூடாஇதி விநாஶ ராஹித்ய ஸாத்ர

உ௬|| ஜேஷ "என்கையாலே ஸ்ரீகீதையில் "ஜிஜ்ஞாஸு:" என்கிறவர்க்கு நிஷ்ட
னும் கு ஜ்ஞாந ஆர்த்தியாமென்றுக்தமாயிற்று. "மன்னுறில்" லென்று ஸம
வநந்தரவத்தை நித்யமென்கையாலும் இதுக்கு வ்யவச்சேத்யமாகச்
சொல்லுமாத்மாநுபவம் நித்யமன்றென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதம். இது
க்கு "இறுதிகூடா" விஷயங்களில் நாசமில்லை யென்கிற பாசுரமும்
ஸாதநதேஹாவஸாநே கைவல்யவிசேஷங்களில் ஸம்யக்யோக்திபோலே
"எனையூழி" யென்கிற வசிவிர காலஸ்தாயித்வாபிப்ராயம். "யோமிநாத

ஸா.நீ|| ளிச்செய்கிறார் (மன்றுரிலிதி) "செத்ததுமன்றுரிலத்திர பற்றே"
உதிமாபா. அதுகைவல்யத்தைசெத்துவிட்டுமன்றுரில்ஸ்திரமானவஸ்த்
தை வேண்டில் அத்து ஸஙவஸித்து ஸ்வசேஷத்வாநுஸந்தாயத
தாலே என்றபடி. இறை ஸம்ஸாரனே. பற்று ஸூஸ்ய என்கை. யதா
அத்து எனை என்கிறவிடத்தில் உஸ்யவேதாந்த ஸ்வபதயோ வர்த்
த்ரவேத ஸம்ஸாரனைப்பற்றி அறு விஷயஸம்பந்தத்தைஅறுஎன்றபடி.
நித்யவேதாந்தகாதாவிரஸ்தவேசகைவல்யம் த்யக்த்வா ஊத்யாத்யா
ஸநந்யாவிஸிம்மாக கைவல்யஸ்யாநித்யத்வம் வ்யஞ்ஜிதமென்று க
ருத்து. இப்படியாகில் இறுதிகூடாவித்யாதிக்கு கதி ஏதென்றவருளி
ச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) இறுதி நாசம்கூடாநாச ரஹிதமாய் (எனை
யூழி) ஸகலகல்பவதி என்றபடி. இது சிரகாலஸ்தாயித்வாபிப்ராய
மன்றாகில் எனையூழி என்று சிரகாலஸ்தாயித்வோக்தி நிஷ்டையாக ப்ர
ஸம்கிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யமான பரவேதஸ்தானமே
கைவல்யஸ்தானமாகையாலேயதுக்கு நித்யத்வங்கூடுமோவென்ற வரு
ளிச்செய்கிறார் (யோமிநாதிதி) யோமிநாம் ஸநகாதீநாத்ருதாவ்யம்
பதஸ்தானம் ததேவ ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம் ஸ்வாத்மாநுபவரூப
கைவல்யார்த்திநாமபி ஸ்தானம் நது ததேவாரவதீர் பரமபதமெ
ன்றபடி. கைவல்யார்த்திஸ்தானத்தை கதிதமென்றுசொல்லுகையாலே

ஸா.கா || உபேந நினையூழிஉத்யேநாதி சிரகாலவாவிநாவிநாச
ராஹித்யஸ்ய விசேஷணாதசிரிகாலம்விநாசராஹித்யமேவோக்தி
திலோகாஹாரணமாஹ(மன்றுரிதி த்ரிநா)நந கைவல்யாநாம்வாஸ
ஸ்தானஸ்யாத்ருதா ஸ்தானமித்ருதகோக்தேநித்யவிஸ்திரேவதே
ஷாவேதி ஸ்தாநீதி கைவல்யஸ்யநித்யத்வமேவ ஸூசித்யத்வ கைவல்ய
நாம் வாஸஸ்தானஸ்ய நித்யவிஸ்திவஹிஸ்ராவம் ஸவ்ராணாஹ
(யோமிநாதித்ராதிநா) நநு வகாஷ்டிவிசாயாம் ஸ்வாதந்த்ர்யவாஸ
காநாம் கைவல்யநாமேவிராதிமத்ர தேசவிசேஷ ப்ராப்த்யுக்தேஃ
வசேதந் த்வ திவாகரோநா "உபோநவாவதம்நாவதங்" உத்ய

ர்தே || ஶ்ருதம்ஸ்யாநம் ஸ்வார்த்தஸந்தோஷ காரிணாம்” என்று இவ்வார்த்தாநுஸந்தாந விஶேஷமுஞ்சொல்லப்பட்டது. இஸ்ஸ்தாநவிஶேஷம் பரமபத மன்றென்னுமிடம் இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே “ஸர்க்காதிஷ்வஸ்தாஸ்வப்ஸ்வாயிநோ யோகிநோऽபி | தேஷாம் தத்த்வஸ்தாநம் ஏவ ப்ருதிவீஸம்ஶ்ரயஃ” என்று ஸமவஸ்வாதிகாரருடைய பரமசேதிக்கு ஸமீசீநமான ஸ்தாநாந்தரஞ்சொல்லுகையாலேஸித்தம். ப்ரபந்நாதிகளிற் சொன்ன ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வார்த்தாநுஸந்தாநம்பண்ணுவார்க்கு ஶாஸ்த்ராதிகளிலே கஷ்டராதிமதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால்இப்ப்ரபந்நநிஷ்டர்க்கு ஸூத்ராத்ர

ஸா-நீ || பரமபதாம்தமந்தமாக வேண்டாவோவென் றவருளிச்செய்கிறார்(இஸ்ஸ்தாநவிஶேஷமிதி)ஸர்வாத்மஸாயிநஎன்று விஶேஷிக்கையாலேஸமீசீநஸ்தாநமே ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு ஸ்தாநம் ஸ்வார்த்தஸந்தோஷகாரிகளுக்கு தத்ப்ராப்தி ஸ்தாநமென்று வ்யக்தமாகிறதென்று கருத்து. ஆனாலும் கைவல்யநிஷ்டரென்று சொன்னதுகூடுமோ கைவல்யார்த்தியாய் ஸ்வாத்மப்ராப்தவானான ப்ரபந்நநிஷ்டனுக்கு கஷ்டராதிமதி சொல்லுகையாலே தத்ராஸ்தானமதனுக்கு புநராவ்ருத்தி இல்லைஎன்றுசொல்லுகையாலேநித்யங்சொல்லவேண்டாவோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரமேதி) அங்கும் ஸ்வாத்மோபாஸகனுக்கு கஷ்டராதிமதி சொல்லவில்லை கிந்து ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மோபாஸகனுக்கு என்றபடி. ஸமமும் ப்ரஹ்மப்ராப்தி என்று கருத்து. இப்படியாகில் ப்ரபந்நநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநம் ஸமமாகச்சொல்லுகிறது கஷ்டமாகாதோவென் றவருளிச்செய்கிறார்(ஆகையாலிதி) அங்கு கைவல்யஶப்தமாகையாலே அது ஸ்வரூபமேயாகும் கஷ்டராதிப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யம் நித்யமென்றும் விவக்ஷிக்கையாலொருவிரோதமில்லையென்று கருத்து. யதாயதிகேஷ “விரஜாபரமேவ்யோமந் தாம் கைவல்யம் ஸ்ம்ருதம்” இதி நித்யஸ்தாநத்வம் ப்ரஹ்மபுந: ப்ரகாஶநாத்ம ஸாம்யமாகையாலே விஶ்வாதிபரமா

ஸா-கா ||. விஶிஷ்டராதிநா மதாநாம் நிவ்ருத்திஸாமர்த்த்யேந கைவல்யஸ்தாநத்வஸித்தி ஶாஸ்த்ரகாரேரேப்ரபந்நநிஷ்டாநாமேவ ப்ரஹ்மப்ராப்திலக்ஷணம் கைவல்யமிதி ஸோபாஸநாத்மா(ப்ரபந்நநிஷ்டாநா) மேவ ஸ்வாத்மோபாஸகாநாமேவ ப்ரஹ்மப்ராப்திர் கைவல்யஶப்தா கோபி நவிஶேஷ்யாம் ததா “க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஏதயோர்வ்யேத ஸம்ஸார்த்தக்ஷரவிஷ்வார்த்தம் “வைஶ்யகேஷாம் மதி” இத்யாதிவிரோத ஸம்ப ஊத்ர ப்ரபந்நநிஷ்டவ்ருத்தி ரேகைகாமேகவஶாநாம் ஸம்ஸாரக் நவிரோதஜத்ர்விப்ரயத்நாத்

தேஹாந்தரப்ராப்தியுமானவளவாகஹம்வந்தாலும் தேஹவிஶ்லேஷத்தாலே ப்ரஹ்மப்ராப்தியையடையுமாய்விடும். ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாயாதல் ப்ரக்ருதிவியுக்தமாயாதலிருக்குமாத்மவஸ்துவை ஸ்வரூபேணவாதல் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலேயாதல் பண்ணுமுபாஸநங்கள் நாலுக்கும் நாமாத்யுபாஸநங்களுக்குப்போலே அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியுமில்லையென்னுமிடத்தை "அப்ரதீகாலம்பநாந்நயதீதி பாதராயண உபயதா ச தோஷாத் தத்க்ரதுஶ்ச" என்கிறஸூத்ரத்திலேயருளிச்செய்தார். "ஶ்ரோத்ரவந்நிஷ்டாமப்யாஸாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலும் ஒருவித்யாவிஶேஷத்திலுபாஸ்யன் பரமாத்மாவென்கைக்கு அர்ச்சிராதிகதிசொன்னதை ஹேதுவாகக்கொண்டுபோகையாலே ஜீவாத்மோபாஸகனுக்கு அர்ச்சிராதிகதியில்லையென்னுமிடம் ஸித்தமாயிற்று. ஆகையால் ப்ரஹ்மப்ரா

ஸா-கீ ॥ கையாலும்யோகிநாம் ஸ்ம்ருதம் ஸ்மார்த்தமென்ற ஸம்ப்ரதிபந்நஶரணவிரோதமாகையாலுமது அநுபபந்நமென்றுகருத்து. "ஸம்ஸாரவரமோக்ஷோ" ரென்றுமாம் சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி ஸ்வவிஷயவிதாநாமத்தாலே மதனுக்கு கைவல்யமும் முமுக்ஷுவென்றும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் கண்டால் ஸமாதி இப்படியாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) யாக்ஞ்யாதமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரோத்ரேதி) அர்ச்சிராதிகதிப்ரயாணரஹஸ்யப்ரமேய விஶ்வாஸவிஶேஷோபபாதப் ப்ரஹ்மஸ்வாஸதநேந ஜீவாத்மவிஷய கைவல்யத்திற்கு அர்ச்சிராதி ப்ராப்யமில்லை என்று கருத்து. இனி பரமப்ரகாஶத்தை அநுபபத்திரேகாஹ்ராதேவஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) ஸமாப்

ஸா-கா ॥ (ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டேத்யாதிநா) "கம் ப்ரத்யக்ஷகோசரம்" இதி நிவேஶிதேஷு ப்ரதீகதேஶேஷு ஜநகாத்மஸாக்ஷாத்கார ஸம்ஸ்காரோபாஸநவிஷயதேஶ இத்யர்த்த:. ஜநகம் ஹேதுராயி காரிணாம் ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநம் கைவல்யநிஷ்டாநாம் தத்க்ரதுந்யாயஸ்ஸர்வோபாஸகாநாம் கைவல்யமஹஸ்வரூபாத்மோபாஸகாநாமர்ச்சிராதிகதிர்தோஷஸம்பாவாத் அர்ச்சிராதிகத்யாஸாவோ ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரஸ்ய ஶ்ருதி ஸமீக்ஷாகாரஹர்ஷாகாரயோஶ்ச தயாத்மிதி ஸாவ:. கைவல்யநாமர்ச்சிராதிகத்யஸாவே யுக்த்யநுஸார: (ஶ்ரோத்ரவந்நிஷ்டேத்யாதிநா) அர்ச்சிராதிகதிப்ரயோகவாக்யே "ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதி ஏதேந ப்ரதிபத்யமாநா இமம் மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே" இத்யாதிநாக்நாவப்ருத்தி ப்ரஹ்மப்ராப்த்யுக்தே: கைவல்யாநாமர்ச்சிராதிகதிநிஷேதஸ்ஸித்த இத்யர்த்த:. ஏவம் பரமப்ரகாஶோக்த ஸ்வாத்மப்ரத்யக்நிவ்ருத்திரூபகைவல்யநாமிதி ஸாது ஸ்வாத்மப்ரத்யக் நிவ்ருத்திரூபப்ரஹ்மப்ராப்த்யாதிகநிவ்ருத்திர்பரமப்ரகாஶதி வேதி பரமப்ரக்ருத உபஸம்ஹாரதி. (ஆகையாலேப்ரஹ்மப்ராப்தி

ஶக்தியில்லாதார்க்கிச்ஶ்லோகத்திற்சொல்லுகிற ஸர்வோபாயநிவ்ருத்தியில்லை ஸர்வோபாயநிவ்ருத்தியுடையார்க்கு ப்ரஹ்மாநுபவஸம்பவமில்லை. இப்படியிங்கு ஸர்வோபாயநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே கேவலாத்மாநுபவத்துக்குக்காரணமாய் பகவதநு ப்ரஹ்மாநுபவத்துக்குப்ப்ரதிபந்தகமான கர்மவிஶேஷமுங்கழிகையாலே "மாமேவைஷ்யஸி" என்று கீழ்ஶ்லோகத்திற்சொன்ன ஸத்யமிங்கும் ஸித்தமாயிற்று. "மாமேவைஷ்யஸி" என்கிற ப்ராப்தியாவது பகவதநுபவம். இப்பகவதநுபவ ஸித்திக்காக கர்மாதிமதியும் தேஶவிஶேஷப்ராப்தியுமுண்டாகிறது. இக்கருத்திலே யிவ்வநுபவங்கொடுப்பதாக ஸ்வதந்த்ரனாகியாக நியமித்து வைத்தானென்னுமிடம் இக்கதிவிஶேஷாதிகளைப் ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸித்தம். இக்கதிவிஶேஷத்து

ஸா-நீ || ஸர்வநிவ்ருத்தியாலேஸ்வத: ப்ரஹ்மப்ராப்தி ஸித்திக்குமோ, கூடஸ்த ப்ரஹ்மாநுபவம்பண்ணுகிறவனுக்கும் கர்மஸம்பந்தாதிஹேதுவானவை ஸமில்லாமையாலே ஸர்வோபாயநிவ்ருத்தியுண்டானாலும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியில்லையென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி-இதி) இங்கு ப்ரவ்ருத்தி காரணத்தில் கேவலாத்மோபாஸகனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவப்ரதிபந்தக கைவல்யஹேதுபூத கர்மஸம்பந்தமிருக்கையாலேயவனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவமில்லையென்று கருத்து. "மாமேவைஷ்யஸி" என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொன்ன ப்ரஹ்மப்ராப்திக்குத்தான் ஸர்வோபாயத்யாகாபேக்ஷையுண்டோ, கர்மஸம்பந்தமுடையானுக்கும் ஸித்தாதி ப்ராப்தி இல்லையோவென்றருளிச்செய்கிறார். (மாமேவைஷ்யஸீதி) ஸித்தாதி ப்ராப்தியில் பகவதநுப்ராப்தியில்லாமையாலே ஸர்வகர்மக்ஷயாபேக்ஷை இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு கர்மாதிமதிப்ரவேஶமும் திவ்யதேஶப்ராப்திப்ரவேஶமும் சொல்லவேண்டாவோவென்றவதுவும் ப்ரஹ்மாநுபவார்த்தமாக ஸித்தமென்கிறார் (பகவதநுதி) பகவதநுபவஹேதுதயா ஸத்யமென்று சொன்னது கூடுமோ, பகவதநுபவத்தை ஸர்வஜ்ஞன் இங்கே தானே கொடுக்கலாகாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இக்கருத்திலே இதி) இப்படி ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்தாலே ஸர்வஜ்ஞன் நியமித்துவைத்தான் என்

ஸா-கா|| த்யாதிநா) மாமேவைஷ்யஸீதி ப்ரஹ்மப்ராப்திமாத்ரோக்தாவபி கதம் பகவதநுபவஸ்யாக்ஷிப்தத்வம் ப்ரஹ்மப்ராப்தேரேவ பகவதநுபவஜத்வாத் (மாமேவைஷ்யஸீத்யாதிநா) நந பகவதநுபவஸ்ய ஸம்ஸாரே ப்ரஹ்மணா ஸஹாஸ்வாதஸ்ய ப்ராப்தி ஸம்பவாத் அர்ச்சிராதி கதிதேஶவிஶேஷ ப்ராப்த்யாநபேக்ஷா ஸ்யாதித்யத்ராஹ. (இப்பகவதநுத்யாதி) (ஶாஸ்த்ரங்களாலேஇதி) "தே

ஜெ|| க்குமுன்புஸாஷ்த்தாலேஷ ஹஸுரஷத்தைடீத்திறபோதும்யொம த்தாலே ஸாக்ஷாக்கரிக்கிறபோதும் விஹவஷொகாதிகளில் ஷுராவிக் கும்போதும் பிறக்கும் ஷுகாஸம்ஸாகதராயிநமாய்கூபணாயத்தமாய் வருகிறதாகையாலே வரிதிதமுமாய் விஜூவதர்தமாயிருக்கும். ஜெக்த ஷஸெயிற்பிறக்கிற ஷுகாஸம் ஸாகொவவிஜூஷங்களுக்குக் காரண மொன்று மில்லாமையாலே வரிவெணடிவிஷயமுமாய் வாநவிடவிஜூஷ ரஹிதமுமாயிருக்கும். இவ்வநஹவஷரீவாஹமாய் "கியதாதிதிஜம் வஷ" என்கிறபடியேஸெஷியுகந்தவரிவணடிகெஙகயம் வருகிறது. "வரஜாதிடுக" என்கிறமஷவாகத்திற்சொன்ன ஷஜவடிவரஙவ

ஸா-நீ || கிறதுகூடுமோ, யொமஷஸாக்களிலேமதிநிரவெக்ஷமாகஹமவ ஷநஹவமில்லையோ, அது காணாயத்தயாஸஙகொவவிஜூஷாதிஜத்தெ ன்னில்ஜக்திஷஸெயிலுமப்படியாகில்மதிநெரவெக்ஷம் ஷுஸமியா தோவென்றவருளிச்செய்கிறர் (இக்மதிவிஸெஷத்துக்கிஷாதி வாக்ய அயத்தாலே) இப்படி கநஹவம் வாரஷாகடிமாக விஜித்தாலும் கெகைய்வாரஷாகடும் வரஜெஸ்லாகத்திலே சொல்லவேண்டா வோவென்ற வருளிச்செய்கிறர் (கநஹவெதி) ஆனாலும் மஷரக்த வரஹக்தி வரஜ்ஞாநாதிஷஜவடிங்கள் சொல்ல வேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறர் (வாரஜாதிடுகெதி) (ஷஜெதி) வரஹக்தாதிகூத க்வரிவணடிகாநவரதகநிதக்ஷவிஸஷதஜகாநந ஷுயொஜந காநவயிகாதிஸய ஷுபக்வ விஷ்ஷஹமவநஹவஜநிதகாநவயிகா திஸய ஷுதி காரிதகாஸெஷாவஷொவிதகா ஸெஷஸெஷெதக ரதிரவெக நித்யவிஸிஷ கெகைய்ங்கள் ஷஜவடிவரங

ஸா-கா || ஈவிடஷஜஹிஸஙஹவஷிகவிடஷொாஈஷரஜு ...ணவ க்ஷ"வரஜெவ்ராஜெ ஸாஷ்டதஸவடிாது காாஷ்... ஷுஹணாவி வஷ்டித" த்ராதி ஸாஜெஷஸித்யஙூ. நநு ஸாஷ்ாஷரக்தாதிஷ ஜொகெ ஷுதஷ்வாஷளவ விஜாஷநஹவாஜேஸ விஸெஷ விஜ்ய தொநஹவவ்ய கெ விஸெஷ் யொ ஷெஸவிஸெஷ மதஷவெக்ஷ ஸ்யாதிதராஹ. (இக்மதிவிஸெஷத்துக்ருஷதராதி) ஸவடிாநிஷ டி வதத்ரஷக்த்ய வரி..ணடிாநஹஷொக்தவிஜ்ர தகவரீவாஹ ரஷவாயாஜ "வாரஜாதிடுக ஷமவஜணரவிநயஷஜெஷகாக்திகா த்ஷிக வரஹக்தி வரஜ்ஞாந வரஜெஹக்திகூதவரிவணடிாநவரதநி தவிஸஷதஜாநநஷுயொஜநா நவயிகாதிஸய ஷுய ஷமவஷநஹ வஜநிதாநவயிகாதிஸய ஷுதிகாரிதாஸெஷாவஷொவிதா ஸெஷ ஸெஷெதகரதிரவெநித்யகெகையஷுாக்தவெக்ஷெ"திமஷரா க்தாயாஜஷஜவரஙஷராயாகவஷ்டிக்தலிஷதராஹ (இவ்வநஹவெத்ரா

ஶேஷியெல்லாம் இங்கே யதாவஜ்ஜ்ஞானம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. * *

இனிமேல் "மா ஶுச꞉" என்கிறவித்தாலே கீழருளிச்செய்தவர்த்தத்தில் தாத்பர்யம் ப்ரகாஶிதமாகிறது. "சிலர் மா ஶுச꞉" என்கிற வியியாலே ப்ரபத்தியின்பின்பு ஶோகிக்கை விருத்தமாய் இவனை யுபாயஸாத்யனை ஸாரண்யன் சொல்கிறது தன்காரியத்துக்குத்தானே கடவனாகை யாகிற ப்ரமேயமுண்டாமென்று சொன்னவிடம் [illegible] த்தையும் "ஸர்வபாபேப்ய꞉" என்கிறவிடத்திலே கூட்டித்தா

ஸா-ர் ||வரையென்றபடி.(யதாவஜ்ஜ்ஞானமிதி; [illegible]) ப்ரமாணவஜ்ஜ்ஞானமென்றபடி. இனி "மா ஶுச꞉" என்று சொல்ல வேணுமோ "[illegible]" என்கிற [illegible] தாலேதானே ஶோகநிவ்ருத்தமாகையாலே "மா ஶுச꞉" என்கிறவித்து [illegible] மென்றேயென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலிதி) [illegible] கயநமாகையாலே [illegible] தோஷமில்லையென்று கருத்து. "மா ஶுச꞉" என்கிற [illegible] மென்கிற பக்ஷத்தைக்காட்டில் வியியாய்க்கொண்டு பின்பு ஶோகிக்கில் விருத்தமென்றதாலே [illegible] சொல்லுகிற பக்ஷம் ஶ்ரேஷ்டமென்கிற [illegible] நிராகரிக்கிறார் (சிலரிதி) இப்படியாகில்வ்ரு

ஸா-ஸ்ர ||ஷ்டா (யதாவஜ்ஜ்ஞானமிதி) "[illegible]" "[illegible]" [illegible] "மா ஶுச" [illegible] (இனிமேலித்யாதினா) [illegible] ஶோகநிவ்ருத்தி [illegible] மா ஶுச꞉ [illegible] "மா ஶுச꞉" [illegible] ஶோகநிமித்தம் [illegible] ஶோகநிமித்தான [illegible] மா ஶுச꞉ [illegible]

[redacted]

த்த:||ங்களை பண்ணின ப்ராப்ராப்தத்துக்கும், ப்ரபந்நன் ஶரண்யனை ஒருபடியாலுங் கைவிடானென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விரோதமாம். ஆகையால் இவ்வுபாயத்திலிழிந்தவனுக்கு ஶோகஹேதுக்களெல்லாங் கழிகையாலே ஶோகிக்க வேண்டாவென்னுமிடத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு விஶ்வாஸத்தை த்ருடீகரிக்கையிலே தாத்பர்யம் || * || பந்தாநாஶாதய: பூர்வம் பஹவ: ஶோகஹேதவ: | தத்ஸ்வாமிநோ தேவஸ்ய ஶாஸ்த்ரே தேவ பதேஶ ஸமவோதிதா: || ஸாத்யஸாதநராணாம் ஸ்வரூபாதிரோதி நாம் | ஸித்தோபாயஸ்ய ஶோகோத்தி நிவாரயதே || * || ஸஹித தமத்துக்கு த்ருஷ்டாஸாயநமுமன்றிக்கே ஸர்வவிரோதி நிவர்த்தநக்ஷமமாய் ஸமஸித்தமுமன்றிக்கேயிருக்கிற இவ்வுபாயவிஶேஷமு

ஸா. டீ||ஸாத்ய நாஶங்கூடுமோவென்ன ஸம்ஶயமில்லையென்றுபரி ஹரியாநின்று கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) பந்தாப யாதி நிமித்தஶோகாந்தரங்களைக் குறித்து "மாஶுச:" என்று சொல்லுகையாலே பந்தாபயாதிநிமித்தஶோகநிஷேதமாயும் பர்யவஸிக்கையால் விஶ்வாஸஹாநிஸாத்யங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(பந்த இதி) ஆதிஶப்தேந ஸாதநஜ்ஞாநாதிகம் விவக்ஷிதம். பந்தநாஶாதிநிமித்தஶோக ஸ்ய மாஶுச இதி நிஷேதாஸ்தே எந்த ஶோகம் நிஷேத்யமென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யஸாதநராதிதி) உபாயதௌர்லப்ய விரோதி ஸாந்த்யஸ்ய ஸமஸித்தஸ்ய ஸிததோபாயஸ்ய ஶோகஶ்ச ஜ்ஞாநம் நிவார்யத இத்யர்த்த:. இங்கு பந்தாபயாதி நிமித்தஶோகம் தத்தத் விதேஶந நிவ்ருத்தமாகையாலே தந்நிஷேதங்கூடாதென்று கருத்து. உபாயதௌர்லப்யாதிவ்யாத்த ஶோகநிஷேதபரத்தில்தான் நியாம கமேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸஹிதேதி) ஸர்வவிரோதிவிரோ வதேஶாநந்தரம் "மாஶுச:" என்று ஶோகநிஷேதம் பண்ணி னால் உபாயதௌர்லப்யாதிவ்யாத்த ஶோகநிஷேதமேயுசிதமென்று கருத்து. உபாயதௌர்லப்யாதிநிமித்தஶோகங்கழிந்தாலும் விஶ்வாஸ தஶைத்தாலே கைவிட்டாலோவென்று ஶங்காநிமித்தஶோகம் ப்ரஸ க்தமன்றோவென்றவதுவுமிங்கு நிஷேத்யமென்கிறார் (இவ்வுபாயேதி)

ஸா. கா||ஶாஸ்த்ரோபாயோக்தோ: ஶாஸ்த்ரோபாயவ்யதிரிக்தஹேதுகஶோகா நாம் நிவர்த்தகஸ்து பரோக்தோபாயாநுஷ்டாநாஶக்த்யா ஶோகவத ஶ்ஶோக நிவர்தநஸித்யர்தோக்தஸ்ஸோ ஸித்தோபாயோபதேஶாக் ஸித ஶோக நிவ்ருத்த்யர்த உபதேஶ இதி ஶ்லோகார்த்தம் ஸம்ஶ்ரஹ தயோஜிதீபஸ்ய தாத்பர்யார்த்தஸ்யோக்தத். (பந்தநாஶா தய இத்யாதிநா) விஶேஷாக்தஸ்யாதி உக்ஷாயுதீத்யாதிஶப்தாயு: மாஶுச இதி வசநேதி ஶாகஸ்ய ஸாத்யஸாதநகணே ஸாதி

ப॥ விஶிஷ்டமானபின்பு உபாயாநுஷ்டாநாதிகளடியாக வுனக்கு ஶோகிக்
கப்ராப்தியில்லை. இவ்வுபாயமநுஷ்டித்தால் உன் காயமெனக்குஸா
யாய் நானே ஸேவியுமாய் உன்னை ரக்ஷியாதபோது எனக்கவத்யமாம்படி
யிருக்கும் நிலையிலும் பராதிகாரத்தை வுனக்கு ஶோகிக்கப்ரா
ப்தியுண்டோவென்று திருவுள்ளம். இங்குகழிக்கிறஶோகம் யதாவஸ்

ஸா-டீ|| ஆனாலும் ஸர்வதா [illegible] ஶோகநிவ்ருத்த்யர்த்தகோ
பதேஶாதிகள் பண்ணினாலும் அங்கு "மாஶுச:" என்றுஶோகத்தைநி
ஷேதியாமையாலே இந்த ஶோகநிஷேதம் ஸர்வ[illegible] ஸகலம் [illegible]
[illegible] என்று சொல்லலாகாதோவென்ற [illegible]
[illegible] அருளிச்செய்கிறார் (இங்கித்யாதிநா) "[illegible] மோக்ஷயிஷ்
யாமி மாஶுச:" என்கிறவிடத்தில் மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச: என்று
ஹேதுவிஶேஷிதமான [illegible] ஶோகநிஷேதம் ஸர்வ[illegible]
நிமித்த ஶோகநிஷேதமல்லாதாப்போலே இங்கும் [illegible]
க்ஷணாபாயமான "மாஶுச:" என்கிற ஶோ
கநிஷேதமே உபாயாநுஷ்டாநநிமித்தஶோகநிஷேதமென்றே
கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு உபாயாநுஷ்டாநா

ஸா-கா|| ந [illegible] (யதாஹ) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] "மோக்ஷயிஷ்
யாமி"[illegible] "[illegible]"[illegible]
[illegible] ஶோகநிவ்ருத்தி[illegible]
[illegible]
[illegible] ஶோக[illegible]
[illegible] நிவ்ருத்தி [illegible]
[illegible] ஶோகஸ்ய "மாஶுச: [illegible] மோக்ஷயிஷ்யாமி"[illegible]
[illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] ஶோகஸ்ய
[illegible] "[illegible]" [illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible]" [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible]
[illegible] ஶோக [illegible]
[illegible] (இங்கு கழிக்கிற [illegible]) [illegible]

ஜீ॥தாதேதாவதெஶாதிகளாலே கழிந்த வராபாவயாதிநிமித்தமான பழய மொகமன்று. ஸ காரணாநுகுணமான மொகாஜாரம். எங்ஙனேயென் னில்; "மெதவீஸம்ஸஜிதொக்ஷாய நிவாஸாயாஸஸ்ரீதா" என்றுபிரித் துச்சொன்னவாறேநாம்கூஸாரஸ கூதிகளாகிற் செய்வதென்னென்று மொகித்த வஜுநனைப்பற்ற "ராமாநுஷ்ஸஃவதமெதவீ ஜஹிஜாதொஸ வாஜ்ஞவ" என்றாப்போலே இங்குசீரியமமத்தில் தீவ்ரஸம்ஶம் நடவாநி ற்க ஷிரகாமுமெஸவ்யமாய் கஜாய வஹாஉமாய் கதாஜாவஹிதர்க் கும் கஜீஸாஸ்யமான வுபாயத்தையும் தன்னளவையுங்கண்டு நமக் கிவ்வுபாயந்தலைக்கட்டியெங்கே யிப்ஹவஸியுண்டாகப்புகுகிறதென் றுமொகித்தவஜுநனுக்கு க்ஷணகாமஸாஸ்யமாய் ஸவஜாயாய ஷிதமாய் ஸாகாமானவுபாயத்தைக்காட்டிக்கொடுத்து அம்மாவத்தா லே ஷமஷிஜியில் நிஷஜனுமாய் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாம்படிபண்ணி "ராமா வஃ" என்றுசொன்னால் இதுவுபாயாஜாஜளக்ஷயதிகளடியாகப்பிறந்த மொகத்தைக்கழிக்கிறதாமித்தனையிறே. இப்ஹமவகீதையில்முற்பட ஸ கஜதாத்விவெகத்தை யுண்டாக்கிப் பின்பு வரம்வாயா ரொக்ஷகார ணங்களான கஜயொமஜ்ஞாநயொமங்களையும் ஸாக்ஷாமொக்ஷஸாயந

ஸா-டீ॥ நிமித்தமொகநிஷெயமென்றதுகூடுமோ, அப்போது "ஜதிமெத ஜ்ஞாநமாவாதம்மாஹாகமாஹாதாமயா। விமரமெஹ்ததமெஷெ ணயமெஷ்ஸி தமாகார" என்றுவெஶாநஜாந்தானே "ஸவ யஜுராநுபூரிதஜ" என்று ஸாகமொவாயொவமெஶம் ஸ ஸம்மி யாதோ, "மநநாஸவ மஹஜொ மஹ்ராஜீ" தாதிநா வாநஸு ஸக்தியொ மொவமெஶமஸம்மதமாக ஸ ஸம்மியாதோ, கிஞ 'ஸவயுமஜா'நி தாவமெஶம் ஸுதஜ ஸாகா மாஹாதமொவாயாஜமொவமெஶ மாகில் ஆஷிதஜாஹ தீதாஶாஷொவமெஶமே வ்யஜமாக ஸஸம் மியாதோ, தீதாஶாஸ்ஸ் ஜாக்ஷமொவாயாஜமொவமெஶமாவெநஜள க்ஷயநிமித்த மொகாமவ ஸாகமொவாயொவமெஶாயிகார ஸிஸ் ஜமென்றில் ஆனாலும் "ஜமாஸிஸமெத யொமம் மொகத்வாநஹ மவ்யா। ஜதஜாமெதமாஹாதமம் ஸ வக்ஷ்யாமிநஸமயமெ" ஜதாதி களில்போலே ஜவதிஶ்மாந ஸாகமொவாயஸ்ஶம்ஸா ஸதிஜாதி கள்பண்ணவேண்டாவோ, ஆகையால் ஸஸுத ஸக்தியொமாம்மஸித ஸ வஜமநாவமெஶமின்னதென்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவுக ஶாமைகளை வரிஹரிக்கிறார் (இப்ஹமவகீதையிலிதாதிமஹாவாக்ய)

ஸா-கா॥ ஜமஃ(சீரியேதாதி)கதிவிமக்ஷணமமெஜதம்தஜஹிமாஷெ விஜமாநவஜமெதஜம. ஸவம்ஸொஜாஹாணமநயாநாவவத்ரா மெஸந ஸக்திமதஜம ஸ காரணவாமமெஶந ஜஜயதி (இப்ஹம

ஶ்ரீமாகவெஷாஜவிஹிதமான ஸக்தியோமத்தையும்ஸவாஙிகாமாக வுவ தெஶித்து "ஐதிதே தஜ்ஞாநலாவந்ாதம் ஶாஹந்ாஜ்ஞாஹந் ஶாஸ்டயா | விஶ்ரு தெஶந் துஷ்டோஷேண யஷெவஷி தயாகாமா" என்றருளிச்செய்த வாறே அஜுநனுடைய ஶோவத்திலுருவுதலைக்கண்டருளியிருக்கச்செய் தே கடுக உவாயத்தை யருளிச்செய்யாதே "வரீக்ஷாஜஜமனாயஃ கரோதந்ஷுஸவெதஸாஷு" என்கிற கட்டளையைக்கண்டருளி, நாம்இன் னதுனக்கு ஸாக்ஷாதேஷாக்ஷஸாய நமான வாஶஹிதம் இத்தைவயாந மாகக்கணிசித்துஇதுக்கநுரூபமாக வதியென்று நிமழியாதே "ஸா ஷவநாவிஷஹணா தெஷயாஸந்தி கொஸஸாந" என்னுமாப்போ லே உவெக்ஷகக்ஷ மேமெகெ பண்ணலாம்படி "யஷெவஷி தயாகாமா" என்று சொல்லித்தலைக்கட்டினோமென்று இதுவந்ாஜமாக ஶோகித்தா னென்று ஹாவித்து இன்னமொருநிலை வயாநமான ஸக்தியோமத்தை நிஷ்கர்ஷித்துவதெஶித்துப்பார்ப்போமென்றுஇதொரு விநோதத்தைக் கணிசித்தருளிப் பண்டுவதெஶித்த ஸக்தியோமந்தன்னையே "ஸவகுஹ் ஹந்தமஃஹயஃ" என்றுதுடங்கி யிரண்டுஶ்லோகத்தாலே கதந்ாஷந் தோற்ற ஸவதந்ஹிஜ்ஞமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்து நிமமிக்க அவ்வளவிலு மிவன் ஶோகமிரட்டித்துத் தோற்றின படியைக்கண்டருளின ஸாரதி ரூவனான ஸவெஶ்வரன்இனியிவன் வாஶஹஸந்மாயதிஶவானா ஶாகெக்ஷாவாயத்தை யுவதெஶிக்கைக்கு வணேவாதமானனென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்யப்புகுகிற சிரிய உவாயத்துக்குப் வஶஸாரூவமாக வொருகாலக்ஷேபம் பண்ணாதே கடுக ஸகஸஸாயநமான ஸவிஷயஶரணாமதியை உவதெஶித்து இவனுடைய ஶோகத்துக்கும் ஸாரதியாய் ஸவஶோகத்தையுங்கழிக்கிறுனை

ஸா-ஹீ || த்தாலே) (உருவுதல்) தெநந்ா.உவாயாஜாஷஷ்யநிதிக்கு ஶோகத்தைஸவஜ்ஞனஸவெஶ்வாஸாக்ஷாகணிசித்திருக்கஶெஜந்உ வதெஶாஜா ஸாமதயோவென்ற வருளிச்செய்கிறுர் (வரீக்ஷா ஜ தந்ாஜிநா) (கணிசித்து) அஹிவெநதந் என்றபடி. (இன்னமொருநிலை) இன்னமொரு ஆவநத்தி என்றபடி. (ஸவதந்ஹிஜ்ஞா) 'ஶநநாஸவெ' தந்ாஜிநா வஶவெநாக்ஷா வதந்ஹிஜ்ஞாதமாம்படி என்றபடி. (நிமமி க்க) ஸஶாவிக்க. (காலக்ஷேபம்பண்ணுதே) ஶெஜ தகவ ஶாஸா ஶோகங்களை வஸ்ாவியாதே என்றபடி. (ஸாரதியாய்)ஸஂவாஷகனு

ஸா-கா||வஹ்ஹைகயிஷிதந்ாஜிநா) (உருவுதல்) ஹாதிஶோகஜநிதாஶரீர ஹூநதெதந்ஷுஃ. நநிவாயெஸவெஶாஶா தாஶெஹகிவநதிஷிதா வவஷந்தெ.உவாயஜ்ஞாநஶாதாஸமவ தா ரக்ஷணஹாஸ்வீகாராயோ தெநந ஹாஸ்வீகாரஸந்ாநஜாவாயஜநிதநாகவாதாஜிஷஷயஸந்"தெ

த்வத்தாலே யிக்குந்தவரிக்கிறபோகம்பழையபோகங்களில்வேறுபட்ட தென்னுமிடம் வ்யாக்யாநவாக்யாத்தாலே ஸூசிதம். உபாயாந்தர ஸஹிதனானவனைக்குறித்து "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று விதித்தகட் டளையிலே ஸர்வஜ்ஞனவன் ஸர்வஜ்ஞகையிலே ஸர்வதர்மத்யாகம்பண்ணு கையாலும் ஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வஶக்தியோகிஸ்வீகாரம் பண்ணுகை யாலும் இப்படிகனுக்கு இச்ச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலே நிஷ்ட ரகமும், ஸர்வஶக்தியாய் ஸ்வீகாரத்தாலுமாய் ஸூரியின் விஷயத்தில் ஸத்ய வாதியான ஸர்வஜ்ஞ "அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றருளிச்செய்கையாலே ந்யாஸஹார்ந்நாவிவனுக்கினி ஆமாதி நர காதி பூர்வ ஸம்ஸாரபய ஸம்பந்தமில்லாமையாலே நிர்ப்பயத்வமும், இச் ச்லோகம் செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்தமெய்ம்மைப் பெரு

ஸூ-நீ || மென்றபடி. இப்படி உபய்லோகாசார்யாகில் பூர்வார்த்தத் திலே நிர்ப்பரத்வமும் உத்தரார்த்தத்திலே நிர்ப்பயத்வமும் ஸகலாயத்தி லே நிஸ்ஸம்சயத்வமும் தோற்றுகிறதென்று பூர்வர்கள் சொல்லுகி றது விரோதியாதோவென்றவது பூர்வாசார்யவசனமென்றருளிச் செய்கிறார் (உபாயாந்தரத்தில்) (கட்டளையிலே) ப்ராகாரத்திலே. ஸகி ஞ்ஞாந ஸவிஶேஷத்ர ஸாந்தை ஸ்வீகரிப்பனேயென்கிற ஸங்காவார ணார்த்தம் பூர்வோக்த காரணங்களில் 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிறவஉநம் பழுதாகாமைக்காக (ஸர்வஶக்தியாயிருந்து) (செம்மையுடைத்தாய்) (செ ம்மை) ஆர்ஜவத்தையுடைய (திருவரங்கர் தாம்பணித்த) ஸ்ரீரங்கநாயகரு ஸ்வயம் சொன்னது (மெய்ம்மை) யாதார்த்யத்தையுடைய (பெருவார்த்தை) மஹாவாக்யம். பூர்வாசார்யவாக்யமாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் நிர்ப்

ஸூ-கா || க்ஷயிஷ்யாமி" த்யுக்தாவஸ்த்வவநிஷ்டஸம்ஸாரஸ்ய மோக்ஷ காரணஸ்ய விஶ்வாஸாதிகாரித்வம் உபேக்ஷணீயஸகலவஸ்து ஸ்வரக்ஷ ணஹேதுஸம்பத்திவிஶேஷயித்வம் ஸக்ருத்ஸாக்ஷி ஸவிஶேஷணஸம்பந்தா ஸ்வஸ்வீகாராத்தித்வஸாகல்யவிரோதநஸ்வ நித்யஸாதகாநாம்த ஸ்ய "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" || இத்யாதிவசநை ருக்த ப்ரகாரேண ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமீதி ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தி ஸத்யஸங்கல்பஸ்ய ஸ்வாமிநோ வசநாத் ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஸர்வதா ஸ்வ மேவ "ந ஹி மே ஸாதவோ லோகா" இதி நிர்பயத்வம் நிர்ப்பரத்வ நிஸ்ஸம்சயத்வாநாம் விஶேஷகாரணத்வம் ப்ரதிபாதிதமிதி பூர்வாசார்ய வசநத்திலபநாஹ (உபாயாந்தரத்தில்) (செம்மையுடைத்தாய்) "தி ருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி அத்தத்தினைத்தலையைகம் கோணையேந்" த்ருஷ்டம் காரணமாயி தாவநித்யாஸ்ரீபூர்வவத்தா ஸ்ரீரங்கநாயகரு "ஸர்வஜ்ஞ

உஅ || வார்த்தையாகையாலே நிஸ்ஸம்ஶயகமும் ஸம்ஹிதம் ஆகையாலிங்கு உபாயவிஶேஷங்களை அநுஷ்டாநங்கள் வந்தால் உபாயாநுபந்தியாயும் வரும் ஶ்லோகத்தில் வ்யாவ்ருத்தியில்லையென்கிறது. இத்தாலே ஶோகவிஶேஷாவிஷ்டன் வ்யவஸ்திக்கயதிகாரியென்று தோற்றுகிற்க "ஸஞ்ஜாதஶோக" என்றும் "பாவீதமூவென மொழிவதற்கஞ்சி நன்பனே வந்துன் திரு

ஸா-டீ|| ரக்ஷாதிகம் ஸம்ஹிதமென்கிறது கூடுமோ, விஶேஷணோபாயஶ்ரவணா த்தாலே அநுஷ்டாநாயநுக்ரஹார்த்தாதிவிதிக்கக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலி த்யாதி) "மாஶுச:" என்கிறது ஸ்வயம்ப்ரயோஜந நித்யஶோகநிஷேதபர மன்று த்ருதீயஶோகநிஷேதபரமென்று முடிகையாலே என்றபடி. (அநுஷ்டாநேதி) 'வ்ரஜ'வென்கிறவிதியநுஷ்டாந விதிபரமாகையாலே யதுஶ்ரவணமன்றிக்கேவிஸிஷ்டாமையாலே ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்களுண்டா ருலென்று சொல்லிற்று. (உபாயாநுபந்தியாயுமிதி) வகாரத்தாலே ஸாநுபந்தியபோகம்வ்யஞ்ஜிதமென்றபடி. இப்படியாகில் ஸாரஶ்லோக த்தில் ஶோகாவிஷ்டந் வ்யவஸ்த்யதிகாரி என்று தோற்றுகையாலே ப்ரமா ணங்களிலும் திவ்யஸூக்திகளிலும் ஸாமாந்யேந வ்யவஸ்த்யதிகாரி என்று சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக் கிறார் (இத்தாலே இத்யாதிநா) (பாவீதி) (பாவீ)பாவிஷ (தமூவு) ஸஞ்ஜாதஸ்ய பயஸ்யேதிஶேஷம் ருஷிம் நம்பன்னு என்கிற (மொழிவதற்கு) உக்திக்கு (அ ஞ்சி) பீதனாய்க்கொண்டு (நன்பனே) விஶ்வஸநீயனாயிருக்குமவனே (உன்)

ஸா-கா|| நந்தஹ்யாஷேதே "ஸந்தம் நோக்ஷ்யஸ்வம் த்ரிவ வக்த்ர ஸ்ரமவநே" த்யாதிஷு ஸத்வாதிஷயால் ஸம்ஸாரபயத்தா ஸ்வ நெநவோக்தயா த்ஸஸத்வந்தாதி ஶோகவஶாத்யாதித்யஸ்ஸ:. ஸதபாயாஸ்ரதஷ்யாதிநிதிக்கவ ஶோகோத் நிவாய த்ஜ த்யாஹ (ஆகையாலிங்கு இத்யாதிநா) நகேவலம் த்வ பதேந ஶோக விஶேஷாதிகார இத்யுக்தம் ஸ்யாத் [illegible] ஹித்யதிகாரஸ்வபோயக ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயாத்ரா [illegible] த்ராவிடவாஞ்நிஷ் டிவந்த்ர்க்தா விஷ்ணு ராஜ்யந்தி த்யபாஸ்ரகோக்ஷ ஸீத்யந்தீஸ் த்யந்தா ஶோகோக்தஶ்ய விஶேஷேவதி நவிரோத இத்யாஹ (இ த்தாலே ஶோகஇத்யாதிநா) (பாவீதமூவென இத்யாதி) ஸத்யந்தம்ஹா ம்ருதம் ஸ்வாயம் பரித்ய [illegible] பரஞ்ச வ்யாப்தாமாஹாரகம் தேஷவியோஜநாத்ய பதேபா ம்ருஷீவாக்யம் ப்ரஸந்நத் தாத்பர்ய ப்ரஸ்வரம் ஜ்ஞாதம் ஸ்வீப்ரதம் உபதாரபாரஸ்தரதி பாவிஷ பரிஷ்வஜேதி ஷடுக்தோ ஸீதோஹத ஸ்ரீநாதபரித்ர மாஞ்ஜதம் விஶ்வஸநீயஸ்ய தவ சரணௌ விஷயப்ரவண்யாதிநிவ்ரு

ரு|| வடியடைந்தே”னென்றும் ஸீதனுவன் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று சொல்லுகிறபடியென்னென்னில்; ஸ்வஹிதம் ஸிஜியாதே நின்றநிலையைப்பார்த்து ஶோகமும் மேல்ஹிதத்துக்கு ப்ரவ்ருத்திவிரோதிகளான ப்ரபல விரோதிகளைப்பார்த்து பயமும் நடையாடுகிறதாகையாலே ஶாஸ்த்ரவுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலு மிஷ்டப்ராப்தியிலும் ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டும் வருமாப்போலே அதிகாரத்திலும் பயஶோகங்களிலொன்றைச்சொல்ல விரண்டும் விவக்ஷிக்கும். அத்யந்தாகிஞ்சனனுக்கு இப்பயஶோகங்களிரண்டும் விஞ்சியிருக்கும். ஆகையால் இங்கபிமதஶோகாவிஷ்டனை அதிகாரிவிஶேஷத்துக்கநுகுணமான வ்யாபாரவிஶேஷத்தைக்காட்டி இவனை நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய், நிர்பரனுமாய், நிர்பயனுமாய், ஹ்ருஷ்டமநாவுமாக்கித்தலைக்கட்டுகிறது. இவ்வபிமதபயத்தைப்பற்ற “அஞ்சின நீயென்னை யடையென்றார்வந்தா” ரென்றுஞ்சொன்னோம்.

ஸா-டீ|| தேவரீருடைய. (திருவடியடைந்தேன்) திருவடிகளை ஶரணமாக வடைந்தேனென்கை. ஒன்றைச்சொல்ல விரண்டும் வருமென்கைக்கி த்ருஷ்டாந்தம் (ஶாஸ்த்ரவுக்கித்யாதி) ஸம்ஸாரபயமும்ஶோகமும் ஹத்யோமத்யாமாகையாலே ப்ரபத்த்யதிகாரமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தேதி) (விஞ்சியிருக்கும்) அதிகமாயிருக்குமென்றபடி. அபிமதஶோகமும் பயமும் ப்ரபத்த்யதிகாரமென்று கருத்து. ஹ்ருஷ்டமநஸ்கமும் “மாஶுச:” என்கிறவாக்யத்திற்குப் பொருளென்று சொல்லுகைக்கு மதி எதென்றதுவும்ஸிதாஸம்ஸநமென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாவிதி) (ஆகையால்) ஒன்றைச்சொல்ல இரண்டும் விவக்ஷிக்கையாலே. (இங்கு) ப்ரஶோகத்திலென்றபடி. இப்படி ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டு விவக்ஷிக்குமாகில்ஹீதிஶப்தத்தையும அதிகாரமாகச்சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (அஞ்சினேதி)(சொன்னோமிதி) திருச்சின்னமாலையிலேயென்றபடி. யதா இப்படியபிமதஶோகமும் அபிமதபயமும் அதி

ஸா-கா || ப்ரவாயதயாஶ்ரிதஜதிதஸ்ரமாயாயாஸம்ஸ:. ஸவபா வாயாம்தா ரஹிதேஷாஸயஶோகயோரவிநாஸாவாஹாஸயோரவி ப்ரபத்த்யதிகாரஸாதஸ்ந்யே ஶோகோஶ்யதிகாரகேஷ்நாத்த ஜ த்ருக்ஷா ப்ரஸ்ஸந்தரே ஸ்வநாவி ஹீதிரயிகாரதயோக்தத்ரா ஹ (அத்யந்தேத்யாதிநா) ஸாகாரோபாய உபஜ்ஜஷ்ட தநநாஷ்டாதேந நிர்பரஸ்ரைவ்ருத்திப்ரபத்த்ரா தாஸிஸம்ஶயஸ்ய ஸஸ்ய க்ருதக்ருத்யதயா [illegible] ஸஸம்ப்ரதாநா ஸஸ்ஸமோ ஷீஸஹுயஸவிஶேஷஸ்வாஹிஹர்ஷஹ்ரு ஸம்பத்தீதி ஜ்ஞேயம். (சொன்னோம்) திருச்சின்னமாலை இதி ப்ரபந்தே “தருமம்விடத்தான் தூது

ஸா-நீ || காரமாகில் அதிஶயிதஶோகாவிஷ்டஸ்ய ஶரணம் வ்ரஜவென்று சொல்லவேண்டாவோ? 'மாஶுசஃ' என்று ஶோகஸாமாந்யத்தையும் அஞ்சினானென்பது பீதிஸாமாந்யத்தையுஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) ஆனாலும் "த்யக்தோபாயஸாதகஸ்ய" என்று ப்ரபந்நனுக்கு கர்தவ்யம் இல்லாதிருக்க நிஷித்தவர்ஜநாதிகள் கூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா || போனார்வந்தார் தரணிவிழாத்திண்பாரந்தீர்ப்பார்வந்தார், அருமறையின்பொருளனைத்தும்விரித்தார்வந்தார் அஞ்சினனீயென்னையடையென்றார்வந்தார்; தருமமெல்லாம் தாமாகி நிற்பார் வந்தார் தாமே நம்வினையனைத்தும் தீர்ப்பார் வந்தார், பரமெனது நீ புலம்பலென்பார் வந்தார் பார்த்தனுக்குத்தேரூர்ந்தார்வந்தார்தாமே." இத்யஸ்யாம் காதாயாம் ஶங்க்ஷிப்தோர்தஃ. தருமனித்யாதி - யுதிஷ்டிரஸ்ய தூத்யே ஷணாஸ்ய தேவ க்ருதவாநித்யர்தஃ. தரணீத்யாதி - ஸம்ஹ்ருதபூமிபாரதயா நவநீதஹாராவதாரத்வேந ஸூசிதஃ. அருமறை இத்யாதி - ஸமஸ்த வேதாந்தார்தப்ரகாஶகத்வேந ஸூசிதஃ. அஞ்சினே இத்யாதி - அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே ஶரணம் வ்ரஜேதி வக்தா ஸூசிதஃ. தருமமெல்லாமித்யாதி - ஸர்வதர்மஸ்வரூபஸ்ஸர்வபலப்ரதஸ்ஸூசிதஃ. தாமே இத்யாதி - ஸ்வயமேவ ஸர்வபாபநாஶகஸ்ஸூசிதஃ. பரமெனது இத்யாதி ஸ்வதந்த்ரோஹமேவ மாஶுச இதி வக்தா ஸூசிதஃ, பார்த்தனுக்கு இத்யாதி - பார்தஸ்ய ஸாரத்யம் க்ருதவாநேவ ஸூசித இதி பாவஃ. நநு "த்யக்தோபாயஸ்ய ஸாதகஸ்ய" இதி ப்ரபந்நஸ்யாபி கர்தவ்யதயா ஶேஷாம்ஶிகத்வேந விதாநாத் ப்ராப்யபரத்வாத் கர்தவ்யகர்தவ்யத்வம் நோபபத்யத இதி ஶங்காயாம் ஸமாதத்தே "ஸ்வாமிநோ ப்ரீதிஹேதுத்வாத் அநுஷ்டேயமேவ" இதி நிஷேதாநாம் கார்யாணாஞ்ச கர்தவ்யதா நித்யாஜ்ஞாகைங்கர்யரூபாணாம் அநுஷ்டேயத்வம் போதயதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா இத்யாஜ்ஞாகைங்கர்யரூபாணாம் "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" இத்யாஜ்ஞாகைங்கர்யரூபாணாம் தத்ப்ரீதிகாரணத்வேந கர்தவ்யத்வம் "க்ரியாவதாநயாய" த்யக்தோபாயஸ்ய ஸாதகஸ்ய" இதி த்யாகாந்வயத்வாதாநாம் பக்திவிஶேஷ வ்யாஜகஸ்ய நிஷேதாதிகாரணே வ்யாவர்த்யோக்த்யாஜ்ஞாகைங்கர்யரூபகாரஃ ஸமர்த்து ஸ்வயம் ப்ரயோஜந கைங்கர்யரூபமநஸ்ஸ்யாத்கஸ்ய கர்தவ்யஸ்வபாவாத் ப்ரயோஜநவைத்யத்வமேதி நிஸ்ஸம்ஶயமாக நிஷித்தவர்ஜநாதிகள் உபாயஸம்பந்தமில்லாததாலும் பரிஹார்யமாகையாலும்

உ௦ || இப்படி க்ருதக்ருத்யனானவனுக்கு "தத்ர கோ மோஹ: க: ஶோக:" என்று விஹிதமான ஶோகநிவ்ருத்திக்கு விஷய ஸத்பாவ(ஷய)ஶேஷமென்னுமிடம் ப்ரமாணங்களாலும், இச் ஶ்லோகந்தன்னில் "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலும் ஸித்தம். ஆகை யால் மேல் ஸம்ஸாரப்ரஸங்கமில்லாமையாலும், மோக்ஷோபாயமா கவொரு கர்த்தவ்யஶேஷமில்லாமையாலும், இவனுக்குள்ள கர்த்தவ்யம் ஆஜ்ஞாநுபாலநரூபமான ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகையாலும், ஸர்வ யம் ப்ரஸக்தமானுபிசாராம் அரத்திற்சொன்னகட்டளையிலே ஸர்வதா வாதிகளாலே ஸமாபிஹாரமாகையாலுமிவன் ஹ்ருஷ்டனாகக்குறை யில்லை. இந்த ஹர்ஷம் விவேகியுமாய் ஹேயமான ஶரீராதிகளோடே துவக்குண்டிருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதமிஶ்ரமாய் நடந்தேயாகிலும் இந்நிர்வேதமும் இச்ஶோகநிவ்ருத்தியும் பின்னவிஷயங்களாகையாலே

ஸா-டீ || ளிச்செய்கிறார் (இப்படி க்ருதக்ருத்யனேதி) மோக்ஷார்த்தக கர்த்தவ்யமில்லாமையாலே நிர்பரத்வாதிஸித்தி என்று கருத்து. (இச் ஶ்லோகந்தன்னிலிதி) "ஸர்வபாபேப்யோ தத்ர கோ மோஹ: க: ஶோக:" என்கிறஶ்லோகத்திலுமென்றபடி. அதில் ஸகாரணத்தில் ப்ராப்யா பாதக கர்மாதி கர்த்தவ்யமென்று தோற்றுகிறதிறே. ஆனாலும் நித்யநைமித்திக கர்த்தவ்யம் பூர்வோக்தமாகையாலும் உத்தராவத்தி லநர்த்த ஸம்பாவநையாலும் ப்ரஹ்ருஷ்டனாவாகக் கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸதாசாரவி ஷயமென்று ஸித்தமாகையால். ஆனாலும் 'மாஶுச:' என்று ஶோக நிஷேதமும் ஆநந்தாதிஹர்ஷமும் கூடுமோ, விவேகியாய் ஹேய ஶரீரத்தோடே இருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதம் நடையாடுகையாலே ஶோகநிவ்ருத்தியும் நிர்வேதமும் பரஸ்பர விருத்தமன்றோவென்றரு ளிச்செய்கிறார் (இந்த ஹர்ஷமிதி) (பின்னத்) ஜ்ஞாநபரகாதி

ஸா-கா || நிஷ்ப்ரபாவ ப்ருஷ்டதஸம்ஸக்தமெனத்வேஷா (இப் படி க்ருதக்ருத்யனேத்யாதிநா) (அபிகாராஸத்திமிதி) "ஸர்வதா பாபேப்ய:"இத்யாதிநா ஸமுபாயவிஷயாபிகாரமோக்ஷோக்தி தத்ஸமர்த்தம். நநு விவேகிநம் ப்ரத்யக்ஷாதிஸித்தவிஷயத்வம் ரூபமனுணவிஹதத்வ ஸம்பந்தேநாபிநாஶரீரேண ஸஹவத்தமாநா நாம்யாவஸ்ஶரீரே நிர்வேதஸ்யாநுவ்ருத்தேஸ்தத்ஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டஹர்ஷத்தே ஶோகநிவ்ருத்திவிரோதி ஸ்யாதித்யத "ஸ ஷ ஸர்வஜ்ஞாஸ்ஸர்வதர்ஶநோயமஜ்ஞாதிரவஸம்ஷத்" த்யாத் "நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்"இத்யாதிவசனௌ ஹ்ருதிஶயநிவத்ய பூர்வோபாதஸ்ய நிர்வேதஸ்ய வ்யவஹரண

ஶம்ஶயமில்லை. "ஶோசமா:" என்கிறவிதுவே ஶோகநிமித்தமானவையெல்லாம் ஶோசநீயமாகைக்கு நியாமகமாகையாலே ப்ராரப்தகர்மத்திலும் ஶோகநிமித்தாம்ஶமெல்லாங்கழிகையால் க்ருதக்ருத்யனாயுடையவனுக்கு அப்போதே ஶோகம் வினிக்கும். "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்

ஸா-நீ || ப்ராரப்தஶோகநிவ்ருத்திக்குமவிஷம்பேந ஶோகப்ரஸக்தி அந்தர்க்ஷஜஶரீரப்ராரப்தநிவர்த்தநத்திற்கும் ஹீநவிஷயதயாவிரோதமில்லை என்று கருத்து. இப்படிஜ்ஞாநஸாரவிரோதிப்ராரப்தஶோகநிஷேதமாகில் க்ருதக்ருத்யத்வம் ப்ராம்ஸம்பத்யாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ('ஶோசமா:' என்கிறவிதி) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரானெ"ன்கிறபடியேஜ்ஞாநஸாரஸ்ரீஹைஸ்தவான ப்ராரப்தங்கழிந்தாலும் ஸத்வரமநதிவிச்சரீராராம்ஸக ப்ராரப்தங்கழியக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (மரணமானலித்யாதிநா) க்ருதக்ருத்யத்வயதியாக ஶரீர

ஸா-கா || விரோதிஹீநத்வேந ஸகலவிரோதிஜநிதஶோகஸ்யநிவ்ருத்தேஶ்ச விஷயஸ்வாரஸ்ய விரோதஜந்த்வாத். (இந்தஸர்வத்ருஷ்டாதிநா) நமஸ்கவம்ஸாநத்ரஸஸாராமுநிவத்கஸீகாராம் வக்ஷ்டாநாம் ஶேஷத்வ ஸ்ருஷ்டநிவ்ருத்திநிவர்த்தநாம் ஸாநத்ரமேஸ்யஸிவாரஶ்லோக க்ருத்யம்தத்ரதத்ரநாம்ஸாநந்தஸுஷ்ண ஶேஷநிவ்ருத்திகாரநாம் வஶ்யாணிநிவர்த்த ஶஷ்டநத்தபாஸாநத்ர ஸுஸ்யகாரோநஸ்யாதித்யர்த்த:. (ஶோசமாவஶோகிறவித்யாதி) (மரணமானலித்யாதி)ஶேஷவிரோதாநாம்த ராமஸ்வஶோக்ஷ்த உபகாரகஜத்தமஶ்ரீ."பஸ்யஶேஷாம்தாநக்ருதம் ஶோக்கராத்ரஸஸஸ்யேத ப்ரத்தாநாஸ்வீஜநம்தநாம்ஶேஷாந்தஜாநி வாரிணீ" த்யாதி பிரானித்யாதித்யாதிஶப்தாஸ்ய. நநு "க்ருதக்ருத்யா ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம்" க்ருதநஸ்ஸமியாதிதேஷ்வ நிவர்த்தநாதக க்ரியா|ஶேஷவ்யாதிநாதேஷ்வ த்யாதேவவதம்யா திநா" இத்யாதிஜஸ்தநீலாதநஸ்த தேஷக்ருத்ய வஞாநாம் ஸ்யாதிகத்த "நிஷ்ப்ரஹ்மலக்ஷணம்ஶேஷபாஹ்யதேஶவவேநாந்தர|ஸர்வமோசவா ஸாஶ ஸ்வராவாநஸாதிக:" த்வாதித்யேஷலக்ஷதநக்ருஷ்ஷ நிஷ்ட ஜஸாஶாந்த் கர்மக லக்ஷணஸாஶாந்தஸ்ய "ஸத்ஶகம் விஷ்ணுஸம்ஶ்ரயம் நம்ஸ்ராத்கஸ்தம் | பஶ்சாத்மஞ்ஜநஜ்ஞவத்த்ராஜஸ்ரீவதேஷ்ஷ ஜ:" இத்யாதிஸக்த்யவிம்ஸஷ்கர்மகாதிகாரிவிஶேஷகத்ருகவாரிஷஸ்வ கர்மாஸ்ய விஶேஷவிஶிஷ்ட லக்ஷண விஶேஷவயஸாநவகஶேஷ கேவநவதாத்தாநநஸாஶாந்தஸ்ய "கேசியாகவ்யாயம்விஷ்ணுஸம்ஸம் ஸ்வசஸ்த நஜ்ஞம்|ஶ்ரீவ்ருக்ஷவர்தம்வா யேகாவேஜிநராயஶ:" இத்யாதேகேஶாயகர்மிதே ஜநநவிஶேஷவயஸாநஸ்ய நாயஸ்ய கர்மஸாஶாந்தநிஷேதஸ்யவ, யம்காஶதோஶஹாவாஷ்ஜநரக்ஷபதேஶ

உம்||கும்பிரான்” இத்யாதிகளிற்படியே ப்ராப்யகோடித்தில்மேலுள்ளதெல்லாங்கழிந்து இச்ஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமென்றிசைய வேண்டியதால் இச்ஶரீராந்தனிலும் ப்ராப்யேஷ்டதமமானபோது இத்யா ப்ரவ்ருத்திவிரோதிஸ்வகதஸ்வீகாரத்தாலே கழியக்குறையில்லையிறே.
||* வ்யாப்தவிஶேஷேஷு ஸர்வஸ்வாராதிகேஷு | நாதஸிம்ஹ

ஸா-நீ|| த்யாகத்திலாத்ஸிம்ஹ தோஷம் ஸம்ப்ரயாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (வ்யாப்தவிஶேஷேஷ்வித்) யஸ்ய வ்யாப்தவிஶேஷேஷு ஸ்வயம்நாதி ரணாதவ்யாப்தேஷு ஸர்வஸ்வாராவ்யாமாதிஷு நாதஸிம்ஹ ...ஸ்த தஸ்ய வத்த வி ந தோஷ இதி பாவ:. ஸம்ஸதி ப்ரஹ்லாதே நாதஸிம்ஹ

ஸா-கா || கம்ஜ ந| நதஸ்யநிக்ஷேபத்ருஷ்டாஸ்த்ருஷ்டிபதநாத்யே||ஸ ஜ்ஞ நஸஹஸம் கேப்ஸாஜநேஜய நேகப்ஸ|ப்ரவிஶஸம் ப்ரீத்யாஹ்ள த்ரத்ய நாஸள விஶஸ்யதி|க்ஷத்ர க்ஷிணம்வேஸத்வம் க்ஷத்ர நமேவக்ஷிணாஞ்ஜாஸவமப்ரோகம் யதி“விஷ்ணுகாயம் ஸமாதி ஶய தேஹத்யரோ யதாக்ரத:| ததாமேவகாத்ந ஶாஸாத்ய ஸமக்ஷதா ஸவதிஶாநவ:|| தேவகாயப்ரோஹக்ஷா ஸ்தநம்யவம்ஷீத்யஜ:| ஸயாதி விஷ்ணுஸாயுஜ்ய மவிநாதக க்ருஹ:|| க்ருதப்ராநாஶாஸ்வ ஜநா ஸக்ருதேவக்ருதாஹ்யஸாவி” த்யாதி விஹிதாத்யாம வ்யதிரிக்த விஷயத்வஸ்ய நஹிம்ஸ்யாதிதி நிஷேதஸ்ய க்ருஷ்ணோஜீயஹிம்ஸாயா வ்யதிரிக்த விஷயகவ ஸிஜ்ஞ ஶோஷாதிக்ருதேதா தேஹத்யாமவர் தோஷாயநாதப்ராநாதிக்ரஹிப்ரயநுஜ்ஞாத்வ வேஶாதீநாம் ஸ்வயம்பராத்யம் தவஸ்தவ்யாஸ ஶேஷ: வணோதநவ:| தீக்ஷ்யாதிஷு த்ஜ தேஹம்வேநவம் கவியமஹவே”தித்யாதிஷி கவியமமந்தேஷ்யவக்ஷ க்ஷத்ரவ வத்தீ: கவியமமவிஸ்ஷ்ய நிஷேயாஷாவாக க்ஷத்ரவ வ ஞவேஸ்ய க்ஷத்ராக்ஷகேஷு ஶ்ரேஷ்ட்யாஷ.(வ்யாப்தவிஶேஷேஷ்வித்யாதிநா) ஶவிஜஸ்ய கிஞ்ச்ருத்ரஸ்வம் தஸ்யஶாகாயோமாக தம் வ திஶாஸ்வ இதி வக்ஷ்யக்ஷ கிஞ்ச ஜ்யேஷ்டப்யஸ் காஜ க்ஷத்ரஶப்தஸ்ய ஶவித்யே த்ருஷ்டஶப்தஸ்ய” க்ஷேத்ரஜ்ஞோதஸாப்ரயுஜ்யதே “ஹ்ருஷீகேஶாத்ரவ்யதி த்ருஷ்டோப்பதித்க்ஷாதி யதாதிக வேவுஷ வநஞ்ஜக:” இத்யாதிஷு வயோமாக தயோஸ்வஸ்வாவிஶே க்ஷாத்ரேவ ஶாணவிஶஷேத்யத்“யஸ்யஹாஜகதே ஶாகே த்ருஷ்டஸ்தஸ்யதே | யஸ்வ ஸ்பஷ்டஹவி ஶாவத்யாதஸ்த வ்யதே” இத்யுக்தாக த்ருஷ்டயோராஹத்வாத்ப்ரீதி தயோஸ்ஸ்வ வம் வது கதிமவித வ யோஜநாஹ வ்யயோ ஜத வ ஸம்ஹ த்யக்தா வ யோஜநாஹாய ஹநந்யஸ வ கஶே க்ஷவிஷய

௨௦॥ ந தோஷோஸ்தி ததா தஸ்ய ஶரணாகதஸ்ய ॥ ஆர்த்தஸ்ய து யதாஶா ஸ்த்ரம் ஜீவிதாந்தே ஸ்ம்ருதி: । ப்ராணரக்ஷண ஶாஸ்த்ராணாம் ஸாவகாஶத்வ காரணம் ॥ * ॥ யோகிகள் யோகவிஶேஷத்தாலே தேஹந்யாஸம்பண் ணுமாப்போலே ஆர்த்தப்ரபந்நனுடையவன் ப்ரபத்தியாலே தேஹந்யா ஸம்பண்ணுகைக்கு தீர்த்தவிஶேஷாதிகளிற்போலே யாகவிஶேஷநி யமுமில்லை. இவ்வாத்ம ப்ரபந்நனே எல்லாரிலுங்கடுக ஆத்மரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன். இப்படி ஆர்த்தன் த்ருப்தன் என்கிறபிரிவும் இவனுக்கு பிரந்தஶோகத்தில் விஶேஷஸ்பஷ்டியாகச்சொல்லுகிறதத்தனை - ஒருவ னுக்கு ஶோகமில்லாமையன்று. ஜ்ஞாநாந்தராதிகாரத்தும் ஶோகநிவ்ருத்த மாய் ஏதேனுமொருநாள் மோக்ஷம்பெறுவோமென்று தேறியிருக்கும

ஸா-நீ॥ ந தோஷஸ்ஸ்யாதித்யாஹ (ஆர்த்தஸ்யேதி) ப்ராணரக்ஷணஶாஸ்த்ர ஸாவகாஶத்வம் சிகித்ஸாத்யாதிகாலேஷ்வவகாஶாத் ஸாவகாஶத்வம். ஆனாலும் கலியுகத்திலே தீர்த்தவிஶேஷாதிகம் நிஷ்பலமாகையாலே கூடாதா ப்போலே ஆர்த்தப்ரபத்தி தேஹந்யாஸம் கலிகாலத்திலே கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (யோகிகளிதி) தீர்த்தவிஶேஷாதி களில் போலே இதி வ்யதிரேகத்ருஷ்டாந்தம். யோகிகளுடைய தேஹந்யாஸ மாத்மரக்ஷணமாகையாலே தோஷமல்லாமையாலே யதாகதமாகிலும் ஆர்த்தப்ரபத்திக்கது கூடுமோ, ஆர்த்தப்ரபத்தியுமாத்மரக்ஷணஹேது வாகையாலே தோஷாவஹமன்றென்றில் ப்ரபத்திமாத்ரம் மோக்ஷ ஸாதநதயா ஆத்மரக்ஷணஹேதுவானாலுமாத்மரக்ஷணத்திலே ப்ரண ஹேதுவானவாத்மப்ரபத்தி த்ருஷ்டியாகாதோவென்றவருளிச்செய் கிறார் (இவ்வாத்மப்ரபந்நனே இதி) இப்படி ஆர்த்தப்ரபந்நனென்றும் த்ருப் தப்ரபந்நனென்றும் பிரிவு கூடுமோ, த்ருப்தனுமவத ஶமித்தனன்றோ ஆகையாலவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலேயதிகாரமே இல்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி வாக்யத்தாலே) உக்தத்ருஷ்டஜநா வதாநஹேதுத்வாத் த்ருப்தனென்றும் ஶஸ்யகாலநாநாத ஆர்த்த னென்றும் “ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ” த்யாதௌ வ்யாக்யமா கையாலிங்கு ஶோகதாரதம்யத்தாலே விபாகமென்கனே என்றவருளி

ஸா-கா॥ ஸம்ஸாரமோக்ஷ ஸாத்ய ப்ரபத்திப்ரகாரணை ஸாவத்யத்வஶாஸ்த்ர வெவாத்மத்ருப்தன ஸ்வீகாரயாவித்யபிப்ரயஜநாஹ. (இப்படி ஆர்த்தனி த்யாதி) “உடலுமுயிரும் மங்கவொட்டென்னும்படி” ஶரீர ப்ராணா ஶ்ரயாவிரோதிதயா ஸம்ஸாரதா ஆத்மக தீவஹ ஸ்திஶ்ரீஶ மொகா மெயாதவ ஸாபிமேத்யத்ர. நகைவவேத்யாத்ர காலேத்யு வி வக்ஷித்துமேவ மக்ஷண ஸாவகேஷணாமோக்ஷ ‘மோக்ஷயிஷ்யாமீ’தி ஸவிஷ்ய ஷிதேவுமோ நாவ ஐ தத்தோ தாத்பர்ய வஶ்ரு ஆதித்யாரதம்யா

ச²||வன் இங்குத்³த்³ருஷ்டன், அல்லது உத்க்ருஷ்ட ஜ்ஞாநசக்த்யாதிஹேதுவான ஸத்த்வமான ப்ராகாச்யத்தையுடையவனல்லன். இச்சரீரத்தில் ஆத்மாவும் வைஷம்யமும் பெற்றாலும் இது பரிணாமஸ்வ பாவமாயிருக்கையாலே இவ்வாத்மா தேஹஸம்பந்தமுங் கூட ஸஹஜம்போலே ஸ்வாபாவிகமாய் "உடலுமுயிருமங்கவொட்" டென்னும்படி ஸ்வ வஸ்து நாசகமான ஜ்ஞாநாத்மக விலக்ஷணனல்லாதவன் ஆத்மஸ்வரூபன், அல்லது "ஆத்மாஜ்ஞாநமயோமல:" என்கிற விடத்திற்சொல்லப்பட்டவனல்லன். "ஆத்மாவாயதிவாத்ருஷ்ட:" என்கிறவிடம் அதிவாதமென்பார்க்கு இங்கிவ்வக்ஷிஸந்நிதியில் விவாதம் பண்ணவொண்ணாது. உபாயாநுஷ்டாநத்துக்குப் பின்பு ஹேயமாகையாலும் இது உபதேசவேளையாகையாலும் இவ்வாத்மந்தி

ஸாதீ||ச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாகாரத்வாதிவாக்யத்தாலே) (உடலுமிதி) (உடலும்) சரீரமும். (உயிரும்) ஆத்மாவும். (மங்கவொட்டு) நசிக்கவேணுமென்கை. "ஆத்மாவா யதிவா த்ருஷ்ட: ஸாக்ஷாத்ஶ்ரவணமகம்" இத்யாதிஷு த்ருஷ்டனுக்கு மஹிமத்தோடு ரக்ஷணங்கூடாதாகையாலே ஸாக்ஷாத்வென்கிறது அதிவாதமன்றோவென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி "ஆத்மாவா யதிவா த்ருஷ்ட:" என்கிற வசநம் அதிவாதமானால் ஜ்ஞாநாநந்தமயனான த்ருஷ்டஸ்வரூபனுக்கு ரக்ஷைகை இல்லை என்றவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாவேதி) (இங்குஇதி) "ஆத்மாவா" இத்யாதிஷு த்ருஷ்டஸ்வரூப மஹிமத்வமாகையாலே யதிவாதமானாலுமிங்கு ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபதயா ஸாதேஹாத்ம ஸஹஜஸ்வபாவ த்ருஷ்டஸ்வரூபனுக்கு மஹிமாநாஶமில்லாமையாலே ரக்ஷைகையில் விவாதமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலுமிச்சரீரமோக்ஷமாத்மவிஷயமுமாமென்று சொன்னது கூடுமோ, அவனுக்கு தத்க்ஷணத்திலே மோக்ஷமாகையாலே 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று ஹவிஷ்யமிதேஹங்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (உபாயேதி) இரண்டயிகாரிவிஷயத்திலும் ஜ்ஞாநாத்தைக்கழித்து ஸம்ஸ்காரம் பண்ணினவிஶ்வரூப தாத்பர்யமாக விசேஷாதிகாரியாயிருக்க ஆத்மத்ருஷ்டவிஶேஷமிதி மோக்ஷதாரதம்யத்திற்கு நிதாநமென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாதேதி) வைஷம்யபரிஹாரக்ஷமம் ஸாக்ஷாத்தத்வமென்று கருத்து. இப்படி ஆத்மத்வ

ஸா.கா||ஆகிவ்யாஹ (உபாயாநுஷ்டாநத்துக்குஉத்யாதிநா) நநுஸ்வ ஸ்வாநாதிவ்யவஸ்தாந்த்ருஸம்ஹாரஸம்வாதித்வேக்ஷா: ஸாஷ்ட்யகாரோஸ்து ஸ்வதத்வநஜ்ஞாநதி நிஸ்ஸம்ஶயதயாவஸ்தித யோக்ஷ்யமாத்மஸ்வ ஸ்வரூ ஸ்வீஸஷ:ஆத்மத்ருஷ்டவிஶேஷமோநுஸ்வஸ்வஜத்த தாத்ருஶவ்யவஸ்தாநம்

ஶம்॥றத்திலும் “மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்று அவிஷ்யந்நிர்தேஶத்துக்குக் குறையில்லை. இவ்வாக்யார்த்தாதிவிசாரங்களெல்லாம் ஸாங்க்யதாத்பர்ய ஸ்ரேஷ்டமான ஸமவதாநந்த்ர ஸந்தாரணத்தாலேவரும். “ஸர்வஶேஷாத் ஸாக்ஷாத் தத்வவிஶ்வாஸவைஶாரத்யா” இத்யாதிவசநங்கள் ஸ்வார்த்தப்ரவணவிஷயத்தில் நிர்வாஹகங்கள். ஶ்ருத்யந்வயவஶமன்றிறத்தில் உத்தரார்த்த தாத்பர்யத்தைப்பற்ற. “மாஶுச:” என்கிறவாக்யத்தின் கருத்தை “கூடஸ்த்யாதிகாயிஸ்ஸதிக” என்றுதுடங்கி “ஸத்வம் தவ தத்வதோ ஜ்ஞாநஶரண்யாநந்யாவிஷ்டா நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸாவதாஸ்வ” என்றருளிச்செய்தார்.

ஸா-நீ॥ வஶனுக்கு தக்ஷணத்திலேமோக்ஷமாகில்“ஸர்வஸ்மாத் ஸாக்ஷாத் தத்வவிஶ்வாஸவைஶாரத்யாத்” என்றுஸர்வஸ்மாநஜ்ஞாரம் மோக்ஷஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வேதி) ஶ்ருத்யஶ்வவஶனுக்கும் ஸர்வஸ்மா ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே ஸர்வஸ்மாத் ஸாமென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதேதி) உத்தரார்த்த தாத்பர்யத்தைப்பற்ற ஸர்வஸ்மாத் ஸாக்ஷித்யாதிவசநங்களென்று ஸம்பந்தணாதயம். இப்படி ‘மாஶுச:’ என்கிறத்திற்கு ஸவ்யஸாசிஶோகநிஷேதபரத்வஞ்சொல்லி ஶயிகாரிவெதந தக்ஷணத்திலும் தேஹாவஸாநத்திலும் மோக்ஷஞ்சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸ்ரீகீதாஸாஸ்த்ரத்திலேஸம்ப்ரதாயவஸ்திவரமாக சரமஶ்லோகத்தை யோஜித்தது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (‘மாஶுச:’ என்கிறவிதி) ஸ்ரீகீதாஸாஸ்த்ரத்திலேஸம்ப்ரவஸ்திவரமாக சரமஶ்லோகத்தை யோஜித்தாலும் ஶாஸ்த்ரத்திலே ஸ்வதந்த்ர வஸ்திவரதயா யோஜனை தோற்றும்படி ‘மாஶுச:’ என்கிற வாக்யத்திற்கு கருத்தையருளிச்செய்கையாலே கீதாஸாஸ்த்ரம் ஸர்வ தோதாஹரண வரமாகையாலே விரோதமில்லை என்று கருத்து. ஶாஸ்த்ரத்தில நுஷ்டாநத்தாலே பிறந்த ஶோகநிவ்ருத்தி மாஶுசவென்றாக்ஷேபமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வம் ஸங்கரோபாய வரிஜ்ஞாநக்ருத ஶோகமே ஸ்வஸத்யாகையாலே தந்நிவ்ருத்தி ஶாஸ்த்ரமன்றோ மாஶுசவென்றாக்ஷேபமென்கையே உசிதமன்றோவென்ற விந்தஶங்கை நிரஸ்தவ்யாமையாயிருந்தாலும் விவக்ஷத்தில் வாயகொ

ஸா-கா॥ஶ்ருத்யஶ்வவஶமாத் விஷயதயாநவிஸாமாநாவஸ்திரித்யாஹ (ஸர்வஸ்மாத் ஸாமித்யாதிநா) நநாவதேவாயோவதேஹபாதாவயாஶரஹஸ்யஜ்ஞாநாயீநஶோகநிவர்த்தகமோவிஸம் தத்ஸர்வவிரோதிநிவர்த்தஶோகநிவர்த்தகத்ரநுஷ்டாநவையர்த்யம் தஜ்ஞாநேநாஶ்வாஸந ஸமவோஸதேஶ ஸாமாந்யம் ஸாத்யமோநிஷ்பத்தித்வ நுஷ்டாநாதஸமாவேந ஸவ்யஶோக நிவர்த்தகத்வாதித்யாஹ.

மூ|| இங்கு சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திக்கு ஒருபடியாலும் ஸங்கோசக ரில்லாமையாலே இவ்வுபாயவிஶேஷஜ்ஞாநத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலு மாக ஸர்வப்ரகாரஶோகஹேதுக்களெல்லாங் கழியும்படி சொல்லி ற்றாகிறது. அநுஷ்டாநபர்யந்தமல்லாத ஜ்ஞாநமாத்ரம் இவ்வுபதேஶ த்தாலே பிறந்தாலும் “நமாயா மாயிநம்பராஸ்தி வஹமேவேஶமாய தி! ப்ரக்ருதிபாஶமோசநி க்லிஶ்யந்தம் ஶோகநிமக்நபுரா” என்கிறகணக் காய் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகையாலே ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிரண்டினுடைய வும் ஸஜமான ஶோகநிவ்ருத்தி . . . யல்லாம் இங்கு விவக்ஷிக்கிறது. ஆ கையாலுபாயாநுஷ்டாநத்தில் . . . விராவ்ருத்தி . . . ஶோகங்களைப்பற்ற ஸம்ஶாவிதமான ஶோகங்கள் . . . கேழிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்; அதிகாரவிஶேஷத்தையும் உபாயவிஶேஷத்தையும் உத் தரக்ருத்யவிஶேஷத்தையும் . . .

ஸா-டீ || கீழ்வேதநஶீர்ஷத்தைக்காக . . . ப்ரயோகஶங்கையை அரு ளிச்செய்கிறார் (இங்குசொல்லுகிறவித்) விவக்ஷத்தில்வாயகமருளிச்செ ய்து அதிகாரத்தை ஸ்தாபிக்கிறார் (அநுஷ்டாநேதி) (நமாயேதி) மா யா மம ஸ்வம் மாயிநம் அஹம் ஸ்வஶாஸ்வம் வாராஷம் நஶாஸ்தி. ப்ரக்ரு திவாரவஶ்யம் ஸம்ஸாரி யாஸி. ஶாஸாஹஸம் அவித்யாவஶஸ்யோ வித் அவித்யாஶோகம் ப்ரயாஸா ஸாஹஸாஶோகமார்தி ஶுசிஷ்டநமஹூ. ஆ லும் ‘மாஶுச:’ என்கிறது ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநப்ரயுக்த ஶோக நிவ்ரு த்தி பரமாகில் ஸ்வஸ்யாநயிதார ஶோகா ப்ரயுக்தஶோகமநிவர்த்ய மாக ப்ரஸங்கியாதோ, இஷ்டாபத்தி என்னில் ‘மாஶுச:’ என் கிறவிடத்திலே அதிகாரவிதி சொன்னது விரோதியாதோ, பாபி ப்ரயோகாத்தாரவும் ப்ரஸக்தமாகில் தந்நிவ்ருத்தாராதிஶங்காயோக்ரஶோ கமிருக்கையாலே ஸர்வஶோகநிவர்த்தன் கூடுமோ? இத்யாஶங்கை யிலருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோகாதேரிதி) ப்ரயோகாபராதஶங்கை களில் ஶோகம்ஸம்ஶாவிதமாகில் தந்நிவ்ருத்தியாரமென்றவாறு மூனு ஶைகளிலே நாநாவிதமாக ஶோகஸம்ஸாவனை யுண்டோவென்று ஶங்கித்து தத்ப்ரஸக்த்யவகா . . . ஸாராஸ்வ . . . ஶோகநிவ்ருத்தி யையுபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனே யென்னில் இத்யாதிநா) அதிகாரவிஶேஷ த்தையுமித்யாதிவிஶேஷமுள்ள ஶோகம், உபாயவிஶேஷத்தை

ஸா-கா|| (இங்குசொல்லுகிறத்யாதிநா) ஸர்வஶோக . . . ஸர்வஶோகநிவ்ருத்தியத்தகாத நிவ்ருத்தி திவ்யாதிப்ரஸாதம் அத்யந்தகா ரகாயாம் அதம் ஸர்வஶோகாநுஸந்தாநுஸந்தாநிவர்த்தகாஸ்ஸாஹ (ஆஶை . . . இத்யாதிநா) உபாயாஜ்ஞாநாதிகார ஸாதநத்யம் . . . ஶோக உபா யா . . . அநுஷ்டாநப்ரயோஜநாபிஶோகம். அர்த்திபரத்வ ஸாத்ய . . . த்தி நிவர்த்தநீயத்வாதிஜநிதஶோகா உத்ஸாஹீ ஶோகம். ஜ்ஞாநா

ச|| ப்ராப்யப்ராபகவிரோதிகளையும் பற்றப் பலபடியாக சோகம்ஸம்பாவிதம். அதில் அநுஷ்டிக்கப்புகுகிற சரணாகதிக்கு அங்கஜாதிவைகல்யாத்து ச்ரத்தாவி சேஷமில்லாமையாலே ப்ரவ்ருத்தியும் ப்ரபத்திவிச்வாஸமும் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வாதிகளுமுண்டானபோதொருவர்க்கும் நாமிதுக்கதிகாரிகளல்லோமென்று சோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயவிசேஷம் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாய் ஸுகரமாய் ஆவ்ருத்திநிரபேக்ஷமாய் உபாயாந்தரவ்யவதாநமும் ஈச்வராதிகாரமுமன்றிக்கேயிருப்பதாய்க்கொண்ட காலத்திலே அபேக்ஷித ஸகலங்களெல்லாத்தையுந்தருவதாயிருக்கையால் ஆகிஞ்சந்யமும் ஸர்வஜ்ஞத்வமுமுடைய நமக்கு அவ அதிகாரமாக விரோதாநவதநீயமாய் கர்த்ருஸ்வாதந்த்ர்யக்கும் ஸு ஸாத்யமாய் தமாவிய அதிகாராநுகூலமுமாய் ஸர்வஜ்ஞ ஸமுமுடைத்தான வ்யாபாராந்தரத்திலேயிழியவேண்டுகிறதோவென்று சோகிக்கவேண்டா. இப்படி ஸ்வரூபோபாயநிஷ்டத்தாலே ஸ்வீகாரத்தை ஸர்வஜ்ஞநாய் பண்ணவிருக்கிற சரணாகதிக்கு ஸர்வஸாமர்த்யத்தை விச்வ ஸநீயத்தைத் ஸ்வீகாராநுகுணமாய் நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமிருக்கை யால் விரோதாயத்தைப்பற்ற சோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்குப்பின்பு ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் ஸத்கர்மங்களெல்லாம் இப்ரபத்திக்கங்கமல்லாமையாலே அவற்றுக்கு தைவகாலாதிவைகுண்யத்தாலே சிலவைகல்யமுண்டானாலும் உபாஸநத்துக்குப்போல் இதுக்கு அதிகாரவைகல்யம் பிறக்கிறதோவென்று சோகிக்கவேண்டா. ஸமஸ்தசோகாபநோதிகளுக்கு அநுஸந்தேயையை யுண்டாக்

ஸா-நீ || யுமிதி. உபாயதசையிலே வந்த சோகம், உத்தரக்ருத்யத்தையுமிட்டு உத்தரதசையில் வ்யக்தமென்று கருத்து. இதிலதிகாரத்தைப்பற்ற வ்யக்த சோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (அதிசேதி) உபாயபரிஜ்ஞாநத்தாலே வந்த சோகநிவ்ருத்தி இது. இனி ஸாத்ய உபாயத்தைப்பற்ற ஸாமாந்ய சோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இவ்வுபாயவிசேஷமிதி) இதுவுபாய விசேஷபரிஜ்ஞாநத்தாலே வந்த சோகநிவ்ருத்தி. இனி விசேஷோபாயத்தைப்பற்ற ஸம்பாவித சோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இப்படி ஸ்வரூபோபாயேதி) ஸ்வீகாரத்தை நன்றாகில் ரக்ஷியானென்கிற சோகம் அநுஷ்டாநத்தாலே நிவ்ருத்தம். ஸர்வஜ்ஞனை நம்மை ரக்ஷிப்பனோவென்கிற சோகம் ஸாமர்த்யாதிவேதந ஸௌலப்யாதி குணவிசிஷ்டோபாய பரிஜ்ஞாநநிவர்த்த்யமென்று கருத்து. இனி அநுஷ்டாநதசையிலங்கவைகல்ய வ்யக்த சோக நிவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறார் (இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்கிதி) இது உபாய பரிஜ்ஞாநாயீந சோகநிவ்ருத்தியென்று கருத்து. இனி உத்தரக்ருத்ய

த்திக்கும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ஸம்ஸாரமஹாதாவாநலாதிகளையிளைவித்து த்ருவ டும்போலே யாக்கவல்ல ப்ராரப்தமுமான பாபவிசேஷத்துக்கஞ்சி ப்ரயச்சித்தம் அதிகாரத்திலேயாதல் பின்போருக்கால் அதுக்காக ப்ரபத்தி பண்ணியாதல் நிரபராதமான ஸ்வாமிக்ருத்யத்தை யபேக்ஷித்தால் மேலபராத ப்ரஸங்கத்தையும்பற்ற சோகிக்கவேண்டா. இப்படி நிரபராதமான ஸ்வாமிக்ருத்யத்தை யபேக்ஷியாதார்க்கும் மேல் புத்திபூர்வாபராதம் வந்தாலும் "நத்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கிறபடியே கடாக்ஷவிஷயமாக்கி இவனுக்கநுதாபத்தையுண்டாக்கி ப்ராயச்சித்தமாகிற ப்ரபத்திவிசேஷத்திலே மூட்டியும், அதுவுங்கை தப்பும்படியான கடின ப்ரக்ருதிகளுக்கு சிக்ஷாரூபங்களான லகு க்லேசங்களைக்காட்டி மேலபராதம்பண்ணுதபடிவிலக்கியும் ஸ்வாமி கோலின காலத்துக்கு முன்பே கண்ணழிக்கையாலே ப்ரபந்நனுக்கு மின்னொளிபோலே தோற்றி நிலையில்லாதேபோகுற புத்திபூர்வாபராதங்களாலே நரகாதிக்லேசங்கள்வரில் செய்வதென்னென்று சங்கித்து சோகிக்கவேண்டா. க்ருதக்ருத்யனுக்கப்போதே மோக்ஷஸித்தியுண்டாம்படி யிருக்கையாலே "தேஹேந்த்ரியமநப்ராண ஸஹிதாநாம்" என்னும்படி நரகதுல்யமான விச்ரம்பமநுபவிக்கிறதோவென்று சோகிக்கவேண்டா. கர்மயோகம் முதலான நிவ்ருத்திஸாதனங்களெல்லாம் "நஹ்யஸ்ய வ்யக்திரஸ்தி" தத்வாதிகளிற்படியே யிட்டபடை கற்படையாகையாலும்இச்சரணாகதனைப்பற்றவிசேஷித்து "நத்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கையாலும் ப்ரபந்நனுக்குங்கோலினகாலத்தளவும் விளம்பித்தாலும் மோக்ஷஸித்தியில் ஸம்சயமில்லாமையாலே "யதோநந்தநசோநாதி தவக்ஷேமதி விக்ஷயாச |

ஸாரஸ்ரீத்தைப்பற்றவரும்சோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் (ஸம்வஸதே கம் கயுராதிகளுக்கிதி) இந்த சோகநிவ்ருத்தி ப்ரபாய விசேஷாநுஷ்டாநக்ருதையென்று கருத்து. ஸாபராதஸக பாபநிவ்ருத்தி ஸமர்த்த உபாயாநுஷ்டாந மில்லாத அதிகாரிவிஷயத்தில் உத்தரக்ருத்யத்தைப்பற்றவரும்சோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் (இப்படிஇதி) இது ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸஹக்ருத சோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி க்ருதக்ருத்யனுக்கு ஸாமாந்யசோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (க்ருதேதி) இதுவும் அநுஷ்டாந க்ருதையான உத்தரகாலீந சோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. ப்ரபந்நனுக்கு உபாயத்தைப் பற்ற உத்தரகாலீந ப்ராதயநிவ்ருத்திஸம்பந்திதசோக நிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (கர்மயோகம்முதலானேதி) இதுவும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸஹக்ருத சோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி மோக்ஷத்

௨௦|| ஶ்ருத்யாதிஷு பரீவாதாஜ்ஞாநஜ்ஞபரிகீர்த்தநாதிக்ருத்யாதிகளிற்படியே ஸாத்யஸாதநாம்ஶங்களாயிருப்பன சிலஶாஸ்த்ரங்களாலே இப்ப்ரபத்திரூபமான ஸாதநம் நஶித்து ஸங்கிடையாதொழியில் செய்வதென்னென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இச்ஶரீராநந்தரம் மோக்ஷம்பெறவேணுமென்று காலங்குறிக்கையாலே ஜந்மாந்தராதி ஹேதுக்களான ப்ராரப்தகர்மவிஶேஷங்களாலே நமக்கு ஜந்மாந்தரங்கள் வரில்செய்வதென்னென்று ஶோகிக்கவேண்டா. அநந்யப்ரயோஜநனாய் ப்ரபந்நனானவனுக்கு ப்ராரப்தஸுகங்களான ஸுக்ருதாம்ஶங்கழிகையாலே கேவலஶாஸ்த்ராநுஸாராதிகளானவ உபாயங்களாலே ஶரீரபாதத்துக்கு விளம்பம்வருகிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶோகஹேதுக்களுங்கழியும்படி யெனக்கநந்ய ஸவிஷயஸங்கல்பத்தை நீயினி ஶோகிக்கையாவது முன்பு நிர்விஷய ஸங்கல்பத்தை நின்றநிலையில் ஶோகியாதாப்போலே அதிவ்யக்தகார்யமாய் இவ்வுபாயவிஶேஷ வைலக்ஷண்யத்துக்கும் ரக்ஷணபர மேறிட்டுக்கொள்ளுகிறவி

ஸா-தீ|| தைப்பற்ற ஜ்ஞாநாயீநஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் (இச்ஶரீராநந்தரமிதி) இதுவும் அநுஷ்டாநோத்தரகாலஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி ஸாத்யத்தைப்பற்ற விளம்பஶங்காகார்ய ஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனேதி) இதுவும் அநுஷ்டாநவிஶேஷாயீந ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இப்படி அநேகவிதா ஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்திபரம் 'மாஶுச:' என்கிற வாக்யமென்று சொன்னதுகூடுமோ? இந்த ஶோகநிவ்ருத்திகளெல்லாமுபாய விஶேஷபரிஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே ஸாத்யங்களாகையாலே வ்யாப்யாநுவாததயா 'மாஶுச:' என்கிறது வ்யாப்யமாக ப்ரஸம்மியாதோ? கிஞ்சாயிகாரிவிஶேஷணதயா ஶோகமே ஸாத்யமாயிருக்க ஶோகநிஷேதந்தான் கூடுமோவென்ற த்ர்யவிஶ்வாஸவிஷயீபவநாதிப்ரயோஜநமென்று வ்யதிரேகப்ரஸங்கோபவாதியானின்றுகொண்டு ஶோகநிஷேதாவஶ்யகத்வத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இதி) அநுஷ்டாநபூர்வதஶையில் ஶோகமயிகாரிவிஶேஷணமா

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநகேவலயாதிரேகவைகல்ப்யஜ்ஞாநநிஷ்டகஶ்லோகோநந்தராவீ ஶோகஜந்யம். ஸம்வாஸதி ப்ரயோகோக்ஷேபஶோகக்ஷே கஸ்ய விதவ்யநுவ்ருத்திஸாபேக்ஷோபாயதத்வஶீக்ருதஸ்வாமியுபாயதந்நிஷ்டாநாம் அநநுஶோசநத்வாத். (இப்படிஸர்வப்ரகாரேத்யாதிநா) நிர்வஹம் ஸாத்யஸ்ய 'மாஶுச' இதி த்யாஜ்யஸ்ய ஸாதகதயாதி ஶோகஸ்ய ஶிவயஜ்ஞாத். (இப்படிஸ்வரூபேத்யாதி) ஜயதா ப்ரபத்திம் ப்ரதிவதேநிக்ஷேபஸ்ய நாம ஸஹயோகவ்யாதிதநாம் ஸஹ

தம்||ஶோபாயஸம்ருத்தமென்று ஸ்வபாவத்துக்கும் என்பக்கலிலே ஸ்வ ஸம்பந்தம் பண்ணி க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற உன்னிலேக்குந்தகுதி யன்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி பூர்வஶ்லோகத்தில் ஸாரதமமான "ஶரணம்" என்கிற பூர்வவாக்யத்தில் தாத்பர்யத்தைத்தங்கள் பூர்வ ஸம்ஹிதையிலே ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶிப்பர்கள். இச்ஶ்லோ கத்தில் பதங்களிலடைவே, அதிகாரவிஶேஷம், அகிஞ்சந்யபூர்வக ரம், ஈஷத்ப்ரதிகூலாநுகூல்யமெனப்பெருக்கும்; அபேக்ஷ்ய வ்யூத்பத்திகளி

ஸா-டீ||னும் பின்பு ஶோகமத்ரம் தாநளிதாவஸயமாகையாலே த ஙிஷெயங்கூடுமென்றுகருத்து. இப்படியபேக்ஷ காரமாக 'ஶரணம்' என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தஞ்சொன்னது கூடுமோ, அத்யாவஶ் ஸ்ரீமாதாக்ஷு ஸ்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக் கு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேஶ காலத்திலே பௌர்வாபர்யங்களை உபதேஶியாமையாலே அஸாத்யாநாயிகஸம்ஶயங்களை ப்ரஸமிப்பியாதோ, கின ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேஶகாலத்திலே ஸர்வ ஸ்தாவஶ் யம்தம 'ஶரணம்' என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தோபதேஶமே காணுமையாலே இது ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமாகையாலே இதினர்த் தீவாரமும் ஸாமத்யமன்றோவென்ற இதுவே பரமரஹஸ்யமென்றரு ளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஐதி) ஶிஷ்யர்களுக்கும் பூர்வஸம்ஹிதையிலே உ பதேஶிக்கையாலே இதுவே ரஹஸ்யதமார்த்தமென்று கருத்து. இனி பூர்வஶ்லோகத்தில் ஶப்தஸ்வபாவத்தாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் பதங் களிலே ஸித்தங்களானவர்த்தங்களை வாக்யார்த்தங்களாக ஸங்க்ரஹார்த்த மாக ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்திலிதி) (அதிகா ரேதி) அநந்யாபேக்ஷத்தில் "ஸர்வயோகாந் பரித்யஜ்ய" என்கிற விடத்தில் ஸித்தமானவாகிஞ்சந்யாதிகாரமென்றபடி. ஆகிஞ்சந் ய பூர்வகாரவியபேக்ஷத்தில் காருண்யாதீநமென்றபடி. (ஈஷத் ரேதி) 'அநந்யஸாதோ யத்நேந'மென் றவர்த்தமென்றபடி. (அஶ க்யேதி) அஶக்யார்த்தஸ்வஜநமென்றபடி. (ஈஷத்ரேதி) தஸ்ய த்யா

ஸா-கா||ஶு ஸமித்தியாலாபாநாலஸாநார்த்தம்பரார்த்தாநுஸம் கஶ்யஷ. (இச்ஶ்லோகத்திலிதாதிநா) அதிகாரவிஶேஷித்வாரஸ் ஸணையுடைமைஐத்தெந "அநந்யஸ்தாயிகாரஸ்ய ஶாகிஞ்சந்ய பார வஶ்யா | அநந்யஸாதோயத்நார்ணாஶக்யாரம்ஸவாரணஂ|| தஸ்ய த்யா ஶரண்யஶநம் ஸ்ர ஸ்வாஸந்யாயஸம்பதம்" இத்யுக்தஸர்வயத்நபரி த்யாகஶப்தார்த்தோக்தா: (ஸணையுடைமை) ஞானஶக்த்யாதியாதனா வெ ஸ்வகார்யகரணஸமர்த்த:. (ஶப்தஶக்தியாலுமர்த்தஸ்வபாவத்தாலு மிதி) அநந்யாபேக்ஷ அதிகாரஸ்வரூபம். த்யாகவியபேக்ஷ பெற

ஶ்லோ|| த்வம்; ப்ரபத்த்யாதி நிவேசமெவ்யக்யமும், உபாயவிசேஷத்தின் சுணை யுடைமை, அதிகாரிக்கு ஶரண்யவிசேஷம, ஶரண்யனுடைய ஸௌ லப்ய ஸௌசீல்யாதி குணவத்தையும், ஹிதபரத்வத்தையும், ப்ரபத்யேன ப்ரபதனமை, நிரபேக்ஷ ஸ்வவிஷய நிக்ரஹ கதியையும், ஸர்வபாப ப்ரதீக்ஷமும், உபாயாந்தர ஸாத்யமான நிர பேக்ஷமும், பரிகராந்தர நிரபேக்ஷ ப்ரஸாதநமும், ஸ்வஸௌலப்ய ஶரண்யமும், ஶரண்யாந்தர பரிஹார ஸாதநமும், ஶரண்யவைசி ஷ்ட்யம், உபாயாந்தரஸ்தான நிவேசமும், ஸர்வஸ்வீகாரமும், ஸாத்ய ஸாதந ஸாமாந்யோபாய விசேஷம், அதின் பரிகரங்கள், ஸ்வாதி காரமும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமும், ஸாகாரமும், அவிளம்பிதபலப்ர

ஸா-டீ|| ப்ரபத்யஸாதநமென்றபடி, (உபாயேதி) (சுணை)க்திஶயம். ப்ர ஹ்மாஸ்த்ரந்யாயஸம்வாதமென்றபடி. ஸதாவஸ்யம் ஆரு கஸ்ம் ஸ்வயம்பரித்யாகஶப்தார்த்தமென்றபடி. இனி அதிகாரிக்கித்யா ரஹ்யஹிதபரோவசிகத்வந்தத்தயம் ஶப்தத்தி ஶப்தார்த்தமெ ன்றபடி. இனி ப்ரபத்யேன இத்யாதி ஶரண்யவைசிஷ்ட்யதத்தக ஶேஷத்தில் ஶப்தார்த்தஸ்வபாவ ஸித்தார்த்தங்களென்றபடி. நிர பேக்ஷதி ஸ்வப்ரயோஜந நிவாரணஞ்சொல்லிற்று. ஸர்வஜ்ஞோக்தி ப்ரபத்திஸர்வஜ்ஞத்வஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரேதி கைங்கர்ய வாசேயநயஞ்சொல்லிற்று. பரிகராந்தரேதி, ஸத்தரேவ ஸம்பந்தஞ்சொல்லிற்று. ஸர்வதோமுகதி, ஸர்வஸாஜாத்யவிஷ யத்தை சொல்லிற்று. இனி ஸகலஶப்தார்த்தத்தில் ஸ்வஸித்தார்த்தம் ரெண்டு ஶரணோக்தி ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரஸ்தான நி வேசமும் ஸர்வஸ்வீகாரமும் ரெண்டும் ஶரணஶப்தார்த்தமென்றபடி

ஸா-கா|| வைலக்ஷண்யம் ஶப்தம். இதரே க்ருத்யார்த்தாः. அதிகாரிக்கு இத்யா தி நா ஶப்தீவிஶேஷ்யார்த்தா விவக்ஷிதாः. ஏதஸ்மின் ப்ரஹ்மஶப்தோ இதரே க்ருத்யார்த்தாः. வாத்ஸல்யாதிः ஸௌசீல்யாதீத்யாதிஶப்தார்த்தः. (ப்ரபத்யேன ப்ரபதனித்யாதிநா) "ப்ரபத்யவ்யப்ரபதனம் ப்ரப்ரயாநஞ் நிவாரண| ப்ரபத்தேஸ்ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸமீசீநாவாசேயநயः|| தத்ரம் தேஹாவஸம்பந்த ஸ்வஸ்வப்ராகாஶ்யத்தில் ஸ்வைஷ்ணவத்” த்யாக்தார்த்தகஶப்தா ர்த்தாஶ்ரிதாः ஸர்வ ப்ரபத்யப்ரபதனேக்யார்த்யாத்ப்ராப்தார்த்தः ஸர்வ ஜ்ஞாதம் ப்ரதீக்ஷமாக்யார்த்தாः. உபாயாந்தரஸ்தானேத்யாதிநா ஶரணம்ப்ரதத்யநயோரர்த்தா உக்தாः ஸத்ஷா ஸாஜாத்யாபாயவிசே ஷாதிஶப்தார்த்தः. உபாயாந்தரஸ்தான நிவேசமாதிரர்த்தः. பரிகரா ரூணிக்யாதவோ ஹம்ஶப்தே க்ருத்யார்த்தாः. ஶரணாமத க்ருதக்ருத்யம் த்யஸ்யதித்யர்த்தாः. தேத காமிக விரோதஸ்த்யஸ்யார்த்தஸ்வபா

ஶக்திகத்வம், ப்ராரப்த நிவர்த்தகத்வம், அதிகாரியினுடைய பாபநாஶ-கத்வம், ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வம், ரக்ஷகனுடைய பரிகரணீகத்வம், ஸர்வப்ரஸந்நத்வம், நிர்ஹேதுக ஸ்வாதந்த்ர்யம், உபாநிவாரகம், பராநபேக்ஷகம், அவஸரப்ரதீக்ஷகம், ஶரணாகதனுடைய க்ருதக்ருத்யத்வம், பரிக்ருஹீதோபாய தர்மங்களைப்பற்ற கர்தவ்யாந்தரத்தில் ப்ராப்தியில்லாமை, ஸமஸ்த து:க நிவ்ருத்தியும், ஐகாந்திகவிரோதி ஹேயத்வம், விரோதிவர்க்கவிஶிஷ்டம், அவற்றினுடைய ஸம்ஸ்பர்ஶஸம்ஸ்காரநிவர்த்தகத்வம், ப்ரபந்நார்ஹமான விரோதிநிவ்ருத்திகாலம், விரோதிநிவ்ருத்திஸ்வரூபம், ஶ்ரீகேஶவர்க்குப்ராப்த்யர்த்தமாகவஸ்துஸ்வரூபம் விஷ்ணுவும், பரிபூர்ண ஸமஸ்த நாஶமும், ஸர்வவிஷயைக்யமும், அபுநராவ்ருத்தி, முன்பு ஶோகஹேது ப்ராப்யமும், பின்பு ஶோகிக்கப் ப்ராப்தியில்லாமை, விஶேஷகாரமெல்லாம் நிஸ்ஸம்ஶயகம், ஶோகநிவ்ருத்தி, நிஶ்சயகம், ஹர்ஷவிஶேஷம், ஶரீரபாதகால ப்ரதீக்ஷகம், நிரபாய கைங்கர்யரஸிகம், என்றிவை ப்ரயாநமாய் மற்றுமிவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெல்லாம் ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும்

ஸா-நீ || ஸாநந்தஶேஷாதி ப்ராரப்த நிவர்த்தகத்வமித்யந்தம் ப்ரஜ்ஞயாஸ்வமர்த்தமென்றபடி. இனி அதிகாரியினுடைய இத்யாதிக்கு ஸ்வயம்ஶத்ருஹே பாஷார்த்தமென்றபடி. இனிரக்ஷகனுடைய இத்யாதிஅவஸரப்ரதீக்ஷகம் இத்யந்தமர்த்தஷட்கம் ஸங்க்ரஹார்த்தமென்றபடி. இனிஶரணாகதனுடைய இத்யாதி ஸமஸ்தபாப ப்ரயகமித்யந்தம் ஶ்லோகார்த்தமென்றபடி. ஐகாந்திகவிரோதீதி, பாதஶப்த ப்ரக்ருத்யர்த்தம் ஸம்யக்ஸ்திதி, பஹுவசநார்த்தம் விரோதிவர்க்க வெளி த்ருஜீதி, ஸர்வஶப்தார்த்தமென்றபடி. அவற்றினுடைய இத்யாதி விரோதிநிவ்ருத்திஸ்வரூபமித்யந்தம் மோக்ஷயிஷ்யாமி ஶப்தார்த்தமென்றபடி. இனி ஶ்ரீகேஶவ இத்யாதி அபுநராவ்ருத்தீத்யந்தமர்த்தம் த்யேயமுவி ஜீவபராஸ்த்ரேண்பென்றபடி. இனி முன்பு இத்யாதி நிரபாய கைங்கர்யரஸிகமித்யந்தமர்த்தா: ஶ்லோக ஜ த்யர்த்தங்களென்றபடி. ஆக அன்பத்திமூன்றர்த்தங்கள் கநா

ஸா-கா || பஶப்தஶ்ரமாப்ராம் ஸாக்ஷாத்தந்நிவர்த்ய ஸாரீஶோக்ஷயிஷ்யாமீத்யர்த்தா: பஹுவசோகஹேதவோ ஶாஸ்வத த்ரவ்யார்த்தா:. ஶோகநிவ்ருத்திஶ்ரமபூஜத்ரேஷ்ட்ர்யர்த்தா:. (இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெல்லாமிதி) ஶ்ரீஹநுமாபேக்ஷிதங்கவணிகபஹிஸாமர்த்யகாதிலையு ஜீவாபாயமகோ விஶஸ்ராதிநீத்யாதிர்த்ஸம். லவணபாதார்தாநாந்தர்யகார்த்த ப்ரதிவாதகதயாவாக்யாதிவாக்யத்யர்த்தாஹ. (ஸ்வஶக்தாவித்யாதிநா) பின்தொடர்ச்சியில்லாதபடி அவக்கறுத்து ப்ரஷ்

சம|| சநாஶிஷ்டங்கள். ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாம யாய், விஶ்லேஷணை நீக்கேயிருக்கிறவுன்னாலேயறியவுமநுஷ்டிக்கவுமரிதாய் ப³ஹுவிலம்ப³முமுண்டாயிருக்கிற உபாயாந்தரங்களில்லாதே ஸர்வஸமனாய், ஸர்வலோகஶரண்யனாய், ஶரண்யத்வோபயோகி ஸர்வாகாரவிஶிஷ்டனானவென்னை யொருவனையுமேயுபாயமாக அத்⁴யவஸித்துக்கொண்டு ஸாங்க³ஸகலமானவாத்மரக்ஷாப⁴ரஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணு - இப்படியநுஷ்டிதோபாயனாய், க்ருதக்ருத்யனாய், எனக்கடைக்கலமாய், ஸத்யஸ்வரூபனானவென்னை பராகாங்க்ஷிகனாய், ஸஹஸனாய், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யனாய், ஸ்வாதீனஸ்வதந்த்ரனான நானேயென் ஸங்கல்பமே துணையாகக்கொண்டு ப³ஹுப்ரகாரமாய், அநந்தமாய், து³ரத்யயமான ஸர்வவிரோதிவர்க்கத்தோடும் பின்தொடர்ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து ஒன்றோடொக்க வென்னுடைய ப்ராப்தீயங்களையெல்லாமநுப⁴விக்கையாலே தா³ஸ்யஹோமனுக்கி பரிபூர்ணாநந்த பரிவாஹரூபமான ஸர்வதே³ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித⁴கைங்கர்யத்தையுந்தந்துகப்பன் - நீயொன்றுக்கும் ஶோகிக்கவேண்டாவென்று சரமஶ்லோகத்தில் திரண்டபொருள்.

ஸா-நீ|| ஶிஷ்டங்களென்றுகருத்து. இனிசரமஶ்லோகம் ஏகவாக்யமோ? பி⁴ந்நவாக்யமோ? ஆத்³யே ஶாஸ்த்ரார்த²ஸ்ய நாநாவாக்யத்வவிரோத⁴:. த்³விதீயே ஏகம் ரஹஸ்யம் சரமஶ்லோகமென்கிற ஸம்ப்ரதா³யம் விரோதியாதோவென்றவாஶங்கை வாக்யத்³வயமாக யொழியாநின்றுகொண்டு சரமஶ்லோகத்திற்கு ஏகவாக்யத்வம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனாயித்யாதியால்) இப்படி சரமஶ்லோகார்த²ம் நாநாவிதோ⁴பதே³ஶமாக க்லுப்தமாகையாலே உபாதே³யமாகமாட்டுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இந்த சரமஶ்லோகார்த²

ஸா-க|| தா³நுப்ரயாவந்மப்ரஸ்யாத்³யஸம்பா³ஸாவிநாஶ்ய ஸர்வ நாஸ்தாஷம்வாக்யோபவிநாஶ்யத்வம். (தந்துகப்பன்) ப்ராப்ய தாஷ்ப்ராதித்வம். ஶேஷஸ்ய தஸ்ய ஜீவஸ்ய ஸ்வரூபாநுரூப கைங்கர்ய ப்ரதிபாதநாம் ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்திஸமயவதிஶ யமுகைங்கர்யம் விஶேஷதி ஸமவதஸ்ய வ்யாநஷயிஷதிஸாவ:. உக்தார்த²ஸ்யஸ்வாநுஷ்டாந யுக்த ஜ்ஞாநஶீராவாயெ ரூபவிஶிஷ்டஇதி ஸாம்ப்ரதாயிகவாக்யஜநசரமஶ்லோகார்த²ஸங்க்³ரஹ (ஏகவிதா⁴நா) (ஏகம்) ரஹஸ்யத்வம். ப்ரயோஜநதிவாக்ய:. (ஸர்வஜ்ஞம்) ஸர்வஸ்யப்ரகாஶிதம். யதந ஏகஶப்³தஸ்யஸம்க்³ருஹீத:. உபாய ஜ்ஞாநமேவ விஶேஷ: காயகாரணத்வாயசவிஶேஷ

௨௰|| ஸாங்கம் ஸர்வம் த்யக்த்வா ப்ரியா ஜுஷ்டம் ஸதாப்ரீதைஃ |
அவேதஶௌரேர் கோபாவதாரஸ்ய பதம் வத்ஸராக் உபேதஃ ||

குறிப்புடன் மேவுந்தருமங்களின்றியக்கோவலனார்
வெறித்துளவக்கழல் மெய்யரணென்றுவிரைந்தடைந்து

ஸா-டீ|| ஜாதம் ஸுதர்மாஸ்யஸம்வத் உபாய மதமென்கிறார் (ஸாங்கமிதி) (ஸாங்கம்) நாநாவிதயஜ்ஞாதிகர்மஸாத்யம். அதஏவ ஸர்வ்யமபூஜம் ப்ரியா ஜுஷ்டம் ஸதாப்ரீதைஃ ப்ராணாமவேதஃ அதஏவாவேதஶௌரேர் கோபாவதாரஸ்ய அயம் உபயா ஶாமஃ ஶரணாகதஃ உபேதஃ தத்ர ஸ்வாமிநௌ ஸுஷ்டித ஜத்யஸ்ய.

இப்படி ஶாஸ்த்ரம் என்று ஸர்வ்வகாரஶோகநிவ்ருத்தி சொன்னது கூடுமோ, அர்ஜுநனைக்குறித்து யாதவ ராத்தாஸநஸ்தமாய்க்கொண்டு உபதேஶிக்கிறவனமாயும் இந்தஶ்லோகம் ப்ரவர்த்திக்கையாலே ஶோகநிவ்ருத்தி பாரமார்த்திகையாகக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு சரமஶ்லோகார்த்தத்தை ஒருபாட்டாலே ஸாநுஸந்தாநமாகஸங்க்ரஹிக்கிறார் (குறிப்புடனிதி) (குறிப்பு) அபிஸந்தி குறிப்புடன் அபிஸந்தியோடேகூட (மேவும்) அநுஷ்டிக்கும தான. (தருமங்களின்றி) கர்மயோகஜ்ஞாநயோகபக்தியோகாதிஉபாயாந்தரங்களன்றிக்கே அகிஞ்சநனாயென்றபடி. இதற்கு விரைந்தடைந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். (அக்கோவலனார்) "ஸர்வக்ஞராய ஸாரதிநா"மென்று ஸாரதியாய ஸாரத்யாணாமத்வதீனனாய் வந்த கோபவேஷதாரனான ஶ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (வெறி) பரிமளவத்தான. (துளவ) திருத்துழாயையுடைய (கழல்) திருவடிகளை என்றபடி. (மெய்யரணெ

ஸா-கா|| பக்தநவஸ்த்ராகராக்ஷம் ஸங்க்ரஹீதஃ ப்ரியாஜுஷ்டஇதி ப்ரியணீயதாவயோக்தஸ்யஸர்வஸ்யாப்ய லக்ஷணம். அதநாதித்ய ஸ்யாமஸ்ய உக்தஃ அவேத ஶௌரேரிதி ராக்ஷஸமஸ்ய உக்தஃ. ஸ்ரீ பதகாரீநாம் ஸர்வாநுஸந்தாநயதரஶ்லோகாமஸ்மாத் ராமாயண ஸங்க்ரஹாதி (குறிப்புடனித்யாதி) (குறிப்புடன் மேவுந்தருமங்களின்றி) ஸர்வஸாதநநிஷேதயாஸ்வ நவாஜ்யஸர்வதர்மத்யாகம்.
(அக்கோவலனார்வெறித்துளவக்கழல்) 'ஸர்வஷாவேவாகாநாம்வி தாதாவாயஃ| ஶ்ருதஜநம் ஶரணம் ஶரண்யம் பாரதஷஷ்டே" இத்யாதிஷு ஸர்வஶரண்யதயா ப்ரஸித்தமாவாஸ்ய நிரதிஶய ஸௌந்தர்யம் அஸ்ரமாத்ரவாணள. (மெய்யரணென்றுவிரைந்தடைந்து)
"த்ரைகாலோஜ்ஜேரணாஸி நாநாஸம்ஜ்ஞாதேஷ்வபி | பரிணாமாதி ஸம்ஹதாம் தத்வம்" த்யக்தீர்த்ய ஸத்தேகாதவ ரக்ஷகா

௨௦|| பிறித்தவினைத்திரள் பின்றுடராவகையப்பெரியோர்
மதிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தான் மருளற்றனமே. (௫௧)

ஸா-நீ|| (அன்று) பாரதஸமயத்தில் உபாயமென்றும் உபேயமென்றும். (விரைந்து) விஶ்வஸித்து. (அடைந்து) ஶரணமாகப் பற்றி. (பிரித்த) விஸர்ஜிக்கப்பட்ட நஶிப்பிக்கப்பட்ட. (வினைத்திரள்) க்ருத்ஸ்நபாபமுமென்றபடி. (பின்துடராவகை) திரும்பவும் வாராதபடி. பண்ணின அதிஶேஷ: (அப்பெரியோர்) வேதாந்தங்களிலே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ப்ரஸித்தனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய. (மதிப்புடை) மதிப்புவைத்துக்கொள்கை ஆதரிக்கை என்றபடி. (உடை) உடைய (மன்) த்ருடமான (அருள்) க்ருபாவாசகத்தால் "மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச:" என்கிற ஶ்லோகத்தால் ஸர்வஸ்வீகாரஸம்பந்தஸர்வாபராதக்ஷமாபணஸாமர்த்யமுள்ள ஸாரஶ்லோகத்தாலே இதனாலே வஞ்சநாதிஸம்பந்தமன்று இந்த ஶ்லோகமென்று கருத்து. (மருளற்றனமே) மருள் அஜ்ஞானம் அற்றனம் இல்லாதவரானோம் அஜ்ஞானந்தீர்ந்து ததுபஶமித ஶோகந்தீர்ந்து நிஸ்ஸம்ஶயராய் நிர்பரராய் நிஶ்சிந்தராய் நின்றோமென்கை. இப்படி ஸாரஶ்லோகஸ்தமாக விவக்ஷணோபாயம் ஜ்ஞாதவ்யமென்று நிர்ணயமுண்டோ, ஸர்வஶாஸ்த்ரஸாரார்த்தமாகவும் அறியலாகாதோ, இது "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸர்வோபாயஸந்த்யாகமென்று சொன்னதுதான் கூடுமோ, வேதாந்தவ்யாக்யானம் பண்ணுகிற யுக்திகளுக்கு ஸங்கதமாகவேண்டாவோ

ஸா-கா|| விதிஸங்கோசாஶங்க்ய. (பிறித்து) பாபநாஶ (வினைத்திரள்பின்றுடராவகை) ப்ராப்தஸர்வபாபநாஶம் தத்வாஸநாஶம் தந்நிவ்ருத்தியும் ஸ்வாதந்த்ர்யம். (அப்பெரியோர்மதிப்புடைமன்னருள்வாசகத்தால்) "தம் தேவதாநாம் பரமஞ்ச தைவதம், பதிம்பதீநாம் பரமம் பரஸ்தாத், ப்ரஹ்மாதிகாஸ்த்ரயஶ்ச, ஏதஸ்யைவாநந்தஸ்ய பரம்பராணாம் பரமபராத்மா, பரமாத்மாவிஜ்ஞாதா வேதவேத்யோ வாஸுதேவ: ஸர்வமிதி ஸ ஸஹ்யம் ஸஹ்யமாயா ஸாமர்த்ய ஸ்வ ஸஹ்யஸங்கல்பநிஶ்சயாத்" இத்யாதிஷு ஸர்வேஶ்வரத்வ ப்ரதிபாதிதஸ்ய பகவத: "இதி ஹாவேதஸம்வாதம் நத்வேய" இதி ஶ்ருதி ஸம்ரக்ஷணேச்சிநிர்ணயவதோ நாதஸ்ய ஸ்திரதயா க்ருபயோதார்க்ய ப்ரவணை ஸாரஶ்லோகேந (மருளற்றனமே) நிஸ்ஸம்ஶயா: ஸ்ம இதி ஶ்லோகஸாரதாத்பர்யம். ஶ்லோகஸாரஶ்லோகஸ்ய ஸர்வோபாயஸ்தாநே ப்ரபத்திவிதிபரத்வம் ஸர்வதா ஸம்ஶயம் தத்வப்ராப்திபரத்வம் ப்ரஶம்ஸாஞ்ச ஸர்வஶேஷம் ஸாரஶ்லோகஸ்ய ஸர்வவேதார்த்தஸாரம்

உ௭ || வ்யாஸாந்ரயவயோயிகளஸ்தஹநிஹாஹந்ருஷ்யம்ஹரோராத்தம
ஶ்லோகம்கேவந ஶோகவேசவசவீவிஶ்வாஸிதாஶம் விசேஷ |
யஷ்டாசர்த்திஷ சர்த்திவளயவிஸிவா யொவாநவ ஜிஷ ஜீ

ஸா.நீ || அஸஜதுமாகில் சீதாஞரஸ்யாருடைய பரசஶ்லோகவ்யாவ்யாநமும் உபாதேயமாகவுஸம்ஶியாதோ, கிஞ்ச "நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி" இத்யாதிநா ஹஸ்திவ்யதிரிக்தோபாயநிஷேயாக வேதவிரஜமானவிந்தபரசஶ்லோகாஶயமுமபாதேயந்தாரும்மோ இத்யாதிஶங்கையை பரிஹரியாநின்று கொண்டு பரச ஶ்லோகாஶய வெவக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வ்யாவேதி) வ்யாஸாத்ராயம் சஹாஹாரதம் ஸவஸ பயோயிம் தஸ்ய பயோயம் களஸ்தஹநிஹம் வொராவதாநீநாம் பயோயள ஸகஹா வேவி யதா களஸ்தஹஸெஸ்ய ஹமவதாவாதேயஸ்வா ஹருஷ்யஸ்வஞ தயா பரசஶ்லோகோவி ஹரவதோதாஸத்யஞஹருஷ்யம் கத்யஞாஹிதம் உத்தசம் "த்ரிம் வே யசாசஞாஹ த்ரி ராத்தசா"திதிவஸ பரசம் மீதாஞெஶ தஜதி யாவஸ. தா "வெதேஷ வளராஷம் ஸர்த்தம் பாராணை ஷாவ வெஷ்ணவம் | ஹாரதே ஹமவஸமீதா யசஶாஷ்வ சாநவர" இதி ஸவசாம்ஶீக்ருதவுசஸ்ஹாவ மீதாஶாஸ்ஸாரதயா ஸவேபாஸ க்ருஷ்டம் ஶ்லோகதிவாஶயும். (கேவந) சஸ்தாபாயசாம் பராம்கஶ நாயசாநிஸ்ரீஹாஷ்யகார வ ஹ்ருதயம். ஶோகவேசவசவீவிஶ்வாஸிதம் அஶயம் யஸ்ய தம் தயாஹுதம், விசேஷம் ஶோகேஹி பாசராகவி ஶர ணாமதம்ஸ்யக்ரக்ஷதி வேதேஷு "சர்த்தக்ஷாவெவம் ஶரணசஹவ வதேச், தஸ்ராஞ்யாஸசேஷாஞெபஸாசதிரிக்தசாஹம், தஸ்தாசவி வ ஶம் வ வஞம் நவ தி வ யஜ்ஞ"த்யாசள வ வத்தசேரக்ஷஸாய நஸ்வாஸ்யாநேந ஶோகவேசவசவீஹ்யம்விஶ்வாஸிதாயம் பரசஶ்லோகாஶயும். யதா ஶோகவஶேந ஶோகஸ்தஜதி வ்யக்தத்ரா ஸ்ருதிரா வ்யதே. ஶாதிஸ்ருதிஹ்யம் விஶ்வாஸிதாஶயும்விசாரிதஸ்யஶயும். கதேந ந ஶாதிவிஹிதஸ்வாக விஶக்ஷணோபாயஸ்ய "நாநுஶோ பயு" இதி நிஷேயஸ்ய ஹஸ்திவ்யதிரிக்தோபாயநிஷேயபரஸ்வாக ஶாதிவிரோ யாஹாவேநா.த்யஞாசரணீயஸ்வ சஸ்யாஶயஸ்ய த்யக்தம் கேவநேதி ஸாசநேத்யாக்த்யா தாடஸ்த்யம் ஸபூவ்யதே. (யஷ்டாம்) பராம்கஶாநீ

ஸா-கா|| யதி (வ்யாஸாந்ரயேத்யாதிநா) ஸ்ரீசஹாஹாரதஸாராம்யோ ஹமவஸமீதா தஸ்ராவி பரசஶ்லோகம் கத்யஞம் ஸாரஇதி ஸசேஷ சய நாசர்த்திதஸ்யஸ்த ஸாரஹர்தேதஸ்ய உபேஶுஶ்ரவ வொராவதவ ஹ்ருதிஹ்யாவி ஹமவஸ்வஸீகாயஸ்வஹேதோஶ்ரேஷ்ட்யாத்தகளஸ்தஹ தாஶ்யஸ்வத்திஹாவம். (ஶோகவேதேத்யாதி) "யயெஜ்ஞஸிதயாகாஷி" திஶகிக்ரீத்யா"ஸவஶமஹ்யதசம்ஹயே" இதிவேதிக, ரீத்யாவபரச

ஓம் || தேவஶ்ரேஷ்டாய நமஶ்ச ஸத்யஸ்ய ஶேஷஶாயிநே ஶ்ரீரங்கநாதாய நம: ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
சரமஶ்லோகாதிகார ஏகோநத்ரிம்ஶ:.

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய * வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பதவாக்யயோஜநாபாகஸ்த்ருதீய:.

ஸா-நீ || நாதோக்திரேவ ஸாத்யம் தஸ்ய விஶ்வாஸீயத்வாய ஸாக்ஷ்யபாந பத்திஹேதுத்வம் தோக்திரேவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தஸ்ய பாத்ரபாவகதோ வீர்யம் ப்ரபத்தே: ஸோபாந பக்திவத் ப்ராப்திகாரணம். (உக்திஷு) ச ஸூக்திஷு "புகலொன்றில்லாவடியேன் - உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" "நமஸ்தே ந்யஸ்தோஸ்மி" த்யாதி ஸூக்திஷு சரமஶ்லோகப்ரபந்நஸூக்தாம். [illegible] ஶேஷா: தே ஶம்பாய நம: ப்ராப்யஶிஷ்ய: ஶரணம் "ஶரணமிதிகாமதே தேவாஶா ஶோம்ஶ்ரவம் விதேவதாபஶரணம் ஶ்ரு" இத்யாதௌ ச விஶ்வ. [illegible] ஶ்ரேயஸ் தேதேத்ய ப்ரஹ்ம தயோ ப்ரஹ்மதே. (ஶ்ரீரங்கநாதம்) க்ஷேத்ர வாயு: ப்ராப்தாம் பக்ஷ்யாதி [illegible] த்யாநாஶ்ரணம் சரமஶ்லோகார்த்தவர்ணநம் [illegible] காஶாதய: ஸத்ஸ்வகாரஸ்வப்ரஹ்யார்த்த்ரஹணம் கேஷாம் [illegible] ஶரண்யதிஶாஸ ஜாதஜிதி ஶ்ரியார்த்தம் த்யவஶாஸ நித்யம் ஶ்ரீரங்கபராஸ்ரி நம: க்ஷேத்ரவாயோர்ஜீத ஶ்ரு திஸ்ருத்யநுக்ஷணாதி [illegible] நஸீதகண்டந ஸஜ்ஞாதாதிவேத ஸதோஷபரவஶ ஸதேதீணஶ்ரீம:

ஸா-கா || ஶ்லோகோயம் விஶ்வாஸித்வம் ஜத்யர்த்த:. (தேஷா ஜித்யாதி) விஶிவாயாம்ப்ரயாயாம் ஸோபாநபக்தியோ ஸதேஷாம் ஸாதேந ஸம்பரோஹணாயபவதி தயா சரமஶ்லோகார்த்தநிஷ்டாநாம் வாக்யா பததார்த்தா நாஷ்டே நஸதேஷாஜாக்திஸ்யாதித்யர்த்த:. ஸர்வஜ்ஞயே சரமஶ்லோகார்த்தநிஷ்டாநாம் இகடேஶ்வா ததோக்திஹிஸ்தா நாஷ்டாநே நவாநாஷ்டேயவிஶேஷாநவஶ்ய ஸ்வயமேவ தவேயவா நாதிஷ்டேஷ்டதே ஸதே ஹவஹயாஹித ஹமவக்கிங்காராஹவஜீத்யர்த்த:. ஶ்ரீரங்கநாத:

ஸா-டீ ॥ கண்டகாந்யபி நஶ்யந்தி யாவச்ச தே தே³வநாத²ஸூத்ராணி விஸ்ருஜ்ய த்³ருஷ்டய꞉. ப்ரக்ஷீணாஶேஷதோ³ஷாணாம் ஸர்வதோ³ஷாபஹத்யர்த²꞉. த்³வாத்ரிம்ஶோதி⁴காரஸ்ய வ்யாக்²யாநேஷு ஸாரஸங்க்³ரஹாஸ்தஸ்மிந்நேவ நிர்வாஹ்யாஸ்யுத꞉ ஸூத்ராணு ஸங்கோசஜ்ஞாதவ்ய இதி பா⁴வ꞉.

இதி ஶ்ரீமதா³த்ரேய க்ருஷ்ணார்ய தநூஜேந தச்சரணைகஶரணேந
பா³லஸரஸ்வத்யபரநாம்நா ஶ்ரீமத்³வேதா³ந்தராமாநுஜமஹாதே³ஶிக
கடாக்ஷலப்³த⁴வேதா³ந்தரஹஸ்யஜாதேந ஶ்ரீவாத்ஸ்யநாராயணேந
விரசிதாயாம் உத்தரஸாராஸ்வாதி³ந்யாம் த்³வாத்ரிம்ஶோதி⁴கார
ஸமாப்தஶ்ச க்³ரந்த²꞉ ॥

ஸா-ப்ர ॥ ஶிரஸ்கம்பவதோ³ பா⁴வஶ்சாயம். ஸதே³வ ஸம்ஸக்தி ய
ஸ்யா ஸர்வஶக்திதா ஜாநீயாத் ஸ்வேஷாம் ஸஞ்ஞாநம் ஸஙாநாஶ விக்ருத
த்³வந்த்³வக்ஷேத்ரஹஸ்தீ பா⁴வ꞉.

இதி ஶ்ரீராமானுஜகுலதிலகஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸ ஸம்ப்ரதா³யஸ்ய ஸுதேந
ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
த்³வாத்ரிம்ஶோதி⁴கார꞉ ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரம்

ஸா·ர-நீ || இப்படி ப்ரபத்த்யதிகாரத்திலே சரமச்லோகத்தில் ஸாரதமமான ‘ஶரணம்’ என்கிற சரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தைச் சரமதசையிலே ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ராஹ்மணனுக்கு அத்யாபநம் யாஜநாத்யேநா வாயமானபடியாலே ஸர்வதா ஶிஷ்யவிஷயத்தில் உபதேசம் ப்ராப்தமென்று சரமதசையிலே என்று விசேஷக்ரஹணங்கூடுமோ, “ஸம்வத்ஸரந்து ஶ்ராவயேத்” என்று விசேஷவிதியினாலே ரஹஸ்யார்த்தப்ரதிபத்திவிஷயா யாஜநாத்யேநா வாயநியமவிதாநமென்றில் “ஶாஸ்த்ரஶிஷ்யா விசார்ய ஶாஸ்த்ரேண யதேநவா” என்கிறது விரோதியாதோ, அது ஶக்திப்ரீவாஹ ப்ரவர்த்தநவிஷயமென்றில் “ஸர்வயா நிஷ்ப்ரஹாவயேத்” என்கிறது விரோதியாதோ, கின்று “ஸம்வத்ஸரம் யத்ந ஶ்ராவயேத்” என்கிற விதியினாலே ஒரு விஷயத்திலும் ஸர்வதா ப்ரவர்த்தநங்கூடாமையாலே சரமதசையிலேதான் உபதேசங்கூடுமோ, “பாத்ரஸ்தாத்ஜ்ஞாநஞ் ஸர்வா விஞ்ஞாஸம்ஸஹஸ்ரஜேத்” என்கையாலே கூடுமென்றில் அப்போது ஶிஷ்யஸாமாந்யவிஷயத்திலே உபதேசிக்கவேண்டுகையாலே ஶிஷ்யர்களுக்கென்று விசேஷோபாதாநங்கூடுமோ, ஈவிவ ஶிஷ்யர்களென்றது “ஸஜ்ஜநேநாந்த தோவிதா:” என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவானை என்றால் உபதேசம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, சரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை ஶிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னால் ததிதரரஹஸ்யார்த்தங்களை அஶிஷ்யர்களுக்குபதேசிக்கலாமென்று அர்த்தஸித்தம் வாராதோ, ததிதர ரஹஸ்யார்த்தங்களை ப்ரஶ்நாவஸாநநாதிகளாலும்* ஸம்ப்ரதிக்கலாமென்றும் ப்ரஸங்கியாதோ, ஆசார்யர்கள் உபதேசிப்பார்களென்று உபதேசாநந்யாஸ மாகையாலே அதிவிஸ்தரதேதஸம்ப்ரதாயமும் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, கின்று பெரியவாச்சான்பிள்ளைமுதலான ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாயஸ்த க்ரந்தங்களிருக்கையாலேயுமிந்த க்ரந்தம் ஸார்த்தமாம் வ்யர்த்தமன்றோ, ஈவிவ ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பர்களென்று லாசார்யனுக்கு ஸதாசார்யனவனுக்கு ததாசார்யனென்று கொள்ள

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்லோ || அபிஜிகமிஷுதார்த்யம் யாசிதவ்யம் த்ரயாணாம்
ஶ்ருதவிஹிதபரீக்ஷாஶோதிதே ஶ்ராவிதாதே |

ஸா-நீ || வேண்டுகையாலேஸமர்த்யாபாவத்திலேஉபதேஶமில்லாமையாலேயதோக்தப்ரகாரத்தையும் ப்ரஸம்ஶியாதோ, ஆசார்யர்களுபதேஶித்தால் "மாதாபித்ரு ஸஹஸ்ரேப்யோ வத்ஸலதரம் யச்சாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரம் ஸஹஸ்ரேப்யோ ப்ரகாஶகம் தேவதாயாஸ்ஸ்" என்று நிஷ்டானியும் ப்ரஸம்ஶியாதோ, இத்யாதி ஸந்தேஹங்களைக்கள் பிறக்க அனுகூலத்வம் ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியாஸாமத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யவிஷய க்ருத்யம் அதிகாரணம் ஸாம்ப்ரதாயிகாதேஶங்கள் முதலான வஸ்துக்களையும் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவராய் ப்ரமேயமாசார்யக்ருத்யாதிகாரத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யத்தை விஸ்தரேண உபபாதியாநின்று கொண்டு அதிகாரத்தை ஸங்க்ஷேபத்தாலே ஶ்லோகார்த்தத்தையும் த்ருஷ்டாந்தமாக ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுகொண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அபிஜிகமிஷுரித்) (த்ரயாணாம்) "அர்த்தபஞ்சகம் வக்தவ்யம் தத்வத்ரயம் ரஹஸ்யத்ரயம்" இதி த்ரயாணாம். (அர்த்யா) அநாதிஸித்தம். (அவ்யம்) ரஹஸ்யத்ரயம் ஸம்ப்ரதாயம். (யாசி) ப்ரார்த்தநம். (அபிஜிகமிஷோ:)அபிகந்துமிச்சோ: அநேந "ஸாத்ய ஸாதநஜ்ஞாந க்ருபா விஜ்ஞாநஸம்பந்நஸ்ய ப்ரஜக, அபிஜிகீஷயேவ ஸமஸ்தகல்யாண ஸமவாயிநே" த்யாதிகம் ஸூசயதே. (ஆயம்) ஆசார்யம். (ஶ்ருதவிஹிதபரீக்ஷாஶோதிதே) "ஸம்வத்ஸரம் ததர்த்தம் வா மாஸத்ரயமதாபி வா | பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" இத்யாதௌ ஶ்ருதா: விவிதா: ஸதிஶ பூர்வோக்தரூபேண ஸோதயேநாஸக்ஷணபூர்வகமாதிரூபேண விவிதா: பரீக்ஷா: தாபி: ஶோதிதே நிஷ்கல்மஷே. அநேந ஶ்ராவ அநர்ஹவிஷயத்வாஸ்ஸூசிதம் ஶோதிதே (ஶ்ராவி) ஸம்ஸ்க்ருதவாக்யார்த்தாதிஹி: ஶோதிதே (ஶ்ராவி)தவ்யம் ஸத்வார்த்ய ஸ்ரோதவ்யவாக்யார்த்தாதீத்யர்த்த: (வாதே) வக்தவ்ய ஶிஷ்யாதௌ

ஸா-கா || ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்யஸம்ப்ரதிக் நிரூபித்வபூர்வாதிகாரே ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶிப்பார்களித்யுக்தே ஆசார்யக்ருத்யம் ஸம்ப்ரதாயம் நிரூபயிதுகாம "ஸாத்ய ஸாதநஜ்ஞாந க்ருபா விஜ்ஞாநஸம்பந்நஸ்ய ப்ரஜ" இத்யாத்யுக்த ப்ரகாரேண ஸரீரவியோக ப்ரபத்தௌ ஸம்ப்ரதிக் ஶோதிதாய ஶிஷ்யாய ஸம்ப்ரதாய ப்ராப்தமர்த்தம் யாதார்த்யேந ப்ரகாஶயிதும் ஆஹ (அபிஜிகமிஷுரித்யாதிநா) "த்யாயேத்கேஶவமேநம்" இதி நிகமாந்த தேஶிகாசார்ய ஸ்ரீநாராயண: "தத்த்வம் ஸாரம் ஸமஜாநந்தி ப்ரமேயம் த்ரிவித ஜ்ஞேயம் அஹமேவ ஸத்யம் ஸத்யம் தஸ்ய ப்ரேமோத்ஸாரக்ஷமம் ப்ரதிபாதக ஜாயமாநஸ

உ௭ ‖ க நவமா ணகூமயாயா உஷாகதஷ் ஹாஉயகீ
வ ஜிமதிநிரவாயம் ஸம்வ ஊாயவ தீவம் ‖

ஸா-நீ ‖ க நற்கு தீவவாகெ . கவெநந ஸவஊாஸமிதாரஹஸ்ர
மெய ாவசெமொநகதக்கு ஸவெஷ்விமா ணாஜிவிஉமணெரண
நகதவ்ஊதி வஜகெ.(கநவமா ணகூமாயாம்)வக்ஷூணஸகெவா
ஞெஷாஜிசுமாபாம். யதா “மூ தாசுநக்து ஸஜ ஷ ஸமெகுவ வ
க து வுஹஜீ” என்றவாவைஷ்யிலே ஐதி கவெஜ் ஶ்ரீவாயெமுரஷியா
நாதூஷபாவஸ்யாம்வா. கநக்து நிஉவஸஜ்கு நிஜிக்ஷவத்தாம்
(ஶ்ரீஷிதஷஹம்) ஶ்ரீஷிக: நிஷிக: ஷஹ: யஷி கஉணி தசுயா
தயா வ த்ரிமெவநஉந காகூஷீதமியாநாக. கநக்து நிக்ஷிவ
மெதமம். அமெநநாஸாக்ஷ வாயிஉதெரண கெவமுகாரணஷ்வாக்த
ஷஉமெதுணாவஜிமெஜிதி வஜகெ.(நிரவாயம்) வ ஷிஊதீவஸ்
ஸாவாயஐதிவ திரெகஷ்வமெக.(ஸம்வஊாயவதீவம்)ஷி யஷெதி
உாரஷ் வநதாவஸவயக்ம்தஉிஷிஊதயா உவசெமவாரம்வயெண
ஸஉமத தஸஹித வாரஷாஸவிஷயக ஸஜீநஜ்ஞாநாஜ்ஷம்
வதீவம் கஜ்ஞாநாஷகாரநிவதக்கூாக்வ தீவகெவாக்த:(வ ஜிமதி)
உவஜிமெக. வதஉநிதெமெநாவிஷி ஸம்வ ஊாயாமதஷம் வ
ஜகெ. “தமெஷஸவிஉாநாவ ஸஜாயஸஉக் வமாதிஷ்தாயம
உாஜிதாய ‖ யெநாக்ஷரம் வாரஷம்வெகுஸத்ம் வெ ாவாவதாம் த
க்ஷதாவஹஷிகுர” இதிது வெ ாவாவ வ ஐ யாஜிதி ஶ்ரீஹாஷ்
காமெர விவரணாக தசுநஸாயமாஷ்ராக: கவெநந ஸமக்ஷ
காரெ உவசெக்ஷ ஹாவநிஜிதாஉமுகஷாமகா நிவதக்கிக. ஸக
வாது ஶ்ரவெஹாநக வஜகெ. வஜவம்ஸவக்ஸாவஊாஉரணம்
மெரவநீயக மெகஉ தஜயெந உாம வஐதி வாஉஷாக வர
உஹாமாஸஷாதிமெஷதயா ஶ்ரீஉரணம் மொவநீயகம் கம்தகா

ஸா-கா‖உதுக்கா’ஐதஷ ஷயாநஸாநம்வரஉவசும்மக உசு
க்ஷதாவாயக்விமெஷணம்.“நாவ தாயநாஷிஷாயநாஸம்வஹா
ராகெ ாஷிதாய நாவஷிஜ்ஞாத காமுஷிமுயஊாதவ்ர“ஸம்வக்ஸரம்
தசுஜம்வா உாஸது யஉயாவிவா ‖ வஜீக்ஷ விவியொவாமெய: க்வ
யா நிஸ துஹாவசெ”ஜிதாஜி மூ திஷ தவமத விவியவஜீகூாஷி
மெரயிகெ ஷிஷ்ஊதமக:. கநக்து நிஷ்உஷம் தீவஹாஐநம் வா
து ஜிதமக:.(கநவெதாஜி)ஷிஷஸ ரஐஸ்மொவிஜ்ஞஹணா ஸஉா
நாயிகரண ஸகமாமொரஞெஷாவஸா ஊதமக:. கநக்து நிஷ
ஷஷ தமூர ய தஜ க தவதிகாயாஜிதமக:.ஶ்ரீஷி கஷஹஜிதி
தியாவிமெஷணம் உவசெஷ ஷஷி ஹஜ வஜிமெ ஜிதமக:. யதா

௨௦||இப்படி "ஶாஸ்த்ரமர்யாதா" என்றும், "தத்த்வம் ஸர்வஸம்ப-ந்நோபாயம் வித்தம் ஶாஸ்த்ரம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பரோபாயத்தை ஸர்வஜ்ஞன் முதலாக ஸாத்யோபாய ஸம்ப்ரதாய ஸித்தங்களாய் ஸிம்ஹஸ்வந்நம்போலே விஜாதீயர்க்குப்ரஸங்கதெரியாதபடி ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸம்க்ஷேபேண சேர்த்துத்தாங்களுமநுஸந்தி

ஸா-நீ||ஸர்வஜ்ஞாத் ஆசார்யாத் உபதேஶாத் ஸம்ப்ரதாயஸித்தே. இப்படி ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஸர்வஜ்ஞ ஞாந விஷயத்தாலே அதஸ்ப்ருஷ்டோபதேஶிக்க வேணுமாகில் விஸ்தரேணவுபதேஶிக்கிறதோ, ஸம்க்ஷேபேணவுபதேஶிக்கிறதோ, ஆத்ய பக்ஷவிவரணயோக்யாதிகாரிகளுக்கு பேதாந்தஶ்ரவணாதிவம் ப்ரஸங்கிக்கும், அந்த்ய "ஆஷட்ஸம் ப்ரதேஶாவதேஶம் வேதஶாஸ்த்ரவிரோதிநா | யஸ்தர்க்கேணாநுஸந்தத்தே ஸ ஶாஸ்த்ரம் வேத நேதர:" என்கிற ஶாஸ்த்ரம் விரோதிக்கும், கிஞ்ச ஸம்ப்ரதாயாகதார்த்தங்களுபதேஶ்யங்களாகில் ஶ்ரோதாக்களுக்கு அத்யந்தபாஹ்யத்வ விஸ்தரணஶீலத்வாதி ஸம்ஶாவிதமாகையாலேயதடியாக ஸம்ப்ரதாயோச்சேதம் ப்ரஸங்கிக்கும், அவிவ ஸர்வஜ்ஞனுபதேஶிக்கவேணுமாகில் அர்த்தயஶோஜ்ஞாநம் யோஜநகங்கள "க்ரமயா நிஸ்ஸ்ருஷ்டோபதேஶ" என்கிறது விரோதியாதோ, இனி அர்த்தயஶோஜ்ஞாநம் ப்ரயோஜநமன்றாகில் "ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய நமந்தோபி ப்ரவர்த்ததே" என்கிற ந்யாயம் ப்ரஸங்கியாதோ, இத்யாதி ஶங்கைகளையும் பூர்வோக்தஶங்கைகளையும் விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதிநா அருங்கவருளிச்செய்வர்களித்யந்த) (ஶாஸ்த்ரமர்யாதேதி) "வித்யாவிரோதகஸ்ய ப்ராப்ரஸ்ய ஶ்ரவணஸ்ய பாஞ்சராத்ரஸ்ய ஶாஸ்த்ரமர்யாதா"என்று வசநா மர்யாதாஶாஸ்த்ர: ஶ்ரேஷ்டா ஶாஸ்த்ர:. (ஸாத்யோபாயேதி) ஸங்க்ரஹார்த்தங்கள் அஸாத்யோபாயார்த்தங்களென்றும் ஸர்வஜ்ஞோபதேஶங்களென்றென்றும் கருத்து. இப்படியாகிலிந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களிதரர்களுக்கு ப்ரஸித்தியாதேயிருக்கைகூடுமோவென்ற. (ஸிம்ஹ

ஸா-கா|| ஶோகேஷ்வஹ்யாக்ராநாம் ப்ரவ்ருத்திய: ஶ்ரீதிவிஷயஸூசகமேவ தநப்ரயோஜநகப்ரயோஜநா: ஸ்வாம்ஸிஷ்யாஜ்ஞேவமேநகே ப்ரயோஜந உபதிஶந்தி ஸாவ:. அந்யத் ஸ்வேஹமேஸ்வஹம்(ஸம்ப்ரதாயப்ரதீபம் ப்ரதீபவத் ததர்த்தவ்ய பஹாரமேஹ ததயா ஸம்ப்ரதாயபரம் பராமர்தஸ்யங்க ப்ரதிபாதக ரஹஸ்யத்ரயம் ப்ரதீபமேவ நிரூப்யதே (நிரூபயதீதி) ஸாவாமேய மஹிகாரோபஸ்ஸ்வகாரர்த்தஸ்தாயந விஷயப்ரமாணாநிவ்ருத்தயே. ஏவம் ஶ்லோகே ஸம்ப்ரஹீத ஶாஸ்த்ரார்த்தம் விஸ்தரேணாஹ. (இப்படி ஶாஸ்த்ரமர்யாதேத்யாதி) வித்யாவிரோதகஸ்யேத்யாதி: ஶாஸ்த்ரமர்யாதேத்யஸ்ய ப்ரவ்ருத்திவர்ணநம்

[illegible]

[illegible] (விஜாதீயருக்கு) [illegible] என்றபடி. விஜாதீயருக்குள் கையாலே [illegible] தெரியாதென்றபடி. ([illegible]) [illegible] நங்களிலே சேர்த்து என்றபடி. ([illegible]) [illegible] விநியோகம்பண்ணி என்றபடி. இதனாலே [illegible] சங்கையில்லையென்று கருத்து. [illegible]

[illegible]

ஐ௵ஜ்ஞி தஜ்ஞாய வரோவதாவிரேந நெயம்கவயெதம் விநிவொயயாதுர
மெ ॥ ஶ்ரு ஷாநிதாயாமுமாணாநிதாய வராவவாதுஷிரதாயநித்யம்|
விஶாஷயோமாய வாயாயமெவ க்ரியாவமெதய க்ஷிணெஹிதாய ॥
விவிக்தஶீலாய விபிஷியாய விவாதுஷீதாய வஹாஶ்ராதாய | விஜாந
மெதமெவ தயாஹிதக்ஷமாதுமாய நிக்ராத்ஹஸமாயநெஹிநாம் ॥ ஸ
மெதமமெணஹீநதமெநநெய மெதக்ஷாரம் ப்ரஹ்மவிஶாஷமாஹாம்|
நமெஶ்ரயஸாயொக்ஷ்யதி தாதுரமெகரதா யஜ்வ வக்தார மொத்ரஷா
நாக ॥ வ்யூஹீநிமாம் யத்யவி ரத்நவுணாம் ஷதுராஷெயம் கவிஷமவ
தாய | ஜிதேந்த்ரியாமெய தஷஸம்ஶயஜெ ஸமெவக வ்ரெயம் வரமம்
நமேரநத்ர ॥ கராஷமாமெத ஸயமஷாகிம்ஷி நெதக்ஷாரம் ப்ரஹ்மஶாதம்
கயாதுர | யதாவஷக்ஷம் வரமம் வஷித்ரம் விமெராகமத்ரஜமநாஷிமஜம்,
விதுரமெயவஸமம்காமம் மதவ்யம் ப்ரஹ்மவாதிநா | ஶ்ரவதுரவிஷ வொ
ராயாம் நமெவநாமிரிணெவமெவக, மஹெவராஶ்ரவஜ்ஞிதம்மநர கயமர
யாஷிகாஜவ | யமயக்தாநு வ்ரவாயஜெ ஸாயஹநாம் ஶிம்ஶமாஷி

ஸா- நீ॥ மநராய.(வரோவதாவிரேந) வரோவதாவ க்ருமெதவ.ந
நெயமிதரமய:. யாதுரமெவம்விஜதம் நெயம்தஷிவொரயம்ஶ்ரு ஷாநி
தாய ரஹஸ்ரமஶ்ருவணெ கவராநிதாய (மாணாநிதாய) மஶெதுமா
ஷிமாணாநிதாய (விஶாஷயோமாய) விஶாஷயக்த்யநிதாய; (வாயா
ய) உவஷிஷ்ட்ரு ஹணக்ஷமாய. (க்ரியாவமெத) சநுஷ்டாநவமெத. (க்ஷ
ணெ) க்ஷமாவமெத சநுஷ்டாநஜநித துர்வஸஹிஷ்ணெவ. (ஹிதாய)
மொரகஹிதாய. (விவிக்தஶீலாய) ஸகாமெஜ வாஸஷியாய. விபி: வி
யாநம் தஸஷியாய வஹுஶ்ரவணயக்தாய சதஸவ (விஜாநமெத)
க்ருதஜ்ஞாய ஹிதள க்ஷமாதுமள யஸ்யஸ: தமெஷ. யதா ஹிதமிதி
மெமெதுந வா: ஹிதம் விஜாநமெத ஜத்வநய:. (க்ஷமாதுமாய) க்ஷமாஸ
ஹிதஷமாய ஜதி யொஜநா. (நிக்ராத்ஹஸமாய) நிர்த்ரஷ நெஹி
ஷ ஶ்ரத்ஹஸமெவஷமெ ஸதகஸமெயாக்தம் ரஹஸ்யம் விஶாஷம்வரம்
ப்ரஹ்ம விஶாஷவரப்ரஹ்மவதிவாதுகமாஹா:. தாதுரமெ மாணஹீ
நெ யஜ்வ்ருலக்தாரம் மெஶ்ரயஸா நமெயாக்ஷ்யதி கத: சவாத்ரஷா
நாக. சரமெஜதி ஸம்வொயநம். மெஷம் ஸஷ்டம். வரம்ப்ரஹ்ம த
த்வகம். சம ராஜ்ஞிஶ்யவசநமாஹ (விதுரமெயவ ஸமம்காமதி) வா
த்ரஷாஹ ஜதி மெஷ:. (நகவிதி) ஸநாம் விதுராம் ஜரிணெ உஷஷ
மெர சவாமெத நவமெவக. (மஹெவராஶ்ரதி) (ஶிம்ஶம்) மெஷம். (ஸ

ஸா-கா ॥ யாசபுண்டரீகஜ்ஞாந ஜமகமிதிஹாவ: விஶாஷயோமாயநி
நெராஷயக்தியக்தாயெத்யசபு:. யக்தெராஷா: வ்யாக்யாவவதித
கத்ஷ திவாதாதுய:ஜரிணஶ்ஶ்ரவிஷதாசபு:. கஜத்யாகா:க்ஷாயா

[illegible]

[illegible] „தொண்டற்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள் சொன்னேன், அந்தாதி மேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச்சிந்தாமற்கொள் மினீர்

[illegible] (தொண்டற்கு) [illegible] (அமுதுண்ண) [illegible] (சொன்மாலைகள்) [illegible] மாலைகள் [illegible] சொன்னேன் (அந்தாதி) [illegible] களை அறிவித்தேன். (சிந்தாமல்) [illegible] ங்களில் பெறையாமல் (தேர்ந்து) இதின் வைலவத்தை [illegible] (நீர்) நீங்கள் (கொள்மின்)

[illegible] (தொண்டற்கிதாதிநா) தொண்டற்கிதாதி [illegible]

ஏவ॥ தேர்ந்"தென்று ஶ்ரீஸாத்வதபகவத்கீதாவஸிஷ்ட காராலஸம்ஹிதா ஶா ண்டில்ய ஸ்ம்ருதி ஸாத்விகதந்த்ராதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஶரண்ய நுஷ்டிபண்ணும்படிக்கீடான ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதி குணங்களையுடையவராய், "அஹம் ஸர்வஸம்ஸாரி ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்தித: । தாநம் ஏஷ்ய ஜ்ஞாநஸ்வாத்யாயத்வ ஶுஜுத்வம்॥ அஹிம்ஸா ஸத்யமக்ரோதஸ்த்யாகஶ்ஶா

ஸா-ந்தி॥ பரிக்ருஹியுங்களென்றபடி. உபாத்தவசநங்களில் தோற்ருதவாத்தகுணங்களுமில்லாமல் அநர்த்த தோஷங்களுமுண்டாகில் விதாந பு ஸம்பியாதோவென்ற வந்தவசநங்கள் ஶரண்யநுஷ்டி பண்ணும்படிக்கீடான உக்தாநுக்தகுண தோஷஸாஹித்ய ராஹித்ய பரீக்ஷணபரங்களென்கிற அபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிருர் (ஶர ண்யனிதி) (அஹயதிருதி) அத்ர ஶ்ரீபகவத்கீதாஸு தைவீம் ஸம்பதமபிஜாதஸ்ய தேஹநஸ்தம் ஊர்வம் ஸயம் .அபிஸம் க்ரஹம். (ஸத்வஸம்ஶுத்தி:) ஸத்வஸ்ய அந்த:கரணஸ்ய ரஜஸ்தமோப்யா மஸம்ஸ்ப்ருஷ்டத்வம் (ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி:) ப்ரக்ருதிவிவிக்தாத்மஸ்வரூபவிவேகநிஷ்டா (தாநம்) ந்யாயார்ஜிதஸ்ய தநஸ்ய பாத்ரே ப்ரதிபாதநம் (தம:) மநஸோ விஷயப்ராவண்ய நிவ்ருத்திஸம்ஶீலநம். (யஜ்ஞ:) ஃபலாபிஸந்திரஹிதபகவதாராதநரூபயஜ்ஞாதிரநுஷ்டாநம் (ஸ்வாத்யாய:) ஸவிஶேஷிதஸ்ய பகவத: ததாராதநப்ரகாரஸ்ய ச ப்ரதிபாதக: க்ருத்ஸ்நோ வேத: ததப்யாஸநிஷ்டா. (தப:) க்ருச்ச்ர சாந்த்ராயண த்வாதஶ்யுபவாஸாதே: பகவத்ப்ரீணநகர்மயோக்யதா பாதநஸ்ய கரணம். (ஆர்ஜவம்) மநோவாக்காயவ்ருத்தீநாம் ஏகநிஷ்டா (அஹிம்ஸா) பரபீடாவர்ஜநம். (ஸத்யம்) யதாத்ருஷ்டார்த்தகோசர பூதஹிதவாக்யம். (அக்ரோத:) பரபீடாபலவிகாரரஹிதகத்வம்

ஸா-கா॥ பௌருஷ ரவிகாரம் அக்ருதபாபம் ஆர்த்த ஸம்பவஸ்த்ரைண ப்ரதிபாதகப்ரத்யய மாயாஸ்ஸகரவிதர்க்கம். ஸம்பந்தஸ்ய ரஸிக தோக்தரிதரப்யாப்ய க்ருதோ ஶதிஸ்வ:. அந்தாதிமேலிட்டுஜக்தாதிபை பந்தமாயாந்யேவதோவக் ஶோகாத்ர மாயாஸ்யெ க்ருதேப ஸர்வாதிமம் ஸ்ராந்ஸம்பந்தகுணாநு ப்ரதிபாதப்யாவஸ்யாப் ஸம்பதாநாவே வாயாஸக்தவாந் அதோயப்பயஸங்ஸ்ருஷ்டியாய ஏகதேஶஸ்ய ப்ரபத்த்ரமேநாஸம் ப ஸர்வஸ்வீகாரஸ்துதிக்யஸ்ய. ஸாத்விகம் த ராதிதிப்ரபந்நாதிராதிஶப்தாஸ்ய. ஶஸ்யாதி:, ஶ்ருதிக்யாதி த்யாதிஶப்தா த்யஸ்வ ஏவ ஸம்பத்தீதாயாம் தேவாஸுரவிபாகே நாவிவிஸ்தரேண வாத்ராவாத்ரவிவேகோபயுக்தகுணதோஷாஸ்து ஸம்பதேதவோ க்தாஜ்ஞாதா. (அஹயாஸ்த்வஸம்ஶுத்திரிதாதிநா) ஶ்ரீபாஷ்யநிஷ்டாநுஸ ரூபேண ஸம்பந்தஸ்ய தேவஸம்பதபிஜாதஸ்யஸர்வோஷ்டகுணாந்

௨௯ ॥ ஶிரோவேஷ்டநம் । ஆயாஸாதி தோஷ மௌர்யகம் சாமரம் ஹீரவாஸம் ॥ தேஜஃக்ஷரா ப்ரதிஸ்ரவ ஶ்ரோத்ரேஹாநாதிஶாநிதா । ஸைக்தி ஸர்வதஞ்சதேவீ ஶிஜாதவஸ்ஸாராத " என்றும், அவியோஸம்தஸ

ஸா-டீ ॥ (த்ராணம்) ஸஞ்சஹிதம் தந்நிகவிசேஷநம் (ஶாகீம்) ஜம்புத்வீபா ணாம் விஷயவ்யாவண்யஶீலநா. (ஶிரோவேஷ்டநம்) ஶிரோநஸ்யகரவாக்ஞி வேதநாகரணம். (ஆயா) ஸாதி தோஷ ஸம்பாவ ஸஹிஷ்ணுதா. (மௌர்யகம்) மௌர்யாவகம் விஷயேஷு நிஸ்ப்ருஹத்வம் த்ருஷ்யதே. (சாமரம்) சகாரிதா ஸாயுஜ்யஸம்ஶ்லேஷாத் த்ருஷ்யதே. (ஹீரம்) அகாயகாரணே வீணா. (ஹாரவம்) ஸ்ப்ருஹணீயவிஷயஸணிகாரவதஶுக்லம் (தேஜஃ) தேஜஸ்தேநாநஹிஸநீயகம். (க்ஷரா) பரநிந்தா வீபாநா ஸவேஷு பரோக்ஷ த்ருஷ்டிவிகாரரஹிதா. (ப்ரதி) ஶ்ரோத்ராஶ்ரவ வதி க்ருத்ய கதவ்யாவயாரணம் (ஶாஸம்) வாஹ்யாஶம்ஸாணா நாம் க்ருத்யேயாஸ்யா ஶாஸ்த்ரீயா. (ஶ்ரோத்ராஸ்) பரோக்ஷநிவேதா யம், பரோக்ஷ ஸஞ்சஹநப்ரத்திநிரோதயாரஹிதகதத்வம். (நாதிஶாநி தா) அஸ்யாநே ஶவேஸாத்ஶாநிதா ஸஹஹிதஹா. ஸதேஶம் ணம் தேவீம் ஸர்வதஶிஜாதவஸ் ஸைக்தி. தேவஸம்பாயிநீ தேவீ தே

ஸா-கா ॥ ஶ்ரீவத்ஸம் ஸர்வஸம்மாந்யாத்ருக்ஷம் ஸர்வஸம்யக்ஷம் (ஜ்ஞாந பேரமவ்யவஸ்திதி) ஸர்வவித்யாத்யஸ்மீ யநிஷ்ட (ஶாஸம்) ந்யாயாஜ்ஞ தயநஸ்யஸ்த்ராதே வ்யதிஷாத நம். ஶ்ரோநாநிர் ஹோஶ்ரீ. யஜ்ஞ,வஜ் ஶ்ராயஜ்ஞாதி நிராஸீகஃ "ஸவேஷ்வேதாயக வஶசாந்தீ" த்யுக்த காரணக்ருத வேஷ்ய வதேவ தாஸஸவஞ்சாராயநவ திவாதகஜ த்யந ஸமாதேநவிஶ்வேஷ்டா வேதா ஸ்யாஸ்ஸு ஸ்யா யம் (தவம்) க்ருத்ஸ் வாம் தா யணாதிநாகாயக்ருஶம் (க்ரஜ்ஞ) ஶ்ரோநாவா ஜ்ஞாயாநாதெகிரம்வ்யம் (ஸ ஹிம்ஸா) வரவீபாவஜ்ஞநம் ஸந்ததிதயயாஸ்யவாக்ய ஸத்யம் (ஶ்ரோத்ர யம்) வரவீபா ஸம்யக நாவிகாராராஹித்யம் (த்ராணம்) ஸஞ்சஹிதவிரோ தேஶ்யஹிகா ஶம்ஶீகர வாநுபாஸ்த்ர ஶம் (ஶாகீம்) வாஷேஶ்ரீயநிஷ் ஸம் (ஶிரோவேஷ்டநம்) ஶிரோநஸ்யகரவாக்யநாக்ஷம் (ஆயா) ஸ்வாஸ்ய நிர வேதஃபாதம் நிராவிக்ஷேபா (மௌர்யகம்) விஷயேஷு நிஸ்ப்ருஹ கம் (சாமரம்) ஸாயுஜ்யஸம்ஶ்லேஷா ஹதா (ஹீரம்) அகாயகாரணேவீ ணா (ஹாரவம்) ஸ்ப்ருஹணீயே ஸணிஹிதேவ்யவிக்ருதகம் (தேஜஃ) தேஜஸ்தேநாஹி ஸநீயகம் (க்ஷரா) பரேஶ வீபநேஷு விக்ருதகம் (ப்ரதிஸ்) ஶ்ரோத்ரவத்யவிக்ருதேஷ்வ கதவ்யதாயீ (ஶாஸம்) ஸ்ரோத விஷ்ணுவிஞ்ஞாதி (ஶ்ரோத்ராஸ்) பரோக்ஷம் ஸஞ்சஹநவ்யத்ய நிரோதயம். அஸ்யாநே ஶவேஷ்வாதி ஶாநிதா ஸஹஹித்யஶா திஶாநிதா ஸதேஶம் ணம் தேவீம் ஸர்வதஶிஜாதவஸ் ஸைக்தி தேவாஸம்பவதாஜ்ஞாநவதய

ததூ॥ மூர்யஞ்சைவ ஸமாஸ்ரயஞ்ச | விஷ்ணும் ஹித்வா பரோ தைவம்’ என்றுஞ்
சொல்லப்பட்ட தைவப்ரக்ருதிகளுக்கு “ஸர்வஸ்வம் தத்ரோபயம்வா ஶா
ஸத்ரு யஶோமவிவா | பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயைஸ் ஸ்வயாநிஷ்ட்யதோஷ
வதேச || யத் புண்யோபஸந்நாநாம் தேஶாந்தர நிவாஸிநாம் | உபேஷ்ய
வதேஶ: கர்த்தவ்யோ நாராயண பராத்மநா” இத்யாதிகளிற்சொன்ன
பரீக்ஷாதிமுகத்தாலே ஶுத்த்யமாக்கமாக “ஶ்ராத்தாந்த்ய ஸந்த
ஷ்ட ஸ்வேத வக்தவ்யம்” என்னலாடவகையிலே கஷ்டண்ய
மாக வெளியிட்டு, ஸம்ஹோதவேதி ஶாநஸ்ய கேஶவநாராயணதே

ரவு-நீ॥ வா:ஹூவதாஜ்ஞாநவதத்துபரீக்ஷா:தேஷா:ஸர்வஸ்வாமுஹூவ
தாஜ்ஞாநவ்ருத்திரேவ தாமஹிஜாதஸ்ய தாமஹிதவீக்ருத்ஜாதஸ்ய தாம
நிவர்த்தயிதும் ஜாதஸ்ய ஸக்திர்யம் இதி. (பரீக்ஷ்யேதி) ஸத்ய
பாஷாத்ய ஹரணாதிவிவிதோபாயை: நிஶ்சயேவ் ஸதி
ணீய தஸ்ய நிஷ்ஹாஸந கேவலக்ருபயா ரஹஸ்ய தரேத்தம்
வதேச. அத விஶேஷமாஹ (யத்புண்யேதி) தேஶாந்தர நிவாஸிநாம்
நாராயணே வைகாந்த்யம் ஹஜதாம் யத்புண்யோபஸந்நாநாம் திரபரீ
க்ஷாம்விநாபி உபேஷ்ய வதேஶ: கர்த்தவ்ய இத்யர்த்த:. (ஶ்ராத்தேதி)
ஹாவேக்ஷ:. ரஹஸ்யாஸ்ய ஶ்ரவணாதந்த்ரு ஶாஸ்தோ ஸந்தோஷ:
கஷ்டவ்ஷ: நிஷ்ஹாம். தஸ்த்ரைவ கர்த்தவ்யம் ஆஹவாந். யதா
ஆஸம்ஸாயாம் ஸ்ரீ ஶோத்தாஹிஷ்டதாந்த ஶாஸ்த்ரேண கஷ்டம்
ஷிஷித்யர்த்த:.(கஷ்டண்யமாக) மூன்றும்பேரில்லாதவிடத்திலே (வெளியி
ட்டு இதி) ஸதீஸந்யோவே தவ்வாவேஶாவதிஷ்டவ ஶரண
ஸரணிவ்ருத்தாதக ஸுவிஸ்தாரத்திலே வெளியிட்டென்றபடி.(ஸம்

ஸார கா॥ நபரீக்ஷா:தேஷாம்ஸர்வஸ்வஹூவதாஜ்ஞாநவ்ருத்தி:தாமஹிதவீ
க்ருத்ஜாதஸ்ய ஸக்த்யர்த்த:. பாராவேஷேஷ்யம்வியக்கஸ்ய “ஶீலம்
ஸம்ஸதாவேக்ஷயம் தத்காலே நாஹ்யஸ” த்யக்ஷ்கரவிஷம்பாஹா
வேஜ்ஞாநஸ்யாதித்வேத்தா (ஸர்வஸ்வதிதத்யாதி) உபதேஶாதாம
த்யோவ்வா வியக்கம் ஜ்ஞாதம் ஶக்திரத்யாஹ. (யத்புண்யேத்யாதிநா)
ஜ்ஞாநவ்திரிக்தவ யோஜநாஹிதேந த்யர்த்த: (ஶ்ராத்தாந்த்ரு
ஸந்தோஷ இதி)ஶ்ராத்தா ஶ்ரவணம் தஸ்மாதந்தரு ஸந்தோஷ ஸத்த்விரி
க்தஷஹிதாஷ பரஹிதஜ த்யர்த்த:. ஜ்ஞாநாஸ்யாவதேஶ வ்த்திரிக்த
திரயிதவ யோஜநேஹ்ய விரக்தஉதியாவத் (ஸம்ஹஜத்யாதி)யாதிக
க்வ ப்ராயேண யதார்த்தாநாம் ஸம்ஹ: க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஹாவ
ஹேதா விஷயாநாஹவஜோஹூதேஷாதவர்: ஸஹிஜநவித்யாவ்ருத்தா
நநுமாணோஹிதோநாத்திதீந:வோபாத்ஹகரம்வாக்யம்பாராஷ்யம்
யதா: பரவஸ்யாஹக உதாவிகார: வாராஷ்யம் ஸாயஞ்சேஹ கர

சுருதி ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாவ்யாஸஹித ஸ்ரீதே ஹஸ்யத்ரயஸாரெ

தேவ || அஜ்ஞாநஜ்ஞாநிஜாதஸ்யவாஸஹ்யஸாவஶேஷஸாரீம்" என்றும், விவரீதஸ்துஶாஸார:" என்றுஞ்சொல்லப்பட்ட வாஸாரவ க்ருதிக ளுக்குமறைத்து சீரியநமுடையார் சேமித்துவாழுமாப்போலே வஶி தாஸ்யராய் வதிப்பார்கள். இவர்கள் தேஹெஶ்ஜியாதிவ்யதிரிக்தனாய் நித்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மாவுண்டு. இச்வேதநாவேதநங்களிரண் டுமொழிய விவற்றுக்கதியந்தியாய் ஶேஷியாயிருப்பானொரு வரமா த்மாவுண்டு இப்வரமாத்மாவையொழிய விவ்வாத்மாவுக்குந்தானும் பிறரும் ரக்ஷகராகமாட்டாரென்று தத்வத்தையும், அநாதிகாலமந்தாதியாக ஸம

ஸா-நீ || ஹஜதயாதி) ஶம்ஸ: யாதிருகக்வ்யாவநாயயத்ராநுஷ்டாநம். (தேவ:)க்ருத்யாக்ருத்யவிவேககரொவிஷயாநுஸவதிதெத்தாஹஷ:. (அதிமாநஸ்)ஸ்வித்யாஹிஜநாநநுஷ்டாநஹிமாநாதிமாந:(கெயம:) வரவீஶாகர விதவிகாஶ:. (வாஸேஷ்யம்) ஸாயமநாதெமகரஸ் ஹாவக்வம். (அஜ்ஞாநம்) வாஸவாஸவஸ்விவேகதா. ஷதே ஷஹாவா ஸு ஸாரீம்ஸம்வதேஹிஜாதஸ்ய ஹவதி. ஆஸாரா: ஹஶவதாஜ்ஞாதிவ்ருத்தி ஶீலா:. யதா ஸாத்விகதந்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே ஐதஸ்ய தெவ க்ருதிகளுக்குமறைத்து ஐதத்ராணீய:. இப்படியாகில் ஸக வாத்மதாஸ்ஹமாகையாலே வஶிதமாகையால் பிறருக்குமறைக்கில் அரண்யவாதி தெகபோலேயாகையாலே அதாஷிகரமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (சீரியேதி) (சீரிய) ஶ்லாவ்யமான (சேமித்து) பிற ருக்குக்கூடாதே நிக்ஷேவித்து. (வஶிதாஸ்யராயிதி) "பொன்னுலகா ளீரோ புவனமுழுதாளீரோ"வென்கிறபடியே ஸ்வயம்வாஸாஷாஸ்யமா கவுவதேஶிக்கையாலே "வ யொஜநநாஹிஶ்ய" த்யாதிந்யாயவ்ய ஸம ஹமில்லையென்றபடி. இப்படியாகில் அஶ்வதரான வரமாஸ்திக ஶிஷ்யர்களுக்கு அநவதேஶம் வ ஸம்ஶியாதோவென்றவயிகாரிஹெ தெந விஸ்தரெண ஶவணாஸிகளுக்கு விஸ்தரெணாவதேஶிப் பர்களென்றும் ஸாஹஸ்ஹரஸிகளுக்கு ஸம்ஹஹெணாவதேஶிப்பர் களென்றும் வ்யவஸ்தையாலே விரோதமில்லையென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவர்களிதி) (அஜ்ஞாதியாகவிதி) ஶரணஜநநமாகவென்றபடி. ரக்ஷித்த ருளவேணுமென்று என்கிறதற்கு ஶரணமாகப்பற்றி என்கிறத்தோடே

ஸா-கா|| ஸ்ஹாவதித்யஸ்ய:.(அஜ்ஞாநம்) தக்வஹிதவாஸாஷாஸ்யாநாத விவேக:(சீரிய)ஶ்ரேஷ்டத்யஸ்ய:(சேமித்துவாழுமாப்போல) தஸ்ய ஹெயிஷ்டஸதெநிக்ஷேவாதிநாஸாஹவ்ஸக்ருக்வாதஸ்யவிநாஶேஉத்ய த்யாநஹவந்யாபெநேதஸ்ய:. உவதேஷ்டவ்யத்யக்தம்.தத்ரவதே ஶவ்யகார:ஆஐத்யாகாம்க்ஷாயாம்ஸ்ரீஶதெராதீநாம்ஸம்ஸ்க்ருதவியாணாம் ஆதிஶஹாஷாவாக்ய ஶ்ராகேநவதமாஹ. (இவர்களித்யாதிநா)

உச்ச்வஸித்துப் போந்தவடியேனுக்கு இனியொரு ஸம்ஸாரஸம்ஸ்பர்ஶம் வாராதபடி திருவடிகளைத்தந்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவிஶ்வாஸத்தாலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளை ஶரணமாகப்பற்றி ஆத்மாத்மீயங்களையும் அவற்றைப் பற்றவருஞ்சுமைகளையும் அங்கே ஸமர்ப்பிப்பதென்று ஹிதத்தையும், ஸதாசார்யன் காட்டிக்கொடுக்கக் கைக்கொண்டவெம்பெருமானினிநம்மை யொருபடிக்குங்கைவிடானென்கிற தேற்றத்தோடே யிங்கிருந்த காலம் ஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசிதமான நிரபராதாநுகூலவ்ருத்தியோடே நடப்பதென்று ஸ்வக்ருத்யத்தையும் ஸம்ப்ரதாயிகளுக்குச்சுருங்கவருளிச்செய்வர்கள்.

ப்ரத்யஸ்தா விலக்ஷணம் ப்ரக்ருதித ஸ்வாத்மாவஸ்தித்வா

ஸா-நீ || த்வயம். ஶரணமாகப்பற்றி ப்ராப்யமாகப்பற்றிஎன்றபடி. அ யத்தாலேரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திப்பாயிபண்ணித ஸமர்ப்பமாக ஸமர்ப்பிப்பது உத்த்வயம். ஸம்ப்ரதாயிகளுக்கிதி ப்ரவேஶம் வெளியிட்டு என்றது விஸ்தாரப்படியென்று கருத்து. (தேற்றத்தோடே) விஶ்வாஸத்தோடே என்றபடி. (ஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசிதி) வர்ணாஶ்ரமம் உபோத்காதக்ருத்யம். இப்படியுத்தரக்ருத்யத்தையுமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸாக்ஷாத்ப்ரபத்த்யநுஷ்டானத்தை ஆசார்யர்களுபதேஶிக்கவில்லையென்று ஶங்கிக்கையாலே ப்ரபத்த்யநுஷ்டானத்துக்கநுபதேஶ்யத்வம் ப்ரஸம்ஜியாதோவென்கிற ஶங்கையை உத்தரக்ருத்யத்தை என்றது உபலக்ஷணதயா ஸமுச்சயபரமென்று ப்ரஸித்துக்கொண்டு ப்ரத்யுஶிஷ்யாதிகளுக்கு உபதேஶித்தார்களென்கிறவர்த்தத்தை ஸ்வவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநரூபமான ப்ரஶ்னத்தாலே ஸம்ப்ரஹிக்கிறார் (ப்ரத்யகிதி) ப்ரக்ருதித: தத்வாத

ஸா-ஸா || இவர்களித்யஸ்ய அருளிச்செய்வர்களித்யநேநாந்வய:. (அந்தாதியாகேதி) ஶரீரவிநாஶகாலே தத்த்வஜ்ஞாநோபதேஶாதேரநாதரஶரீராந்தரே யஶாஸ்த்ரதயோக்யத்வாத். ஸ்வஸம்பந்தகமாத்ரேண ஜநநாத்யாதி ஶரீரபரிக்ரஹாநந்தரமேவ ஜந்மதஸ்ஸம்பந்த: “தத்ஜ்ஞாநப்ரதிஷ்டா ஸம்பந்தகம் ப்ரஶஸ்தமாச்சார்யா” இத்யாதிபிரவஜந்மத்வ இதி. த்ருதீயஸ்யாந்தநாம “ஶிஷ்யோபதேஶாதிபிரவஜந்மத்வ இதி. த்ருதீயம் பூர்வதநீ ஸாநிஷ்டாநாம ஸக்ருதாவர்த்திநஶ்ச யோஜநாதமஸ்ய ஜாதி ஸவஸ்தி ஜாயஸ்ஸ ஶ்ரியஸ்ய தத்த்வ த்ருதீயா ஸ்யாநம் தநாஸம ஜ்ஞாதா நஸ்ய தீயத்” இத்யாதிபி: நிருபணாரஶரீரஸம்பந்தஸ்ஸ தேஜஸ்த: ஸ்வத்வேஷம் ஸ்வஶரீரஸம்பந்தஸ்யோபஸ்திதஸாவ:. (ப்ரத்யஞ்சோ யஜ்ஞாதி) (ப்ரத்யக்) ஸ்வஜந்ய: ஜீவாத்மவிஶேஷ: (தத்வாத)

௨௫|| தத்த்வஜ்ஞாநப்ரவணம் ஹிததமம் தத்வேஷ்வவ்ருத்திக்ஷமம்|
இத்தம் தத்த்வஹிதே புமர்த்த இதி ச ஸம்யாவிஶக்தம் பதம்
ந்யாயேந ந்யாய்யபதஸ்ய ந்யஸ்த்ராஸ்த்ரநாம் தேஶிகா: ||

ஸா-நீ || இத்யுத்தரஶ்லோகம் வ்யாசஷ்டே ப்ரக்ருதி தத்வாத்ஜீவத்விலக்ஷண: ஸ்வாத்மகர்மஷாத் வஶ்யத்வாதிவிஶேஷ்யவிஶேஷ்யத: ப்ரத்யேகநாவ்ஹீஸ்வரா ஹ்யாம் விலக்ஷண: ப்ராப்த: அநந்யஸ்ய. தத்வம் ஜீவாத்மாம் ஈஸ்வரம் ப்ராப்தார்தா ரக்ஷகம் ப்ரஸித்: ஸ்வாமீ விலக்ஷண: ப்ரக்ருதிஜீவாஹ்யாம் விலக்ஷண: அநந்யஸ்ய. தத்வஜ்ஞாநப்ரவணம் ஹிததமம் ஹிதம் கர்மயோகாதி ஹிதத ரம் பக்தியோக: ஹிததமம் ப்ரபத்திரிதி பாவ:. தத்வேஷ்வவ்ருத்தி: தத்வேஷு ப்ரபத்தேஷு ஹிதார்த்தேஷு ஸம்ஸ்காராதேஷு அங்கம்ஶம் க்ஷமம் ஸமர்த்தம். இத்தமுக்தப்ரகாரேண தத்வஹிதபுருஷார்த்தேஷு பூர்வோக்தே ஷு யாவிஶக்தம் தத்வஹிதவிவேகஸஹ்யாதி புருஷார்த்தவிஶேஷ ஸ்வாத்மப்ராப்திஸாத்யம் ந்யஸ்தாஸ்த்ரநாம் ஸம்ஸாரகம் தேஶிகா: ந்யாயநாம் ஸ்ம ஸ்வாஸ்ரயம் ப்ரஸ்துதவ்யாநேந ஸ்வேஷாம் ப்ரபந்நாநாம் ஸ்வாஸ்ரய இத்யர்த்தம் ந்யாயநா இதி ந்யாய்ய தேஷாம் ப்ரபந்நாநாமிதி பாவ:. "ஸர்வம் ப்ரபத்தேர் ப்ராப்யமஹம்" இதி ந்யாயேந ந்யாய்யஸ்ய ஸ்வாஸ்ரய:. தத்வஹித புருஷார்த்தநாம் ஸம்ஸாரேண ப்ரபத்தேஶ்ச பூர்த் ஸமஸ்தார்த்தம் ஸ்வாஸ்ரயம் ப்ராப்தி இத்யர்த்தி பாவ:. ஶாஸ்த்ரஜீவநாதம் ஸர்வ ஸம்பிராதாயப்ரக்ரிய ப்ராப்தி: ப்ரக்ருதிஸ்வார்த்தி ஸத்யார்த்த. ஸதாசார்யாத் ந்யாயம் ஸ்வார்த்தஸ்ய ஸ்வீக்ருத்ய ஸாரஸங்க்ரஹீதிர்பா வ:. ஏவமேவ ஸம்ஸ்க்ருத ந்யாயம் ப்ராப்தத்ரிகம் (ந்யஸ்தாஸ்த்ரநாமிதி)

இப்படி தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தரூபார்த்தத்ரயமே உக்தமாகின்ற ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸம்நிபந்தநத்திலே ஸாரதமார்த்தத்ரயவ்யதிரேகேண ததந்யமாயி பஹுமார்த்தங்கள் ப்ரதிபாத்யங்களாக தோற்றுகையாலே யது ஸ்வாபேக்ஷிதமல்லாமையாலே ஸ்வீகரணீயமாக ப்ர ஸஜியாதோ, அதுவும் ஸ்வாபேக்ஷிதமென்றில் ஆறாயிரம் நிபந்தநத்துக்கும் முன்ரஹஸ்யாந்தரங்களிருக்கவிந்த நிபந்தநநிர்மாணந்தான் கூடுமோ, கிஞ்ச க்ருத்ஸ்நமுமாவாபேக்ஷிதமாகிலும் வி

ஸா-கா || தத்வாத்மஜீவாதிலக்ஷண இத்யர்த்த: (பதம்) பதநீயத்வம் ரக்ஷணீயம் ஹேயம் தத்த்வமித்யர்த்த:.(ந்யஸ்தாஸ்த்ரநாம்) ரக்ஷணீய தயாஸ்வாத்மநாமவாபேக்ஷிதமத்ராதித்யர்த்த:, ந ந்யூநாதிரேகேண ஸர்வ ப்ராமாண்யமிதி ஸர்வமுமவாபேக்ஷித்த்வேநாவதேஶ ஸமர்த்தித்தம் ஸமஸ்தபரத்த்வாத் ப்ரபந்தேந ரஹஸ்யத்ரயார்த்தமேவோபதேஶ்ய கிந்திதி ஸமஸ்தபாரம்பர்யமாநவிஶேஷ்ரா

௯௰ ‖ இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றினகீழும்மேலுமுள்ள பாசுரங் களெல்லாம் வேதாந்தாசார்யனுடைய ஸம்ப்ரதாயமான மடப்பள்ளிவார்த்தை யை ஆசார்யன் பக்கலிலே தாங்கேட்டருளினபடியே கிடாம்பியப்புள்

ஸா-நீ ‖ ஸ்வரசார்த்திநாந்த்ருஷ்டாந்தமும்ஸம்ஸாவித்தமன்றோவென்றவரு ளிச்செய்கிறார் (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றினவிதி) (பற்றின) ப்ரா ப்ரா ந ரூ வெ ண ஸ்ரயித்திருந்துள்ள. கீழுள்ள பாசுரங் களாவன ஸாதாவத்யஞ்ஜயானவிந்தநிவேஸநவாக்யஜாதங்கள். மேலு ள்ள பாசுரங்களாவன இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றின வென்கிற வாக்யத்துக்கு பிற்பட்ட பாட்டுக்குறியவென்கிற பாசுரம்முதலாக ஶி ஷ்யக்ருத்யாதிகாராதி வாக்யஜாதங்கள். இதுக்கு பிழையறபேசுவித்த பாசுரங்களென்கிறவிடத்திலேயந்வயம். (வேதாந்தேதி) தத்வத்துக்கு உபயநாயகனென்று ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகரான ப்ரஸித்தரான த்வ ண்டுதல் வேதாந்தஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகரான உதாரவ்ரதத்துக்கு தயாஸக்தாசார்யஸம்பந்தரானபடியாலே கிடாம்பியா ச்சான் வேதாந்தாசார்யரென்று ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவஜந ப்ரஸித்தரெ ன்றபடி. (மடப்பள்ளீதி) திருமேனிப்பரிவாலே ஸர்வஜ்ஞ திருமே னிக்கைங்கர்யமும் திருவாராதநாவஸாநத்து ஸாத்விகரோடு ப்ர ஸாதி ஸந்நிதாநஸ்தே வேதாந்தஜ்யோதி ஸர்வைணக்கைங்கர்யமும் "ஹிதாவஹம் நக்ஷணே" இத்யாதிவிதாநமாகவாஸகாதிப்ரஸக்தி ஆலயத்திலும் ஆவஹந்தியிலும் த்ரைகால்யவிஷயமாய்க்கொண்டு ந்யா யாஜிததரவ்யங்களாலே ஸ்வயம்தளிகைக்கிப்பண்ணி ஸாம்பாகம்பண்ணி வைத்து திருமேனிபோஷணக்கைங்கர்யமும் செய்தருளுகையாலே ப்ரஹ்மநாராயண நவாதிகைங்கர்ய ப்ரவர்த்தகராயவர் தத்காய காரகம்ப்ரஸ்ரந்த்ரயவைதாஸீகதயா மடப்பள்ளிக்கைங்கர்யபரரென் று கிடாம்பியாச்சானை ஸகலஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் திருநாமஞ்சாற்றி மு தலியாண்டானை ஸ்ரீபாஷ்யகாரபாதுகையென்றும், ஸாதிகாரநா யனை ப்ரஸாதாயனென்றும் வ்யவஹரிக்கிறப்போலே வ்யவஹரி ப்பர்கள். இதனாலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரக்ருபாபாத்ரவிஷயதயாஜாத ராவயனுடைய வைலக்ஷண்யமும் தத்ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ப்ராபல்யதநவமும் வ்யுத்பந்நமென்றபடி. மடப்பள்ளிவார்த்தையை ஜதிவாரம். மடப்பள் ளிவார்த்தையென்று ஆசார்யன்பக்கலிலே என்றுவாரமானாலும் மட ப்பள்ளிவார்த்தையை யென்றவநுஷங்கம்பண்ணி பழக்கிவைக்கவென்

ஸா-கா ‖ வஶீஸ்ய ஜத்ராஹ (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைஜத்ராதி நாம்ரஹஸ்யத்ரயாஸக்தயாவேதாந்தாநி வக்ஷ்யேணாநிவ ஹாஷ்ய காரவேதாந்தாசார்ய ஜதிக்ருதநாம்நாகிடாம்பியாச்சானித்ய

௨௦ || ளாரடியேனைக்கிளியைப்பழக்குவிக்குமாப்போலே பழக்குவிக்க அவர் திருவுள்ளத்திலிரக்கமடியாகப்பெருமாள் தெளியப்ப்ரகாஶிப்பித்து மறவாமற் காத்துப்பிழையறப்பேசுவித்தபாசுரங்கள்.

பாட்டுக்குரியபழையவர்மூவரைப்பண்டொருகால்

ஸா-நீ || று சுவயிப்பது. (கிளியைஐதி) இதனாலே ஶதகிருவந்த நவா க்யாநவ்ருத்தியும்ஸ்வாமியுடையவஹிதையென்று கருத்து. (அவர்திருவுள்ளத்திலிரக்கமிதி) (இரக்கம்) ஸ்நேஹம். (பெருமாளிதி) ஸ்ரீஹயக்ரீவனென்றபடி. இதனாலேவஸ்துவை ரஹஸ்யார்த நிபந்தநம் ஸ்வாதந்த்ர்யமல்லாமையாலே ஸ்வநிபந்தநத்ரயணமாதித ததுவென்றும் ஸமவக்ஷராக்ஷாவயுக்ஷாக்ஷவத்தியாலே விஸ்மரணாதிநாந்ய யாஹாவமாங்கை இல்லையென்றும் ரஹஸ்யார்தாந்யாஸாவகாஶம்கித மென்றும் கருத்து. இப்படி பெருமாள் பிழையற பேசுவித்த ரோதமன்று இந்த திவ்யப்ரபந்தம் ஸவயக்ஷாயஸாயரணேந்நாதயாதி ரவிணை காரயித்ருத்வாதமன்றிக்கே ஹயக்ரீவாவிணாவதரித்து ப்ரகாஶித்து காரிதமென்று சொன்னதுகூடுமோ? இப்படி யவதாரதஶையிலேலொகாநூஹ ஹாஸ்யம் ப்ரபந்தத்தைபண்ணிவைக் கக்கண்டதுண்டோ? கிஞ்ச இப்படிபண்ணிவைத்தாலும் ஆதிஹாஷாரூவமாகமுதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை பண்ணிவைக்கத்தான்கண்டதுண்டோவென்ன இதுக்குத்ருஷ்டாந்தமாக முதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை ப்ரதர்ஶியாநின்றுகொண்டு ஒருபாட்டருளிச்செய்கிறார் (பாட்டுக்குரியவிதி) (பாட்டுக்கு)திவ்யப்ரபந்தமாலைகளுக்கு. "தமிழ்ப்ரபந்தவிருந்தவ:" என்கிறபடியேவிலக்ஷணமாய் ஸிஹ்மவத்ஸம் ஸ்வதந்த்ரமென்றபடி.

ஸா-கா || வ்யாக்யாநம்ஸ்யாதநுஜானாதயாதஹ்ஸாநவிகாநாம்வாக்யநீதி தத்ராதேரேஹ்யாராதநுஜாவாயெஹ்: தத்ராதாரா: வஷ்நா ஹாவாய: ப்ரகாஶ ஸ்வதந்த்ரணாம் வாதிஹம்ஸாம்வாவஹாநாத வொவணிதி தோதாநுவெஹ்ப்ரகாஶீநாம் ஸ்வஹாஷாகவு ந ந்யாயேந ராதவொவந்த தத்தக ப்ரஸாதாதேவ வ ஸஞ ஸ்ரீரங்கநாதோ விஷ்ணு தம் யயாநஸ்யாத்யா க்ருத்வா ராதவொவயதித்யர்த:. ஸ்வர்ஷி தவி ஷயேநத்ஸம்க்ருவாஷஎ க்ருஷ்ணகஸ்யாம்விஷேஹஷ்யாம் ஸ்வவிஷய ப்ரபந்த நிர்மாணயோர்ஹ்ஷ க்ருதம் காவ்யாணவதிதத: க்ருதம் ப்ரபந்த த்ரயாத்மகம் ப்ர தீவ: ஸம்ஸாரிணா ரஜ்ஞாநம் விநிவ [illegible] ஹரந்யாஸவயதே ஜ்ஞாநவேலி ஜநயதீத்யர்த்தி வ்யாஜேந க்ரு வாயணாம் ப்ரயவேவேஸ்ரவ்யேவஹாஶ்வ ராவாயக்ருத்ய நஷ்டித திதயாவாய க்ருதஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகவரஹ. (பாட்டுக் குரியேத்யாதிநா) (பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரை) சுதிவிலக்ஷணதா

௨௦ || மாட்டுக்கருடருமாயன் மலிந்து வருந்துதலால்
நாட்டுக்கிருள்செக நான்மறையந்திநடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கே வெளிகாட்டுமிம்மெய்விளக்கே (௫௦)

ஸா-தீ|| (உரிய) யோக்யரான (பழையவர்) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:" என்கிறபடியே நித்யஸூரிப்ராயரான. (மூவரை) பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வாரென்கிற மூவரை. (பண்டொருகால்) முன்னொருக் காலத்திலே அர்த்தயாமத்தில் ஒரு காலவிஶேஷத்திலே என்றபடி. (மா ட்டுக்கு) மாடு தநம் விஹஸ்திஹஸ்தருன வேதநருக்கு. (அருடரு) க்ருபையைப் பண்ணுமவனான. (மாயன்) ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்றபடி. அருள்தரு என்கிற ஸாபிப்ராயம். க்ருபயா பரயோபேதோ வநாயமென்றபடி. (மலிந்து) அதிகம் (வருந்துதலால்) வ்யாஸப்படுத்துகையால் அந்யோந்யவிஶ்லேஷவிஶேஷேண ஸங்கமஸ்த ஸஞ்சாரவை வ்யாகரணத்திலேயென்றபடி. (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) திருக்கோவலூரிலே ஒரு ம்ருகண்டுதேஹலியிலே. (மெய்விளக்கு) ஸத்யமான தேஹலி யிலுத்தமமான ஜகத்வ்யாபி திருவந்தாதித்ரயரூப ஸத்யதீப ப்ரகாஶக விளக்கு. ஸமஸ்தவஸ்துவாதி ப்ரகாஶகமாகையால் தீபமென்னவாகும். (நா ட்டுக்கிருள்செக) நாட்டுக்கு லோகத்துக்கெல்லாம் இருள் அஜ்ஞாநாந்த காரம்செக நஶிக்கும்படி. (நான்மறை) நாலுவகைப்பட்ட வேதங் களுடைய. (அந்தி) நாலு வேதாந்தஸம்பந்தியாய் தத்வநிர்ணாயகமான. (நடை) ஸத்ப்ரவ்ருத்திமார்க்கங்கள். (விளங்க) ஸம்யக் ப்ரகாஶி

ஸா-கா|| யோகிவாஹநஸம்ஸர்க்கே ஸ்ரேஷ்டாதம் யோக்யாநாம் ப்ராசீநாநாம் த்ரயாணாம் ஸரோயோகபூதமஹதாஹ்வயாநாம் முநீநாம் (பண்டொருகால்) பூர்வம் கதாசித். (மாட்டு) தநாய. (கருடருமாயன்) ஆஶ்ரித ஜநேப்ய: தீர்த்தேந க்ருஷ்ண:. (மலிந்துவருந்துதலால்) அதி கேந வ்யாஸகரணாத் ஸங்கேதஸ்தலகரணாத் ஸம்பாதிதாத். (நாட்டுக்கிருள்செக) ஸமஸ்தாநாம் அஜ்ஞாநநிவ்ருத்த்யர்த்தம். நாடு ஸர்வலோகவாசி தத்ஸ்ய ஸமஸ்தஜநாநாம் அஜ்ஞாநம் கோரஸந்தமஸம் ஸம்யக் நாஶ்யதே. (நான்மறையந்திநடைவிளங்க) ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வண வேதஶிரஸாம் சதுர்விதவேதஸ்யாந்தே ப்ரதிபாதிதஸ்ய ஸத்ப்ரவ் ருத்திமார்க்கஸ்ய ப்ரகாஶநாய. (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) கோ பாலபுரே கிம்விக்ரமஹநதேஹல்யாம். (வெளிகாட்டும்) ப்ரகாஶம் ஜநயதி ஸம்யக் ஜ்ஞாநம் ஜநயதீத்யர்த்த:. (இம்மெய்விளக்கே) அயம் ஸத்யாத்மக: ஸர்வஸாரப்ரதீபஇத்யர்த்த:. யத்வா (நான்மறைஅந்தி) சதுர்விதவேதஸாரே ப்ரதிபாதிதாதிஶயாதி ஸ்வரூபம் த்ரயீவேத ஸாரஸ்ய தீப்திஸ்து ப்ரகாஶயேந்நவாராஷாணாக்தாமதி:. (வீட்டுக்

௫௬॥ மருளற்றதேசிகர்வானுகப்பாலிந்தவையமெல்லாம்
இருளற்றிறையவனிணையடிபூண்டிடவெண்ணுதலால்

ஸா-ஸ்வா॥ தமாகும்படி. (வெளிகாட்டும்) வெளிச்சிறப்பையுண்டாக்கும் திருவந்தாதிரூப மெய்விளக்கு ஸித்தாந்தத்தை ஸர்வத்ர ப்ரகாஶிக்குமென்றபடி. திருக்கோவலூரிடைகழியிலே மூவரும ஸம்மர்த்தகாரணை நிம்நீரம்பண்ண அவர்களிடத்திலே யாவிர்ப்பூதனான மாயனிவர்களை முன்னிட்டுண்டாக்கின திருவந்தாதித்ரயரூபதீபம் லோகஸ்யாஜ்ஞாநம் நிவர்த்ய ஸித்தாந்தம் ப்ரகாஶயதி என்றபடி. தத்ப்ரஹ்மதேஶிக வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாதி கடாக்ஷவிஷயரான ப்ராஜ்ஞர்கள் ஸமயத்ரய ஸம்ஸ்தவ ஸம்ஸாரதுஃகமநந ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார திவ்யப்ரபந்தம் ஸஞ்ஜீவநமும் ஸர்வஸாரமும் ப்ரதிபத்தவானென்று வ்யாக்யாநமென்று கருத்து. முதலாழ்வார்களைப்போலே ஶிஷ்யர் உபதேஶம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம் பண்ணாதே மன்றிக்கே க்ரந்தமுகேந ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம் பண்ணவேணுமென்றும் ஸூசிதம்.

இனி க்ரந்தமுகேந ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநம் ஶிஷ்யாசார்ய விஷயமானுப்போலே உபதேஶமுகேந ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநமும் பரமஶிஷ்டாசாரஸித்தமென்று ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு கவிகாரணத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (மருளற்றதேசிகரிதி) (மருள்)அஜ்ஞாநம் (அற்ற)ரஹிதரான (தேசிகர்) ஆசார்யர்கள் ஶ்ரீமந்நாதமுநி ப்ரப்ருதிகளென்றபடி. (வானுகப்பால்) வானிலே பரமபதத்திலே உகப்பால் ஆசையினால் பரமபதஜிகமிஷையினாலே (இந்

ஸா-வி॥(ஆசார்யாதி)ஶ்ருதிர் ப்ரஸ்துதப்ரப்ரந்தாநுக்தே ஸதீப: "தத் லோகாஞ் ஜயநாதஞ் காஶிதமார்க விஶ்ராமதே தத்வஜ்ஞாந ஸுஜ்ஞாநநீதஸமஸ்ஜீத ஸந்தாயிகயே" தத்தத்ப்ரகாரேண ஸ ப்ரதிபாதித ஸத்ப்ரவர்த்தி மார்க்கேண ஸ்ருஷ்டி தேஶ ஸம்ஜ்ஞிதேஹஸஞ்ஶ: கவிகர் ப்ரதிபாதிதயாஸக்தயமேகதேஶம் நிகமாந்தாசார்ய நாமப்ரதீயமாநம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தந தத்வம். ஸம்ப்ரதாயப்ரகாஶம் ஜநயதீத்யர்த்த: ஸமஸ்தஶ்ரீ ஸாரஸங்க்ரஹம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரஸ்தாவ:. (மருளற்ற தேசிகர்நா)(மருளற்றதேசிகர்)அஜ்ஞாநரஹிதாசார்யா:(வானுகப்பால்)பரமபதாநுராகாத் (இந்தவையமெல்லாம்இருளற்று) ஸமஸ்தஸம்ஸாரிவர்கம் ஸம்ஸாரவிஷயவிரோதிஸாமான்யவிஷயலக்ஷண அஜ்ஞாநரஹிதாந்ஸத:. (இறையவனிணையடிபூண்டிடவெண்ணுதலால்) ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஶ்ரீமந்நாராயண

௨௬ || தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்
அருளுற்றசிந்தையினாலழியாவிளக்கேற்றினரே. (௬எ)

ஸா-ஸ்ரீ || (வையமெல்லாம்) இந்த லீலாவிபூதியிலிருக்கிற லோகமெல்லாம் [illegible] சேதநரெல்லாமென்றபடி. (இருளற்று) அஜ்ஞாநமற்று அஜ்ஞாநலேசமில்லாமல் (இறையவன்) பரமசேஷியான ஸ்ரீயஃபதியினுடைய என்றபடி. (இணை) பரஸ்பரஸத்ருசமான (அடி) சரணத்வந்த்வத்தை (பூண்டிட) அடைந்து சரணவரணம்பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று (எண்ணுதலால்) எண்ணுகையாலே (அருளுற்றசிந்தையினால்) க்ருபாஸம்ஸ்லிஷ்டமான மநஸ்ஸினாலே (தெருளுற்ற) தெருள் ஜ்ஞாநம் ஸ்வபர விவேகரூபஜ்ஞாநம் (உற்ற) கூடின ஸ்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தோடே கூடின (செந்தொழில்) செவ்வையான தொழில் செவ்வையான கைங்கர்ய [illegible]மான தொழில் கைங்கர்ய [illegible] (செல்வம்) ஸம்பத்து (பெருகி) அபிவ்ருத்தமாய் (சிறந்தவர்பால்) சிறந்தவர் [illegible] [illegible] [illegible] ஶிஷ்யர்கள் பக்கலிலே (அழியா) நாசமில்லாத (விளக்கு) நிரதிசயமான ஸம்ப்ரதாயதீபத்தை (ஏற்றினரே). [illegible] பண்ணி [illegible] [illegible] ஸம்ப்ரதாயங்களிலே [illegible] த்தார்களென்றபடி.

இப்படி கைங்கர்யமாக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஸா-கா || [illegible] (தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்) "[illegible] [illegible] [illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (அருளுற்றசிந்தையினால்) "[illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] (அழியாவிளக்கேற்றினரே) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஜ்ஞாந [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஶிஷ்யஸ்ய ஶிஷ்ய [illegible] [illegible] ஶிஷ்ய [illegible] "ஶிஷ்ய [illegible]"

ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாவ்யாஸஹித ஶ்ரீபாஷ்ய ஸஹஸ்ருதயஸாரே

३० || நிரவயி ... நிரங்குஶேஶ
நி... ஶ்ரேஷ்யாநு ... ஸங்க்யெஶ: |
... ஜ்ஞாநாஸ்ரீவரவரநவஸரா
நவரதிஹதாம் ... க்ஷண ... ஷிரக்ஷதி ||

இதிகவிதார்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶ்ருதாயக்ருதயதிகாரஸங்க்ரஹ:

ஸா-நீ || யாலே ... ஸாத்ருஶ ... ஸஹ்யா
தோவென்கிற ஶங்கைகளைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு ஶ்லோகத்தாலே அதி
காரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிருர் (நிரவதி) (ய:) ஶ்ருதாய: நிரவதி:
... ஸ்ருதய: ...
... நிரங்குஶேஶ: ... ஸங்கீர்த்த
(... ஸங்க்யெ:) ... ஸங்க்யெ:(ப்ரக்ஷாக்ய) ...
... (ஶ்ரேஷ்யாநு) ... (நியதி) ...
... இதி ய: நியதித்யர்த்த:. (அவஸர) ஶ்ருதாய: தாநு
ஶ்ரேஷ்யாநுவாம் ... தத்க்ஷண ...
... ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஶ்ருஜ்ஞாவாரம்
... ஶ்ருஜ்ஞாய: ...
... "...
... | ...
...'' என்கிறபடியே ...
... வருகையாலே
அந்த ... ஷிரக்ஷதீத்யர்த்த:.
இதி ஶ்ரீமதே ... தயா ...
... ஶ்ரீமதே ...
... வேதாந்த ... நவ
விரசிதாயாம் உத்தரஸாரஸ்வாதிந்யாம்
ஶ்ருதாயக்ருதயதிகாரஸங்க்ரஹ: ||

ஸா-கா || ... ஸாலோ ...
... (நிரவதீக்ருதிநா) ...
... நிரவதி: ...
... ஶ்ருதாயத்யாவா

ஸா-கா ‖ தாத்பர்யதோ பஹுவிதோ ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யக்ஷ லக்ஷணாங்காராதிபி வேதநாப்ரோக்ஷணாத். தஸ்ய தத்ப்ரஸாதவஶாத் நிரங்கு ப்ரஸாதாத்பூர்வ் ஞானஸங்க்ரஹோ "ஸங்க்ரஹோ தேஹ ஞானாத்" இதி நிஷ்ணாத் க்ருதஜ்ஞானா நாம் ஶ்ரேஷ்டம் வைசேஷிக ஸம்ஸாரி ஷு ஸமாராதநத்யாத். யதா ஞானாநாம்ஸங்க்ரஹேண ஞாநேந தத் வேதாந்தார்த்தம் விவக்ஷயா ஸங்க்ரஹோக்தம். ஸமாஸேந ஞ்ஜேதம் ஶிக்ஷா பூர்வம் ஶிஷ்யாநாம் ஶிக்ஷயது. ஶ்ரீ வேங்கடேஶ்வரஸ்ய ஶ்ரீநாராயண ஸ்ய ஆஜ்ஞயா ஸம்ப்ரவர்த்ததே ஸம்ப்ரவ்ருத்த தத்த்வப்ரஸாதேந ஞானதத்வஜ்ஞா ஞானாநந்தம் ஶிஷ்யாநாம் ரக்ஷக ஶிஷ்ய ரக்ஷணார்த்தம் ஸ்வாத்மாநமேவ ரக்ஷதி தத்ஸம்ஸ்தம்.

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸ குருவரஸ்ய வேதாந்த

ஸ்ரீநிவாஸ நாமாஸ்ய விரசிதாயாம் ஸாரஸங்க்ரஹாயாம்

ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரஸ்த்ரிம்ஶ: ‖

ஸ்ரீ:

ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரம்.

ஸா-நீ ‖ இப்படி பூர்வாதிகாரத்திலே ஆசார்யன் கேவல பரார்த்தமாகவுபதேசிக்க வேணுமென்றும் உபகாராதி நிரபேக்ஷனுமாயுபதேசிக்கவேணுமென்றுஞ்சொன்னது கூடுமோ? "நவ தேத்தூர்ண ஶிஷ்யம்" என்றும் "குருர்ப்ரகாஶயேத்தீமாந்" என்றும் "குரோர்ந்த்ராஜவேக:" என்றும் "குருவே தக்ஷிணாம் தத்யாத் ஸம்வித்வா ப்ரதம:" என்றுமிப்புடைகளிலே ப்ரத்யுபகாரம் ஶிஷ்யனுக்குச்சொல்லுகையாலே குருவுக்குமுபகாராபேக்ஷை வேண்டாவோ, குருவுக்குபகாரமபேக்ஷிதமாகில் ஶிஷ்யனுக்கு குருவிஷயத்தில் அநிஷ்டாசரணம் விஹிதமாக ப்ரஸங்கியாதோ, தக்ஷிணாதாநாதிகம் ப்ரத்யுபகாரமன்றாகில் ததிதாநம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ குருவுக்கு தக்ஷிணாதி ப்ரதிக்ரஹ ஹாநவேக்ஷையாகில் ஶிஷ்யனுக்கு தக்ஷிணாதாநம் நிறைவேறாமையாலே விஹிதாதிக்ரமம் ப்ரஸங்கித்து விஹிதாதிக்ரமம்பண்ணின ஶிஷ்யனுக்கு வித்யாதாநம் ப்ரஸங்கியாதோ கிளு ஸர்வார்த்தஸாஹத்தில் கீதாத்யாதிஶாஸ்த்ரமாக உபதேசித்தல்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

[illegible] || அஶிதிலகுருபக்திஸ்தத்த்வஸம்வாதிஶீலம்
வ [illegible] |

ஸா-தீ || ஸாயகமில்லை [illegible] வேணு மென்று நிர்ணயிக்கலாமோ, "த்ரி[illegible]" மெ ன்கிற வசநமும் "அ[illegible] ஸந்தர்ப்பாஸ [illegible] ப்ரா ப்தோஹமேவ" என்று [illegible] த்திலயன்றோ உபதேஶத்தில் ப்ரத்யாயஞ்சொல்லுகிறது ஆசார்யனுக்கு ஸர்வாத்மத்திலேயே உபதேஶிக்கவேணுமென்றாலும் ஶிஷ்யனுக்கு ஏற்பாத்தாதல் ஸறவா யிருந்தாதல் தத்த்வஹிதபுருஷார்த்த க்ரஹணத்தில்தான் ஸாமர்த்ய முண்டோ, கிஞ்ச ப்ரஸ்தாதிகாரத்தில் ஸாத்த்விகஸாஹித்யாதிவிவேகப்ர மாணங்களிலே சொல்லுகிறவைகாரங்களை நிர்ஹேதுகங்களாகையாலே ரஹஸ்யோபதேஶமே ப்ரயோஜநமாக ப்ரஸம்ஶியாதோஷிதாதிஶங்கை களை ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரத்தாலே பரிஹரிக்கக்கோலி ப்ரமேயமா க்கத்தாலே உபதேஶயோக்ய ஶிஷ்யகுணங்களில் ப்ரதானமான கு ணங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அஶிதிலகுருபக்திரிதி) அஶிதிலா அநந்ய நா குருவிஷயிணீ பக்திர்யஸ்ய ஸ: அஶிதிலகுருபக்தி:. ப்ரமேய: குருபக்தேர்வாதம் ஸர்வஶ்ரேயஸாதிதேவ ஹேதுகாரணமிதி ஜ்ஞாபநாய. ஏவம் பக்திரஶிதிலா ஏதஸ்யா ஶிதிலா இதி அயமேவ ஜவ்யதிரேகாத் (தத்த்வ ஸம்வாதிஶீல இதி) தஸ்ய குரோ: ப ஸம்வா குணநாமகீர்த்தநம் ஆதிஶப்தேந ஶாஸ்த்ரார்த்தாதிகம்விவக்ஷிதம். ப்ரஸம்வாதிகம் ஶீலம் யஸ்ய ஸ: (தத்ஸம்வாதஸாதிகே) தஸ்ய கு ரோ: வஸ்து ப்ரஹ்மேத்யேவமாதிஜ்ஞாநப்ரகாஶாதிகம். வாஸ்து ஶ்ரு ஶாதி தேஷா ப வாரா பஹூர்த்தி:ஸமவதிஷ்யாதய:) [illegible]

ஸா-கா || அத ஶிஷ்யக்ருத்யாதிமாநிநேநாதிகாரேண. தத்ர "ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேத்ஶாஸ்த்ரோக்தம்யஸ்த்வ ஶாஸ்த்ரம் [illegible] காரேண ஶாஸ்த்ரஸித்திவர்ணிதம் தஸ்ய ப்ரஸம்ஶ [illegible] ணாதிவர: தஸ்ய விஷமஶ்ச தஸ்யாந ஸர்வாத்மா ஸந்தே ப [illegible] தே உபதேஷ்டும் ஶாஸ்யந் ஶிஷ்ய: "தஸ்யா ஹிரண்யநிய [illegible] ஹிகம், "வரேண நாகம் நிஹிதம் குஹாயாம், "குருஸமந ப விஷ்ட" இத்யாதிவாக்யநிய தஸ்வரவ்யாக்யாஹமிதம் ஸம்வந்தம் ப்ராப்யோபதேஶ்யேதி ஹ (அஶி யிலேத்யாதிநா) நநு "ஸம்வத்ஸரம் தபஸா ஶுஶ்ரூஷ்வ" இத்யாதிஷு ப த்யவகாரஸ்யாபி கதவ்யவோயநாக ப்ராப்தேந கதவ்யம் பத்யவகாரம்விஹாய அஶியிலேத்யாதிநா குருஸக்திதத்வ ஸம்வாதே: கதவ்யதாவோயநமநாதிதித்யத "த்ருஷ்டேநாஹ

௭௦ || ஶாணவதி விநியோக்தும் ஶோபயந்தஸ் ஸம்ப்ரதாயம்
க்ருதவித நவவ்ருத்தி: கிம்விதேர்நிதாநம் ||

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் மிடியனுக்கு அகத்துக்குள்ளே ஸ்தாநியைக் காட்டிக்கொடுக்குமாப்போலே வெளியிடுகையாலே ஸ்தோத்ரவகாரகனானவாசார்யன் திறத்தில் ஶிஷ்யன் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவேணுமென்றும் ப்ரத்யாஹம்பண்ணுதொழியவேணுமென்றும் ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவிடம் இரண்டு விஶேஷத்தியும் விஶேஷத்திலும் இவனைச் சிச்சி யென்னும்படியாயும், ஹிதஞ்சொன்ன ப்ரஹ்லாத விபீஷணாதிகளுக்கு

ஸா-நீ || ஸ்தாநம் ஸம்ப்ரதாய க்ரமப்ராப்தநிரவதிக ஶாஸ்த்ரஸக்தியா உத்யர்த்த:. ஶாணவதி பாத்ரே ஜ்வாலயேஷ்வாவிஷ்டம் ஸம்ப்ரதாயாம தர்த்தம் விநியோக்தும் (ஶோபயந்த) "ஶோபயிஷ்யஸி ரத்நாநி" இதி ப்ரகாரேணாயோக்யத்வ ப்ராப்தே ரத்நே. அயோக்யேப்யோ வித்யாயாஸ்ஸம்ரக்ஷணாய த்வத்ர ஸதர்த்தே விநியோக ஸம்ரக்ஷணஸ்யாபி திஸாவ:. அத ஏவ "ஶாஸ்த்ரம் காமயேதாநுஜ்ஞாய தேந ஶோபயேத்" இதி ஶாஸ்த்ரார்த்த:. (க்ருதவித) ஜ்ஞாநக்ருதோபகாரம் வேத்தீதி க்ருதவித் தத்ஸ்மரணேந உபகாராநுரூபம் நாஸ்தீத்யர்த்த:. அநவா அநிஷ்டா வ்ருத்தி: ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநம் ஸ்வாநுஷ்டாந வ்ருத்தி: யஸ்ய ஸ: ஸம்ப்ரதாயாநுகுணபக்த: ஶிஷ்ய: (நிதாநம்) "ப்ரதியக ரத்நஸந்நிதாநம் நிதாந"மித்யுக்த ரீத்யா ப்ரதிஸம்பந்தி ஸகலம் ஸர்வம் ஸ்வஸ்யைவம் நிதிம் நவநிதேர் விதேர் தேவதேத்யர்த்த:.

இனி ப்ரத்யுபகாரஶங்கைகளை விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களை உத்யாதிநா) (இவ்வர்த்தங்களை) தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை. (மிடியன்) பரதரித்ரன். (ஶாஸ்த்ரங்கள்) "ஏவம் விதாசார்யோ தேவதாவிஶேஷ ஸமீத்ர ப்ரத்யுபகார ஸமர்த்தோ ஜாநீஹி" இத்யாதிகள். (இவனை) ஶிஷ்யனை. (சிச்சி

ஸா-கா || ஶ்ரீவத்ஸ்யவர்ணேஶ்வர ப்ரஹ்மதாம் || க்ருதவயோ வ்ருத்தக தந்த்ராசார்யஸம்ப்ரதாய || ஸாரோ ந்யதோ விஶேஷார்த்தஸூக ஸ்தாநவிஶேஷதம் | ஜ்ஞாநேதி ஸதாசார்யஸ்ய ஸ்வப்ரத்யுத்தராவிந || "ஸ்வயமேவாசார்யோ வாஸீத, "யஸ்ய தேவே பராபக்தி" ரித்யாதிபி: ஸதத்வ தயா போதிதாநாஸ்தி க்ருதஜ்ஞதா ப்ரஹ்மதேவதா தேவாஸநாத்யத்ரஹ்யாதீநாம் யதா ப்ரத்யுபகாராஸம்பாதநாஸ்தி தயா ஸவம்ஸ்வதாநாதேரபி 'ப்ரஹ்மவித்ப்ரதாநமேவ' த்யாதிநா ப்ரத்யுபகாரகாநஸம்பவோயநாஸ்தத்தாநாநளவித்யாதித்ய விஶ்வயநுபகாரஸ்ய த்யாதேயஸ்யாஶக்திதாநஸ்ய உபகாரணோயக ஜ்ஞாநம் (இவ்வர்த்தங்களை உத்யாதிநா) (மிடியனுக்கு) அதிதரித்ரஸ்ய

மூ॰ || ப்ரதிகூலரான ஹிரண்யராவணாதிகளோடு தாடஸ்த்யனுமாய், "விப்ராவணோ ராமசந்த்ரஸ்ய வேதேஷ்ய விதேஷக: | ததைவ ஸாவதாநஸ் ஸந்த்யாதக்யாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்கிறபடியே த்யாஜ்யனுமாகாமைக்காகவத்தனை, ப்ராதிகூல்யாபாவம்சொன்னபடியன்று. "பரஸ்ரீசஸ்ஸ ப்ராணஸ் ஸந்தாபநோ நிகேதயேத்" என்றும், "ஸர்வஸ்வம் தத்தஸ்வா ததஸ்ராஸ்ராஸ் தேவா | மாராதே தக்ஷிணாந்தந்த்யாஸ்த்யவிவா வாந:" என்றுமிப்புடைகளிற்சொல்லுகிறவையும் ப்ரணிபாதாபிவாதநாதிகளைப்போலே இவனுக்குச்சில கர்தவ்யங்களைச்சொல்லுகிறத்தனை, "க்ருபயா நிஸ்வ்ருஹோ வதேத்" என்னும் படியிருக்கிற காருண்யயோஜனை வாஸாயனுக்கு ப்ராதிகூல்யகாரஞ்சொன்னபடியன்று. ஸமவான்பக்கலில்போலே ஆசார்யன் பக்கலிலே வர்திப்பானென்றும், அவனுக்குநல்லனைப்போலே ஆசார்யனுக்குநல்லனுயிருப்பானென்றும் வேதாந்தங்களிற்சொன்னதுவும் "யஸ்ய தேவே பரா பக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ | தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந:" என்றும் ப்ராணிஷ்டாவஸம்வாதிகள்சொன்னதுவும்ஆசார்யனுக்கு

ஸா-நீ || னனும்படியாய்) நித்யனுமாயென்றபடி. (விப்ராவோ:) ஆசார்யனை நாஸ்திகனிவிலே ப்ரதிகூலனை விசேஷித்து சொல்லுமவன். (ஸமித்பாணய:) ஆத்மோத்தரணீயா:. ப்ராதிகூல்யகாரமன்றிக்கே ஆசார்யக்ருதோபகாரஜ்ஞானத்துக்கும் தஸ்வீகாரஹாவத்துக்கும் ப்ராதிகூல்யகாரஸம்பாவனையே யில்லாமையாலேயத்தைஎடுத்தது "பரஸ்ரீசஸ்ஸ" இத்யாதிவாக்யத்திற்குஉபகாரஸ்வாபாவேதராங்கீகாரமென்றபடி. ப்ராதிகூல்யகாரஞ்சொன்னபடியன்றென்கை. ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (க்ருபயா நிஸ்வ்ருஹோ வதேத் இதி) உக்தமாப்ருதித்வம் ஶிஷ்யனுக்கு விப்ராப்ருஷ்டாசாரமாகையாலேயதுவும் ஸ்வாஸ்யமன்று உபகாரமேயென்றபடி. (ஸமவாநுபக்கலிலேஇதி) யதா தேவே ததா குரௌ இதி ஸஹவாஸமாத்ரே. (அவனுக்கிதி) ... வாஷ்ணுக்கென்றபடி. (நல்லனைப்போலேஇதி) "யஸ்ய தேவே பரா பக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ" இதி கம்பாவயாம (நல்லன்வயியன் ... க்தோன்னென்றபடி. (தவிமலேத்தி) யதா குத்ருவித்ரோ தயாஸஸாயத்விஷஜ்ஞம்க்ருவோ ஸதேத. யதாவ்யாதஜதி ஆஷ்டாஜ:. ஸ்வாதிவாவாயம்வா நாவிஹஜ்யஸதேதத்யஸ: நவசாதேஷ்தி ப்ராஜ்ஞஸ்யவஶ:. தேவஶிவாவாயஸ்ரோவாஸிதேதத்ர ... ப்ராதிகூல்யகாரமன்றாகில் எதற்காகச்சொல்லிற்றெ

ஸா-கா || ரிச்சித இதி ஸமாச்ரவாரஸ்ஸூ:.(இப்புடைகளிலே) ஸவாப்ரகா

உ௰॥ ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யவஹாரஞ்சொன்னபடியன்று, ஸாக்ஷாத்கர்த்தவ்யஸ்வரூபனானவிவன் விழிகண்குருடனாகாமைக்கும் அபரோக்ஷாநுபவம்போலே விலக்ஷணமான இவ்வநுபவத்தை ஜந்மஸித்தவானவிவனிழவாமைக்குஞ்சொல்லிற்றத்தனை. இப்படி யிவ்விஷயத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யவஹாரமில்லையென்னுமிடத்தை "ஸ்வஹவித்ரஸ்வதாநஸ்ய ரெளத்ரெவரலி நஸ்யதே | ஸ்வதிஸ்வதாந ஜவிவா தத்ராஹ்ருதிக்ரதஜ" என்று ஸ்ரீஶாண்டில்யபகவானருளிச் செய்தான். இதில் பாரதந்த்ர்யஞ்சொன்னதுவும் தன்னுடைமைக்குப் போக்குவீடாகச் சொன்னதத்தனை, இவ்வளவைக்கொண்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய

வ்யா-நீ॥ ன்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கர்த்தவ்யஸ்வரூபனானவிதி) (விழிகண்குருடன்) ஸ்வஜ்ஞானகன். (இவ்வனுபவத்தை) ஸ்வாயத்தவிஷயஸ்வஸ்திரமான வானுபவத்தை. (ஜந்மஸித்தமாகு) ஜந்மஸித்தமப்ரஹ்மத்வம். ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யவஹாரம ன்றென்கைக்கு ஸ்வாதிஸ்வஹ்வஸ்வ ஓணங்காட்டுகிறார் (இப்படிஇதி) ஸ்வாதிஸ்வதானமில்லையாகில் "ஜவிவாதத்ராஹ்ருதிக்ரதஜ" என்று சொல்லுகை கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதிநூதி) (இதில்) இந்தவசனத்திலென்றபடி ஸ்வதந்த்ரரென்று சொல்லித்திறே. ஆனாலும் ஸ்வதிஸ்வதானமுடைமையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யமாகத்தோற்றுதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவைக்கொண்டுஇதி) தானமுடைமையைக் கொண்டென்றபடி. ஸ்வதந்த்ரதெளஸ்யஜதாதிகளையறிந்தவிவன் தன்னைஎன்றபடி. இப்படி விசித்ரநிஷித்தமாகவாயுவாயனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில் ஸ்வாயத்தவித்வைத்தையை யதேஷ்டமாக வாத்யாத்ரவிவேகமற ஸ்வயோஜனாதஸாமர்த்யம் ஸ்வதிவாதிக்கை ஸ்வாயத்தாநாதீதமாக ஸ்வஸம்பியாதோ? வித்யாஹரணாந்தரம் வ்யவஸ்த்தையுண்டானாலும் விதைக்கு பாயகமில்லையோ, ஸ்வாயத்தத்த வித்யையை பிறரிடத்திலாவிஷ்கரித்தாலும் தஸ்ய யதேஷ்டஜீவநத்திலும் பாயகமில்லையோவென்றவிவனுக்கு வித்யாஹரணாநந்தரம் செ

வ்யா-கா॥ ரண (விழிகண்குருடனாகாமைக்குமித்யாதி) வக்ஷ்யமாணவ கெஸ்வவிஷயவஹவொஜ்ஞவிதெவ்யாக்யநிவ்ருத்தயஇதி பரமார்த்தம். த்யாஜ்யாவாதெயவிவேகஶஸ்த்ரவாக்யவ்ருத்தியே ஸத்ஜ்ஞாநாகாரநாந நுஹவவ்யாவ்ருத்தபெவதி ஹாவஃ. நவெஸ்வஸெஸ்வ ஸ்வதாநாதீநா ரொகந்யாயஸிஜம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வதந்த்ரஜ்யஜிக்ஷ ஸ்வதந்த்ரவகார ஸ்வாஹாவபாயகம் வசநம் ஸ்வதஸஜ்ய தத ஸ்வதந்த்ரவகாராஹாவ பாயகஸ்வஸ்வதாவ்யாஹதிஸஜ்ஞாவரிஹார இதி (இப்படிஇவ்விஷயத்திலித்யாதிநா)(தன்னுடைமைக்குஇத்யாதி) ஸ்வாதர உபிவாஹஸெஸெந வெதஸ்யஃ. (இவ்வளவு இத்யாதி) பாரதந்த்ர்யாநதாதம் ஸ்வாதந்த்ர்ய வகார ஸெஸ்வநாவமஜ நாஹத்தீத்யஃ. கம கதவ்யதயொக்த

தே॥ காரம்பண்ணினனாகத் தன்னை நினைத்திருக்கப்பெற்றான். இப்படி ப்ர-த்யுபகாரரஹிதனான இவனுக்குச் செய்யவடுப்பதென்னென்னில்; இவனுபதேசித்த வசனங்களை "கார்பண்யம் யதாசக்தி ஸ்வப்ரதளவ யதாவயம் | ஷாஷ்டம்ஸ்யாத் ஸ்தாநதோஷேண வர்த்தஹீநே தயாஸ்ரு-தம்" என்கிறபடியே தன் விபரீதாநுஷ்டாநங்களாலே கார்பண்யதா யாதிகளைப்போலே அநுஜீவ்யமாக்காதொழியவும், "யத்ஸ்ரு-தம் நவி ராமாய நயசேநய நஸாஞ்ஞயே | ஸாபவேதி ஸெளக்ய காகவார்ஷித வேதஸ்" என்கிறபடியே கற்கையே ப்ரயோஜநமாக்காதொழியவும், இவற்றைக்கொண்டு வாதாஸ்யாகாதொழியவும், இவற்றையெல்லாம் "புண்ணியே தாஸஜ்ஞா நக்ஷ்ண்யாஸ வண்யஹ்ஸ்ரீர்ஷவஸ்யம் | த்ரைதாவம் ஸ்ப்ருத்யம் ஸப்ருத்ய பரோபகரணீக்ருத" இத்யாதிகளில் படிஹவிக்

ஸா-டீ॥ ய்யவேண்டும் க்ருத்யத்தை ப்ரஸ்நவசக்ரமாகவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) (கார்பண்யம்) நரஸிம்ஹகார்பண்யமென்றபடி. (ஸ்வப்ரதளவ)ஸ்வநவசநிசேத்தஷுக்ஷாயாமென்றபடி. தாயவயஸ்வூள ஸக்ருவெயசாதே ாவஞக்ஷகள. ஸ்ரவாயனுத்தோரத்ரம்காயக்ரமாக வேணுமென்றகேவஞயாவரவஸஞயுபதேசித்தவசனத்தைஅநஸாநமாகப்பண்ணுகைஉசிதமல்லாமையாலே"ஸிஷ்யவாவா கரோரவி" என்கிற கணக்கிலே ஸ்ரவாயனுக்கநஹிதசாத மன்றிக்கே பாயகமுமாமென்றபடி. விபரீதவருமாகைக்கி ப்ரசாணம் கார்பண்யதி, ஸஜீவிநஸ்வரயோஜநாஸமாகாமைக்கு ப்ரசாணம்யத்ஸ்ருதமிதி,(நவிராமாய)வையக்ஷஹவேராயாய(நயசேநாய)அநஹிஸம்ஹித ஹயசேநாய(நஸாஞ்ஞயே)நேரிய நிஜஹாய.விக்ரயவிக்ராரம்பண்ணி தத்ஷமயெநாவஜீவநமாகாதென்கையிலே ப்ரசாணம் ஸஙவிப்பிவிக்கிறார்(இக்கைக்கொண்டுஇதி) "யெயயாவாம் தஸ்ஸ்நம்தி பாவாநிக்ர்ஸ்ஸஙக்ஞயெ | வாவம்தவாம் தஸ்ஸ்நதி ஸ்வவீயஸ்யாவ ஹோஜநாஸ" இதிஸங்க்ஷ-ஜாதீய வசநம் ஸதஞ்ஜிஷ்யஸமெஞவக ததஸம் ஹவாதெ உவாத்தி ஹஸாரிதம்.அஸ்யாஸம். நிக்ர்ஸஙக்ஞயெ க்ஷோஜ்யதயா ஹோஜநா நஹம் வாம் தவீஸம் யெ பாவா அஸ்நதிதெ வாவம்தெ இவ ஸ்வபாரக்ர் தேவிக்ராதிக சாவிக்ஷ்யத்ய தத்ஷமயெநாவஜீவிந இதிஸேஷ:. வாஞசஸ்நதி க்ஷ-தசஸ்வவீயஸ்யாவஹோஜநாதிதி. ப்ரயோஜநாஞரா

ஸா-கா॥ உபதேச விசேஷம் ப்ரதஸயிதவ்யம் ப்ரயசேம் பஜநீயா-ந்யநுஹாரணப்ரதஸநபூர்வகசேஹ (இப்படி ப்ரத்யுபகாரரஹிதனான) ப்ரயதேநாநுஹாரணவரஸ்ரேகெநவஸ்தாநசேஷஜீவ்ய ஸங்க்ஷம்.தீயெந ஸ்வப்ரயோஜநவயஸ்வஸாநாஹாவ உக்தம். நிராகரண ஸஸ்ஸ்வம் கற்கு உக்தப்ரதே. (வாதாஸீத்யாதி)உக்ஷீணஸக்ஷகஸ்ர

ஸூ॥ இறபடியே மணிகாஞ்சநமாக்குதல், விலைச்சாந்தாக்குதல், அம்பலத்திலவல்பொதியாக்குதல், குரங்கின்கையில்பூமாலையாக்குதல் செய்யாதொழியவும், அடியிலே வித்யைதான் "ஸேவயிஷ்யதி ரக்ஷதா" என்று ப்ராஹ்மணனை அபேக்ஷித்தபடியிலே முன்பே ஸம்பந்திகளைக்கைப் பிடித்துவைப்பார்கையிற் காட்டிக்கொடாதே ரக்ஷித்துக்கொள்ளவும், பிறவிக்குருடனை தன்னை அயர்வறுமமரர்கள் அதிஷ்டத்துக்கஹனாக்கும் படித் திருத்தின பரோபகாரகனுக்குச்செய்யலாம் ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்னுமிடத்தைத்தெளிந்து "ஸர்வாஸ்வ ப்ரதேஶேஷ்வபி

வ்யா॥ ஸம்பந்தமாக்குகைக்கு ப்ராணம்பண்ணிதெரிசி (விலைச்சாந்து இதி) கேவலவிக்ரயார்த்தமென்றபடி. வாத்ஸல்யமாகாதே இத்யர்த்த: வித்யா நோபஜீவிந: பரஸ்வாபஹாரிண: ஸந்ந்யாஸம் விக்ரயோபஜீவநமேத ஸம்ப்ரதாயத்வாநிஸம்யக்த த்ஸம்யக்தாநிஸம்யமிதிபாவ:. (அம்பலத்திலிதி) ஸம்ப்ராப்தஶ்ரோத்ரஸ்ரவணப்ரகாஶாயாதரணோ ந ஸம்வாஸ்ய ஜீவநம்விவக்ஷிதமிதிபாவ: (ஸேவயிஷ்யதீதி) ப்ராஹ்மணேநஸேவயிஷ்யதீதி ஶ்ரோஸமயாஹுஸ்தர்கையிலேகாட்டிக்கொடாதேரக்ஷ என்றபடி. ப்ரத்யுபகாரமில்லாதவாறாய விஷயஹக்ஷி பரீவாஹமாக கத்வத்தையருளிச்செய்கிறார் (பிறவீதி) (பிறவிக்குருடன்) ஜாத்யந்த

வ்யா-கா॥ ஜாத்யந்தஸ்ய நந்த்ராய்யந நேஹயாரணஸ்தேதே ராவயாக்ஷா ஸம்ஸ்ரவேபேதேஸாநக த்வஜ்ஜத்யஸ்ய:. மணிகாஞ்சநதயா நகத்வத்தித்வே நநஸ்வ யோஜநே நகஸ்ய யாநதயாநகத்வத்தித்த்வா க்தா. (விலைச்சாந்திதீத்யாதி) விக்ரயணார்த்தநேவேநதயா கதஞ்சநயாக்ஷீதிக்ஸம்ஸ:. ஸதேந ஶோகப்யவஸாநாஸாவேநாஸம்ப்ரதிபாதாராஷாஸம்ஸ்தேத ஸாயநதயா நகாயத்தித்தா:க்தம். (அம்பலத்திலிதீத்யாதி) பரிஷகமத ஹஸ்த்ராஶிகேம கத்யாஸ்யாக்ஷீத்ஸம்ஸ:. ஸதேநாயோக்யஸம்பள நேராவஜாஶ: காயஜத்யாக்தம். 'ஸஞ்சயேத்த நமாவயே' இத்யாதிவிஷ்ணுதிலம்வேநவ ஸாமாந்திநாவ: (அவல்) ப்ருயாக:. (குரங்கு இத்யாதி) ஸகல்யஹஸ்தமத பாஷாணா தயாகத்வம் நவராத்ரித்ஸம்ஸ:. ஸதேநாவரேத ஷேவஜேஶந ஶிஷ்ஜநஸேவநீயதா நகாயேத்யுக்தம். தாத்ருஶஸ்ய பாஷாணஸ்ய யாஸ் கஸ்ய வ்ருதிஶய ஜநயிதேகேவ விநாஶாகஸேவநீயத்வமிதிபாவ:. (அடியிலே இத்யாதி) "நாஸ்திகாயஶாயாவி ஸக்லக்ராஹிதாய வா । ஸம்ஶயகாய ஸ்ஜாதா" இதி "ஸேவயிஷ்யதி ரக்ஷதா" இத்யஸ்ய பூர்வவாக்யம். ஸவம் வஜ்ஜநீயாந்த்யக்ஷா ப்ரத்யுபகார விஶேஷார்ஹேதுஹேதோபகாரஸ்ய ஶேஷ: ப்ரத்யுபகாரஸ்யகப்ஸாயோமா த்ரோஹோஹேதுஸ்யஹ (பிறவிக்குருடனித்யாதிநா) ஸர்வேஷ்வ

உ௯|| வெநவஹ்ராவகா²மாஷிஹி¦ஷ்ண்டிநாவ்யவெஷுஷவ்யஸ்தஸ்ய ஸவ-ுஂஸ ஊவஹி” என்கிற நிலையிலுங்காட்டில், “வஸிஷ்டவ்யவெஷுஸ்ரீநஂ” என்கிறபடியே ஶரணாக்ஞன பெருமாள்வம்ஶக்ரமாகதமாகப்பிறந்து படைத்துக்கைக்கொண்டநிலை இந்நிலையென்று வஸிஹஷித்து “என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கே” னென்றிருக்கவும் ப்ராவ்தம். தானிப்படிப்பெற்ற ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸாஜ்மான வஹாயநத்தை முன்னிலயிகாரத்திற்சொன்னபடியே உவிதஸ்யாநயறிந்து ஸவேலிக்கும்

ஸா-நீ|| (வஸிஷ்டவ்யவெஷுஸ்ரீநஜதி)ஜநவஹயவ்ராந வ்கரணெ ஸ்ரீரா வவநம் வஸிஷ்டஸ்ரீஷ்யஜதிவ்யவெஷுஸ்ரீநஂ வஸிஷெநஶரணாதிரம் வ்யவரணஸ்ய ஶரணாமதவஸித்ரெஶாநயாக்தஂ என்றுகருத்து. (ஶரணாக்ஞனேதி) பெருமாள் பிறந்துகவதரித்துபடைத்துமஹெவநாஂநீக்ரதமானஅடைந்ததானஎன்றபடி.(கைக்கொண்ட)வம்ஶக்ரமதமாக வஸிஹஷித்த(நிலை)இன்னிலை.ஆவாயெ-ுணவ்யவெஷுஶமென்றுவஸிஹஷித்து என்றநயிப்பது (என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயிதி) (என்னை) அடியேனை(தீமனம்) க்ரெஷவஸ்லைவவ்ராதிகஸ்ஸத்தை(கெடுத்தாய்) போக்கினாய் உனக்கு என் என்னவுபகாரம் பண்ணப்புகுறேனென்றபடி. ப்ராவ்தம் யொக்யமென்றபடி. இப்படியஸயாஹஸ்ர்கையிலே காட்டிக்கொடாதேரக்ஷித்துக்கொள்ளவுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ,அப்போது ஸாவ்ஷாயொஷித்திவ்ஸஹியாதோ, வஷவ-ுாயிகாரொக்ஷீத்ர ஸஷிஷ்யுநு ஞுவெணகிலுவவெஷுஶிக்கவேண்டுகையாலே ஸாவ்ஷாயொஷித்தியில்லையென்றிலப்போது ஶிஷ்யனுக்கிவனோடுபார்த்துச்சொல்லுகிறானோவென்னும் வேறில்லாக்கொத்தானோவென்றுமதிஶஂஷெவ்ஸஂஶியாதோ, ஸ்வாவாயஷ் வ்காஶவஷவகை முவவெஷுஶிக்கவேணுமென்றில் வ்ராவாயருக்கு கவ்யமாகவந்ததோவென்று கதிஶஂஷெவாருதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தானிப்படிப்பெற்றரஹஸ்யதி)

ஸா-கா|| ரகெவந வ்யவெஷுஶாநவி ஷிஶிஷ்யாவாய-ுஶிஷ்யதயா வ்யவெஷுஶவவ ஸ்ஸஸ்ய ஶெ யாநிதிஜக்ஷாகவஂஶ்ராநஂ கவகதரமதஂ வஸிஷ்டஶிஷ்யகெவந வ்யவெஷுஶஂஸ்யம் தஸஂஶ ஜநிகா யயா க்ரதவாநு, தயா ஸவெவ-ுாவி ஸ்ஸராவாய-ு ஸாவைஷவ்யவெஷுஶஂ வ்ராவநயாஷித்யயஃ. (பிறவிக்குருடன்)ஜாத்யயஃ. (என்னைத்தீமனமித்யாஷி) வவநவஷ நஸ்க்ஷவிநாஶநெநாவகாரகஸ்ய தவகிஂவாகயாஷித்யவ ஸ்யாதஂணெத்யயஃ. ஊவஂ வஸிஷதவ்யவகா கதவ்யதயொக்தஂ ஸஜ்வாநெத்ராவவெஷுஶஂ ஶரவாரஂவராவவெஷுஶவஷவகெவந விஶேஷயதி (தானிப்படித்யாஷிநா) ஊவஂ ஸஜஸஂவ்ராய ஸிஜாக ஸநாவாயர்தஷ்யக் ஶ்ராகா ஸஷிஷ்யாய ஶரவாரஂவராவவெஷு

ஸம ॥ போது, "ஆசார்யோபி யதாவச்சிஷ்யம் ரக்ஷேச்சிஷ்யமதந்த்ரித: । வ்ருஷ்டிர்வை ஸஸ்யாநாம் ஜ்ஞாநஸ்ய நிர்வாணதாஹ: ॥ தேநப்ராப்தம் ஸாரதத்த்வம் ஸம்ப்ரதாயேந ரக்ஷிதம் । ஸாரஸ்வதாய தேநாபி ஸம்ஸாரஸ்ய விநாஶநம்" என்று ஸ்ரீவராஹஸம்ஹிதையிலே ஶேஷத்வ ஸம்பந்தனுக்கருளிச்செய்தாற்போலே ஸாரார்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு தன் க்ருதஜ்ஞதையும் ஸம்ப்ரதாயத்தின் சீர்மையுந்தோற்றவுபதேசிக்கவேணும். ஆசார்யாபிமானங்களைச்சொல்லுமவன் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே யிருக்கவொண்ணாதாதல், அவரேற(வ-ா செவியேற)க்கேட்டாதல் சொல்லு

ஸா-நீ॥ (முன்னிவிதி) ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரத்திலென்றபடி. (ஸாரார்த்தங்களை-தி) ஸம்ப்ரதாயஸாரார்த்தங்களை என்றபடி. இதனாலே ஆசார்யனுக்குப்ரஹஸ்யோபதேசகாலத்திலே ஸம்ப்ரதாயஞ்சொன்னவர்களென்று க்ருதஜ்ஞமாக ஸாரார்த்தப்ரகாஶநம் கர்த்தவ்யமென்றும் தான் ஸ்வயமாக ரஹஸ்யார்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுமிடத்தில் ஸாரார்த்தங்களாசார்யோக்தமாக ஸ்வாசார்யஸம்ப்ரதாயத்தை ஸாரார்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணவேணுமென்றும் கருத்து வெளியிடப்பட்டது. இப்படி ஸாரார்த்தங்களை ப்ரகாஶிக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ, ஏடுபார்த்தறிந்துபதேசித்தாலும் யதார்த்தமாய் கேட்டாதல் அவனுக்குக்கேட்டாதல் உபதேசித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லையே, ஶிஷ்யனுக்கு பலமோக்ஷம் காரணம் தான் ஸ்வயமாகக்கேட்டு முறைதப்பியுபதேசித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லையே. ஶிஷ்யனுக்கு பரமோக்ஷ காரணாதிஶயங்கள் வாராமைக்காக ஸார ப்ரகாஶநம் கார்யமென்னில் அத்ருஷ்டத்வாயமில்லையாகில் திவ்யஸூக்திகள் ப்ரயோஜகங்களன்றோ, தனக்கு ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்தினாலே அதிகாரமும் தோற்றினலந்தவஸ்துக்கை ஸாரார்த்தமல்லாமையாலே ஸாரார்த்தப்ரகாஶநமன்றிக்கே தானேயுபதேசிக்கவேண்டாவோ, ஸச்சிஷ்யர்களுக்குந்தான் யதாக்ரமமாக அவஶ்யமுபதேசிக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ. அத்ருஷ்டத்வாயமில்லையாகிலுபதேசிக்க நிர்ப்பந்தமில்லையே ஸாரோபதேஶாஷ்டகவிரோதமாகத்தோற்றிலப்படியுபதேஶம் ப்ரஸங்கியாதோ, அப்போது ஸம்ப்ரதாயாநுஸந்தாநம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவர்க்கு திவ்யஸூக்திகளில் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டத்வாயங்களை ஸம்ப்ரதாயமாகவுபதேசிக்கிறார் (ஆசார்யாபிமானங்களை-த்ரிநா)(ஏடு) பார்த்து. (அவரிதி) அவர்

ஸா-கா॥ பக்வகர்ப்ரஹஸ்யார்த்தோபதேசம் கார்யம் ஐதிஹ்ய ஆசார்யக்ருதோபதேஶாகாரணஸம்ப்ரதாயநாநாவித த்வா

உ®||மாகில் களவுகொண்டாஹரணம்பூண்டாற்போலேகண்டார்க்கெல்லா ந்தானஞ்சவேண்டும்படியாம். "யத்ருஷ்யாஶ் ருதோத்பந்நம் ஶ்ருதௌ நாயத்ருஷ்ட்யேநவா | யதேக்ஷிதாவாத்யஶாஸ்த்ரஸ்ய த்யாகாநர்ஹோ நேஹ ஸ" இத்யாதிகளிற்படியே ஸத்வாரவைஷ்ணவமாம். கேட்டுச்சொல் லச்செய்தே "தந்ஸிஸ் ணிவாதேநவரிவ்ருஷ்டு நவேஸவயா,வ்ருணிவ த்யாஹிவாசஷ்யவ" த்யாதிகளிற்சொல்லுகிற முறையொழியக்கேட்டுச் சொல்லுமாகில் காலன்கொண்டாஹரணம்பூண்டாற்போலே கண்டாரெ ல்லாருந்தன்னை யருவருக்கும்படியாம். "யஸ்யாயதேஷுண விஶ்வந்தே யஸ்யாயதேஷுண வ்ருத்தி | தயோராந்யதரஃ ப்ரைதி விதேஷம்வா யிமத்ருதி" என்கிறபடியே யநர்த்தாவஹமுமாம். யதாந்யாயம் கேட்டுச் சொல்லச்செய்தே சொல்லும்போது ஶாஸ்த்ரவை ஸகாஶிப்பியாதொ ழியுமாகில் இவன் சொல்லுகிறவர்த்தங்கள் வேரில்லாக்கொத்தான்போ லேயடியற்றவையோவென்று ஶிஷ்யனுக்குமதிஶங்கை பிறக்கும்படியா

ஸா-ரீ||பறத்திலேயிருந்துகேட்டாதலென்றபடி. மற்றஶாஸ்த்ரங்களைக்ஷயம் விஶ சொன்னுலுமிது ஸம்ஸ ஷாயஸவைலக்ஷணமாகவே சொல்லவே ணுமென்று தாத்பர்யம். (யத்ருஷ்ய்தி) போகச்செய்தே வரச்செ ய்தே கேட்டென்றபடி. (ஶ்ருதோ) ஶ்ருதம் ஶ்ருதம் தாநர்ஹாஸ்ஸ்யாஸ்யமெ ன்றபடி. (ஶ்ருதௌ) காஷ்யாதிவ்யவஹிதேந என்றபடி. (ஶ்ருதௌ) வேஷாநுரவரீஶ்ரூ ஹாதிரவேகவேந. ஆந்யவதேஶாதிவ்யாஜ நவா. (வ்ருத்த) ததேஶவரீதேந என்றபடி. (வரிவ்ருஷ்டு) யொ ஷ்யாஜ வரிஶஃ ஸ ஸ்ரூஃ (முறையொழிய) ஶிஷ்யாவாய்க்ஷ உ மொழிய. (காலன்) காலஷ்ஷாஷஉதம் (கொண்டு) வரிஹ்ஷித்து (அருவருக்கை) க்ஷீக்கை.(கயஶேஷுண)ஹேஶவஸ்ஷ்யாதிநா. (வே ரில்லாக்கொத்தான்) வேரில்லாதே ககனத்தில் வாழைகள்மேலே ப டரும் கொடிகள் (அடியற்றவை) ஶாஸ்த்ரவதேஶ ரஹிதமானவை

ஸா-கா|| யாநாஹ (க்ஷ்யாத்ரஹஸ்யங்களைஉதி) (செவியேறக்கேட்டு உதி) ஶ்ராத்ரம்வ ாவத்திஶ் ஶ்ரூதோஷ்யஃ. (ஏடுபார்த்தாதல்) வ ஸ்துக்ஷிதோவேத்யஃ. (யத்ருஷ்யேத்யாதி) (ஶ்ருதௌ) தீரோஹி தேந(ஶ்ருதௌ)ஶ்லோகவாஷ்யாஜேந. யத்ருஷ்யாஶ் வணநாஉ ஸந்த்ர ஸ்வ வ்ருத்தே வேஶவாஉவாதிதாவேக்ஷிதாஸ்ய ஶ்ர வணம்.(முறை யொழிய)வ்ரதாம்ஶாஹாவே ந ஶாஸ்தூஸ தமியாதிராஹிதேந த்யஃ. (காலன்கொண்டித்யாதி) காலஉதம்ஶ்ருஹீகா தேநயேந ந ஆஹரணம்க்ருத்வா தஸ்ராரணயயாஸஸ்வணிஷிஷ்யஸ்யாஸ தத க ஸாஸவஷி ஷிஷ்யஸ்யாதித்யஃ.(வேரில்லாக்கொத்தானித்யாதி)(வேர்) உ®ூம்(கொத்தான்) ஆதாவிஶேஷஃ ஆதாவிஶேஷவஸிதவ்ருஷோயஉஷ

உஜ்ஜீவநார்த்தவிஷயமாம். "ஸ்வ ஶரீரார்ப்பணம் ஸ்வஶிஷ்யஸ்ய ஸ்வேச்சாவஶநயா க்ருதம் ததா" என்று அத்ரிஸம்ஹிதாவசநத்திலே ஶரீரத்தை ஸ்வ கீயஸ்ப்ருஹியாதொழிகையும் விதிக்கப்பட்டது. அப்போது "ஶரீரஸ்வ காமஸெயென்றாது உத்தேஶ்யதேந சௌசயெ: | ஸ்வ காம ஸ்வ காமார்த்தம் க்ஷீயதே ஸம்வஶாயாஷீ" என்கிறபடியே ஜ்ஞாந வைஶத்ய ஹேதுவான ஸத்ஸங்கம் ஸம்பத்தும் ஆசார்யனுக்கு ஸத்தாநுவ்ருத்திஹேதுவான ஶேஷவஸ்துவாந ஸஸ்தாநவத்வ ஸுஸ்திரதையுங்குலையும்படியாம். ஶரீரத்தைப் ஸ்வ கீயஸ்ப்ருஹியாகிற்கச்செய்தே அவன்பண்ணின ஸாவத்யப்ரவ்ருத்தத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகில் விஸ்வஸங்கனென்றுபேருமாய் "ஜ்ஞாநதிஷம் வ்யவஹாரஞ்ச ஸ்வயஶ்ச்சித்தம் விசிகித்ஸக: | விநாஶாஸ்வேணயொப்புயா த்ராஹிப்புஷ்வாதக:" என்கிறபடியே பாவிஷ்ணுமாம். ஸச்சிஷ்யனுக்கு ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணத்தைத் தவிருமாகில் ஶூன்யனென்றுபேருமாய் "பாத்ரஸ்வார்த்தஜ்ஞாநஞ்ச க்ருதவாவிஷ்ணும் ஸமாஶ்வஸ்யஜேத்|

ஸூ-௩௭௦ || ஆனாலும் ஶிஷ்யர்களுக்கு ஸாவத்யப்ரவ்ருத்தம் பண்ணிலும் பண்ணுமவிருந்தால்வாயகமில்லாமையாலே ஶரீரஸம்ரக்ஷணம் ஸ்வ ஸம்பந்தியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதிதி) (அப்போது) ஶக்திகாயமான ஸ்வ காமாஸ்தமில்லாதபோது என்றபடி. ஶரீரஸ்வ காமாஸ்தம் ஶக்திகாயமானபடியாலே(ஸ்வ காமஸெயெ) ஶரீரஶக்திங்காயமாக என்றபடி. (சௌசயெ) சௌசநஶநம் ஸாணிக்யரத்தாதிவஸ் தந வஸ்தா ஜ்ஞாநகாயமாகையாலே ஸங்கத்தை தநமாகவெண்ண வேணுமென்று தாத்பர்யம். இப்படி ஶரீரஸக்ஷ்ணத்தில் "க்ஷீயதே ஸம்வஶாயாஷீ" என்று சொன்னது கூடுமோ, தநஸ்வவிரோத யமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவைஶத்யஹேதுவென்கை தி) ஸத்ஸங்கம் ஸம்பவ்ருத்யர்த்தமென்றும் ஸுநிஶ்சிதார்த்த ப்ரவ்ருத்யர்த்தமென்றும் கருத்து. (ஸாவத்யப்ரவ்ருத்தத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகிலிதி) ஸாவத்யப்ரவ்ருத்தத்துக்கென்கையாலே அஸாவத்ய ப்ரவ்ருத்தம் ஸ்வாத்மஸாவிதமாகிலத்தை ஶாஸ்த்ரஶரணமாகச் சொல்லில் தோஷமில்லை என்கிறது. (ஜ்ஞாநதிஷதி) ஸ்வஹ்விதையி லிது கெடுத்ந்தாய விஷமென்றபடி. (பாத்ரஸ்வீதி) (க்ஷேத்ர ஜ்ஞாநம்) ஜ்ஞாயதே நேநேதி ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநஸாதநம் ஶாஸ்த்ரம் க்ஷேத்ரம் ஜ்ஞாநம் க்ஷேத்ரதஶாஸ்த்ரம் (பாத்ரஸ்வம்) ஸத்பாத்ரஸ்வம் (க்ருதவா) ஸ

ஸூ-௩௭௧ || தேஶஜாத்யநுஸாரேண ஸாத்விகாரீதி (பாத்ரஸ்வீதி) (பாத்ரஸ்வம்) ஸகலபாத்ரஸம்பத்திஶிஷ்யஶதஸாத்ரஜ்ஞாநம் ஸ்வஸிந்தநாதிஜ்ஞாநம் நிர்வாஹிகார்த்தஸம்ப்ரதாய ஸ்வஸம்வாவிஶேஷ

ஜ॥ நாஶநாய ஸ்வயம்பூர்ஜகதீஶ ஜகத்பீஜக்ருத்" என்கிற ஸஹஸ்ரநாமத்

ஸா-நீ॥ ஶ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம (விஷ்ணோ) ஸஹஸ்ர (ஸஹஸ்ரநாமஜப) ஸஹ விஶேஷஸ்து ஶ்ரீவிஷ்ணுஸூக்தௌ ஸம்யக் ப்ரதிபாதிதம். ஸஜத்ய திரோதேய ஆவரணாதி (நாஶநாயேதி) பரஸ்மை பாப்மநே (ஜகத்பீஜம்) ஜகத: காரணபீஜம் பாபம். யதா ஜகத: பீஜம் வேதபாபம் "வேதநாஶாய வ்யாகரோ" இதி ஶ்ருதே: வேதபாபஸ்யாபி ஜகத்பீஜத்வாத். (நாஶநாய) உபஸம்ஹாராய (பீஜக்ருத் ஸந்) பாபக்ஷயஹேதுஸம்ஹாரகத்வாத் ஸந் ஸ்வரூபம் யதா நயதி யதா நயாயேதி த்வயம். தஸ்மாதேவ ஸம்ஹாரகத்வாதேவ இதி வக்தவ்யம். ஸர்வேஷ்வர யாதி ஜாநநாஶாய இதி என்றபடி. தஸ்ய ஸர்வாக ப்ரகார ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸ்வரூபேண இதிஹேதி ப்ரதிபாத்யதே. ஸர்வேஷ்வரஸ்ய ஸ்வரூபம் நயாயேதி உத்தராத்யாய:. (ஸஹஸ்ரேதி) த்வயா ஸஹஸ்ரநாமாதி ஜபஜநித ஸஹஸ்ர வஞ்சிரு ஹேதவே என்றுகருத்து. "நாஶநம் ஸ்வயம்பூர்ஜகதீஶ ஜகத்பீஜக்ருதிதி ஶங்கா:. ததா ஸ்வயம்பூஶப்தேந ஸர்வாவிர்பூத்யாவதேவிஷ்வம் விஶாந்தி ப்ரஜாயிநீ" த்வஷ்டா ப்ரஹ்மவிஷ்ணு தேவதேநஸ்ய ஹாயநம், ஸ்வயம்பூஶப்தேந ஜகத் ஸ்ருஷ்டிஜாநநாபரஸ்ய ஜகதீஶத்வம் நிர்வாஹம். தஸ்ய ஸ்ருஷ்டிர்யாபீஜக்ருதேவேதி ஸாக்ஷாத்ஜநநம் நயாதி. தாவேதபீஜக்ருத்ராதா த்ரோத்வஸர்வபாப ஸம் ஸம்ஹார பீஜக்ருத்ர ஸாக்ஷாத் ஸம்ஹாரகத்வஸ்ய தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ஸம்ஹிதிதிநாம் "நாஶநம் யதாயாதீ" தி ஶங்காயாம். ததா யதா ஜகத்பீஜம் ப்ருஹ. யதா ஜகத:பீஜம் "வேதநாஶாய வ்யாகரோ" இதிஶ்ருதே: வேதபாபஸ்யாபி ஜகத்பீஜத்வாத் (பீஜக்ருத்ஸ) உத்தரோத்தரம் ஸந்தாநஜநகார்ஜநஸ்வரூபஸ்ய நாஶயந்நயாதி தயா உபஸ்ய விஷ்ணுஸ்த்ரேதி யோஜநா த்ரஷ்டவ்யா. இப்படி ஸஹஸ்ரநாம பரிபூர்ணத்வேந ஸதி க்ருதஜநித நிரு ஸம்ஹாரகத்வாத் மன்றிக்கேஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ரதாநீநாத்ம் தம் வ்ருத்தியுமுண்டென்றபடி

ஸா-கா॥ த்ராணவிஷயம் ஜ்ஞாநஶக்திமத்விஷ்ணுஶரீரம் "விஷ்ணுஶ்ரியம் தேவம் ஸர்வேஶ்வரம் ப்ராணநிருக்தம்" இத்யுக்தே:. (ஜகத்பீஜம்) ஜகத்கா ரணஸூக்ஷ்மம் பரம்ப்ரஹ்ம (பீஜக்ருத்) ஜாவேதபாபஸ்ய ஶரீரயாதிபீஜ வத் ஸ்வாத்மஜஸஜாதீய பீஜாந்தராநுஸந்தாநத்வாத். ஜந்ம ஜ்ஞாநஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரநிதாநகாரணஸ்ய தத்ஸம்ஹாரஸ்ய நிர்வாஹ காரணபீஜக்ருதித்யாஹ. ஸஹஸ்ரேதி ஸமஸ்தநாமாநி விஷ்ணோ: வ்ருத்த்யா ஸ்வாபாவிக காரணேஷு அவதேஶ காயஜநிதேளகிகோ தாஸ்தாரண ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் தஸ்யாபி ஸம்ஹாரகம் ஸிக.

௨௭ || தையுங்கடந்தாலும். ஆகையால்விளக்குபிடிக்குமவன் தன்னோராஜா ஒருகார்யத்துக்குப் போகச்சொன்னால் தன்கையில் விளக்கைப் பக்கத்துக்குப் ப்ராப்தரானார் கையிலே கொடுத்துப்போமாப்போலே ஸதாசார்யமானார்க்குத்தான் சொல்லும்போது தனக்குபதேஶித்தவாசார்யனை முற்பட வெளியிட்டு பின்பு தனக்குபதிஷ்டமான வசநங்களையே சொல்லவும். சிலகாரணங்களாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்நிதாநங்கள்பெற்றுத்தானிவற்றாலே யறிந்துசொல்லுமவற்றையும் ‘‘ப்ராஸ்வ ஸாதாரத்வ நேத்ர ஸ்ரீஹம்பரம்|யோ மம்யோமூர்க்காஸத்யஷ்டா ஸ்தாஸாஸ்யத ஸ்ஸ்யம்,’’ என்கிறபடியே ஸதாசார்ய ப்ரஸாதமடியாக விவ்வசநமறிந்தேன், என்கைமிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேனல்லேனென்றிவ்வுண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டுசொல்லவும். பெறில் இவன்சொல்லுமவசநங்களெல்லாம் ஸபர்க்கு மாதரணீயங்களுமாய், இவன் க்ருதஜ்ஞனாயிருந்தானென்று ஸாக்ஷிகளும் ப்ரஸாதிக்கும்படியாய், ஸத்யவாதியாயிருந்தானென்றுபநிஷத்துக்களும் ஔபநிஷத பரமபுருஷனும் தங்க ஸர்வஜ்ஞியானின்றுகொண்டு ப்ரஸம்ஸிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதிநா) (தனக்குபதிஷ்டமானவசநங்களையேஇதி) அவதாரணத்தாலே ஸ்வாஸத்ய ப்ரகாஶ்யாநந்யரூபார்த்தாசொல்லக்கூடாதென்று கருத்து (சிலகாரணங்களாலே) பரமபுருஷ ப்ரத்யக்ஷ ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலேஎன்றபடி. (என்கைமிடுக்காலே) என்கையினுடைய புத்திஶக்தியாலேஸ்வஸாமர்த்யத்தாலேஎன்றபடி. (உண்மையை) ஸ்வபாவத்தை என்றபடி. ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநகர்மம் ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தை யுண்டாக்கியேபதிஸந்தாநங்களை யறிவிப்பிக்குமென்று கருத்து. (சொல்லவும்பெறில்) சொன்னானாகிலென்றபடி. (உபநிஷத்துக்களுமிதி) ‘‘ஆசார்யவாந் புருஷோவேத, ஸம்பந்நம்பதாவிதாம், ஆசார்யாத்தைவ வித்யா, ஆசார்யாத்தைவ வித்யா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத்’’இத்யாதிகளிலென்றபடி. (ஔபநிஷத பரமபுருஷனுமிதி) ‘‘யோமாமேவமஸம்மூடோஜாநாதி புருஷோத்தமம் | ஸஸர்வவித் பஜதிமாம் ஸர்வபாவேந பாரத’’ இத்யாதிகளிலே

ஸாக்ஷாந்நாராயணோ (ஆகையாலித்யாதிநா)(விளக்குஇத்யாதி)யதா ராஜ்ஞாம் ப்ரதீபதாரகா: ராஜஸிம்ஹாஸநம் ப்ராப்ய க்ருதாஞ்ஜலிபுடா: ஸ்திதா: பரமபுருஷஸ்ய ப்ரதீபாநுப்ரதாய ஸந்நிதிம் ஸமர்ப்ய ஸந்தத பரமபதாய ப்ரதிஷ்டித: ஸ்வகம் ஜ்ஞாநம் ஸத்ஶிஷ்ய நிக்ஷேப்ய ஸந்நிதிஷ்டேயம். (ஸதாசார்ய ப்ரஸாதாதி) ஆசார்ய ப்ரஸாதேந ஸ்வாபாவிக ஜ்ஞாநம் ஸ்வஸாமர்த்யாதிவ ஸந்நிதிம் யதாஸம்ப்ரதாயம் ப்ரகாஶ்ய ஸ்வமதிஶக்தி ஸமர்த்யம். (உபநிஷத்துக்களுமௌபநிஷத பரம புருஷனுமிதி) ‘‘யேகேசாஸ்மச்ச்ரேயாம்ஸோ ப்ராஹ்மணா:’’ இதியா

சநு||ளோடோக்ஷவிவஷைவ்யாபாரணஸ்பூ ர்ஜனென்றுநிரூபிக்குமபடியுமாம். இப்படி க்ருதஜ்ஞதையவஹித ஜன ஸிஷ்யனைப்பற்றநாம் செய்தகார்யஷிஸவித் தமென்றுஆசார்யனும்க்ருதார்த்தனாயிருக்கும். || * || ஸாக்ஷாத்ஸதோ

ஸா-நீ || என்றபடி. ஸாக்ஷாத்ஸாதநவாவானவாசார்யனுகவாமலிருந் தால்ஸமவஸரணவதாஜ்யாரம்பமன்றேவென்றவருளிச்செய் கிறார் (இப்படி க்ருதஜ்ஞதையிதி) இப்படி ஸமவதிஷயத்தில் போலேஆசா ர்யவிஷயத்திலும் உரையான உக்தி பண்ணவேணுமென்றுசொன்னது கூடுமோ, ப்ரபன்னு வாரமார்த்தவாயும் மோக்ஷப்ரதனுமாயிருக்கை யாலே தத்விஷயத்தில் வாஸக்தி கதர்வையாளுலும் தத்தமையா ன ஸக்தி ஆசார்யவிஷயத்தில் பண்ணுகை கூடுமோ, ஆசார்யனும்மோ க்ஷப்ரதனென்றில் மாயத்ராதிவ ஊதாவானவாசார்யன் மோக்ஷப்ரத னென்றேமாயத்ராதிவ தாதா மோக்ஷப்ரதனல்லாவிட்டாலும் ஸஹ விதாவ தாதா மோக்ஷப்ரதனென்றில் நாராதிவ தீகொவாஸபரஸ் வஸஹவித்யாவதைஷாவக்கும்ஜ்ஞாநயோமாத்யதைஷாவக்கும் மோக்ஷப்ரதகவங்கூடாதே கவ்யவஹிதமோக்ஷஸாயநபஸஹவித்யாவ தைஷா மோக்ஷப்ரதனென்றில் "ஸஹாம்ஸ்வா ஸவர்வொவெஹ்யாமோ க்ஷயிஷ்யாமி". என்று ப்ரபன்னனுக்கு மோக்ஷப்ரதஸ்ரவணம்போலே ஆசார்யனுக்கு மோக்ஷப்ரதஸ்ரவணமுண்டோ, வஸ்வர்மா யஸக்தியே வாரணமெனதிலதற்கு ப்ரமாணமுண்டோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாதிதி) (ஸாக்ஷாத்ஸதோபாயாந)வ தீ

ஸா-கா || தவஸஹவிதாவதீதி. "கர்மவாஸ கதம்தம்ஸய ஸ்ரீநதிவமோக்ஷமெ" த்யாதிஹிவர்மதைர்மவதிஷ்கலிஃ" நிரவெ க்ஷம்மநிம்ராம்தம்திவெர்ம ஸரஸ்யநம் | கநாவஜாத்யஹணிதம் வமெயெத்யம்வி ரேணாஸிஃ|| கஸ்ரீஹஸ்திதேஷிஷ்ட கஸ்ரவாணாஷா ஷவெ | ஜ்ஞாநாநந்தஸ்ஹவிஷ்ணி தஸ்ராக்தா:மொதயாத்ஹம்" ஐத்யா திஷா ஔபநிஷதவரமேவாம்ஷைணவ வபம்ஸநீயா ஸவஹித்ய ஸஃ. நநா ஹஸ்யத்யாஸொஷைஷ்டாவாசார்யஸ்ய ஸ்ரீதிர வி ஸமமேநாத்யேத ததாம். 'உவநீயதா யரிஷ்ய' தித்யா தீநா வெமோவதைஷ்டாஸிவாசார்யகோக்த்யா தஸ்யாசார்யஸ்வா ஸாவாதித்த வெதஹஸ்யஸ்தஸ்ய ஸாக்ஷாந்மோக்ஷாயஸ்ய ஸவகாரஸ்ய விரதவதிவாகெ ஹஸ்யத்யோவதைஷ்டவாசா ர்யோஷ்ட ஐதி. "யொஸஸ ஸம்தவாம் வாதாஸஸம்ஸாரோத்திஸா யநம் | வதீஷமர்மவயஸ்ய தமெஸ்யாஷிஷ்டம்ஸம்வாவநம்|| ஸம் தராஜதிஸம்தத்யா"தித்யாரஸ்ய யஸ்ராத்மதைஷ்டாஸஸ தஸ்ராகமா மதமொமாமா"ரித்யாதிஹிரவமாக தக்ஷ்ரீதேஃ ஷேஷஸ்வம்யாக்தேஃ

ஶ்லோ || பாவயாமந்த்யாவித்யா ஹேதநாபாவாதிஶஸ் | கஶ்சித்தேஶிகஸா
ஶேஷம் ஸத்பதே ஷட்பதேமாபர: || ஸ்வயம் ப்ரத்யயதோ தத
நக்திஸ்ரஞ்சம் | உஹாஸ்த்ரம் தஸ்வாபௌ ஶரணம் தேஶிகாவித்: ||*

ஏற்றி மனத்தெழின் ஞானவிளக்கை யிருளனைத்தும்

ஸா-நீ || கோபாவனம் ஶிக்ஷணஸாத்யமல்லாமையாலும் ஜ்ஞாநயோகாதி கம்ஸாரோத்தாரஸாத்யமல்லாமையாலும் தத்பகவதேஷ்டவைலக்ஷண்யமென்று கருத்து. (வித்யாஹேதாந்) ஸக்த்யுபாயப்ரதிபத்யாவிநாபூதாந் என்றபடி. ஸத்ர என்கையாலே மாயாத்ருத்தாபதேஷ்டவத்ராப்தி "தேவகிவாயாஸாவாஸீத" என்றதுவும் ஸஹவிதேத்ராபதேஶ பயமத மாயாத்ருத்தாபதேஷ்டவமாகுல் விரோதமில்லையென்று கருத்து. (ஶாஸந்தீதி) "ஶாஸ்தாரோவேவ விதாயா விஹிதா ஸாயிஷம் ப்ராபக" ஸாயிஷம் ஸாயாக்யம் ஹயஸாயநக்யம்ப்ராபதிதத்யஷ்ட: "தத்ராஸ்ரவாஜ்ஜ் ஶோகஸத்ப்பாரம் தாரயந்தி" த்யாதாவென்றபடி. (ஸ்வரந்தீதி) "ஶாஸ்தாரோவத்யா ஸாக்ஷ தஸ்ராதாரயந்தி ஸவே" தி த்யாதாவென்றபடி. (உஹாஸ்த்ரேதி) "நாயா நாஶநம் ஸத்ப்ரதாவி நித்யம்பஶீயஶாஸ்ரீதி ஶரணம்ஶீப" த்யாதாவென்றபடி. உஹ ஸ்தேத: பரதேஶாயாம் ப்ரஹவித்யாத்யாஸ்வாதகவேத ஶர ணக்யஸ்வாயக்யம். கஸ்த ப்ராப்திதஶாயாம் பராப்யமேகத ஶரண க்யமென்று கருத்து.

இப்படி இந்தவதிகாரத்திலே ஶாஸ்தாவுக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்று சொன்னது கூடுமோ, ஶிஷ்ய ஜ்ஞானவிவனுக்குத்தோற்றுவிட்டாலும்ஸர்வஜ்ஞரான ஜஷிகளுக்கும்ப்ரத்யுபகாரந்தோற்றுதோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தைபாட்டாலே ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (ஏற்றிமனத்தெழிலிதி)(மனத்து) ஶநஸ்ஸிலே ஶிஷ்யனுடையஶநஸ்ஸிலே(எழில்)உஜ்ஜ்வலமாகாநிற்கிறயோக்யமாகாநிற்கிற(ஞானவிளக்கை)தத்வஹித பரமார்த்த விஷய யதார்த்தஜ்ஞா நமாகிற விளக்கை (ஏற்றி)ஶ்ராவித்து ஶிஷ்யனுக்கு ஸத்யமபதே

ஸா-கா || வேத்யஹிதே யஞாஹ(ஸாக்ஷாத்தேர்பித்யாதி) (ஶாஸந்திஸ்வர ந்தீதி)" தத்ஜ்ஞாநாய ஸ்மபாரதேவாபிமஜ்ஞ, ஶாஸ்தாரோ பரமேஷாவேத, ஶாஸ்தாவத்யாதாக்ஷதஸாதாரயந்தி ஸவே" தித்யாதிஷுத்யஷ்ட:.

உக்தாதிகாரார்த்தம் த்ராவிடபாஷாவத்திரிக்தபாஷா நபிஜ்ஞாநாம் ஸாவதாநஸுகாநாய த்ராவிடபாஷயா ஸம்க்ருஹ்ணாதி (ஏற்றிமனத் தெழிலித்யாதிநா) (ஏற்றிமனத்தெழில் ஞானவிளக்கை) ஸ்வப்ரபோ பாயபரமார்த்தாநாம் ஸமவஹ்ஷிதயா விஷயீகரணயோக்ய

௯௮ || மாற்றினவர்க்கொருகைம்மாறுமாயனுங்காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும்புந்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்
சாற்றிவளர்ப்பதுஞ்சற்றல்லவோமுன்னம்பெற்றதற்கே (௯௮)

ஸா-டீ || ரித்தென்றபடி. (இருளைத்தும்) அஜ்ஞாநாந்தகாரநிவர்த்தகஜ்ஞாநமாகுற மஹோபகாரத்தையும் (மாற்றினவருக்கு) நசிப்பித்தவாசார்யனுக்கு (ஒருகைமாறு) ஒரு ப்ரத்யுபகாரத்தை (மாயனும்) ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வசக்தனுமாய் ஆச்சர்யபூதனுமாய் வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டனுமான ஸர்வேச்வரனும் (காணகில்லான்) காணவசக்தனென்று இல்லையென்றெண்ணுகையாலேயென்றபடி. ஸர்வேச்வரனுக்கும் ப்ரத்யுபகாரமுண்டாயிருக்கவேண்டியிருந்தாலேதோற்றதென்றபடி. ஆனாலும் ஆசார்யனிடத்திலே செய்யுமுபகாரங்களில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (போற்றீதி) (போற்றி) ஆசார்யனை ஸ்தோத்ரம் பண்ணி (உகப்பதும்) உகக்குமதும் வாசிகமென்றும் சொல்லப்பட்டது. (புந்தியில்) புத்தியில் (கொள்வதும்) த்யானம் பண்ணுமதும் மாநஸமென்றும் சொல்லிற்று. இது காயிகமுமாகுமவாகாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். (பொங்கு) அபிவ்ருத்தங்களாய் வளர்கிற (புகழ்) ஆசார்யனுடைய கல்யாணகுணங்களை (சாற்றி) லோகத்திலுபதேசித்து (வளர்ப்பதும்) அபிவ்ருத்தமாக்குமதும் தத்விஷயத்வாதி காயிகமென்றவுமாம். இவையெல்லாம் (முன்னம் பெற்றதற்கு) முன்பே ஆசார்யன் பக்கல் தான் பெற்ற உபகாரத்திற்கு (சற்றல்லவோ) அத்யல்பமன்றோ ப்ரத்யுபகாரமாகமாட்டாதென்றபடி. கிஞ்சித்கரமன்றோவென்றபடி.

ஸா-கா || ஞாநப்ரஜ்ஞாநவிகாஸஹேதுத்வாத் (இருளைத்தும்மாற்றினவர்க்கொருகைமாறு) தேஹாத்மப்ரமம் ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமாதி ரூபமஜ்ஞாநம் ஸர்வம் விநாசிதவதே குரவே கமபி ப்ரத்யுபகாரம். (மாயனுங்காணகில்லான்) ஸர்வஜ்ஞதயா ஸர்வசக்திதயா ஆச்சர்யகுணோபேதோ பகவாநபி ஜ்ஞாதும் நசக்நோதி ப்ரத்யுபகாரமிதி ஸர்வஜ்ஞதயா விசேஷ்யதே. ஸர்வஜ்ஞதயா விதுஷாம் ஸர்வ ப்ரத்யுபகாரஜ்ஞாநம் ஸர்வஜ்ஞானமித்யுக்தம். ஏவம் ததபி அதாப்யாசார்யவிஷயே ப்ரீத்யா கிங்காரிகத்வம் ஆஹ (போற்றியுகப்பதும்) ஸ்துத்வா ப்ரஸந்நதாநந்தஜநகம் வாசிகம் ஆஹ (புந்தியிற்கொள்வதும்) புத்தௌ நிவேசநம் ஆசார்யஸ்வரூபாதிஸ்மரணம். (பொங்குபுகழ்ச்சாத்திவளர்ப்பதும்) வர்த்தமானகீர்த்திப்ரசாரணம் ஆசார்யகுணாநாம் லோகே ப்ரவர்த்தநம். (சற்றல்லவோமுன்னம்பெற்றதற்கே) ஆசார்யாத் லப்தோபகார

உ௭|| ஆசார்யஸ்ய ப்ரஸாதேந மம ஸர்வமபீப்ஸிதம் ப்ராப்நுயாமீதி விஶ்வாஸோ யஸ்யாஸ்தி ஸ ஸுகீ பவேத் |
யஸ்யாஸ்தி ஸ்ரீகுருர் தேவ: ...தாஸ்யம் ஸாந்த்விகம் ஶிஷ்யம் நாராயண: ஸ்வயம் பத்நாதி நாராயண: ||
இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீவேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரஶ்சதுஸ்த்ரிம்ஶ:.

ஸா-ரீ || இப்படி இந்த அதிகாரத்திலே ஆசார்யன் விஷயத்தில் ஶரண்யவிஷயத்தில் போலே பரமாஸ்திகனாய் என்று சொன்னது கூடுமோ, ஶரண்யனான ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்ருதிஸித்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸர்வஸக்திமத்வ ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமித்வ விஷ்ணுவை ஆசார்யத்வ ஸஹித ஸ்வரூபமான ஆசார்யன் விஷயத்திலே தந்த்ரஸ்யம் ஹத்தி பண்ணவேணுமென்றக்கூடுமோவென்ற வீஶ்வரனுந்தான் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனாயிருந்தாலுமாசார்யனிலேவமன்றியிலே ஸ்வயமேவ மோக்ஷ ப்ரதனல்லாமையாலே அவனுக்கும் மோக்ஷ ப்ரதானத்திற்கு ஆசார்ய ஸாபேக்ஷதையாலே தத்வேந ஆசார்யனே அதிகனென்று ஶ்லோகத்தாலே வெளியிடுகிறார். (ஆசார்யஸ்யேதி) ஆசார்யஸ்ய ப்ரஸாதேந ஹயக்ரீவ: யதாசார்யஸ்ய ப்ரஸாதேந விஶ்வாஸ ஸிம்ஹாஸந யஸ்ய (தஸ்மாத்) ஆசார்யாத் (உக்த) ஸம்ஸாரஜ்ஞோ(தாந்தோ தேவ தா) ஶ்ரீயவேதிலே ஸமஸ்தாசார்யேஷு ... தத்வதாத்வாதயதி (யதி) ... நாராயண: ஸ்வயம் ... ஸம்ஸாரிணாம் (ஸம்ஸாரய) உத்தாரணாய (கதாசித்) யாத்ருஶிக ஸம்ஸாரிகஸ்வாத்யாத்மிக ஆசார்யஸ்ய ... ஆசார்யஸ்ய ... "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா உ

ஸா-கா || ...

... "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா ... | ... ஸம்ஸாரிணோ ..." இதி ஶ்லோகாஶ்ச உக்தா:. அதிகாரத்வயோக்தயோ: ஶிஷ்யாசார்ய

ஞுஶ ஸார-நீ ஸா-கா வ்யாவ்யாஸஹித ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே.

ஸா-நீ || த-ஸ்யைவ தநம் | ஹ்ராநமதே லோகாநுகாரமண்யாதா ஷ்வாணிநா” இத்யாதி ப்ரமாணஸம்ப்ரதேசம் க்ஷணாபேக்ஷயஸ்ய பஞ்சவாசிஷ் ஹி கஸ்யாயிக்யம் லேகேசத்ய ஸிஜமென்றுகருத்து.

இதி ஸ்ரீமதே ஜய க்ருஷ்ணப்பதநமதே ந தவ்யாணக மலயாம
வேதாந்தாசார்ய ஶ்ரீ வேங்கடநாதார்ய ஸ்ரீநிவாஸ
கடாக்ஷபாதேகாதேஸ ஹஸ்யஜாலேதநயோவாஷேலேந
விரசிதாயாம் உத்தரஸாரஸ்வாதிந்யாம்
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரவாக்ய ஸம்பூர்ணம் ||

ஸா-கா || க்ருத்யோம் வாதம் க்ருத்யா ஹமவகஹாமவ தலேகம்
கயபுமவதயாவ உபநீதமத வாதம் லேகம்கயபுவோயக
நமோவேவதாஸேயாசுபுேய உத்தரவேணு வரஜேயாகே உத்தர
லேபுவ விவக்ஷிதக்வேவமம்தவ்யுதி ஸாவ.

இதி ஸாரஉபாஜகாம்ருதிஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸமநேபோவாதேஶ
ஶ்ரீநிவாலேஸந விரசிதாயாம் ஸாரவ் காரிகாயாம்
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகார வாக்ய ஸம்பூர்ணம் ||

ஸ்ரீ:.

நிகமநாதிகாரம்.

ஸா-நீ || இப்படி முப்பத்தோருவதிகாரவர்க்கமாக ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிஷயநிபந்தநம் பண்ணினது கூடுமோ, பூர்வபூர்வாதிகாரங்களிலே நிரூபிதார்த்தங்களே உத்தரோத்தராதிகாரங்களிலே தோற்றுகையாலே புநருக்தியும் ப்ரஸங்கியாதோ, ப்ரஸ்தாவம் க்ஷீணமாக அதிகாரார்த்தமும் சொல்லவேண்டாவோ, கிஞ்ச இந்த நிபந்தநத்தில் அநேகஶாஸ்த்ரார்த்தஸங்க்ரஹம் தோற்றுகையாலே அதிகாரியும் துர்லபமன்றோ, அதிவ இந்த நிபந்தநத்திலில்லாத அபூர்வார்த்தமுண்டாகில் தனிமையிங்கில்லாமையாலே இந்த நிபந்தநத்திற்கு ந்யூநதையும் ப்ரஸங்கியாதோ, அந்யத்ர “யதேதத்தவம் நிகிதம் மஹாயா”மென்றும் “ஸந்த்யக்ஷ்ய ப்ராதேபஜே யஸ்தாயதே:” என்றும் “அணீயாந் க்ஷயாராயா: கோயதேவ காதே:” என்று ஶ்ருதிகளும்கூட யதேவதக்வபரிஜ்ஞாநம் துர்லபத்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

௩௨ || கார்பண்யதீக்ஷ்வஸ்ய ஸ்வாதிகாரானுரூப்யா
த்ரிவித நியமஶோபா ஹாநிராஸந்நபாவ: |
ஸஹகார நிரபேக்ஷ ஸங்க்ஷேபாயமேவம் பரஸ்து

ஸா-தீ || மென்று நெஞ்சாரல்படுகையாலே ஏகாந்த நியாயத்தாலே விதிவிதீஸ்வர ந்யஸ்த பரிஜ்ஞாந பத்தை ஆஸமாகையாலே இப்ப்ரபந்நக தக்ராவுக்கு ந்யாஸ ஸாதநத்தாலே தப்பும் ஸம்பாவிதமன்றோ, ஆகையால் ப்ரபந்நம் மோக்ஷார்த்த ஸாத்யாஸ ப்ரயோஜமாகும்படி எங்ஙனே யதாதிஶங்கையில் ஸம்பாவித ஸங்கஶங்கைகளையுமிந்த நிக்ஷேபாதிகாரத்தாலே பரிஹரித்துக்கொண்டு அதிகாரஸ்ய த்வரையை ஸங்க்ஷேப உபஸம்ஹரிக்கக்கடவராய் அதிகாரஸ்யத்தை ஶ்லோகத்தாலே ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (கார்பண்யேதி) (கார்பண்ய)"ஶரணஸ்வ ஸ்வல்பாஹம்"இத்யாதி உக்த ஸ்வஜாதிவிஶேஷ ஸ்வாநுஸந்தாநாதி கார்பண்யக்ருத்ய (கார்பண்ய தீக்ஷ்வஸ்ய) கார்பண்யத்துக்கு தீக்ஷித ஸாத்யபாவாதி ஸ்வாதிகாராநுரூப்ய ஸ்வாதிகாரானுரூபமாக ப்ரதிபத்தியமாந ஸ்வாதிகாரஸ்ய ஸங்கல்ப ஸ்வாதிகாரஸ்ய உக்த:. கார்பண்ய ஜதீக்ஷ்வ ஸ்வாதிகார ஸாதநாநுஷ்டாந ஸமாதாநஸ்ய உக்த:. (த்ரிவித நியமஶோபா) த்ரிவித நியமஶோபா யஸ்ய ஸ:. ஏதேந த்ரிவித நியமஶோபாஸ்ய உக்த:. (ஹாநிராஸந்நபாவ:) ஹாநிராஸந்ந பாவ: யஸ்ய ஸ:. ஏதேந ப்ரபத்த்யந்தர ஸாதநஸ்ய உக்த:. (ஸஹகார நிரபேக்ஷ) ஶிஷ்யஸ்ய ஸ்வாதிகாரோக்த லக்ஷணஸம்பந்நத்வ ப்ரதிபாதகஸ்வ (ஸங்க்ஷேபாயம்) ஸஹகார நிரபேக்ஷ ஸங்க்ஷேபாயஸ்ய (ப்ராயஸ்து) உபதேஶ்யஸ்ய. ப ஸ்வாதிகார ஸாதநஸ்ய ப்ரபத்தேர். ஏதேந ஸங்க்ஷேபாய க்ரியாஸாமக்ரீ தேஶாதிகாரஸ்ய ஶிஷ்யஸ்வாதிகாரஸ்ய உக்த:. (ஸாவதீதிவிஸ்தாரம்) ஸாவதீதாதி ஶோதநவதீதாதி

ஸா-கா || ஏவம் ஸாஹஸ்யத்ய ஸாங்கப்ரயோகஸ்ய பரிகாரஸ்ய பாகஸ்ய ப்ராப்ய ப்ரபந்ந நிஷ்டாந பேதநாதிகாரேண த்ரயதிகாரஸ்ய, ஸம்க்ரஹேணாஹ. (கார்பண்யேத்யாதிநா) ஸ்வாதிகா ரோக்தஸ்வாதிகாரஸ்ய ஸம்ப்ரதிதம் கார்பண்யதீக்ஷ்வ இதி த்ரவீத ஸாதநாதிகாரஸ்ய நிரூபண ஸாதநாதிஶிஷ்டாநாம் ஸ்வாதிகாரேஷு"ஶஸ்ய"த்யுக்த த்ரயஸம்பந்தக்ஷேப த்யுக்தஸ்ய ஸ்வாதிகாரஸ்ய ஸம்க்ரஹீத: ப்ரஹ்ஷிதநியமஶோபா ஹாநிராஸந்ந பாவஸ்ய விஷய ஸ்வாதிகாரபாவ நியம அதீயஸ்வாமாஸ்ய ஸம்க்ரஹீத: ஹாநிராஸந்நபாவஸ்ய ஹேதுநா ஸஹகார நிரபேக்ஷ ஸாமாஸ்ய ஸம்க்ரஹீத:. ஸம்க்ஷேப த்யாதிநா ஸ்வாதிகாரஸ்ய ஸம்க்ரஹீத:. ஸாவதீ

௨௬. || ஸம்ஸாரிதாபஹாரிஸம்ப்ரதிபாதநம் ||

இப்படி யிஜ்ஜீவாத்மா ஸம்ஸாரிகளோடொக்க அநாத்யநந்தஸம்ஸாரத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யனாய்வைத்து அநாதிகாலமிருந்து ஓரளவிலே புரித்து ஸதாசார்யஸம்பந்தமுண்டாய் தத்வஹிதங்களையறியத்தொடங்கின படியும், இவையறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரதமமானபடியும், இவற்றைக்கொண்டறியுமர்த்தங்களில் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸித்தங்களினுடைய ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தாதிகள் ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரமாய் ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியும், இஸ்ஸம்பந்தத்தோடேகூட ஜ்ஞாதவ்யமாக பூர்வாசார்யஸங்க்ருஹீதமான அர்த்தபஞ்சகம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியும், இவ்வர்த்தபஞ்சகத்துக்குள்ளே தத்வத்ரயாதிவிபாகமும்

ஸா-நீ || உக்தம் தத்வாமாநர்க்ஷணம் "ஸம்ஸாரஸாகராதீரம் ஸம்க்ருதாநி தத்யஸ்த: | ஸம்விநயிர்க்ருஷ்ட ஸம்ஸாரீ ஸம்ஸய யா" இத்யுக்தரீத்யா ஸமாகாரம் ஸம்ஸாரிதாபேந்த்ய ஸம்ஸாரநிவர்த்த்ய யாநந்தரம் க்ருதக்ருத்யம் ஶ்ரேயஸ்ஸ்யாதஸ்தி ஸம்ஸாரிதாபஹாரீ. ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயாநநாந்தரம் ஜ்ஞாநாதிகுணமய: (ஸம்ப்ரதிபத்திநேச்சா பவதி) ஸம்ஸ்ரீணாம் நித்யஸம்ஸ்ரீணாம் ப்ரஷ்டவ்ய உத்க்ருஷ்டஸ்ய கதிநந்த்ய: "கடோராஹாரஸ்யமேவஸோ ஸ்வத்ரஸ்ய ஸமாஶ்ரித:" இத்யாதிவசநேநாபவர்க்கோத்ர பவதீத்யர்த்த:. ஏதச்ச ப்ரத்யக்ஷதாத்பர்யே பவதீதி யாவத். கநிந நிகமநாதிகாரார்த்த:. * * * *

இனி பூர்வோக்த ஶங்கைகளை விஸ்தரேண பரிஹரிக்கக்கடவராய் ப்ராக்தநங்களானவதிகாரார்த்தங்களை ஸம்க்ஷேபங்களாகவும் ஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இஜ்ஜீவாத்மா இத்யாதிநா) (ஸத்துக்கு) ஸ்வபாவத்துக்கு (ஓரளவிலே) ஒரவஸரத்திலே (புரிந்து) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தா ஸந்தா என்றபடி. அறியத்தொடங்கினபடியுமித்யந்தம் உபோத்காதாதிகாரார்த்த:. இவையறிவிக்குமித்யாதி ஸாரதமமான படியுமித்யந்தம், ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரார்த்த:. இவற்றைக்கொண்டு இத்யாதி ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியுமித்யந்தம், ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரார்த்த:ம் இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே இத்யாதி ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யந்தம், அர்த்தபஞ்சகாதிகாரார்த்த:ம் இவ்வர்த்தபஞ்சக

ஸா-கா || தேநாதிநாஶிஷ்யக்ருதாதிகாரார்த்தஸம்க்ருஹீத:. ஏவம் ஶ்லோகேஸம்க்ருஹீதம் நிகமநவ்யாகாரம் விஸ்தரேணாஹ. (இப்படி இத்யாதிநா) அறியத்தொடங்கினபடியுமித்யநேந உபோத்காதாதிகாரார்த்த உக்த:. ஸாரதமமானபடியுமித்யநேந ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரார்த்த உக்த:. ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடிமித்யநேந ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரார்த்த: ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யநேநார்த்தபஞ்சகாதி

௩௰॥ ஜெபண்ணுவார்க்குத் தாத்பர்யமும், இத் தத்த்வத்ரயத்தில் ஸம்ஸ்ரூணு கஸாத்வஸாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டவன் ஶ்ரிய:பதியென்னுமிடமும் இவ்வர்த்தங்களெல்லாந் தெளிந்தவன் முமுக்ஷுவாய் மோக்ஷோபாயோந்முகனாம்படியும், அதிகாரிவிபாகமும், இவ்வதிகாரிகளுக் கநுரூபமான உபாயவிபாகமும், இவ்வுபாயங்களில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கதிகாரவிசேஷமிருக்குங்கட்டளையும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமான இவ்வுபாயத்துக்கநுரூபமாக விஹிதமான பரிகரவிபாகமும், முமுக்ஷுவுக்கு ஸபரிகரமான ஸாந்த்ராவர்த்யாநந்தத்வத்தினுடைய ஸந்நிவேசமிருக்கும்படியும், இப்படி ஸாங்க ப்ரபதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினவன் ஸர்வரக்ஷணாதிக்ருதன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாகையாலே க்ருதக்ருத்யனாம்படியும், இந்நிஷ்டை தனக்குப் பிறந்தமைகண்டு தான் தேறியிருக்கைக்கடையாளங்களும், இவனுக்கு வ்ருத்தியில் ஊர்த்த்

ஸா-டீ॥ த்திற்குள்ளே இதந்தாதி தாத்பர்யமித்யந்தம், தத்த்வத்ரயவிஜ்ஞாநாதிகாரஸ்யம். இத்தத்த்வத்ரயத்திலித்யாதி ஶ்ரிய:பதியென்னுமிடமித்யந்தம், பரதேவதாபாரமார்த்த்யாதிகாரஸ்யம் இவ்வர்த்தங்களெல்லாமித்யாதி மோக்ஷோபாயோந்முகனாம்படியுமித்யந்தம். முமுக்ஷுத்வாதிகாரஸ்யம் அதிகாரிவிபாகமித்யேதத் அதிகாரிவிபாகாதிகாரஸ்யம் இவ்வதிகாரிகளுக்கித்யாதி உபாயவிபாகமுமித்யந்தம், உபாயவிபாகாதிகாரஸ்யம் இவ்வுபாயங்களித்யாதி கட்டளையுமித்யந்தம், ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரஸ்யம் ஸக்ருதித்யாதி பரிகரவிபாகமுமித்யந்தம், பரிகரவிபாகாதிகாரஸ்யம், முமுக்ஷுவுக்கித்யாதி ஸந்நிவேசமிருக்கும்படியுமித்யந்தம் ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரஸ்யம், இப்படி ஸாங்கமித்யாரப்ய க்ருதக்ருத்யனாம்படியுமித்யந்தம், க்ருதக்ருத்யாதிகாரஸ்யம். இந்நிஷ்டை தனக்கு பிறந்தமை கண்டித்யாதி அடையாளங்களுமித்யந்தம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரஸ்யம் இவனுக்குவ்ருத்தியிலித்யாரப்ய ஸைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யந்தம் உத்தரக்ருத்யாதிகா

ஸா-கா॥ காராஸ்ய:. தாத்பர்யமித்யேந, தத்த்வத்ரயாதிகாராஸ்ய:. ஶ்ரிய:பதியென்றுமித்யேந பரதேவதா பாரமார்த்த்யாதிகாராஸ்ய:. உந்முகனாம்படியுமித்யேந முமுக்ஷுத்வாதிகாராஸ்ய:. அதிகாரவிபாகமுமிதி தததிகாராஸ்ய:. உபாய விபாகமுமித்யேந, தததிகாராஸ்ய:. இருக்கும்கட்டளையுமித்யேந ப்ரபத்தியோக்யாதிகாராஸ்ய:. பரிகரவிபாகமுமித்யேந, தததிகாராஸ்ய:. ஸந்நிவேசமிருக்கும் படியுமித்யேந ஸாங்கப்ரபதநாதிகாராஸ்ய:. ஸைங்கர்யமிருக்கும்படி க்ருதக்ருத்யனாம் படியுமித்யேந க்ருதக்ருத்யாதிகாராஸ்ய:. அடையாளங்களுமித்யேந ஸ்வநிஷ்டாபி

மூ|| தாமே சரீரம் விட்டதாகில் இங்கிருந்த காலத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யமிருக்கும்படியும், ஸகலகைங்கர்யத்துக்கெல்லை நிலம் ஸாத்த்விக கைங்கர்யமானபடியும், சாஸ்த்ராநுமதமல்லாதது கைங்கர்யமல்லாமையாலே யதாசாஸ்த்ரம் கைங்கர்யம் பண்ணவேண்டினபடியும், இச்சாஸ்த்ரீயகைங்கர்யப்ரவ்ருத்திக்கு அபசாரங்கள் புகாமைக்கும் புகுந்தவைகழிகைக்கும் விரகுகளும், இந்நிரபராதகைங்கர்யத்துக்கு ஸ்தாநமாக அநாவத்திலுமுசிதமாவது ஸாத்த்விகாச்ரிதமான ஸத்த்வக்ஷேத்ரமென்னுமிடமும், இப்படியேயிருந்த இவ்வதிகாரிக்கு சரண்யஸங்கல்பவிசேஷத்தாலே தேசகாலாதிநியதி நிரபேக்ஷமாக ஸ்தூலசரீரத்தில்நின்றும் நிர்யாணமிருக்கும்படியும், இப்படி புறப்பட்டால் பித்ரார்ஜிதராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவழைத்துவிட்ட ராஜகுமாரன் போமாப்போலே பெரிய மேன்மையோடே [illegible] அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே போம்படியும், இப்படிபோனால் அங்கு பிறக்கும் ஸஹஜகைங்கர்யபர்யந்த பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவமூலமான ஊ கைங்கர்யமிருக்கும்படியும், இப்படி உக்தமான அர்த்தங்களில் ப்ரதா

ஸா-நீ|| ர்த்தம் ஸகலகைங்கர்யத்துக்கித்யாதி ஸாத்த்விககைங்கர்யமானபடியுமித்யந்தம், புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரார்த்தம் சாஸ்த்ராநுமதமல்லாததித்யாதி கைங்கர்யம் பண்ணவேண்டினபடியுமித்யந்தம் சாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரார்த்தம் இச்சாஸ்த்ரீயகைங்கர்யப்ரவ்ருத்திக்கித்யாதி விரகுகளுமித்யந்தம், அபராதபரிஹாராதிகாரார்த்தம் இந்நிரபராதகைங்கர்யத்துக்கித்யாதி க்ஷேத்ரமென்னுமிடமுமித்யந்தம், ஸ்தாநவிசேஷாதிகாரார்த்தம் இப்படியேயிருந்தவிவ்வதிகாரிக்கி சரண்யஸங்கல்பவிசேஷத்தாலே இத்யாரப்ய நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யந்தம், நிர்யாணாதிகாரார்த்தம் இப்படி புறப்பட்டாலித்யாரப்ய போம்படியுமித்யந்தம் கதிவிசேஷாதிகாரார்த்தம் இப்படிப்போனால் அங்குபிறக்கும் ஸஹஜ கைங்கர்யபர்யந்த பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவமூலமான இத்யாரப்ய இருக்கும்படியுமித்யந்தம், பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதி

ஸா-கா|| ஜ்ஞாநாதிகாரார்த்த:. கைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யேதேந உத்தரக்ருத்யாதிகாரார்த்த:. ஸாத்த்விக கைங்கர்யமானபடியுமித்யேதேந, புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரார்த்த:. வேண்டினபடியுமித்யேதேந, சாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரார்த்த:. விரகுகளுமித்யேதேந அபராதபரிஹாராதிகாரார்த்த:. ஸத்த்வக்ஷேத்ரமென்னுமிடமித்யேதேந, ஸ்தாநவிசேஷாதிகாரார்த்த:. நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யேதேந நிர்யாணாதிகாரார்த்த:. போம்படியுமித்யேதேந கதிவிசேஷாதிகாரார்த்த:. கைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யேதேந

௩௯ || தா⁴நமான ஸித்³தோ⁴பாயத்தையும் ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரதா⁴நமான ஸா
த்⁴யோபாயத்தையும். இவ்வுபாயநிஷ்டனுடைய ப்ரபா⁴வத்தில் ஶங்
கைகளையாதவேற்றச்சுருக்கங்களையும் பற்றி ஶ்ருஹாரதோ³ஷதோ³ஷ
கஸம்ஸர்க³ ப்ரமாத³ஸ்வபா⁴வாதி³களாலே வருங்கலக்கங்களுக்குப்பண்ணும்
பரிஹாரப்ரகாரங்களும், இவையெல்லாமநுஸந்திக்கைக்கு உசிதமான
ஸ்தா²நவைஶிஷ்ட்யத்தில் வாஸவாக்யயோஜநைகளும், இவ்வர்த்த²ங்களுக்கெல்
லாம் ப்ரமாணஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதா³யப்ரவர்த்தநம் பண்ணுமாசார்யர்களுக்கு உ
பதே³ஶாதி³ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திவிஷயங்களிருக்கும்படியும், இப்படி ப்ர
போ³த⁴காரகனான ஆசார்யன் திறத்தில் தகுதியான ப்ரத்யுபகாரமி
ல்லாமையாலே நிஸ்துல்யனான ஶிஷ்யனுக்குச்செய்யவடுக்குமவையுமெ
ல்லாம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ரஸம்ப்ரதா³யங்களாலும், இவற்றுக்கநுகு³
ணங்களான ஸ்ரீஸூக்திஸந்தானங்களாலும், அஜ்ஞாநஸம்ஶயவிபர்யயங்களற
யதா²ஶ்ருதம் யதா²ஹ்ருத³யமுபபாதி³த்தோம். இவ்வர்த்த²ங்களையெல்
லாம் முற்பட ஸகலஸம்ப்ரதா³யமுடைய ஸதா³சார்யன்பக்கலிலே ஸ்ரீ

ஸா-நி|| காரார்த்த²ம். இப்படி உக்தமான வித்³யாஸஹ்யபரிஹாரப்ரகாரங்
களுமித்யந்தம் ஸித்³தோ⁴பாயஶோத⁴நாதி⁴காரமாரப்⁴யாதி⁴கார சதுஷ்
யார்த்த²ம் இவையெல்லாமித்யாரப்⁴ய யோஜநைகளுமித்யந்தம், ௨௯ ௩௦ அ
தி⁴காராத்³யதி⁴காரத்³வயார்த்த²ம் இவ்வர்த்த²ங்களுக்கெல்லாம் ப்ரமாண
ஶாஸ்த்ராத்³யாரப்⁴ய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிருக்கும்படியுமித்யந்தம் விஷய, ஆ
சார்யக்ருத்யாதி⁴காரார்த்த²ம், இப்படி ப்ரபோ³த⁴காரகனெனவித்யாதி³
செய்யவடுக்குமவையு மெல்லாமித்யந்தம் ஶிஷ்யக்ருத்யாதி⁴காரார்த்த²
மென்றநுஸந்தி⁴க்கை தகண்டுகொள்வது. பெரியமேன்மையோடே, மே
ன்மை பெருமை அதிஶயிதமான பெருமையோடே என்றபடி. இப்படி
யதா²ஶ்ருதம் யதா²ஹ்ருத³யமுபபாதி³த்தோமென்று சொன்னது கூடு
மோ, ஜ்ஞாநாதி⁴கனாசார்யர்களுக்கு இந்த்³ரியவ்யாபாரங்கள் நாநாவா
க தோற்றுகை கூடுமோ, இந்த ப்ரபா³ல்யத்திலில்லாத வைலக்ஷண்யமி
ப்ரபா³ல்யத்திலேயில்லாமையாலே இப்ப்ரபா³ல்யத்திற்கு நிந்தைையும்
ப்ரஸக்தியாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்த²ங்களையெல்லா
மிதி) (ஸகலஸம்ப்ரதா³யமுடையேதி) அநந்யதா² நாநாவித⁴ஜ்ஞாநம் அஸ

ஸா-கா || ந பரிவ்ருண்டநாஹவாயிகாரார்த்த²ஃ. பரிஹாரப்ரகா
ரங்களுமித்யந்தேந ஸ்ரீகரண ஶாஸ்த்ரார்த்த²ஃ. வாஸவாக்யயோஜநே
களுமித்யந்தேந தத்ஸாமர்த்த²ஃ. விஷயங்களிருக்கும்படியுமித்யந்தே
நசூஷாயக்ருத்யாதி⁴காரார்த்த²ஃ. அடுக்குமவையுமித்யந்தேந ஶிஷ்ய
க்ருத்யாதி⁴காரார்த்த²ஃ நிவேஶஸங்க³ஹீ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ர
மெய்ஞ்ஞிணிந்தொர்த்த²ஃ ஸம்ஸாரஸ்வரூபாயிக ஜ்ஞத்வஸத்யதஜ்ஞத்வாத்

௨௭ ॥ ஸர்வஜ்ஞனாய் "ஶிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஶாதி⁴ மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஸாத³ரனாய் விநீதனாக ப்ரணாமம் பண்ணி இவற்றுக்கு வ்யாக்²யாநங்களான நல்வார்த்தைகளையும் 'ஸாரஸாரதராணி ஸாரதராணி த்யக்த்வா ஸம்வித்³ருத்³ய ப்ரகாஶிதவிஷ்ணுபாதா³: ஸ்வீயம் ஸ்வயம்' என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து ஸாரஸங்க்³ரஹத்தாலே தெளிந்துகொள்வது. "ஸமீக்ஷ்ய ப⁴க³வத்³கீ³தா ஶாஸ்த்ரம் யதா²வத் த்³ருஷ்டம்" என்றும் "ப⁴க³வத்³ப⁴க்தம் நிஹிதம் கு³ஹாயாம்" என்றும் "அணீயாம்ஸ்தராயாஸோ கோ³பநம் தத்³ப⁴க்தி" என்றும் ருஷிகளுக்குங்கூட வருந்தி ப்ரவிஶ்யம் பண்ணவேண்டியிருக்கிற நிலங்களில் "ஸஹோ ஜ்ஞேந மதஸ்ஸ்வந்தா:" என்றும், "யஸ்யாஸ்ஸ்வயம்ப்ரகாஶாதே³வ ப்ரஸத்³ய

ஸா-நி ॥ த்ஸம்வ்ரதாயமுடைய ஆசார்யாதீ⁴னமான த்⁴ருவமென்று கருத்து.
(இவற்றுக்குஉத்தி) வ்யாக்²யானங்கள் காலக்ஷேப நிரூபிதங்களென்று கருத்து. (ஸாரஸாரதரானீதி) ஸாரதராதிகா காலக்ஷேபேண உபயுக்தாநீயதே. ஸாரதரம் ஸாரஸாரதராணி ஸாஹாய்ய தாநி தத்வ த்ரய விஷயாணி ஸாரதரம் ஸாரதராணி ப்ரவ்ருத்தாத்ப்ரமாணம் ஸமர்த்தானி ச (ஸம்வித்³ருத்³ய) ஸம்ப்ரஜ்ஞஸ்து ஸத்ய ஸித்³தா⁴ஹார்ய விஶேஷ்ய நிரூபணமேகப⁴: ப்ராப⁴ாதப்ராப்யஜ்ஞ ஸித்³தா⁴யா ஸித்³தா⁴ஞ்ச ஸர்வதாநி ஸாரஸாரதராணி ஸாரதராணி ஸம்வித்³ருத்³ய ஸத்ய ப்ரகாஶிதே தத்யம். (ஸாரஸேதி) இப்ப ப்ரபந்த்திலேதானே ஸாரஜ்ஞயா ஸாரத்ர தெளிந்துகொள்வதென்று கருத்து. ப்ரஶம்ஷிகளுக்கும் து³ர்ஜ்ஞேயமாகையாலே இப்ப ப்ரமாணங்கள் த்ஸமீக்ஷ்யங்களாகையாலே தமக்கு தகவானவுமக்கு தப்பு ஸம்ஹாவிதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமீக்ஷ்ய ப்ரஸாதஜ்ஞேய உத்³யாதியால்) (ஸமீக்ஷ்ய) ஸம்யக் ப⁴க³வதா³ஜ்ஞேயம். ப⁴க³வத³தாவி ப்ரஸாதஜ்ஞேய: ஸதாம் யத்: ஶரணாக³தியஸ்ய யஸ்ய தத்வம் ஶரணாக³தி யஸ்ய ஸ்வரூபம். கு³ஹாயாம் நிஹிதம் கு³ஹ்யம் ரஹஸ்யமித்யர்த²ஜ்ஞேய இத்யத்யர்த²:. ஸாரயாராயா: வஜ்ஞேயம் ஸாரயாராவைஷயாவி அணீயாந் யத்ய: (வருந்தி) ப்ரயாஸப்பட்டு. (யஸ்யாஸ்ஸ்வயம்ப்ரகாஶா) யஸ்யாஸ்ஸ்வஸ

ஸா-கா ஹ. (இவ்வஸ்துங்களைஉத்ராதி) நல்வார்த்தைகளையும் ஸாரதார்ஸ்வ ஸாரதாநி ஶாஸ்த்ரார்த்தானாநி தத்த்வாநி நிஷ்கர்ஷ யாத்ஸாவதா³ரஶ்ரத்யாத்ய: நநு யஸ்ய தத்த்வஸ்ய ஸமீக்ஷ்ய தயா ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி ந்யாயேநிரூணயே க்ரியமாணே ஸுஹ்ருத்வநந்யாயேந வ்ஷிரஷ திவத்திவிவ திவத்திஸம்ஹவே ஜ்ஞாநஸமஹ்வந்தயா ஸூக்ஷ்மநிமஜ்ஜநவிகா ஸ்ரீஷிஹ்ருத ப்ரவக்ஷ திலேக்ஷவ ப்ரவேகா ப்ரவிஹாராய நிணீதாஸ்யுவெஸ்வாஸ்ராஹிரவெவ்தஜ்ஞம்ரயெ நி

ஶம||ராக்விஜா: | ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரவித்யஸ்து ஸம்ப்ரதாயபரோ த்தஃ” என்னுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரமாணாநுஸாரிகளான பூர்வாசார்யர்கள் அநுஷ்டாநம்பண்ணி நடந்தவழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வருவதொருதப்பில்லை. இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு “ஸவிஶ்வாஸதநாமம்வை தவாமெயதெஶிகம் | தத்காஸ்தாரத்வாநம்கமெத்கொமதிஷ்யஸி” என்றும், நிஷ்காமீயெநிராமம்யெநிர்வ்யாயெநிராபாஶ்யெ | ஈஶாவாஸ்ய வ்யஶ்ரோஹதோமதயத்வ்யவதநம்வ்ருத்தி” என்றும் தஹுவதிகள் நெஞ்சாறல்படும் வழிகள்காணவேண்டா. பராங்குஶவிஜயத்திற்சொன்னபடியே பருத்திபட்ட பண்ணிரண்டும் பட்டுப்பூட்டைக் குண்டிகைபோலே

ஸா-நீ || ஸகாரிஸம்ப்ரதா:(வெதவஸம்பாரா:)வெதவெதவ்யாந்தயாகவமம்பதாநா:. இனி உத்தரபூர்வஷாஸ்த்ரங்களில்தெஷதமுந்தத்தாலும் பரதேவாரஷாஸ்த்ர தகவாயநங்களில் மாணதமுநத்தாலுமிந்தவழி நடந்தவர்களுக்கு ஸகமநிஷ்நிவ்ருத்திபலமுகமொக்ஷாரா பெஷ்வ்யாஷ்டியுண்டாகிறதென்று இப்ப்ரபந்தத்தை பரதேவாராஷாஸ்த்ரபயமுஞ்மாக தலைக்கட்டுகிறார் (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கித்யா திதஹாவாக்யத்தாலே) (ஸவிஶ்வாஸம்) விஶ்வாஸயுக்தஸஹிதம்(ஸநாமம் வம்) ஶ்ரமம்வயஷ்டிஷிரஸஹிதம் (ஸவாமெயம்) க்ஷாந்திவதக்ஸஹிதம் (ஸதெஶிகம்)தாமவ்யதமஸ்கஜநஸஹிதம் (தத் காஸ்தாரம்) தவோதாமதம். (ஸத்வாநம்) நரகதாமம் நிரபாயமெ ஶ்ரீவாஸுதேவஸஹிதெ (நெஞ்சாரல்படும்) தஃகெபடுமென்கை, (பரித்திப்பட்டெதி பீஜாதகவ்யாமெநாகக்ஷணாவகக்ஷணாகாதுநவ்யாஸாரண ம்ம யிஶ்யந ஸம்வடநஸீகரண பஜ்ஞமவந விகஸந விஶ்ஶீகரணவதா வெஷ்டாணகரணாதிரமெவண என்றபடி. ஜீவஸ்யாவி யமதாதிதெமவ்

ஸா-கா ||வெஶிதகவாகநகொஷிதொஷஉத்யாஹ(ஸதெ க்ஷத்யாதிநா) ஸவதஸ்ப்ரபந்தஸ்தகஸஹித பரஷாஸ்த்யயாத்ருப்ரதிபாத கவதக்ஷா ஸதஸ்ப்ரபந்தஸ்து காரணாநஷாதூணாஸவம் நிஷ்நிவ்ருத்திபலமெக்ஷவ்யாஷ்டிரெவ ஸமுதித்யாஹ (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கு உத்யாதிநா) (நெஞ்சாரலித்யாதி) யதா தஹஷமெய வி நரகதாமம்தாஸாநெநாநவ்யாம் தாநவம் வீசாதிமஹெயாம்: தயாவஸ்தா தாமயா நக்ஷத்ரவ்யா உத்யஸம். (பரித்திபட்டபன்னிரெண்டும் பட்டுஉதி) காவ்யாஸ்ய படகாவஸ்யாவ்யாவெக்ஷ: ஸமவம் ததஸ்யாநெகாவ்யாக்ஷிவக“ தஷிநயாவகஸம்வா தசஷிகா“மெயவ தொவாஞ்நம் வநமிவதமெஹெ|யமெயதகாஶகாஶாயம் வா யாஹம்மகா யமெதாஹவதி.யமெதாஹகாஹம்ஹவதி. கஹம்ஹகா தெவொ ஹவதி. தெவொஹகா வ்யவஷ்டதி தஜஹ வீ்ஹியவா ஓஷியவநஸ்தயக்ஷிமதஷஜதிஜாயஜெ. கதொவெவம் தநிஷ்

ரர || யேருவதிழிவதாகய ... மத்திலே பரிஹரிக்கவும் வேண்டா. “ஸ்வாத்ம்யஜ்ஞம்ருதாஜ்ஞம் கர்மபரதந்த்ராவதாரிதெ: | ஹரேர்விஹரவிக்ரீடாகந்தாகேளிவஜாதாஹி:” என்கிற ஸமவஜ்ஞோபகரண

ஸா-நீ || யத்ராத்ரவாஸ்ய ஸ்தாவரஜங்கமநாஸ விதத்யோகா காமஸம்ருத்யோரேணாரோஹம். உர்த்வம் ஸ்வாதிநாதகாமஸ்வாபாபஹாஹ ரேவாதிஷ்ரேணாவரோஹம். ஸஞ்சாரபேபடுபட்டு என்றபடி. யதாவ மத்யேயம் ஸ்வமந்ரக வாஸ்யபாவநவாஸக ஜாம ஸ்வஸ்வவாஸ்ஷா வ்ருத்தஸமாராரணாவஸ்யக ரேணபாடுபட்டு என்றவுமாம். (பூட்டக்குண்டிகை) பட்யாத்ரவிஶேஷாரமபடம் (ந்யஞ்சஸ்ஹி) கயோநிவதஹி (உதஞ்சஹி) உதஞ்ச்ஹ்ரோதவஹி கீடாகஜேகாந்யஜி ஸம்ஸாராவாதிதாமி ஹவந்தி. ஜநெவோலி கர்மவஸம்ஸாராவாதிதா: என்ற

ஸா-கா || பததரம் யோயோஹ்யஞ்சதி. யோயோ ரதஸ்ஜதி. தத்ஸம்ப பவதி. “தத்ய இஹ ரமணீயசரணா அப்யாஶோ ஹ யத்தே ரமணீயாம் யோநிமாபத்யேரந் ப்ராஹ்மணயோநிம் வா க்ஷத்ரியயோநிம் வா வைஶ்யயோநிம் வா. அத ய இஹ கபூயசரணா அப்யாஶோ ஹ யத்தே கபூயாம் யோநிமாபத்யேரந் ஶ்வயோநிம் வா ஸூகரயோநிம் வா சண்டாலயோநிம் வா” ராஜாவத்யாதயஜ்ஞகாரொ வ்யயோகெ ஸகராதெராஷ்டிதம் கஷ்டம் பவதி ஸப்தராதெராஷ்டிதம் பாஷண்டம் பவதி கர்மஸ்ரவாஹ்யஷெண வீணும் பவதி ஶரவாஹ்யஷெண கடிநோ பவதி ஶரவஷயேந ஶிர: காமதெ ஶரவஸ்த யேண பாஷண்டெ ஶோ பவதி பஞ்சமேவர்ஷே வ்ருஷபோ பவதி ஷஷ்டேவர்ஷே நாஸாக்ஷிரோகாணி பவதி ஸப்தமேவர்ஷே வேதநம் பவதி அஷ்டமேவர்ஷே ஸம்ஸாரஸம்பந்தோ பவதி நவமேவர்ஷே ஸம்ஸ்காரஸம்பந்தோ பவதி” த்யாத்யுக்தாநந்த வஸ்தா: ப்ராப்யந்தே. கர்மாநுஸாரவஶாதெதந்தயா தாஸாஸ வஸாநாம் ஊர்த்வாரோஹவாரோஹணம். வேதநஸ்ய தாஸ்தாவஸ்தா: ஊர்த்வ வரோபா ஹவந்தீதி பாவ:. பட்யந்தெ பஜா: குண்டிகா: பூட்டைக் குண்டிகைகளென்றொந்யெ(யேறுவதிழிவதாகவிதி) யதாஹிரா மஹ்ய விஶேஷணம். கய யஜெ ஶ்ராத்த ஜஷ்டவமெதம் உக்ஷிதம் வாஸ தெதயர்ரஹிஸம் ஹவந்தி யம்ராஹாதி”தி த்யாதிநா ஸ்வமஹாரொரா ஹணாஸமஸ்வாவமராக “கமெயதெவாஸ்வாநம் பாபநிவர்தகம்” இத்யாரஹ்ய “வாயாபஸ்யாபயமெராஹவதி யமெராஹஸ்யாஹம் ஹவதீ” த்யவரோஹணஸம்ஸ்வாவமராக யமராதி ராமஸ்யாரோஹணாவரோஹணவத்தீத்யர்த:. (ந்யஞ்சஹி) ஸ்வமஸ்வாவஸாநஸ்வாநகர்தவம் பாதநாயாவரோஹஹிரித்யர்த:. (உதஞ்சஹி) கர்மவமெஹா

ஜம் || யானஸைலகழிந்து மற்றுள்ள அதிஶயித ஸுகங்கள் பெறப்போ
மயிகாரிகளுடைய வழிகளிற்காட்டில் ப்ராப்யப்ராப்திஸம்பந்தமைஷ்யா
லும், ப்ரதிபந்தகவ்யாவ்ருத்தியில்லாமையாலும், தேஹாவஸிஷ்டகர்மாநுபவம்
மாத்ரமான ந்யூனமாம், உத்தமாதிகாரிகளுக்கு ஸித்தோபாயம்
ஸேவ்யமானப்ரபத்தி யோகிநாம்ஸ்ரீமத் ஸங்க்ஷய'' இத்யாதிகளிற்ப
டியே அத்யந்த விஸிஷ்டமாய் "ஆத்மாநிவேதனமேவ த்யாகஸ்ஸமா
நமேவாதி | அத்யந்தாநந்ததாஸ்யந்தம் விஷ்ணோரநுபவாத்த்யந: ||
ஸ்வமேவ ஸ்வயமாஸ்த்ரா ஆத்மானம் ப்ரபத்யாநமேவ | யத்ரமகா
பாதகேநாபி மோக்ஷோபாயாநிரூபித || நாதேநமேவதிநாயாஸ்தாத
ஸ்யாநஸ்ய பாரமாத்மந: ''இத்யாதிகளிலும், ஸம்ஸாரஸ்ஸாவுக்கு பார
மென்றும் ஸ்ருதிகளிலுமோதப்படுகிற ப்ரபத்தித்தை அபுநராவ்ருத்திமாக வு
டைத்தாய், ஸர்வஸ்வஸாதநமிதுபாயமாய், அவிஸம்வாதியான
பரமப்ராப்யத்தைப் பெறப்புகுகிறோமென்கிற ஸந்தோஷ
த்தை பாதேயமாக வுடைத்தாய், "தஸ்ய காஸிதஸாரா:" என்கிறப

ஸா.வி.||படி.(மற்றுள்ளேதி) அதிகாராந்தரங்களையாகாலமதிகளைக்
காட்டிலென்றபடி.(தேஹ இதி) அதிகாரிமதிஸ்ய.(விஸிஷ்டம்)உத்த
ஷ்டாந்தேஹாவஸிஷ்டாதிகாரஸ்யாத்யந்தாந்தரஸ்ய மாணங்கதோ
பாநுஷ்டயஎன்றுகருத்து.(உத்தமாதிகாரி)(ஸ்ரீமத்:) ஸேவ்யமா
நம் (நிரூபித)ஸம்ப்ரஸ்துஸ்ஸம் (உத்தமாதிகா) ஸ்துதி என்றபடி. (நிவேத
நம்) அதிகாரஸித்தம் (இத்யாதிகளிலுமிதி) (ஸம்ஸாரஸ்ஸாவுக்கு
இதி) "மோக்ஷநம் பாரமாஸ்தாதி தஸ்மிந் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டம்"மென்று
தப்படுகிறதென்றபடி. அபுநராமாகவுடைத்தாயிதி அவிஸ்ராமமென்
கிறதற்கு வ்யாக்யானம் சொல்லிற்று. ஸர்வஸ்வஸாதநமித்யமாயி
த்யத், அநாமயமென்கிறதற்கு வ்யாக்யானம் என்றபடி. அவிஸம்வாத
மானவித்யாதி, அபாயமென்கிறதற்குஎதிர்த்தட்டென்றபடி. தஸ்ய
காஸிதஸாரஇத்யாதி, அமேயமென்கிறதற்கு எதிர்தட்டென்றபடி.

ஸா-ஸ்வா||மாஸுநிருஷ்டஸ்துதிப்ரத்யயா: (அகிலோத்தமம்) அநுஷ்டிதமேவஸ்
த்ருதி த்யஸ்யா:(உத்தமாதிகாரி)"ஸர்வம் ஸமஸ்தாநிதிஸ்ய"இத்யுக்தவ்யக
ரணஸமேவாஸத்ஸ்தரஷ்டானமேவஸாதந ஸம்ப்ரஸ்து ஸ்துதிஸ்ய:(ஸ்ரீ
மஸங்க்ஷய)ஸ்வாராஸ்ஸாவஸாநே(அத்யந்தவிஸிஷ்டமாஇத்யாதி)அவிஸ்ரா
மிதமவிஸேஷணத்தியக்ஷேணேநஸ்ய:(நிவேதநாவ்யாவ்ருத்த:)
வியக்தஸம்பந்தமநஸ்ரீமஹாநோரக்ஷம் ஸ்வாத்த இத்யஸ்ய:.
(ஓதப்படுகிற) "விஜ்ஞாநஸாரதிப்ரஸ்ஸத்ஸ்ய ப்ரஸ்ரவாஸாரம் | மோக்ஷ
நம் பாரமாஸ்நோதி தஸ்மிந் ஸர்வம் ப்ரதிஷ்ட"மித்யேதமித்யஸ்ய:. தஸ்
ய காஸித இத்யாதி)"தஸ்யைகோபுஞ்ஜநம் தஸ்ய காஸித ஸாரோவி

ஃ || டியே ஸாதாரணை விஷ்ணுவுடைய ஸௌஹார்த்தத்தாலே காட்டப் படுகிறவழியாதிகாரத்தாலே அவ்வோ தெய்வதைகள் தந்தாமெல்லைகள் தோறும் உஜ்ஜ்வலதீப ஸ்தம்பாதிகளைப் பண்ணிட்டு ஸபரிகர ராயெதிர்கொண்டு ஸாதரமாக உபசாரங்களைப் பண்ணிவழிநடத்த க்ரமத்தாலே யிருந்தநாள் இறைகொண்டதெய்வதைகளெல்லாங் காணி க்கையிட்டுக்கண்டபோது நிற்க, அவர்களுக்குமெட்டவொண்ணாத வெ ல்லைகளெல்லாங்கடந்து, நித்யஸூரிகள் திரளிற்புக்கால் வாசிதெ ரியாதபடியான நிரதிசயஸாம்யத்தைப்பெற்று, "ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" ...

[illegible]

ஸா-நீ || (இறைகொண்ட) வாங்கிக்கொண்டவென்கை. இறைவாங்கின ராஜா த ராசியணாதிகளிலே தான் ஸ்வயம்பண்ணினவவதாரவிகார வைஷ ம்யமில்லாமையாலே குறையில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ததா வித்வாந்) ... (உபைதி) ... (ஸாம்யமென்றபடி.) ... ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரவிஷயம். ... க்ருஷ்ணாவ தாரவிஷயமாகும். ... (ஸ்வயம் ...) ...

ஸா-கா || ... (த ந்தாமெல்லைகள்தோறும்) ... (இறைகொண்ட) ... (வாசி தெரியாதபடி) ... ஸ்வரூபம். ... ஸாம்யம் ...

ஊம் || ஸா | பவமேவாபந்நம் வந்தீ விநயஜ்யாவிநீதவத்” என்று ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களிற் சொல்லப்பட்ட பவதாரதம்யங்கையாலே வ்யஞ்ஜிதமான ப்ரபத்தவ்யத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை ஸர்வேஶ்வரன் தாளிணைக்கீழ் “ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு”மென்கிற ஸந்தாநத்தின் படியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பெற்று வாழ்வர்கள். இப்படி ஶ்ரீயப்பதியான நாராயணன் திருவடிகளிலே உபாயதஶையிலும் பலதஶையிலுமுபஜீவ்யங்கள்.

ஸா-தீ || (ப்ராப்ய ந) உக்தப்ரகாரேண (தேஜஸா) ஸ்வாஸாதாரணதேஜோ விஶேஷேண ஜ்வலிதாவயவம் ஜ்வலந்தம். (தாளிணைக்கீழ்) ஶ்ரீபாதயோः பரிஸரே ஸகலதாரகவிகாஸநஜிதயா ததேதாபக்ஷப்ரக்ஷேபே என்றபடி. (ஒழிவிலிதி) ஒழிவில்காலமெல்லாம்) ஒழிவில்லாத காலமெல்லாம் ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. (உடனாய்) ஸர்வதேஶத்திலுமென்கை. (மன்னி) நித்யமாய்கிட்டி ஸர்வாவஸ்தையிலுமென்றபடி. (வழுவு) தோஷமில்லாத ஸ்வாமிந ஸ்வாம்யே கைங்கர்யாதி தோஷமில்லாத (அடிமை) கைங்கர்யம் (செய்யவேண்டும்) கர்த்தவ்யம் ப்ராப்தவ்யக்கக்கடவோமென்கை. (வாழ்வர்களிதி) ஸ்வம் ந்யஸ்யந்தி என்கிறவிடத்தில் இவ்வழிநடந்தவர்களென்று கநக்ஷம்மித்து வாழ்வர்களென்றுகநயிப்பது. இப்படி ப்ரபதத்திலே சென்று என்றுதுடங்கி வாழ்வர்களென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ப்ரபதநமங்கீக்ருதனே ப்ராப்யகைகயாலே உபாயஸ்வதாரதம்யேயிலே “ஸர்வயஜ்ஞதபஸ்யாமி த்யஜ்யம் தோகம் ஶரணம் வ்ரஜ” என்றும் “ஸர்வம்ஸர்வஸம்ஹதேதஸ்ய தாரோத்தகள் ப்ரதஜ்ஞ,,என்றும் கநஸம்ஹிதமாகையாலே தத்காரதந்த்ரயவிரோதம் வாராதோ என்கிறஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு ப்ரபஞ்சத்தை நிகமிக்கிறார். (இப்படிஇதி) (ஸவதாரதம்யேகயிலும்) நாராயணத்வமும் ஶ்ரீமத்த்வமும் பக்ஷமாகையாலே உபாயப்ராப்யங்களுக்கைக்யவிரோதமில்லை யென்றுகருத்து.

ஸா-கா || விதந்தேவ (தாளிணைக்கீழ்) ப்ரஸ்ரவத்ய ஶஹமவ தாதாரவிந்தயோரிக்ஷ்யம்ः (ஒழிவில்காலமித்யாதி) ஶுஶாஸ்த்ரநந்தகாலேஷ்ட்ரந்தாரம் ஸ்வதிநதத்யாஸ்யஸ்ஸ்வஸ்வாயீநஸ்வாம்யக்ருத்யஸ்வாயீநஸ்வாம்ய ஹோதக்ஷ்யப்ரஷ்டுதோஷரஹிதஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசிதஸர்வவிதகைங்கர்யஹேது கைங்கர்யாதிக்ருத்யே நாராயணகாரணத்யம். ஏவமேவஶ்ருதிஸ்தாத ப்ரபஞ்சதிவாதிதம் யாநோபாயம் ப்ராப்யம் ப்ராப்யங்கவிஸ்தரணாயஶ்ரும் ஶ்ருதாஹிகயாதம். (இப்படிஶ்ரீயப்பதியானேத்யாதிநா) ஸர்வவியாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வாத க்ருத்ஸ்வமஹதயா ஸர்வவியவிரோதநிவர்த்தகத்யாஶோக்ஷ்யதயா

௬௯ ‖ உறுசகடமுடையவொருகாலுற்றுணர்ந்தன
உடன்மருதமொடியவொருபோதிற்றவழ்ந்தன
உறிதடவுமளவிலுரலூடேற்றுநின்றன
உறுநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக்குகந்தன

ஸா-டீ‖இப்படியாகில்அயவிவரணமஹர்ஷிகளிலேஸ்ரீமந்நாராயணநுதிருவடிகளே ப்ராப்யங்களென்றும்உபாயங்களென்றும் சொல்லுகிறதுசேருமோவென்றதுவும் ஸாக்ஷாத் ஸ்வயம்வ்யக்த ஸம்பவஅவதாரமாகையாலேயும்இப்படிஸம்ருத்திகளைப் பூர்வாபரகோசாரத்தாலும் தத்ஸம்பவஸ்தானங்களாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்திலே ஸ்ரீமந்நாராயணனுதிருவடிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்திலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளேயென்று கொண்டாடுகிறார்(உறுசகடமிதி)உறுசகடப்(உறு)விஶிஷ்டமான(சகடம்)அஸுராவிஷ்டமானசகடம்(உடைய)பிளந்துபோம்படிஸம்ஹாரதமாம்படி(ஒருகால்) ஒருகாலத்திலே (உற்று) ஸாவதாநமாக (உணர்ந்தன)நித்ராங்கோவர்த்தி வஸ்துகளுமில்ஜாக்ரத்துக்களாவிருந்தன. ப்ரபோதனாஷ்டிவதநம் இராநின்றதுகளென்றபடி. (உடன்)கூடி பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களான (மருதம்) அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்கள் (ஒடிய)ஒடியும்படி முறிந்து விழும்படி (ஒருபோதில்) ஒருகாலவிஶேஷத்திலே(தவழ்ந்தன) ரிங்கணம்பண்ணினதுகள். (உறிதடவுமளவில்) தயிர்வெண்ணெயுடைய உறிகளைத்தடவின ஸமயத்திலே யசோதைபிடிட்டியாலே(உரலூடேற்று) உரல் உலூகத்துனுடைப் (ஊடு) மத்யத்திலே (உற்று) பந்தங்களாய் (நின்றன) நின்றதுகள் (உறுநெறி) (உறு)யோக்யமான (நெறி)ஸந்மார்க்கத்தையு

ஸா-கா‖நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டதயா பௌவனாவஸ்தாவிஶிஷ்டதயா, ஸமேதாத்மதயா ச, ஸம்பவஸ்வானாபவிநோ யோ ப்ராப்யத்வோபாய ஸ்வரூபிஸம்பந்தஸ்ய தேவதைவத்யவ்யஞ்ஜநா. (உறுசகடமித்யாதி)உறுசகடமுடையவொருகாலத்துணர்ந்தன,ஶௌர்யாதிநயேநநித்ராதிநயனம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஹந்தாதி நிவிஷ்டாஸுரஸ்ய யஶோதநஶ்ச ததாமேதே ஸமேய ஸ்வயம்தநு நிவேஶம் தோஷ்கா சவெஷ்டாம் உறுசகடம் உத்யத்குடுதிவா தெரெவரலி ஹந்தாரேலக்யுதக்யுக்தா:.(உறுமிதி) வாமேஹஸ்தேந ஸ்ப்ருஷ்டிகளக்தா:. (உடன்மருதமொடிய வொருபோதிற்றவழ்ந்தன) யமளார்ஜுநௌ யயோஶ்ஶௌஸர்தா தயோ: ஸமாவிஶேஷ விஶிஷ்டயோ: வாதாமோதாவராவஸாயயோ: ரிங்கணகாலத்தம். (உறிதடவு மளவிலுரலூடேற்றுநின்றன) நவநீதோத்க்ரணாயஶிக்யஸ்பர்ஶநாவஸரேயஶோதயா நிவிஶ்யஸ்திதாயா: ஆஶிக்ய நிக்ஷிப்த நவநீத ஹரணகாலே ததாவாதானுஜ்ஜ்வலேநபந்தநாவஸ்திதாநி க்ருதாநி (உறுநெறியோர்தருமன்விடுதூதுக்குகந்தன)

௨௭ || மறநெறியர்முறியப்பிரதானத்துவந்தன
மலர்மகள்கைவருடமலர்போதிற்சிவந்தன
மறுபிறவியறுமுனிவர்மாலுக்கிசைந்தன
மனுமுறையில்வருமேதோர்விமானத்துறைந்தன
அறமுடையவிசயனமர்தேரிற்றிகழ்ந்தன

ஸா-நீ || டைய (ஓர்) ஸத்ருத்திலே அத்விதீயனை(தருமன்)யுதிஷ்டிரன்(விடு)அனுப்பின (தூதுக்கு)தௌத்யத்திற்கு (உகந்தன) உகந்து வந்தவைகளாய்நின்றதுகள். (மறநெறியர்முறிய)(மற) கோபமே(நெறியர்) நடையாகவுடையஶத்ருக்கள்(முறிய)முறிந்துவிழும்படி(பிரதானத்து)ப்ரதாநவனத்திலே(வந்தன)ஸஞ்சரித்ததுகள்(மலர்மகள்) பெரிய பிராட்டியார்(கைவருட)தன்னுடையகைகளாலே "கேநஶ்ரீ ரதிகோமள தநாரியம் பாதாம் விக்ஷிக்ஷே" என்கிறபடியே கோமளமாநாஸ் பர்ஶயானகைகளாலே(வருட)பிடிக்கஸம்வாஹநம்பண்ண(மலர்போதில்)விகஸிதமானஸபுஷ்பத்தைக்காட்டில்(சிவந்தன)சிவந்துநின்றதுகள் (மறுபிறவி)புநர்ஜந்மம் (அறு)அருந்துபோகவேணுமென்று அதிஷ்டிக்கும் (முனிவர்)ருஷிகள் ருஷிகளுடைய(மாலுக்கு) ஸர்வேஶ்வரனுக்கு(இசைந்தன)ஸமாஶ்ரயவிஷயமானதுகள் (மனுமுறையில்) மநுவம்ஶத்தில் (வருவது) இக்ஷ்வாகுகுலத்தில் ஸ்வயம் வ்யக்தமாகவந்து அதம் பரம் ஸௌமத்த தாலேஸகலலோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக மநுவம்ஶத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற(ஓர்)அத்விதீயமான அஸாதாரணமான (விமானத்து) ஶ்ரீரங்கவிமாந

ஸா-கா || ஸர்வாத்மநா ரக்ஷிதவ்ய ஶ்ரீ ப்ரணயபூர்ணம் நிஷ்டுர யாத்விதீயெநயுதிஷ்டிரேண ஶ்ரேஷ்டிதநவதேத்யநா தந்ஷ்டதாம் (மறநெறியர்முறியபிரதானத்துவந்தன) அஸ்பராக்ரமாகோப ஸ்ஸ்ஹாவாம் ஸம்ஸாராஸுஹ்ருதி நிருபா வுதி யநாவுயம் பராநயோக்யா தயாவ்யாந காயாஹ்தஸஷ்ணோவாக்தாவதஷ்டதாம் அஜ்ஞதாதிவாக்யார்- (மலர்மகள் கைவருடமலர்போதிற் சிவந்தன) பாதா ரஞ்ஜநேவ பாகஜாரஶ்ரேஷ்டஸ்பர்ஶநாலோகநே ரம்யஶ்ர நிமயாம்ப ஸாஹஸவியள ஶ்ரீயாரவிந்தம் வர் | ஜோஷாதேவநமாயாஹரிஹா ஜெஹாகஷ்டஸ்பூராஷ்டூகேநஶ்ரீரதி கோமளாதநாரியம்வாவாம்வித் ரக்ஷே" த்ருக்ஷ்யாகாரேண அதிகோமளதயா பரோஷாபரிஷ்யத யாஶ்ரியாதிகோமளாஹ்ரம் ஹஸ்தாஹ்ரா பாதஸம்வாஹநே க்ரியமாணதக்ஸம்பேஷணாஸஹிஷ்ணுதயா ஜநாவிகஸிதாரவிந்த ரக்தாவஹாதாம் (மறுபிறவியறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன) புநராக்ருத்த ஹாவஸாகாங்க்ஷாணாம் உநநஶீலாநாம் ஶக்தியோமாயிகாரிணாம் ஶ்ரீதிருவானந்தரநாத்க ஸக்தஸமாஶ்ரயவிஷயாவஹாதாம் (மனு

௨௭ || அடலுரகபடமடியவாடிக்கடிந்தன
அறுசமயமறிவரியதானத்தமர்ந்தன
அணிகுருகைநகர்முனிவர்நாவுக்கமைந்தன
வெறியுடையதுளவமலர்வீறுக்கணிந்தன
விழுகரியோர்குமரனெனமேவிச்சிறந்தன
விறலசுரர்படையடையவீயத்துடர்ந்தன

ஸா-ஸ்ரீ || த்தில் (உறைந்தன) நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றதுகள். (அற முடைய) ஸமவதாரம்யணை யத்தைத்தையுடைய (விசயன்) அர்ஜுநனுடைய (அமர்) அமர்ந்த (தேரில்) ரதத்தில் (திகழ்ந்தன) விளங்கா நின்றதுகள் பார்த்தஸாரதி யென்று ஸஸ்மிதம் தோற்றம்படி ஸ்ரீ ரக்ஷணார்த்தங்களாக விளங்கா நின்றதுகளென்றபடி. (அடல்) பராக்ரமத்தையுடைய (உரக) உரகம் காளியஸர்ப்பத்தினுடைய (படமடிய) படங்கள் மடியும்படி. (ஆடிக்கடிந்தன) (ஆடி) நர்த்தித்து (கடிந்தன) நிராகரித்ததுகளென்றபடி. (அறுசமயம்) ஷட் ஸமயங்களாலும் (அறிவரிய) அஜ்ஞேயமான (தானத்து) ஸ்தாநத்திலே பரமபதத்திலே (அமர்ந்தன) ஸுஸ்திதங்களாய் நின்றதுகள் (அணி) அலங்காரபூதமான (குருகைநகர்) ஸ்ரீநகரத்திற்கு நிர்வாஹகராய் (முநிக) விலக்ஷணமான (நாவை) ஜிஹ்வையையுடைய வகுளாபரணனை (நம்மாழ்வாருக்கு) அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளுக்கென்றபடி (அமர்ந்தன) யோக்யவிஷயங்களாய் நின்றதுகளென்றபடி (வெறி) பரிமளத்தையுடையது (துளபமலர்) திருத்துழாய் புஷ்பத்தினுடைய (வீறுக்கு) வைலக்ஷண்யத்திற்கு, ச்ரேஷ்டத்திற்கென்றபடி. (அமர்ந்தன) யோக்யமாயிருக்கின்றன (விழு)

ஸா-ஸா|| முறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன) [illegible] நித்யவாஸம் [illegible]. (அறமுடைய விசையனமர்தேரிற் றிகழ்ந்தன) [illegible]. (அடலுரகபடமடிய வாடிக்கடிந்தன) [illegible]. (அறுசமயமறிவரியதானத்தமர்ந்தன) [illegible] ஸுஸ்திதாவஸ்திதாம். (அணிகுருகை நகர்முனிவர் நாவுக்கமைந்தன) [illegible] ஸ்ரீநகர [illegible] காரிகாயாம் [illegible] ஸுஸ்திதாவஸ்திதாம். (வெறியுடைத்துளவமலர்வீறுக் கணிந்தன) [illegible].

௨௯ || விடலரியபெரியபெருமாள்மெய்ப்பதங்களே. (௫௧)

இதிய திராஜஹா நஸவஸிஹவரிவாஹவாஸிதாம்ஷிதஞ |
விஷாயவரிஷணிஷேவ்யாஞ்வெதாஞோதய நஸம்ஸவ தாயஸாயாழு ||

ஸா-நீ || உத்தராபஹத்திலே நின்றும் விழாநின்ற கரி, கரிகட்டையானது (ஓர்)க்ஷத்ரியனை (குமறன்) என்குமாரனாகும்படி "வவஸஹவாஞோர் காக்ஷ:" என்கிறபடியே ஸவஸத்தாலே குமாரனாகும்படி.(மேவி)க்ஷதி நிவெஹித்து(சிறந்தன) விளங்காநின்றதுகளென்றபடி (விடலரிய) ஜ்ஞாநிகளுக்கு உபஸ்யங்களான (பெரியபெருமாள்) நம்பெருமாளுடைய (மெய்ப்பதங்களே)ஸ்ரீபாதங்களே வஸ்துதாக காரணாநிஷ்டநிவர்த்தகங்களாயும் இஷ்டப்ராபகங்களாயுமிருந்துள்ள ஸ்ரீக்ருஷ்ணராமாதிரூப ஸ்ரீமந்நாராயண சரணங்களாகையாலே யுபாயதசையி லும் ஹேயதசையிலுமுபஜீவ்யங்களென்றுகருத்து. இனிதாமருளிச்செய்த ஸ்ரீபரமஸ்ய யஸாரஸ்ய திவ்யவைபவமாகிற அர்த்தத்தை "ஸ கஸாதநஸஞ்சீத" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸம்ஸாரதாவாநலஸந்தப்தஜநங்களை யழைத்தருளி "தொண்டீரெல்லீரும்வாரீ"ரென்றாழ்வார் ருபதேசித்தகணக்கிலே க்ருபையாலே வாநம்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங் கோளென்று ஹிதோபதேசம்பண்ணுகிறார். (இதியதிராஜேதி) இதி சப்தோபஸம்ஹாரம் துடங்கினதாவசிஷயமாகச்சொன்ன தாயிருக்கிற யதிராஜனுடைய மஹாநஸகாயகாரிணந மஹாநஸ ஸேநா ஸ்ரீவைஷ்ணவஜநஸம்ரக்ஷணனான கிடாம்பி யாச்சானுடைய வரிதம் ஆச்சான்விஷயத்தில் யெம்பெருமானுடைய வக்ஷபாதமும்

ஸா-கா || (விழுகரியோர்குமறனென மேவிச்சிறந்தன) உத்தராபஹாக வதிதஜாஸ்ய க்ஷத்ரியராஜகுமாரஸ்யோபஸ்ரக தயாஸாதிதி வெஹம்ஸம் க்ருஸ்வாக்ருஷ்ணவஹதாம் (விறலசுரர்படையடைய வீயத்துடர்ந்தன)வஸாயிகாநாஸேநாராணாம்ஸவ்ராவி ஹெமாதாயி க்ராகத்ருஸ்மக்ரவெதிஸ்ரீபாதௌ ஸ்ரீரங்கநாயிசரணாவித்யர்த:. ஸெநாயநரோத்யாஸ்யாவ தாம்வவம்ஹதனகாவித்ராகாம்க்ஷா யாஹ (விடலரியபெரியபெருமாள்மெய்ப்பதங்களே)இதிஹெமாதாயி க்ராகத்ருஸ்மக்ரவெதிஸ்ரீபாதௌ ஸ்ரீரங்கநாயிசரணாவித்யர்த:.

ஏவம் ஸ்வாவதிஷ்டாயாஸ்ய "ஸவஸ்யொ:ஹாநவி கொஹாநுயதி வதெஞீதஷதஸ்வளத ஜாவாயா" இத்யுக்தக் காரணயதிஜ ஹாநவிகவெதாஞோதயநவாத வளத வாரம்வ யெண்ஸஹத தயாஸகஷிவாயஜநஸம்ஹாஹ்தாம்கதனவாத்ஞ ஹொமதயாஸஞதாஷ்ததஞவதுதஸ்ராநவாதாநாஸொஸ்யதா ஹாஹ(இதியதிராஜேத்ராஜிநா)வெதாஞோதயநா: கிடாம்பியாச்சாநி

௪-௭ || கூடகூஜந் மணாஸ்வாமேத்யகாரஸ்யா ஶ்ருதிஜாஜ்ஞாரே |
நிம்பவ்ருத்திஹிரண்யநவ்ருத்தவெரிதவ்யதே ||

ஸா-டீ || கரைபுரண்டகுறெவ்வும் தகலரிவாஹ: தநு-ரொவஷ
ஶ: தத்ராவிதா“யஸ்ய ஸாரஸ்தஸெ ராமேதா வக ஒராமோஜ வர்ஷி
த”மென்கிறுப்போலே யிந்த நிஷேஶம் “வநகெவ யார்ஷ்டி
ஷ்யாவாஸ்யம் வாஷிதெதயக | நதத்ஸ்ருஹிரஷாஷி ஸ்ஸ்ஹெஸ
ணாவி ஜஹ்யதே” என்கிறபடியே அஜ்ஞாநாத்யஜ்ஞாந விபரீ
தஜ்ஞாநாதிகளற்று யதாவஸ்தித தத்வஹிதபுருஷார்த விஷய
ணீயாயிருக்கிற என்றபடி. “க்ஷீரம் ஶகராயாக்தம் ஸ்வதேதஹிவி
ஶேஷத:” என்கிறபடியே ஸாஸ்வத: ஸௌஶீல்யாதுகுணம்ஸா
மாஸ்வத்ஸ வாஸிததயா ஸௌரஶ்யாதிஶயமுண்டென்றபடி. மற்றவம்
வ ஷாயத்திற்கு உபயநஶப்த ஸமித ஸ்வதஸ்ஸிதாதிஶயமும், மாரா
வ ஸாஷ்க்ருதாதிஶயமுமில்லை யென்றுகருத்து. விபாயா: விஶேஷ
ணஜ்ஞாதா: தாத்பர்யாதி விஶேஷணயாக்தத்வஜ்ஞாநவதாம்வரிஷ்டா
நிஷேவ்யா “வாஸ்வாநுநயஜீத” என்கிறந்யாயத்தாலே விதஹி:
ஸ்வஸாமாந்ய க்ருஷிஷஸ்வீயாநவ்யாஸபெயெஷஸ்ஸ வநதுணி
வைஸநாவ்ருதம் வியக்த்யவ்யாஷண வரிஷக ம ஹணம். வ
ஷிஸஸாயாஷி விபாயவரிஷணிஷேவ்யா ஷேவதாஸாரஸ ஸௌ
ஶ்யதிஷாவ:. வேஷாம்தோஷயந ஸம்வ்யூஷாய ஸாயாம் தகவம்வ்ய
ஷாய வ்யவதகஸ்ய உபயநநாவேக வேஷாம்தஸம்வ்யூஷாயஸ்ய ஸம்
ஸ்ருக் வ வதகஷயா வேஷாம்தோஷயநஜதி ஸவஷம்ஸத நாவெய
யஸ்ய வ ணதாதிஷ்ஹராவாயஸ்ய ஸம்வ்யூஷாயவெ ஸாயாம்ஸா
யாவக ஸௌரஸ்யம் விபதவாநம் பண்ணுங்கோளென்றபடி. இப்படி
வரோவஷேஶங்கூடுமோ, உவஷேஶமிருக்கச்செய்தேயு மிவ்யவஸ்த்
தை யநாஷரிக்கவில்லையோ, ஆகையாலிவ் வமயம் ஷாஷ மன்றோவெ
ன்றயிது நம்வ வஸ்த்திற்கு ஹாநியில்லை யென்று அநுவாஷேஶமாக
வருளிச்செய்கிறார். (கூடகூஜதி) வாதஃ வாதவ்யக்ஷ: கூட மண
ஷமேணக்ருஸ்வாஷே(காரஸ்ய)ஶ்ருதயஸ்ய(ஶ்ருஷ)விஜயவாஷ(நிஜா
காரே)ஸ்வாம்காரே(நிம்பவ்ருத்திஹி)காலேக:“விவாஷஹோவாஷே
வகாலெகேவேவாஷா)த”ஜதயகக்ஷ: உகஹிணேஷவாசெநாநவ

ஸா-கா. த்யாவ்யாதார்யதிஜ ஶாஹாநஸிகா:தேஷாம்ஸம்வ்ஷாயஶவெஉ
ந ஸம்வ்ஷாய வாரம்வாயாகூமதா அகாஷவிஶேஷா உவ்யதேம்விப
தெஷ்யேந‘ஸம்ஶ வெஶ பாரம்வாகஸ்’ஶிதஷ்க்தாஶேஷாஷதாநாகஷ்யு
ஶாக்தம்ஸாயாஶஷ்யாகாஷ்டநா ஶஜ்ஜீவநஸெ காதயாக்தஷ வௌரஸ்
தெராக்ஷா வாவம்ஸ்வ வஸ்வஸ்ய வசஷவியொவாஷெயதாசக்ஷாகவஷ

௩௭ || முன்பெற்றஞானமுமோகந்துறக்கிலுமூன்றுரையில்

ஸ-நி || ஸிதவ்ருத்தகாகாநாம் ஸாரக்ஞஸம்யாதிஸ்யாநஹிஜ்ஞதயாஸ ஸாரா நாக்ஷேபஸாரஸ்யநஸாவக்ஷ்யதாகிம் தா காகாநாஜேவஷோஷ: தஜ்ஜ வர்த்தஸ்தாநீயோஸ்து வ்யாபாயம் கஉகணு மஹணம் விடூஸ்ம ணேஸாஸ்தொ (காஜஸ்) "காஜகாலேப்ஷு: விதேதி" வ்யோமாஞ ஹமவதம் கமேஷஸவதர்வஸ்ரீகரண ஸாம்பதநிஜாகாமஸ்ஸாம்காமஸ்ய நீயாயிகாராஷள (நிம்பவ்ருத்திஸிர கஷீணே) கஷிவகிஸிர கஷீணே கநாஷ்ருதேஷதி (நவஸிதவ்யோத) நாயம் வ்யஸநோஷ: நஹ்யய ஸ்யாணாஸ்வராயம் வஸிதவ்ய தஉதிஹாவம். இப்படியாலே வனதக வ்யஸநத்தை பார்த்து ஸ்வதஸ்வ ஸவதாரங்களையுமறிந்து கொள்ள லாமோவென்ற மொறை தப்பாமலராமல் வஸகாஸாக ஸகஞாஸங் களையுமறியவேணுமென்றிருக்கிற வாஷ்திகாஷ்மாருக்கே ஸாக்ஷா ஸமாக விந்தவ்யாபாயத்தைசெய்தருளினேனென்று சொல்லாநின்று கொண்டு ஆதிகாராஷத்தைபாட்டாலேஸம்ஹரிக்குருர். (முன்பெற் றேதி) (முன்) வ்யஜம்ஜாயஜா நக்ஷுந்துடங்கி ஞவாயஸகாஸாகபெ ற்றஞானமும், தக்ஷிதவ்ஷாஸ்விவகமும் இதுலேகமுரா நஸாவநஹாஜமாசுதம் சொல்லிற்று. (மோகந்துறக்கிலும்) உவ்ரா திகோஹஜநிதஜோஹநிவ்ருத்தியும் (மூன்றுரையில்) ஸஹஸ்ர்தயத்தில்

ஸா-கா || யாஸூஹிகேதுஸ்ரீஸ்வஸிதாமேஜகாவிக்ஷதிஸிதிவோஷாஹ ஸணஜாஹ* கஉகஷேத்ராதிநா" நிம்பவ்ருத்திஹி நிம்பெவ்ருத்தே ஹயாஸணம் யெஷாஜெநிம்பவ்ருத்தயம் உஷ்ஷ்டாஸம் வெதஷிம்பெ வ்வஹக்ஷணாஸ்ராவதிதகோகிஸ்யாக்ஷ்வ்ஷத வ்வொஷ்ரேர்யயா வ்தவ்யோஷாயநஹவதிஉஷ்டெவோஷாயஹவதி, ஸவம்விய வ்யஸநாஷ்காவிஷ்காஸஹிதாநாம்தெஷாஜேயொஷாயஹவ திநேஷ்ஷாதிகஞம். ஸதகவ்யஸநாரது ஸவாரது நிர ஸம்யாநாம் ஹணஹ்ராஹிணாம் க்ருதஅவோஹாஜெதாஹ (முன் பெற்றேதி) யஹாவாம ஸவாஸயம் (முன்பெற்றஞானமும்) வசவம் ஜ்வஞானம் "ஸம்ஸ்யஸ்ய ஸஹஸ்ரஷம் யஷ்வூஹாவக்ஷதம் தயே" த்ராஷ்ட்ரீத்ரா ஸகஸம்மாதிநாவ்யஜதஷஸிஜ ஹரவவெஷ ஷஸாகிஜநஸாநநமதிவாஹி ஜ்ஞாநஜேதுஸம். ஸதெநா வொகவாதஜாஹ வ்வதியொஷாயிகாஸ வயஞ்ஹ ஸாஜெயா நக்ஷாஜம். (மோகந்துறக்கிலும்) ஜோஹஸ் நிவ்ருத்திஜ உரஜவ ராஷாய தஷவாயவிஜ்ஞாநாக க்ஷேத்ரவஷாஜெயாவா திஜ்ஞாதகஜோஹஸ்நிவ்ருத்திஜ கஜம். ஸதேநவஸிகஸவிஷா ஷாயிகாஸஜாஸஸ் வ்ஹாவ ஸக்ஷாயிகாஸவயஞ்ஹாநாஜஜெயா நா

௨௰ || தன்பற்றதன்மையுந்தாழ்ந்தவர்க்கியுந்தனித்தகவும்
மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்
சின்பற்றியென்பயன்சேரறிவோர்க்கிவைசெப்பினமே. (௯௯)

ஸா-டீ||(தன்பு) ஈஶ்வரனுக்கு அநந்யஶேஷத்வ ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்வமும் (அற்ற) ஸ்வீகாரஸஹிதமான (தன்மையும்) ஸ்வரூபமும் ஸஹஜோபகாரி ஸ்வரூபமும்(தாழ்ந்தவர்க்கியும்) ஆகிஞ்சந்யாநந்ய கதித்வமும்(ஈயும்) குடுக்கப்படாநிற்கிற (தனி)அதிகாரியான (தகவும்) க்ருபையும் "க்ருபயா பர்யபாலயத்" இத்யுக்தப்ரகாரமாய் க்ருபையும் யதா(தன்பற்ற)தன்மையுமென்று உபாயஸ்வரூபம். (தாழ்ந்தவர்க்கியும் தனித்தகவும்)உபாயாந்தர ஸ்வரூப நிவ்ருத்தி க்ருபையும் அதிகாரி ஸ்வரூபம். (மன்பற்றிநின்றவகை) மன்னுதிரு ராஜாவாகமாய் ராஜாதிராஜனை ஸர்வேஶ்வரனை பற்றி ஶரணவரணம்பண்ணி நின்றவகை அதிகாரி ஸம்ப்ரதாயிகாராதிகளுக்கு. இப்படி உக்தமானவர்களுக்கு உரையா நிற்குற மறையை நிரூபணமாகவுடையவர் மறையவர்பால் ஆசார்யர்களிடத்திலின்றும் சேரறிவோருக்கு சேர்த்துக்கொண்டு(சேர்)ப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாதாக்கள் முதலான வஸ்துக்களையும்(அறிவோர்க்கு)அறியவேணுமென்றிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ரயோஜநாதிகாரிகளுக்கு இவைமுப்பத்திரண்டு அதிகாரார்த்தத்தை(செப்பினம்)சொன்னோம் (சின்பற்றியென்பயன்)க்ஷுத்ர ப்ரயோஜநாபிலாஷம் நிரூபணத்தாலே என்ற ப்ரயோஜநம் யதா (மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்) வேதவிஷயத்தில்(சின்பற்றியென்பயன்)கோபம்பண்ணியென்னவஹ்ம்சேரறிவோர்க்கு

ஸா-கா ||ப்ரகாரம்(மூன்றுறையில்)வாக்யத்ரயேப்ரதிபாதிதார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்த உபாய ஸ்வரூபம். (தன்பற்ற) அநந்யஶேஷத்வ ஸ்வரூப அநந்யஶேஷத்வ ஸ்வரூபநிரூபக ஸஹஜோபகாரித்வ ... ஸ்வரூப ப்ரபத்தி ஸஹித ... ஸ்வரூபம்(தன்மையும்) ஸ்வாமித்வ ப்ரதிபாதித வாக்யத்ரய ... ஶரணாநந்ய ப்ரயோஜநாதி ஸ்வரூபமென்கிறது. ... வாக்யப்ரயோஜநமாகமென்றது ... (தாழ்ந்தவர்க்கியும்) அதிநீசாநந்யோபாயத்வாதிகள். (தனித்தகவும்) அதிக்ருபா "க்ருபயா பர்யபாலயத்"இத்யுக்த ... க்ருபாவான்களுக்கு. (மன்பற்றி நின்றவகை) ஸம்ப்ரதாயிகாரங்களுக்கு ... ஆஹாரநித்யஸம்ப்ரதாய ... காரணவாதிதம். (யுரைக்கின்றமறையவர்பால்)வேதவாக்ய

௨௯ || நிவ்ருத்தஸ்ய ப்ரதிஸாரஸ்ய ஸாதவஸாதாவ்ருத்திஸம்பவம்

ஸா-தீ || க்ருத்யாகரணே ஹ்ருஹண பரவிகர்களுக்குஇவை செய்பின மென்று யோஜிக்கவுமாம். யதா (முன்பெற்றஞானமும்) ப்ரபத்திகாலத்தி லே பெற்ற ஆநுகூல்யமும் (மோக்ஷந்தரக்கலுமென்று) ப்ராம்ஶவா திவ்ருத்தமா ப்ரவேஶத்தில்வந்த (உரக்கல்) நிர்வேத ஸஞ்ஜாநம் ஶ ஶ்ச்ரஹஸ்தாயத்தில் வந்த தத்ஸ்வபாவமும் ஸகிஞ்சந விஷயேஷு ப்ராப்தாநஸ்தாந நிர்வேத ப்ராப்யகாங்க்ஷையும் (மன்பற்றிநின்றவகை) ஸம்ப்ராப்ய மென்கிற ப்ர காரத்தை உரைக்கின்ற உதாஹ்ருதிப்ரவர் வக ப்ரதிவ்ருத்தாய மோக்ஷந்தரக்கிலுமென்றும் தன்பற்றதன் மையுமென்றும் ப்ராம் த்விதீயவ்ருத்தாயாம் மோக்ஷத்துரக்கலுமென் றும் தன்பெற்றதம்மையுமென்றும் ப்ராம். இப்படி சின்பற்றி யென் பயனென்று நிர்வாஹமுள்ளதாகச் சொன்னது கூடுமோ, ஸவர் ருக்கும் பகவதாஜ்ஞயாவஶ்யம் விஷயப்ராப்தாக்ஷயம் ஸம்பந்த ஸாவிதமாகையால் ப்ரஸ்துதக்ரமவக்குமது ஸம்ஸாவிதமன்றோ, தேவரீர் ஆவர்த்திநிராகரணம் பண்ணினதுவும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிப்ராம் பண் ணினதுவும் உத்தரப்ராப்தாக்ஷயம் ஸம்பந்தத்தாலே யன்றோவென்று ப்ர யோஜநாந்தர ப்ரஸக்திவரவத்தை நிராகரியா நின்றுகொண்டு ஸ்வீ யாநாம் த்வம் பக்தப்ரீதி பரிக்ஷணாத்ப்ர யத்தாலே ஸ்வஸ்வா வத்தையருளிச்செய்கிறார். (நிவ்ருத்தி) யதி ஸாவதானை வசஸா ஶாவ்ருத்திபி: த்ரம்ஶதாம் ப்ராவித ஶாரீரகபாஷ்யை:, என்கிறபடியே த்ரம்ஶதாம் ப்ராநவர்த்திகளாலும் ஸ்வதந்த்ரப்ராப்யணாம வா வ்ருத்திகளாலும் பகவநம் நிவ்ருத்தம் பகவநாவஸ்யாம் ஸ்ரீபா ஷ்யாவ்ருத்திர்வை ஸம்வத்ஸரம்ருதுமென்றபடி. பகவதபர்வர வதேஶ்யபிலே ஸ்ரீபாஷ்யப்ரபர்த்தாதாத் ராம்தரப்ரவ்ருத்தேணகாரயா

ஸா-ஸ்வா || நிகேஷ்விஷயே (சின்பற்றிஎன்பயன்) கொவும்க்ருஸாகிம்ப்ர யோஜநம் நகிம்சிதித்யர்த:. ஸுதநாவாய்க்ருத்ய ஶிஷ்யக்ருத்ய யஸ்ராரயோரதாராநுக்ராணை: (சிறந்தோர்க்கிவைசெப்பினமே) ஶா ணஜ்ஞாநிதேதமோவாச ஸவம் ஸ்வஸ்ரூஹஸ்த்ய தஸ்வாதப்ரு உபர்க்ஷ்ய வேஷ பணய நயஸித்ரயக்காஶாஹ்வேக்ஷகாயாதீர்ஶ்வர வார தத்த்ரதித்வஸ்ரூஸ ஸாப்ஶாயவிஶ ஸஶாவாய்ஸ்ர ஸகா ரோஹாஷ்ட்ராதேவர்விஸயாயிக்ஷ்ரஸ. ஶ்ருதி ஸம்வயந் ஸவம்ஸ்வக்ஷ ஸ்யா ... ப்ரபக்ஷணோதிரவைஷமவஸ ஹாமவத்தெகெம்கயாதி. ரேகணயாஸ்ஸ்ரீராகத்யாஹாவ உபர்ந வ்ரஜந ப் பவம் ஞீஶயதி (நிவ்ருத்திதாதிநா) ஸ்வாஸியதிஸாவஸஹவவஸாஶா வ்ருத்திஸிகவதா நிவ்ருத்தம் ஸத ஸவநிஸமேதாரவாரதத்ர

௫௰ || நிஷ்கண்டகே தாரவார தத்த்வநிரயாநீதாஸ்வம்வாஸரா: |
க்ருத்ஸ்நம் ஸாரம் ப்ரமோதாம்ஸாந்தமபேத்ய நிபத்யாவிக
ப்ரஹ்மஷாத்யம் ஸ்ம்ருதிஸம்பத்தியா தீக்ஷாம் தீக்ஷா தேஹ ||
செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்து

ஸார-நீ|| வந்தநம் க்ருததீதத்வாவிநப்ரயோஜநாநுரூபம் என்று கருத்து. கிந்து தநந்தரஸம்வாதாஹம் கஸ்தூரிவதபி கிம் நிஷ்டஸங்கீர்ணம் உக்தம். (நிஷ்கண்டகேதி) க்ருத்ஸ்நம் ஸாரம் ப்ரமோதாவி ஸாரம் ஸக்தேவ ஸமுத்ஸ்ந நாம் ஸ்வீக்ருத்ய நிபத்யாவிதம் இதி நவ ப்ரயோஜநானு ரூபம் ஸ்வயம். உக்தவாம் கிம் கிம் ப்ரதத்யுக்தம் ஆஹ. (ப்ரஹ்மஷாத்யம் ஸ்ம்ருதீதி) ப்ரஹ்மம் ஸ்ம்ருத்யா: தயா ஜநிதீக்ஷாம் தேஹாவஸானே ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஷாத்யம் பத்வ்ய'' இதி ஸம்கவு தீக்ஷாதேஹ என்றபடி. ஆனாலும் இப்ப்ரபந்தத்தில் ப்ரத்யேகாரம் ஈதிஹமாமேயெ சொல்லவேணுமோ, இதன்றியிலே ப்ரபந்தம் நிறைவேறுதோவென்ற வயிகார ஸம்ப்ரதாய ஸமயகளுடைய யபிப்ராயத்தை ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு நிகமநா யிகாராஸ்யத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (செப்பேதி)(செப்ப)

ஸார-கா|| நிரயாவாஸராஸ்வம்வாநீதா: ஸதாம் ப்ரஸக்த்யம் ஸ்வீக்ருத்ய க்ருத்ஸ்நம் ஸாரம் ப்ரமோதாவி நிபத்யாவிதம் தேவ ப்ரஹ்மஷாத்யம் ஸ்ம்ருதிஸம்பத்தி க்ருதாம் தீக்ஷாம் தீக்ஷா தேஹ இத்யந்வய: திஸாவத்ஸதேஸ்யாம் ஜநாசார்ய ஸம்வாதம் ஸ்ம்ருதீதம் ஸாரஸங்க்ரஹாதீநி தத்ஷாதவ்யஸ்தம்ய: நிவந: ப்ரியம் தாஸாதேர்கேஹாத்யயா ''உக்தகேவதயஸிஸார் யாவக்'' இத்யுக்தீ தத்யயௌ நம் ஸம்யக் ஹாஷ்யாதி ப்ரியமேவந நீதம் யள நரவ்யக்திஷிலிவிஷ்டி இத்யநையாவித் திர விவேகா ந ஷாம் விஷ்வேஷ்ண ஸ்வாயிநீ ஸ்வாதநேஸ்வர தஸ்வாதேஹ்யயாஹநவ ஸவலக் இ தத்த்வஜ்ஞாநாவஸ்ய வேதநாசார்யைய இதி ஸ்ம்ருத்தே நிஷ்கண்டகேத்யாதி ''த்ரிஸ்வரசரிஸஹிவிஷ்டகிகா தயாவி காவ்யோரவிதாயஜீவி'' இத்யுக்த ப்ரகாரேண ஹமவத்த்யிரிக்தவா ரதம் த்ருஷ்ட்வா கநரக நாஹவர ஹிதா: ப்ர ஸக்தீ: ஸாது: ஹவேபா விநிவர்தா: ஹவேர்விநாஸித: கவிஸம்ரா தஸங்வ ப்ரஸாதே ஷணம் ஸதோத்யதே ப்ரஹ்மஷாத்யம் ஸ்ம்ருதீதி ''நாதிநஜேதரண ஜாஸிநஜேதஜீவிதம் | காருணேவம் தீக்ஷதநிவேஷம் ஹ்ருதகோய யே'' இத்யுக்தவ காருணப்ரஹ்ஷ்யாம்ருதீ நாராயணாஹ்யம் ஹம்வதீ ஹ்யம் க்ருதாம் தீக்ஷாம் காருவிப்ரஷேவரதேஹ்ரஷாஸ்யம் தஸ்யாவ இதி ஸம் ஸம்கலம் உதீக்ஷாதேஹ வ தீக்ஷாணாரவ இத்யஸ்ய: ஸகலவேதாந்தஸாராஸ்ய ஸம்க்ரஹ ஹேதேதக ஆத்ரம்யக் மர யாவம் ஸவ ப்ரஜ்ஞாநாம் வாஸ்வம்வதித்யாஹ. (செப்பசெவிக்கி

௪௦ ॥ தப்பற்றவர்க்குத்தாமேயுகந்துதருந்தகவால்
ஒப்பற்றநான்மறையுள்ளக்கருத்திலுரைத்துரைத்த
முப்பத்திரண்டிவைமுத்தமிழ்சேர்ந்தமொழித்திருவே. (௪௦)

வ்யா ॥ [illegible] ஸம்ஸ்காரநிரபேக்ஷமாகவுஞ்சரித்தாலுமென்ற படி (செவிக்கு) ச்ரோத்ரேந்த்ரியங்களுக்கு (அமுதென்ன) அம்ருதம் போலே (திகழும்) விளங்காநிற்கும் "ஸக்ஷ வக்ஷ வசநவிலாஸ ஜிஹ்வா" என்கிறபடியே ஜிஹ்வையினுடைய வக்த்ராஸ்வாதஜநித நிரதிசயாநந்தத்தை ச்ரோத்ரங்களுக்குண்டாக்குமென்ற அதிசயோக்தி சொன்னபடி. இதற்கு முப்பத்திரண்டிவை என்கிறதோடே அந்வயம். (செழுங்குணத்து) ச்ரேஷ்டகுணங்களிலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநாதிகுணங்களிலே (தப்பற்றவர்க்கு) ஸ்கலிதமில்லாதவர்க்கு ஸம்யக்ஜ்ஞாநாதிகுண முடையவராய் க்ஷாந்த்யாதிகுணஸஹிதரான சிஷ்யர்களுக்கு (தாமேயுகந்து) ஸ்வயமேவ ஸந்துஷ்டராய் (தரும்) ஸ்வஸாயுஜ்யத்தைத் தரும் (தகவால்) [illegible]தயையினாலே (ஒப்பற்ற) நிருபமமான (நான்மறை) நாலுவேதங்களினுடைய வென்றபடி. (உள்ளம்) அந்தர்கதமான (கருத்தில்) தாத்பர்யவிஷயார்த்தத்தில் தத்ப்ரதிபாதநார்த்தமாக வென்றபடி (உரைத்து) [illegible]தயையினாலே அதிசயிதமாய்ப் பண்ணி உரைத்த சொல்லப்பட்ட. (இவைமுப்பத்திரண்டு) இந்தமுப்பத்திரண்டு பாட்டும் (முத்தமிழ்சேர்ந்த) வக்த்ராவாந்தரவசநவைலக்ஷண்ய ரூபமாதல், ஸௌசப்த்யஸௌஷ்ட்வ மாநயோக்யரூபமாதல். முத்தமிழ்மூன்றுதமிழ்லக்ஷணத்தோடே (சேர்ந்தமொழி) ஸ்ரீஸூக்திக்கு ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ரீஸ்ய [illegible] (திருவே) ஸோஹாவஹமேதிவ [illegible]யில்லாவிட்டால்ஸோ

வா. கா ॥ உத்ராதிநா)யதா வாஸவாக்யம். (செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்து) உத்கதைச்ரவணாநந்தஹேதுபூதாய [illegible] ச்ரேஷ்டகுணவதாம் சிஷ்யாணாம் (தப்பற்றவர்க்கு) நிரவத்யாநாம் ஸத்வகுணாதிஸம்பந்நாநாம் (தாமே) ஸ்வயமேவ (உகந்துதருந்தகவால்) ஸந்துஷ்டாபேக்ஷ ஸந்துஷ்டகாருண்யா (ஒப்பற்ற நான்மறையுள்ளக்கருத்தில்) [illegible] நிஸ்ஸமாப்யதிகேஷு வேதேஷு உதிதார்த்தபாரேண [illegible] நிர்த்தேசா[illegible] (உரைத்துரைத்த) [illegible]நிர்த்தேசாக்ஷாம் (முப்பத்திரண்டிவை) [illegible] அதிகாரகத ஸாராம். (முத்தமிழ்) ஸௌசப்த்ய ஸௌஷ்ட்வ மாநயோக்ய ரூபவத்திவி யதார்த்த [illegible] யாதாக்ஷராதிவாக்யம். (சேர்ந்த) வாக்யார்த்த ஸம்பாதாம்

௫௨௯ ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாக்யாஸஹித ஸ்ரீபாஷ்யாத்யயஸாரே

௪௯॥ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஞ்ஜிதஸ்தவாபிநந்த்யமஹாபாஷ்யஸம்வு ஊாயவஸிஸா ஐநாஸ்ஸுதீர் - [illegible] ஸ்வாமிநாநிர்விஸதி ப்ருணக்ஷ்யஸ்ஸுஷ்து தந்நீத நாவியாஸ்தி [illegible]

ஸா-நீ॥ ஹாஸ்யம்கொண்டு பழுமன்டென்கீ ஞர்க்ருஜு. ஆழ்ழ்று பயுது மானகா முத்தில்தெவரீரிடத்தில் ஸயத்நாஸே இந்த வு வேம்ஸத்தையாதுபீந்தாலும் ஐதற்வாறஸஸ்வஜநங்களும் [illegible] ஸிக்ஷ்யாதிஷ்டுஷ்ருணபடிபாலேயிந்தவு வேம்ஸத்தைய நாதுப பண்ணை ஸ [illegible] ஸ்வயாஸ்வு ஸஸ்த்திற்கு அயிகாரதுளமென்று நீக்கியில்லை என்றேலணாசெல்லும் வு ஸம்ஷியாதோவென்கிறபரம்கொண்டு பீஷ்மரியா நின்றுகொண்டு ஷிஷ்யஸ்கா முத்திலேயுமயிகாரிஸஸ்ஹாவத்தை ஸபெயிடுக்கிருர் (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிநிதி) லஸம்ஹித்தகஸ்ஷீஷயிகா, ரீஸம்ஹாவித்ஸ்தி ஸ்ஸ்ருதிஸம்யாஸ்தீ ஸஸ்த்தநீத நாவியாஸ்பேதஷ்வைதிஹாஸத்தினிந்தீ யீரஸ்தத்தைதியாருபாட்டாலே

ஸா-கா॥(மொழித்திருவே)ஞ்ஞா [illegible] ஜூ [illegible] ஸம்பூதை வெஷ்யமேதி. நஸவநஜவு ஜாணநஜ்ஞாயாலு [illegible] ஸம் கதிநிமத்த தஸ்வா ஸஷ்வ்யகாஸக வஷ்வேஸஸ்த்திணா வு யாஜோஸ்யமேதி யிகாரிணா ஜஸம்ஹவாஸ்தயாஷீஜநாநீ வு [illegible] ஸ்ருதிஸ்ப்ருத்ஸேய்ஸ்வாஹாவாஸ் ஶ்ருதிகாநாஜிவி [illegible] ஸ்ருதிஸ்ப்ருவேஸீ ஸள க்ஷ்யதாஜிவி ஸஸீயாரு ஸ்ஸ்வாஸ் ஸ்ருதிகாநாம் ஸர்க்ஷவேஸீநாஜிஸஞ் யாரஷீதாநாஜிவி ஸம்கெதஹீதிஜ்வாஸ் உஸ்ஸஸ்வாகாரவதாஜிவி ஜ்யெஷ்டயது ஸாகாரக்ஷ்வாஜிவுஸ்யந்தாஹ. (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிதந்த்ரேதி) லஸம் ஹித்தாம் வாராஷே ஸாஸ்தீ நஜஸத்தீநீ ஜநாவியாஸ்தீத்யயம் வறஜொகெஷ்யஸ்தி வேஸிநாஸ்ஸ்ப்ரு ஸஷாஸள ஸம்வ்ஷாயஸ்து தஸிநு வரிஸேஸம் ஜஜாயஸ்ய ஸதஜோக்ஷ ஸஹதிஷ ஸஷ்ஞவாஷ்ய ஜஷ்ஜராஷ்ஸா கா க்ஷஜஷ்யமேதி. கஸஸ வு திகொழி ஹஷிது நிரவாயிஸ ஸஷ்ஜஜ [illegible] ஸஸம்வ்ஷாய கஸ்ஸாஷி கரி [illegible] வுாஜணிக வரீஷ ஜெஹா ஸ்வா ஜவாயஜெவ ஜெவ [illegible] ஸம்கெ [illegible] தஷ்ஷீத ஸது ஜெஷ்ட ஸக்ஷ [illegible] தஷ்நவெக்ஷ யஸகிம்ஷிஸ ஷ்வ்யம் வு [illegible] நம் ஸம்வாஷயெதி யெவஷிஜெ தரஷ்ஷ்ஜா [illegible] க்ஷஜதியாவசு லஸம்ஹித்தாநாஜவ்யயிகாரிணாம் கெஷரம்விசு கஷுளவேஷ ஹவிஷ்யஞ்சி நாராயண வராயணா: । ஸ்லிஸ்லிஷ்ஷுஹாஹாயா ஷ்ஜிவெஷவ ஹஜிரிஸ "ஜதந்ரிநந்யாஸ ஜஷாநீஜிஸம்ஹவஸ வுராஜணிகா ஸ்வாஷ்யாயிகாரிணாஸ்ஷுக்ஷா ஸநா ஜிம் கநாவியாஸ்தீதி வு வேஸகாரண வு யாஸ ஸ்ஸமஜதிஹாவ:. (மறையுரைக்குமிதி)(மறை॰

௭௦||மறையுரைக்கும் பொருளெல்லா மெய்யென்றேவார்
மன்னியகூர்மதியுடையார்வண்குணத்தில்,
குறையுரைக்கநினைவில்லார்குருக்கடம்பார்
கோதற்றமனம்பெற்றார் கொள்வார்நம்மை
சிறைவளர்க்குஞ்சிலமாந்தர்சங்கேதத்தார்

வ்யா-ந ||விவரணம் பண்ணுகுறார் (மறையுரைக்குமிதி)(மறை)வேதங்கள் (உரைக்கும்)சொல்லும் (பொருளெல்லாம)... (மெய்யென்று) ... (ஏவார்) விஸ்வஸித்திருக்கும் ... இதனாலே ... வசநம் விவரிக்கப்பட்டது. (மன்னியகூர்மதியுடையார்)(மன்னிய)... யான (கூர்)... (மதியுடையார்) ...யுடையார் இத்தால் ... (வண்குணத்தில்) விலக்ஷண குணங்களில் ... (குறையுரைக்க)குற்றம் நினைக்க குற்றம் ... சொல்லுகையில் (நினைவில்லார்) ... மில்லாதார் இதனாலே ... (குருக்கடம்பார்)குருக்களிடத்தில்நின்றும்(கோதற்ற)... நாஷமற்ற.(மனம்பெற்றார்)... பெற்றார். இதனாலே ... (கொள்வார் நம்மை) கிடாம்பியாச்சான் ... நம்மை "... என்கிறபடியே கொள்வார்.(கொள்வார் நன்மையென்றும் பாடம். (நன்மை நல்லத்தைக்கொள்வார் ஆருமவர்கள் என்றபடி. இதனாலே ...மென்கிற ... விவ்ருதம்.(சிறை வளர்க்கும்) ஸம்ஸாரத்தை வளர்க்கும் ... ஸம்ஸார ... ஜியையுண்டாக்குமவர்கள் (சிலமாந்தர்) சில ... களுடைய (சங்கேதத்தால்) நாம் பற்றினதே ... தத்தையும் ... என்று ... த்தாலே (சிதையாத) ...

வ்யா-கா || ...யுரைக்கும் பொருளெல்லாம்மெய்யென்றேவார்) ... (மன்னியகூர்மதியுடையார்) ... (வண்குணத்தில் குறையுரைக்க நினைவில்லார்) ... (குருக்கடம்பால்கோதற்றமனம்பெற்றார்) ... (கொள்வார்நம்மை) ... (சிறை வளர்க்கும் சிலமாந்தர்சங்கேதத்தால் சிதையாததிண்மைதியோர்) ...

௨௯ || சிதையாததிண்மதியோர்தெரிந்துதேவார்
பொறைநிலத்தின்மிகும்புனிதர்காட்டு மெங்கள்
பொன்றுதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே. (௫௨)

ஸா-ரீ || திண்மதியோர், ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமதிகளென்றபடி. இதனாலே ஸம்சயரஹித என்கிற பதம் வ்யாக்யாதம். (தெரிந்துதேவார்)(தெரிந்தது)ப்ரயோஜனங்களை (தேவார்) ஆசைப்படார் சிறந்ததோர் வாரென்று பாடத்தில் சிறந்தது, நிரதிசயபுருஷார்த்தத்தை (ஓர்வார்) ஆசைப்படுமவர்களென்றபடி. வ்யாக்யாதம் முமுக்ஷுக்களென்றபடி. தெரிந்ததோர்வாரென்ற பாடத்தில் (தெரிந்து) ஸதஸத்விவேகம் பண்ணி (அது) அத்தை (ஓர்வார்) பரிக்ரஹிப்பவர்கள் வ்யாக்யாதமுமுக்ஷுக்களென்றபடி. இதனாலே ஸத்குணஷுமுக்ஷு என்கிற பதம்வ்யாக்யாதம். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள்(பொறைநிலத்தில்)க்ஷமாவதி பூமியில்(மிகும்)அதிகம். (புனிதர்) பரிசுத்தர் ஆசார்யரென்றபடி. (காட்டும்)ஆசார்யர்காலே காட்டப்பட்ட (எங்கள்) அஸ்மாகம் எங்களுடைய (பொன்றுத) நசியாத நன்னெறியில் ஸநாதநமார்க்கத்தில்ஸநாதநமார்க்கே ப்ரகாஶிதே பதத்திலே (புகுதுவாரே) ப்ரவேசிப்பர்களென்றபடி. இதனாலே ஸத்ஸம்ப்ரதாயாஸ்ரிதா பாவிதாத்மந: என்கிற வாக்யம்வ்யாக்யாதமென்றபடி. இப்படி ஸம்ஸ்க்ருத ஞான பரிஶோதநா என்று சொன்னது கூடுமோ, விஷய வ்யாவர்த்திர்போதத்தால் ப்ரகாசநத்தினாலே ஆசார்யர்கள் ப்ரமாணத்தினாலே யதாவதநுஸந்தானம் பண்ணக்கூடாமையால் ஸம்ஸ்க்ருத ஞான பரிசோதநஸ்ய கூடாமையாலே தத்வநிர்ணயமும் தத்வஹித நிர்த்தாரணமும் கூடுமோவென்ற ஸந்தேஹத்தையதாவதாகவுபதேசஸாமர்த்ய பரிசோதநஸ்யமும் தத்வநிர்ணயமும் தத்வஹிதஸ்வரூபநிர்ணயமுங் கூடாதென்கிறதோ, ப்ரமாணாதர்ஶநாதாவத்தத்வநிர்ணயமில்லாமையாலே தத்வஹித நிர்த்தாரணங்கூடாதென்கிறதோவென்று விகல்பித்து க்ரமேண விஸ்த்ருதஸம்ஸ்க்ருத ஞான பரிசோதநஸ்வ நிவாரணமாயிருக்கிற அபிப்ராயத்தினாலே உத்தரமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஆசார்யாபிமானத்தினாலே ஸாத்யமாகிறார். (இதுவழி உத்தரம்) என்

ஸா-கா ||(தெரிந்ததோவார்) ஸதஸத்விவேகவாதாராம் (பொறைநிலத்தில்மிகும் புனிதர்காட்டுமெங்கள்பொன்றுதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே) க்ஷமாஸம்ருத்திஷுயிதேசே பவித்ரேர் ப்ரதர்ஶிதே அஸ்மாகம் விநாஶரஹிதஸந்மார்கே ப்ரவிஶந்தேவ ஸ்வஸம்ப்ரதாயே ஸாரஸ்வதம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயாஸ்ரிதா பாவிதாத்மந:. (இதுவழிதி) (இதுவழிஇன்னமுதெனவர்) ஸத்யம்த ஶாஸ்த்ரஸ்யார்த்த ஸ்வபாவஸ்ய ஶோபநஸ்ய அயம்ஸா

ஶ்ரு॥ இதுவழியின்னமுதென்றவரின்விண்புனல்வேறிடுவார் [வின் புலன்]
இதுவழியாமலவென்றறிவாரெங்கடேசிகரே
இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பாலென்பிழைபொறுப்பார்
இதுவழியாமறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே. (௫௩)

ஸா-நீ॥ கடேசிகரே வகுளாபரணநாதயாமுநராமாநுஜப்ரணதார்த்திஹரவாதிஹம்ஸாம்புவாஹாத்யாசார்யர்களே. ஆசார்யத்தாலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிவ்யாவ்ருத்திஃ.(இது)இப்ப்ரபந்தயோக்தமான வஸ்துஸ்திதியே (இன்னமுது) இன் போக்யமான (அமுது) அம்ருதம் முக்திபோக்யமென்றபடி. (வழி) பரமபோக்யமான ஸாதநமென்று (என்றவர்) உபதேசித்தவர் (இன்புலன்) ஆபாதஸாரங்களான புலன் ஶப்தாதிவிஷயங்கள். இது மற்றுள்ள ஹேயங்களுக்குமுபலக்ஷணம். (வேறிடுவார்) தாங்களும் ஹேயங்களை வேறிட்டு ஶிஷ்யர்களையும் வேறிட்டுவைப்பார். பரித்யாஜ்யங்களை விலக்கினார்களென்றபடி. (இதுவழியாம்) இதுஸமஸ்தமேயே (வழியாம்). மோக்ஷோபாயம் (அல) ஸமஸ்தவ்யதிரிக்தம் மோக்ஷத்திற்கு ஸாக்ஷாதுபாயமல்ல. (என்று அறிவார்.) அறிந்து நிர்ணயித்தார்கள், யதா (இது)இப்ரபந்தோக்தமான பக்தி ப்ரபத்திகளே(வழியாம்)ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான மோக்ஷோபாயம் (அல)அல்லதுதத்வ்யதிரிக்தவாக்யார்த்தஜ்ஞாநாதிகள் மோக்ஷோபாயமன்றென்றறிவார் அறிந்து நிர்ணயித்தார்களென்றபடி. கிஞ்ச (இதுவழி) இந்த போக்யமான ஸாதநமே. (எய்துக) இவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இன்னமும் தீவ்ரமாகவிப்ரஹ்ருதியிலே நடந்திடுக என்று ஸங்கல்பித்து (உகப்பால்) இந்தஸாதநப்ரவர்த்தநஸந்தோஷத்தால் (என்பிழை பொறுப்பார்) எங்களுடைய ஸகலாபராதங்களையும் ஸஹிப்பார்கள் ஸகலாபராதங்களையும் ஸஹித்து இவ்வஸ்துஸ்திதியையுமுபதேசித்தார்களென்றபடி. ஆகையால் (மறை) ஓரருளால் பரமவைதிகரான ஆசார்யக்ருபையினாலே(இதுவழியா)இந்தப்ரபந்தோக்தஸாதநமே ஸ்வாநுபவமாக (யாம்) வயம் (இசைந்தனம்) அங்கீகரிக்கப்பெற்றோமென்கை

ஸா-கா.॥ அபோபாயஜாத்யவதிஸந்தஃ(இன்புலன்வேறிடுவார்)நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகயந்தஃ(இதுவழியாமலவென்றறிவார்)அயம் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயோநாயம் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாய இத்யவதாரயந்தஃ (எங்கடேசிகரே) அஸ்மத்தேஶிகா ஏவ (இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பால்) வயம் வேதாந்தோக்த ஸாத்யஸாதநமநுஷ்டாஸ்யாமஸ்ஸாம்ப்ரதம் பரமவைதிகாநுஷ்டாநப்ரவ்ருத்தி ஶ்ரத்தாதிஷயேண (என்பிழைபொறுப்பார்) "அபராயஸஹஸ் ஹாஜந "இத்யுக்த காரணா, நாதிகாரஸப்ரயுக்தாஃ ஸாகம் விபரீதப்ரவ்ருத்திஃ க்ஷாம்யந்தஃ (இதுவழியா) அநேந மார்க்கேண (மறை

உ-ரு || எட்டுமிரண்டுமறியாதவெம்மையிவையறிவித்
தெட்டவொண்ணுதவிடந்தருமெங்கண்மாதவனூர்
முட்டவினைத்திரண்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றூர்
கட்டெழில்வாசகத்தாற்கலங்காமலைபெற்றனமே. (௫௪)

ஸா-ஸ்ரீ || (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி) எட்டுமிரண்டும்பத்தென்று அறியாத அத்யஜ்ஞரான நம்மை எட்டுத்திருவஷ்டாக்ஷரத்தையுமிரண்டு த்வயத்தையும் வ்யாபகாக்ஷரமான திருமந்த்ரத்தையும் ஸர்வோபாயமான த்வய சரமச்லோகங்களையும் (அறியாதவெம்மை) ஸம்ஸரித்துப்போர்ந்தநம்மை (இவையறிவித்து) யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸதாசார்யகடாக்ஷ இவை மூன்று த்ரய சரமச்லோகார்த்தஸாரம் ஸத்யத்தையும் ஸார்த்தமாக யறிவித்து தத்வஜ்ஞாந பூர்வகமாக ஸுவ்யபதேச ஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்கி (எட்டவொண்ணுத) அஜ்ஞாநருக்கு எட்டவரிதான அதிதுர்லபமான என்றபடி. (இடம்)பரமபதஸ்தாநத்தை(தரும்) "மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுச:" மோக்ஷமோஹம் வாநுவிஷ்ணு:" என்கிறபடியே மோக்ஷப்ரதனான பரதேவதாவி யான (எங்கண்மாதவனூர்) மாதவனாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரியா யவதரித்து ஐதிஹ்யம். "ஜாதோசாயம் யதுகுலே" ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா ஸ்ரீமாந் என்குறபடியே (எங்கள்) குலத்துக்கு தலைவன் நாயகனாயிருக்கிற என்ற படி (முட்டவினைத்திரள்) (முட்ட) ஸமஸ்தமான வினைத்திரள் (பா வஸமூஹம்) பூர்வோத்தராகங்களெல்லாம் விநாசமும் (மாள)நசி க்கும்படி (முயன்றிடும்) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அபிநிவேசியாநிற்கும் (அஞ்சல்) நீ ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே"மாசுச:" என்றுசோகியாதேயென்று (என்றூர்) சொல்லாநிற்கிற கீதோப நிஷதாசார்யனுடைய (கட்டெழில்) ஸர்வோத்தமாய் விளங்காநிற்கிற (வாசகத்தால்) சரமச்லோகத்தால் ஸர்வோபாயதுல்ய காரணத்தா

ஸா-கா ||(யோகருளால்) பரமவைதிகாநுஷ்டாநபராயணரான க்ருபயா (யாமிசைந்தனமே)வயம்தீக்ஷிதா: (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி)(எட்டுமிரண் டும்)அஷ்டாக்ஷரம் த்வயம் ச சரமச்லோகம் ஸார்த்தம் லக்ஷணம்(அறியா தவெம்மை) அஜ்ஞாநதோஷாந் (இவையறிவித்தெட்டவொண்ணுதவிடந் தருமெங்கண்மாதவனூர்) ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர த்வய சரமச்லோகாநு ஜ்ஞாப யித்வா தூஷ்ப்ராப்யம் பரமபதம் ப்ரயச்ச அஸ்மத் ஸ்வாமீ ஸ்ரீமந்நாராயண: (முட்டவினைத்திரண்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றூர்) ஸமஸ்தபாபநாசா பராசியமா நமோஸ்து யா அபிநிவேசம் ஸர்வதா மாசுச இதி

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ||

௯-௫ || வானுளமர்ந்தவருக்கும்வருந்தவமின்னிலைகள்
தானுளனாயுகக்குந்தாமிங்குநமக்குளதே
கூனுளநெஞ்சுகளாற்குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும் [னுகைதீர்ந்தடினும்]
தேனுளபாதமலர்த்திருமாலுக்குத்தித்திக்குமே. (௫௫)

ஸா-டீ || மேலே (களங்காநிலே) ஸ்வகோடிநிலையை (பெற்றனம்) இவ்வத்ருஷ்டியைக் கண்டு ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்வஸாயத்தைப் பெற்றோமென்கை. ஆனாலும் தேவரீர் திவ்யாநந்தத்தை ஸம்ப்ராப்தராய் நெகிழநினைக்கையாலே குறையில்லையோ வென்ன வகுத்தவர்கள்நெகிழநினைத்தாலும் ஸ்ரிய:பதிக்கிது போக்யமாயிருக்கு மென்றருளிச்செய்கிறார். (வானுளிதாதி) (வான்) ஸ்வர்க்காதிபரமபதம் (வானுள்) அதில் அமர்ந்தவர்க்கு ஐச்வர்யதேவர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் (வருந்தவரும்) வ்யாஸப்பட்டுவரும் வ்யாஸஸாத்யமாகவரும் (இன்னிலைகள்) இவ்விபூதிநிலைகள் (தானுளனாய்) இவ்விபூதிகளைத் தானுள்ளவனாய் (உகக்குந்தாம்) இன்னிலைமையுடையவரைக் கண்டு உகக்குந்தாம் ஸாதிக்கும் ஸ்வபாவம் (இங்கு) இந்த விரோதிஸம்ஸ்லிஷ்டமான விந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே (நமக்குளதே) உண்டாகப்பெற்றதே யென்று விஸ்மயிக்கிற. (கூனுள) வக்ரதையுடைய நெஞ்சுகளால் வக்ரசிந்தனங்களாலே (குற்றமெண்ணி) இல்லாததோஷத்தை இவ்வ்யவஸாயத்திலும் தத்ஸம்பந்தரான நம்மிடத்திலும், ஆரோபித்து (இகழ்ந்திடினும்) (தேனுளபாதமலர்) போக்யங்களான திருவடித்தாமரைகளையுடைய (திருமாலுக்கு) ஸ்ரிய:பதிக்கு ஸர்வபோக்யனான ஸ்ரிய:பதிக்கு (தித்திக்குமே) அதிபோ

ஸா-கா || பரமஸ்லோகார்த்த (களங்காநிலை பெற்றனமே) ஆதிவாக்யானுஸந்தான ஜனித ஸ்வஸ்வரூபாவஸ்த்திதி ப்ராப்த்யா (வானுளமர்ந்தவர்க்கு மித்யாதி) (வானுளமர்ந்தவர்க்கும்,) வ்யாநவரஸ்ஸ்ருதயா ஸ்ரீவைகுண்டவாஸ ஸமவேதாவி (வருந்திவருமின்னிலைகள் தான்) வ்யாவேஸ வசுதா: (கட்டெழில் வாசகத்தால்) காஸ்ஸ்த்ய நாத்யந்த போக்யாஸ்வ ஸம்பந்தா: ஸர்வா ஸர்வாவஸ்திதய: ஸமவேதாவி உபாயோபேயத்வ யாவதீயம் வஸிஷ்டாதி ஸ்ரீக்ஷயா அதிவ்யாவேஸ ஸமாநநீயா ஸம வஸ் ஸாமவத் கைங்கர்ய நிரதாரோபாவஸ்திதய உத்ஸவ: (உளனாய்) பஞ்சவர்க்கஸ்திரா ஸம்ஸாரவாஸவீத்ஸவ: (உகக்கும்தாம்) ஸ்ரீ திவிஸிஷ்ட ஸ்வபாவ: (இங்குளதே) அஸம்யாதிஜநகே வ்யக்ருதிமோ வைஷ்ணவ (கூனுளநெஞ்சுகளால்) வக்ரபுத்திபி: (குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்) மாணானுஸந்தானஜனித ஸதோஷாபவாத தோஷா நாஸந்தாந ராஹித்யாத ராஸவீத்ஸவ:. (தேனுளபாதமலர்திருமா

௨௬ || வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்விரகாலடியோம்
உள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனர்*யாமிதற்கென் [ம்]
கொள்ளத்துணியினுங்கோதென்றிகழினுங்கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதெனெழின்மதியே. (௫௬)

ஸா-நீ || ஸ்பஷ்டமாயிருக்குமென்றபடி. ஆனாலும் ஸம்ப்ரதாயார்த்தஸ்ய ர்நெகிழநினைக்கையாலே தேவரீர் திருவுள்ளத் திலீஷத்தாகிலும் நம் ப்ரபந்தத்தை அநாதரித்தாரென்று ஸந்தேஹமாருதோ என்ற நமக்கு ப்ரபந்தத்திலே தைவிகஸௌரத்யமன்றிக்கே வேறு ஸம்பந்தமில்லாமையாலீஷத்தும் சித்தவிகாரமில்லை ஸர்வேஶ்வரனுக்கே சித்தவிகாரமுண்டென்குறார். (வெள்ளைப்பரிமுகரிதி)(வெள்ளைப்பரி) ஶ்வேதாஶ்வம் யஸ்ய (வெள்ளை) ஶ்வேதமான (பரிமுகர்) ஹயக்ரீவர் ப்ரஸக்தப்ரதிகூலநிரஸநஸமர்த்தரான ஹயக்ரீவர் (தேசிகராய்) வாதிஹம்ஸாம்புவாஹரான கிடாம்பியப் புள்ளாராயவதரித்து (விரகால்) ஆசார்யாவதாரதேஶப்ரஸங்கவிர கால் ஸஹகாரியால் தைவநியாலென்றபடி. (அடியோம் உள்ளத்து) நம்முடைய ஹ்ருதயமாகிற பத்ரத்திலே (எழுதியது). முன்னே ஸர்வேஶ்வரனுபாயாவதாரதேஶப்ரஸங்கவேண எழுதிக்கொண்டுபோக நம்முடைய நெஞ்சில்பட்டவர்த்தங்களை (ஓலையிலிட்டனம்) ஹ்ருதயபத்ரத்தைப் பார்த்தெழுதினால் போலே புஸ்தகத்திலே எழுதினம் பராயீநகர்த்ருத்வமாத்ரம் நமக்கு. இப்ப்ரபந்தத்திற்குஸாக்ஷாத்ப்ரயோஜககர்த்தா ஸ்ரீஹயக்ரீவரென்றபடி. அடியேன் தைவகஸ்யாநீயன் யாம் ஓலையிலிட்டனமென்றுவயம். (இதற்கென்) ஸர்வேஶ்வரகர்த்ருகமாகிலன்றோ குற்றமென்றலாவது, இதில் குற்றமெண்ணில் தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே குற்றமத்தனை போக்கியதில் ஒன்றும் தட்டாதென்றபடி. (கொள்ளத்துணியினும்) இப்ப்ரபந்தப்ரபாவத்தைக்கண்டு சிலரிதுவே பரமார்த்தயாதார்த்யமென்று அப்யஸித்தாலும் (கோதென்று)(அஸாரமென்று) (இகழினும்) அநாதரித்துக்கைவிடப்பார்க்கிலும் (கூர்மதியீர்) யதார்த்தயதார்த்தவிவேகபுத்திமான்களே என்று ஸம்போதநம் (எனெழின்மதி)

ஸா-கா || ழுக்கு) ஹயக்ரீவப்ரஸாதலப்தயா ப்ரஜ்ஞயா க்ருதம் ஸ்ரீவிஷ்ணோ: (தித்திக்குமே) க்ருதம் மதீயம் ஸ்தவமிதி (வெள்ளைப்பரிமுகேதி) வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்) ஶ்வேதாஶ்வ: தேஶிகோ பூத்வா (விரகாலடியோமுள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனம்) ஸாக்ஷாத் நாஸாகம் ஹ்ருதயத்தில் விலிகிதம் விசார்ய ஸ்வமதிவிஶேஷேண புஸ்தகே லேகயாம் (யாமிதற்கென்) அஸ்மாகம் அஸ்ய ப்ரபந்தஸ்ய ஸம்பந்த: ஸ்ரீஹயக்ரீவ ஏவ கர்த்தா ந அஸ்மதீயம் (கொள்ளத்துணியினும்கோதென்றிகழினும்) அயம் ஸம்ப்ரதாய இதி ஸ்வீகாரே ஜீஷதி சேத் அபி ச (கூர்ம

௩௭ || ரஹஸ்யத்ரயஸாரோऽயம் வேங்கடேஶவிபஶ்சிதா |

ஸா-நீ || என்னுடைய சாஞ்சல்ய ஸ்வபாவத்தையுடைய மோஹநமான மந ஸ்ஸு. (என்னுள்ளற்றனையுகவாது) பரிக்ரஹித்தாரென்று திவ்யாஸமும் ஸ்வீயத்தையும் ஸ்வீகரித்தாரென்று நாரஹிதாநக்யதஸம்தோஷத்தினாலே மஹிமா யாது (இகழாது) ஸ்வீயத்தை த்யஜித்தாரென்று கருணும் நாவியா தென்றபடி. ஸாரு ஸம்ப்ரத்தை பராசர்பரிக்ரஹிக்கிலும் பரித்யஜிக் கிலும் ஆரேனுமொருவருக்கு ஸம்தோஷமும் வேதமுமுண்டாகாதி றே; ஆகையாலே ப்ரபந்தபரிக்ரஹத்தில்ஸம்தோஷிக்கிறவனும்பரி த்யாகத்தில் நிக்ரஹிக்கிறவனும் இப்ப்ரபந்தவ்யாக்யாநகர்த்தாவான ஸ வேஶ்வரனென்றுகருத்து. இப்படிஉள்ளத்தெழுதியதொலையிட்டனமெ ன்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீஹயக்ரீவர் ஸ்வாசார்யர்களாக ஸ்வரூபவே ந தேவரீர் ஹ்ருதயத்திலெழுதின வஸ்துக்களநந்தங்களாகையாலே தாவதர்த்தங்களையும் ஓலையிட்டனமென்று சொன்னால் அதிவ்யாப்த தயாஸ்யாதிகாரிகளுக்கும் ப்ரஸம்கியாதோ, இனிஸ்வாசார்யவிஶி ஷ்டார்த்தங்களைத்தானறிந்து அஹிதாநாதிவிஷயாக ஸம்க்ரஹித்து எ ழுதினேனென்றில்அப்போது ஸ்வஸித்தவிஶிஷ்டாநுஷ்டாநவ்யஸம்க த்தாலே தத்வஸ்வரூபமாகாமையாலே யதாதாரம்ப்ரஸம்கியாதோ, கி ஞ்சாவுபாயாந்தரஸ்தர்க்கும் உதாந்தரஸ்தர்கும் ப்ரபந்நர்த்தம் ஸாந்தரஸ்வத மாகையாலே ஸஹாநாஸம்தியும் தோஷமன் றோ, ஓலையிலிட்டனமென்று ஜீவநகர்த்ருத்வம் தோற்றுகையாலே கர்த்ருத்வமில்லை யென்கிறதுதான் கூடுமோ வென்ற ஜீவநகர்த்ரு த்வமும் பராதீநமாகையாலே தத்ராவிநாஶாகம்கர்த்ருத்வமென்றும் விவக்ஷிதாகையாலே அந்யாஹாவாதிஸம்காஸம்ப்ரவேஶமில்லாதே ஸம்க்ரஹகர்த்ருத்வமுங் கூடுமென்றும் ஸம்வாயாந்தர உதாந் தரஸ்வரஸமாநாலும் ஶரண்யாஂப்ரதிவித்துக்களான ஸ்ரீபராஶர பராங்குஶாதிஸத்தயாதத்வவிஜ்ஞாநாதரமில்லை யென்றும் அருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு ரக்ஷகஸம்நிவேஶத்தாலே இப்ரபந்தத்தை தலைக்கட்டுகிறார் (ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயமிதி) ரஹஸ்யத்ரயஸாரஃ ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகதயா ரஹஸ்யத்ரயஸார மெ ன்று பேர்பெற்றது (அயம்) இந்த ப்ரபந்தமென்றபடி. "உநவிஶயக ப்ரஸாதாஸவஸதிரஹஸ்யத்ரயஸாரோய"மென்று உபோத்கா

ஸா.கா|| திமிர்)ஹேஸக்ஷேபாஜ்யஃ (எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதே னெ ஞ்சின்மதியே) ஸம்க்ஷேபவிநஹேத்வக்நிந்த்ரஸம்ஸக்தித்யாகாதி யே"ப்ராஹ்மணஸத்வஹஸ்ஸம்யந்தே" த்யாதிஶாஸ்த்ரஸ்ருப்ர திஷ்டிதஸ்வரூபஸம்வதநாத்யதேஸம்கிம்விதவிநகாரத்தீத்வார்:

[illegible]

30 || [illegible] ||

ஸா.டீ || [illegible] நாயிகாரத்திலே [illegible] மாய் [illegible] மான [illegible] மென்றபடி. [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] னென்றபடி. [illegible] லே யென்றபடி. யதா, [illegible] திருவேங்கடமுடையானாலே என்றவுமாம். [illegible] த்தாலே என்றவுமாம். ([illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible] அயர்வறுமமரர்களருளப்பெத்த, ஸ்ரீ [illegible] க்குமென்னபடி. ([illegible]) [illegible] யதா "[illegible]" யென்று [illegible] மாய் [illegible] இப்ப [illegible] ([illegible]) [illegible] மும் [illegible] மும [illegible] க்கப்பட்டதென்றபடி. இதனாலே [illegible] மும் [illegible] மென்று தோற்றுகையாலேயும் [illegible] மாலும் [illegible] மாகையாலும் [illegible] மாகையாலும் இப்ப [illegible] மே [illegible] யமென்றுகருத்து.

[illegible]

[illegible] | [illegible] ||

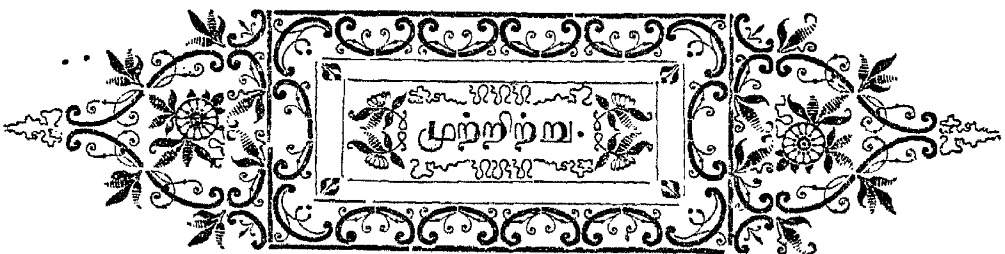
இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ꞉.
ஶ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம꞉
இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியாஸாமக்ர்யபூர்த்தய꞉
கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே.
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம꞉.
ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ஸமாப்த꞉.
ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉.
ஶ்ரீமதே ஶ்ரீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம꞉.

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

முற்றிற்று

இதி ஶ்ரீமதாத்ரேய க்ருஷ்ணார்யதநூஜேந தத்பாதகமலயோ꞉ ஸமாஸாதிதஜ்ஞாநேந ஶ்ரீமதாத்ரேயராமாநுஜமஹாதேஶிக கடாக்ஷலப்தவேதாந்தரஹஸ்யஜாதேந நரஸிம்ஹாசார்யேண விரசிதாயாம் உத்தரஸாராஸ்வாதிந்யாம் ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியாஸாமக்ர்யதத்பூர்த்தி꞉ ॥

இதி ஸாரஸ்வதாஜநுஜ்யோதிஷிகஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸமஹார்யஸூநுநா ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரபோதிகாயாம் நிகமநாதிகார꞉ த்வாத்ரிம்ஶ꞉॥

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
சா	ரு	ளாகையாகை	ளாகை
கூ	சா	ணாரம்.	ணாரம்
கரு	கூ	தமெத்ரு தி	தமெத்ரு தி
உஅ	அ	படு	ப்படு
உஅ	உக	உச்யந்ரஸ்ரஸ	உச்யந்ஸ்ரஸ
		வதாச்யம்	வதாச்யந்ச்யம்
ஙஎ	ரு	ஜய	ஜய
ஙஅ	கசா	நாதா	நாத்ா
,,	ஙய	வ	வர
ஙகூ	உ	நிரு	நிர
,,	உங	மும்.	மும்,
சா	கங	தத்வம்	தத்வம்
,,	உஅ	ஷை	ஷை
சாம	ரு	ந	க
சாஅ	கக	மிட்லே	மில்லே
சாகூ	சா	ம	ம்
சாய	உங	வாழி	வாழிகு
சாக	கூ	வெரஷ்யா	வெரஷ்யா
சாக	கூ	ஷெரஷ்க்ஷ	ஷெரஷ்க்ஷ
சாஎ	உ	ஊஹ	ஊஹம்
எ0	ரு	ச்யந்நிவதந்	ச்யந்
,,	சா	பாஷ்ரா	பாஷ்ர நிவதந்
,,	எ	ஷீ	ஷீ
,,	கய	ரவோரமெஷ	ரவோரமெஷ
,,	கஙு	ஹர	ஹர
அச	எ	நாராணாரம்	நாராணாரம்
அஎ	க	ஸ்நியிப்பார்	ஸ்நிப்பர்
அஅ	கரு	வஜ்தி	வஜ்தி
,,	உச	வெவய	வெவய
அகூ	உரு	ஊவி	ஊவிவ
கூ0	கக	பாஹ	பஹ
கூக	அ	வெதநமூ	வெதநமூ
கூரு	உச	ரரம்ஷிவ	ரரம்ஷிதய
க0க	உரு	தாதெ	தநதா
க0ச	உங	ஹயி	ஹயிகம்
,,	உச	வெவஷி	வெவஷி
ககக	ரு	கஞ	கஞக்
,,	உஉ	ஷாதி	ஷாதி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
ககஉ	உ௦	மணக்கு	பிணக்கு
கசஅ	கஎ	செர	சொ
கஉக	௰க	யழூர	ர
கஉங	உரு	வஷஞ்ஜ.	வஷஞ்ஜ
கஙஉ	கஎ	ஸஷூஜ.	ஸஷூஜ
கடுரு	எ	ஜாக	கஜா
கடுசா	கஅ	வழூரவஸவழூர	வழூர
கடுஎ	ரு	கார	காரா
கசாங	எ	யாஸஷூ	யாஸஷூ
கசாசா	கஎ	க்ஷிவிஉா	க்ஷவிஉா
கசாஎ	கரு	பூ௦க்ஷ	பூ௦க
,,	உங	திஷிந	தி௦ஷிந
கருச	கரு	விஜிவ	விஜிவி
,,	உரு	விஜிவ	விஜிவி
கருஎ	கக	தெ	தே
கருங	உஎ	வூாய	வூய
கசா௦	கக	ஐூஹ	ஐூஹ
கசாஉ	க௦	நிவெ	நிவெஉ
கசாங	அ	கா	காக
கசாக	உச	(ஷூநா	(நாநா
கஎங	உஎ	வவ	வவ
கஎசா	கக	ஜைதிஃ	ஜைதிஃ
கஅச	கஅ	தூயண	தூயண)
கஅரு	க	வரா	வரா
,,	உசா	ஐரணாஷ	ஐரணஷா
உ௦உ	கங	கொபா	கொப
உ௦ங	அ	ரு	திரு
உ௦ரு	க	நார	டாரா
உஉ௦	ரு	வரும்.	வரும்
,,	கக	மன்று.	மன்று.
உஉஉ	உ	ஹவர	ஹர
,,	கஎ	வஐணாநா	வஐணாநா
,,	உஅ	உவாவ	உவா
உஙங	உஉ	மன்றே.	மன்றே,

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௨௩௯	௨௬	ஹார	ஹா
,,	௨௭	ஷஶ	ஷஶ
௨௪௧	௬	புகலோ	புகலொ
,,	௨௩	போமோ.	போமோ,
௨௫௦	௨௪	ஶாஷ	ஶாஷு
௨௫௧	௬	விவ்	வ்வி
௨௫௩	௧௧	யன்ஞெ.	யன்ஞெ,
௨௫௬	௧௦	க்ளா	களா
௨௬௬	௩௩	ஹுணற்	ஹுணர்த்
௨௭௨	௩௩	ஷெயொ	ஷெயெ
,,	௩௪	உரொவிஶ ௦	உரொவிஶா
௨௭௪	௨௧	அழியா	அழகிய
௨௭௫	௧௨	சுஷீதீநயமான	சுஷீதீயஞன
,,	௨௨	மார்வன்	மார்பன்
௨௮௦	௧௫	வீ திஃ	வீ திஃ
௨௮௯	௧௨	விரொயா	விரொயொ
,,	௩௫	து	து
௨௯௪	௧௩	கூடுமே எ	கூடுமோவெ
௨௫	௯	மே	மெ
௨௯௭	௨	வுவ	வுவ
௩௦௦	௨௩	ய	ய
௩௦௪	௧௦	மென்ஞே	மென்ஞெ
,,	௧௧	யெ	யே
,,	௩௦	தாஉஶசு	தாஉஶா
௩௦௫	௨௩	னன்ஞெ,	னன்ஞெ
௩௦௮	௬	தஜ	தஜா
,,	௯	லெ	லே
௩௧௦	௧௩	லடய	னடய
௩௧௧	௩௮	(இங்கென்றேதி)	(இங்கு என்னேதி)
௩௧௨	௨௯	சுஶாது	ஶாது
௩௧௩	௨௩	மென்றே	மன்றே
௩௧௬	௨௭	ஷிஷ்டா	மஷிஷ்டா
௩௧௭	௧௦	காரு	வாரு
,,	௧௬	தெ	தெ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
,,	௱௪	வஸிஜங	வஸிஜாகெ
௱கக	கக	கருத்து,	கருத்து.
,,	,,	வ்ருதி	வ்ருதி
,,	க௫	க்கும்.	க்கும்,
௱உ௦	௱	செல்லு	சொல்லு
௱உ௪	க௭	வார	வார
,,	௱உ	வயடும்!	வயடும்।
,,	௲௲	வயடு	வயடு,,
௱௱க	உ௮	விஶிஷ்டா	விஶிஷ்டா
௲௱உ	உ௮	த்ரூணீ	த்ரூணீ
௱௱௭	க	க்ரி	க்ரீ
௱௪௯	உ௦	சுவூவ	சுவூவ
௱௪௯	உ௦	வஸுஷ்ரும்	வஸௌஷ்ரும்
,,	உக	வி	வீ
௱௫உ	க	தஇ	இது
,,	க௮	ஹொதா	ஹொதா,
௱௫௫	௱௪	மகளி	மகளிஉ
,,	௱௱	உன்	நின்
௱௫௯	உ	மடி	படி
,,	க௯	ஸவை	ஸவை
,,	௱௱	தகெ	தகெ
௱௯௦	கஉ	செய்கிற	செய்கிற
௱௯௮	உ	ங்	ங்க
௱௭௪	கஉ	மே	மெ
௱௯௮	உஉ	இதினில்	இதனில்
௲௯௯	௯	நிற்க்கும்	நிற்கு
௪௦௯	உஉ	வேண்டா.	வெண்டா,
௪௩௪	உஉ	வநா	வநா
௪க௯	உ௱	த்ரஸ	த்ரஸ
,,	உ௮	மாத்தி ஐயங்ஙெ	மாற்றி ஐயங்ஙொ
௪௪௮	கக	னன்றித்தி	னல்லாதெத்தி
,,	௱௱	ஸம்பேஙு	ஸம்பெஙா
,,	,,	களின் னின்று	களினின்று
௯உ௦	௱உ	ஜெநெந	ஜநெந
,,	,,	ஹாமவதாவார	ஹாமவதாவவார
௯உ௪	உ௪	ஜெஷ்டு	ஜஷ்டு

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
சஙச	கஅ	ஷிர	ஷிர
சசஎ	கூ	கிற்பார்,	கிற்பாற்
		வந்தாரதாமே	வந்தார்தாமே.
சசகூ	க	யமில்லை.	விரோயமில்லை
,,	உரு	ஹாத்ர	ஹாத்ராஜ
சசாஅ	ஙரு	ஜாயோநவ	ஜாயோநவஷ
சஎஉ	ஙங	யாசுவுணர்ாமேத்த	ணர்யாசுவுமோத்த
சஎஅ	ச	பார்கள்.	பர்கள் வஙவுராவாயுர்கள்
சஅங	உச	நீசஙவெ	நீஷாஙவெ
சஅரு	உக	பெருகிசிச்ற	பெருகிச்சிற
சகூஉ	உங	இத்	இ
,,	உச	தை	வற்றை
சகூங	கஉ	ஐயக்தா	ஐயத்தா
சகூரு	ரு	ச்சயெ்	ச்செய்
,,	உக	யே.	யே,
,,	உஅ	மூண்டோ.	மூண்டோ,
ரு00	க	க்கும	க்கும்
ரு0உ	கூ	யென்மெற	யென்றே
,,	ஙரு	வஙவுமேகா	வஙவுகமோ
ரு0ச	உஉ	வாரஷ	வாரஷ
,,	உசா	ஜாமெஜு	ஜாமெஜ்ஜு
ரு0ரு	ஙஉ	வாமேஙு	வாமேவுகம்
ரு0எ	ஙஉ	ஸாம்ஹவுயா	ஸாம்ஹவு வஜ
ரு0அ	கஅ	வயு	வயுதே
ரு0கூ	சகூ	மிதத்ஜம்விஷய,	திதத்ஜம்,
,,	ங0	நவரி	வரி
ருக2	அ	பூட்ட	பூட்டை
ருகச	ங0	யொஜந	யொஜநா
ருகசா	கக	வைஷிஷ	வைஷிஷ
ருஉஎ	ஙக	பால்	பார்
ருஉகூ	க	விண்	[விண்]
ருங0	அ	ஜு	ரமே
ருஙக	க	வருந்தவ	வருந்தவரு
ருஙச	ஙக	ஸம் ஜ	ஸம்ஜ

